

Bibl. Jag.

[illegible] audiunt si sig' et p'digia [illegible] no' credit[illegible]
[illegible] filio [illegible] dubio [illegible] N [illegible] ab eo
[illegible] q' no' est saluator [illegible] nisi sig' et p'digia
[illegible] qui sig' [illegible] memento

[illegible] R [illegible] et [illegible] et p'uersa [illegible] R [illegible]
[illegible] V [illegible]
[illegible] ad [illegible]
[illegible] R [illegible] R [illegible]

Incun. 244.
Bibl. Jag.

Tractatus Wuilhelmi pari
siensis super Passiōe christi

Guilelmus super Passione Christi.

Hain, 8320

BIBLIOTHECA
JAGELL.
CRACOVIENSIS

Dmo/nemur in duodecimo capitl'o Exodi Caput agni cũ Intestinis ꝛ pedibus eius vo rare, vbi caput ꝛ pedes ĩgres/sus agni ĩmaclati in mundũ et egressus eius de mundo in telliguntur; ꝓpter qđ admone mur diligenti⁹ scrutari ingres sum eius in mundũ ꝛ egressũ eius de mundo. Egressus ei⁹ de mũdo passio eiusdẽ est cũ oĩbꝫ ludibrijs suis, q̄ q̇d habe at ꝟtut⁊ ac efficacie fides pia ac ꝟidica celeberrima fideliũ ꝯfessione declarat. Quid aũt sacramẽti et eruditõis habeat: ipso xp̄o dño luce ac duce ex ordĩe tentabim⁹ apire. Pri mũ annotãtes ipsa ꝟba text⁹ euãgelici (Scit⁊ qꝛ post bidu um pasca fiet ꝛc̄) Ubi qm̄ pa sca ꝛ agni pascalis ĩmolatio ꝛ trãsit⁹ intelligit̃ iuxta misteriũ biduũ duplex illũĩnatio duo rũ testamẽtoꝝ: aut nature ꝛ grẽ veri agni ĩmolatio ꝛ esus sub sequit̃ et subsecuta ē et q̄ttidie subsequit̃. Silr ꝛ trãsit⁹ đ egi pto mõi hui⁹ ad terrã etne ꝓ/missiõis: ꝛ đ egipto pctõꝝ ad terrã virtutũ: q̄si de tenebris ꝛ merore tã mõi q̄ꝫ pctõꝝ. Ipo em̄ sanguĩe agni isti⁹ velut ꝓ/cio sacrificio ꝛ ĩsignio de vtra q̄ꝫ ꝓnoĩata egipto educimur et in oppositã terram trãsduci mur. Iuxta ꝟo moralẽ ĩtelli gẽtiã xp̄s dñs in ipsa passiõe sua figurã gerit penitẽt⁊ ꝛ etiã pctõris. Qr ergo dicit (Scit⁊ qꝛ post bi. pa. fiet) Quia vtiq̄ꝫ ad apl'os loq̇tur ꝛ ad oẽs di/scipl'os celesti magisterio edo ctos idẽ sermo dirigi accipiẽ dus est q̄si sic diceret, scit⁊ vos oẽs sic o docti ꝛc̄. Biduũ in/faustũ hic cogitatiõis ꝛ dele/ctatõis noxie intelligit̃. Post biduũ illud in veritate fit pa/sca, i. ĩmolatio diabolica ꝑ cõ sensũ scꝫ, et trãsit⁹ diabolic⁹ a terra ꝓmissionis in egiptũ. qꝛ ab ipa luce sctĩtat⁊ ĩ merorẽ et tenebras pctõꝝ transit̃, ꝛ dia/bolo vt cruci ĩfernali affigat̃ sponte se tradit pctõr. Qđ ꝟo đr (filius hoĩs) hoc ipm pctõ/ri cõgruit: q̄ vtiq̄ꝫ fili⁹ hoĩs est illa ĩfausta natiuitate de q̄ in iij. Job đr. Pereat dies in q̄ natus sũ. ꝛ de isto biduo ibi dem leg̃, similiter et in. iij. Je remie. Illa enim natiuitate a

BIBLIOTHECA VNIV. IAGELL. CRACOVIENSIS

seipso nascitur et filius suiipsi us est. quemquidem in euangelio Johannis. viii. dicit. Diabolus mēdax est et pater eius. eius. i. mendacis. Est enim pater suiipsius inquantum mendax est. ipse enim est sibiipsi auctor istius infauste generationis. Non enim ex alio est mēdax quam a se. et generaliter nemo peccator est nisi a seipso. Econtrario vero in persona penitentis cō grue accipitur quia similiter pasca eius. i. transitus de egipto peccatorū ad terrā virtutum. Similiter et pasca. i. imolatio qua penitens seipm deo imolat: post biduū fit. scz bone cogitatiōis et delectationis ipso cōsensu scz in ea que deo placita sunt. Illo ergo consensu tradit se sponte sacerdoti velut pconi celestis impatoris vt crucifigatur. i. vt cruci penitentiali affigatur. et iste proprie vocatur filius hoīs. vel xpi qui est verus homo. vel filius hominis quia humane nature veritatē seruat in moribus. qui enim per peccata degenerant: magis filii bestiarum vel demonū accipiēdi sunt. iuxta morem scripture que filios vocat imitatores.

Quod autem sequitur. (Tunc congregati sunt principes sacerdotum et seniores populi) etc. vtrique intelligentie congruit. Principes enim sacerdotum et seniores populi qui christum dominū psequebantur typum gerunt viciorū salutem nostram et saluatorem nostrū in nobis psequūtur. Sacerdotes vero dicuntur. quia diabolo nos imolant ipsa vicia: inter que quedam sunt velut principes sacerdotū quibus scz alia subiecta sunt: hec sūt pncipalia vel capitalia tria. s. luxuria. auaricia. supbia. Seniores populi que inter alia pncipatū obtinēt. vt septē capitalia. Populus vero totus turba minorum viciorum. Cōgregantur autem in atriū cayphe qui interptatur ore vomēs vel oris vomitus. et significat pctōrem qui reuertitur ad vomitū. qui nō solū bona gratie sed etiam nature a se ipso velut vomēs eiicit. cibum spūalem quotiens accipit reuomit. Huius atriū. i. domus forinseca caro vel intus est. Cōgruit autem secundum hoc vt princeps sacerdotū in vnaquaque tētatōe intelligatur illud viciū quod ipa in tētatōe pncipale ē. et atriū eius dē accipiatur quod alia aduocauit

vel cōuocauit. eius em̄ curia vulgo dicit̄ qui cōsistorio vel pretorio preest ad iudicandū. Similiter et atrium eius vicij quod huiusmodi consilio pest. Voces aūt ipsoꝝ vicioꝝ in ipsa cogitatione de peccato ipso qd̄ cogitat̄.i.de morte peccatoris ꝯsiliantiū atq̄ tractantiū ipsemet pctōr qui illarū oīm conscius est cogitationū agnoscere potest in semetipso quid em̄ dicat timor humanus. timor mūdanus. q̄d alleget luxuria siue ad sui defensionē siue ad mortē peccatoris ipsius. Et ꝑo sequitur. Ut Jesum dolo tenerent ⁊c. vicijs optime congruit. dolo em̄ agunt q̄cq̄d agūt in mortem peccantiū. fallit̄ em̄ vnusquisq̄ vicio suo. qꝛ ꝑo dicitur tenerent. cōgruit vicijs: q̄ velut vincula miseros detinent pctōres Juxta illud.v. Prouerbioꝝ. Funibꝫ peccatoꝝ suorū q̄sq̄ constringit̄. qꝛ ꝑo sequit̄. Et occiderent. Eisdē cōgruit vicijs q̄ cū actu suo peccātes interficiūt. E cōtrario ꝑo sacerdotes q̄ deo nos immolant ꝟtutes intelliguntur. principes ꝑo sacerdotum pncipales. Princeps ꝑo sacerdotum virtus illa que in conuersione est principalis accipitur cui et nomen cayphe.i. ore vomētis cōgruit. ipso em̄ ore peccatoris spurcicias peccatorū eijcit. harū virtutū allegationes atq̄ cōsilia in mortem veteris hoīs pctōr q̄ audit solus nouit. qꝛ ꝑo sequit̄. Dolo tenerent. Dolus q̄dem ad astutiā virtutū: ⁊ tentio ad vincula sapientie. occisio ꝑo ad ipsum consensum seu ꝓpositum referatur. Cōsiliuꝫ illd̄ virtutum legit̄ expresse in.xvj Esaie. Ini cōsiliū. coge cōcilium. Consilio em̄ ⁊ ꝯcilio simul capiendus est vetus hō vt crucifigat̄. qꝛ ꝑo sequit̄. Dicebant autē: non in die festo. Moraliter iuxta litterā ꝯgruit oībꝫ penitentibꝫ. quibus dies festus oīs secularis tumultus declinandus est. qd̄ in.v. Marci expſſe significatū est. vbi legitur de suscitatiōe filie archisinagogi qꝛ oībꝫ electis introiuit ipse dn̄s Jesus nec pmisit quenq̄ intrare nisi petrū Jacobū ⁊ Johannē ⁊ patrē ⁊ matrē puelle. Illud ideꝫ ostēsum est in.ij. Osee. vbi dicit dn̄s. Lactabo eā et adducā in solitudinē et loq̄r ad cor

eius. Idem de surdo ꝛ muto quem apprehensum seorsum a turba sanauit domin⁹. In tercio ꝑo Trenoꝝ expssi⁹ de eadē re legit testimoniū. Sedebit inqt solus et tacebit qa leuauit se sup se. qd verissime penitēti congruit q leuat se super se. se nouū scʒ sup se veterem. Iuxta ꝯsequētiā ꝑo eorum q diximus: dies fest⁹ duobus modis interpretandus est. Dies festus qdem malus gaudiū ꝛ glīa peccati est. In hoc festo velut ꝯcētus diabolicus vlulatus lamiaꝝ et clamor pilosoꝝ alterius ad alterum. hoc est ꝓprie ꝯsiliū impiorum in q abijt a deo oīs peccator. de isto vlulatu ꝛ clamore Esa. xiij. ꝛ. xxxiiij. Concentus ergo vicioꝝ in festiuitate hmōi aduocatio est alteri⁹ ad alterum. Luxuria qppe auariciā aduocat: cum nō habet vnde suuʒ paupertas pascat amorē. similiter ꝛ auaricia luxuriam: vbi aceru⁹ stercorū fetorē vt vulgo: quia nunqȝ sterquiliniū sine riuo ꝛ fluxu et fetore. Et hec aduocatio meli⁹ clamor qȝ cōcentus intelligit. Cōcentus ꝑo est mutu⁹ viciorū applausus. applaudit eñ luxurie auaricia de mltitudine nutrimētorum copiositate eiusdem pbens fiduciā. quēadmodū in euāgelio Lu. xij. Aīa mea mlta bona habes reposita in annos plurimos epulare et letare. Supplaudit vel cōcinit eidē luxuria de ipsa affluentia bonoꝝ tpaliū luxuriandi sumens fiduciam cōcinūt ad inuiceʒ comesatio et ebrietas. triplicat ꝑo cantū desup reꝝ voluptas. qdruplicat ꝑo exterior lasciuia. organisat ꝑo desup ab alto per garrulitatē iactantia aut inanis de hmōi gloriatio. cantāt ꝑo ꝛ decantant in eodē die festo spes ꝛ timor mūdani ꝛ humani. Potest etiā ad luctum humanuʒ referri discant⁹. ad gaudiuʒ ꝑo cantus. dies iste festus festū stultoꝝ ꝓprie intelligendus est. In festo nanqȝ stultoꝝ oīa ppostere: omīa inuerse: oīa cōturbate ꝛ confuse fiunt. ꝛ quāto aliqs deformi⁹ et puersius ꝛ inordinatius se habet: tanto ibi festiuior ꝛ huiusmodi solennitati diabolice cōuenientior. sibi eñ p vestib9 sericis auro gēmisqȝ ful-

gentibus saccis ꝛ natis se in duunt ꝛ vestibus inuersis: vt solennitati quam colũt con⸗ gruant ꝛ concordent. Huius modi diabolicoꝝ mĩstroꝝ or natũ ꝛ infauste festiuitatis cõ fusionem describit Esa. in ter cio. dicẽs. In die illa auferet dominus ornamentum cal⸗ ciamentorũ ꝛ lunulas et tor⸗ ques ꝛc̃. ꝛ post pauca. Et erit ꝓ suaui odore fetor. ecce thus quod in illa festiuitate offerť. ꝛ ꝓ zona funiculus: ecce bal⸗ theus diabolici ornat⁹. funi⸗ culum aũt intellige ꝗ ipse mi⸗ ser pctõr ligat⁹ est ꝛ ad suspen dium trahiť et patibulo infer nali appẽdiť. Cõgruat ꝛ illud quod sequiť ibidẽ: ꝓ crispan⸗ ti crine caluicium. ꝓ fascia pe ctorali ciliciũ. Dĩs enĩ pecca ti iocũditas atq̧ suauitas ꝗd ꝗd corruptio siue infectio pa lati cordis dicat ac sentiat a⸗ maritudo est ꝛ asperitas. ꝛ ꝓ⸗ pter hoc afflictio simul spũa⸗ lis ꝛ diabolicũ ciliciũ. Thu⸗ ribularia ꝟo. i. ꝗ thuribulum defert in hoc festo: luxuria est de cuius incẽsu dicit dñs in. j Esaie. Incensum abomina⸗ tio est mihi. luxuria ꝗppe cor da igne suo liquefacit et in fu mum tenebrarum ꝛ fetorẽ re soluit. Congruit autem vt et vitium detractionis thuribu larium hic intelligatur qḋ fu mum ꝛ fetorem alienoruꝫ pec catorum vbiq̧ circumfert. et quasi suffumigans naribus singulorum offert. Hoc est. qui in ecclesia malignantium defert thuribulum fumumq̧ et fetorem alienorum pecca⸗ torũ diffundit per singulos ꝛ diuidit. Auaricia vero ligna ministrat ad sacrificiuꝫ. quia affluentiam temporalem: vn⸗ de ampli⁹ ferueat luxuria: in⸗ fletur sṗbia: inflãmetur ira. De his solennitatibus dicit dominus in secundo Mala chie. Dispergam super vultũ vestrum stercus solennitatuꝫ vestrarum. Cõcentus iste vi⸗ ciorum vlulatus proprie pu⸗ gne dicitur in tricesimosecun do Exodi. Et tumultus po⸗ puli vociferantis et vox can⸗ tantium. Sed hoc quidem pro intentione ipsorum pec⸗ catorum quorum cantus est circa feretrũ et cadauer mor⸗ tuarũ animarũ vlulat⁹ ille est musica in luctu sicut dicit in

Ecci.xxij. Queadmodū autē in festo stultoꝝ alij caput mortui pro vexillo deferunt. sic et hi caput veteris hoīs qui totus est mortuus.i.stulticiā: q̄ vtiqꝫ caput veterꝭ hoīs est in summo vertice intellect⁹ p vexillo deferunt quasi sup lanceā vel particā eminentē ⁊ altam. Alij ṽo caudas vulpiuꝫ capitibꝫ suis circūligatas deferunt. hi sunt qui cordibꝫ suis alligatas amore hn̄t fraudulentias. Capita em̄ nostra corda nostra sunt. Alij ṽo vestes inuersatas ꝺferūt. hi sūt peccatoꝝ suorū ostentatores: qui ea que abscōdere et tegere deberent spectaculū omnibus faciūt. Similiter et cum amor vestis sit: qui amorē in exterioribus tm̄ habent: vestem amoris inuersauerūt qꝺ exterius est in eo: interius facientes. Si videres totā illaꝫ diabolicā cateruam horrore habituū ⁊ gestaculorū terribilē atqꝫ ridiculaꝫ vbi auaricia vnceos vl' vncinos hꝫ p vexillis. ⁊ luxuria velut carnifex diabolica hoc est scrutariū vulgo triparia de scrutis ⁊ vilibꝫ mēbris sibi fecit vexillum. Et ad hunc modū est aptare cōgruentia spectacula singulis. In hoc die festo velut lectiones legunt: garrulitas: detractio: et vaniloquiū. Lectores em̄ ⁊ psalmiste rane sunt ibi. Rana aūt garrulitas intelligitur. Responsoria ṽo et alia ibi cantāt corui infernales et porci. hec est spes mundi que est in coruo ⁊ gaudium quod in porco intelligitur de coruo Sophonias in secūdo capitulo dicit. Vox cantātis in fenestra ⁊ coruus in superlimina ri. In porco ṽo ꝓpter īmundiciam amor p̄sentiū gaudiorū que oīa spurca sunt quorum amator est porcus. Est igitur cōsiliū virtutū cōsiliūqꝫ sctōꝝ vt in hoc die festo nō querat peccator ad capiendū spūaliter. Vacuus em̄ est labor virtutum per ipsas cogitatōnes vel ammonitōes tūc eū querere. tumult⁹ em̄ cātus in populo vicioꝝ plerūqꝫ ipm̄ peccatorē cogitatione tentū vulgo arestatū eripit ⁊ quasi multitudine viciorūꝫ velut turba populi stipatū ab oī insultu ⁊ pugnatione virtutū custodit atqꝫ defendit. Dies ṽo dicit. non quia inde lumis aliquid habeant, sed quia tenebre ipe

peccantiũ oculis lucent ⁊ lux eiſdez tenebreſcit. q̃d in tercio Job manifeſte dicit̃. Pereat inquit dies in q̃ natus ſum: q̃ natiuitate factus ſum filiꝰ dia boli. Deinde ſtatim vocat eã noctẽ dicẽs Et nox in qua di ctũ eſt cõceptus eſt homo-di es illa vertat̃ in tenebras. qđ vtiq3 fit in cõuerſione pecca-toris. Obſcurẽt eam tenebre ⁊ vmbra mortis. occupet eu3 caligo. Feſtus ꝑo dicit̃ cũ ſit lugubris cum ſit dies funeris et lamenti. Adeo eñ trãſuer-tit incõſtantia cõcupiſcentie ſenſum ſiue malicia vt legitur in. iiij. Sap. vt ipſam mortẽ ſuam faciat ei gaudium et vo ces viciorũ: que vtiq3 voces ſunt imũdoꝝ reptiliũ atq3 q̃-drupedũ ꝯcentũ reputet ſua-uiſſimũ. Voces aũt hic cogi tationes ⁊ affectõnes accipi-mus: que cum ex garrulitate ſunt velut coaxio ranarũ: cũ ex luxuria velut grinnitꝰ por coꝝ: cũ ex fraudulentia velut gãnitus vulpiũ: cum ex inui dia vlulatus lamiarũ: cum ex iracũdia rugitꝰ leonũ: cu3 ex odio vox bufonũ: cum ex de-tractione ſibulus ſerpentum: cum ex rapacitate vlulatꝰ lu-poꝝ: cum ex rixoſitate latra-tus canũ. Mirabilit̃ igit̃ trãſ uerſus eſt ſenſus q̃ hm̃oi ta3 horrẽde vociferatõis tumul-tum non ſolũ non abominat̃ ſ3 etiã amplectit̃ velut applau ſum iocũdiſſimũ ⁊ tam abo-minabilem. nõ dico ornatum ſed deturpationẽ atq3 cõfuſio nem inimiciciaꝝ ⁊ geſtaculo-rũ nõ perhorreſcit. Infernu3 eñ q̃dãmodo ſupiore3 ſeipm facit miſer peccator vt infer-num inferiorem in ſeipſo effi giat: q̃ ſi interius videret̃ ex-p̃ſſiſſima inferni inferioris re p̃ntatio in eo lucidiſſime cer-neret̃. ⁊ hoc in. viij. cap. Eze-chielis expreſſe ſignificatũ eſt vbi dicit ꝑpheta. Ingreſſus vidi ⁊ ecce oĩs ſimilitudo re-ptiliũ ⁊ aĩaliũ abominatio et vniuerſa idola domꝰ iſrael de picta in circũitu erant in pa-riete per totum. Idola eñ et picture demonũ rep̃ſentato-rie vicia ſunt. Ecõtrario ꝑo dies ſancta atq3 ſolennis cele berrima dies virtutũ- eſt di-es feſtus iudeoꝝ. i. ꝯfitentiu3 hoc recognoſcentiũ atq3 glo-rificantiũ: ſicut dies prior di es eſt negantium et cõtumeli am deo irrogãtiu3. Hic eſt di

es festus quē reliquie cogitatiōis agunt dño. Huius diei festiuitas atq₃ solēnitas ex apparatu ministroꝝ: ex multitudine ꝛ magnitudine luminarioꝝ: ex psalmis et canticis et organis: ex splēdore ꝛ affluentia epularū cognoscit. Habet vnaqueq₃ virtus sicut dicit beatus Gregori⁹ sup Job in hoc festo diem suum. i. illuminationem ꝓpriam. In hac festiuitate velut ardenti purpura induta carbunculis flāmantibus intexta tanq₃ summus pontifex rutilat castitas bisso mūdissima induta margaritis candidissimis intexta oculis spectantiū spectaculū blandit castitas. in albis ꝑo incedit ibi Innocentia. que et dicitur puritas: veste ꝑo ex iacincto ꝛ purpura simul intexta liuet simul ꝛ rubet. Patiētia veste ꝯsimili micat. Pietas alienis sc₃ verberib⁹ liuida ꝛ alienis vulnerib⁹ sanguinolenta. ꝛ ꝓpter hoc vestis ex iacincto simul et purpura q̄a sc₃ partim liuida ꝛ parti₃ sanguinea cōtexta est. Indico examico hoc est exuiolacei coloris ornat humilitas. examico cādidissimo regulis aureis ac libris intertexto vestita procedit Justicia ipo ornatu suo ꝑdicans omnia se facere in regula pondere ꝛ mensura bisso splendenti ac cādido interlucentib⁹ ac radiantib⁹ gēmis. Fides rubēti ac vernāti examico siue iacincto smaragdis intertexto. Spes thuribulum defert in albis. Deuotio librū ad recitandas lectiones. Donū intellectus aquā benedictam. Predicatōis recta intentio seu officiū cruce₃ lignea₃ defert. Disciplina seu mortificatio carnis crucē auream disciplina spūs. Precinunt ibi spes venie gratie et glorie Succinūt ibi timor pene offense ꝛ reuerentie discātant ibi donum. luctus ꝛ humilitas Benedicam⁹ domino cātant. ibi gratitudo deo gratias cantat. ibi confessio laudis Inuitatorium cantat fraterna charitas vel predicatōis officiū Lectiones oēs legūt quinq₃ virtutes que in apprehensione seu cognitione in operibus forinsecis specialiter intendunt psalmodie: continentia: abstinētia: modestia: et omnes partes disciplinę exterioris. Chorum ꝑo re

git temperātia que obseruat ne quid nimis. Organizat ibi mentis excessus siue spes glorie. Cantum ṽo a parte inferiori vt vulgo dicitur tenet humilitas. Ibi velut binatī cantat continentia ⁊ abstinentia Ternatim ṽo spes ⁊ timores vt diximus. Lucerne virtutū et gestacula earum et cantus psalmodie ⁊ lectiones: operationes earū ꝓprie tam exteriores q̄ꝫ interiores. Dies iste festus agitur quasi ter in anno gratie qui annus benignitatis dicitur in cōtritōe: in oratione: in contemplatione. He sunt tres ille solēnitates de q̄bus p̄cepit dominus Exodi xxxiiij. dicens. Nullus insidiabitur terre tue: ascendente te et apparente in conspectu domini tui ter in anno. ⁊ in eiusdem. xxiij. Ter in anno apparebit omne masculinū tuum coram domino deo tuo. In his tribus diebus consilium est viciorum et demonū ne q̄rat̄ nouus homo ad hoc vt occidatur: ne tumultus fiat in populo virtutū. tumultum vocat concentū virtutū. quia aures viciorum ⁊ demonum eum sustinere non possunt. Similiter neq̄ꝫ peccatores qui cum vicijs et demonibus aures habent cōmunes sicut legitur in quinto Zacharie de impietate. Hec est oculus in vniuersa terra. Impietas enim oculus impiorum est. Et auaricia auarorum. et luxuria luxuriosorum. Similiter ⁊ auris contumacia est. quia huiusmodi oculis ⁊ auribus neq̄ꝫ decor virtutuꝫ videri: neq̄ꝫ concent⁹ audiri potest. Tumultū ergo vocāt huiusmodi cantum: vicia et demones. quia eo tanq̄ꝫ lupi et tanq̄ꝫ latrones exterrent̄. Simile legitur in. viij. capitulo Amos. vbi dominus cantica illa forinseca iudeorū et vocalia tumultuꝫ vocat. Aufer inquit a me tumultum carminum tuorum ⁊ cantica lire tue: non exaudiam: q̄d quidē propter iniquitatem eoruꝫ facit. Potest etiam tumult⁹ referri ad varios virtutnm clamores. quia cū cogitatio ipsa mala ⁊ ignis est ⁊ fur ⁊ hostis. Alia de virtutib⁹ clamat inuocās auxiliū. Alia clamat latronē volēs sic euꝫ absterrere vt timor. Alia clamat ignē ignē aquā aquā. Alia clamat

ad arma: vt disciplina que et se contra hmōi tentatōes accingit ꝛ armat. Fit ergo ī cor de peccatoris tumult⁹ hmōi queadmodū in ciuitate cum in eā hostes irruerint: aut ignis īmissus in ea apparuerit: aut in domo cum latro ꝑsensus fuerit. Nec est dubiū q̄n in hmōi tumultu eripiat̄ nouus homo a manib⁹ querentiū eum. id est viciorꝫ et demonū. Hic est tumultus quē xp̄i ꝑsecutores timebant. hoc tumultu capt⁹ mala cogitatiōe eripit̄ nou⁹ homo. ꝓpter hoc cōsilium eorꝫ est vt non in die festo velut satellitib⁹ ꝛ apparitorib⁹ tentationuꝫ querat̄ ad mortē ne hmōi tumultus fiat in populo virtutū. Festiuitas ꝓo epularum in die festo isto de affluentia et varietate ferculorꝫ ad ipsas opationes virtutū referēda est. Sūt em̄ ipse ꝟtutes velut vasa. Opa ꝓo eorꝫ velut fercula. De hoc legit̄ in. xv. Prouer. Secura mens q̄si iuge cōuiuiū. Moraliter ꝓo iuxta litterā. qui vnū salubriter cape vel occidere q̄runt ꝓpl'i tumultū ꝛ scandalū timent. ne dū vnus queritur ml'titudo ꝑdat̄. sicut expresse legit̄ in. vij. Eccī. Ne pecces in multitudine ciuitatꝭ nec te īmittas in populū. ꝓpter hoc ꝛ illud dictum est. Ubi strages multorꝫ iacet detrahēdū est aliq̄d seueritati. Indiscreti ergo ꝛ incircūspecti iudices dum nō quid expediat ſꝫ q̄d forte meruerit ille in quē aīaduertere volunt incēdunt tota multitudine eorꝫ q̄s scandalisant ꝛ dei ꝓplum muniūt ꝛ diabolum armāt ꝛ eius augent exercitū. itaqꝫ fit vt dum vnū solum corrigere intēdūt multitudinē ꝑditant. Quid ī textu sequit̄ (Cum essꝫ Jesus in Bethania in domo Simonis leprosi.) Ad dn̄i passionē iuxta lr̄aꝫ intrinsecā ꝑtinet vt aliquib⁹ videtur. q: sciēs eum in ꝓxio trucidēdū maria magdalene ꝛ timens ne forte manib⁹ impiorꝫ ei auferet̄ et corpus eius ei condire aromatib⁹ nō ꝑmitteret̄: elegit ꝑuenire ꝑiculum. ꝛ ꝓpter hoc sup caput ipsius recumbentis ꝑciosū illō vngentū effudit. vn̄ ꝛ ī ipō textu dr̄ (Ad sepeliēdū me fecit) Illud tn̄ notanduꝫ est q̄ iuxta expositiōem sctōrꝫ mulier hec ecclesia accipitur de gentib⁹. vngentū ꝓo deuo

tio gentium. Ungentuz illud sup caput dñi effusum q̄ ipso initio p̄dicatōis qd christi caput accipit deuotionem fidei sue obtulit, ꝓpter qd ꝛ dicitur Populus quem nō cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Uñ ꝛ merito p̄ciosum dicit vngentum illd qd ipsa fidei ꝛ cōuersionis celeritas reddidit p̄ciosuz. Sinagoga vero velut vngētuz sue deuotionis reseruat dñicꝫ pedibus q̄ fidem ꝛ conuersionē suam in finē differt: qñ ei⁹ reliquie salue fient Juxta Esa. in. x. ꝛ apl'm ad Rom. xj. Qd et in vnaquaqꝫ fideli aīa moraliter interp̄tandū est: q̄ celeritate sue deuotōnis aut christi dñi caput vngit: aut iudaica tarditate quasi pedes eius vnctura vsqꝫ ad extremū vite sue: cōuersionis sue deuotōez differt. Cōgruit aūt ꝛ qd dicitur (Super caput ipsi⁹ recūbētis.) quia ibi recumbit: ibi splendide epulat vbi fideles corpi suo quod est ecclesia incorpat et adiūgit. de salute nostra pascitur q̄ eaz eousqꝫ esuriūt vt p ea moreretur. Unde Johā. iiij. Ego cibum habeo manducare quē vos nescitis Et iterū. Meus cibus est vt faciā voluntatez eius q̄ misit me vt pficiā opus eius. Hec aūt est voluntas dei sanctificatio vestra: sicut ait apl'us in iiij. pme ad Thessal. Et etiā in bethania dicit fuisse iesus: quia Bethania dom⁹ obedientie interp̄tat. Jesus vero salutaris. hic recte. qꝛ in domo obediētie sola salus habitat. in domo inobedientie pditio Unde vita in volūtate ei⁹. et ira in indignatōe eius. Illud etiā attendenduz est quia bethania domus dñi: q̄ vel charitas vel sp̄ūssanctus accipit in cuius vtriusqꝫ domo dñs Jesus habitat. Jn corde em̄ qd charitas vel sp̄ūssanctus plene possidet dñi Jesu domus est. Interp̄tat etiā ꝛ domus glorificans dñm: corda eoꝝ apte significās q̄ donum dei cōfitent esse qd sunt: et in omnib⁹ gratias agūt. Et aūt dicit (Jn domo Simonis leprosi) iuxta misteriū Simon qui interp̄tat obediēs: populus iudaic⁹ est. qui ideo leprosus nominat nō solū q̄a maculis diuersoꝝ erroꝝ atqꝫ sectarum respersus erat: sed q̄a ei⁹ obedientia maculata atqꝫ

leprosa erat. qr nunc ex timo-
re solo: nunc vero ex cupiditate
tpaliuz seruiebat: que due ma
cule leprosam obedientiã faci
ebant. Vel ꝓpter hoc quia si-
mon interptatur ponẽs tristi
ciam vl' auditor meroris. Ve
tus vero populus in veteri le-
ge merorẽ aut tristiciam pene
maxime audiebat. Morali
ter vero Simon leprosus pec-
cator cõuersus ⁊ obediẽs effe
ctus: q̄ vel rõne status p̄cedẽ
tis peccati leprosus dr. vel re
putatione ꝓprie hũilitatis. vñ
et bene ponẽs. i. deponẽs tri-
sticiam eternã scz vel ponens
tristiciam. Hic s'm positionez
eius hic respõdeat cũ Salo-
mone risui ⁊ gaudio: dicens.
Risuz reputaui errorẽ: ⁊ gau-
dio dixi. cur frustra deciperis
vt in eternũ gaudeat vt eã in
ꝓximo deponat ⁊ cedat tem-
pus ei: et dicat sicut dicit' Je-
remie. xxxj. Statue tibi spe-
culã: pone tibi amaritudines
Hic ⁊ auditor meroris vel di
eloq̄a: vel pctõꝝ suoꝝ tumul-
tũ atq3 clamorẽ cũ merore au
dit et gemitu q̄si carmen lugu
bre. ⁊ ꝓprie mortis lamentum
qui potiꝰ eligit ire ad domuz
luctus q̄ȝ ad domũ ꝯuiuij. vt
dicit' Ecci. vij. In hmõi do-
mo recũbit dñs vt diximus:
tot ei ferculis appositis quot
motus vel opa virtutũ in ipa
cõuersione offerunt: ⁊ tot ge-
nera vinorũ quot genera la-
crimarũ. Mulier vero q̄ vn-
gentuz effudit ipsa gratitudo
est q̄ hic sup caput dñi salua-
toris in domo scz simonis le-
prosi: ⁊ sup pedes in domo. s.
marthe ⁊ marie et lazari. vt le
gitur Johãnis. xij. vnguentũ
sue deuotionis effundit. tunc
q̄dez sup caput diuinitati eiꝰ:
capitaliter et p̄ncipaliter libe
rationis ac salut' sue gratias
reddidit. Sup pedes vero dñi
misterio hũanitatis eiusdem
vel sollicitudini predicatoꝝ q̄
pedes christi dñi sunt ipsuz p
mundũ portãtes: hoc ipm p-
ut decet attribuit. Potest et
moral'r accipi mulier ista grã
que caput. i. cor penitẽtis: pri
mũ oleo sctificatõis vngit ad
sanitatẽ qd scabie ml'tarũ libi
dinũ ⁊ dolorib9 ml'toꝝ vulne
rũ ac laborũ laborabat. De-
inde pedes. i. affectus q̄ et at-
triti ⁊ vlcerati sunt labore iti-
neris deuij et malaꝝ viaꝝ dif
ficultatibus: sicut ipsi mali di
cunt in. v. Sapie. Lassati su-

mus in via pditōis ambula-
uimus vias difficiles. Que τ
ipsa vnctio cōdimentū est se-
pulture interioris hoīs: sicut
ipse text⁹ insinuat. Hec eadē
mulier capillis suis q̄s lōgos
et speciosos habet et aureos:
eosdē pedes affectuum iuxta
Johānē extersit. quia affect⁹
penitētis sordib⁹ malaꝝ viaꝝ
inq̄natos mūdauit cogitatio
nibus τ affectiōib⁹ bonis q̄s
velut crines flauos τ aureos
cordi velut capiti penitētis in
serit. Possit τ vngentū illud
oratio accipi iuxta Ecclesia-
sticū caplo. ix. vbi dicit. Mu
sce morietes pdunt suauita-
tē vngenti. Et huic vngento
congruit illud Joh. xij. Do-
mus impleta est ex odore vn-
genti. Est eīm oratio vngen-
tum odoriferū: non solū qꝛ sa
nat τ mitigat corda pfusa: sed
sicut legit in. v. Apocal. Sin
guli. xxiiij. senioꝝ habebāt vi
alas aureas plenas odoramē
toꝝ: q̄ sunt oratōes sctōꝝ. τ in
viij. eiusdē. Ascēdit fum⁹ in-
censoꝝ de oratōnib⁹ sctōꝝ de
manu angeli corā deo. Do-
mus ergo ipleta ex odore vn
genti. i. orōnis non solū ꝯscia
orātis est: sed etiā tota celestis
curia. Ego inquit sapiētia in
xxiiij. Eccl. sicut libanus non
incisus vaporaui habitatōē
meā: de orōnib⁹ intellige sctō
rū. Bn̄ aūt dr in. xxvj. Math.
fracto alabastro vngētū effu-
disse mulierē. qꝛ cor in oratōē
est frāgendū: imo cōminuen-
dū τ ꝯterendū trib⁹ de caus.
Propter largitatē effusionis
qua effundēdū est cor in ora-
tione. sic docemur in. ij. Tre
noꝝ. Effunde cor tuum sicut
aquā in conspectu dn̄i. Fran
gēdū est etiā tanq̄ vas sordi-
dū ac fetidū: vt nihil in eo oī-
no diabolici liq̄ris. i. pctī rema
neat: ipse etiā ptes cordis va
ria aromata sūt: τ ppt h ꝯterē
de τ cōminuēde sunt vt totū
cor reducat i puluerē τ fumū
aromatū. sic legit i. iij. Cant.
Que est ista q̄ ascēdit p desertū
sic virgula fu. ex aro. mi. τ thu. et
vniuersi pul. pigmtarij. Orō
igit et fum⁹ aromatū ē toti⁹ ce
lestis curie narib⁹ suauissim⁹. τ
vngētū ē mitigādis dolorib⁹
vniuers et sanādis vulnerib⁹
τ morbis spūalib⁹ salubrimū
(Tūc abijt vn⁹ ex. xij. q̄ dice
bat iudas scariotis ad pnci-
pes sacerdotū τ ait ill. q̄d vult
mihi dare τ ego eū vob tradā.

Capitulū V

Tunc inquā cum cōsiliabā-tur vt iesum dolo tenerēt ⁊ occiderent. Judas ille mistice est cet⁹ simoniacoꝝ q̄ de christo dn̄o tradendo in sacramēto altaris sub certo p̄cio paciscunt. Quid em̄ aliud est dicere: q̄d vis dare mihi ⁊ missam vnā celebrabo vel ipsam eucharistiā tibi tradam q̄ꝫ qd̄ Judas dixit. Quid vultꝫ mihi dare ⁊ ego eum vobis tradam. Vnd̄ et q̄dā ex hm̄oi sacerdotib⁊ cuidā parochiano suo in extremis eucharistiam petenti porrigens illā inquit: vides illā: non inde comedes nisi prius mihi q̄nqꝫ solidos donaueris. Similiter ⁊ cet⁹ coꝝ q̄ x̄pm in mēbris suis spiritualiter tradūt in mortē vel spūalem vel corpalē. q̄les sūt prelati mali vel sacerdotes q̄ subditos suos vicijs aut demonibus p̄textu pecunie exponunt. Hi sunt q̄ peccata vel palpant blādicijs vl' corrigere nō curant. ⁊ hoc certo p̄cio accepto a pctōrib⁊. Eodem modo ⁊ falsi iudices qui christū in innocentib⁊ spūaliter tradunt obtentu pecunie. Bene autē p̄ iudā q̄ cōfessio interp̄tatur vel confitens: huiusmodi sacerdotes accipiuntur: quoꝝ officiū est x̄pm dominū cōfiteri. propter hoc de eis dicitur in. iiij. Osee. Peccata populi mei comedēt. i. p̄ciū vel redēptionē peccatorū et ad iniquitatē subleuabunt aīas coꝝ: nō solū exponēt vel tradent. q̄ em̄ de estimatione et valore reddituū ecclesiaruꝫ sollicite interrogat: et in cura vel officio pastorali solum lucrū tpale quocūqꝫ dispendio aīaꝝ querit. Quid aliud dicere videt: q̄ꝫ Quid vultis mihi dare et ego eū vobis tradā. et hoc q̄dem quantū mihi concedit ⁊ possibile est scꝫ in subditis. nō em̄ hac ꝯditiōe emolimentū tpale p̄cipit ab ecclesia: vt aīas liberet. sed potius vt ad cōmodum tpale eas tradat. Et bn̄ iudas iste vn⁹ de duodecim dicit. q: de numero vniuersitatis p̄latorū q̄ per duodenariū intelligit: cetus hm̄oi p̄latoꝝ. pditorū est. recte ꝙo nomē pditorū istorū Judas. i. cōfessio interp̄tatur Sola em̄ cōfessio exterior in hm̄oi hoībus x̄pm dn̄m tradit in suis. Si em̄ manifeste exterius christū dn̄m negarēt non haberent quo crimē pdi

tionis absconderent. et nõ so
lum in gradũ aplicũ.i.in sub
limitatē prelatõis eos nõ ad/
mitteret eccl'ia: sed etiam de se
eijceret. Hmõi sacerdotũ pn
cipes: vicia et demones sũt q̃
eis principant. Vñ ꝛ signan
ter iudas abijsse dicit q̃si i cõ
siliũ impioꝝ ꝛ in regionē dissi
militudis. abijsse em̃ plerũqꝫ
et sepius in scptura in maluꝫ
accipitur. sicut in. xviij. Eccl.
Post ꝯcupias tuas ne abeas
Silr ꝛ freqnter in Hieremia
Abierũt vnusquisqꝫ post pra
uitatē cordis sui mali. Mo
raliter ꝑo iudas.i.confessio: q̃
gratia est interioris recogni/
tionis spũaliter vadit ad pn/
cipes sacerdotũ.i. pncipales
virtutes iterrogãs eas q̃d ꝓ/
mittant ei si tradiderit eis ve/
terē hoiem. Spes em̃ regnũ
celoꝝ ꝓmittit tradentibꝫ vete
rem hoiem ad crucifigēduꝫ.i.
penitentibꝫ. et hoc sub arra iã
gaudij. Fides idem ꝓmittit
sub ꝯtestatõe iuramẽti dei ꝛ i
pignore et obside xp̃o dño: et
pignore.i.spũsancto. De quo
expresse dr in .ij. scõe ad Coꝛ.
Dedit pignus spũs in cordi
bus nr̃is. ꝛ in eiusdē.v. deꝰ q̃
dedit nobis pignꝰ spũs. In
pmo ad Ephe. Qui est pignꝰ
hereditatis nr̃e. De xp̃o dño
dicit Augꝰ. q̄ ipse est pignꝰ se
curissimũ nostre redēptõnis.
Hoc q̃dē et charitas ꝓmit/
tit. vadit ergo spũalr ipã deli/
beratiõe penitēdi ꝛ emēdãdi.
Deliberatio ergo ista gressus
est ꝛ ambitio ꝯfessiõis interio
ris ad istos pricipes sacerdo
tũ: interrogat ipsos de ipo p̃/
cio traditõis dñ fructũ ꝛ vtili
tatē discutit pnie. pactuꝫ cum
eis de tradēdo vetereꝫ hoiem
cõstituit: dũ pnie ꝯsentit: duꝫ
ꝓmissiõibꝫ hmõi ad peniten/
dũ acqescit. Potest ꝛ intelli
gi ad lrãm: qꝛ iudas interp̃ta
tur cõfitēs vno mõ p iudam
oĩs interiꝰ ꝯfitens.i. recogno
scens pctã sua accipi. Hic va
dit ad principes sacerdotũ.i.
ad pncipales sacerdotes qui
claues hñt ptãtis ꝛ sciẽ iudi/
ciarie. hos interrogat sollici/
ta cõsultatõe ꝛ diligenti de re
muneratõne pnie: q̃si de p̃cio
traditõis veterꝭ hoĩs. (At illi
cõstituerunt ei [t]riginta argen
teos) id est oẽ emolumentum
tpale. ꝛ hec est oĩs estimatio ꝛ
appreciatio tpalis. Põt aũt
moralr intelligi in. xxx. argēte
is eterne retributõis merces:

Capitulum V

denarius eñ p ternariū mul tiplicatus tricenariū perficit. Quia igit eloq̄a dñi argentū igne examinatū sunt. decē xpo mādata diuine leg: q̄ꝝ obser uatio tripl'r remūerat: q̄a tria sunt in hoīe glorificāda. s. vel tres vires naturales Rōna lis scz cōcupiscibilis ꝛ irasci bilis. Vel spūs ꝛ anīa et cor pus. De q̄b loquit apl'us ad Thessal. in. iiij. pme. vt inte ger sit spūs vester ꝛ aīa ꝛ cor pus sine q̄rela. Est ergo dice re (constituerūt ei. xxx. argēte os). i. triplicē obseruātie deca logi remuneratōez: q̄ argento sacroꝝ eloquioꝝ vl' et blande lucet: ꝛ suauiter sonat. (Et ex inde q̄rebat oportunitatez vt eū traderet) bene cōgruit h̄ p̄ cedētib lectōib. Exinde eñ scz postq̄ cum vicijs et demo nib cet' ꝑditoꝝ dei. i. ꝑlatorū maloꝝ ꝛ iudicū maloꝝ de tra dendo sanguīe. aut innocētū aut anīaꝝ sub p̄cio mercedis tēalis pactus est: q̄rit oportu nitatē vt eū tradat: queadmo dum et oportunitatē lucri vel emolumēti tēalis. Moral'r xpo et q̄ veterē hoīem suū iam spe ꝛ intuitu eterne retributō nis tradere cū virtutib vl' sa cro magistratu pactus est. q̄ renda est ei oportunitas: q̄ in trib vel q̄tuor ꝯsistit. Primū in ipsa idoneitate confessoris q̄ ex trib ꝑficit. sacrarū l'rarū cognitōe. infirmitatis et fragi litatis hūane miscđia seu cō passiōe. ꝛ affabilitate. in his nō nūero. q2 ex his trib est et ex vnaq̄q3 eaꝝ. Secūdū est ipsa bona dispositio penitēt. Et hec in trib ꝯsistit. Primū in cōceptiōe scti ꝑpositi qđ cō sistit in odio pctōꝝ atq3 deser tione ꝑfecta: desiderio patrie ac recōciliatōis in deū. Se cundo in pctōꝝ noticia ꝛ ꝓm pta et expedita recordatione. Tercio in ipsa attritione seu deuotōe. Post hec aūt loc' et tēp' ꝛ vtriusq3 spaciositas req̄ rit. Hec est oportunitas ꝑpter quā differri pōt cōfessio que nō aliud est q̄ veter hoīs cū accusatiōe ipsius sacro magi stratui ad crucifigēdū spūal'r traditio. Salubriter q̄ppe sa cerdos hmōi exq̄rit: vel vt iu dex ꝯsiliarius ꝛ medic' q̄ ꝛ sa cris legib iudicet ꝛ celesti sa piētia cōsulat: et p̄cepta diuīe ac celestis medicine nouerit: sil'r ꝛ hūane ꝯditōis ꝛ fragili tatis gnarus Et si fieri potest

expertissim⁹. deinde misericors ac cōpatiētissim⁹. vt exemplo dñi saluatoris i. liij. Esa. Uir doloꝝ et sciēs cōpassiōez. sub audi īfirmitatū. q̄ molliter atq̄ suauiter fragiles excipiat: nō q̄ duricia ꝛ austeritate sua cōterreat: neq̄ q̄ corde contritos amplius cōterat: q̄ elisos erigat: nō qui iteꝝ eos elidat. q̄ putridos ꝛ laceratos suauiter tractet ꝛ reiungat ac resumat: ñ q̄ eos dētib⁹ ꝛ austeritate mordacitate sua laceret ac discerpat. Uestes em̄ suas resuendas: resartiendas: reficiēdas ei tradit dñs: nō lacerandas aut disrūpēdas. Uestes q̄ppe dñi sunt oēs sui. sed atterunt̄ ꝛ putrefiunt pctīs et vicijs. de q̄ attritōne ꝛ putrefactione velut reficiēde ꝛ resartiende sacerdotib⁹ traduntur Silr̄ ꝛ idē vasa dñi sunt vasa vinaria ꝛ cratheraꝝ ꝛ musicoꝝ clerici sunt. vt legit̄ Esa. xxij. Suspēdam in eos vasorū diuersa genera a vase craterarū vsq̄ ad oē vas musicoꝝ velut cifi argēteo religandi ei traduntur a dño. ꝛ velut vasoꝝ diuersa genera vel obstruenda vel resartiēda vl̄ reficienda. Iracūdi ṽo impatientes falseq̄ iusticie cōfessores: q2 vera iusticia cōpassionē habet. vt ait Greg. falsa ṽo indignatōem: vasa hmōi malleis increpationū cōterūt et lapidib⁹ obiurgationū obruūt. ita recipiunt eos q̄ ad deū veniūt q̄si male venerint: di paruulos nō solū ad deuz venire nō sinūt. sed inaudita crudelitate ad petrā austeritatꝫ et duricie sue eos allidūt. nō em̄ sūt paruuli babilonis q̄ pctā deferunt: panē ꝛ piscē et ouū ab eis filij petūt. Ipi ṽo ꝓ pane cōsolatōis ꝛ refectiōis lapidē dure obiurgatōis. Pro pisce suauitatis serpentē mordacitatꝫ porrigūt. Pro ouo attractionis ꝛ affabilitatis scorpionē venenate ꝑcussiōis. Cuz ecōtrario dicat dñs deū patrē facere in. vij. Matth. ꝛ in xj. Luce. Quis inq̄t est ex vobis homo quem si petierit filius suus panem: nunquid lapidem porriget ei? Recte ṽo interrogat. quis est ex vobis homo? quia ex eis nullus est homo. Homo enim ab humanitate quam ipsi exuerunt moraliter et spiritualiter dicitur. Tria vero que in penitēte similiter esse necessaria

dixim⁹ studiose inq̄renda sūt z a largitore omniū bonoꝝ totis obsecrationib⁹ exposcē-da. Nō eñ̄ sufficiēter ꝑpara tus accedit q̄ nōdū concepto sctō ꝓposito: nōdū hn̄s in me moria sua ꝓmpta et expedita pctā sua: accedit ꝓpter hoc co gitāda z recogitāda sūt. Vn̄ Esa. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos zc̄. Et Job vij. Cōfabulabor in amaritu dine aīe mee. Attritio simil'r et deuotio exq̄renda est a pe-nitente vt lugubris accedat z mest⁹: nō tanq̄ꝫ fabl'ator Qui eñ̄ pctā sua velut fabulaꝫ ad iocandū narrāt: nō vt decꝫ ꝑ parati loquunt̄. His ergo d̄ causis differt̄ salubriter con-fessio: si tñ̄ studio z sollicitudi ni ista exq̄rēdi dilatio ipa ser-uierit. Recte ergo dicit̄ (Exin de q̄rebat oportunitatē vt eū traderet) Cum eñ̄ deest sacer dos q̄lē des- ꝯsim⁹: deest cui tradat̄ vet⁹ hō. Cū deest noti cia z memoria peccatorū: de-est accusatio z accusatōnis te stis. Cū sanum ꝓpositū deest nōdū habes q̄d tradas. non dū eñ̄ cepisti ſꝫ poti⁹ ab eo ca ptiuus tener̄ꝫ. Cum deest at-tritio ac deuotō: desunt quasi vincula z tormēta q̄b⁹ torq̄n-dus est: vel vt ab eo sceleꝝ cō fessio extorqueat̄: vel q̄b⁹ fide litas tua z obsequiū cōmēdet̄ Hec est oportunitas quā hic q̄rere docemur. Recte aūt ad dit̄ in Luca (vt traderet eum sine turbis) Traditio quippe veteris hoīs z seorsum a tur-bis z strepitu hoīm facienda est. Et seorsum a turbis aliaꝝ sollicitudinū z occupationū. Vtreqꝫ eñ̄ he turbe veterem hoīem eripiūt: z a traditōe iu de. i. ꝯfessiōis impediūt. Vel potest referri h̄ ad turbas de q̄b⁹ in ꝑncipio locuti sumus. (Prima aūt die azimoꝝ acces serunt ad Jesum discipuli ei⁹ dicentes. Vbi vis parem⁹ ti bi comedere pasca) Dies azi morū septēꝫ erant iuxta legis mādatū z ꝯsuetudinē. vt legi tur i. xvij. Deutero. z. xxiij. Le uitici. z. xxij. Exo. Solēnitas ista septē dieb⁹ agebat̄ q̄ꝝ pri mus et vltim⁹ sanctiores erāt z celebriores ceter̄ꝫ. vt ibi legi tur. His septem diebus non licebat iudeis ex lege vesci fer mētat̄ꝫ. Quia ḡ iuxta aposto lū in. v. ꝑme ad Coꝝ. Fermē tū malicie z neq̄cie: spūalit̄ ac cipiendū est. Septē ꝑo dies

mistice totam vitā p̄sentem si gnant, iuxta certā sctō℞ expositionē insinuat̄ nobis abstinendū esse tota vita p̄nti a fermēto malicie ⁊ neq̄tie. Moraliter ṽo q² aplus in eodem caplo azima noiat sinceritatꝭ et veritatis oē fermētū nostre corruptōis aut falsitatis intellectus nostri: siue error intelligit̄: aut putredo nostri affect⁹ Sincerus em̄ dr̄ q̄si sine carie. i. putredine. Quia ergo expresse dicit Lucas. i. xxij. Venit p̄m⁹ dies azimo℞ in q̄ necesse erat occidi pasca. Septem aūt dieb₉ tēdebat̄ festiuitas azimo℞. Septem dies hi spūales in q̄℞ p̄mo pasca occidit̄ nobis hic īsinuat̄ vbi septē dono℞ illūinatiōes sumpto initio a timore q̄ vet⁹ homo ꝯfigit̄. vt in p̄s dicit̄ Cōfige timore tuo carnes meas. Et q̄ expellit peccatū sicut dr̄ in p̄mo Eccl. Fine ṽo posito in sapiā. Vel septem ṽtutes: q̄tuor cardinales. ⁊ tres euāgelice. fides spes et charitas. Vel septem que in orōne dn̄i ca petūtur. Qm̄ aūt dies azimo℞ dies afflictōis dicunt̄. sicut exp̄sse legit̄ in. xvj. Deutero. Septez diebus comedes absq₃ fermento afflictōis panem. poti⁹ septē dies septē virtutes accipiēde sunt. q̄℞ opationes ⁊ afflictōes sint et veteris fermēti expurgatōes. Inter has Prima est virt⁹ abstinētie a pctis siue tpantie q̄ eis resistit̄. Scda est virt⁹ fortitudinis ⁊ magnificētie q̄ cōtraria opera assumunt̄ tanq̄₃ ad medicinā. Tercia odiū pctōrum. Quarta timor. Quinta pudor. Sexta dolor. Septima ira: q̄ ad victoriā ⁊ libtatē ꝯtra pctā acq̄renda accēdimur. Considera singulas ista℞ ṽtutū ⁊ iuenies eas velut azimas sinceritatꝭ ⁊ ṽitatꝭ ꝯtra peccati fermentū: euidēti ꝯtrarietate pugnātes. ⁊ opa etiā ea℞ panes afflictōis. primeq₃ ⁊ vltime dies. i. opa et illuminatōes iuxta legis cōsuetudinē sanctiores atq₃ solēniores. q̄ sunt: desertio pctī. ⁊ victoria eiusdem. Ne erres aut idē intelligas odium. et iram. Odio em̄ ꝓprie malū alij q̄rit̄ Ira ṽo sibiipsi cōmodū q̄rit. Libertas, pax, victoria. ⁊ vindicta In p̄mo die azimorum isto℞ pasca occidit̄. i. vet⁹ hō qui per hedum veteris legis significat̄. vt legit̄ exp̄sse i. vj.

caplo Exo. vbi post manda-
tũ de agno pascali statim sub
iungit iuxta quem ritũ tollet
et hedum. Hedo em̄ simul et
agno spũaliter pascẽdi sumꝯ
ꝓpter duo genera virtutuꝫ: ex
quibus ſm interiorem ⁊ spi-
ritualem hoiem tanꝙ ex mẽ-
bris spũalibꝫ cõstituti sumus
Iste q̇ppe septem quas enu
merauimꝯ veterẽ hominẽ co-
medũt ipoꝙ pascunt. Mala
em̄ nostra vorare atꝙ ꝯsume
re nate sunt: ⁊ ad destructõeꝫ
et mortificationẽ veteris ho-
minis a deo date ⁊ nobis in-
dite. Quantuꝫ ergo ad hmõi
ṽtutes hedo pascali pascimur
Quantũ ad ea que puritatꝭ ⁊
innocẽtie ⁊ nouitatꝭ sunt q̄ de
siderãdo: amãdo: ⁊ in eis gau
dendo: ⁊ ea ope̲rando comedi-
mus: agno pascimur. Come
stio ergo hedi atꝙ voratio ad
ꝯsumptionẽ eius referẽda est
Alioq̄n em̄ hedus male co-
medit et potiꝯ pasca iudaicuꝫ
⁊ diabolicũ in eiꝯ esu celebrat
Si vl' desiderio vl' amore vl'
gaudio vel delectatõe vl' ope
ratione alicuius eorum q̄ ve-
teris homĩs sunt comedit: et
spũaliter incorpat. Quia ecõ
trario nouus agnus spũalr i
nobis occidit: ⁊ a veteri ꝓplo
viciorꝫ quasi iudeorꝫ comedi
tur atꝙ ꝯsumitur. Recte g̊ di
cit lucas (in qua necesse erat
occidi pasca) iuxta lr̃am ima
culatũ xp̄m dñm. quia pasca
nostrũ imolatus est christus.
ꝑme ad Corꝫ. v. Necesse q̇dẽ
erat ad mũdi esurientis refe-
ctionẽ cuius ipse solus satie-
tas et refectio est. Ad eiusdeꝫ
etiã redemptionẽ velut ꝓciuꝫ
Ad sanatiõem velut antido-
tum. Ad expiationẽ velut sa-
crificiũ. Occidi ṽo dicitur pa
sca in illo q̄ꝫtum ad vetustatẽ
pene: que et ꝑ hedũ q̄ꝫtum ad
illuꝫ significat. In nobis ṽo
necesse est occidi pasca. i. he-
dum veteris homĩs ꝑma die
azimorꝫ. i. prima etate. vel pri
ma virtute vt diximus. vel ꝑ
ma die. i. ꝑmi sacramẽti scꝫ. i.
baptismi purificatõe ⁊ illumi
natõe. Pñt aũt intelligi septẽ
dies azimorꝫ q̊ ad azima veri
tatis: fides ⁊ donũ scie. quibꝫ
ipsa dei veritate et nostra. i. q̄
ð nob est: velut duobꝫ panibꝫ
azimis pascimur. Fide em̄. i.
veritate q̄ de ðo est pascimur
Illa em̄ ꝑ fidẽ de deo cogno
scimus q̄ vitã gratie in nobis
sustentãt ⁊ nutriũt: que vt di-

cit Augustinus saluti psunt. Dono vo sciētie veritate q̄ de nobisips est pascimur. Ea q̄ p pe dono scīe de nobisipsis co gnoscimus. q̄ nobis potū la crimarū ministrāt: aut panez etiā lacrimaꝝ. ppter hoc legi tur in pmo Eccs. Qui addit sciam addit et dolorē. Dono ergo scīe velut pane lacrima rū pascimur ⁊ potamur. Re cte ergo fides et donū scīe azi ma veritatis ītelligunt. pter hoc legit in Actib. xv. Fide purificās corda eoꝝ. Azima vo sinceritatis q̄nq̄ vltie no minataꝝ vtutū: q̄bus sanctifi cat ⁊ ab omi putredine corru ptōnis purgat affect⁹: q̄bus etiā ⁊ pascit ⁊ reficitur. Gene raliter aūt oīa opa vtutū: cib sūt spūalis ac noui homīs. et vnū nostra est: q̄ fide occidit in nobis pasca q̄ ad veterem hoiem ⁊ veterē vitā. q̄ fides ē initiū noue vite. Vn̄ ⁊ dr̄ i. ij Abacuc. Iust⁹ aūt ex fide sua viuit. Pasca vo vt dixim⁹ in se occidunt diabolice ⁊ more iudaico q̄ xp̄m dn̄m in se spū aliter occidūt. q̄ euz scz a cor de suo mortuū faciūt sicut ipe dicit Factus sum tanq̄ mor tuus a corde qd̄ est p obliuio nem ac incuriā. In eis vo spi ritualr̄ viuit xp̄s dn̄s q̄b ra dios gratie q̄ vita est spūalis ab ipso velut fonte vite et gra tie in oēs electos diffusa dif fundit in quos radices gra tie misit. sicut p eundem tro pū in eis diabolus viuere dr̄ in q̄bus venena neq̄cie diffū dit. Qd̄ autē marcus et mat theus scribunt discipulos in terrogasse dn̄m (vbi vis pare mus tibi pasca comedere) ad illud respicere videt qd̄ legit Deutero. xvj. nō poteris imo lare phase dn̄o in q̄libet vrbi um tuaꝝ: sed in loco quez ele gerit dn̄s deus tu⁹. Insinua tur aūt nobis in h. q̄ ipe xp̄s dn̄s nobiscū epulat et come dit pasca. si tamē ⁊ nos cū eo eplamur qd̄ est i azimis since ritat ⁊ veritat sicut ipemet di cit i. iij. Apocal. Si q̄s apue rit mihi cenabo cū ipo et ipse mecū. nostrū g̃ comedere suū est. q̄ oē bonum nostꝝ nimia illa charitas q̄ nos dilexit et adbuc diligit suū fecit. De sa lute g̃ nr̄a velut gaudio vl' de lectatōe si fas est dicere pascit hmōi btitudini et glie bona nr̄a nihil addere pūt. Vl' pa scit inde spūalr dū nos corpi

suo quod est eccl'ia adiūgit et incorpat. Duobus ergo modis comedit pasca ī nob christus dn̄s. Nos ꝟo trib⁊ modis pasca comedim⁹. Primo hedū veteris hoīs. ⁊ hoc ī cōsumptionem sicut dr̄. Comederūt Jacob. Scd̄o agnū nouī hoīs: dū mēbra ei⁹. i. virtutes et dona gratiaꝝ in nr̄aꝫ refectōeꝫ assumētes nobis incorpamus: ⁊ mēbra nr̄a spūaliter facimus. Tercio ipsum agnū īmacl'atū xp̄m dn̄m comedimus. vl' in sacramēto altaris. vel dū verbis ⁊ opibus eius hic reficimur ⁊ sustentamur. vel cuꝫ odore suauitatis eius hic pascimur: plenissima refectōe eius tandē in patria satiādi. Vnd̄ ergo interrogāt discipuli dn̄m (Vbi vis parem⁹ tibi comedere pasca) Nō em̄ in om̄i loco comedit dn̄s pasca: neqꝫ nos in oī loco possumus īmolare pasca dn̄o. sꝫ in loco tm̄ queꝫ elegit dn̄s. q̄ est vna catholica ⁊ apl'ica ecclesia. extra quā vt ait Aug⁹. locus veri sacrificij nō est. hic est locus quē elegit dn̄s sicip semet dicit in p̄s. Hec requies mea in seculū secl'i ⁊c̄. Et i. ij. Paral'. vij. Elegi et sctificaui locum istū vt sit nomē meum ibi in sempiternū: et pmaneāt oculi mei et cor meū ibi cūctis diebus. Vel ideo merito interrogat. q2 velut duo loca sunt in nobis intellectus et affect⁹ in q̄ꝝ vtroqꝫ xp̄s dn̄s in nob habitat. Sed intellect⁹ velut via patens exposit⁹ est oībus cogitādis: bonis ⁊ malis veris ⁊ falsis: ⁊ velut adiutoriū vel ɔsistoriū publicū ē. qd̄ dicim⁹ ꝓpter iudicia ⁊ disceptationes ⁊ discussiōes veri ⁊ falsi. boni ⁊ mali. iusti ⁊ iniusti. q̄ ibi fiunt. Non est ergo locus aptus vel ɔueniēs epulis. ꝓpter qd̄ ⁊. xxij. cap. Luce. iniūgit discipl'is vt patrifamilias dicāt. Vbi est diuersoriū: vbi pasca cū discipulis meis mā ducē. In diuersorio ḡ. i. in secreto ⁊ abscōdito affect⁹. vbi nō nisi sancta ⁊ pura admittēda sunt. Nec em̄ īmolari pōt vet⁹ hō p pn̄iaꝫ vel penitudinē in freq̄ntia hoīm ⁊ tumultu. nec in turba ⁊ strepitu cogitationū. Ampli⁹ cogitatōibus solis pasci non pōt dn̄s. etiā si pure ⁊ mūde sint. quasi enim folia ⁊ furfur ⁊ cortices sunt: nihil oīno saporis habētes. nisi eis adiūcta fuerit affe

ctionum soliditas atq3 suaui-
tas. In luca g de loco disci-
pulos interrogare iubet dñs
Ubi sc3 ē diuersoriū. In mar
co ꝟo.xxiiij. Ubi est refectio.
qd ꝛ ad ipm locu3 q̄si refecto
riū: ꝛ ad ipm cibū refectionis
referri pōt. Interrogare do-
minus hic iubet ꝓpter duo ge
nera hoim. Ipse q̄ppe vetus
hō cib9 est et refectio dñi sal-
uatoris. Et ipse etiā nou9 hō
in nobis. Sed vet9 hō ꝯsum
ptiōis q ꝛ mors est. vñ Osee
xiij. O mors ero mors tua.
morsus tu9 ero inferne. Sil'r
et illud apl'i. vt gr̄a dei ꝑ oib9
gustaret morte: q̄si gustatiōe3
nō pleno morsu morte3 istā.i.
veterē hoiem absorberet ī no
bis. Contra eos igit' qui ve-
terē hoiem.i. pctā sua abscon
dunt iubet interrogare disci-
pulos suos xp̄s dñs Ubi est
refectio mea. Sil'r et contra
eos q nihil habēt noui homi
nis: q̄rit dñs Ubi est vel he-
dus vel agn9 ad refectōe3 me
am. Cōtra eos ꝟo qui seipos
terra.i. terrenis ꝑ amorē et sol
licitudinē impleuerūt. Ubi ē
diuersoriū. Sil'r ꝛ cōtra eos
q demonibus viā fecerūt cor
da sua, sicut dicit Job. in. xx.

Simul venerūt latrones ei9
ꝛ fecerūt sibi viā per me. Po
test ꝛ iterrogatio hmōi ad ip-
sum pnie locu3 referri. Pnia
em̄ ꝑparatio est dñice pasce ꝛ
phase imolatio. Quia g loc9
pniam nōnunq̄3: aut adiuuat
aut impedit: merito de loco ꝑ
paratōis ipsius pasce.i. de lo
co pnie interrogandū est dñi
bn̄placitum. Pn̄t tn̄ et acci-
pi diuersa loca refectōis dñi-
ce: diuerse ꝟtutes. Quasi em̄
refectoriū dñice refectōnis in
illis castitas est in q̄b9 opa ca
stitatis ceterꝝ ꝟtutū operib9
multitudie ꝛ magnitudie an-
tecellūt. In aliis ꝟo patiētia
in q̄b9 opa patiētie. ꝛ ita d' ali
is. Merito ergo in ea virtute
velut in refectorio sp̄uali pa-
sca dño ꝛ refectio ꝑparat' que
ferculis operū refectior est ac
splendidior. Propter hoc spe
cialiter de castis dicitur in. ij.
Canticoꝝ. Dilectus me9 mi-
hi ꝛ ego illi qui pascit' inter li
lia virginū et cōtinentiū cādi
da opa, quō dici potuisse3 in-
ter rosas martirū vel patiētiū
inter violas hūiliū: inter flā-
meos flores ardenter amāti-
um. Discipuli ergo qui acce
dunt ad dn̄m iesu3 ꝑ interro-

gatione ista facienda. aut xpi
penitẽtes accipiẽdi sunt de ex
quirẽdo dei bñplacito sollici
ti. aut virtutes ille q̄rũ maxĩe
sollicitudo ista est.i. charitas
⁊ timor: spes ⁊ fides. q̄ꝝ est in
oĩbus q̄ agim⁹ interrogare et
ꝯsulere dñm. Qd aũt respon
dit dñs (Ite in ciuitatẽ ad q̄n
dã) Mistice ciuitas ista mũ-
dus est: q̄ ciuitas munita ⁊ ci
uitas circũstãtie in psalmo d̄r
de q̄ in Osee. xj. dic̄ dñs. Ego
deus ⁊ nõ hõ: in medio terre
sanct⁹ ⁊ nõ ingrediar ciuitatẽ
Hec est ciuitas quã edificas-
se dicit̄ Cayn i. iiij. Geñ. Hec
est ⁊ castellum de q̄ supra. xxj
Ite in castellũ qd cõtra vos
est. In hanc iubent̄ ire disci-
puli vt p̄parent pasca dño ve
lut in cãpis silue ⁊ velut in sil-
uam vastissimã. Unde et to-
ti cetui ipsoꝝ in. xxvij. Genes
dicit̄. Sume arma tua pha-
retram ⁊ arcũ: cunqꝫ venatu
aliq̄d attuleris fac mihi inde
pulmẽtũ sicut velle me nosti.
Petro etiã in typo oĩm disci
puloꝝ in. x. Actuũ d̄r. Sur-
ge petre macta ⁊ mãduca De
venatõib⁹ his.i. de feris pec-
catoꝝ captis: pasca dño.i. cõ
uiuiũ splẽdidissimũ ac iocun
dissimũ paraf̄. Qd autẽ dicit̄
(Ite ad quẽdã) qui iuxta glo
sam ab ipso christo dño noĩa
tus est. sed hic indetermĩate si
gnificat̄: istud nobis insinuat
q̄ ad quem siue hoĩes siue po
pulũ discipuli mittant̄. dño q̄
dem certũ est cui⁹ gratuita ele
ctione hoc fit: nobis aũt ĩcer
tũ. sicut exp̄sse legit̄ in. xxxvij.
Job. Nubes lustrãt cũcta p
circũitũ: q̄cunqꝫ eas volũtas
gubernant̄ duxerit ad oẽ qd
p̄cepit illis sup faciẽ orbis ter
raꝝ siue ĩ vna tribu siue in ter
ra sua: siue in q̄cunqꝫ loco mi
sericordie sue eas iusserit iue-
niri. Ex aũt hoĩem anphoraꝫ
aque portantẽ seq̄ iubent̄. vel
cetũ doctoruꝫ leg̃ accipimus
q̄ anphoram aque.i. mẽsuraꝫ
certam aque sapiẽtie salutar̃
portant. de q̄ legit̄ in. xv. Ecci
et. ij. Malachie. Labia sacer
dotis custodiunt scientiã et le
gem ex ore eius req̄rent. Hic
sequẽdus est in his q̄ dicit. si-
cut supra legitur. xxiij. que di
cũt facite. et eo duce dicẽdum
est dño dom⁹. scꝫ dño dñanti
um. Ubi est refectio mea. iux
ta qd legit̄ i. xiiij. Math. Si
militer ⁊ Luce. xxij. Qd autẽ
hic dñs mandat patrifamili-

lias. Apud te facio prandium cū discipulis meis Ad literā est omnibꝰ electis: q̄ de salute eoꝝ apud q̄s xp̄s dn̄s ꝟtutibus epulatꝛ: cū eo reficiuntꝛ et gaudēt. vel cū discipulis. i. cū virtutibꝰ q̄ familia eiꝰ sp̄ūalis ⁊ fercula sunt: q̄s oēs sol iusticie velut radios suos secū adducit. Potest intelligi paterfamilias vel dn̄s domus: vnusquisq; ad quē discipuli mittūtur: ad lr̄aꝫ. vel ipse ꝟtutes q̄si portātibꝰ eas sacr̄ eloquijs qui ⁊ interrogatꝛ de refectōe ⁊ loco refectiōis vt diximus. Vel ciuitas hec intelligitꝛ ecclesia sancta. de q̄ dicitꝛ. x. Ecclesiastes. Labor stultoꝝ affliget eos q̄ nesciūt in vrbē ꝑgere. Mira stulticia eoꝝ q̄ ⁊ ciuitatē suam ignorāt ⁊ viaꝫ q̄ ducit ad illā. In hanc ciuitatem libero arbitrio intrantibꝰ vel intrare volentibus occurrit homo christus dominus anphoram aque portans. id est gratie mensuram: quam et singulis in mensura distribuit. Vnd̄ apostolus ad Ephesios. iiij. Vnicuiq; nostrū data est gratia ꝯm mensurā donationis christi. (Sequimini eum) Qui em̄ sequitꝛ eū vt ipse dicit in vndecimo Johānis et in nono: non ambulat in tenebris. et in. viij. similiter Ipse enim est qui ducit ad ipsam habitationē suam atq; refectionē. Vel homo anphoram aque baiulans. literatus quilibet est qui de via ad domini hospitiū atq; refectionē consulendus est. Non enim ceci aut surdi de rectitudine vie viatoribus consulēdi aut interrogandi sunt quantumcunq; sanos aut rectos habeant pedes. sed clariꝰ vidētes interrogandi ⁊ seq̄ndi in hoc sunt: licet claudi pedibꝰ ⁊ contracti tibijs sint. Non eniꝫ rectitudine pedum aut sanitate viam ostendūt sed lucerna verbi et lumine. Vel possumus hic intelligere christum dominū qui ⁊ ꝑparātes ei pascalem refectionē gratia sua p̄uenit: et aquam gratie vel lacrimaꝝ ad abluendū et emēdādū. Oēs em̄ mīstros suos ⁊ dapiferos ⁊ cocos et gratia sua preuenit ⁊ refectionē suaꝫ quā ei ꝑparēt p̄mīstrat: ⁊ eos vt apud eos pasca faciat subsequitur. Q̄d ꝓo sequitur (Et fecerūt discipuli sicut p̄cepit eis iesus Et parauerunt pasca)

om̃ibus vel cõibus cõuenit. om̃es em̃ discipuli.i.discipli-
ne eius subditi.vł discipuli.i.
virtutes ipse:faciunt:nõ solũ
qđ p̃cepit dñs iesus. sed etiaz
sicut ipse p̃cepit (et parauerũt
pasca).i.pascalẽ refectõem:sic
exposuim⁹. vel parauerũt pa
sca.i.trãsitũ:mortẽ scz veteris
hoĩs.vł trãsituz de mũdo ad
celũ:q̇ hic q̃si pontẽ bonoꝝ
opeꝝ seu scalã edificãt:q̇ ꝛ pre
sentẽ vitã quasi mare trãseũt
et q̃ ad celũ ascendũt.(Vespe
aũt facto).i.luce veteris legis
tenebrescere incipiente. vł ve
ro sole ad occasũ passiõis ver
gente seu appropinq̃nte. Vel
vespere facto.s.mũdi ꝯsũma-
tione.(discũbebat cũ discipu
lis) ꝛc̃. Vel spũalr (vespe fa-
cto) in cordib⁹ iudeoꝝ q̇b⁹ ve
rus sol iã occiderat ꝑ infideli
tatẽ(discũbebat cum.xij.disci
pulis) Mistice cũ vniuersita
te electoꝝ.doctoꝝ.p̃latoꝝ. de
q̊ꝝ bonis opib⁹ pascit̃ ꝛ dele-
ctat̃. (Et edentib⁹ illis dixit)
Bene edẽtes electi dicunt̃.ele
cti q̊ꝝ tota esus et refectio est.
Dis em̃ recta operatio nutri
mẽtũ est atq́z refectio noui ho
minis. Solũ em̃ rect⁹ opatõ
nib⁹ nutrit̃: auget̃: et roborat̃

nouus hõ. Qđ ꝓo dr (edenti
b⁹ illis dixit) Insinuat chri-
stũ dñm illis solis secreta sua
atq́z cõsilia manifestare cũ q̇-
bus epulat̃ vł q̇ cuz eo pasca
faciũt. His ergo mortẽ suam
spũalem q̃ in eis q̇ cadũt q̊ti-
die q̊dãmodo morit̃. Vł edẽ
tes possunt hic accipi q̇ sacre
scripture studio icessanter pa
scunt̃. Hi inter prãdẽtes siue
edẽtes ab ip̃o xp̃o dño in elo
quijs ei⁹ audiũt ꝓditiõem ei⁹
spũalez.i.oẽm diabolice frau
dis astuciã.oẽs tẽtationũ insi
dias.q̃ merito ꝓditões intelli
gẽde sunt.q2 in eis aliud ex fa
ciebus pctõꝝ q̃ blãdicie et de
lectatões coꝝ sunt simulat̃ ex
teri⁹:ꝛ aliud lõge exhibet̃ in-
teri⁹. Põt referri ꝛ ꝓditio vt
plani⁹ in seq̃ntib⁹ faciem⁹ ad
eas astucias atq́z blandicias
pioꝝ eruditoꝝq́z ꝯfessoꝝ atq́z
doctoꝝ q̇b⁹ veterẽ hoiem pia
quadã ꝓditõe capiũt:et cruci
figendum velut q̇busdã ꝓtu-
tũ carnificib⁹ tradũt. Hec ꝓ-
ditio a xp̃o dño idcirco predi
cta est vt plane intelligas ad
xp̃i magisteriũ ꝛ doctrinaz ꝑ-
tinere istã piã ꝛ sapientissimã
veteris homis capiẽdi astu-
ciam:eamq́z de ei⁹ magisterio

et reuelatione ꝑcessisse.(Amē
dico vobis q2 vnus vestꝝ me
traditurus est) Vestꝝ q̄ noīe
disciploꝝ cēsemini q̄ in eadē
mēsa mecū r̄cūbit͡z.ad lrã Et
mistice etiam ꝯgruit horrēda
ꝑditio discipuli in magistruꝫ
et cōmēsalis in dn̄m. Prodi-
tionē istã imitant̄ nō solū q̄ tē
poraliter dei bn̄ficijs pascun
tur sed etiã q̄ vel in mēsa scri-
pture vel in mēsa altar͡z celesti
pane reficiunt̄. Vn̄ de vno
quoq3 istoꝝ ꝯgrue accipit̄ il-
lud ps. Hō q̄ edebat panes
meos magnificauit super me
supplantationē. Et illud. Tu
ṽo hō vnanimis dux meus ꝛ
not⁹ meus q̄ simul mecū dul-
ces capiebas cibos. Signã
ter ṽo dicit̄ ad discipl'os(vn⁹
vestrū) q2 pctã mortalia ī sar-
racenis pctã tm̄ sunt In chri
stianis ṽo ꝑditōnis crimina.
Bellū em̄ qđ peccãdo infe-
runt deo noīe xp̄iani discipu
latus opiunt et ꝯuersatōis ex
terioris fuco colorãt. Illi ṽo
bello apto deū impugnant.
Moral'r ṽo eo mō ꝓsequē-
dū erit q̄ incepim⁹. Vnū em̄
eoꝝ q̄ discipl'atui et impio no
stro iure subdita sunt: ꝛ in bo
nū et ī malū sp̄ nos ꝑdit: vno
em̄ vel mēbro vel vi vel cogi
tatōe vel affectiōe vl' in bonū
vel in malū sp̄ ꝑdimur. Vnū
em̄ est ꝓpter qđ maxime malo
cōsentim⁹ vel a malo ipso resi
limus. Qđ ṽo sequit̄ (Et cō-
tristati vniuersi ceperunt singu
li dicere Nunq̄d ego sū dn̄e)
Moral'r nos īstruit vt vel di
vnū ꝑditorē inter nos habe-
re molestissime feram⁹. In h
ṽo q interrogãt (nunq̄d ego
sum dn̄e) vnūquēq3 nr̄oꝝ ad
ꝓprie ꝯsciē scrutiniū recurrere
docēt ꝛ ad dei reuelationē si-
mul ne forte hō ꝑditōis iude
ꝑ imitatiōe3 ac cōsensum aut
tolerantiã rei simus. Sup q̄
specialiter xp̄s dn̄s interrogã
dus est ꝑ quē vbi scrutiniuꝫ
ꝓprie ꝯsciē nō sufficit ꝑditio-
nes nostras in deum plerūq3
cognoscim⁹. Potest ꝛ dubi
tatio disciploꝝ ad ea mala re
ferri q̄ se bona esse quadã bo
ni sil'itudine mētiunt̄ vl' econ
uerso. In ipsis em̄ cogitatio
nib3 nr̄is has respōsiones ab
ipsis bonis ꝛ malis plerunq3
audimus. Qđ ṽo r̄ndit dn̄s.
(Qui intingit mecū manū in
parapside: hic me tradet) Iu
xta lr̃am: q̄ familiari⁹ mecum
comedit. In q̄ maxie ꝑditio-

nis moraliter sacerdotes notant q̄ in sacro calice q̄dāmō manū cū dn̄o intingūt: q̄ꝑ. ꝑditionē furtū ꝛ cupiditatē iudas figurauit. et ꝑditiosā etiā in sacra mēsa cū dn̄o familiaritatē. Signāter aūt dr̄ (q̄ intingit) Tales em̄ sacerdotes man⁹ suas q̄dāmodo xp̄i sanguine cruentant ꝛ polluūt q̄s in eodē lauare debuerāt. Potest et hoc referri ad illa vicia que nobis familiarissima sūt vel q̄ improbissime in nostris opib⁹ se ingerūt. Illa em̄ q̄dāmodo nobiscū man⁹ q̄si in oī vase ꝟtutū mittūt: dū in omī ope bono se īmiscere ɔtēdunt q̄lē se exhibet: q̄busdā inanis gl'ia: q̄busdā ꝟo cupiditas: q̄ in oīb⁹ bonis opib⁹ nostris se ingerūt. Qd̄ aūt Johes scribit in. xiij. (q: discipulus quē diligebat iesus interrogabat eū q̄snā esset qui traderet eū) eoipso q: ibi dicit: discipulus ille quē diligebat Jesus inter virtutes charitatē signat: quā maxime diligit domin⁹ iesus ꝑpter quā ꝛ ceteras diligit atq: remunerat Hec est que audacter dn̄m interrogat ꝛ familiariter. Unde ip̄e met dicit in xv. Johis. Uos aūt dixi amicos q̄a oīa q̄cūq: audiui a patre meo nota feci vobis. Item Johes ꝑme canonice secūdo Unctio eius docet vos de oībus. i. charitas. Ip̄a charitas est q̄ maxime oē qd̄ deo in nobis inimicat ɔgnoscim⁹ et eā oēm dei ꝑditionē velut ex dei respōso ꝛ reuelatiōe ꝛ ī nobis ꝛ ī alijs dep̄hēdim⁹. Admonent etiā h̄ cōfessores moralr̄ atq: doctores oīmoda familiaritate se ingerere penitētib⁹ ꝛ ɔfitētib⁹ ꝛ in eadē ꝑapside manū cū eis intingere. qd̄ q̄dem charitatis est ꝓpriū ꝛ pietatis Pietas em̄ in eadē parapside semꝑ cum eo cui miscet cōmedit dū ei⁹ miserie ꝑtē sibi ꝑ cōpassiōē assumit Tingere q̄ppe alienū colorē assumere est: quod maxime charitas ꝛ pietas faciūt. Un̄ illud dictū est ad Ro. xij. Gaudete cū gaudētib⁹ flete cū flentib⁹. Quia ergo in aliena felicitate et miseria velut in cōi ꝑapside manus suas charitas ꝛ pietas ītingūt q̄ maxīe ɔfessorib⁹ fructuose sunt. Ul' specialr̄ ad illā grāz refert. q̄a sancti doctores discipul' ꝓut vniuscuiusq: status aut infirmitas exposcit seipsos cōformāt. sicut de

seipo dicit apl'us in.ij. prime ad Cor. Oib9 oia factus suz vt oes saluos facere. Si eniz vt ait eunuch9 vis me fallere dolendu est. Et Gregori9 Inclinare se debet q vult exire iacente. No aliter igit pie et salubris pditois statim doctores z pfessores cosequunt effectu: nisi in eade pap side miserie scz aut infirmitat p charitate z pietate familiarissima qz pie pformitat coionez: manus suas cum ips auditorib9 aut pfitetib9 itigere sciat. Uel intingere. i. per hu'ilitate intinctas demostrare. Ul' intingere p huane ifirmitatis z fragilitat is expietia siles se peccatib9 agnoscere. (Et fili9 hois vadit sicut scptu est de eo) Licet iuxta littera intelligat his verbis fili9 hois implere ea q de eo scpta sunt. Moral'r tn q fili9 hois est. i. a natura ipsa huana no degeneras in iumetina z brutale hebetudinez ac turpitudine ire dr. sicut scptu est: quasi p viaz madatoz. vel ad regl'az scripture no pntib9 herere. vl' alligari desiderioz funicul' voluptatuqz visco ppie brutoz est. Qd aut dicit (Sic scriptu est d eo) ad xpm dnm sic refert. Sicut scptuz est de eo qp ambulatur9 eet ad vnuqueqz nrm. Sicut scptu est de eo qliter ambulare deberet subaudiendu est. De illo eniz dr Exultauit vt gigas ad curreda via sua. de vnoqz nostru in pmo pme canonice Johis Qui dicit se in illo manere: debet sicut ille ambulauit z ipe ambulare. (Ue aute hoi illi p que filius hois tradet) p que. i. cui9 ministerio. z hoc iuxta pcedete duplice expositione planu e de xpo dno de vnoqz nrm. xprio em ministerio vnusquisqz nostz a se ipso tradit dum spote pcto se tradit. vl' du falso sibi pcti voluptate z pditose bladit Ul' moral'r. Ue aut hoi illi p que fi. ho. tradet. illo i nob pcipue puniedu gladio z dolore penitudis isinuat qp maxie viaz in nob aguit diabolo cui9 ministerio maxie i pctm traditi sum9 pbi gra Si p aures traditi sum9 diabolo audiedo saguine vel nrm vl' alienum aures ab hmoi auditu suspededi z auditu pbi di longo z tedioso si op9 fuerit puniede et danade Ide z de ocul' faciedu vt sp qp misteriu pditiois i qcuqz pditoe nra spuali pbuit gladio disciplie potissimu ferlat (bonu

erat eī) iude ad litterā. vt ꝑ cō
trariū ītelligat̄.i. nō tātū ma-
lū. Uel diabolo ꝭm aliā glo-
ſe expoſitōem: cui iudas mini
ſterium maiora merēdi ſuppli
cia adhibuit. Uel ſi nat⁹ non
fuiſſet iudas natiuitate dege
neratōis. nō dico generatio-
nis aut regeneratōis q̄ natiui
tate ſenes naſcimur valde. di
abolus ortus q̇ et veri⁹ occa-
ſus ꝑ quē in ſenectutē ⁊ dein-
de in mortē excidim⁹. De hac
natiuitate ſcribit̄ Job. iij. Pe
reat dies in q̄ nat⁹ ſum et nox
in qua dictū eſt: cōcept⁹ ē hō.
et Jeremie. xx. Maledicta di
es in q̄ nat⁹ ſum: dies in q̄ pe
perit me mater mea nō ſit be
nedicta. (Rn̄dit autē iudas q̇
tradidit eū dicēs Nunquid
ego ſum rabbi) Juxta litterā
ipſa reſpōſionis diſcrepantia
ab innocentia ⁊ puritate alio
rum ſe diſcrepare inſinuat.

Moraliter ꝟo in ipſa reſpō
ſione vel excuſatōe peccantis
aliq̇d notabile ſꝑ diligēti⁹ at-
tēdētib⁹ apparet q̄ ipm crimē
vel in ꝑte cōfitet̄. et id qđ ī no
bis potiſſimū cuiuſcūq₃ pcti
reū fuerit nunq₃ in ꝯſcia mū-
dū ea ſecreto ſcrutinio inter-
rogamus: liberā ⁊ expeditam
habet excuſationem. Si ꝟo
ad hoc reſpiciatur ꝙ Judas
confeſſio interp̄tat̄ cui ꝓditio
iſta veteris hoīs marie ꝯgru
it: nō eſt mirꝫ ſi cōfeſſio ipſa re
ſpōſione ſua crimē ꝓdit cum
ipa nō ſit niſi crimīs ꝓditio ⁊
manifeſtatio. ꝓpter qđ bn̄ re-
ſpōdet̄ ei a dn̄o (tu dixiſti) Ad
lr̄a₃ verbis tuis inſinuaſti vl'
apte o tu cōfeſſio crimē mani
feſtaſti. Qđ aūt ſequit̄ (Ce-
nātib⁹ aūt illis accepit Jeſus
panem benedixit ac fregit de
ditq₃ diſcipulis ſuis) Miſti-
ce inſinuat refectōe₃ illā extre
mā poſt quā nō erit alia refe-
ctio. Moraliter ꝟo ad certa
mē paſſiōis ꝓperantib⁹: pane₃
celeſtē q̇ cor homīs cōfirmat
et refectiōem ſpūale₃ ſumēdā
eſſe docet dn̄s duab⁹ de cau̅ſ
Eo ſc₃ ꝙ cena vocat̄ illa refe
ctio ⁊ q̄ſi in ꝯſūmatiōe veter̄
teſtamēti ⁊ in veſꝑa. i. in occa
ſu veri ſolis facta eſt. Qđ aūt
dicit̄ (Accepit Jeſus pane₃)
corpus ſc₃ ꝓpriū ꝓ nobis (bn̄
dixit) nō ſolū ſctificauit iuxta
gloſarꝫ expoſitōem. ſed etiam
ꝟtutē ſctificādi dedit q̄ ſumē
tes ſctificaret (deinde fregit)
in paſſione dū frāgi ipm vo-
luit (deditq₃ diſciplis ſuis) q̄

soli ius habent de illo edendi Qui ꝟo discipuli dñi saluatoris esse renuunt: potius rapiunt ipm ꝛ vsurpãt si mãducare ꝓsumãt q̃ ad sacramẽtũ altaris ꝑtinet. Alibi lati⁹ exposuim⁹. (Et hymno dicto exierunt in mõtẽ oliueti) Hymn⁹ gratiarũ actões post cenã accipiunt. De q̃bꝫ dr̃ Edẽt pauperes ꝛ saturabunt ꝛ laudabunt dñm. Et oratio illa quã Johes in. xvj. cap. ꝓsequitur Tria illa diligẽter notãda sũt Refectio scꝫ corpis et sanguinis domini. ꝛ gr̃aꝝ actio siue hymni decãtatio. tercio exit⁹ in montẽ oliueti. Mistice ergo virt⁹ et efficacia dñici corporis ꝛ sanguis hic ostendit: quo in altitudinẽ interne vnctionis q̃ p mõtẽ oliuaꝝ accipit digne sumẽtes exeunt vel ascẽdũt. Moralr̃ ꝟo post internã refectionẽ ꝛ sacramẽtorũ ꝑceptionẽ: post laudũ diuinarũ decantationẽ in cãpum certamis exire nos debere docuit. Mons em̃ oliueti loc⁹ fuit in q̃ ipe dñs Jesus cõprehensus fuit a ꝑsecutoribꝫ Ad radicẽꝫ em̃ mõtꝭ oliueti capt⁹ fuit Cõgruit aũt id qd̃ sequit huic expositõi. (Tũc dicit eis Jesus: oẽs vos scandalũ patiemini i me i ista nocte) Ecce q̃liter armat eos ꝛ ꝓmunit cõtra iminentẽ tẽtationẽ. Johãnes autem in. xviij. ita scribit. (hoc). i. oratõeꝫ vl' hymnũ (cũ dixisset Jesus: egressus est cũ discipulis suis trãs torrenteꝫ cedron vbi erat ortus in quẽ ipse introiuit et discipli eius) Merito dicit dñs iesus (oẽs vos ꝛc̃). In omni q̃ppe casu cuicũqꝫ ex fratribꝫ aliq̃d deperire deputat charitas: sic apte docet apl'us in. xij. ca. scd̃e ad Coꝝ. Quis infirmat et ego ñ infirmor. Vel mistice in nocte ista presentis vite oẽs electi scandalũ tribulatõnis aut alioꝝ q̃ de morte fratris eorũ scandalisant patiunt. Unde apl'us in. iij. scd̃e ad Thimo. Omnes q̃ pie volunt viuere in christo ꝑsecutionẽ patiunt

Moralr̃ ꝟo ad virtutes q̃s nomĩe discipuloꝝ supra accepimus referendũ est. In nocte em̃ tentatõnis et in nocte peccati oẽs virtutes scandalum siue lapsuꝫ patiunt. sicut dicit in scd̃a Jacobi Qui offenderit in vno factus est omniũ re⁹. Eodẽ modo ꝑ cõtrarium de vicijs accipit: q̃ oĩa

in ipsa nocte penitētie vl' peni
tudinis moriunt. Qđ ꝟo se
quit (Quia scriptū est ꝑcutiā
pastorē ꝛ dispgent oues gre-
gis) ex. xiij. zacharie. vbi nos
habem⁹ ꝑcute pastorē ꝛ dispg-
gent oues: misterio bn̄ cōgru
it ꝛ moralitati. Percusso eniꝫ
q̄cunqꝫ pastore. i. ꝑlato morte
spūali: q̄ mors pctī est: disper
gunt oues ꝛ lupis infernalib⁹
exponunt. ꝓpter hoc maxīe in
sidiat diabolus pastorib⁹ sci-
ens in coꝝ ꝑcussiōe spūali to
tius gregis esse ꝑiculū. Mo
raliter ꝟo noīe pastoris liber
tas arbitrij designat: cui ꝟtu-
tes ꝛ dona velut quedam dei
oues pascēde: nutriēde: custo
diēdeqꝫ a deo cōmittunt Si
militer et vicia ac dyabolus
hoc salubriter ꝑcussa gladio
ꝟbo dei oues diabolice. i. vi-
cia dispgent. Simil'r ꝛ eadeꝫ
mortaliter percussa velut gla
dio suggestiōis aut tentatōis
oues dñice. i. virtutes ꝛ dona
dispergent. (Postq̄ȝ autē sur-
rexero ꝑcedam vos in galile-
am) Iuxta misteriū in galile-
am q̄ trāsmigratio facta inter
pretat electos ꝑcedit dn̄s Je
sus qui eis ducem ꝛ exemplū
faciende de hoc mundo ad
celum transmigratōnis se eis
exhibuit. Congruit autē illis
et pastorib⁹ siue ꝑlatis vt post
q̄ȝ surrexerint a morte. s. pecca
ti. vl' postq̄ȝ surrexerint in ꝑla
tionē et iterum surrexerint in
sublimitatē vite ꝛ eminentiaꝫ
quia nō solū surgere in prela
tionē debent: sed etiam resur-
gere in vite eminentiā: prece-
dant subditos suos dūcatu ꝛ
exemplo: vel ꝑeminētia in ga
lileam. i. in transmigrationē q̄
intelligit mūdi desertio vl' cō
tēptus. Congruit ꝛ hoc liber
tati arbitrij: vt postq̄ȝ a morte
pctī resurrexerint ꝟtutes: ꝑce
dat coopatione sua nō tm̄ vt
eas sequat. adeo em̄ debet eā
vrgere recordatō ꝑterite mor
tis: adeoqꝫ reddere sollicitam
de trāsmigratione ista spūali
facienda vt nōnunq̄ȝ eas sua
sollicitudine ꝑueniat. Si ꝟo
referatur ad veterem homīeꝫ
ꝛ hoc congruit. vetus em̄ ho
mo postq̄ȝ a morte penitentie
diabolico miracl'o resurrexe-
rit: ipsa vicia ꝑuenit et prece-
dit et in transmigrationē ma-
lam anteq̄ȝ tentet vl' trahat se
impingit. Vn̄ Prouer. xxvij.
Sicut auis transmigrās de
nido suo sic vir qui relinquit

locum suum. (Respondēs autem Petrus ait illi. Et si omnes scandalisati fuerint in te: ego non scandalisabor) Petrus typū gerit eorꝫ qui se petrinos. i. robustissimos stulta temeritate per inexpientiā tētationum atqꝫ periculorū ꝑsumunt. sed ipsa tentatio qꝫ ꝑ se nihil posuit manifeste ostēdit. Uasa eñ figuli ꝓbat fornax et viros receptibiles tentatio tribulatiōis Ecci. xxvij Ex ipsa ergo tentatōne velut libro expientie ⁊ magistra certissima q̄d vel simus vel possimus addiscamꝰ. Uñ Ecci. xxxiiij. Qui non tentatꝰ est q̄d scit. Et iterū Uir in multꝭ expertus cogitabit mlta. Et iterum. Qui non est expertꝰ pauca recognoscit. Et iterū. Qui tentatꝰ non est qualia scit. Rebus ergo de nobisipsis credamus: non nobisipsis. Re eñ sunt que nunqꝫ fallūt semper nobis ostēdūt. Edocemur et hic non sublimius sentire de nobis qꝫ ƀ alijs. Petrus eñ qui sublimiꝰ de se qꝫ de alijs estimat ipso casu suo ad rectitudinem ꝓprie estimationis q̄ humilitas est reuocatus est. Edocemur etiā hic eos maxime cōgruere principatibus ecclesiasticis quos maxīe humiliauerunt tentatiōes ⁊ erudiuit expientia. queadmodūꝫ duces exercituūꝫ: illi maxime ꝑficiendi sunt quos bellorūꝫ erudiuit experientia et a temeritate cōpescuere casus ⁊ pericula. Unde Gregorius de ipso petro. Deus ip̄m apostolorum principem ꝑmisit cadere vt in sua culpa disceret qualiter alijs miseri ƀberet. Moraliter ꝑo Petrus typum gerit spei ⁊ cōfidentie: que ante tentationem de statu et ꝑseuerantia atqꝫ victoria facile presumit et se iactat. In tribulatione aūt nulla facilius succūbit aut deficit. Nulliꝰ eñ virtutis infirmitas atqꝫ fragilitas in tribulatiōe euidentior est. nullius casus facilior aut crebrior: nullius status rarior qꝫ spei. vñ etiāꝫ rarissimos debilissimosqꝫ spei motꝰ ī eis etiā quos ꝑfectissimos reputamꝰ nō solū in morte sed etiā ī q̄cūqꝫ tribl'atōe īuenies. Quō autē r̄ndit dn̄s (Anteqꝫ gallꝰ cātat ter me negab). i. trinā negatōēꝫ incipies. Mistice ꝑo gallꝰ cetꝰ ꝑdicatorꝫ aut ꝑdicator q̄cunqꝫ seu platꝰ est. Unō

et in hmōi rei figuram gallorum imagines turrib9 ecclīarū supponunt. Vñ Job. xxxviij. Quis dedit gallo intelligētiā. et Prouer. xxx. Vnū eorū qui recte gradiunt modulatā suauitatē resonat. añ huiusmodi cantū. i. doctrine vel pdicatōis sonū q̄d est in hoīe nisi dī negatio et illa trina. i. pfecta. vel trina pter triplicem vim cui9 triplex a deo auersio trina eiusdem est dei negatio. Vel pter errorē cogitatōnis et infectōem affectōis. et puersitatē opatōnis. Tria em̄ ista tres dei negatiōes sunt. iuxta qd dicit in pma ad Titū Cōfitent se nosce deū: factis autē negāt: cū sint abominati affectōib9 intellige et incredibiles cogitatōib9. supple et ad omne op9 bonū reprobi. (Ait illi petrus: etiā si oportuerit me mori tecum nō te negabo) Magna temeritas statim mortez xpo dño pmittēte statimq3 de vincēda morte psumente. q̄a nec leuissime cogitatōi suffici m9 qñq3 resistere. (Tūc venit Jesus in villaz q̄ dr Gethsemani) hoc est qd Johānes scribit Egressus ē iesus trās torrentē cedron. Vetus homo iuxta moralē intelligētiaz sicut sp foris est: sic et sp egredit queadmodū et nou9 hō sp ingredit. Vnd Hieremie. iij. Patrē vocabis me et post me ingredi nō cessabis. Vñ et in iiij. Genes dixit cayn ad abel fratrē suum. Egrediamur foras. Et eiusdē. xxxiiij. Egressa est Dina vt videret mulieres regionis illi9. Egressus ergo abel occisus est. egressa Dina oppssa est vi et virginitatē pdidit. Sic egredi nō cessat vet9 hō q̄ et hō exterior dicit: forisq3 p visibilia magis ac magis spargit (trās torrētez cedron) q̄ interptat tristis merorīs. in quo signat torrēs pnt tribulationis quā ptrāsire sp cōtēdit vetus hō. Ecōtrario pro de iusto vel nouo dr. De torrente in via bibet. Nō curat in torrēte vel morari vl de eo bibere vetus hō Egredit g p originē. trāsilit torrentem cedron p fugā vel odiū tribulationū. Venit in villaz q̄ dicit Gethsemani. i. vallis pinguium. Hec pfūditas diuitiarū vel deliciarū. Ad hāc venit p p appetitū vel desideriuz que tamen poti9 cū vallis ariditatū atq3 defectionuz sit iudicio

spūs vallem eam pinguiū vł
pinguedinū vetus homo re-
putat. Delitie q̄ppe ꝛ diuitie
ꝛ vanitas p̄ntis glorie veterē
hoīez pascūt et nutriūt impin
guant atq; delectāt vł dilatāt.
Hic est locus vbi cōprehēdit
a coborte seu caterua viciorū
et demonū. Iuxta iohānē ꝑo
ortus ibi fuisse dicit. Paradi
sus q̄ppe ꝛ ortus voluptatis
veter; homīs sterquiliniū lu-
xurie ꝛ spinetuz auaricie ꝛ de
sertū sup̄bie: queadmodū pa
radisus asinoꝝ carduetū est. ꝛ
paradisus porcoꝝ volutabrū
est scenosissimū. In orto ergo
voluptat; ꝛ in valle pinguiuz
miser peccator comp̄hendit.
illuc vadit vt ibi morā faciat.
In solo torrente cedron. i. tri
bulatōis est ei refugiū atq; se-
curitas ꝛ illud tot; studijs ac
viribus declinat. et ad locum
sue captiōis ꝛ mortis toto im
petu p̄cipitioq; festinat. Ad
penitentez ꝑo aptatur. Peni-
tens em̄ eoipso q̄ penitēs de
cruce: sepulcro: p̄fundoq; pec
cati egredit. Unde ꝛ dictum
est Abrae in Genes. xij. Egre
dere de terra ꝛ de cognatione
tua. Et in Jeremia. l. Recedi
te de medio babilonis ꝛ d̄ ter
ra caldeoꝝ egredimini. Et in
Apocal. xviij. Exite d̄ illa po
pulus meus. Egredit ergo p̄
mum per originē trāsit torrē-
tem cedron. i. tristis meroris:
torrentem affectuū qui est pre
sentis felicitatis torrens. qui
et torrēs est: quoniā facillime
euacuat ꝛ arescit ꝛ tristis me-
roris: ꝛ hoc mōi palati saniq;
iudicio. vel tristis meroris af
fectuū in posteꝝ. Torrentem
istū transit: vel dum ip̄m con
temnit vel dum breuitatez ei⁹
et transitum fineq; ꝯsiderat. ꝛ
consideratōe velut sputum ꝛ
terribile abomīat simul ꝛ ab-
horret. Uenit ad vallem pin
guiū siue pinguedinū. i. hūili
tatis: p̄ suꝑpsi⁹ despectū. Hu-
militas vallis est ad quā pin
guedines gratiarū oēs cōflu-
unt. Merito aūt vallis pin-
guium aut pinguedinū humi
litas ē: cui ipsa fames: ipa ari
ditas: ipsa penuria: ipsa pau-
pertas: spūalis pinguedo est.
De his em̄ oīb; pascitur ꝛ im
pinguat hūilitas. In hac so-
la venat dn̄s. nihil extra val-
lem istam capit. montes enim
excelsi sup̄bie ꝛ arrogantie re
fugium sunt ceruis. i. stolidis-
simis peccatoribus: ne a deo

capiant. Interptat et gethsemani torcular famose auditionis. Iuxta misteriū ergo bn̄ dicit christus dn̄s venisse in villā gethsemani.i.in villā torcularis:ī mūdū scz.in q̄ torcular.i.mortē calcauit solus:cuz illaz supra oēs alios calcaret. vt ipse met dic.lxiij.Esa.Torcular calcaui solus.Quid autē vnq̄ fuit adeo famose auditōis vt mors ei⁹: cui⁹ famā p̄clarissimā enarrat oīs ecclesia sctōꝝ dum victoria iauditusq̄ nobilis ille triūphus q̄ mortē ipa morte mortificauit et ipso morsu sui infernū et dyabolū strangulauit. Vl'ideo famose auditōis:q̄a ipsa morte ꝑ recōciliatione generꝫ humani clamās:glīose auditus est. Interptat et gethsemani opprimēs nomē hūile Nomē hūile nomen est christianitatis qd̄ hūilitatez ꝓfitet:qd̄ ei⁹ passione opp̄mere intēdebāt iudei. Unde ergo villa gethsemani.i.opp̄mens nomē humile loc⁹ passiōis eius accipitur. Moraliter ꝑo penitētia villa gethsemani est. Queadmodū em̄ in torculari cōpressis vinaciis:vinuz exp̄mitur. sic depssis vinaciis peccatoꝝ vinum cōpunctōis in penitētia eliquat. Vel melius In torcularib⁹ mūdanis vinū effluit et vinacia remanent. In hoc ꝑo torculari vinacia peccatoꝝ ꝑ desertionē aut cōfessionem ipsoꝝ effluūt. Hoc etiā torcular famose auditōis: nō solum q2 in eo audit cōfessio et supplicatio penitētiū.sed q̄a de eo laus deo ⁊ glīa ipsis angelicꝫ vocib⁹ resonat in excelsis.et hoc est fama laus scz et testimoniū bn̄ iudicātiū. Ipa etiaz pnīa est opprimēs nomē hūile:quod est nomē pctōris qd̄ et ipm in eadē delet.et nomen ei iusti vel iusticie reddit cū in ea iustificet. Eodez mō et peccatū torcular accipi pōt sed diabolicum:in q̄ adeo miser pctōr cōprimit vt totuz ex eo vinū grē effluat et effundatur.solaq̄ ei vinacia pctōꝝ remaneāt ⁊ sole feces. Ad villā ergo pctī.i. ad locuz vel oportunitatē ei⁹ ꝑ tentatōez hō adducit:ibiq̄ a carnificib⁹ infernalib⁹ cōprehēdit:que est cohors diabolica. Silr ⁊ pctm̄ merito opprimens nomē humile intelligit vt humile nō ꝑ vile sed ab humilitate virtute accipiat. (Et dixit discipulis

suis Sedete hic donec vadã illuc ꝛ orem) Juxta lrãz:secreti⁹ orare volebat. In q̃ Moraliť secedere docemur a turba tp̃e orõnis. quod ꝛ ipsemet docuerat in. vj. Mathei. Et aũt assumpsit Petrũ et duos filios zebedei. i. iacobum ꝛ iohannẽ: Moralr insinuat tribus virtutib⁹ que ꝑ tres illos aplos significanť maxĩe certandũ: ꝛ in tentatõib⁹ vl etiaz passionib⁹ potissimũ innitendũ. In petro quippe qꝛ petra nomẽ habet fortitudo intelligiť. In iacobo q̃ luctator vel supplãtator. patientia vl hũilitas. q̃ sole habent luctandi et supplãtãdi hostis astuciã. In Johanne vo q̃ interp̃tať grã intelligiť charitas: q̃ sola gratũ facit ꝛ in cõspectu dñi gratiosũ. Alijs g̃ virtutib⁹ q̃si dicendũ est Sedete hic: in ipso discrimĩe passiõis. Vel sedete hic. i. fungimini vnoq̃z magisterio suo ꝛ ptãte iudiciaria simul ꝛ regia. q̃ tria in vbo sedẽdi intelliguntť. Sedere em̃ est doctoꝝ et regum ꝛ iudicũ. q̃ tria officia vnaqueqꝫ virt⁹ in ea vi in qua ꝯstituta est exercere debet: sicut ꝛ reuera excercet. Maxĩe aũt tp̃e oratiõis in ordinib⁹ suis ꝛ gradibus sedere debent virtutes. queadmodũ tp̃e orationis cõuent⁹ om̃es describũt gradib⁹ se ordinant: psallẽdo scꝫ et cãtãdo in sedib⁹ suis vel stallis sedentes aut stãtes ꝑut orõni congruerit. Hoc ergo nobis hic insinuare videť cũ dicit (Sedete hic donec vadam illuc ꝛ orẽ) Sic ꝛ sacerdos cũ paucis ministris ad altare oraturus accedit: cõuentu fratrũ ꝛ multitudine in suis sedib⁹ remanente. Qd̾ vo sequiť (Cepit ꝯtristari ꝛ mest⁹ esse) illud in nobis insinuat qꝛ sola initia tẽtationũ et tribulationuz in xp̃i athletis hñt tristiciam. Finis vo eaꝝ leticiã. sicut ipse p̃docuerat i. xvj. Johis apostolos dicẽs. ꝯtristabimi vos sed tristicia vertetur in gaudium. Incipit g̃ cõtristatio i electis ꝛ ꝑ xp̃o certãtib⁹ et tantũ incipit. In reprobis vo econtrario gaudiũ incipit tãtũ. tristicia vo in eis ꝯsummabitur sed sine ꝯsũmatiõe finis. Vñ in. vj. Luce. Ve vobis q̃ nũc ridetis: ipse met ait. non soluz aũt vt veritatẽ humanitatꝭ in se ostẽderet ꝯtristatõez et mesticiã pati voluit. Sz etiã vt

viam per quā alios ad se pos se venire volebat: ipsemet pre curreret: vt in passionibꝫ non haberent q̄d causarent. Cum et ipm dn̄m christum p̄mū de torrente passionū in via bibis se agnoscerent. ꝛ vt ait Aug⁹ calicem passionis p̄mum bi beret medicus ne illū abhor reret egrotus. (Tunc ait illis tristis est aīa mea vsqꝫ ad mor tem) quasi dicat: vltra mortē nō extendit tristicia mea: sed in ipa morte moriet̄ ꝛ finietur Uel tristis est anima mea eo vsqꝫ dolore cōpassiōis q̄ mū do cōdoleo vt mortē ꝓ ipso ꝑ feram. In quo quid peniten tem doceat: imo q̄d veraciter faciat penitēs plane ostendit. Debet em̄ trist̄ esse dolore pe nitudinis vsqꝫ ad mortem ve teris hominis: cōtra eos q̄ vs qꝫ ad mutilatiōe ei⁹ tātūmo do tristant̄. Hi sunt q̄ a pctō solūmodo abstinere: nō autē emēdare volūt. quales sūt fe neratores q̄ ab vsur̄ nōnun q̄ꝫ abstinent. sed eas restitue re prorsus nolūt. Tales sunt qui ꝛ veterē hoīem ꝑ abstinē tiā a detractōne mutilant. sed aures ei integras ꝛ oculos ce teraqꝫ membra relinquūt: qn̄ nec ocl'os ab aspectu et explo ratiōe alienoꝝ peccatoꝝ. nec aures ab auditu detractōnis auertūt. Tanta igitur debet esse tristicia que veterē homi nē vsqꝫ ad mortē ꝑcutiat. Ul' iuxta lr̄am que ipm penitētes ad mortē ꝑferendā si alias in dei pacē ꝛ grām redire nō pos sit inducat. (Sustinete hic et vigilate mecū) iuxta litterā pondus vigiliaruꝫ ꝛ tristicie. Moral'r ꝓo h.i. ī hac vita su stinere iubemur ipm dn̄m q̄n tumcūqꝫ grauē ꝛ pōderosum tētatōibꝫ aut tribulatōibꝫ aut laboribus se exhibuerit. Ista em̄ grauitas ꝛ pōdus eius ꝓ prie dicunt̄ in scriptura. Un̄ illud. Uiriliter age ꝛ cōfortet̄ cor tuum ꝛ sustine dn̄m. Et il lud ī scdo Ecci. Sustinete su stentatōes dei. Cōiūgere deo ꝛ sustine Et iteꝝ in eodē Me tuentes dn̄m sustinete miseri cordiā eius. Et alibi in eodeꝫ xxxiiij. dn̄s solus sustinentibꝫ se in via ꝟitat̄ ꝛ iusticie. Noli ꝓijcere ꝛ abijcere onus illō qꝛ non portat dn̄s nisi portā tes illum vt in ludo puerorū fit: nec sustinet nisi sustinētes se. Unde cantat tota ecclesia de eo. Fasciculus mirre dile-

ctus meus mihi, ꝛ de eo scri-
ptura in.ix.Amos. Fascicu-
lū suum sup terrā fundauit.i.
totā eccl'iam. Non sit igit̃ ti-
bi oneri dn̄s ꝛ nō pĳcias euȝ
ne dicat tibi illḋ Esa.xxlĳ. cū
tibi similibꝫ. Vos estis onus
pĳciam q̇ppe vos. Sustine-
te hic dic̄ dn̄s me ꝛ onera vo
bis imposita. sustinete etiam
onera fratruȝ sicut in.xvj. ad
Galathas Alter alterius one
ra portate. ꝛ sic adimplebitis
legem xp̄i. His em̄ oībꝫ one
ribus deportandis conduxit
nos dn̄s: et ex vicissitudine ei
tenemur. Vnde ꝛ ṗmū por-
tauit onera nostra in cruce: ꝛ
nosipsos vt eius onus. De q̊
legit̃ in.xi. Math. Onus me
um leue. vt ip̄m postea porta
remus. Precio etiā eterne re
muneratōis idip̄m faciendūȝ
nos ꝯduxit. et hoc ad totā vi
am siue dietam. qḋ ꝯtra illos
dicimus: q̇ in ipsa via dn̄m p
ĳciunt. vel q̇ ante expletā die
tā vite hui⁹ p̄ciū ab eo deuo-
tionis expetūt. Maxīe auteȝ
sustinere iubent̃ hic: q̇ i eccle-
sia dei columne institute sunt
vt p̄lati. ꝛ hoc ipso officio eis
dicit̃. Quid em̄ aliud est dice
re: facio te columnā in domo
mea: nisi sustine. Bene aūt se
quit̃. (Et vigila le mecū) qꝛ ip
si hostes incessanter vigilant.
Vnde Petrus in.iiĳ. canoni
ce sue. Sobrĳ estote ꝛ vigila
te qꝛ aduersari⁹ vester diabo
lus tanq̄ꝫ leo rugiēs circuīt q̄
rens quē deuoret Et iob.xxx.
Qui comedūt me: nō dormi-
unt. vigilate sicut lepores ap-
tis oculis p timorē: ꝛ sicut leo
nes aptis oculis p fortitudi-
nem. Vnde spōsa in Cātico
rū.v. Ego dormio ꝛ cor meū
vigilat. Bene aūt dr̄ (mecuȝ)
ꝯtra eos qui cum diabolo vi
gilant: de q̇bus in.xxiiĳ. Job
Cum apparuerit aurora arbi
trant̃ vmbrā mortꝭ. Quidam
em̄ q̄si clausis oculis vigilant
et quasi de cecꝭ de eis ludit di
abolus. Qui q̇dem ocl'os ha
bent rōnis ꝛ intellectōis: aut
literature. sed eos apire nolūt
ad vidēdū. De q̇bꝫ dr̄ i Esaia
xlĳ. Surdi audite et ceci in-
tuemini ad videndū. Et iteꝝ.
q̇ multa vides nōne custodi-
es. Et eiusdē.lj. Leuate in ce-
lū oculos vestros. Et eiusdeȝ
lx. Leua in circuitu ocl'os tu-
os ꝛ vide. Quidā aūt ecōtra
rio vigilant ꝛ cor eoꝝ dormit
Mirabiliter autē dormit cor

quod ipso nesciēte furtim subripit. qd gladijs vicioꝝ transfodit: ꝛ non sentit. In hoc statu sunt pctōꝝ suoꝝ amatores qui eoꝝ vulnera non sentiūt. Hi sunt q̄ ꝯtra deuꝫ vigilant nō cum eo. Vigilauit q̄dem christus dn̄s in tētatōibꝫ ꝛ tribulatōibꝫ: vt eas et sustineret et vinceret. Isti ꝟo vigilāt vt eas effugiant: ꝛ vt ꝓhibitas sibi delicias furentur et rapiāt aut potiꝰ vt in eis obdormiāt Moral'r etiā virtutibꝫ in tētationibꝫ illud idem dicendū est. Sedete hic et vigilate mecū. vt in nobis sedeāt et vigilent in tētatione: ne tūc vel negligētia iaceāt vel torpore dormiāt. Euigilare debet fides ꝛ oculos apire: cetere q̄ꝫ q̄ in lumine apphēsionū ꝯsistunt vt hostes ꝛ picula ꝓuideāt. Similiter ꝛ spes vt nos ad certādum animet Imo vt de ipso certamine ꝛ parato nobis celesti adiutorio letificet: de ipsa victoria piter ꝛ corona nobiscū conueniat. Sic ꝛ timor vt nos infra munitōem nostraꝫ imo in ipsa arce nos statuat. Hec aūt est cogitatio nr̄e infirmitatis et diffidētia de nobisipsis, sicut dicit apl's in .xij scđe ad Corinth. Cū em̄ infirmor tūc potēs sum. Euigilare debet patiētia ad opiēdos nos ꝛ ꝓtegēdos ꝛ q̄si cōstruere antemurale. Euigilare debet charitas vt totā cohorteꝫ virtutū circa ipsum ducē nostrū xp̄m dn̄m coget atqꝫ coordinet: ꝛ densata acie pugnare faciat. Accingi debet disciplina q̄si extēta manu vibrante gladio mortē intētare hostibus. ꝛ ad hūc modū cetere in custodijs et excubijs suis. vt ipleat in nobis illđ Baruch iij. Stelle dederūt lumē in custodijs suis. Stelle. s. virtutū lumē dederūt: ad fugādas tenebras vicioꝝ: nocte tētatōis (Et ꝓgressus pusilluꝫ) Iuxta Lucā in .xxij. (Auulsus est ab eis quantuꝫ est iactꝰ lapidis.) Mistice ꝟo ꝓgressus eꝰ expeditio est ꝛ ꝑfectꝰ negocij hūani generis qđ in passiōe gerēdū susceperat. Moral'r ꝟo ꝓgredi nos debere docet: nō retrocedere pusillanimitate. aut sicut diximꝰ negligētia potiꝰ cadere vel iacere. ꝛ magnificētia animi palā hostibꝫ obuiaꝫ ire in oī tētatione. Vel melliꝰ cōtra illos dicit qui oēm tentationē quā patiunt detrimē

tum lesionū et imminutiones bonoꝝ suorum opinanť. ⁊ eo ipso q̄ pugnāt vľ tentanť se retrocedere formidant. Cū oīs pugna oīsq̄ȝ tentatio cui non ꝯsentiť pfect⁹ sit atq̄ȝ pgressio Vnď Job. vij. Tentatio est vita hoīs sup terrā. q̄ intelligitur vita gr̄e. Tentari igiť ē viuere sup terram. et ampli⁹ tentari ampli⁹ viuere. ⁊ forti⁹ tentari: forti⁹ viuere. ⁊ multiplicius tētari: multiplicius viuere Quē pfectū seu pgressuȝ Jacobus sentiens in pmo dixit. Om̄e gaudiū existimate frēs: cū in varias tētatōes incideritis. Qui ergo timet tētationē: ⁊ vitā timet: ⁊ vite pfectū. Time infirmitatē tuam. Time ⁊ neq̄ssimā volūtatē tuā: ne forte cadat in ꝯsensū. Cōfide de dei miscďia q̄ p tētationē vult te vehi et progredi: nō cadere aut retrocedere. Dū diciť (q̄ntū est iact⁹ vni⁹ lapidis) Ubi em̄ hostes ī nos iacere pn̄t tela ignita carnaliū desideriorū aut lapides cōminationū q̄bus nos ꝯcutiūt et ꝯfringūt: cōcutiūt timore: cōfringūt lesione spei: deijciūt despatiōe. Jn ipsis ḡ desiderijs q̄si vno iactu lapidis ꝓpinq̄ sunt nob hostes. in delectatiōib⁹ q̄ sunt citra cōsensuȝ q̄si manib⁹ nos tenēt. Jn cōsensu ṽo et deinceps nos captiuos iā tenent ad suam ipsorūq̄ȝ volūtatem (et pcidit in faciē suā) Ad literā: genua posuit: caput inclinauit vt oraret. Moraľr ṽo sancti in faciē pcidunt. i. in ea q̄ ante se sunt cū aplo se extendunt: posterioꝝ obliti. vt ipse dicit i. iij. ad Phiľ. Uel in faciē. i. in sui cogitatōem atq̄ȝ p̄sentiā: velut ī faciē ⁊ corā oculis seipsos habētes. Reprobi ṽo retro cadunt in posteriora sua. q̄ vľ p tpalib⁹ hūilianť vľ p eis supplicāt dn̄o. Cadūt et in posteriora sua q̄ in p̄terita pctā relabunť ⁊ fract⁹ ceruicib⁹ moriūť. queadmodū Hely sacerdos i. v. pmi Regū. ď sella retro cadēs fract⁹ ceruicib⁹ mortu⁹ ē. Sic ⁊ isti ď sella. i. ď alto bone ꝯuersatōis cadētes moriūť. et bn̄ ď (pcidit ī faciē suā orās ⁊ dicēs) docēs orōeȝ maxie hūilitate fulciri et fauorabilē ⁊ exaudibilē corā ďo fieri. vn̄ illď. xxxv. ecci. Orō hūiliāt⁹ se nubes penetrabit ⁊ donec ꝓpinq̄t n̄ ꝯsolabiť: ⁊ n̄ discedet donec ꝓspiciat altissi⁹ ⁊ dn̄s n̄ elōgabit: exauditōȝ. s.

Capitulū XII

Docuit etiā ꝛ in hoc pius ma
gister maxīe hūilitate et oratō
ne adiuuari certātes et in eis
potissimū et ex eis esse victori
am. Qđ aūt đr (orās ꝛ dicēs)
Orās q̇dē desiderio: ꝛ dicēs
voce. (Pr̄ mi ꝛc̄.) Lucas autē
in. xxij. dicit (Posit᷒ genibus)
ꝯtra illos q̇ erecti ꝑ supbiam
orare p̄sumūt. qualis fuit ille
phariseus euangelicus de q̊
in. xviij. Luce agit̄. Et ꝯtra il
los etiā q̇ n̄ nisi altero genu fle
xo ī orōe hūiliant̄. Hi snnt q̇
nō nisi rōne pctōꝝ de se hūili
ter sentiūt: in q̊ interi⁹ nō nisi
sinistrū genu flectunt. Debēt
eñ ꝛ in bonis suis humiliter
de se sentire ꝛ ex eis humiliari
qđ est dextrū genu flectere, et
vident̄ q̊dāmodo nō solū irri
dere dn̄m q̄si dimidiū deū eū
putantes: sed etiā velle facere
ꝑiurare, Dicit eñ ī. xlv. Esaie
In memetipo iuraui qꝛ mihi
curuabit̄ oē genu. Similiter
et id qđ in retributionē hūili
tatis ꝛ obediētie sue xp̄o dn̄o
a deo pr̄e datū est auferre co-
nant̄. Ita eñ legitur in. ij. ad
Phil. Propter qđ ꝛ de⁹ exal-
tauit illū ꝛc̄. vt in noīe iesu oē
genu flectat̄. Ipsi xp̄o non fle-
ctunt nisi vnū genu tm̄. (Pa-
ter mi si possibile est trāseat a
me calix iste) Iuxta lr̄am pas-
sionis ꝛ mortis. Cui⁹ trāsituꝫ
affectu carnis desiderare se i-
sinuat. nō aūt p̄cise ꝛ absolu-
te velle. Vel petit vt transeat:
nō aūt vt nō veniat. Vel pe-
tit vt trāseat ab ipso. et non vt
euaget̄ vel eat in aplos. vł de
ip̄a morte vt ab ipso transeat:
ita vt ip̄m nō detineat. Vł vt
transeat q̄si excursum trāsito-
riū in eo faciēdo: nō moram.
In alijs eñ post dissolutōeꝫ
anīe ꝛ corꝑis mors moraꝫ fa
cit: corꝑa ipsa putrefaciendo
et incinerādo. i. in puluerē re-
digendo. Iuxta sententiā do
mini in tercio Genes. Donec
reuertar᷒ in puluerē de q̊ sum
ptus es. Est ergo dicere (trā-
seat a me calix iste) quasi dice-
ret. Imple quod ꝓmisisti mi-
hi per Dauid dicentem. Nō
dabis sanctū tuū videre cor-
ruptionē. iuxta glosaꝫ: carnis
putrefactionem. Quod ꝛ Pe
trus in secundo caplo Actu-
um exponit de christo domi-
no: et in eo impletuꝫ esse testa
tur. Vel iuxta misticam ex-
positioneꝫ glose id est nō sub-
stantiā mort᷒ trāsire petit. sed
vindictā que iudeis ꝓpter caꝫ

infligenda erat. Ut sit iste sensus (transeat a me calix iste). i. istius vindicte. q̄si adeo car⁹ iudaico p̄plo: vt ꝛ nunc cecitate infidelitatis sp̄ualiter moriant iudei. ꝛ tandē sub Tito ꝛ vespasiano et belyo adriano cateruatim trucident. ꝛ p̄pter hoc addit (si possibile est) affectū miscđie sue ꝛ cōpassionis in p̄plm iudaicū exp̄mebat dicens. (transeat a me calix iste) id est isti⁹ vindicte. Per hoc 𝔳o qđ dixit (si possibile est) salua voluit esse iusticiā. q̄si diceret. Ego q̄dez eis sic cōpatior et misereor: optās ne eis q̄dā modo calix passiōis mee vertat in toxicū ꝛ potionē mortiferā: q̄ est totius egrotāt' mūdi saluberrimū antidotū. Nec dū ipsaz mortē ipa morte absorbeo: simul et vitā iudeoruz q̄dāmodo deglutiā. Ita eniz vsualr̄ dicit. illud bibi cui⁹ p̄ciū bibit. Quia ergo nō solum. xxx. argēteis: sed etiā precio mortis ꝛ sp̄ualis et eterne dñice passiōis calicez emerūt iudei: eius foro oē pctm̄ mortale emit. recte nō solū mortez nostrā: sed etiā vitaz eoꝝ vno imo illo calice passiōis sue bibet. ꝛ hoc mō erat calix ille in manu dñi plen⁹ mixto. mors eñ nostra ꝛ vita illoꝝ q̄dammodo in illo mixte erāt. trāseat igit̄ calix iste a me si possibile ē. i. istius vindicte. si possibile est inquā saluo beneplacito tuo saluaq3 iusticia. S3 dicit aliq̄s nōne sciebat q̄ nō poterat hoc fieri salua iusticia g̃ inutiliter ꝛ sup̄flue et petebat et conditionē hm̄oi apponebat. Rñdem⁹ q̄ nō petebat p̄pͬie sed vtrūq3 affectū hm̄oi oratione in se exp̄ssit. affectū q̄dē miscđie ꝛ cōpassiōis in eo qđ dixit (trāseat a me) Amorē 𝔳o iusticie in hoc q̄ dixit (si possibile est) insinuās nobis nō debere esse euagatū affectū misericordie. sed limitatū et moderatū finib⁹ iusticie. in q̄ ꝛ q̄ forma nobis orandu3 esset: apte docuit. Neq3 eñ qđ compassio p̄cise affectat. neq3 qđ iusticia meritoꝝ p̄cise p̄scribit. sed qđ obuiatio eoꝝ ꝛ osculū. de quo in p̄s. legit. Miscđia et veritas obuiauerūt sibi. iusticia et pax osculate sunt: saluo vtriusq3 iure. ꝛ cū pace vtriusq3 đcreuerit volēdū p̄cise ꝛ absolute atq3 a deo petēdū. propter qđ ipse statim subiungit (Uerūtamen nō sicut ego vo

lo) id est sicut ex affectu car- nis et misericordie cōpassio- ne opto (Sed sicut tu vis) re cta volūtate: que nec in remis sionem neglecta iusticia: nec in crudelitatē postposita mi- sericordia decliat a recto. In hoc aūt qđ addit (Verunta- mē nō sicut ego volo sed sicut tu vis) quid nobis sp faciē- dū sit: q̄tiens volūtas nr̄a cō tra dei volūtatē: aut p supbiā se erigit: aut p quācūqȝ ꝯcupi scentiā ab eo declinat in deor sum: aut p ea vicia q̄ in super fluitate aut diminutione ꝯsi- stūt q̄ sunt parum ꝛ nimiū vel in dextrā vel in leuam decliat ad normā et ꝯformitatē diuīe volūtatis eā reducendū. Il- lud etiā attendendū est q̄ hec est vna pax ꝛ btitudo volūta tis hūane: idipm scȝ ꝛ eodem mō cum deo velle. Nulla em̄ est pena vl' miseria volūtatis hūane nisi q̄ ei resistit aut cō tra eam fit. simil'r nulla turba tio eius alia. Cum aūt diui- ne voluntati oīno conformis fuerit vt sit vna. i. vnius p oīa cum ipsa. tunc sicut nihil ad- uersat̃ diuīe voluntati vel re- pugnat: sic nihil ei aduersabi tur vel resistet. Et hec est pax eius nihil habere scȝ rebellio nis vel inquietatōis. Simili ter ꝛ totū obtinet qđ vult cuȝ ad eaȝ rectitudinē reducta fu erit. qm̄ totum obtinet qđ de us vult eam retinere. et hoc ē qđ totū ꝛ solum vult obtine- re in hoc ꝟbo vno (Verūta- men nō sicut ego volo sed sic tu vis) Nō solū vie ꝛ vite no stre rectitudinē nos docet ipe magister veritat̃: sed etiā ipm finem vie. i. btitudinē euiden ter oñdit. hui⁹ exemplo ꝛ ma- gisterio in oī tētatione vel tri- bulatione ad ipsum nobis ex affectu dicendū: ꝛ ad mitigā- das tētatōes ipsa virtute ver borū dn̄i saluatoris: ꝛ ad im- petrādam victoriā ipso ꝓmo uente et exaudiēte siml' oratio nē quā ipse pro se ad patrē fu dit nobisqȝ dictauit ꝛ nos do cuit. (Et venit ad discipl'os suos et inuenit eos dormi- entes) iuxta literam planum est. Aduētus eius ad discipu los aduentuȝ q̄ nos visitat in tribulationibus insinuat. Et q̄ ter visitasse discipulos dor mientes dicitur: ꝛ nunc incre passe: nūc ꝓo quietem eis in-

dulsisse: tria que in visitatiōi-bus opa℞ demōstrat. Primū est ipsa ammonitio doctrine: sic vt totam vitam suam intelligant ꝛ videant. Secunduꝫ est tribulatio que est velut stimulatio q̄ torpentes et negligētes excitat. et hāc ipsa increpatione discipuloꝝ insinuat. Tertiū est cōsolatio qua tentationibꝫ et tribulatōibꝫ vulneratos atqꝫ fatigatos refouet ac reficit ꝛ q̄si eos vires resumere et respirare facit. et hec ē quies quā in medijs laboribꝫ ꝛ doloribꝫ suis indulget. In hoc aūt ꝙ sp eos dormientes inuenit: illud nobis insinuat ꝙ in oī tentatōne vel tribulatione oēs dormimus: clausos hn̄tes oculos vt nihil penitus spūalr videamus: ꝛ torpore ꝛ negligentia q̄dāmō ligati ꝛ velut q̄dā somno pressi nisi ipse nos excitet sum⁹. Potest ꝛ trina ista visitatō ad tres vires ipsas anīaꝝ nostraꝝ referri. Rationalem em̄ in tētatatione velut in nocte q̄dā bonis cogitatōibꝫ illūinat. Concupiscibilē ꝓ molestijs vt excitet pulsat. Irascibilem quoqꝫ ꝓmissionibus et robore simul ne cadat aut deficiat sub fulcit atqꝫ sustētat. Et hoc est qd̄ legitur Job. xxxiij. Hec omnia operatur deus tribus vicibus per singulos vt reuocet animas eorū a corruptione et illuminet in luce viuentium. Mistice etiam ad discipulos nunc veniēs eos vt diximus inuenit dormientes cum ipse vigilare eos preceperit. et in hoc mirabile quia ipsos custodes et spectatores aliorum id est clericos maxime inuenit in volutabro diuitiarum ꝛ deliciaꝝ īmersos atqꝫ sopitos. Mira dementia in ip̄o bello ꝛ tentatōe obdormire. ꝛ maxime in eis q̄ ad excubandum ꝛ vigilandum super gregem domini constituti sunt: pastores scilicet ꝛ prelati. vnde totiens visitati et excitati obdormire poterāt. In quo desidia nostra et pertinacia inter tot mortis spiritualis discrimina. et circūeuntibus nos rugientibus preparatis ad escam. De quo legitur in li. Eccl'iast'. Deniqꝫ inter gladios hostium in periculis maris vite huius obdormire non formidamus.

Capitulũ XII

Moralr̄ ṽo ad virtutes hoc referendũ est ad q̄s miser peccator excitandas velut trina visitatiōe debet accedere: sollicitās eas ⁊ pulsans cōminatiōe suppliciorꝝ: pollicitatōe p̄miorꝝ. Tercio ipsa cōtumelia et ignominia succūbēdi tā leuibꝫ ad vincēdũ. Qđ aũt tercio dicit dñs (dormite iā ⁊ requiescite) yronice dictũ iuxta lr̄am accipi pōt. Sic ⁊ yronice virtutibꝫ dicendo: dormite iam ⁊ reqescite dũ gladijs hostiũ. i. viciorꝝ ꝯfundimini. vel qꝛ tertio motu tentatōis q̄ est delectatio citra ꝯsensum: ṽtutes obdormiũt. Qđ aũt dicit petro (Tu nō potuisti vna hora vigilare mecũ) iuxta litterā q̄si insultat petro potius q̄ȝ alijs. qꝛ temere ⁊ incōsulto ausu pri⁹ dixerat (Et si oēs scādalisati fuerint ego nunq̄ȝ scādalisabor.) Et bene dicit (nō potuisti vna hora) q̄a breuis est hora tētatiōis, et tēp⁹ vni⁹ tētatōis vix vna hora est. Si illa hora cũ xp̄o dño vigilet̄ latrones aufugiũt, ab eis em̄ q̄ vigilāt latrones diuertũt. ⁊ solis dormiētibꝫ īsidiant̄. illosq̄ȝ solos bonis suis spoliant. Et bene dicit (Vigilate et orate)

Somn⁹ em̄ sp̄ualis. i. torpor ⁊ incuria impotētez ⁊ impotē suijpsius efficit hoīem. Vigilia ṽo sp̄ualis. i. sollicitudo et p̄cogitatio tentationũ expeditum eũ reddit aduersus eas. Oratio ṽo nō solũ inuocatio est ⁊ īpetratio simul celestꝪ auxilij atq̄ȝ p̄sidij. sed etiam clamor ē deterrēs ⁊ diffugās latrũculos. sed ⁊ virtute sua minuens vires hostium. ⁊ velut vlulat⁹ turbe pugne: clangor q̄ȝ tubarꝝ dissoluēs vires ipsorum In q̄ manifeste nob ostēdit q̄ȝ facile triũphem⁹ de hostibꝫ: q̄s solo clamore et vlulatu orōnis in fugā vertim⁹ atq̄ȝ ꝓsternimus. Qui g̃ in tentatiōe nec clamare vis vt hostem deterreas: nec celeste inuocare auxiliũ vt vincas: q̄d aliud q̄ȝ manifeste ostendis ⁊ te velle vinci ⁊ hostē te impune occidere. Nō em̄ vt videt̄ deum vis scire vel nosce piculum tuũ, nec alios q̄ tibi ferre possint p̄sidiuȝ, dũ nec añ deum tribulationē tuam ꝓnũcias. nec ante sctōrꝝ aliquē: vnđ possit tibi aduenire auxilium q̄ debebas oculos tuos leuare in montes vnde eueniret tibi auxiliũ. In hoc etiaȝ te deci

ꝓditorē agnosco ꝙ vides furem diabolū in domū eius.i. teipm intrasse. et bona ei⁹ diripere ꝛ vnū ex filijs eius.i.te ipm occidere. hec oīa per orationē ei negligis nūciare. Qđ aūt dicit (vt nō intretis in tentationē) Intret; intellige p cōsensum. In illud em̄ intram⁹ in quod amore vel cōsensu illabimur. Ibi sum⁹ vbi amore cōfigimur vl' tenemur. Hic igit orandū est vt nō intrem⁹ sed potius foris p dissensū et resistentiā fortiter dimicem⁹. Et ad hoc (Spūs ꝙdem ꝓmpt⁹ est) ꝗtū ē de se (caro aūt infirma) affectiue.i. ipam spūs fortitudinē et ꝓmptitudinem eneruās ꝛ torpere faciēs Nō em̄ ītrat ī tētatōez.i.ī rē ꝗ ei velut laque⁹ aut fouea a tētatore corā ponit. Naturalr eni; et sponte visa declinat pícula sed de corruptione carnis ꝗsi inebriatus est et obscuratus. vt aut oīno nō videat: aut parū. ꝛ de eade; ita infirmat⁹ vt semp claudicet ꝛ facile corruat. difficile aūt imo ꝗtum ad se impossibiliter resurgat. miserabilis infirmitas: ꝗa orare nos semp oportet vt nō intremus in laqueū vel foueā nob a diabolo p suggestionē cora; positam. a ꝗ nec p nos diuertere possum⁹: nec in eā tn̄ nisi ꝓpria voluntate intrare: ꝗsi se roget auicula aut cāpa ne intret ī laqueū aut pedicā. Posset etiā intelligi spūs: spūssanctus. ꝙ quidē ꝓmpt⁹ est oīa largiri. sed caro infirma est.i. hō ipe ex carne ꝛ debita instātia petere: ꝛ cōgrua capacitate recipe: et debita diligētia recepta seruare. Recte aūt dicit caro infirma: ꝗ nihil nisi ruere p se: nisi cedere omni pellenti: nisi ledi ab oī obuianti: nihil nisi deficere nouit. Hui⁹ typū se gerere cayn.iiij. Geñ. manifeste ostēdit: dicēs. Oīs qui inuenerit me occidet me: Carnutas.i. carnales omnes ꝙ inuenit occidit. si em̄ ꝓspera ipos inueniūt velut in putredinē voluptatis aut glorie eos dissoluūt. Si aduersa ipsos inueniūt velut vasa fictilia cōterunt. aut velut paleas eos adurūt. Aduersa ꝗ virtuti ɔcupiscibili aduersant iracundia eos vrunt. Carnē aūt hic carnalē hoīem vel carnalem affectū accipim⁹. Ter aūt tercio dn̄s Jesus orasse legit. aut ad ipsa; trinitatē orōnes

nostras nos debere dirigere. aut tria que in nobis sunt. scz tres vires attēta in orōne hr̄e aut tria petere debere q̄ sūt liberatio a malis. bona gratie ꝛ glorie. aut dei gl'iam: ꝛ salutem ꝓpriā: salutēq̄ꝫ proximoꝝ petēda esse a nobis signat. Uel tria illa q̄ oratione potissimū cōmēdant ꝛ exauditōe dignā efficiūt sic nob insinuat. Hec aūt sunt vt sit desiderio obtinendi qd petit' feruida. et spe impetrādi audax et fida. ꝛ humilitate petendi deuota. Qd aūt dicit' q2 (Orauit tercio eūdem sermonē) nō esse nugatoriā vel fastidiosam eiusdē orationis repetitionē corā deo nobis insinuat. Ne verearis igitur eandē oratōem crebro repetere. ne fortasse di auribus fastidiū pariat. aut tibi obijciatur: nugaris. aut easdem circinas auras. q2 nihil dulci⁹ in auribus di sonat. nihil suauius naribus ei⁹ redolet q̄ꝫ oratio qualē diffiniuimus. Uñ Dirigat' orō mea sicut incēsū in ꝯspectu tuo. Et in. v. Apocalipsis. Siml' citbare ꝛ vyale plene odoramentoꝝ: corda sctōꝝ orātiū dicunt'. Uñ aūt dicit' (Erāt ocl'i eorū grauati) grauant' ocl'i lōgitudine vigiliaꝝ. vñ. defecerunt oculi mei dū spero in deū meū. Grauātur fumo noxiaꝝ cogitationū Grauant' lōga lucis absentia sicut apparet in his q̄ lōgo tēpore in obscuris carceribꝫ detenti sunt. Exeūtes em̄ de carceribꝫ lucez qua diu caruerūt ferre nō possūt. Grauant' ꝛ lucis vehemētia. sicut apparet ī aspiciētibꝫ solē Grauant' etiaꝫ ne videāt. i. ꝓhibent' interposito velamīe. Interposito quēadmodū sollicitū terrenoꝝ: q̄ hanc sollicitudinē hn̄t in omne affectu. Terrena em̄ īterposita hn̄t hmōi hoīes sibi et vero soli q̄nq̄ꝫ: ꝛ eis illū intueri ꝓhibet. Uelatos aūt oculos habēt q̄ vicia oculis intellectus et affectus adherentia hn̄t: ꝛ alligata q̄si velamē. Uicia hec terreni affect⁹ sunt hec eadē ꝛ velamīa. Ipsa ꝑo terrena velut īterposita sunt. Grauant' ꝛ egritudine hoc est naturalis habitudo vel ignorātia. Grauant' somno ꝫ est torpor ꝛ dēsidia: q̄ mlt'i ocl'os etiā apire ꝓhibent'. Oculos apire ꝛ videre nō sinit' cui ipm cogitare molestū est Qd grauamē in oī tentatōe singuli experiunt'

dum aliud cogitare ꝙ̃ ipsum
qđ per suggestionē a diabolo
nobis corā ponit᷑: nō sine mo
lestia et difficultate possum⁹.
Sequit᷑ (Ecce appropinqua
uit hora) Lr̃a plana est. Mo
raliter ꝑo horā tentatōis oēm
tanꝙ̃ p̄xiaꝫ nos expectare de
bere docet. ⁊ ꝓpter hoc sp̄ esse
paratos. Vñ Ecc̃i. ij. Fili ac
cedens ad seruitutē dei: p̄pa⸗
rā aīam tuā ad tentatōēꝫ. Ja⸗
cula em̄: vt ait Greg. q̄ p̄uidē
tur min⁹ ledūt. Qui aūt pigri
et desides sunt ad p̄pandū se
vt q̄si in pace sint aut lōge sit
ipsa tentatio aut tentator. hi
sunt q̄ tunc p̄mū clipeum vo
lūt assumere: cū iā gladio ho⸗
stili transfixi sunt. tūc p̄mum
gladio se accingere volunt cū
iam in eis virtus ad tenendū
gladiū ⁊ ad p̄cutiendū defecit
Hi sunt q̄ nolūt pugnare nisi
mortui. Magne demētie an
ticipiū vulgo anantagiū faci
unt diabolo q̄ prius se p̄cuti
et occidi patiunt᷑ ab eo ꝙ̃ ar⸗
mis se induāt. Tunc p̄mum
rebellare aduersus eū volen⸗
tes: cuꝫ iam victi ⁊ capti sunt.
imo cū iā homagiuꝫ fecerunt
ei duabꝫ manibꝫ: vt vulgo dr̄
dū eas in manibꝫ ei⁹. i. in vo⸗
luntate eius implenda posue
runt. q̄ modus est faciēdi ho
magiū. Vsualr̄ quippe dr̄ in
manibꝫ eius aliq̄d poni: i. ei⸗
ius voluntate ponit᷑. Qui g̃
man⁹ suas iuxta diaboli vo⸗
luntatē ad iniq̄tatē extēdunt:
eas in manus diaboli indu⸗
bitanter ponunt. negligentes
sunt illi de q̄bꝫ vulgo dicit᷑ ꝙ
post mortem parāt sibi sorbi⸗
ciunculas: vulgo chaudel. et
medicinā. cuꝫ eis dicat᷑ Ecc̃i.
xviij. Ante lāguorem adbibe
medicinā. Hi sunt q̄ iusticiaꝫ
et allegatōes post factū iudi⸗
cium ⁊ latā sententiam tm̄ pa
rant. cū eis in eodeꝫ capl'o di
cit᷑. Ante iudiciū para tibi iu
sticiā ⁊ ante languorē interro
ga teip̄m. Hi sunt q̄ post sub
latū equum stabulū volūt ob
serare. vñ. Cū iaꝫ dāna feras
hostia sero seras. Qđ sequit᷑
(Filius hoīs tradet᷑ in man⁹
peccatoꝝ) Non dicit. vt eum
capient. sed sponte tradetur ⁊
p̄diciose eis exponetur. Pec
catoribus enim. id est demo⸗
nibus vel vicijs: iuxta mora⸗
lem expositionem. (Surgite
eamus) Ad literaꝫ de somno.
(Surgite eamus) obuiā p̄se⸗
cutoribꝫ. in q̄ ꝙ spōte manibꝫ

eorū se traderet: ꝛ voluntarius ad passionē ꝛ mortem accederet. q̄ nec ꝑsecutoribꝫ vel ī modico declinare voluit. sed cōsulte ꝛ ex industria eis occurrit apte ostendit. Moraliter ꝓo In tentatōe nobis surgēdum est. stando em̄: nō iacendo pugnatur. Mira demētia statim hoste irruēte ꝛ mortem intentāte se ꝓsternere. hoc em̄ si diligentiꝰ attendaṫ est ante ipm cadere seu se prosternere ad ipm adorādū. Adorat supplicādo et inclinādo caput. i. cor. cuiꝰ inclinatio ꝛ incuruatio amor est vel cōsensus. (procidit in terrā) ꝛ totus iacet hō interior cū caput. i. intellectuꝫ ꝑ cogitatōeꝫ terrenam habet ad terrā. Uentrē ꝓo. i. affectū ꝛ pedes. i. opa. Similr̄ o aīa christiana q̄ spōsa es celorū regis statim vbi corruptor diabolus ꝛ adulter aduenit ꝑ tētationē ad te polluendā et corrumpendā: nunqd non te ad adulteriū et corruptionē tuaꝫ statim preparas: q̄ te statiꝫ ad terraꝫ sternis vt ei subiaceas. Nō em̄ pōt te corrumpe nisi iacentē ꝛ eiꝰ volūtari ꝑ cōsensum subiacētē. Uix te ꝑ cogitationē allocutus est et de turpitudine adulterij interpellauit: et tu iā te ei supposuisti per cōsensum. Attēde q̄nta sit impudētia libidinis tue spūalis q̄ntaqꝫ facilitas fornicatōnis tue. vt valde impleaṫ in te qđ dicit dn̄s ꝑ Jeremiā. Facilitate fornicatōis sue contaminauit terrā. silr̄ etiā in. ij. eiusdem Cursor leuis explicās vias suas. Surgere debet spōsa ne paratā eaꝫ ad turpitudinē inueniat corruptor. De huiusmodi aīabꝫ dr̄ in eodē eiusdē. Oēs q̄rētes eā nō deficiēt in mēstruis suis inueniēt eā. i. in cōcupiscētijs iacētē. Surgendū est in tentatōne. qꝛ illa hora fur venit ad ꝑforanduꝫ domū vt legiṫ Matth. xxiiij. Surgendū inquā ad defendēdū se et sua ab homicida et fure. Surgēdū est etiā vt ab alto ꝑcutiatur diabolus: ꝛ ne nos nō tm̄ occisioni sed etiaꝫ cōculcatōi paratos inueniat. (Eamus) Eundū est nob ob uiam ipsis pctīs: ad ea repcutiēda vel ad ea declinādā. Et ꝓpter hoc indistīcte dr̄ (eamꝰ) Quibusdā em̄ occurrendū e directo ꝛ directa acie cum eis pugnandū. q̄lia sunt pctā cupiditatis ꝛ auaricie. ire. inuidie

et generaliter oĩa illa que mo
lestiã habent. Alia ꝟo fugien
da sunt qꝛ sola declinatõe oc-
cidunt: qualis est fornicatio.
de q̃ aplus in prima Cor. vj.
Fugite fornicatõez. Trãseun
dũ em̃ est statiʒ vbi fornicatio
tentauerit ad alias occupatõ
nes. Vel camus ꝯtra molesti
as in abissum celestis gaudij
et hoc p spem Cõtra delicias
ꝟo in abissum doloris. i. infer
num. ꝛ hoc p timorẽ. He sunt
artes ꝛ refugia in q̃s nob eũ-
dũ est in tentationibꝰ nostris.
in eis hostes carcerant oẽs. i.
captiuant et occidunt. Jnde
soluʒ aduersus hostes secure
pugnamus. Vel eamꝰ cõtra
illos dicit q̃ q̃libet tentatione
velut repulsi retrocedũt. q̃cũ-
q̃ʒ musca eos per cogitatõem
aut p motuʒ pupugerit: a ce-
pto itinere rectitudĩs statĩ de
sistũt: et q̃si grauiter aut letali
ter vulnerati: sanãdis musca-
rũ pũctionibꝰ tãto studio insi
stunt vt in via lõgo tpe quasi
lãguidi remaneãt. gressus bo
noꝝ opeꝝ ꝛ magnorũ ad q̃ ex
officio vel ꝓfessiõe tenent pe-
nitus obmittãt: nesciẽtes qꝛ p
medias turbas noxiaꝝ cogi-
tationũ: per medios gladios
ꝛ laqueos pambulãda est via
dei. Vnd Eccl. ix. Jn medio
laqueoꝝ ingredieris ꝛ sup ar
ma dolentiũ trãsibis. Jsti ꝟo
muscaꝝ impetu repulsi ꝛ acu
leis seu pũctiõibꝰ deterriti: tẽ-
pora magnis virtutũ ꝓfecti-
bus debita: in hmõi punctio
nũ sanatiõe expẽdere nõ eru-
bescãt. Tũc aũt maxĩe pam-
bulanda est via dei. tunc gres
sus maxĩe accelerãdus cũ ho
stes p tẽtatões se opposuerint.
Regnũ em̃ dei vim patit ꝛ vi
olenti rapiũt illud. vt legitur
Matthei. xj. Illi em̃ passus
seu gressus apud deũ soli grã
et remũeratiõe sunt digni q̃
vi ꝓpulsis aut ꝯculcatis hosti
bus pgentes ad ipsuʒ facimꝰ.
Memento etiã ꝛ illud q̃ tũc
ꝑmum de egipto iuerunt filij
israel cũ eos coegerũt egiptij
exire nullam eos morã facere
sinẽtes. vt legit. xij. Exo. Sic
ergo ipsa tentatio tibi stimu-
lus imo stimulatio. Stimu-
lus em̃ mortis. i. diaboli pec-
catum est. ꝑme Cor. xij. Jpa
igitur tentatio stimulatio est.
Accelera igit gressum ꝓfectꝰ
ex stimlo queadmoduʒ vides
ipsos asinos faciẽtes. vel po-
tius ꝑcussus ab hoste ꝛ ꝑuo-

catus insurge in eum ꝛ vade contra eum vt eū euicino ꝑcutias. Et ꝑm ꝟ legim⁹ Surgamus.i. insurgam⁹. et eam⁹ aduersus hostes. et hec est cā (Ecce appropinq̄t qui me tradet) Nec magna glīa est si ꝓuocat⁹ hostē repcutis. si passus iniuriā vindictā expetis. Sed si suscitas leuiathan.i. si aduersus te illū ꝓuocas: ꝑor illū ꝓuocans. sicut legit̄ in iij. Job. Maledicūt ei q̄ madicūt diei: q̄ parati sunt suscitare leuiathan. (Adhuc eo loquente ecce iudas) Lr̄a plana est. Moraliter Adhuc deliberāte: cōsiliante: ꝛ cōsilio te ꝑparāte: et aduersus hostē armante (ecce iudas).i. ecce hostis ꝛ turba hostiū. vtpote q̄ nec plene deliberare nec plene nos armare ꝑmittit sed repentina irruptiōe ꝑuenire inꝑuidos: ꝛ improuisis iaculis inermes trāsfigere molit̄. ido dicitur (adhuc eo loquēte ꝛc̄) vt nunq̄ nimis celerem reputes ꝑparationē tuā: ideo etiā vt scias quāto studio laborat diabolus exturbare ꝛ dissipare cōsiliū salutis. sciens illud xxiiij. Prouerbioꝝ. Uir sapiens. fortis ē et vir doctus robustus ꝛ validus. qꝛ cum dispositiōe initur bellū: et erit salus vbi multa ꝯsilia. Simil'r et illud. vj. Sap. Melioꝛ est sapiētia q̄ vires ꝛ vir prudēs magis q̄ fortis. Sciens etiā qꝛ palladē deam esse belli poete non imerito fabulati sunt.

Ecōtrario ꝓo (adhuc eo loquente).i. peccatore de peccato ipso deliberante q̄liter ipm faciat. (Ecce iudas ꝛc̄.) q̄si ex tunc debet esse turba virtutū cum ipso duce suo vt ipm cōꝑhendat. Tunc em̄ debilissimus est ꝛ oīno inermis. in oībus em̄ que peccati sunt ifirmioꝛ est cogitatio. Et hec est opoꝛtunitas quā ꝑus iudas quesiuisse significat⁹ est. Hac ergo opoꝛtunitate iudā aduoca ceterāq̄ virtutū cohoꝛtem qui teipm vis capere vel aliū salubꝛiter. vt ante languoꝛem adhibeas medicinas. sic dicitur. xviij. Ecc̄l. Nisi cuꝫ mala ꝑ lōgas inualuere moras Judas in hoc loco rōne sceleris id est ꝓditōis: diabolum ꝛ viciū quo tentat significat. Attēde aūt quia dux cohoꝛtis ꝓditoꝛ est. Cohoꝛs em̄ vicioꝝ nisi per ꝓditoꝛem nihil potest in nos. Unde in ꝑmo Actuū

dicit Petr⁹. Quia iudas dux coꝝ fuit q̄ cōprehēderūt iesū: Proditio illa duob⁹ facta est modis Salutatōe scʒ ⁊ oscu lo. Osculat̄ peccatorē diabo lus dum os suū ori eius blā diendo ꝯiungit. Os diaboli ē ipm qd ꝯcupiscit. illo etem̄ nos absorbet ⁊ deuorat. Os nostrū intellectus est. Os er go suum ori pctōris ꝯiungit: dū ꝯcupitum ipm itellectui ei⁹ ꝑ cogitatōem iūgit. Saluta tio eius ipsa cogitatio est qua blādit̄ dū voluptatē aut alid qd cōcupiscit̄ suggerit. Quia ergo hm̄oi osculo ⁊ salutatōe mors tua ꝓdiciose q̄rit̄ o pec cator: exhorre osculū diaboli. declina aut elide ꝓditōeʒ istā: ⁊ salutatiōi ꝓditiose ne credi deris. Audes ne o aīa xp̄ia na: sponsa regis celoꝝ oscula ri adulterū in oculis spōsi tui Audes ne salutationeʒ ab eo audire quē nō dubitas esse ex cōicatum. Scias osculū ⁊ sa lutationē ꝓditiose tm̄ porrigi et offerri. hoc em̄ signum dat coborti vicioꝝ ⁊ dmonū dux cohortꝭ (Quecūq₃ osculat⁹ fu ero ipse est tenete eū) Et si nō times ipm ꝓditorem: time co hortem quā secū ad te capien dum adducit. Attēde aūt ⁊ q̄ sit cohors ista q̄ venit cū gla dijs ⁊ fustib⁹. Iuxta Johānē ꝑo in. xviij. (Cū laternis ⁊ fa cibus ⁊ armis) Hec est dia bolice ꝓcessionis ornat⁹ ⁊ ap paratus. Laterne sunt consi lia illa carnis aut mundi qui bus de perpetrādo pctō: aut oportunitas: aut auxiliū: aut alid pcti amminiculū querit̄. Laterna em̄ lucerna est ī pel le inclusa. que et ab ipsa pelle cōseruat̄. ne illā ventus extin guat. Lucerna ista sapīa mū di est vel prudentia carnis in pelle carnis vel mūdi inclusa vel custodita. Mundus enī; et carnalitas due pelles sunt tm̄. ideo inquā pelles q̄a ni hil habēt nisi exteri⁹. int⁹ enī; vacua est ipsa carnalitas simi liter ⁊ mūdus. Vnd ⁊ om̄es mūdani pelles tm̄ sunt nihil habentes intus. ꝓpter quod ⁊ ꝑ herodē ⁊ herodianos mū dus ⁊ mdani signt̄. Herodes em̄ pellice⁹ vl' pell'glia et hero diani pellicei vel pelle gl'iosi. Nisi pellis ista lucernā hm̄oi custodiret vēt⁹ eā. i. spūsſctūs extigueret Sʒ adō hodie pel lib⁹ hm̄oi īclusa ē lucerna ista vt nullus diuie apitiōis flat⁹

ad eam possit attingere vł pe
netrare. Manifestuȝ em̄ est q̄
diligentia lucerna ista accēda
tur ⁊ custodiat̃. Faces ꝟo sūt
flām̄ātia desideria siue carnis
siue spūs: dūmodo mala sint.
Gladij ꝟo sunt spēs concupi
scibiles Juxta verbū Hiero-
nimi dicētis. Gladꝰ flāmeus
species mł̄ierꝭ. Simil̃r ⁊ spe-
cies q̄ dolorē ingerūt et dolo-
rē trāsfodiūt, sed queādmodū
tela melle liniunt̃ vł gladij vt
vulneri toxicū addāt. Sic te
la mellica sunt species ꝯcupi
scibiles. Tela ꝟo fellica q̄ so-
lo odore et vulnere occidunt.
oīa illa sunt q̄ dolorem nobis
noxiū ingerūt. Unde ꝟba de
tractionū ⁊ adulationuȝ duo
genera teloꝝ sunt. Juxta hūc
modū dicuntur oīa illa. Filij
hoīm dētes eoꝝ arma et sagit
te Et illō. ix. Hier. Extēderūt
linguā suam sicut arcū mēda
cij. sagitta vulnerans lingua
eoꝝ. Et illō. xxv. Prouer. Ja
culū ⁊ gladius ⁊ sagitta acuta
homo q̄ loquit̃ ꝯtra ꝓximum
falsum testimoniū. ⁊ hec q̄dē
sunt arma impugnatōis. Ar-
ma ꝟo ꝓtectionis ea hic acci
pienda sunt q̄bus peccata vł
excusando vel defendēdo ꝓte

gimus. Fustes ꝟo quecūqꝫ ti
morē incutiūt. Cohors ḡ dia-
bolica cū laternis carnalium
mūdanorūqꝫ cōsilioꝝ: cū faci
bus flām̄ātiū maloꝝ desideri
orū que faces de pira inferna
li extrahunt̃: aut in illa forna-
ce ignis infernalis accendun
tur cū armis specieꝝ ꝯcupisci
biuum aut ꝯtrariaꝝ cū fusti-
bus terribiliū ad capiendum
miseꝝ pctōreȝ venit. ⁊ hoc du
ce ꝓditore. vt diximꝰ. qd̄ pos-
sumus accipe in fomitē ꝓpter
id qd̄ iudas dr̄ scarioth: qd̄ i-
terp̄tat̃ memoria mortis. Fo-
mes em̄ mortē nostrā nob̄ in-
cessanter repetit et rememora
tionē nobis illius facit. Ipse
em̄ etiā nobis post baptismū
in q̄ vetus hō morit̃ vt q̄ddā
memoriale mortis remanet.
Ipm̄ etiam pctm̄ ꝯcupiscēdi
nobis q̄si ad rememoranduȝ
incessanter repetit. qd̄ q̄dem
pctm̄ vera mors nr̄a est: si ip-
sū ꝑ ꝯsensuȝ admiserimꝰ. Fo
mes iste ꝓditor est q̄ sꝑ nobis
ad delectationē carnalē offe-
rens blandit̃: ⁊ sicut exposui-
mus salutat ⁊ osculat̃. Et hic
reuera est dux totius cohortꝭ
vicioꝝ. q2 et p̄mus est ad ten-
tandū: ⁊ tota cohors viciorū

ex ipso est: aut causalr aut occasionaliter. Quoties ergo tẽtaris o peccator pmũ ab ipo iuda tibi caueto. deinde horrendam illã & vere infernalez cohortem circũspice. Ex armis em̃ & facibus ad quid veniat ipsa cohors. q2 non nisi ad captionẽ et mortẽ tuã euidenter agnosces. Mira dementia & extrema cecitas: arma & gladios & fustes p ornatu pcessionali recipe: faces q̃ ad vrendũ accẽse sunt p cereis amplecti. festũ infernale apud te agi nõ dubites: vbi apparatus iste p cessiõis et ornatus ministrorum cõspicit. Potest & intelligi iudas Moralr confessor vl' predicator. q2 & iudas pfessor interptat aut cõfitẽs. Predicatio vo cõfessio q̃dã est veritatis simul & laudis. hic pm9 vl' hec prima et in salubri cõprehensiõe peccatoris. Hui9 salutatio ipsa verbi dei expositio Verba em̃ pdicatõis vel exhortatõis salutes sunt. de q̃bus dicit Qui mãdat salutes Jacob. Osculũ vo applausus et congratulatio q̃ ac gaudere debent penitẽti vel audiẽti. Jn q̃ memores esse debẽt confessores et pdicatores. q2 osculo et salutatõe pcedentibus a cohorte capt9 fuit dñs iesus q̃ in facto illo figurã expressit penitẽtis. Potest tamẽ totus ille applausus festiu9 & dulcedo affabilitatis q̃bus suscipiẽdus est penitẽs in osculo iude & salutatõne intelligi. Ceci sunt et mortis ipsorum penitentiũ rei & dñice captõis quã iugiter in memoria ad ipaz sui officij instructionẽ hre deberẽt. obliti penitus & ignari qui p salutatione probra & maledicta: pro osculo morsum penitẽtibus offerunt vel poti9 inferũt. Alia q̃dem via & alio mõ capi potuit dñs iesus q̃z salutatiõe et osculo. sed in seipo docere voluit & instruere doctores et cõfessores de salubri penitentiũ captiõe. Mordes o cece cõfessor quez osculari debebas dũ i initio ei acriter impropera s q̃ fecit. p salutatõe latratũ canũ imo vlulatũ lupinũ insonas: nõ attẽdens illud vulgare puerbiũ. quia nõ capiunt aues tractacijs. Capiendis auibus similitudo sonitus sui aut garritus ptendit. sic et tu verba infirmitatis & compassionis penitenti exhibe. effigia cõforma: & figura ei vo

cem tuam si vis vt ad paratã tendiculaꝫ veniat. illaq̃ andis auibꝫ ⁊ capiẽdis piscibꝫ escu-la coram ponit̃ que eas attra bat: nõ corã quod eas terreat nec ibi vir tenẽs baculũ statu itur vt eas abigat. Latratu ca nũ ⁊ inclamatiõe nõ capiunt̃ latrones: sed poti⁹ ammonẽ-tur vt fugiãt. Nec vlulatu lu pino oues aut agni Liberare velle latronẽ vident̃ qui ei p̃-clamauerint. Similiter ⁊ vo lucres q̃ eis tractarijs perstre puerit. Qui em̃ istud faciunt quid aliud q̃ꝫ vt fugiãt eas in struũt, et etiã terroribꝫ nõ solũ ad fugiendũ adiuuant sed sti mulãt et abigunt. Scalones dñi debẽt esse ꝯfessores fami liaritate et affabilitate psites pctõribꝫ, vt sua silitudine eos ad se ⁊ circa se attrabãt. Pul li gallinaꝝ deo capiendi sunt. et hoc ꝑ te velut scaloneꝫ dñi. tu aũt miluũ voce et rostro et plumis scꝫ exteriori ꝯuersatõ ne te exbibes. Recordare q̃d iudas fecerit. i. q̃d facto suo ti bi faciendũ scriptura relique rit. Osculari debes filiũ redi-uiuum q̃ mortuus fuerat ⁊ re uixit qd in Luce. xv. exp̃sse pr̃ ille celestis cadens suꝑ colluꝫ filij p̃ gaudio te docuit de re-gione longinq̃ pctĩ q̃ ꝑegre ꝓ fectus erat reuertit̃. q̃nta inur banitas imo ĩhũanitas quã-q̃ꝫ lõga ꝯsuetudine de tã lon-ginqua et diutina ꝑegrinatio ne reuertẽti filio affabilitatis et aggratulatõis osculũ dene gare. Attẽde etiã qꝫ inter peni tentẽ et deuꝫ ab eo tꝑe q̃ dixit Confitebor: pax reformata ẽ et remissa ei impietas peccati sui. Pax ista hmõi osculo fir manda est. ⁊ mr̃imoniũ qd q̃ si deuotio in ipsa cõtritõe per cõsensum in dei volũtatẽ faci endã ꝯtraxit: eodẽ osculo con firmandũ. Portã te debes ex hibere: nõ murũ: vt ꝑ te peni tens introeat. Apta est ei au-la celestis et tu clausum ei ad huc tenes atriũ. In ip̃m tha-lamũ celestis sponsi admittit̃: et tu ipsum excludis ab atrio p̃sentis eccl'ie. Absoluit eum pontifex xp̃s dñs ⁊ tu eũ ad-huc ligatum tenes. Saluta-tionẽ ⁊ osculũ debet sequi tur ba multa cum gladijs et fusti bus: nõ p̃cedere. Turba mul ta ista cetus est virtutũ. et oĩa per cõtrariũ p̃cedenti exposi-

tioni accipim⁹. Potest intelli gi turba mlta cū gladijs ꝛ fustibus tota multitudo eorū q̄ pctā sua modis q̄buslibet im pugnant. i. siue obiurgādo siue detrahēdo. siue etiā impro perādo. aut eis etiam quo mi nus compleant quolibet mo do resistendo. propter hoc et quanto maiorem turbaꝫ huiusmodi persecutorum vete ris hominis circundare te. i. veterem hominē tuum videris et impugnare: tanto de ip sa morte veteris hoīs tui am plius spera de ipsa vita et sa lute tua et gaude: ipsamq̄ꝫ tur bam velut dei succursum cō tra hostem tuum veterem ho minē tibi cōmissum cum gau dio ꝛ cum gratiarūactione ac cipe. Recte autem dicitur iudas dux eoꝝ q̄ cōprehēderūt iesum. qꝛ ꝛ ipse cōfessor ꝛ ipsa cōfessio que p iudā intelligū tur: introducere debēt turbaꝫ virtutū ad cor penitētꝭ. et hoc salutatōe ꝛ osculo quasi indu itorio vestem strictā aut calci ciamentū. Turba em̄ virtutum vna vestis est nuptialis: sed stricta gibboso et deformi ꝛ veteri homi adeo vt eam in duere donec gibbositatem et strumositatē vicioꝝ deposuerit ꝛ nec sine iduitorio qđ vul go dicit̃ anthoni vel trabinel lum. Silr ꝛ calciamenta que filio pdigo pater in pedes da ri iubet in. xv. Luce stricta sūt nō sine hmōi induitorio: pedes illos difformes id est affect⁹ capere non possunt. Propter quod aut larga ei calcia menta penitentiarum aptanda sunt a cōfessoribus. aut in duitorio quo districtioneꝫ illam penitētiarū suscipiant in ducenda sunt. Intelligit̃ etiā mundus aut mūdi gloria seu felicitas per iudam. et hoc est quia per iudam potest intelligi confessio laudis vel confessio illa simoniaca de q̄ dici tur. Confitebitur tibi cū benefeceris ei. Similiter ꝛ ex ip so facto proditionis. dixit em̄ (Quemcūq̄ꝫ osculatus fuero ipse est tenete eum) et verum est de mūdo q̄ pditor est et q̄ osculo confessionis et laudis om̄es eos quos sic osculatur prodit et vicijs ac demōibus tradit. Continuus em̄ successus temporaliuꝫ vt ait Augu stin⁹ signum est reprobatiōis

eterne:et laus mundi vitupe-
ratio est si diligentius attēdit
Timendū eñ est vt ait Se-
neca si lauderis a turpib⁹ q̄z si
lauderis ob turpia. Caue ergo ti
bi a cōfessione laudis velut a
proditore. Caue tibi ab osculo
et amplexu mūdi velut a signo
dato proditoribus: et velut a si-
gno tibi īminētis crucifixio-
nis et mortis infernalis. et ve-
lut a duce cohortis vel turbe
infernalis: q̄ est turba viciorū
ac demonum. Vana eñ laus
siue inanis gl'ia dux est et prin
ceps toti⁹ turbe viciorū. propter
qd et dictū est in .x. Eccī. Ini-
tium oīs pctī supbia. Ad lite
ram christū dñm velut iudas
osculo tradūt sacerdotes qui
cum in missa osculant̄ et simo
niace celebrātes ipm vēdunt.
vel cohorti viciorum et demonū
q̄ in eis latet q̄ntum in eis est il
lum occidendū tradūt (Quē-
cunq̄ igitur osculatus fuero
ipse est) vobis tradit⁹ et expo-
situs: o demones et vicia sub-
intellige. Oñm igit̄ osculū illud
tanto studio tantisq̄ laborib⁹
et tantis sumptib⁹ atq̄ stipen
diis venenatis gladios et fu-
stes et mortē osculū ipm seq̄n
tes attende. Magna et pnici
ciosissima cecitas in tāta tur-
ba solum iudam posse videre
tanta est turba armatorum et ce
citas mētib⁹: solus iudas ob-
tegit ne eā agnoscere aut etiā
videre valeāt. Vide miser q̄a
mūdus nihil aliud est q̄z iudas
cū cohorte vel turba carnifi-
cū: gladios et fustes ad te tru-
cidandū gestātiū. Statim vt
iudā vides turbā illā inferna
lem adesse aduertito. Heu q̄t
sunt per te q̄ nō nisi iudam in to
ta illa turba. i. in mūdo vidēt.
Hi sunt q̄ solam pfessionē lau
dis vanissime vel solū proditò-
rem. i. familiaris viciū osculum
et salutatōem. i. blādicias ac de
lectationē in mūdo pspiciunt
Turbā pro viciorum vel demo-
nū a q̄ detruncant̄ et fustigan
tur videre nō sufficiūt. Recte
aūt faces et laternas turba il-
la habuisse dicit̄. Habet enim
turba illa viciorum et demo-
num quibus se prodat et ma-
nifestat videntibus. et non in
solo iuda vel osculo eius ocu
los cordis figētibus. ipsa q̄p-
pe feditas: laboriositas: sum-
ptuositas: extremaq̄ penali-
tas viciorum velut faces et later
ne sunt quibus spectātes ad
se pgnoscenda illuminat. Si

quis aūt totaʒ vniuersitatem istā blandientiū ꝛ aduersanti um diligenter attendit: turbā esse gladios ꝛ fustes gestantē: nobiscꝫ velut iuda duce.i.di abolo captōem ꝛ mortē inten tantē manifeste ꝯgnoscet. At tende o xpiane in q̄nto discri mine ꝛ inter q̄t pericl'a tibi vi uendū est. q2 q̄cūcꝫ ocl'os du xeris: nihil aliud q̄ȝ iudā cum gladijs ꝛ fustib9 tibi captiōeȝ et mortē intētantib9 vides Et hoc est qđ legiť i.ix. Ecci. In medio laqueoꝝ ingredieris ꝛ sup arma dolentium ambula bis. Qđ aūt addiť a Marco in.xiiij.(Ducite euȝ caute) bñ referť ad vicia: q̄ tāta cautela peccātes ad crucē ifernalē du cunt: vt etiā hic ipsi q̄ ducunť ignorēt. Uel ꝓpter hoc dictū est istud. q2 iuxta lrām ideo dr (ducite eū caute) ne turba ip sum eripet: ne factū illđ si for te in palam veniret impedire tur. Hac cautela ducunť ad crucē ꝛ mortē infernalē: qui la tebras pctōꝝ suoꝝ querūt. et ne innotescant totis studijs ꝛ virib9 elaborant. Et hoc totū faciūt ne impedianť ab explē dis libidinib9 suis. Hi simi les sūt volētib9 suspēdere se: q̄ fores claudunt ꝛ oīa diligēter obstruunt ꝛ obserant ne forte adueniat eis succursus aut ꝑ sidiū et ne q̄ mō impediať ei9 suspēdiū. Similes etiā sūt vi atoribus q̄s latrones de ipsa via publica abducūt ꝛ ad spe lūcas ac latebras suas vt ibi eos occidant adducūt. Late bre demonū absconsoria sunt et occultatōes pctōꝝ. illuc de ducūt te infernales latrones vt ibi te occidāt ꝛ deuorēt. sa gittantem̄ in obscuro rectos corde. et ipsi sunt q̄ deuorant paupem in abscōdito. sicut le giť in.iij. Abacuc. Exultatio eoꝝ sicut eius q̄ deuorat pau perē in abscōdito. Uerū etiā est ad lrāȝ: qm̄ turba ipsa ho minū ꝑ pudorē aut erubescē tiam multos eripit de mani bus demonum. Cautissime aūt ducunť ad infernale pati bulū qui in stulticijs suis sa piēter se agere credunt. qđ in eis accidit q̄b9 auaricia pui dentiaȝ se mentiť. Timiditas cautelā. Remissio ac dissolu tio animi māsuetudinē. Cru delitas iusticiā. sic docet Gre gori9 sup Ezechieleȝ. Hi sub spe ducendi ad regnū: ducun tur ad patibulū. Simil'r ꝛ ni

mĳ virtutum zelatores, ꝑpter
q̄ð dı̄c Salomō in. vĳ. Eccs
Noli esse nimis iust⁹ Est em̄
iustus qui perit in iusticia sua
Magna cautela ducunt̄ he-
retici ad crucē infernalē. simi-
liter hipocrite. Per viā em̄ q̄
ducit ad regnū: viā dico con-
uersatōnis exterioris ducunt̄
oēs peccatores ad penā infer
nalē, quēadmodū canis ostē-
so sibi pane vl' osse, sic em̄ dia
bolus ostēdit eis esculā ꝯcu-
piscentie sue: quā iugiter inse
quētes ꝑ mortē in carnificinā
infernalē velut oues occisio-
nis incidunt. Moraliter ꝓo
pctōres salutat dn̄s duz ꝟba
salutis, i. salutarē exhortatōez
eis ꝑ ꝑdicatores vl' ꝑ internā
visitationez loquit̄. Osculat̄
dum signa dilectōnis illis in
largitōne beneficioꝝ exhibet
De his dicit cōfessorib⁹ (quē-
cūq̄ꝫ sic osculat⁹ fuero ipse est)
vobis q̄dem ad capiēdū ꝛ te-
nendū traditus (tenete eum)
quēadmoduz aūt q̄ incidit in
laq̄os, aut ferā q̄ incidit ī rhe
tia. Ipsi ꝓo et rhetia istaꝝ di-
uinaꝝ ꝓmissionū atq̄ꝫ blandi
ciaꝝ q̄ ad capiendos pctōres
velut feras corā expādit dn̄s
austeritate sua ꝛ iracundia: et
mordacitate dirūpūt atq̄ꝫ di-
lacerāt: ꝑdāq̄ꝫ pctōꝝ deo desi
derātissimā eidē auferūt ꝛ ad
diabolū refugāt et toti celesti
curie tantū gaudiuz auferunt
organaq̄ꝫ sctōꝝ angeloꝝ ab il
lis tātis tamq̄ꝫ iocūdis laudi
bus dei suspēdūt: simulq̄ꝫ pec
catori vitā atq̄ꝫ salutem. ange
lis gaudiū, deo ꝓo laudem et
gl'iam auferūt. In ipsos ergo
pctōres homicide sunt, in de
um impĳ, in angelos hostes.
His eisdē cōfessorib⁹ ꝛ ꝑlatis
dr̄ (ꝛ ducite caute) Nulla em̄
fera aut piscis aut auicula de
manib⁹ tenentis facilius effu
git aut illabit̄ q̄ꝫ misera corda
peccātiū aut penitētiū de ma
nib⁹ dei ꝛ de cōsilio magistro
rū. Nihil em̄ hūano corde fu
gaci⁹, nihil oneris ꝛ iugi īpa-
tienti⁹, nihil ad custodienduz
ac recludendū difficili⁹. Me
rito ergo caute est ducēdū, q̄a
omne q̄cq̄d ei occurrerit deo
eripe ꝛ auferre pōt. Non em̄
populus vel turba necessaria
ad eū in suā mortē ꝛ ꝑniciē li-
berandū a seruitute ꝛ captōe
dn̄i, q̄cq̄d ei vel sensu vl' cogi
tatōe occurrerit illō ad se tra-
hit ꝛ alĳs abripit, nō est ape-
rienda ianua carceris atq̄ꝫ cu

ſtodie. nō eſt ei neceſſari⁹ magnus ac patēs exitus: p oē foramen: p oēm rimulā elabit᷑ ⁊ effugit. Caute igit᷑ ducēdum eſt cor humanū. qꝛ nō ſolū a ſuis. i. a genere vel ſemie ſuo: qđ intelligim⁹ bona opa ⁊ virtutes. ſed etiā ab inimicis ⁊ hoſtib⁹ eripit᷑ ⁊ liberat᷑. Ipſa eñ bona ſua p ſupbiā deo illud eripiūt. ſimi'r ⁊ mala ſua qñq₃ p deſperatōē. Uide ḡ qnta cautela ſit ducendus miſer pctōr. cui ab ipis cuſtodibus ac ductorib⁹ ſuis adeo cauendū eſt. Cuſtodes eñ eius atq₃ ductores: opa penitētialia ſunt atq₃ virtutes: q̄ qñq₃ ipſum deo auferūt: dū inde pſumit atq₃ ſupbit. Qđ aūt ſequitur (Dixitq₃ illi Jeſus: amice ad quid veniſti) Inſinuat nobis diligēter ac ſollicite ꝯſiderandū eſſe ac diſcutiendū ad quid iudas. iudas. i. pditor. i. blandimētū ipm tētatōis veniat. hoc eñ ꝯſiderato atq₃ p cognito nō ſolū a turba ſeq̄nte declinabimus. ſed etiā ipm oſculū velut morſum mortiferū: velut captōis ⁊ mortis nob iminentis ſignū pnunciū fugiemus. Qui declinat oſculū nō timet turbā. et ſupato pditore atq₃ repulſo: totus ſeq̄ns exercitus diſpgit᷑ atq₃ cōterit᷑. Bene ergo dicit᷑ (Amice ad q̄d veniſti) ſimulās te oſculari: ðꝛ potius mordes ⁊ deuoras. ſimulās ingreſſum pacificū: ex oſculo blādimenti abſcōdens et opiens illo fuſtes: faces: ⁊ gladios. Quis hoc attendat in oſculo ⁊ nō ab ipſo velut mortifero morſu reſiliat: Quis oſculari ſerpentē affectet ⁊ nō potius ab ipo morderi timēs: refugiat oſculum: blādimētū ſc₃ tētatiōis: oſculū ſerpētis eſt. aut veri⁹ morſu ſenſualitatis ſc₃: aut concupiſcētie carnalis: quā btūs Auguſtin⁹ ſup oēm ſerpētē appellat. Uel ſerpens antiqu⁹ ipſa cogitatiōe noxia alloq̄ns nobiſq₃ blādiēs iuxta ſupiorem expoſitōē cōgrue accipi pōt. Cōſiderare ad q̄d veniat pditor: q̄d aliđ eſt q̄ ꝯſiderare finē aduent⁹ eius. i. pctī: q̄ vtiq₃ mors eſt. ſicut legit᷑. vj. ad Roma. Nūc ḡ finis illoꝝ mors ē In quo vno ſc₃ in ꝯſideratione finis liberatio nr̄a eſt. Uñ Eccī. xxviij. Memēto nouiſſimoꝝ. ⁊ eiuſdē. xviij. Memēto ire in die ꝯſūmatōis. ⁊ eiuſdem. vij. In oīb⁹ operibus

tuis memorare nouissima tua et in eternū nō peccabis. Ha bet q̈dem pctm̄ in capite .i. in initio sui vnde ledat ꝛ vulneret, sed in fine suo habet ꝛ gestat antidotū q̄ sanet. Habet venenū in solo capite, sed tyriacā cōtra illud habet in fine. Habet em̄ pctm̄ blādimētuꝫ ꝛ illecebrā qua occidit in capite, i. in initio. sed penaꝫ qua sanet habet in fine. Pena em̄ que delectatiōeꝫ pctī sequit̄: si ꝑ timorē velut in potionem ꝛ antidotū assumit̄: totum delectatiōis expellit venenū: totā ꝙ vitā et amorem pctī extinguit. Vn̄ illud Ecc̄i. Timor dn̄i expellit pctm̄. Sil'r ꝛ illō Cōfige timore tuo carnes meas, i. carnales dlectatōes atꝙ ꝯcupiscētias. Occidi igit̄ tm̄ volūt ꝛ nō sanari q̄ de capite pctī. i. blādimento voluptat̄ solo sumūt vel comedūt, fineꝫ ꝓo attendere negligūt Hi em̄ solū venenū auidissime hauriunt. tyriacā aūt exhorrēt atꝙ fastidiūt. Ex amicū iudam vocat dn̄s. vel qꝛ talē se simulabat, vel q̈a iure se taleꝫ exhibere deberet: hoc dixit. Moraliter ꝓo amic⁹ est ꝓditor vl' tentator omnis facti: ꝛ si non intentionis. Ipsa em̄ tentatō cibus est ꝛ nutrimētum noui hoīs. Tentatiōib⁹ em̄ pascūtur: nutriunt̄: augent̄ ꝟtutes. que sunt mēbra noui homis. Has ergo q̄ ꝓparat et infert: quid aliud q̄ꝫ dapes varias ꝛ fercula velut cocus preparat ꝛ velut dapifer corā ponit virtutib⁹ atꝙ ministrat: munera et alia bn̄ficia nobis tentādo largit̄, ꝓpter qd reuera amic⁹ ē facti: dū ea facit que amicicie sunt: bn̄ficia scꝫ ꝛ cōmoda largiens. Probatio em̄ dilectionis exhibitio est operis, vt ait Gregori⁹. Est igit̄ amic⁹ quia bn̄factor facti saltem: ꝛ si non intentōis. Recte euꝫ amicum vocat dn̄s ad bn̄ficia respiciens: nō ad intentionē. Qd aūt scribit Johānes in. xviij. (Quia Jesus sciēs oīa que futura erant sup euꝫ; ꝓcessit ꝛ dixit ad eos) scꝫ ad turbā q̄ conuenerat ad cōprehēdendū eū (Quē queritis) Quecūꝙ eniꝫ sit intentio tētationū hoīm: tamen q̈d vicia et demones q̄rant in tentatione diligēter attendendū est. Respondēt em̄ ipsa vicia ꝛ demones ipsa veritate nō voce. quia nosipos querunt: nō nostra, et hoc est

quod illi dicũt (Jesum naza-
renum) hoc ẽ qđ legit̃ in libro
Machabeorum. Bellũ contra
nos est. Sil'e legit̃ i. xiiij. Ge-
nesis. vbi rex sodomorũ dixit
ad Abraã. Da mihi aĩas: ce-
tera tolle tibi. Et aũt dño Je
su dicente (Ego sum. Abierũt
retrorsũ ꝛ ceciderũt in terrã.)
Juxta lr̃am potestatẽ in hoc
et maiestatẽ diuinitatis osten
dit. In hoc etiã ꝙ ad noĩatio
nem suã psecutores ceciderũt
ipsa maiestate nomĩs deterri
ti: oĩqꝫ virtute puati: q̃d nob
in nostris tẽtatõibꝫ faciendũ
sit edocuit. Primũ qꝛ nosip-
sos scꝫ q̃d vel q̃ sumus mani
festare debemus hostibꝫ. Nõ
ostẽdit se hoĩem q̃ pulsantibꝫ
vicijs beluinis: ꝛ ab excellen-
tia et nobilitate ꝯditõis hũa-
ne tã alienis tamqꝫ discrepan
tibus non solũ nõ ea repellit.
neqꝫ tanqꝫ belua velut impe-
tu naturali ꝛ auiditate ea exci
pit. sꝫ tanqꝫ vile miserabileqꝫ
eorum mãcipium quasi iurate p
fessionis ꝛ obedientie subdit⁹
officiosissimo famlatu atqꝫ fe
stino illa suscipit. Si te igitur
hoĩem ostẽderis: ea scꝫ digni-
tate tua ĩdignissima reputãs
et q̃ decet indignatiõe concul
cans atqꝫ pijciens: statim re-
trorsum abeũt: ꝛ in terrã. i. in
infimũ infirmitatis et impotẽ
tie cadũt. Noli igit̃ fieri sicut
equus ꝛ mulus q̃bꝫ nõ est in-
tellect⁹. Exhibe igit̃ te eis qđ
es ꝛ q̃ es naturalr̃ ac p gratiã
nõ qđ te facere moliunt̃ Sci
ant ꝛ expiant̃ te esse hoĩem. in
dignatiõe ꝛ cõculcatione sua
non glorient̃ te deformasse in
beluã brutalem ex impetuosa
ꝯcupiscẽtia tua. Silr̃ et cũ vi
cia diabolica tẽtant nõ te de-
monẽ ꝓpriũ scꝫ eorum seruum et
habitaclm inueniant. sed ho
minẽ. i. hostẽ atrocissimũ ex-
periant̃ ꝛ sentiãt. ne illud đ te
dicat̃. Nõ cũ in honore esset
nõ intellexit: compatus est iu
mentis insipientibꝫ et simil' fa
ctus est illis: q̃tũ ad vicia di-
abolica ꝛ infernalia: que sunt
inuidia. supbia. ira. et odium.
Edocemur etiã ꝛ illud q̃a in
noĩe dñi Jesu pscientiaqꝫ ei⁹
et virtute mors est ꝛ casus ho
stium nostrorũ. ꝓpter qđ in oĩ
tentatõe nostra atqꝫ discrimi
ne aduocare ãmonemur no-
minare virtutẽ eius atqꝫ p̃sen
tiã: quã hostes ferre non pñt.
Et si nomẽ alicui⁹ strenui for-
tisqꝫ bellatoris nõnunqꝫ ad-

uersarios eius deterret, quid
nobis sperandũ est de nomĩe
dñi saluatoris. Attẽde ꝛ illud
quia nullus est exercitus: nul
lus potens ꝛ nobilis ꝙ nõ ha
beat nois alicuꝰ insigniũ: cu
ius acclamatõe ꝛ suos ad stre
nue agẽdũ animet: et aduersa
rios se deterrere cõfidat Sic
et his quoꝝ milicia est vita su
per terraꝫ atqꝫ tentatio vt dici
tur Job. vij. insignium est in
uocatiõe acclamandũ eisdem
Tu ergo sine acclamatione huiꝰ
insignij nunqꝫ ꝑsumas cũ ho
ste cõgredi, quẽadmodũ et in
ꝯgressibꝫ visibilibꝫ hoc diligẽ
ter obseruatᷣ. Qđ aũt scđo di
cit (Quẽ queritis) diligẽtie no
stre sollicitudinis ammonitõ
est. Hoc aũt qđ secũda respõ
sione cõprehẽdi se patitᷣ: figu
rat eos ꝙ in initio tentationis
strenuiter agũt: celeriter autẽ
deficiũt: similes bellatoribꝫ ꝙ
nõ habent nisi ꝑmũ impetuꝫ
similes etiaꝫ militibꝫ quibꝫ dꝛ
deesse anhelitꝰ. ꝛ vt vulgo dꝛ
caudaꝫ ei faciũt. vulgo altine.
et hac sola de cã deficiunt at
qꝫ succũbunt: cum alias stre
nuissimi sint: vicꝫ ꝙa non pos
sunt diu tenere anhelitum. hi
offrẽhecffam vulgo dicitᷣ dño
faciũt: ꝛ vt vulgo dicitᷣ caudã
ei faciũt. Hi etiã ab anteriori
homĩes sunt. i. a facie ꝛ capite
A tergo ꝟo ꝛ cauda pecudes
ac demones: monstra in ocu
lis dñi horrẽdissima. Qđ ad
dit Johãnes in eodem capl'o
ꝛ ceteri ꝑtermittũt (Si me ꝙ
ritis sinite hos abire) iuxta li
terã planũ est. qꝛ discipulorũ
liberatõeꝫ volebat. Juxta mi
sterũ ꝟo oĩm electoruꝫ solus
capi volebat: vt captõem eter
nã oẽs sui euaderent. Solus
mori vt in eternum viuerent.
Solus affligi vt illi eterna fe
licitate gauderẽt. Moraliter
ꝟo in tẽtatione tribulationis
nosipsos exponere ammone
mur ꝙ ꝑlati alioꝝ cõstituti su
mus vt subditi euadãt. sic ipse
met dicit Johis. x. Bonꝰ pa
stor aĩaꝫ suã ponit ꝑ ouibꝫ su
is. Moralr etiã qꝛ discipulo
rum noĩe virtutes ꝛ dona su
periꝰ accipimus: tribulationi
bus nos exponere debemꝰ vt
discipulos hmõi saluemꝰ at
qꝫ seruemus. Mira cecatissi
maqꝫ demẽtia ꝑ mẽbris ipsi
us asini vel equi saluãdis ꝓ
pria mẽbra exponere. maior
autẽ incompabilr ne vel leuẽ
stimulatõem asinꝰ ipse patiatᷣ

hoc ipm facere. Mebra ppa noui homis virtutes z dona sunt. Equus vel asinus caro nostra. Quid vilius membra illa spualia noui hois p saluandis asini sui.i.corpis:tribz aut quatuor pilis.i.crinibz exponere. Hi sunt diabolici martires q p voluntate eius facienda ta dira patiunt. Qnqz etia vt a leuissimo vento sibiloqz tenui portat asino:nou9 homo tot9 gladio z igni durissimisqz tormentis exponit. qd in illis manifestum est qui timore detractionu et rumusculoz maledicoz ne de ipsa scz honestate a maledicis insultet: ne qsi nome malu z crime papillar die eis ipingat. aut bona agere dimittut: aut mala faciunt apte. poti9 volentes diabolici esse aperta inhonestate exterius pfessores. et dira morte noui hois interius martires infernales:qz p dei honore et salute ppria sibilum aure ptenuis tolerare. Memto igit verboz ducis ac principis tui in omni tribulatois discrimine. (Si me querit) o tribulationes (sinite hos abire) He sut oues vnicuiqz electoz pascende tradite fideiqz eius custodiende atqz comisse. Pro his ouibz tenet vnusquisqz aiam ponere. Mira dementia auaroz qui vt denariu vel numu seruat anias ponunt. Hi sut martires moniales vl obolares vulgo maaillaus:et reuera meretrices publice ac vilissime turpidinis que hoc foro leprosis et ribaldis infernalibus se exponere no abhorret Qd po Lucas scribit in. xxij (Quia videntes hi qui circa eum erant qd futuru erat:dixerut ei: domine si pcutimus in gladio) Moraliter insinuat nec gladio potestatis iudiciarie:nec gladio verbi dei pcutiendum. nisi cum ex celesti arbitrio processerit. Un miserabiles sunt atqz miserrimi qui cupiditate suam aut iram aut odium solum interrogat. eiusqz nutu aut arbitrio solo in gladio potestatis iudiciarie pcutiunt:solo imperio cupiditatis aut ire aut odij excomunicantes:aut aliter punientes. Addiscant hic dnm Jesum a quo omis potestas est:vt legit ad Roma. xiij. solu esse iterrogadu soluqz i pte

ista consulendū. eiusq solius
nutu ⁊ arbitrio feriendū. Idē
est ⁊ de gladio verbi dei faciē
dum. Vñ et ipse coram pila-
to ⁊ herode i. xix. Johānis. et
xxiij. Luce: tacuit. ⁊ aplos qñ
q tacere iussit in. vij. Math.
dicēs. Nolite sanctū dare ca
nib⁹ ⁊c. De hoc in. v. Amos.
In tpe illo vir prudens tace-
bit qꝛ tēpus malū est. De hoc
Eccs. iij. Temp⁹ tacendi ⁊ tē
pus loquendi. ꝓpter hoc dicit
Salomō in Prouer. Respō
de stulto ſm stulticiā suam. et
nō respōde. Noli interroga-
re loquacitatē tuā aut vanita
tem qñ debeas in gladio ꝟbi
dei ꝑcutere. Ipm dñm iesum
exemplo aploꝝ interroga Cū
dispositōne em̄ init bellum. et
erit salus vbi multa ꝯsilia. vt
legit Prouer. xxiiij. Vel ideo
interrogant apli qꝛ qñq ꝑcu
tiēdū in gladio. qñq ꝟo solū-
modo patiēdū. In tentatio-
nibus em̄ carnis et i oib⁹ his
q̄s delicie vel voluptates in-
ferunt: ꝑcutiēdū est in gladio
discipline. cōcupiscētie em̄ et
voluptates nō sunt patiende
viuere. vita em̄ eaꝝ mors no
stra est: vt legit ad Roma. viij
Iuxta expositionē glose pru-
dētia carnis mors est. Ne em̄
sūt diabolici bellatores vt le-
git in scda pme canonice Pe
tri. Obsecro vos abstinere a
carnalib⁹ desiderijs q̄ militāt
aduersus aiā; Cōtra hec no-
bis est militandū. qa hec mili
tant aduersu; nos. Molestie
ꝟo ⁊ ignominie ꝑ nobis mili
tant aduersus hostes nostros
atrocissimos: ꝓpriū sc; sensū ⁊
ꝓpriam volūtatē. Vnd nō so
lum tolerāde siue patiēde sūt.
sed etiā tanq dl auxiliū et suc
cursus tota gratiarūactōe to-
toq gaudio excipiēde. Ex au
tē duos gladios in cetu aplo
rū fuisse: scribit Lucas in. xxij
his verbis (Dñe ecce gladij
duo hic) Et ipse dñs respon
dit (Sat⁹ est) Gladios duos
dei verbu;. ex. vj. ad Ephe. et
gladium discipline vel ptātis
iudiciarie congruenti⁹ accipi
mus q̄ q̄dem duo testamēta.
Non em̄ satis est ecclesie du-
os gladios duoꝝ testamētoꝝ
habere ad trucidatōem hosti
um. Necessari⁹ em̄ est ei gla-
dius discipline vel ptātis iu-
diciarie quē exerit et ꝓuati; se
ipm macerādo: ⁊ publice sub
ditos corrigēdo. Ex respōsio
ne igit dñi saluatoris q̄ dixit.

(Sat⁊ est) apparet duos istos
gladios accipiēdos esse. et ex
hoc etiā q2 duo testamēta nō
duo gladij sed vnꝰ sunt. vt di-
cit aplus expsse in. iiij. ad He
breos Viuus est sermo dei ⁊
efficax et penetrabilior oī gla
dio ancipiti. Sermo dixit nō
sermones. intus eīm vnus ser
mo sunt vetus ⁊ nouum testa
mentū Est aūt vetus testamē
tum velut gladius in vagina
sc3 spūalis intelligētia in voro
loet vagina figuraꝝ. In no-
uo aūt testamēto est velut gla
dius euaginatus. De hoc gla
dio potest ītelligi qđ legit. xxj
Ezechiel. Gladius exacutus
est et limatus, vt cedat victi-
mas exacutus est, vt splēdeat
limatus est. et post pauca, de-
di cōturbatō3 gladij acuti ⁊ li
mati ad fulgendū. amicti ad
cedē. Exacuere vade ad dexte
rā ⁊c. Qđ ꝓo sequit (Per-
cussit vnus ex illis seruū pn-
cipis sacerdotū et amputauit
auriculā eius dextrā) ꝫm Lu
cam. Mathēꝰ ꝓo addit (Si-
mon ꝗ petrꝰ hñs gladiū edu-
xit eū ⁊ pcussit pōtificis seruū
abcidit eiꝰ auriculā dextram)
Misteriū planū est. vnus eo
rū q̄ erant cū Jesu vnus cetꝰ
est platorū atq3 doctoꝝ. Ser
uus pontificis siue principis
sacerdotum q2 in tota illa tur
ba siue coborte mltitudo ītel
ligit xp̄m dñm tam in se q̄3 in
mēbris psequentiū. In seruo
pōtificis pplus iudaicꝰ meri-
to intelligit qui solus pōtifici
seruiebat. vel pōtifici xp̄o ser-
uitute timoris: licet et hoc ipē
ignoraret q̄ xp̄m dñm suū pō
tificem esse nesciebat. Vel pō
tifici ad lrām seruitute obedi
entie. De tota igit turba pse-
quentiū xp̄o q3 inimicātiū so-
lū seruū pontificis. i. iudaicu3
populū petri gladiꝰ attingit.
q2 diuinus sermo ad illū solū
puenit. Unde Nō fecit tali-
ter oī natōni: ⁊ iudicia sua nō
manifestauit eis. Simlr ⁊ in
Deutero. iiij. Que est alia gēs
sic inclita vt habeat vniuersā
legē. quā ego ꝓponā hodie añ
oculos tuos. Huic auricula3
dextrā gladius diuini sermo-
nis abscidit q̄si putredini et
surdini sanauit. que spūalia ⁊
eterna audire nō nouerat. Et
hoc q̄ꝫtum ad illos in q̄b9 sur
ditas illa spūal sanata est Ul
reuera abscidit. q2 vt dexterā
auriculā. i. spūalem intelligen
tiā amitteret occasione3 dedit

Capitulum XVII

Eo em̄ ipso q͛ p̄cones v̄itatꝭ audire noluit et recipe p̄pl'us ille: ꝛ hoc faciēte inuidia: sp̄ūali intelligētia velut aure dextera mutilatus est. ꝛ hoc iusto dei iudicio: vt q̄ bonū qḋ itelligebat et cognoscebat facere noluit postmoduꝫ intelligere nō valeat. vult em̄ dn̄s vt talentū intellect⁹ ad lucrū ei deseruiat. Alioq̄n a seruo pigro et malo illḋ aufert. vt legitꝰ. xix. Luce. ꝛ. xxv. Math. Seru⁹ iste iuxta cōsuetudinē iudeoꝝ furantiū aure mutilatꝰ: q̄si cuꝫ q̄ in furto p̄mo vel delicto miti⁹ agatꝰ. in scḋo v̄o vtraqꝫ auris ei abscinditꝰ. Quasi ḡ primū furtū hmōi p̄pli fuit legis abusio: eiusdē carnalis ꝛ terrena interpretatio. Scḋm delictū euāgelice veritatis ꝛ puritatꝭ recusatio, p q̄ ꝛ sinistra auris ei abscidit que intelligitꝰ timor dn̄i suppliciorꝝ vicꝫ. Tercīū delictū ꝯtumacia siue ptinacia: in q̄ q̄cūqꝫ deprehēditꝰ sine vlla miseratōe vl' expectatione patibulo infigitꝰ. Spes ergo aurꝭ est q̄ ꝓmissiōes eternoꝝ bonoꝝ audiuntꝰ. Timor q̄ eternoꝝ maloꝝ cōminationes. aurium vtraqꝫ abcisa vl' amissa. in tercio delicto scꝫ cōtumacie cōprehēso solum restat īfernale patibulū. Time at ergo sibi iudaic⁹ p̄pl'us: videns sibi p̄cisam dextrā aurē q̄ adeo lege diuina abutitꝰ vt ī dei ꝓmissiōibꝫ nihil celeste nihil eternū aut speret aut intelligat. Timeat amplius si sinistra etiā aure se mutilatū viderit. ita vt nec mala minata eternorū suppliciorꝝ iā timeat. nihilqꝫ sibi restare nisi tandē patibulū si terciū delictū ꝯtumacie vicꝫ supaddit. Vel pōt intelligi ꝑcussione hac amisisse auriculā. i. amissionē auricule agnouisse. Qḋ ergo dicitꝰ (abcidit ei auriculam) abcisam ei esse innotuit. Hoc em̄ plane diuino sermone claruit iudaicum scꝫ p̄plum sp̄ūalē legis intelligentiā amisisse. Vnḋ. xj. ad Roma. Cecitas ex pte cōtigit in israel. Et in Esaia. vj. Exceca cor p̄pli hui⁹ et aures eius aggraua. i. excecandū aggrauandū ei p̄nūcia: ita ibi exponitꝰ. quō ꝛ nos exponimus Abscidit ei auriculaꝫ. i. abscisam declarauit. In simōe petro magistrat⁹ eccl'iastic⁹ itelligitꝰ. Vnde ꝛ bn̄ dicit Johānes (Simō petr⁹ habēs gladium) Non em̄ est magistra-

tus ecclesiasticus si nō habet gladium, sed poti⁹ larua eius id est simea vel pictura. q̄si q̄busdā coloribꝫ mitrarū: baculoꝝ pōtificaliū: sandalioꝝ: vestiūqꝫ sacroꝝ forinsec⁹ adumbrata. Unde ꝛ oībꝫ eccl'ie magistris sub typo apl'oꝝ p̄cipit in. xxij. Luce (Qui non habet gladiū vendat tunicā suam ꝛ emat gladiū) In q̄ de gladio verbi dei habēdo q̄nta debeat esse sollicitudo p̄latoꝝ euidēter oñdit. q̄a alijs nudari p̄cipiunt vt illū habeant. vnde sic sunt in nūero p̄latoꝝ habēdi p̄lati sine gladio queadmodū lignipedes, vulgo eschaces in numero pedū. ꝛ larue ī nūero capitū. Cum eñ membra eccl'ie non sint sed mēbra diaboli: solo pctō p̄sumptōis et ambitionis. et si aliud non haberent: nec capita nec pedes sunt, sed senescens ꝛ senio confecta ecclesia lignis et baculis pro pedibus vtitur. Hi non sunt de sexaginta fortibꝫ in. iij. Canticorum. qui lectulum Salomonis. i. ecclesiā tenentes gladios v̄bi dei supple manibus ambiūt. et vni⁹ cuiusqꝫ ensis super femur suum. i. gladi⁹ discipline sup car nē p̄pter timores nocturnos. Ad bellandū mittit. i. ad bellādū mūdū: carnem: ꝛ demonia q̄ prelatus ecclesie instituitur. (Qui gladiū non habet) qua temeritate ad p̄liandū accedit: homīes tempore pacis vtuntur vel videntur: et non in tēpore vel in loco belli esse qui sine gladio incedūt. Omnino enim se nolle nocere vel hostibus vel alijs ostendunt. Memores deberent esse Dauid qui veniens ad Achimelech sacerdotem petijt ab eo hastam aut gladium ne a persecutore suo saule iermis inueniretur. sicut legitur in vicesimoprimo primi Regum. Memores etiam esse deberent quia bellatores conducticij sunt. nunq̄ꝫ autem bellatores cōducticij regibus aut principibus se ostendunt ad agenda bella eorum et cōueniendum de stipendijs percipiendis nisi armatos. Offert autem se vnusquisqꝫ in eis armis quorum habet vsum atqꝫ peritiam. Qualiter igitur ecclesijs se offerunt. q̄l'r de stipendijs p̄cipiendis tam audacter tamqꝫ p̄sumptuose cōueniunt, qui nec habēt arma

nec gladiū: ne dicam eoꝝ periciā aut vsum Hoc mō imiscēt se ribaldi bellatoribꝰ ꝛ exercitibꝰ vt furent ꝛ rapiāt: nō vt egregiū q̄d ꝛ laude dignuʒ aut qđ ad honoreʒ pncipis ꝛ glīaʒ ptineat faciāt Inermes etiā ribaldi iaculis et gladijs se obijciunt. sic ꝛ hmōi hoīes vt tpalia furent ꝛ rapiāt inermes exercitui xpiano se immiscent. In hoc tn̄ ribaldis deteriores ꝛ viliores. qꝛ ibi nunꝙ bellatores se simulant. nunꝙ sibi bellatoꝝ vsurpāt stipēdia Isti ṽo vt ea etiā rapiāt ꝛ bellatoꝝ loca effrenata impudentia ꝛ exercitꝰ ipsius ducatus vsurpare nō verent. ꝛ magistri xpiane milicie hri volūt qꝛ nō solū nōdū dicit discipuli eius fuerūt. sed etiā nec nomina nouerūt eoꝝ. Recte autem dr (exemit vel eduxit gladiū) Mistice pmū ↄtra iudeos q̄ gladium spūs. i. spūalis intelligētie in vagina sp recōditū ferunt. et eo nunꝙ euaginato sed sp inuaginato pcutere volūt. Hi vel ludicre pcutere velle vident. vel pditiose pcere hostibꝰ. Moralr ṽo cōtra illos dr q̄ gladiū verbi dei velut in vagina q̄dam venustatis eloquij recōdunt: id solum q̄rētes vt vagina eius resplēdeat. vt decor vagine placeat. Hi vaginaꝝ ostētatores fabricatores et mercatores: n̄ bellatores. De h̄ dr Eccl. iiij. Nō abscōdas sapiam in decore ipsius. Decor iste sermonis est splēdor atqꝫ festiuitas. Dicit et hoc ↄtra illos q̄ ṽbo dei corda sua vaginas tm̄ fecerūt. vt veraciter de his possit dici: q̄a vagina gladij illꝰ solūmodo sunt: nullū vsuʒ eiꝰ habentes. hi sunt q̄ verbi dei sciētiā hn̄t: sed in eo vel eo nū ꝙ pcutiūt. huic vagine vetusta rubigīe nōnunꝙ adheret gladiꝰ: ita vt cū voluerint eū educere nō valeant. Alij ṽo hoc solū sibi studiū assumpserunt vt die ac nocte gladium istū in vaginā mittūt. hi sunt semp discētes ꝛ nunꝙ ad sciētiā veritatis pueniētes. vt dicit apl's in. iij. scđe. ad Thimo. Sp acuentes nunꝙ aūt scindētes. acuēdo ferrū liberi arbitrij ꝛ calibē gr̄e cōsumentes. vel ferrū lr̄e ꝛ calibē spūalis intelligentie. Moralr autem attēdendū est ꝙ Petrꝰ nō aliā pteʒ corpis pcidit aut pcussit ꝙ aurē. ꝛ hoc nō solum

quia verbum primo et maxime percu
tit aurem, sed quia primus hostis di
et maxime in aure percutitur. Au
ris enim porta est fidei, sicut do
cet apostolus in decimo ad Roma
nos Ergo fides ex auditu, au
ditus autem per verbum dei. In hac
porta velut ianitor diabolicus
surditas incubabat seu prudentia
tia carnis aut sapientia mundi
que et deum stantem ad ostium in
gredi non sinebat, et hoc erat
tota nostra aduersus deum re
bellio: totaque perditio dei, scilicet que
tota et sola salus nostra est a no
bis exclusio. Primum ergo et ma
xime percutiendus fuit hostis huiusmodi
Quo percusso omnes percussi sunt
et iam perierunt, qui perdurante nec
vnus eorum perit, quemadmodum
dicit Augustinus de peccato infidelita
tis, quia eo dimisso omnia di
mittuntur, et eo retento omnia reti
nentur Sic et peccato intellectus quod
vel cecitas vel surditas vel pru
dentia carnis et sapientia mundi
dicitur Generali autem nomine tene
bre vel error vel ignorantia: pur
gato atque dimisso: totus homo inte
rior sanus et saluus effectus est.
Merito ergo percutienda fuit
et abscindenda auris illa vete
ris hominis: que vel surditas est vel
aliquid eorum que nominauimus.
in cuius abcisione tota vetu
stas percidit et circumcidit. Me
rito primum sananda est infirmi
tas cuius abcisione sanitas sa
lutis spiritualis est integritas, vul
nus in aure ex gladio verbi dei
fides eadem scilicet vulnus vete
ris hominis et salus noui, eadem
porta noui hominis et intro
itus: et obclusio seu obseratio
veteris. Bene autem sibi coniun
guntur quia petrus percussit et Je
sus sanat. Hoc enim potest pe
trus percutere scilicet veterem homi
nem, sed occidere illum vel sa
nare nouum non potest. Vel quia
hoc proprium est domini Jesu: sal
uare scilicet et sanare: quod ipsum no
men eius indicat, percutere vero
ministerii est predicatorum. Quod au
tem dicitur (Quia vnus eorum qui erant
cum Jesu habens gladium) bene di
citur, quia non omnes qui cum iesu sunt
gladium habent: habent inquam
ex officio. Et si cultellos habe
ant quasi ad scindendum et truncan
dum panem suum multi, id est, aliquid in
telligentie scripture que sibi de
pane verbi dei decerpant et diui
dant quod eis ad victum spiritualem
sufficiat, non tamen gladius belli omni
bus commissus est, sed eis solum
quibus christiane milicie ducatus col
latus est, id est, cura regiminis animarum

Capitulum XVII

cõmissa. Vel figura est istud
⁊ parabola nr̃i tp̄is in q̃ pau-
cissimi gladiũ istũ hñt. Cauẽt
em̃ philistini ne faber ferrari⁹
inueniat̃: vt in israel.i.in eccle
sia nisi prarus q̃ enses ⁊ lãce-
as spũales fabricet. sicut q̃n-
dam fecisse dicunt̃ in.iij. p̄mi
Regũ. Faber ferrarius sacer
doctor est: q̃ de ferro scriptu-
re enses ⁊ lãceas ⁊ sagittas fa
bricat. Quot em̃ v̄ba q̃b⁊ cor
da auditoruz vulnerent̃ inde
elicit: tot gladios ⁊ sagittas ex
ea fabricat. Heu q̄ꝫ pauci fa-
bri hmõi sunt ĩ eccl'ia dei ho-
die. Oẽs em̃ simul vix vni ba
listario vel archidinẽsi sagit-
tas fabricare sufficerẽt. Quã-
to minus ꝰ toti bello dñi exer
citus sufficiẽt ad copiã sagit-
taꝝ. Q aũt Johes seruũ no
minat: bene congruit et miste
rio nũciãs. Malchus em̃ in
terp̄tat̃ rex cõsilij vel p̄nceps
festinator. vel annũciãs decli
natõem. Et reuera iudaicus
p̄plus rex cõsilij cõp̄atiõe cete
raꝝ nationũ erat p̄ legis eru-
ditionẽ. vel rex cõsilij iure et si
nõ facto. quia regi diuĩo cõsi-
lio debuit et alios regere. Vl'
referendũ est ad eos q̃ꝝ auris
id est intelligẽtia sanata est: q̃
prius serui erant p̄cipitatiõis

et ignorãtie: p̄cussi gladio pe-
tri: facti sunt reges ꝯsilij. Hoc
est consilio se et alios regẽtes.
Potest ⁊ iuxta hãc interpreta
tionẽ q̃cũq̧ gladio v̄bi dei p̄-
cussus aurez illam vetustatis
amittit: ⁊ extẽdẽte manũ mise
ricordie saluatore auriculãq̧
eius tãgente: sanitatẽ spũalez
recipit Malch⁹ iste.i.rex cõ-
silij accipi. Cõgruit etiã secũ-
da interp̄tatio p̄nceps festina
tor de seruo scꝫ princeps effe-
ctus: ⁊ de tardo ⁊ ĩmobili fe-
stinator. Oneratus em̃ p̄plus
iudaicus ⁊ visco tp̄aliũ ⁊ one
re traditionũ velociter ambu
lare non poterat. tp̄e gr̃e sicut
ceruus saliuit. sicut dicit dñs
p̄ Esaiã.xxxv. Tũc saliet sicut
ceru⁹ claudus. Pri⁹ em̃ clau-
dicans p̄plus iudaic⁹ queãd-
modũ significatũ est in clau-
dicatiõe Jacob Geñ.xxxij. et
hoc p̄cussus a Petro: q̃ spã-
liter deputat⁹ fuit iudaico po
pulo. Vñ ap'lus in.ij. ad Ga
lathas. Qui op̄atus est petro
in ap'latum circũcisiõis: op̄a
tus est ⁊ mihi inter gẽtes. Si
gnificat et ista percussio petri
stultã p̄cussionẽ q̃rundam ne
scientiũ vti v̄bo dei q̃ aurẽ in
telligentie quã verbo dei ap̄i
re debuerãt: indiscrete cõtur-

bateqꝫ loquētes potiꝰ ꝑcutiūt ꝛ ꝑcidūt. ꝛ dū lucem vere cognitōis in fundere deberēt: tenebras erroris potiꝰ ingerūt Auditoribusqꝫ q̄s sanare debuerant tenebras erroris potius ingerūt. Auditoresqꝫ q̄s sanare ꝛ reformare debuerāt: aure intelligētie dānatos aut vulneratos vel mutilatos remittūt. His tñ q̄s illi vulnerauerūt dn̄s iesus ꝑ extēsiōez manꝰ. i. mīe largitatē sanitatē nōnūqꝫ restituit. Dicit̄ etiam malchꝰ annūciās dcliatōez. q̄ eñ ꝑus leg̃ obſuātiā annūciabat: mō annūciat dclinādū ab ea. vl̄ qꝛ iudaicꝰ ꝑplus ex lege maxīe timorez annūciabat in q̄ declinat̄ a malo. vt legit̄ Prouerb. xvj. In timore dn̄i declinat̄ a malo. ꝛ in. xiiij. eiusdē. Timor dn̄i fōs vite vt declinet a ruina mort̄. Uel annuncians declinatōem ipsaz legis lr̄am q̄ declinatio erat a recto nō rectitudo: eū tñ ille ꝑ rectitudine annūciabat Hoc ip̄m ad prudētiā carnis et ad alia q̄ dixīmꝰ referēduz ē. Illa eñ annūciat q̄ eis cecati atqꝫ repleti sunt. De abūdātia eñ cordis os loq̄t̄. vt legit̄. vj. luce. Intelligit̄ et ista ꝑcussio petri īpatiētiū vindicta quā ī ꝑsecutores suos exercēt. Gladius aūt ītelligit̄ ꝗm h̄ ptās nocēdi. Gladiū istum nunq̄ꝫ ꝑcepit dn̄s educere in nouo testamēto Legiꝰ q̄dē qꝛ petro dixit (Cōuerte gladiū tuū in vaginā) Nusq̄ꝫ aūt dixit educ vel exere. Ad educēdū tñ vl̄ exerēdū nō expectat̄ dei mādatū sed neqꝫ mādato dei ī vagīaz eductꝰ remittit̄. Perpauci eñ sūt q̄ in gladio ligue: si aliuz ñ hn̄t saltē ꝑsecutores suos ñ ꝑcutiāt. Et postq̄ꝫ hm̄ōi gladium eduxerāt ꝑ īpatiaz ad ꝑcutiēdū. vix ꝑ patiētiā et mīaz ī vagīnā mittūt. Quid q̄so faceremꝰ si autoritatē ꝑcutiēdi ī gladio ex euāgelio haberemꝰ Abolita eēt penitꝰ et elimīata a nob̄ patiētia. qn̄ etiā ñ ꝑcipiente dn̄o vt gladiū in ꝑsecutores nr̄os extēdamꝰ. ꝛ ꝑcipiēte vt eductū et extractū ī vagiaz remittamꝰ gladiū cōtinere qꝛ nō volumꝰ ñ valemꝰ Oēs vt idē ait dn̄s (q̄ acceperint gladiū gladio peribūt) Ip̄o q̄ppe gladio. i. quē īpatiēs ī ꝑsecutores exerit: ꝯfossus īpatie vulnere ꝑimꝰ ꝑit. Qui vt vestē alteriꝰ. i. corpus laceret: aīam suaz eodē gladio transfigit simul atqꝫ trāsuerberat Queādmodū eñ lingua detractoris vt dic

btũs Bern. gladi⁹ triceps est tres vno ictu occidens. scꝫ detrahentē. ꝛ audientē. ꝛ illũ cui detrahit. Sic ꝛ gladius impatientis gladi⁹ anceps est sive biceps. ipm in quē extēdit occidens corpalr. illũ vo a q̄ extendit spūalr. Conuerte inquit dñs ad oēm impatienteꝫ (gladiũ tuũ in vaginā) Sola eñ est patientia p quā gladius oīs vincit. Et sola est impatientia p quaꝫ gladius oīs vincit. Et vt ad vnuꝫ dicam⁹ Sola est impatiētia p quam aliq̄d pōt gladi⁹. Virtus eñ alieni gladij sola impatientia nostra est. Eadē etiā est et acumē alieni gladij. qꝛ p illā solaꝫ in aīas nostras penetrat. Impatientiā igit in psecutōe hre nihil aliud est q̄ꝫ virtutē ꝛ acumē gladio psecutoris adhibere. Auferre igit virtutē et acumen gladio pseq̄ntis: hoc est eidē patiētiā adhibere. Addisce o hūana infirmitas p patientiā ꝛ hostē inermē efficere aut saltem impotentē pcutere ꝛ gladiũ eius obtūdere. ita vt nō nisi vestē tuā. i. corp⁹ possit trāsfigere. Noli gladiũ hostꝭ acuere. noli eum fortiorē p impatiētiā tuam efficere. q̄ nihil habet fortitudinis: nihil acuminis nisi p impatientiā tuā. Et vt vno verbo totũ dixerimus: totum posse psecutoris aduersũ te īpatiētia tua est. totũ posse tētatoris cessio tua ē. (An putas qꝛ nō possem rogare patrē meum et exhiberet mihi plusq̄ꝫ duodecim legiones angelorũ) q̄si di. stulte. vi ꝛ gladio passionē ꝛ mortē meam conaris auertere ꝑ q̄ declināda nec pces ad patrē volo fundere. In q̄ Moralr arguunt q̄ ad vindictā ꝓni sūt. ad patiendũ vo tardissimi. et illi q̄ etiā ad iniurias dei vindicandas q̄dam zelo rectitu⁊dinis accēsos se credūt: nō attēdentes qꝛ deus ad patiēduꝫ ꝓmptissim⁹ ē. ad vīdicādũ vo tardissim⁹ Ita vt eius iniurie ꝛ cōtumelie extreme iudicent ꝛ vindicent. hmōi hoib⁊ si plenitudo ptātꝭ ꝯcessa esset: locũ diuia iudicia nō hrent. oīa eñ añ diē pfixũ a dño ipi ꝛ iudicarēt ꝛ vīdicarēt. Attēdēdũ igit est ꝛ iudicib⁊ et potestateꝫ vindicandi habētibus. quia vtilius et salubri⁹ nonnunq̄ꝫ vt aliq̄ tolerent q̄ꝫ vindicent. In ecclesie vo negocijs tunc demũ pcutienduꝫ est ī gladio

ptātis iudiciarie vel materia-
li:cū non habet aliud ecclesia
quod ad dei glīam ⁊ aīaꝝ sa
lutē faciat. Extrema em̄ est in
medicis mēbroꝝ eoꝝ precisio
Unde ve eis q̄ illā p̄mā faci
unt mederi volentes:et ab ea
īcipiūt q̄ finis debuit esse me-
dicandi. (Quō implebuntur
scripture) Ad lr̄am (scripture)
q̄bus generi hūano pax ⁊ re-
cōciliatio ad deū et salus eter
na p mortē dn̄i saluatoris ꝓ
missa est. Facto igit̄ ⁊ si nō in
tentione cōtra dei ꝓmissionē
agebat petrꝰ:dū passionē im-
pedire volebat.redēptionē ge
neris hūani.duꝫ p̄cī solutōeꝫ
Salutē dū calicis et medicīe
bibitōem. Recōciliationē:dū
tanti sacrificij oblatōem. Pa
cem:dū oīm iniuriaꝝ emēdaꝫ
et satisfactōem impediebat.⁊
q̄ntum in se erat auertebat.

Moralr̄ ꝓo subtiliter argu
itur Petrꝰ ⁊ in eo oēs īpatien
tes. Cum em̄ plenitudo legis
sit dilectō. vt legit̄.xiij. ad Ro
ma.⁊ in.vj.ad Gal. Alter al-
ter alteriꝰ onera portate et sic
adimplebit̄ legē xp̄i. In.xiij.
ꝓo prime ad Coꝝ. Charitas
patiens est:benigna est. mani
festum est q̄a patiētia magna
pars est ⁊ plenitudo leḡ. Sꝫ
et exp̄sse mādatū patientie le-
git̄ Leuitici.xix. Nō q̄ras vl
tionē:nec memor eris iniurie
ciuiuꝫ tuorū. Charitas vt ait
Greg. patiēs est vt malos tole
ret. benigna est vt etiā q̄s por
tat amet. Ab impatiētibꝫ igit̄
scripturas impleri p obedien
tie iusticiā impossibile est. Po
test et illud dici qꝛ patientia p
fectio est et plenitudo iusticie.
Maius em̄ eē videt̄ mala ir-
rogata equaliter aut gratāter
ferre q̄ꝫ bona facere. eo qꝛ dif-
ficiliꝰ atqꝫ molestius. Recte
ḡ arguēs Petrū dn̄s (Quō ḡ
implebunt̄ scripture) q̄si dice
ret:nō sine patientia implebū
tur. (Quia sic oportet fieri) iu
xta lr̄am patientiā exhibe. (cō
uerte gladiū tuum in vaginā
quia sic oportet fieri) vt scꝫ vi
des fieri Oportebat em̄ xp̄m
pati ⁊ resurgere a mortuis vt
ipsemet dicit in vltimo Luce.
Oportebat vt calicem potio-
nis biberet celestis medicꝰ ꝓ
mundo egrotāte. sic inquam
oportebat fieri. qꝛ fieri exige-
bat nostre miserie cōueniētis-
sima saluberrimaqꝫ sanatio.
Fuit q̄dē ⁊ alius modus deo
possibilis vt ait Augꝰ. sed iste

nostre miserie sanãde cõueni
entior. Erat q̃ppe miseria ge-
neris hũani ⁊ egritudo maxi
me in duob⁹ q̃ ad culpã. In
hoc scꝫ q ab amore dei frigu-
erat: et in eo cõfidere eiqꝫ inni
ti fiducial'r nõ valebat. Ad q̃
duo sananda nihil potuit co
gitari cõuenienti⁹: nihil potu
it adhiberi efficaci⁹. Hoc em̃
vno beneficio dñice passiõis
spe imobili ⁊ imutabil'r infir-
mitatis hũane firmat̃ hesita-
tio: velut pignore securissimo
et argumẽto certissimo. Illo
etiã eodẽ accendit̃ hũana fri-
giditas ⁊ tepiditas. Neqꝫ em̃
diuine dilectõis camin⁹ ma-
iorẽ flãmã quã in cor hũanuꝫ
mitteret habuit. Sic ipa ve-
ritas i. xv. Johis testat̃. Ma
iorẽ hac dilectionẽ nemo ha-
bet vt animã suam ⁊c. Vide
igit̃ hũana incredulitas ⁊ dif
fidẽtia: nec in dei thesaur⁹ pi-
gnus fuisse securi⁹ cui imuta-
biliter incũberes. nec i dei loi
ca argumentũ certi⁹: cui idu-
bitabil'r crederes. ⁊ q̃ntum te
deus diligeret: et in omni ne-
cessitate q̃ntuꝫ tibi subuenire
pat⁹ esset: q̃ ꝓprio filio suo nõ
pepercit sed ꝑ te tradidit illuꝫ
in. viij. ad Roma. Hoc igit̃ ti
bi factũ est vt tante miscõle tã
ꝓciosum pignus tã validũ ar
gumẽtũ omniũ alioꝝ. bñficio
rum spem tibi pareret et fideꝫ
et tãta diuine dilectõis flãma
cor tuum ad deum reamãdũ
accẽderet: in q̃bus duob⁹ po
tissimũ ꝯsistit nostre salut⁹ in-
tegritas. Moral'r ꝑo (Sic
oportet fieri) id est pati. est em̃
nunc tẽpus patiẽdi dño ⁊ su-
is. sed erit tandẽ tẽpus vindi-
ctã faciendi dño ⁊ iudicãdi si
militer ⁊ suis. Sicut ipe dicit
in ps. Cũ accepo tẽp⁹ ego iu-
sticias iudicabo. Vñ in eodẽ
Ad faciendã vindictã in na-
tionib⁹. Hoc idem est qd ipse
xxij. luce. Sinite vsqꝫ adhuc
nõ tã seuire pctõres q̃s seruire
patiẽtib⁹. Necesse ẽ hic thau-
ros ⁊ altilia occidi et ꝑparari
ad nuptias. De quo in. xxij.
Mathei. Necesse est hic gra
na mortificari vt fructũ mul-
tũ afferant. sicut dr in. xij. Jo
hãnis. Necesse est hic metal-
la ꝓbari: vasa fabricari: rubi-
ginata elimari: vestes ablui:
terram fodi ⁊ atteri vt fructifi
cet. Necesse est hic messeꝫ tri-
turari ⁊ vuas ꝑmi. Necesse ẽ
in estu tẽtationũ ꝑsentiũ dum
noxij feruescũt hũores: potio

nes amaritudis q̃si absinthi-um bibere. Unð Trenoꝝ.iij. Repleuit me amaritudib⁹ et inebriauit me absinthio. Et Jeremie.ix. Ecce ego cibabo populũ meũ absinthio in potum dabo eis aquã fellis. Diligenter aũt notãdũ est id qð addit Johes in.xviij. (Calicẽ quez dedit mihi pater nõ vis vt bibã illum) quasi dicat nõ est timendũ de calice quẽ pater porrigit: gratãter atq͡ʒ gaudenter accipiendus est. Non est mortifera potio quã pater porrigit. Nec em̃ eam porrigeret amantissimus pater si illam mortiferã nosceret. In q̃ respõsione instruimur q̃d eis q̃ molestias ⁊ iniurias nobis illatas vi repellere volunt et auertere a nobis: respondere debeamus. Quis enim hoc sustineat rege etiã terreno porrigente sibi calicem: vt eaꝫ bibere prohibeat: ⁊ ab illo vi calicem auertat: aut forte etiam turpiter effundat. In hoc seruiunt nobis amici quos mũdus amicos vocat: rege scilicet celorum offerẽte nobis calicẽ: quasi toxicatus esset tota vi nõ sine dei cõtumelia a nobis auertũt: ipsosq͡ʒ nũcios ꝑ q̃s huiusmodi calix a deo nobis transmittit̃ toto odio ꝓsequunt̃. Calix nob a deo porrigitur quotienscunq͡ʒ nobis tentatio immittitur. sed per seipsum nobis illum porrigit dominus. per se: cũ tribulationẽ immittit id est nullo ꝓsequente: quales sunt egritudines et naturales defectus. Per nuncios ꝟo quotiẽs nos per ꝓsecutores exercet. Uñ Dauid xvj. primi Regũ. Cum Abysay vellet percutere Semey maledicentẽ illi dixit. Dimitte illum vt maledicat. dominus enim precepit ei vt malediceret Dauid. q̃si dicat. nuncius domini est: licet non intentione obediendi domino hoc faciat. Quis est inquit q̃ audet dicere. Cur hoc facis. Hoc et intellexisse videtur beatus Leonard⁹ q̃ videns leonẽ dentib⁹ frendẽtem ad se venientem ait illi. Si potestatẽ accepisti aliquid vlciscẽdi in me: vlciscere in nomine domini: paratus sum. Hoc idẽ Petrus in secundo prime canonice sue ostendit dicẽs. Subditi ⁊ subiecti estote omni humane creature ꝓpter deum: siue ducib⁹ tanq͡ʒ a deo missis.

Uides ergo īpatiētes q̄ꝫ male recipiāt. q̄ꝫ crudeliter ꝛ turpiter tractēt hmōi dei nūcios imo dei pincernas: ꝛ calicem dn̄i nobis tā sedulo tamq̄ꝫ officiose ex pte eius offerentes. Om̄i igiꝫ volēti vindicare iniuriam tibi illatā aut ꝯtumeliam Rn̄de(nō vis vt bibā illū)q̄si diceres. Times ne forte toxicat⁹ sit calix(q̄a sic oportet fieri) .i.hunc oportet bibi. Hic oportet bibi ad modicū ne in eternū bibaꝫ. Hic oportet bibi calicē momētanee tribulatōis:nō solum ad sanitatem.sed etiā ne mare eternarū amaritudinū tandē absorbere cōpellamur. (In illa hora dixit Jesus turbis Tanq̄ꝫ ad latronē existiꝫ cum gladijs ꝛ fustib⁹ comprehendere me) Nesciuerūt ad literā respondere turbe. Merito ḡ tanq̄ꝫ ad latronē exeūdū fuit q̄ p latrone Adā scꝫ ꝛ tota posteritate ei⁹ fideiussorē se dederat. quod ꝛ ipse Adam ꝛ posteritas eius in.xxxviij.Esaie perierunt.De hoc fideiussore diciꝫ Prouer.xx.Tolle vestimētum ei⁹ q̄ fideiussor extitit alieni ꝛ pro extraneis aufer ei pignus.qd̄ ꝛ ipsi fecerūt ad crucem eum suis vestib⁹ exuētes. Pignusq̄ꝫ nostre redēptōis.i. vitam p nobis assumptā abstulerūt ab eo. De hoc fideiussore legis exp̄ssius Ecci.xxix. Gratiā fideiussoris ne obliuiscaris.dedit em̄ aīam suam p te. Merito etiā tanq̄ꝫ ad latronē ad eū exierūt:q̄ oīa habebat latronis insignia.Primū.q꞉ vestē.i.carneꝫ. vn̄.viij. ad Roma. Misit deus filiuꝫ suum in silr̄itudinē carnis pctī Sacco etiā indut⁹ est ad modū ribaldi. Sicut ipsemet dicit in p̄s.Cōcidisti saccū meum.ꝛ p Job.xvj.Saccū cōsui sup cutē meam.i. mortalitatē ꝛ infirmitatē sup carnem. Cauteriū etiā latronis.id ē signaculū circūcisionis habebat:q̄ signaculo se latrones ꝛ latronū filios oēs circūcisi p̄dicabant Habebat ꝛ alia insignia latrocinij.Penalitates scꝫ hūano generi toti p latrocinijs Ade ꝛ Eue īflictas: velut cauteria q̄dam latrociniorum. Merito igiꝫ qui pelle latronis vt ita dicam⁹ se induit: inter latrones pependit: et cū sceleratis deputatus est. vt legiꝫ Esa.liij. Uꝫ pter hoc etiā q꞉ ipsemet furē se dic̄ Math.

xxiiij. Si sciret paterfamilias q̄ hora fur veniret ꝛc. Et apostol⁹ de eo i. iiij. ꝑme ad Thessal. Dies dn̄i sicut fur in nocte ita veniet. Quia igit̄ ꝛ pro furib⁹ spopōderat et tanq̄ furem se gerebat veste seu sacco insignijs atq̄ cauterio: ꝛ furē se ipemet dicebat: merito tanq̄ ad furem et latronē ad eū cōprehendendū exeūt. ꝛ hoc in mēbris suis. Unō ꝛ ali⁹ eum aure mutilat q̄ vnū scȝ ex mēbris eius. i. fidelib⁹ ei⁹ ab auditu verbi dei q̄cūq̄ mō auertit. Alius eum baculo ꝑcutit aut gladio q̄ quelibet ex suis ꝑsequit̄. Et vt vno ṽbo omia dicamus Nullus latro inhumani⁹: crudelius: ignominiosiusq̄ tractat⁹ est vnq̄ q̄ ip se hodie tractat̄. et spūal'r in ꝑsona sua. et corꝑal'r in membris Ab alijs mēbratim discerpit̄ atq̄ mordetur. ꝛ hoc spūal'r: a blasphemis scȝ ꝛ iurātib⁹. Alius ꝑ linguam eū mordet: duȝ ꝑ linguā blasphemādo iurat. alius per aurem. ꝛ ita de alijs Unde ꝛ q̄si vile cadauer. aut canis extrane⁹ m'ltitudini canū improbissimoꝝ absq̄ omi succursu ꝛ auxilio videt̄ expositus. imo vilius et abiectius. Quis em̄ canis mit̄atores et succursores nō haberet. quis em̄ lapidis ꝛ baculi nō ferret auxiliū vel ꝑsidiū: si eum m'ltitudo canū hoc mō discerpet. Uidemus ꝛ audim⁹ regē celorū sic discerpi morsib⁹ blasphemie iurantiū. morsib⁹ etiā iudeoꝝ. paganoꝝ. ꝛ hereticorū blasphemātiū. ꝛ tn̄ rar⁹ est q̄ ab ei⁹ morsib⁹ canes hm̄oi abigat. Si q̄s aūt ꝑsecutōes iniurias: contumelias: detractiones: liuores: et vulnera q̄ oīa in suis mēbris patit̄ bn̄ attenderet: ip̄m in mēbris suis vulnerari: fustigari: flagellari: depredari apertissime iudicaret. Hoc autē ideo diximus. q꞉ charitas q̄ nos diligit: oīa incōmoda suoruȝ sua facit. nō ꝑsonali passiōe neq̄ cōpassione q̄ꝝ neutrā admittit eterna illa in q̄ mō est etiaȝ ꝫm formā t̄ui felicitas: sed iusta vere fidelisq̄ amicicie reputatōe. Lex em̄ amicicie ꝑfecte sese amantiuȝ oīa decreuit esse cōmunia. et q̄s diligit nō aliter sui essent que eorū sunt. Moraliter ṽo turba viciorū ꝛ demonū ꝑ tētationē ad vnū quēcūq̄ q̄ tentat̄ exeūt cū gladijs ꝛ fustibus quos dixim⁹.

ideo tanq̄ȝ ad latronē: vt eum cōprehendant ꝛ ad infernale ducant suspēdiū. Vel ideo tanq̄ȝ ad latronē: si se latronem ꝑ ꝯsensum gesserit. Tu ergo q̄ tētaris dic cum dn̄o Jesu sp̄ualiter, id est recogita. quia tanq̄ȝ latro ab hmōi turba ad infernale suspendiū ducendus q̄reris. Exhorre fustes ꝛ gladios et turbā vite tue insidiantiū. Noli arridere vel applaudere gladijs ꝛ fustib9: captionem ꝛ mortem tibi intentantibus. Noli festinū occursū exhibere hmōi turbe: sed q̄ tanq̄ȝ latro ab ea quereris: tanq̄ȝ latro ab ea declina ꝛ effuge. ꝛ vt vulgo dicit: mitte te in altitudinē vt liber effugias. Noli osculari fustes ꝛ gladios delectatione et desiderio. Noli osculari funeȝ quo ligādus q̄reris ꝛ trahēdus ad infernale suspendiū. Funis est alligationis tue om̄e illud q̄ ad peccanduȝ traheris. Gladius est oē illud qd̄ tibi pctī vuln9 infligit Fustis est oē illud quod cor tuū constringit ꝛ conterit Noli ergo his applaudere vl' ridere delectatiōe vel gaudio Noli ea amplecti amore vel dsiderio. (Quotidie apd̄ vos erā docens in tēplo ꝛ non me tenuistis.) Pulcre eis insultat qui fustibus ꝛ gladijs vim ei facere ꝑsumebant: q̄si euȝ occidere possent: nisi vellet: qui habet mortis ꝛ vite impium. Insinuās eis qꝛ in solo tēplo inueniri: cōprehendi: atq̄ȝ teneri potest. Solo em̄ amore inuenit: cōphēdit: ligat: atq̄ȝ tenet. Sicut expresse dicit ad eū Esaias. lxiiij. Nō ē domine q̄ consurgat ꝛ teneat te. Sola est charitas q̄ eū vincere ꝛ tenere potuit. ꝛ cū omnia possit illa sunt vincla scȝ charitatis. q̄ nullaten9 dirūpe potest aut potuit Jlla est contra quā oīno nō pōt: ꝛ q̄ totuȝ in eū potest. Nō em̄ vinculis q̄bus corꝑaliter ligat9 est tenebat aut teneri potuit. neq̄ȝ clauis quibus affixus est ꝓhibitus ē aut ire aut moueri quo vellet. sed sola eū charitas alligauit: eum sic tenuit et affixit. Neq̄ȝ em̄ claui vel vincla ei9 voluntati resistere potuerunt cui subest cum voluerit posse Cui9 velle fecisse est. In solo ergo tēplo suo querendus est quia in eo solo inueniri et cōprehendi potest vt diximus: maxime cum docet. ꝑ doctri-

nam eum maxie inuenit̃ ⁊ maxime cõprehẽdit̃ ⁊ tenet̃. Templum aũt maxime ecclesia vel fidelis aĩa intelligit̃: in quibus deus adorat̃ et colitur in spiritu ⁊ veritate. sicut legitur in. iiij. Johis. In quo et insinuat non extra ecclesiã se esse querendũ. queadmodũ ⁊ ipe dicit in. xiij. Matthei. Tũc si qs dixerit vobis. Ecce hic est christus: ne credideritis. vl' ecce illic. De hoc vero qd dicit q̃tidie se esse in templo: illud attendendũ est. quia nõ in solis diebus pacis ⁊ psperitat̃ cu͂ electis suis est dñs Vñ. cum ipso sum in tribulatõe. Et vltimo Marci. Ecce ego vobis cum sum oĩb diebꝰ. (Hoc autẽ totũ factũ est vt implerẽtur scripture pphetarũ) Implerẽtur inquã pmissiones in ipsiꝰ exhibitõne veritatis. Uacua quippe vident̃ verba pmissiõis anteq͂ res ipa q̃ pmissa est exhibeat̃. Scripture pphetaru͂ iuxta lr͂a͂ de salute generis humani p mediatorẽ dĩ filiũ maxime sonuerãt. Et q̃cq͂d loq̃bant̃ pter istud solũmodo est dictũ. Totũ g qd circa iesum dñm factũ est: id certe factu͂ ẽ vt salus generi hũano in scripturis pphetaꝝ pmissa: eide͂ daret̃. Moraliter vero q͂a plenitudo legis christi est mutua hominu͂ portatio. sicut legit̃ vj. ad Gal. Alter alteriꝰ onera portate et sic adimplebitis legem christi. Et in eiusde͂. x. Dĩs lex in vno sermone impletur. Diliges pximu͂ tuum sicut teipm. Et ad Roma. xiij Plenitudo legis est dilectio. Ut hec plenitudo legis ⁊ scripturaru͂ fieret id est charitas dei in cordibꝰ hũanis accẽderet̃: totũ h factũ est. qꝛ pter h venit. sic ipemet dic̃ i. xij. Lu. Ignẽ veni mittere in terrã: et q̃d volo nisi vt accẽdat̃ Amari eni͂ q̃rens deꝰ qꝛ vnica erat via nr̃e salutis: pus amorẽ exhibuit et bñficio argumẽtoq͂ morte. s. quã p nobis ptulit qꝛ oẽm dubitatiõe͂ a nob excluderet oñdit. totũ igit̃ factũ est vt deũ amaremus. Mistice vero plenitudo scripturarũ intelligẽtiaꝝ est redũdãtia qua͂ eiꝰ passio nob fecit. sic in fine passiõis dicemꝰ Scpture igitur phaꝝ eo ipo vel semiplene vl' vacue appebãt qꝛ d eis passim haurire ñ poteramꝰ. sed eas xp̃s dñs vsq͂ ad sũmũ impleuit. qd ⁊ in ĩpletõe ydriaꝝ

in.ij. Jo͠his figuratũ fuit. vbi dicit͛ q͛ q͛ impleuerũt ydrias vs͛q͛ ad summũ. Propter hãc plenitudinẽ ꝑmittebat͛ nobis ꝑ Esaiaꝫ in.xij. Haurietis aq̃s in gaudio de fontib͛ saluatoris. Est ergo snĩa vt ꝓmissiones ꝓphetarũ implerent͛ re. et ĩchoatio sapĩe seu iusticie impleret͛ ꝑfectõne. ꝛ obscura lumine intelligentie cõplerent͛. vt eloq̃a ꝓphetarũ q̃ velut vasa semiplena erãt implerent͛ d̃ flumine cui͛ impetus letificat ciuitatẽ dei: aqua sapĩe salutaris. de qua legit͛ Ecc̃i.xv. Aq̃ sapiẽtie salutaris potauit illũ.

(Tunc discipuli omnes relicto eo fugierũt) Recte et pulcre vt solus mũdi p̃cium appendere appareret: vt solus ꝓpugnator generis hũani ꝛ aduocat͛ cãm ei͛ defendere. aut potius eã: iuxta istd̃. fecisti iudiciũ ꝛ cãm meã q̃ iudicas iusticiã: ostẽderet͛ facere. vt d̃ toto grege agnus elect͛ in sacrificiũ recõciliatõis generis humani solus assumeretur. Nõ eñ tam malicia ꝑsequentium q̃ꝫ dei patris electiõe solus q̃sit͛ est ꝛ comprehẽsus. Unde Esa. vj. Ecce seruus me͛ suscipiã eũ. electus meus cõplacuit sibi in illo anĩe mee. Si alij cũ illo cõprehẽsi essent ꝛ passi: nõ esset clarũ morte eius solã nostre redẽptiõis p̃ciuꝫ sufficiens: nostreq͛ recõciliatõis sacrificiũ extitisse. sed poti͛ alios in supplementũ assũptos: heretica fortasse suspicaret͛ ꝑfidia. Moral͛r aũt fuga apostolorũ: et dñi saluatoris relictio nobis ĩsinuat q̃ꝫ paucos habebat ad cõpatiendũ socios dñs. et si m͛ltos habeat ad cõregnandũ. fere oẽs delicati sum͛ sicut dicit btũs Hieronimus Delicat͛ es frater. et si hic vis gaudere cũ seculo et ĩ futuro regnare cũ xp̃o: nõ attendentes q̃a nõ est nobis regressus ad lignuꝫ vite nisi per cherubin ꝛ flãmeũ gladiũ atq͛ versatilem. sicut legit͛ in Genesi. Et q͛ nõ est vini intrare in cellariũ nisi ꝑ torcularis p̃ssuraꝫ. nec grana recipiunt͛ in horrea nisi ꝑ ventilationeꝫ et triturã. Sciẽdũ aũt est q͛ passio ꝛ tribulatio velut colatorium sunt: q̃ feces exteri͛ retinẽtes excludũt: id x̃o solum qd̃ purũ atq͛ ꝓbatũ est int͛ mittũt. Feces igit͛ manifeste se eẽ ostendũt q̃ foris in tribulatõibus detinent͛. Qd̃ autẽ dicit͛

(q2 relicto eo fugierũt) significanter addit. q̇dam em̄ tribulatões fugiũt: nec tñ illũ deserunt, sicut de Paulo legit q̇ p sportaȝ dimissus est cũ q̄reret ad mortem. ⁊ hoc p̄cepit dñs dicẽs Si vos psecuti fuerint in vna ciuitate fugite in aliaȝ Qui em̄ maiori vtilitati ecclesie seruare se volũt: nõ x̄pm fugientes deserũt: imo poti⁹ fugiẽtes acq̇rũt aut secum deferũt. Mirabilis aũt demẽtia vt equũ corpis ad horã vl' diem vel dies paucos seruet: deum pdet ⁊ seipm ⁊ equũ eterne pditõi addicit. tãtũ thesaurũ in modica custodia deserit vbi nec calcios suos dsereret Metus mortis hoc hȝ stulticie vt sp fugiat ⁊ nunq̄ȝ effugiat. p morte em̄ meli⁹ mors fugit ⁊ effugit. Ampli⁹ fugientibus morte q̇ fugiẽdũ erat nisi ad vitã. Nõ fugit morte q̇ deserit vitã Quid igit est (relicto eo fugierunt) nisi relicta vita fugierũt morte. Ipse em̄ dicit de se in. xiiij. Johis. Ego sum via veritas ⁊ vita. Obliti sũt oẽs sic fugiẽtes eius qd dicit Esaias. xxvj. Vrbs fortitudinis nostre syon. i. saluator. vrbem igit fortitudis sue reliq̄runt. Obliti sunt etiã eius qd dicit Dauid. Dñs fortitudo mea ⁊ refugiũ ⁊c. Deniq̄ȝ q̇a scriptũ est in p̄s. vita in volũtate eius. Ergo nõ meli⁹ aut q̄rit aut saluat vita. q̄ȝ q̄rẽdo volũtatem aut psistẽdo in ea. Amplius certũ est q2 tribulatiões nõ nisi tribulatõib⁹ vincunt. Ille em̄ sunt q̄ patiẽtiaȝ opant. vt legit. v. ad Roma. ⁊ in p̄mo Jacobi. Quid aũt est patiẽtia nisi scutũ et p̄sidiũ cõtra iacula tentationũ ⁊ tribulationũ: ⁊ velut aq̄ in qua oĩs ignis tribulatõis extinguitur Morte igit mors ipsa meli⁹ vincit qñ ipsa seipsam consumit. Qui in tribulatõe a x̄po dño recedit: in ip̄o ingressu regni celoruȝ ⁊ in ipsa ianua ab ipso recedit. pcul ergo dubio se nolle intrare ostẽdit. Hoc ẽ qd ipse dicit in vltimo Luce. Nõne oportebat x̄pm pati et ita intrare in gl'iam suã. Sil'r ⁊ illud in. xiiij. Act. Per multas tribulatiões oportet nos intrare in regnũ celoꝝ. qñ igitur intrabũt q̇ tãto tp̄e declinant atq̄ȝ fugiũt ip̄m regni introitũ atq̄ȝ vestibulũ et tribulatões. in quo manifestũ est q2 ipsi tribulatores atq̄ȝ psecu

tores velut improbi vel ipor/tuni sunt inuitatores q̄ hospites vi ꝛ violētia trahūt ad hospitiū. Inuitos em̄ nos in ipsas tribulatōnes aut mittunt aut ꝑtrahūt. et ꝓpter hoc in celestis pallacij atriū seu porticū. Nos igiꝛ inuitos trahunt ad celeste hospitiū ꝛ iteꝝ ī ipa porticu vel vestibulo nos statuūt. ne extra domū ꝛ atriū lupoꝝ ceterarūqꝫ bestiaꝝ infernalium morsibꝫ exponamur. In tribulatiōe em̄ sola tuti sumus. Sola em̄ est tribulatio q̄ velut ignis oēs bestias viciorū et in nobis mortificat si eas inuenerit: ꝛ a nobis arceat atqꝫ deterreat: si nō inuenerit. Si capi timebāt apostoli: redēptōnis sue pcīū ne dicā auctorē relinq̄re nō debebāt. hec est infidelitas nr̄a vt ī cāpo certaminis regē nostruꝫ ꝛ dn̄m solū deseram⁹ et q̄si hostibꝫ ip̄m tradam⁹. crimē nr̄e ꝓditionis ipsa fuga cōfitētes et sentētiā iusto dei iudicio in nos latā: gratā ꝛ ratā vt videtur hn̄tes. ad patibulum fugientes currim⁹: quasi patibulum ꝑ ipsa ꝓditiōe meremur: vltro q̄rētes ꝛ toto studio totoqꝫ cursu ad suspēdiū accelerantes. quo em̄ fugiꝛ a deo nisi ad infernale patibuluꝫ. hoc est effugiū ꝛ hoc ē euasio quā a deo fugientes inuenimus. hic est finis fuge quā malo timore abijcimus. Faciunt ad hec ea que de fide amicicie leguntur Ecci. xxij. Fidē posside cum amico in pauꝑtate illi⁹. et vt in bonis illius leteris: in tpe tribulatōis illi⁹ ꝑmane illi fidelis: vt ꝛ in hereditate illius coheres sis. Similiꝛ ꝛ illud in. ij. secunde ad Thimo. Fidelis sermo. nā si cōmortui fuerimus ꝛ cōuiuemus. si sustinebimus ꝛ ꝯregnabimus. Et in p̄mo secūde ad Choꝝ. Sicut socij estis passionū sic eritis et consolationū. Isti in parte volūt habere deū excōmunicatuꝫ: in bonis scꝫ tm̄ ei cōmunicantes: nihil impendentes deo quod non parati sint impendere diabolo. Qui em̄ tm̄ gaudere volunt cum ipso: non aūt pati. quis dubitat q̄n idip̄m parati sint impēdere diabolo. Hi sunt in fide ꝛ amicicia dimidiati: dimidij scꝫ amici et dimidij fideles. Iuxta p̄cedētes ꝓo expositiones morales vbi per discipulos intelligimus virtutes aut

vicia planū est q̄ vicia vnoq̄ q̄ relicto fugiūt: qui ad tentatiões vltro vadūt et eisdē spōte ꝛ gaudenter se tradunt honestatis ac sanctitatꝭ magistrꝭ atq̄ ministris doctoribꝰ scꝫ et ꝯfessoribꝰ siue ꝟtutibꝰ id est q̄ sponte et gaudēter vadūt ad crucem penitētie ꝛ ad mortē veteris hominis: in quo q̄ȝ facilis sit viciorum desertio atq̄ victoria euidenter ostenditur. Uisa enim turba cū gladijs ꝛ fustibus: deterriti apostoli aufugiunt. Ostende igitur turbam ꝟtutum vicijs tuis sed cum gladijs et fustibꝰ. Quidā em̄ turbā virtutū inermem ostendunt vicijs suis Alij ꝟo languidam ꝛ egrotātem. Alij ꝟo nec etiam ostendunt. Apud eos enim qui in tentationibus ad repellendū pigri: tardi: remissi: aut omnino mortui sūt. aut nullus apparet omnino virtutū gladiꝰ aut adeo remissus ꝛ inualidus q̄ potius ꝑludere et impotentes virtutibus vel viribus videātur q̄ȝ rebellare. Inde est q̄ turba viciorum aduersus eos fiducialiter agit. Inde est q̄ turba mlta cum gladijs et fustibus minuit hostis audaciam. Appareat igitur apud te non solum gladius vnꝰ rebellationis o christiane. sed etiam totus exercitus virtutum vel arma surripiant: vel ad propugnacula prosiliant. De dormitōe: desidia ꝛ ignauia tua ne confidas q̄ hostes absterreas. Ex his enim sumunt robur ꝛ audaciam aduersus te. videant te non solum ad defensionē sed etiaꝫ victorie auidissimū ꝛ ardentissimum amatorem. Significatur fuga apostolorū in denudatione altarꝭ. Per altare em̄ christus figuratur. Per altaris ornamēta apostoli: q̄ christi quodammodo vestimenta prima fuerunt. Signatur et in extinctione lucernarum in matutinis horis de quo et dictum est Dereliquit me virtus mea ꝛ lumen oculorū meorum et ipsum non est mecuꝫ

Lumen oculorum fides est apostolorum que tunc in occasu scilicet veri solis extincta est. Oculi eius apostoli sūt. De q̄bꝰ in penultimo Genes. Pulcriores sūt ocli eius vino. (At illi tenētes Jesum)

Capitulū XIX

Juxta Johānē in.xviij.apti⁹ et pleni⁹his verbis(Cohors ergo ꝛ tribun⁹ ꝛ ministri iudeorū cōprehēderūt Jesum.ꝛ ligauerūt eū) Lucas ꝟo in.xxij hoc solū dicit(Cōprehēdētes aūt eū) Marcus addit soluꝫ in.xvij.de fuga et euasione iohānis apl'i scꝫ his ꝟbis(Adolescens aūt q̄dam seq̄baṫ euꝫ amict⁹syndone sup̱ nudo ꝛ tenuerūt eū.Ac ille syndone relicta nudus profugit ab eis.)

Moral'r ideꝫ nobis insinuans qđ et Joseph q̄ndam in xxxix.Geñ.q̄ relicto pallio in manu regine Egipti aufugit ꝛ egressus est foras.Jlle q̄ppe pallio tenebaṫ et trahebaṫ ad mortē spūalē:adulterij scꝫ ꝛ infidelitat̄s.Jste ꝟo syndone ad mortē corp̱alem.Per palliuꝫ ꝛsyndonē oē illud intelligim⁹ p̱ quod a mūdo teneri ꝛ trahi possum⁹.Vñ oīs felicitas tēporalis ꝛ oīs ei⁹ p̱s intelligiṫ hoc artificiū euasionis ꝛ effugij iosephꝫ ꝛ Johānes didiciſſe videnṫ a luctatorib⁹ q̄ ideo oīb⁹ se nudāt vt q̄ eos trahāt vel teneāt colluctātes nō habeāt.ex q̄ appet eos maiori et faciliori direptōi distractōi p̱ deꝙ patere hostiū quoꝝ fuerit felicitas ꝛ gloria amplior ꝛ diffusior.p̄cipue p̱ illud qđ dicit Aug⁹ in.ij.libro de libero arbitrio.Quia nimij amatores tp̱alium ea fecerūt mēbra sua.Quot ḡ et q̄nta habebāt nō solum q̄b⁹ trahanṫ ꝛ teneanṫ.sed etiā q̄b⁹ vulnerentur trāſfiganṫ ꝛ mēbra q̄b⁹ totiēs mutilanṫ q̄tiēs aliq̄d tp̱aliuꝫ q̄ indebite amauerūt eis q̄cū q̄ ablatōe p̄cidiṫ.Et bñ diciṫ(Adolescēs q̄dā seq̄baṫ eum) Quicūq̄ eñ sequiṫ ip̄m:adolescit ꝛ crescit.hoc eñ est crescere nostꝝ spūal'r ip̄m scꝫ seq̄ qđ est ꝟtutib⁹ p̱ficere seu crescere:q̄ mēbra sunt interioris homis ꝛ spūalis.Et reuera q̄ adolescēs ē ꝛ Johēs veri nominis.i.in q̄ est grā.ꝛ xp̄m dominū sequiṫ.et tētationū turba teneṫ.Sed oē illud qđ eū scādalisat ꝛ p̱ qđ ab aduersarijs aut teneṫ aut trahiṫ relinq̄t amore ꝛ dsiderio.i.retro se linq̄t:dorsuꝫ ei ꝟtēs p̱ ꝯtēptū: et nudus p̱fugit ab eis.Oīb⁹ illis cor se iduit q̄ sibi p̱ amorē inherere facit.Oīb⁹ illis se nudat q̄ vl'amare desinit vl'p̱ ꝯtēptū de se abijcit.Nec eñ erubescēda nuditas ista q̄ veraciter op̱imētū est q̄ oīs vere

cundia nostra: oīs turpitudo
nr̄a nō solū tegit̄ sed etiā tolli
tur. Erubescēda poti⁹ vestꝫ lu
tea vel poti⁹ stercorea quā de
stercoribꝫ p̄ cupiditatē tp̄aliū
nobis ꝯteximus atq̄ circūda
mus. Hec nō solū turpitudi-
nes nr̄as nō op̄it sed etiā de-
corē natiuum obtegit ꝛ detur
pat. Hec est vestis p̄egrina ꝓ
pter quā minat̄ dn̄s in p̄mo
Sophonie In die illa visita
bo sup̄ oēs qui induti sunt ve
ste p̄egrina. Nūc aūt ad or-
dinē passionis redeam⁹. Cō-
p̄hēderūt inq̄t Joh̄es Jesuꝫ.
Intelligit̄ manibꝫ iuxta l̄ram
Mistice ꝟo turba p̄seq̄ntiū
siue facto siue aīo p̄sequat̄ Je
sum in mēbris cōprehendit: ꝛ
hoc manibꝫ ip̄ioꝝ .i. op̄ibꝫ. ip̄e
met eñ dicit in .xxv. infra. In
carcere erā ꝛ nō visitastis me
Eo genere loquēdi vsus quo
amic⁹ in miseria amici se dicit
esse. vel cōpassiōe non p̄sona:
vel passiōe vl' iusta reputatōe
vt supra diximꝰ: q̄ de cōmuni
one amoris ꝛ vnitate ꝓcedit.
Amicicia eñ ē mutua se amā
tiū possessio mutuaq̄ seruit⁹.
sed sp̄otanea ꝛ iocūda. In eis
igit̄ q̄ iniuste capiunt̄ etiā cor
poral'r p̄ hūc tropū ꝛ lectiōis
modū cōp̄hēdit̄ et capit̄ xp̄s.
Uides igit̄ q̄t et q̄ntos hꝫ cō
p̄hēsores ꝛ q̄ꝫ paucos vl' nul-
los libatores. Uides etiā q̄a
oēs satellites neq̄tie ministri
sūt scelerꝝ ꝛ carnifices diabo-
li. q̄ vel crudelitati vel cupidi
tati in officio isto seruiūt: i tur
ba illa figurati sunt. Qui autē
zelo rectitudīs talia exercent:
vel autoritate vl' misterio dia
bolū in mēbris suis cōp̄hen-
dūt et capiūt: i h̄ mīstri pietatꝫ
atq̄ iusticie. nullo mō mīstri
scelerꝝ vel seuicie. Nihil eñ p̄
eos ꝯ deū aut hoīes agit̄. sed
totū ꝓ deo ꝛ hoībꝫ. Totū q̄p
pe glīe dei ꝛ saluti hoīm eorū
ptās deseruit atq̄ mīstrat. Cle
mentissimos aūt miseratores
inuenit hmōi mīstros diabo
lus: redēptōem q̄ leuissimam
cū ab eis ī mēbris suis fuerit
cōprehēsus. Redēptio leuissi
ma est pecunia aut fauor iter
cedētiū q̄ ꝓplm̄ se liberari di-
cūt hoīes: cū poti⁹ in eis dia-
bolum aut vicia liberēt: corre
ctionē hoīm penit⁹ negligen-
tes. Ip̄osq̄ q̄s libare se dicūt
ī cōpabil'r p̄niciosioribꝫ vicul'
pctoꝝ alligantes et tartareis
carceribꝫ īmittētes. In parte
ista tot hꝫ redēptores ꝛ inter-

uētores diabolus: q̄t q̄ ꝑ libe ratiōe ei⁹ q̄ ad mēbra sua siue ꝑcib9 siue pecunie largitōe sa tagūt. Tot h3 etiā q̄ ablatim ⁊ numatim redēptōe3 ei⁹ ꝓcu rant. quēadmodū q̄ capti sūt apud saracenos q̄t hūt q̄ ꝑ li beratōe mēbroꝝ eoꝝ a singul' obolos vel nūos petūt. Hec aūt dicim⁹ nō vt ñ ꝑcat' hoīb9 sed ab hoc solum vt ī eis dia bolo nō parcat' Hoc em̄ solū vt ait autoritas in hmōi offi cijs siue ꝑcēdo siue puniendo bñ agit' vt vita hoīm corriga tur. hoc em̄ ītēdim⁹ vt dñs ie sus iteꝝ in mēbris nō patiat': vt diabol⁹ captōi sp tradat'. ꝑ ut vniuscuiusq3 reqrit officiū Eodē mō de traditōe et liga tiōe ꝓseqndū est Cōgruit aūt ista cōprehēsio quā ꝓsecuti su mus hereticꝭ: dū ꝑsecutionē inferūt fidei xp̄iane. Hi iudā cū osculo ꝑmittūt: ꝯfessione3 xp̄iani noīs q̄ ꝑ iudā intelligi tur ꝑcedētes, et os suū ori xp̄i qd̄ est scriptura ꝓditiose ꝯiū gētes: qñ ea q̄ de xp̄o dño scri ptura loqt'ur: voce ten⁹ et ipsi loquunt': q̄ simulatio ⁊ falsitas ī osculo iude figurata est. Se cūdo loco cōgruit iudeis oī busq3 sub ꝑtextu religiōis ꝑse secutōe3 xp̄iano nomī inferēti bus. Ipsi em̄ xp̄m dñm ī ore forinsec⁹ osculant': ⁊ nihilomi nus ei ꝑsecutōe3 suscitāt. Ter cio loco oīb9 ī subditos suos: violēta tyrannide grassantib9 aut alios iniuste ꝑseqntibus. Si qs videret dñm Iesu3 in mēbris ī tot locꝭ atrociter cō ꝑhēdi. teneri: ligari: carcerari nō īmerito misereret' ei⁹. Non mirū aūt si ipse in mēbris ho die nō videt' a multꝭ: qñ et in ipis hoīb9 neq3 ꝙ etia3 hoīes sunt videt' ab illis Non enim natura3 in eis aspiciūt. q2 nec ipsis ocl'is nature eos intuen tes. sed ocul' poti⁹ cupiditatis et auaricie sue q̄b9 vtiq3 in eis nō vidēt nisi pecuniā cui⁹ ꝑde insidiant' Sed nec oculis grē q̄ sublimiores sunt et purio res eos aspiciūt vt agnoscant eos aut filios dei esse ⁊ mēbra aut eē debere. Hoc em̄ oculi grē indubitāter ostēdūt: ꝓpter qd̄ ⁊ caritate complectendos eos docēt. Auaricia em̄ q̄ to ta sibi viuit: et q̄si ꝯtra cōitatē bonoꝝ ꝯiurata: eos et ea q̄ eo rū sunt vt aliena a se penit⁹ in tuet'. ⁊ ꝓpter hoc eos ad ꝑdam vel saltē lucrū habere satagit. Nihil em̄ credit se hr̄e auari

cia in aliis: nec errat. qr reuera ipsa excõicata est imo ipsa spũali excõicatõe. vnde et nulli cõicat vel cõmunicare põt. Moralr pro pctõr a turba cõprehẽdit in cogitatõe tẽtationis. tenet in ipsa mora cogitatiõis. ligat in desiderio et amore z delectatione pcti qd cogitat. Ducit ad spũale patibulũ in ipa mora delectatõis et desiderii. Ad infernale pro patibulũ velut qbusdã passibus malor opez. Aduerte igitur pctõr in ipa turpi cogitatione te esse cõprehẽsuz. z eruere qsi dãmula de manu: z qsi auis de isidiis aucupis. sic tibi dicit Prouerb. vi. Erueris aũt cum in bonã cogitationẽ quãcunqz aut insilis: aut anhelas. Delude igitur diabolũ q te manibz qdãmodo iam tenet: vt plus doleat de ereptõe tua et effugio qz gauisus sit d cõprehẽsione. Exhorre manibus teneri aut cõtrectari diabolicis. Quodãmõ em velut pila de te ludit diabolus. Si aũt z ad hoc venerꝭ ne patiaris te ligari funicul desiderio rũ vl delectatõis. Declia stulticiam Samsonis: nõ pmittas te ligari a dalida tua. id ẽ a carnali concupiscentia tua. vel carne quantumcunqz tibi blandiat per cogitationẽ: offerens blanda. sicut legit. xvi. Judicũ Prescinde omnia desiderioz vincula. et hoc velut qdam cultro seu gladio disciplĩe. et hoc in hora desiderii vel delectatõis: affligens teipsum. Omnis em afflictio ĩ ipsa hora pcisio est z obtrũcatõ hmõi vincloz. Malicia eniz vni hore obliuionẽ facit maxime luxurie. sic legit Ecci. xi. Obliuio autem luxurie et voluptatis laceratio est vinculorum. id est desideriozuz illius Oblitus em voluptatis omnino solut est a viculis eius. Statim vt huiusmodi funez ad ligandum te applicuerit: gladium exere discipline z illum percute. Et si ligatum te videris: statim virtute spiritus exemplo Sãsonis in eodem. xvi. Judicum dirumpe Est autẽ virtus spũs magnificẽtia cordis: qua ipsa q nob p cogitatõem offerunt: velut feda et dignitate nostra indignissima aspnamur: motu indignatõis aduersus ea cõmoti. z p indignatõe z abominatione nõnunqz spuẽtes: z iter

iectionē īdignatōis ⁊ abomi-
nationis q̄ est phi phi. crebro
ingeminātes, qđ facere nō pa
rū medele est virtutꝫ maxime:
si in cōsuetudinē deductū fue
rit. Est et virtus spūs chari-
tas q̄ amplexibꝫ sponsi celestꝫ
et spūales delicias carnalibꝫ
absq3 vlla cōꝑatione p̄ferimꝰ
Quelibet em̄ virtus: ꝓtꝰ spiri
tus ē: generaliter accepto vo-
cabulo, et verum est qꝛ q̄libet
virtute pōt dirūpi q̄uis tenta
tio. Proprie tñ in virtute spi
ritus tentatio irrūpitᷣ cū ma-
gnificentia animi et indigna-
tiōe q̄cq̄d diabolus offert cō
culcatᷣ atq3 ꝓijcitᷣ. Quid autē
dicemus de illis q̄ seipsos di
abolo alligāt Hi sunt q̄ pra-
ua desideria sibiipsis accēdūt
etiā hoc vel spectādo vl' cogi-
tando vel ea exq̄rendo atq3 p̄
parādo q̄bꝫ ⁊ augeantᷣ delicie
et deliciarꝝ desideria acuātur.
id ē facilꝰ īflāmentᷣ. Silr ⁊ q̄
cunq3 alios prauis desiderijs
accēdūt vl' ꝓuocant: eosdē ve
lut diaboli captiuos diabolo
ligant. Econtra ꝓo quocūq3
mō desideria praua vel ī te vl'
in alio extinxeris: vincl'a dia-
bolice captōis dirūpis. eris q3
velut alt' Leonardus vinctos
mirabilr ⁊ miracl'ose liberās.
Nisi em̄ tot hr̄et captiuorꝝ su
orꝝ ligatores diabolꝰ: vix vnū
ꝑ momētū captū teneret. Sꝫ
vt diximꝰ abominabiliꝰ i hoc
ei officiosissime seruitᷣ. Ut au
tē nō timeas fortitudinē vin-
culorꝝ istorꝝ: audi Esaiā i. xxix
Telas aranee texuerūt. Fila
q̄ppe aranearꝝ sunt oīa vincu
la pctōꝝ q̄ nō dicā pulsu aliq̄
aut distractu sola volūtate rū
puntur Quis em̄ dubitat eis
posse teneri oīno īuitū. Quis
etiā dubitet modico tractu ca
pillorꝝ aut aliorꝝ pilorū hmōi
vincl'a dirūpi, Quia g̃ in vno
⁊ eodē tractu capilli capitꝫ īte
gri manēt ꝑ oīa ⁊ illesi. hmōi
ꝓo vincula penitus dirūpun
tur: dubitari nō đbet capillis
hūani capitis ⁊ ceterꝫ pil' eius
dē corꝑis ea esse debiliora, et
ꝓpter hoc filis aranearꝝ meri-
to cōꝑanda sunt, eos ꝓo q̄ eis
dē captos teneri se patiuntᷣ: n̄
esse musculis fortiores. Eru-
bescēdū valđ est hoī filis ara
nearꝝ irretitū vinctūq3 teneri:
et apte cōfiteri de his se expli
care aut ea dirūpe nō posse, sꝫ
ita ē vt queadmodū musca ēt
quātūcūq3 fortꝫ cēt đ fil' arane
arū innecta se erigē nō posset

Sic ꝛ miser pctōꝛ nō fortitu
dine vincloꝝ tenet͛ in illis sed
īfirmitate ꝛ puersitate ꝓprie vo
luntat͛. nihil em̄ oīno hn̄t for
titudinis nisi q̄ntū eis dona-
uerit nr̄ cōsensus ꝛ inclinatio
voluntatis. Ecōtrario ꝟo ꝑ
omnia de salubri cōprehēsiōe
ꝑ bonā cogitationē ꝛ salubri
tentiōe ꝑ morā in illa ꝛ saluta
ribus vinclis bonoꝝ deside-
rioꝝ: et salubriter ligātib⁹ fa-
cile est oīa ꝓseq: in q̄b⁹ remini
scendū est q̄ntū deū offendūt
q̄ ꝑdicta pctōꝝ de manib⁹ ei⁹
eripiūt q̄ vincula ei⁹ dirūpūt
q̄ vinctos eius in tantā sui ꝑ
niciē liberāt dū in eis q̄libet
mō sancta d̄sideria extinguūt
ꝓpter hoc ꝑpaucos de his q̄s
capit ad celestē ciuitatē ꝑdu-
cit dn̄s. quia ꝑpaucos habet
ligatores aut detētores eoꝝ.
et innūerabiles hꝫ ereptores
ac liberatores eoꝝ velut infer
nales leonardos q̄ vincl'a eo
rum dirūpant. Aliter aūt ad
doctores ꝛ ꝓfessores hoc ip̄m
refert͛: quib⁹ hec tria iniūgun
tur. Primū scꝫ pctōꝛeꝫ cōpre-
hendere. Deinde tenere. Ter
cio ligare. quē ordinē m̄lti ꝑ-
uertūt: ꝑus ligare volentes q̄̄
cōprehēdant aut teneāt. Cō-
prehēdit͛ pctōꝛ duob⁹ modis
vel cū ei ꝑ doctrinā ꝛ exhorta
tionē q̄ a diabolo cōprehen-
sus est innotescat. Et eodē mō
de tentione ꝛ ligatōe intelligē
dū est. iuxta modū scripture.
Uel cōprehēdit͛ ꝓposito emē-
datōis. tenet͛ firmitate seu cō-
firmatione ꝓpositi. Ligat͛ vin
culis mādatoꝝ siue diuine le
gis siue pnīaliū. Quia ꝟo eū
comp̄hendisse manib⁹ intelli
git͛ Man⁹ accipim⁹ hic tria
genera operū q̄bus cōprehē-
dunt͛. i. in bonū ꝓpositū indu-
cunt͛. Primū genus est vis ꝛ
violentia et cōcussio: de q̄ ꝑla
tis et doctoribus ꝑcipitur in
xiiij. Luce. cōpelle ītrare. Se
cundū genus beneficia. in q̄
intelligit͛ et suauitas et affabi
litas alloquioꝝ. Bn̄ficijs em̄
ꝓuocādi et attrahēdi sunt ad
bonū pctōꝛes. Terciū gen⁹
est exemploꝝ q̄bus nō paruū
attrahunt͛ et ꝓuocant͛ pecca-
tores. Ista ḡ tria genera ope-
rum abūdare debent in ꝑlat͛
et doctorib⁹. vt zelo rectitudi-
nis ꝑ virtutē disciplinē coer-
ceant ꝛ cōpescant subditos a
malis: ꝛ ad bona cōpellant. ꝛ
per bn̄ficia eos ad bona ꝓuo
cent ꝛ attrahāt. ꝑ vite eminē-

tiã q̄ꝫtum de se nõ solum deo sed etiã hoĩbꝫ spectaculũ faci entes quasi decorẽ in palã po nentes: vt eã cunctis amabi lem ꝛ gratiosam efficiãt. Ho nestũ em̃ est vt ait Tulli⁹ qđ suo decore nos attrahit: ꝛ sua bonitate nos allicit. De his tribus ad prelatos dicit̃ in. v. Math. Uos estꝭ sal terre. q̄d simul referẽdũ est ad discipli ne ꝛ bñficentie cõdimentum. Disciplia em̃ si bñficiũ defue rit: ĩsulsa est: ꝛ solã habet ama ritudinẽ. Bñficiũ ꝟo si sine il la fuerit vermes et putredĩes vicioꝝ poti⁹ nutriet in subdi tis q̄ꝫ ꝯsumet. Qđ ꝟo sequit̃. Sic luceat lux vestra coram hoĩbus. Ad lucẽ ꝑtinet exem ploꝝ q̄bus dec⁹ et decor vir tutum ostendit̃: agnoscit̃: ꝛ ad imitandũ cõcupiscit̃. Qui er go sine his tribꝫ generibꝫ ope rum compꝓhendere q̄runt sa lubriter peccatores: nõ vt eos manibꝫ hoĩes cõprehẽdere q̄ runt: sed fortasse vt canes et belue dentibꝫ ꝛ faucibꝫ. licꝫ in hoc casu officiũ eis congruat In hoc aũt ꝙ cõprehẽsus di cit̃ dñs Jesus: totos simul et frustatim ꝛ particulatiꝫ com ꝓhendere peccatores ammo nent̃ prelati ꝛ doctores. Alio quin potius de macello rapu isse vel coq̄na q̄ꝫ prelio vł ve natu cepisse aliquid videntur Qui em̃ ad audiendũ verbũ dei aliquẽ peccatorẽ induxit. quasi aurẽ eius dentibꝫ et fau cibus cepit. ꝛ ad hunc modũ de membris aliis. Nunq̄d er go nõ poti⁹ de macello vel co quina aliq̄d asportare q̄ꝫ de ꝓ lio vel victoria reuerti vident̃ et tamẽ istud vbi totum face re nõ possunt ãmonent̃ in. xl. Job. Concident eũ inq̄t do minus amici. diuident eum negociatores. quod est in cor pore et membris eius. Cor pus enim eius id est cet⁹ ma lorum diuiditur: cum de illo aliquis ad dominum conuer tit̃. Et vnusquisqꝫ etiam ma loꝝ diuidit̃ atqꝫ cõcidit̃ cũ sic particulatim cõuertit̃. Simi liter ꝛ in. iij. Amos. Quomõ si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremuꝫ auri cule: sic eruent̃ filij israel. Ca piunt̃ autem alij velut pisces hamo scilicꝫ qui bñficijs aut ꝓmissionibꝫ attrahunt̃. Ubi bñficia velut escula: ipsa ꝟo gratia vel virtus velut acule us vncatus: qui primũ ꝑ escu

lam beneficiorū capitur. deinde capit. De hoc Job .xl. Nūquid capies leuiathā hamo. Capitur autē leuiathan in membris suis .i. peccatoribus. Stulti cecique piscatores sūt qui nudo hamo .i. sine esca apposita: piscari presumunt. Hi sunt qui nudas virtutes imperant: nullum earū premiū nullum fructum: nullū placorem: nullūque decorē penitus ostendētes. Rhetibus capiūtur vbi longis exhortationibus et connexis inuicem sermonibus: ad deserēda sua vicia inducunt. De hoc in quīto Luce. Cōcluserunt pisciū multitudinē copiosam. Et in xx. Johannis. Traxerūt rhete plenū centū quīquagintatribus magnis piscibus. Armis vero capiuntur heretici et philosophi. Unde apostolus in decimo scđe ad Corinthios. Arma militie nostre nō sunt carnalia: sed potētia a deo: ad destructionē munitionū: cōsilia destruentis et omnē altitudinem extollētis se aduersus scientiam dei: et in captiuitatē redigentis omnem intellectum In obsequiū christi: vt disputatores velut sagittarij sunt. Demonstratōes vero velut machine sunt munitiones diruentes. Leuia vero argumēta velut baliste et arcus. Uiribus vero id est fustibus et gladijs qui timore eternorū supplicioꝝ vel presentis discipline flagellis atque coertionibus emendantur. Qui igitur flagellari se sentiunt cum fustibus et gladijs a domino se queri agnoscant et rebellare desistant: cōprehendi a domino se patiantur et gaudeāt. tanto amplius gratias ei agētes: quanto studiosius et laboriosius maiorique apparatu se queri ab eo viderint. Erubescant et reuereant dei hostes: diabolique pugnatores se gerere rebellando. potiusque flagellis sibi succurri ad liberationem et salutem quam se impugnari ad captiōnem atque perditionem intelligant: turbā que persequentiū cum gladijs et fustibus de cetero succursum sibi a deo missum atque presidium nominare discāt et assuescant. Comprehēditur igitur hūanus intellectus rōcinationibus veritatis expugnatus: euersa

arte ꝛ munitionib⁹ erroris.id est cōsilijs ꝛ defensionib⁹ falsitatis:cōfract⁹ arcub⁹.i.impugnatoīb⁹ veritatis. De quo in ps.ibi Cōfregit potentias arcum scutū gladiū ꝛ bellū. Reliq̄s aūt trib⁹ modis capit͛ affectus hūanus. Qd aūt seq̄tur(Tenuerūt eum) bñ ꝯgruit.nō em̄ ꝓdest cepisse p̄dam q̄ sine retentione stati͛ effugit Sed turpi⁹ est ꝑdidisse q̄ȝ nō acq̄siuisse. Effugit aūt p̄da ď manib⁹ capiētiū:qñq̄ȝ eis ip̄ liberantib⁹.i. tenere desinentibus.i.manus ab ea retrahētibus. Man⁹ suas a p̄da quā tenebat subtrahit q̄ a trib⁹ generib⁹ opeꝝ q̄ dixim⁹ desistit. Intolerabilis et ridēda stulticia bellatorū:q̄ vix appħensa p̄da multo sudore multoq̄ȝ discrimine q̄sita:stati͛ ab ea manus q̄bus teneri debuerat retrahunt:cū preda nisi manib⁹ vl' vinculis teneri non possit. Unde p̄lati ꝛ doctores bellatores et custodes siml'noīant͛ vt nō tam cape q̄ȝ captos custodire artius se debere agnoscant. Esa.lxij. Sup muros tuos hierl'm ꝯstitui custodes Effugit aūt coꝝ pctōris ď manu.i.de volūtate ꝛ ꝯsilio magistrorū:queadmodū eger de volūtate ꝛ ꝯsilio medicorum Vñ Ecci.vj. q̄ȝ aspa est nimium sapia indoctis homīb⁹:ꝛ nō ꝑmanebit in illa excors.et eiusdē.xxj. Cōpedes in pedib⁹ stulto doctria:et q̄si vincla manuū suꝑ manū dextrā.Et eiusdē.j. Execratio peccatoribus sapia:et execratio peccari cultura dei.Eripit͛ aūt qñq̄ȝ vi.cum sc͛ tribulatoīb⁹ vel metu ad peccandū inducitur Surripit͛ frauduleter cū blādicijs ꝓmissionū aut specieꝝ ꝯcupiscibiliū a recto abducit͛ Quatuor igit͛ ista doctorib⁹ ꝛ p̄latis:ꝛ ꝯfessorib⁹ sūmope seruanda sunt:ne vl' ipsi q̄s deo ceperūt liberent man⁹ab eoꝝ tentione vt diximus retrahētes:vel ipsi effugiāt iugu͛ dñi graue et molestū hñtes. Cui molestie ꝛ grauitati leuitate ꝛ cōsolatiōibus ac mīe dispēsationib⁹ ꝛ alleuiatiōib⁹ tota circūspectione occurrendum est Ne ꝓo eripiant͛ vi tribulationum aut ꝑsecutionū. defensionibus obuiādū atq̄ȝ p̄sidijs si fieri pōt.Sin aūt ꝯsolationibus strenuitatis et patientie exhortationib⁹:passiōe atq̄ȝ solatijs. Cōtra surreptiōe͛

atq; seductionē: doctrīa ꝛ eru ditiōib⁹. Et quia manib⁹ diu teneri nō pñt q꞉ capti sūt dn̄o: necessario sunt vincl'a apponēda. Hec sunt vincula sapie de q̄bus Eccl. vj. Iniȷ̄ce pedem tuū in cōpedes ei⁹: et ne accidieris in vincul' illi⁹ Et iteꝝ. In vinculis illi⁹ alligatura salutaris. Intellectus igit̄ alligādus est veritate sapientie diuīe et doctrine. Sola em̄ veritate tenet̄ ne ī errores īsiliat aut abducat̄ aut impingat̄. Sil'r alligādus est affectus bonitate seu bonestate Sola em̄ illa tenet̄ et custoditur ne vel effugiat vl' vi abducat̄ aut eripiat̄. Intellect⁹ igit̄ q̄ veritatē ingredit̄: captionez salutarē ingredit̄. In illa sola tutus est a pditōne ꝛ erroꝛib⁹ ꝑpter boc et vincula dicit̄ veritas ꝛ turris arcus atq; munitio. Moꝛs ꝟo intellect⁹ erroꝛ est et ignoꝛātia. ꝑpter h̄ nō possūt esse boni custodes aut ligatoꝛes captiuoꝝ q̄ nec ip̄m carcerē nec vincl'a noꝛūt. Testimonia igit̄ diuine legis velut vincula sunt q̄si de ip̄o ferro veritatis fabꝛicata. Argumenta ꝟo atq; suasiones q̄b⁹ in ipsam dei veritatē inducimur: velut mallei fabꝛiles et claui sunt q̄b⁹ in ipsa configimur ꝛ cōpedimur. ꝑpter h̄ dictum est in vltio Eccs. Verba sapiētis tanq; stimuli ꝛ tanq; claui in altū defixi. vbi verba: rōcinatiōes atq; suasiōes eoꝝ s̄m banc viam accipiēda sunt. De bac eadē veritate velut fila in funes intoꝛquentur duz eloq̄a eloquiȷ̄s colligant̄ et coaptant̄ vt inde vincl'a sapientie efficiant̄ ad ligādū intellectū erroneū: vagabundū et a deo fugitiuū. Pn̄t ꝛ intelligi vincl'a sapie virtutes ipse que q̄si ꝛ de veritate ꝛ bonitate simul velut nendo et intoꝛquēdo ab ipsa dei sapia conficiunt̄. ꝑpter qd̄ in vltimo Prouer. dictuz est de ea. Quesiuit lanā et linū ꝛ opata est cōsilio manuū suaꝝ: manū suā misit ad foꝛtia ꝛ digiti eius appḃēderunt fusum. Foꝛtia necesse est esse vincl'a ista vbi foꝛtꝫ alligandus est ītellectus scilicet bumanus. Foꝛtꝫ aūt est intellectus bumanus: vel attritus assuetudine sensuū: vel nutritus naturalib⁹. pbilosopbice nanq; discipline ꝛ pbationuz assuefactio roboꝛant q̄dāmō et indurāt intellectū bumanū

vt ea que sunt supra naturã ꝛ cõsuetudinẽ nõ facile admittãt. Nõ em̄ frustra approbat illã sententiã matris sue Augustin⁹ in libro ↄtra achademicos. Cibũ ꝛ nutrimẽtũ aĩarũ esse sciam. hmõi intellect⁹ teneri nõ põt in veritate fidei nisi eos vehem̄ti ammiratiõe nouitas signoꝝ ꝑcusserit ꝛ q̃dãmodo ĩfirmos ꝛ tremulos nutãtesq̧ reddiderit. aut nisi vehementia tribulatiõis eos ↄtriuerit: ꝛ auribꝫ q̃s ð hmõi nutrimẽto sumpserãt ꝓuauerit. Indignant̄ em̄ leuibꝫ rõcinatõibꝫ ꝛ cõtradictõibꝫ acq̃escere vel assentire. queadmodũ gigantes filis araneaꝝ vel stupateis. hũilitate igitur cõtriti vel tribulatõne infirmati vel nouitate miraculoꝝ ꝑculsi: facile etiã debilibꝫ vinculis alligant̄ atq̧ tenent̄. Idẽ circa affectũ ligandũ erit seruãdum. Apparet aũt infirmitas intellectus maxĩe in hereticis illiteratis q̃ velut musce quasi filis araneaꝝ adeo vinculati tenent̄ vt ea nullo mõ abrũpere valeãt: nullo mõ se ð eis euoluere aut explicare. ſꝫ quẽadmodũ musce in filis aranearũ occidi ꝛ exuri se patiũtur. Quippe q̃ de hmõi vinculis se explicare nõ possũt. nec mirũ est si infirmus est intellect⁹ eoꝝ ꝛ oĩno inualidus qui nec nutrimentũ habuere scientie: nec prediti sunt virtute gratie Sicut ergo nõ est de fortitudine filoꝝ aranearũ ꝙ musce adeo colligate tenent̄ et in eis exuri occidi et deuorari se ab araneis patiunt̄. sed de ĩfirmitate est ac debilitate muscaꝝ. Sic etiã in eis q̃ in infidelitatis sue vinculis vsq̧ ad mortem tenent̄: nõ infidelitatꝭ fortitudini: sed eoꝝ potius infirmitati deputãdũ est. De hoc etiã in scðo scðe ad Thimo. Ne resipiscant a diaboli laq̃eis a q̃ captiui tenent̄ ad ipsi⁹ volũtatẽ. De heresiarchis ꝓprie dictũ est in. lix. Esa. Oua aspidum ruperũt ꝛ telas aranee texuerũt. Quis em̄ dubitat hereticoꝝ venias nihil oĩno solide veritatis: nihil fulcimenti: nihil ꝓbatiõis aut defensiõis hr̄e rõnabilis Uani em̄ sunt omnes hoĩes in q̃bꝫ nõ subest scĩa dĩ vt legit̄ Sapientie. xiij. Hi alligari non possunt. ergo aut informandi sunt ꝑmũ vt diximus et hũiliandi: aut nisi fortibꝫ vinculis

sapientie alligari nō possunt. (Tunc adduxerunt eum ad Annam pmū) fm Johānē. qđ alij ptermittunt (Erat em̄ socer Caiphe q̄ erat pontifex anni illius) qđ bene tropologie cōgruit. Anna em̄ interptaꝛ grā vno modo. vl' donans vel donatio. Capt⁹ aūt a doctoꝛib⁹ vl' cōfessoꝛib⁹ peccatoꝛ ad grām ꝛ donantē deum vel donatōem adducendus est spūalr. Adduciꝛ autē ad annā. id est grām siue donationē: dum in cognitōem ꝛ recognitionē gratie ꝛ donatōnis id ē recognitōis remissionis pctōꝝ q̄bus visitat⁹ est inducitur. Edocenꝛ igiꝛ doctores ꝛ cōfessores p Johānē q̄ cōscius erat misterioꝝ pmuꝫ ad annā captū pctōreꝫ adducere. id est quanta gratia sustē status ꝛ expectat⁹ et visitatus sit ac de hoste adoptat⁹ ad filium pmit⁹ edocere anteq̄ ad cayphā. id est vomitū oris qui cōfessio est intelligendus adducaꝛ. Heu quot sunt qui oꝛdinem istū euangelicū ptermittunt ꝛ ad cayphā pmuꝫ peccatoꝛē adducūt captū. Ex aūt caypha socer dicitur et h̄ congruit. habet em̄ cayphas spūalis. i. vomitus oris queꝫ ɔfessionem interptati sumus velut vxoꝛē filiam anne. i. grē Filia gratie mundicia seu puritas coꝛdis est. cui quasi matrimonialr coniuncta est gratia cōfessionis. ad eam em̄ est cōuersio eius. Vomitus em̄ cōfessionis ad mūdiciā ꝛ puritatem cōuertiꝛ ꝛ indiuidualiter ei ɔiūgiꝛ. de q̄ cōiūctōne atq̄ cōmixtione multa soboles hūilitatis et patientie succrescit. Cōgruit ꝛ illa interptatio hec eidē intelligētie q̄ anna interptatur respōdēs. Respōdens aūt pmū merito accipiēdus vel deus ipse iuxta vulgarem acceptioneꝫ ei⁹ qđ est rn̄dere: fm q̄ responsoꝛ dr̄ q̄ se debitoꝛē alicui constituit. Adducēdus est g̃ pmū ad respondētē. i. ad remūeratiōem eternā: q̄ meritis oīb⁹ laboribus et doloribus pnialibus ad mensuram supeffluentem ꝛ cumulatissimam respondebit. Ad respondētem ṽo deum tunc adducitur: cum pro omnibus que vel hic dimittit vel sustinet deuꝫ habere responsoꝛem fidelissimū edocetur. Captum ṽo miseruꝫ peccatoꝛem demones et vicia vl'

mali suggestores ad respondē
tem adducūt: cuz ad penā in-
fernalem ipm ducunt. Pena
em respondēs dr in.iij. Esaie
Agnitio vult⁹ eoꝝ respōdebit
eis. Posset ꝛ intelligi ꝙ addu
cunt eū ad donantē deū: non
vtiqꝫ ad remunerandū. sed tā
to grauius puniēdū q̄nto ab
eo maiora dona accepit: q̄bꝫ i
dei cōtumeliā ꝛ iiuriā et suiip
sius mortem abusus est. Qḋ
ꝑo cōsequenter scribit Johā
nes(qꝛ sequebat᷑ Jesum Si
mō petrus et ali⁹ discipulus)
Duo in hoc signant᷑ q̄ sequū-
tur pctōrem vsqꝫ in atriū an-
ne pōtific.i.vsqꝫ in atriū grē.
In petro intelligit᷑ ꝓter pnci
patū seu primatū quem inter
aplos habuit ꝯgnitio siue re
cognitio veritat. Discipulus
aūt notus pōtifici.i.grē: quia
hic nec noiat᷑: pma gratia ꝭm
q̄sdam accipi potest q̄ adhuc
mult ignota est, de qua ꝛ ipsi
doctores diuersa sentiūt. Est
aūt pma gratia nota secunde
sibi em̄ cōiuncte sunt grē ꝛ q̄si
inuicē se cōplectunt᷑. Hec grā
petrū introducit in atriū scde
Non est em̄ grata deo cogni
tio nisi quā gratia secunda ex
cepit atqꝫ cōducit. Potest in-
telligi in petro affect⁹ pctōris
In dño iesu capto intellect⁹.
Accidit em̄ plerūqꝫ vt pri⁹ ca
piat᷑ et liget᷑ salubriter intelle-
ctus: ꝛ remaneat liber atqꝫ so
lutus affectus. Est ḡ intelle-
ctus q̄nqꝫ q̄si intra atriuz grē
affectus tn̄ adhuc foris est. vt
apparet in eis q̇ veritatem dei
in iniusticia detinent. vt legit᷑
ad Roma. pmo. qui q̇dez qḋ
rectū est ꝛ verum vident ꝛ cō
trariū amāt. Diuina grā ꝑ an
cillā hostiariā.i. ꝑ timorem q̄
et ancilla est. q̇a nō nouit nisi
seruire ꝛ hoc seruiliter tm̄. vn̄
in.viij. ad Roma. spūs serui-
tut vocat᷑. Nō em̄ inq̇t acce-
pistis spūm seruitutis iteꝝ i ti
more. et hostiari⁹ est gratie. in
ps. Initium sapiē timor dñi.
Inde Aug⁹. Sicut seta itro
ducit filum: ita timor seruilis
itroducit charitatez. Per hūc
ergo id est per timorē velut ꝑ
ancillā hostiariā Johānes.i.
dei gratia post introgressū hu
mani intellectus in atriuz grē
introducit humanū affectuz.
In ancilla etiā hostiaria pōt
intelligi caro ꝓpria q̄ ꝛ ancilla
est iure nature ipsi⁹ spūs: et an
cillam q̄ntū in ea est se facit vi
ciis ꝛ demonibꝫ. ꝛ hostiaria ē.

quia ꝛ hostia sensuum conti-
net, ꝛ qꝛ ꝑ ipam ꝛ deus et dia
bolus ꝛ cetera oīa ad spūm i-
grediunť, ꝑ hanc ꝑ captū ꝛ li
gatum praua cogitatōe intel-
lectū: in atriū anne. i. in culpā
que atriū est pene: human⁹ af
fectus ingrediť. Possum⁹ hic
et illud dicere qꝛ ancillā. i. car
nem habet hostiariaꝫ: ad cui⁹
cor nihil ingrediť nisi qđ ca-
ro voluerit. Pessimā hꝫ hosti
ariam ꝛ ꝓditricē atqꝫ iugula-
tricē suā cōiuratāqꝫ cū hosti-
bus q̄ carnem habet hostiari
am. In hoc etiā notantur epī
qui in domib⁹ suis. i. ecclesijs
carnē hostiariam prefecerūt.
Hi sunt q̄ nullos in ecclesias
suas introducūt nisi ꝑ carneꝫ
scꝫ vł solos nepotes vel alios
ꝓpinquos. Sub eis spūaliter
crucifigiť xp̄s dn̄s. ꝛ corp⁹ ei⁹
misticū qđ est ecclesia: patibu
lo peccatoꝝ affigiť. Eo igitur
ipso qꝫ ancillā habent hostia
riam: anne ꝛ cayphe successo
res et imitatores se testantur.
Simił'r ꝛ q̄ tīore tm̄ vel istas
sacrilegas donatōnes timore
scꝫ ꝑncipū aut hūano vel mū
dano oīa faciunt. ancilla eniꝫ
hostiaria ad eos sola introdu
cit. Simił'r ꝛ qui timore serui
li bona faciunt: ancillam ho-
stiariā timorē domui sue ꝑfe-
cerunt, ad q̄s nec etiam deus
nisi ꝑ ancillaꝫ ingrediť: et hoc
q̄deꝫ vi ꝛ violentia. Vim em̄
facit ꝛ violentiā timor timēti.
vnde ꝛ q̄si ab ancilla sua ho-
stiaria opp̄munť: ꝛ q̄cq̄d faci
unt facere cōpellunť. Qđ aūt
dicit Petro ancilla hostiaria
(Nunq̄d ꝛ tu ex discipulis es
hoīs istius. Petrus ꝓo respō
dit Non sum) Vel caro intel
ligenda est hic ancilla hostia-
ria: q̄ timore suo nos deterret
a cōfessione veritatis. nōnun
q̄ꝫ vel mors corpis que ancil
la hostiaria est ꝛ dei ꝛ nostra.
Deo em̄ et nobis seruit dum
nos introducit ad regnū. Exi
tus em̄ vite huius hostiū ē re
gnū celoꝝ electis: qđ reprobi
sibi faciūt ianuā infernalem.
Hui⁹ ergo ancille voce spūa-
li. i. cogitatione petrus deter-
ritus se esse discipulū dn̄i sal-
uatoris negauit. Qđ ꝛ ad lite
ram mł'ti fecerūt. Sepissime
ꝓo ꝛ si nō verbis fact̄ tn̄: vo-
ce mortis. i. cogitatione deter
riti: xp̄m dn̄m mł'ti negāt. Et
recte mors ancilla hostiaria
anne: q̄ tn̄ nō ītroducit nisi in
atriū ei⁹ nō ad annam ipmqꝫ

mo͛rs multos in atriuȝ gratie
introducit in ꝑparatiōem vel
habilitatōem vel grām.intro
ducit aūt in cōtemptū p̄ntiū.
Sicut dicit Hieronim⁹. Fa
cile ꝯtēnit oīa q̄ se semꝑ cogi-
tat morituꝝ. Introducit et in
desertionē pctōꝝ. vt legit̄ Ecci
vij. In oib⁹ opibus tuis me-
morare nouissima tua ꝛ ī eter
num non peccabis. Vtrūq;
ꝓo istoꝝ scilicet cōtemptus p̄
sentium ꝛ desertio peccatoruȝ
atriuȝ est gratie. et domui san
cte cōuersatiōis ꝯiunctū. Qd̄
ꝓo sequit̄ in Johanne (Sta
bāt aūt ꝛ ministri ad prunas
q2 frigus erat ꝛ calefaciebant
se) Serui ꝛ ministri iuxta p̄-
mam lectioneȝ accipiēdi sunt
ꝟtutes ꝛ dona q̄ in atrio gra-
tie.i.in ipsa deliberatōe et de
siderio emēdatōis sese calefa-
ciunt ad prunas: dei bn̄ficio-
rū illoꝝ recogitatōe. Bn̄ficia
enim prune sunt et carbones
ignis. Vn̄ ap̄lus ad Ro.xij.
Si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba
illū.si sitit potum da illi. Hoc
em̄ faciēs carbones ignis cō
geres sup caput eius. Vl' ad
prunas sacroꝝ eloquioꝝ: coꝝ
recordatōne. Illa em̄ sunt sa
gitte potentis acute ꝛ carbo-
nes desolatoꝝ. Ad prunas g̃
se calefacit q̄ atriū dei bn̄ficio
rū q̄ recipit velut aggerē pru-
narū atq; carbonū ante faciē
mentis per recogitatōem cō-
stituit. Similiter ꝛ q̄ sacroꝝ
eloquioꝝ multitudinē in me-
moria sua coaceruat ꝛ recolit
Bn̄ autē dicit̄ (serui ꝛ mīstri)
quia virtutū ꝛ donoꝝ q̄dā ve
lut serui sūt: vt timores et pu-
dores. quedaȝ velut mīstri: vt
oēs ille que in appꝛhensiōe cō
sistunt. Sunt em̄ velut lucer-
nas ꝛ luminaria ꝑferentes ac
circūferētes in aula regia.i.in
anīa sctā q̄ regis celoꝝ meru-
it esse habitaculū. Possunt ꝛ
intelligi mīstri cetere virtutes
oēs ꝑter illas quas seruos no
minamus: q2 velut dn̄anti et
impanti charitati subseruiūt
et mīstrant. Vl' serui ꝛ mīstri
doctores et cōfessores q̄ dbēt
se calefacere ī atrio grē ad pru
nas q̄s diximus. Nō em̄ fri-
gidi debēt aggredi officia sua
Frigiditate q̄ppe sua nōnun-
q̄ aliq̄s infrigidāt. Sed ne-
q; obstetrices debent habere
frigidas manus duȝ teneros
part⁹ cōtrectāt. nō em̄ medio
criter eos frigiditate manuuȝ
suarum lederent. Bene auteȝ
dicit̄: q̄a frigus erat. Frigus
em̄ semper est a calore chari-

tatis: nō solum foras atrium gratie, sed etiam in ipso atrio, ꝓpter quod et prune semꝑ ibi necessarie sunt. Qui ergo huiusmodi ignem nō accendūt in hmōi atrio qui prunas sibi non coaceruant, q̄d aliud q̄ꝫ perire frigore querunt, aut forte tantū algorē passi sūt vt iam frigus nō sentiant, et idō calefieri nō querūt. Ridiculo se agunt q̄ et ad vnū carbonē vel dimidiuꝫ calefieri volunt Hi sunt q̄ solū vnū dei bn̄ficium inter tot ꝛ tāta recolunt aut vni⁹ bn̄ficiū ꝑte tm̄. E contrario ꝟo serui et ministri calefaciūt se ad prunas: dū vl̄ mēbra vel motus in se ad peccādū sese calefaciūt varijs ipsi⁹ pctī oblectamentis quasi varijs carbonibꝰ prunaꝝ per cogitatōem corā positis. Qui g̃ hmōi aceruū oblectamentoꝝ id est in pctō q̄libet cōplacentiū sibi ꝑ cogitatōem corā positum tenet. q̄d aliud q̄ꝫ frig⁹ se passū ꝛ velle se calefieri: aut qd̄ deteri⁹ ē velle se assari diabolo on̄dit. Recte aūt dr̄ (q̄a frig⁹ erat) In atrio em̄ culpe, id est in deliberatiōe pctī: frigus est a pfecto calore, i. a voluntate pfecta peccādi, ꝓpter h̄ necdū cessat diabolus icēdere: sufflare: ꝛ hmōi i carbones cōgerere et euoluere donec ꝑ ꝯsensū pfecta sit calefactio vl̄ poti⁹ succēsio aut decoctio. de h̄ legis Osee. vij. Oēs calefacti sūt q̄si cliban⁹ Et iteꝝ. Tota nocte dormiuit coq̄ns eos mane ipe succēsus ē q̄si ignis flāme. ꝓpt̄ hmōi prunas sub q̄bꝰ opta et q̄si sepulta misera corda peccantiū ꝛ peccare deliberātiū: panē de se sub cineri cēū diabolo coquūt: q̄ vulgo dr̄ gastell⁹ rastici⁹ vl̄ focodia. vn̄ Osee. vij. Fact⁹ est effraim subcinerice⁹ panis q̄ n̄ reuersat̄ Vn̄ aūt dr̄ ꝙ petr⁹ erat cū eis calefaciēs se ẜm vtrāqꝫ lectionē. cū vtrisqꝫ em̄ calefacit se sic ostēdim⁹. Qd̄ aūt sequit̄ (Pōtifex interrogauit iesū de discipul' suis ꝛ de doctrīa ei⁹) vsqꝫ ibi (Et misit eū annas ligatū ad cayphā) Cōgrue nō nisi historice accipi pt̄ Qd̄ ꝟo dr̄ (Annas misit eū ligatū ad cayphā) Juxta primā lectōeꝫ grā ipsa q̄ interp̄tat̄ annas: ligatū remittit pctōrem vincul' sapīe ad caypbaꝫ. i. vomitum oris. i. ꝯfessionē: ligatū q̄si latronē i latrocinio dep̄hēsū vt a caypha. i. a ꝯfessiōe ipa iudicet̄. Posset et intelligi ligat⁹ q̄si alligatus vulnera. vt legit̄

lu.x. Luce de samaritano qui alligauit vulnera eius q̄ incidit in latrones Et in ps. Qui sanat cōtritos corde et alligat cōtritiones eorū. Mittit igit̄ gratia ligatū pctōrem.i.alligatū vulnera (ad cayphā).i.confessorem: vt ibi sanet̄. Simil'r et ad vomitū oris q̄ est recidiuum pctī: nō mittit̄ vel remittit̄ pctōr de ipso atrio anne.i. de tentatione: nisi ligatus eis vinculis q̄ supra dixim⁹: vinculis scȝ prauoꝝ desideriorū. Q' autē Petr⁹ interrogat̄ aut accusatus de discipulatu dn̄i saluatoris ꝛ ter negat ꝛ h̄ metu: ad tres timores referendū est. Primus em̄ timor mūdanus q̄ ꝛ bona obmittuntur: ꝛ mala fiunt plerumqȝ ne bona mōi amittant̄. Scōs est tīor offēse hoīm q̄ timent̄ offendi q̄ fit vt ait Gregorius ne offēdat̄ pxim⁹. plerūqȝ inde offendit̄ deus. Tertius est humanus q̄ quis timet aut mortē ꝑprij corꝑis: aut tormentū. Accipimus ergo illud totū trinū scȝ petri negationem ea larga acceptōne q̄ oē mortale pctm̄ dei negatio dr̄. Ancilla ḡ hostiaria ꝑmo petrum accusat ꝛ metū mortꝭ excutit, hoc est caro, et referimus hoc ad timorem hūanum. Qd aūt sequit̄ (Dicūt ei) nec exꝓmit̄ q̄ accusantes scȝ eū: ad timorē offense hoīm general'r illud referim⁹. Tertia ꝟo accusatio quā ꝓposuit cognatus eius cui petrus auriculaȝ absciderat: ad timorē mōi refert̄. Timor em̄ seruilis quē supra in malcho interꝑtati sum⁹: cognat⁹ est timoris mūdani. Timor enim seruilis vt ait Aug⁹. bonū est q̄ nemo bene vtit̄. ꝛ semꝑ est i malo.i.cum mortali pctō. Timor ꝟo mūdanus sꝑ malus. In vsu ḡ q̄si attinent. qꝛ neutro bene potest aliq̄s vti. Qd ꝟo sequit̄ (Adducūt iesuȝ ad cayphā in ꝑtoriuȝ) manifeste oñdit iuxta lr̄am cayphā esse in ꝑtorio.i.in atrio ꝑtoris siue ꝑsidis plati. Cōgruit autē et cayphe scōm qd dixim⁹ eē in ꝑtorio. Pretoriū em̄ spūale pnīa est siue ꝯfessionis auditoriuȝ: vbi dei latrones et alij malefactores iudicant̄ et puniunt̄. In h̄ ꝑtorio velut ꝑtor ꝑsidet ipse ꝯfessor. Cōgruit ḡ vt ꝯfessor in auditorio sit confessiōis q̄ debet eē cayphas.i. sagax vel inuestigator. Juxta duas hui⁹ noīs cayphas in-

terptatões Sagax debet esse queadmoduz canis venatic⁹ vt statī ferā.i.pctōrem ex aspectu z ɔsistentia forinseca dephendat: z cōplexiōe z cōuictu q̄bus generib⁹ pctōꝝ implicatus sit p̄sagiat. Debet eē inuestigator sed prudēs et circūspectus vt viā pctōri ostēdendo q̄ lōgius et pꝉiculosi⁹a deo effugiat dū illuz interrogat et inuestigat. qd faciunt q̄ incognita pctā eis suis interrogationib⁹ innotescunt. Ꝙ si nec sagax: nec inuestigator es o sacerdos: nō es caypbas spūalis et veri noīs. ergo neq̄ annas.i.gratia debet ad te mittere pctōres. Nec supplaudāt sibi seueri ɔfessores d eo ꝙ auditoriū cōfessionis p̄toriū vocauim⁹: q̄si ex h liceat se eis exbibere pctōrib⁹ p̄fectos p̄torij atq̄ carnifices. cū tota pena pnīalis medicīa eē debeat vulnerati: non vulnera. et ipa pnīa depositio sit oneꝝ.i.iniq̄tatū: q̄ vt on⁹ graue sup pctōrē grauant. nō autē oneratio. Utinā attēderēt nouū hoīez in penitēte statim natū: cui tā paruulo z adbuc tā inualido tāta onera imponere non formidant. vix adbuc nato z sup pedes incedere nō valēti p̄ teneritudine z infirmitate: onera cameloꝝ z elephātoꝝ iponere nō verent nec erubescūt Ad caypbā id est ad vomitū oris q̄ est cōfessio adducit in p̄toriū: cum ad ꝓpositū confessiōis adducit pctōr. Et vti q̄ p̄toriū est auditoriū cōfessionis z pnīe q̄ ad veterē hominē: q̄ tot⁹ ibi occidit grā q̄ sola pōt illū penitus conterere. Stabuluz aūt ē mīe z medicinal cure q̄stū ad nouū hoīez et ipm etiā ɔfessorem quē stabulariū vocat dñs in.x.Luc. Attēdat g̃ cōfessor quia samaritanus.i.christus dñs pctōrē vulneratū qui in latrones infernales inciderat: super iumentū suum.i. carnem ꝓpriā ad ipm attulit. z curam ei⁹ medicinalē ipm babere iussit vinum z oleū infundendo. qd ē vt altero vulnera mitiget z sanet. altō ꝓo ipm letificet. Medicinalis em̄ debet esse pena pnīalis z leta debet esse ei⁹ susceptō eiusq̄ portatō: ne crux portet in angaria. Ꝙ si quid mordacitatis aut aspitatꝭ debet habere pnīa. ipse tñ cōfessor solam debet habere dulcedinē affabilitatis z cōpassio-

nis. Qd aũt dicit̃ post negatione Petri (Satim gall⁹ cãtauit) Quia in gallo p̃dicator vel sermo p̃dicatõis intelligit̃ vt legit̃. xxx. Prouer. Tria sũt q̃ bene gradiunt̃ ⁊ quartũ qd incedit feliciter: leo fortissim⁹ bestiaꝝ ad nulli⁹ pauebit occursũ Gallus succinct⁹ lũbos Nulla igit̃ est mora inter peccatũ ⁊ peccãtis exhortatiõem vel rep̃hẽsionẽ. q̃a vel ab int⁹ ab ipsa cõsciẽtia sua exhortat̃ atq̧ reprehẽdit̃. vel afforis a docentib⁹ et monẽtib⁹. Q̃ gallus p̃dicator sit: hoc idẽ Job xxxviij. Quis posuit in visceribus hoĩs sapiam vel q̃s dedit gallo intelligẽtiã. Ter ƥo gallus cantasse dicit̃. q̃ de tribus est oĩs p̃dicatio et doctrina. scz. De malis culpis vitãdis. De malis pene effugiendis De bonis eterne gl'ie acq̃rendis. Et hoc est qd legitur xxxiij. Job. Ecce hec oĩa opatur deus trib⁹ vicib⁹ ꝑ singl'os vt reuocet aĩas eoꝝ a corruptione ⁊ illuminet luce viuentiũ. Simil'r Prouer. xxij. Ecce descripsi eã tibi tripliciter. Vl' ideo ter quia vere religionis integritas in tribus illis virtutibus maxime consistit. Fide spe scz ⁊ charitate. vt ait Aug⁹ in libro de vera religione. Vel ꝑpter tres vires aĩe humane. de quaꝝ purgatõne illustratiõe ⁊ glorificatõe agit omnis doctrina catholica. vl' ꝑpter ipsam summã trinitatez cui cognoscẽde atq̧ colẽde vt ait Augustinus: inuigilat oĩs sollertia christiana. Qd aũt sequitur. (Erat autẽ mane) Bene cõgruit vtriq̧ lectiõi. Mane quidez pñie in ortu veri solis ⁊ lucis gratie. Mane autẽ infaustũ diei egiptiaci de quo in principio supra dixim⁹ peccatori. quia ad ipam mortem peccati ligat⁹ ducit̃. Sequit̃. (Et ipsi nõ introierunt in p̃torium vt nõ ꝯtamiarent̃. sed mãducarẽt pasca) Mirãda cecitas ⁊ ridẽda iudeoꝝ supersticiõs q̃ de ingressu p̃toriĵ pilati ꝯtaminari timebãt: ⁊ nõ effusione sanguĩs innocẽtis. Huiusmodi supstitiõis obseruatores sunt: q̃ domos ⁊ alloq̃a pctõꝝ arti⁹ euitãt: ⁊ his cõtaminari se credũt: odia ⁊ inuidias q̃ homicidia spũalia sũt non timentes Et q̃ maior cõtaminatio sit ipse cõtẽpt⁹ peccatoꝝ ⁊ ianis gloria de bonis suis: nõ attendentes. Hi sunt

colantes culices ꝛ glutientes camelos, vt eis impropat do min⁹ in .xxiij. Matth. Hi sunt etiam cõfessores austeri q̃ ma lunt esse cũ iudeis carnifices aiaꝝ ꝛ trucidatores q̃ꝫ eis suo cõicare alloq̃o. Recte aũt dic Mathe⁹ (Quia tenẽtes iesuꝫ duxerunt illũ ad cayphã pn cipem sacerdotũ vbi scribe et pharisei ꝯuenerãt ꝛ seniores) Quia ꝓo tot⁹ cetus virtutũ ꝛ in ipsa cõfessiõe debet adesse: et in ipso ꝯfessore. In cõcilio eñ iudicãdus est ipse q̃ ꝯfite tur. Optime q̃ppe iudicat ca stitas luxuriam: ꝛ sola fere no uit q̃ꝫ rea q̃ꝫcꝫ digna dãnatõe sit, ad hũc moduꝫ se habet de alijs virtutib⁹. Luxuria q̃ppe luxuriã iudicare nõ põt. et q̃a par est. ꝛ q̇ ignorat eam. Qð ꝓo sequit̃ (Petrus autẽ seque bat̃ eum a lõge) Juxta literaꝫ ne videret̃ esse de suis. In q̃ tipũ tenet eorum q̃ metu quo cũcꝫ vel desidia: cũ tñ christi ani sint: xp̃m dñm sequi ex ꝓ ximo: eicꝫ adherere postpo nunt. q̃les sunt multi christia ni nostri tpis q̃ quanto a lõgi ori pñt vel audent xp̃m dñm imitant̃. Uide clericos q̃ꝫ lõ ge secesserũt a patrũ vestigijs cõuersatione et habitu. Silr ꝛ monachos qui vix extrema tangũt sue ꝓfessiõis. Fere eñ eque longe sunt a decore cleri calis cõuersatiõis vt milites. Hi non vident̃ xp̃m dñm se qui vt cõprehendant: non vt sint vbi ipse est: aut perueni ant quo ipse peruenit. sed po tius ad explorandum vt fineꝫ videant. quemadmodum de Petro dicitur. Hi proculdu bio videntur aut paruipẽde re si eis auferat̃ christ⁹ domi nus: aut ipsi christo dño. Hi sunt quasi de marchia vt vul go dicit̃ Uñ ꝛ fedus cũ chri sto simul ꝛ diabolo inijsse vi dent̃: dũ vestẽ sue ꝯuersatõis habẽt biptitã, et ab vtrocꝫ q̃ dãmodo insignitam. Hi sunt auis discolor de qua dñs cõ querit̃ Hieremie .xij. Aũq̃d auis discolor facta est heredi tas mea. Hi sũt q̃s ꝑcussit Es dras q̃ ex media pte loq̃bant̃ azotice, ꝛ loq̃bantur iuxta lin guã ꝑpl'i et populi Obiurga ui inq̃t Neemias in .xiij. eos et maledixi et cecidi ex eis vi ros: etiam decalcaui eos. Hi sunt diaboli participiũ et me diatoria volẽtes societatẽ in seip̃ facere et cõioneꝫ luciꝫ ac

tenebrarum: et iusticie cũ iniquitate: et xpi ad belial: et tẽpli dei cum idolis. cũ hoc impossibile sit vt ait apl's in. vj. scde ad Cor. Aliter vo Petrus.i. ecclesia vl' q̃libet fidelis christũ dñm sequit' a longe.i. imitat'. Quis eñ erit silis do in filijs dei. vñ Job. xxviij. Nõ adequabit' ei aurum vel vitrũ: non adeq̃bit' ei thopazius &c. q̃bꝫ oĩbꝫ viri sancti intelligunt': q̃ xpo dño nullatenus cõferendi sunt. Hi q̃ xpm dñm a lõge sequunt' sibi timere vident' ab illo. Qd autẽ dicit (vsq3 in atriũ) nec addit' vsq3 ĩ domũ: ad eos refert' q̃ exterioris conuersationis decore xpm dñm imitant', sed gl'iam ꝯscie internũq3 decorẽ nõ hñt. Atrium q̃ppe forinseca cõuersatio est. Domus vo interna puritas. Ibi tñ id est in atrio calefacere se debent ad ignem vel prunas vt diximꝰ, mirabili gelicidio obdurauerũt qui tpe hiemis ad ignẽ vel prunas calefieri nolunt. Hiems eñ est toto tpe vite p̃sentis q̃diu q̃dem flat aquilo.i. diabolus. q̃diu nec folia bonorum operum verborũq3 hr̃e videmꝰ arbores hominũ. q̃diu flores non apparent nec rose sc3 patientiũ. nec lilia continẽtiũ. nec viole humiliũ. nec flores flãmei zelantium atq3 feruentiũ. Potest & intelligi atrium p̃ncipis sacerdotũ tota p̃sens ecclia. domꝰ vo celestis hierusalẽ. sicut ibi. Qui statis in domo domini: in atrijs domꝰ dei nostri. In atrio eñ sumus hic: nõdu3 in domo. In hoc atrio succẽsus est ignis spũssancti vt ipse dominus dicit Luce. xij. Igne3 veni mittere in terram & quid volo nisi vt ardeat. Et prune sacrorum eloquiorum in hoc atrio sunt & bñficiorum diuinorum de q̃bus supra diximꝰ. Scdm h' aũt principẽ sacerdotũ intelligimꝰ xpm dñm. mĩstri vo p̃ncipis sacerdotũ sunt p̃sides: h' est lictores executores. s. iusticie viri discipline sunt ĩ eccl'ia dei in ꝓmpto habẽtes vlcisci oẽm inobediẽtia3. sic dic' apl's in. x. scde ad Cor. Hi sũt mutilatores & trucidatores veteris hoĩs. Qd postea sequitur (Principes et omne conciliũ querebant falsum testimoniũ ꝯtra iesum vt eũ morti traderent). i. aduersus veterem hominẽ: planum: siue de toto cõcilio p̃ñtis eccl'ie: siue d' ꝯcilio

virtutū intelligat. vtriusqȝ em̄ intentio est morti tradere veterem hoīem. Falsuȝ ꝓo testimoniū qđ sequitur: aut pctm̄ est qđ querēdū est a cōfessore sicut ferrꝝ in vulnere. aut ipm vulnus qđ ⁊ testimoniū diaboli est. Si em̄ fides testimoniū dei est vt dicit Johēs i. v ꝑme canonice sue. q̄ credit in filium dei habet dei testimoniū in se. ergo et viciū q̄dcūqȝ testimoniū diaboli est q̄ vnū quēqȝ pctōrem in dei iudicio dānabit diabolus. Quot aūt falsitatis habeat vnūq̄dqȝ viciū: ex errore patet peccantiuȝ et vicijs q̄dāmō credentium. Vl' falsum testimoniū cōfessio est seu certificatio hūilitatꝭ q̄ fere semꝑ de nobis falsā loq̄mur. Hūiles em̄ se pctōres pauꝑes ⁊ vacuos: oīmqȝ bonorū inopes cōquerunt: que omnia ꝯstat falsa esse. ⁊ tanto falsiora q̄nto ea vehemēti⁹ de se credunt aut sentiunt. Hoc est falsum testimoniū scȝ vox humilitatis q̄ vetus hō damnat atqȝ occiditur. nec tñ iniuste. q: et ei ꝯtra se iniuste credi pōt in iudicio. Et q: ipsa dānatio cōfitentis est liberatio: vident habere ꝯfessores ex h̄ qđ dicit autoritatem interrogatiōes faciēdi in cōfessione. sed ea cautela quam dixim⁹.

Qđ aūt sequit vsqȝ ibi (At illi respōderūt: reus est mortꝭ) Planā et solam ꝯtinet historiam. Vt aūt tota multitudo respondet (reus est mortis) ammonet penitētes vt ipsi totaliter in ꝯfessiōe de seipsis ad ipsum respōdeāt. noīe em̄ multitudinis cogitatōes: affectiones: ⁊ ipsa loquela significate sunt. q̄ ergo se excusant in confessione: pctā sua diminuētes et attenuantes: nō attēdūt q̄liter se iudicare debeāt: imo potius cōdēnare. vt legit in. xiiij Marci. Cōdēnauerūt eū reum esse mortis. Nō attēdunt qđ eis dicit in. iij. Ecci. Judiciū patris audite filij dilecti: et sic facite vt salui sitis. sic id est in imitatōe iudicij: q̄ pr̄ vester iudicat⁹ est xp̄s dñs. Huiusmodi ml'titudinis tipū tenent oēs heretici q̄ vnūquēqȝ fidelē iudicāt reū mortis. Similiter ⁊ maledici: qui bonos eo solo ꝙ boni sunt malos p̄dicant. Scōm consequētiaȝ em̄ qui aliqueȝ dicit esse malum: eundē dicit esse reū mortis. (Tunc expuerūt in faci

em eius et colaphis eum ceci derũt) Juxta Matheũ i.xxij. Marcus ṽo ita dicit in.xiiij. (et ceperũt q̃dam ↄspuere eũ ⁊ velare faciẽ eius ⁊ colaphis eũ cedere ⁊ dicere ei: ꝓphetiza) Lucas ṽo in.xxij. Et viri q̃ te nebant eũ illudebãt ei: ceden tes eum ⁊ velauerunt eum et percutiebant faciez eius. et in terrogauerunt eum: dicentes Prophetisa) Mistice Spu ta immunda blasphemie sũt et omnium dominũ blasphe mantium. Unde in faciez dei spuit spiritualiter qui vel ma nifeste eũ blasphemat. hoc est qđ dicebat Job in ꝑsona ei⁹ in.xxx. Faciem meã cõspuere nõ verenť. i. ꝑsentiam maledi ctis blasphemiaruz polluere. Potest et intelligi facies hũa nitas ꝑ quam mũdo innotu it: quã illi cõspuũt qui misteri um incarnatõis aut blasphe mant aut ↄtẽnũt. Intelligun tur ⁊ facies ei⁹ illi in q̃bꝫ ma gis relucet. Hi sunt q̃ eũ exꝑs sius et euidẽti⁹ imitanť. De h̃ Eccẽs.viij. Sapia hoĩs chri sti: intellige lucet in vultu ei⁹. id est in eis q̃ eũ in ꝓrio imitã tur. In hãc faciẽ spuũt q̃ hu iusmodi viros maledictis cõ uicijs ⁊ aspernatõnibus ꝑse quunť. Hi sunt q̃ nec faciem patris nec etiã matrꝫ spiritua lis que est eccl'ia verenť. ꝓpter hoc incurrũt maledictũ illud Deuteronomij.xxvij. Male dictus qui nõ honorat patrẽ suum ⁊ matrẽ. Non putant se forte toti ecclesie dei cõtumeli am irrogare. cũ faciem ei⁹ con spuunt: cũ nobilissima mẽbra ei⁹ feda turpiaq; ꝑdicant. nec xp̃o dño: cum mẽbra eius vi tuꝑant ⁊ cõuicijs dhonestãt. Que eñ mulier nõ singulorũ mẽbrorũ suorũ vituꝑium: ꝓpri um reputat. ⁊ quãto nobilior speciosiorq; fuerit: tãto maio rẽ ↄtumeliã sibi irrogatã non doleat. Quod ⁊ manifeste te status est ipe dñs supra Ma thei.xxv. Quicq̃d vni ex mi nimis istis fecistꝫ: mihi fecistꝫ. q̃nto magis maximis. Atten de aũt quia quãto cariorẽ ha bet hãc faciem: tanto in eius conspuitione magis offendiť Quia igiť pro ista recuꝑanda vel reparanda: ⁊ illã ꝓprij cor poris assũpsit: et ludibrio spu torum vt istaz liberaret expo suit: ⁊ in eam palmas ⁊ cõfusi onem vt istam incõfusibilem redderet excepit, q̃ istam am

plius ꝙ illam diligeret aper/te mõstrauit. Grauius igiť in/digniusqꝫ sustinet sputa cõui ciorum: aspernationũ: ⁊ vituperi orum in ista: ꝙ sputa iudeorum sustinuit in illa. Ludibria igiť dñice passionis ꝙtum ad cõ spuitionem renouant q̇ emi/nẽtiores in ecclesia detractio/nibus ⁊ cõuicijs hoc est irre uerentia filiorum alienorum vt dei faciem cõspuere nõ verentur

Moraliter vero in faciem ve teris hominis spuit q̇ eidẽ in doctrina vel exhortatione vł sibijpsi in ppria cõfessione cõ/uiciatť. Hoc autẽ faciunt mi/nistri. i. totus chorus virtutũ dum vnaqueqꝫ virtus: vt alš dicẽdum est: contrario suo vi cio cum indignatione ⁊ abo/minatione vel verbo vel reco gitatiõe cõuiciatur. Hoc sen/tit veraciter penitens in se dũ ex amore castitatis phi que est interiectio abominantis con tra se pter luxuriam ingemi/nat. vel prout ipsa est interie/ctio indignantis vel vilipen/dentis contra remissionem ⁊ desidiam qua tam turpiter le ui tentatõni succubuit. Et ad hunc modum de ceteris vir/tutibus. Quelibet enim vir/tus indignatur suo ɔtrario ⁊ abominatur ipsum. He ergo sunt illusiones quas ministri id est virtutes veteri homini irrogant. et he sunt conspui/tiones quas ipe membris ei⁹ id est vicijs irrogant: non ali/quid sordis a qua penit⁹ sunt immunes in ea emittẽdo. sed feculentiã eorum detegendo et diligentius intuendo mor/daciusqꝫ exprobrando vel im properando. Econtrario vero miser peccator seu vetus ho/mo a demonibus illuditur: irridetur. et ab ipa peccati fe/culentia quod cogitat et appe tit cogitationibus ⁊ affectio/nibus quibus tentatur: de il lo velut quadam conspuitio/ne polluitur facies cordis ei⁹ Huic ludibrio sputorũ ⁊ con uicijs etiã exprobrationibus demonum miser peccator fa/ciẽ cordis exponit anteqꝫ ad infernale perueniat patibulũ Confessores vero qui ex indi/gnatiõe vel abominatõe pec/catorum que audiunt in faci em ad literã vł in p̄sentia spu unt penitentium et confitẽti/um exẽplo domini saluatoris

et gratia ad crucem pnie spō te venientiu3, queadmodū et ipe xps dn̄s spōte p nob veniebat ad crucē: velut mistri pilati z iudeoꝝ sūt faciē dn̄i salnatoris cōspuentiū. In membris em̄ sputa illa xpo dn̄o innouant z faciē eius iteꝝ conspuunt. Quis em̄ faciem dn̄i ad crucē p nostra redemptōe sponte euntis ita euidēter prefert: vt penitēs: q eius imitatōe ad crucem penitētie spōte venit. Nunqd nō velut agnus māsuetus ad ara3, velut ouis ad victimā: corā tōdente imo trucidāte nō aperiens os suū tibi duci videt penitens q tota hūilitate: tota mansuetudine coram carnifice sacerdote obmutescit: et se excoriari trucidari sm veterē hoiem pmittit, queadmodū scriptū est de xpo dn̄o Esa. liij. Sicut ouis ad occisione3 duct9 est et sicut agnus corā tōdente se obmutuit z nō apuit os suū. Mira dei patientia q hmōi lictoribus filios suos tradi pmittit ꝯspuēdos z illudēdos, et intolerabilis eoꝝ psūptio atq3 temeritas: i locū medicoꝝ atrocissimos lictores atq3 carnifices animaꝝ se exhibent, Cōspuit etiam faciem penitentis cōfessor q eūdē apte ꝯtemnit, vt eidē conuiciat. O q3 venenata sūt sputa ista queadmodū sputa serpentis atq3 bufonū. eo ergo serpētes atq3 bufones se esse ostendūt: q hoies sputo suo spūaliter occidunt. (Et velauerunt faciem eius) Mistice eam sibiipsis abscōderunt, z velū pctōꝝ suoꝝ sibi et deo imposuerunt, xxxiij. Deuteronomij. Abscōdā faciem meā ab eis. i. abscōdi pmittā: vel ipso facto velatiōis q dei facies ab eis velata vel absconsa esset quasi qdā velo humilitatis. Moralr Ipsos oclos cordis sibi velat ne vel faciem suam eiusq3 turpitudinem videat q turpia cogitat z affectat, ipsum em̄ qd cogitat ita oculos mētis opit vt aliud videre p cogitationē nō sinat Velant igit faciem eoꝝ q tentant demones eisipsis q cogitationi eorū aut affectioni ingerūt, Et hoc trib9 de causis. Primo vt de eo ludāt ex ludo q dr capifolium. Secūdo ne vel ipsos demones videat: qbus pculdubio se vel subduceret vel eriget si videret. Tercio quia ducit ad in

fernale suspendiū. ne in via q̄ illuc ducit̄ queq̄ ex obuijs roget: vt eum vel liberet: vl' p eo vt liberet̄ intercedat. Ita luse rūt de xp̄o dn̄o lictores ludo capifolij: vndiq̄ eū palmis cedentes. Sic et miser pctō2 velata facie a tot demonibus cedit̄ q̄t cogitatōibus vl' affe ctiōib9 malis vndiq̄ leditur. vnde in hoc apparet ip̄m habere velatā faciē cordis: q2 q̄si ludus ess3 tā crebra pcussio. tā multiplex lesio. nō irascitur pcutientib9 z eū tam grauiter cedentib9 demonib9. Velatā etiā habet faciem q̄ nec videt vndiq̄ pcutiētes. a tergo q̄ dē mali timoris. a facie male spei vulnera inferētes a dextris et sinistr/s: gaudio et dolore: adulatione z detractione. Erubesce igit̄ o christiane tantū esse demonib9 ludibriū vt de te tā turpiter tā q̄ ignominiose ludant. Et si hoc ip̄m nō vides: sit ip̄a cecitas tua tibi lucerna et ostendat tibi velamē faciei tue. vt eoipso q2 illusores: consputores: pcussoresq̄ tuos nō vides: velatā facie3 tuā agnoscas. Eoip̄o etiā q2 velatā faciem tuam vides: adiudicatu3 te iam aduerte infernali suspēdio. exhorre illuc duci vel trahi. Possumus z illud intelligere q2 pctōres faciem xp̄i velant in se: dū eius imagine3 in se apparere nō sinunt. i. in cordibus suis laruā ei diabolice turpidinis z sil'itudīs supimponentes. Manifesti p̄o peccatores q̄ oīno signa christianitatis forinseca pieceriūt a se z in alijs eadē abomiant̄ z p2sequuntur: adeo ignominiose xp̄i faciem velauerūt: vt eam aspectu hūano z visione indignam penit9 iudicēt: q̄si q̄ nec debeat appere in ɔspectu hominū. q̄les sunt clerici nostri tp̄is in quib9 oīno nihil christiani decoris aut faciei appa2ret. sed neq̄ in alijs etiā aliq̄d christianu3 qd̄ deceat videre possūt. Aliter ɔfessores z p̄dicatores ignominiose facies penitentiū velāt: cū vel adulatiōib9 oculos eo2 opiūt z obuoluunt vt feditatē pctō2 suorū eos videre nō sinant. vel obiectu cōuicio2 tanta cōfusione vultū eo2 opiunt vt peccata sua attēdere nō valeant. Hoc em̄ verecundis penitētibus plerūq̄ accidit vt nimietas ruboris z cōfusiōis oculos cordiū eo2 opp̄mat z ali-

ud cogitare non sinat. Salubriter aũt et laudabiliter faciē eoꝝ velant qui eorum verecũdie parcũt q̃ntum ipsa ꝯfessio exigit. Qui em̃ totã feditatem totãq; horribilitatem pctõꝝ detegit: anteq̃ cõfessionē a penitente extorserit: faciē illi⁹ reuelat. Velat etiã illam q̄ velatam illã fuisse ostendit. Velat etiã sacerdos q̃ꝫtum ad se duz faciem in eo pctõris seu pctõrũ de cetero nõ attẽdit: vt euz de cetero nec abhorreat nec abomineť tanq̃ꝫ pctõrez. Vel aliter velare debẽt cõfessores facies pctõꝝ: feditatē eorũ celare: nõ reuelare aliĳs. vel velare ab oculis dei ne ea videat dñs ad vindinctã. Vel potest intelligi velamē illud hũilitas ⁊ verecũdia: q̄b⁹ se operire debent coram dño penitẽtes. q̃si q̄ indigni sint ei⁹ aspectu. Ignominiose etiã xp̄i faciem iuxta misteriũ velat q̄ electos q̄bus maxime dinosciť cõfusione operiunt ⁊ abscõdũt vł latere cõpellunt. Sicut legiť in xxviij. Prouer. Cum surrexerint impĳ abscondenť hoĩes cum illi perierũt mł'tiplicabũtur iusti. Hanc faciē velant similiter detractores qui bona alioꝝ mendaciĳs suis operiunt et abscõdunt. Heretici ꝓo faciem dĩ velant dũ eum hoib⁹ mendaciĳs suis abscõdunt et videre nõ sinũt. Velationem istã ⁊ absconsionē significasse videť Moises Exodi. xl. qñ velabat faciem suã. (Et colaphis cedebãt eũ) Glosa dicit. quia colaphis eum cedunt q̄ suos honores ei p̄ferũt. ꝓpter quod manifestum est oēs inanis gł'ie amatores: christi esse colaphizatores. Ergo q̄ querũt in eccł'ia dei q̃ sua sunt: nõ que eius sunt: maxime honores: indubitãter ip̄m colaphizant. Sił'e legiť Malach. iij. Si affigit hõ deũ: q̄a vos cõfigitis me ⁊ dixistis in q̄ cõfigimus te in decimis ⁊ in p̊miťĳs et ĩ penuria maledicti estis et vos cõfigitis me gens tota. Si ab illis dicit se configi q̄ auferũt decĩas et p̊mitias q̃nto magis eũ colaphisare intelliguntť q̄ suos honores ei preferũt. ⁊ ipsis honorib⁹ q̄s tñ nõ nisi ab ipso obtinent illuz impugnant. Cõgruẽti⁹ tñ qꝛ colaphis et in collo ⁊ in facie cedebať melius intelliguntť colaphizatores eius: ꝑsecutores p̄dicantium ⁊ manifeste recte

viuentiū. Collum em̄ per qḋ corpus ecclesie xp̄o capiti iū- gitur ꝛ ꝑ qḋ vocem ip̄am ꝑdi catōis ꝛ doctrine omittit cet⁹ est p̄dicantiū atq̧ docentium Qui ḡ eos q̄cunq̧ genere ꝑse cutionis impugnat aut ꝑcu- tit: xp̄m colaphizat .i. in ei⁹ spi rituali ꝛ mistico colaphos dat In faciē ergo eum ꝑcutiūt q̄ manifestos electos ꝛ manife- ste ꝑsequunt᷑. In ꝑcussionib⁹ em̄ ꝑsecutōes intelligēde sūt.

Moralr̄ ꝓo miser pctōꝛ co- laphizat᷑ insultib⁹ q̄s añ moꝛ tem consensus acrioꝛes patit᷑ Euidēter aūt in doloꝛib⁹ an- gustijs ꝛ ire inuidieq̧ stimul᷑ Hec em̄ oīa colaphi ꝛ lesiōes sensibiles sūt. Nescienter aūt et sensibiliter colaphizat᷑ dele ctatōib⁹ q̄ sunt citra ꝯsensum Utrūq̧ tm̄ veracissime cola- phizat᷑ velata facie q̄a nescien ter. vnde et colaphos huius- modi non passiones vocat. sed affectiones simpliciter vl̄ desideria sua. Exterius tamē colaphizatur quēadmodū et cōspuit᷑ a despicientibus ꝛ ꝑ- sequentibus. A despicientib⁹ et irridētib⁹ cōspuit᷑. A ꝑseq̄n tibus ꝓo ꝛ impugnātib⁹ cola phizat᷑. Btūs aūt si colaphis hmōi causam dedit pctm̄ ei⁹ Quot enim habet colaphiza toꝛes miser pctōꝛ: tot hꝫ magi stros ꝛ coꝛrectoꝛes. Ex q̄ itel ligere pōt quanta cura et solli citudine coꝛrectioni et erudi- tioni eius deus magister iui- gilet. Hoc mō colaphos acci pit Petrus in canonica sua. Que em̄ est vobis gr̄a si pec- cantes ꝛ colaphizati estis. id ē. ꝑsecutiōem patimini. Quāto igit᷑ plures sūt etiam maioꝛes q̄ nos ꝓ pctīs nostris ꝑsequū tur: tanto gaudentioꝛes debe mus esse in ipsis persecutio- nibus: agnoscentes dei curaꝫ et sollicitudinem ex multitu- dine coꝛrigentium ꝛ increpā- tium et ad nostram emenda- tionem ꝛ eruditioneꝫ a deo ꝓ missoꝛum. Velata autem fa- cie miserabilis ē peccatoꝛ hoc mō: q̄ colaphos istos sibi sa- lubꝛes et ex diuina sollicitudi ne circa se eē nō intelligit Aut per gratiarum actiōes sibi sa- lubꝛes non efficit. Possunt ꝛ intelligi colaphi ecōtrario ob iurgatōes ꝯfessoꝝ atq̧ docto rū. Iuxta illḋ qḋ dr̄ Prouer. x. Stultus cedit᷑ labijs id est

verbis obiurgatōis: que q̄dē
faciēda sunt in cōfessione. sed
nō nisi velata facie penitētis
vel cōfitentis. ꝓpter hoc em̄ et
scriptum et factū est, quia ve-
lata facie christ⁹ dn̄s colaphi
satus est dum veniret ad cru-
cem: vt ꝯfitentes velata facie
colaphizent̄, hoc ē vt sine cō-
fusione eoꝝ vet⁹ in eis homo
colaphis obiurgationū ceda
tur. Caue ergo tibi o cōfessor
ne faciē eius quez colaphizas
reueles. i. ne manifeste eū co-
ram te cōfundas. Qui aūt pe
nitētes irridēt aut ꝑsequūtur
velut ministri pilati sunt: cru-
cifigendos pctōres. i. cruci pe
nitētie affigēdos instar xp̄i ꝑ-
secutōib⁹ colaphizantes. Qō
aūt interrogant (ꝓphetiza nob
christe quis est qui te ꝑcussit)
quēadmodū in ludo capifo-
lij interrogare cōsueuit. Opti
me dicūt nesciētes quia nō ni
si ꝓphetico spū reuelante scire
pn̄t ꝑsecutiōes iste a quo sint
siue ꝑcussiones demonū: siue
tribulationū a deo. Et autē ꝛ
in mēbris ꝑcutit̄ dn̄s xp̄s: nō
nisi reuelāte spūsancto cogno
scit̄. Sic ꝛ ab vnoq̄z nostruz
req̄rit̄ totiēs q̄tiens alterutro
modoꝝ istoꝝ ꝑcutimur vt ꝓ-
phetizemus. Quis est q̄ te ꝑ-
cussit. vt intelligētes deū ꝑcu
tientē nos tribulatōib⁹ timea
mus: humiliemur: grās agen
tes: ꝛ erudiamur. Aduerten-
tes aūt demones nos ꝑcutiē-
tes: vl̄ declinemus ꝑcussiōes
eoꝝ: in alias occupatōes nos
trāsferentes. aut ꝑ oratōez ad
dn̄m fugiētes. Uel reꝑcutia-
mus eos gladio disciplīe: nos
ipsos ipsa hora ferientes. In
q̄ diligēter attendendū est exē
plum Dauid reg̅ in. xvj. scdi
Regū. q̄ intellexit maledictio
nē inimici imissam sibi a deo.
Unde cū Abysay vellet abci
dere caput Semey: ꝓhibuit
eū dicēs. Dimitte eū vt male-
dicat: dn̄s em̄ p̄cepit ei vt ma
lediceret mihi. Dimitte eū vt
maledicat iuxta p̄ceptum dn̄i
si forte respiciat dn̄s afflictio-
nem meā: et reddat mihi bo-
num ꝓ maledictōe hac hodi-
erna. Tu ergo o pctōr semꝑ
ꝓphetiza. i. ex diuia reuelatiōe
vide q̄s ē qui te ꝑcutit. inces-
santer em̄ ꝑcuteris. incessan-
ter em̄ vel tentatiōe blāda vel
tribulatōe ꝑcuteris. Quia tē-
tatio est vita hoīs suꝑ terram
vt legit̄ Job. vij. vbi nos ha-
bemus, militia est vita hoīs

super terrā. Qđ autē sequit͛ illa adiuratio dicentiū (Si tu es christus dic nobis palā) Insinuat diligentiā adhibere debere ꝯfessorib⁹ vt veritatē cōfessionis extorqueant a cōfitēte. Qđ ergo sequit͛ (Mane autē facto consiliū inierūt oēs ꝑncipes populi ⁊ seniores aduersus iesum vt eū morti traderent ⁊ vinctum eum adduxerūt et tradiderunt eum pōtio pilato ꝑsidi) Diligenti⁹ notandum est: quia iuxta misterium vtraqꝫ potestate seculari scꝫ ⁊ ecclesiastica vtit͛ diabolus ⁊ ministri eius ad opprimendum christū dñm ⁊ occidendū in mēbris. Moraliter ꝟo sciendū est quia nec a caypha xp̄s occidit͛ sed tm̄ accusat͛ ⁊ vinct⁹ ad pilatū ducit͛ eiqꝫ iudicād⁹ ⁊ occidēdus tradit͛. Pilatus em̄ interꝑtatur ore cōtundens vel os malleatoris. Ore ꝟo ꝯtundentes veterē hoiem: ꝑdicatores et doctores sunt. et os malleatoris ꝓprie est os doctoris vel etiā ꝑdicatoris. Si em̄ verbū dei malleus est cōterens petram vt legitur Hieremie. xxiij. ergo malleatores dñi doctores et ꝑdicatores sunt. Intelligāt igit͛ quia nec vite sanctitas q̄ intelligit͛ in anna: nec eccl'iastica dignitas vel potestas que intelligitur in caypha iudicat peccatorē. nec ei in iudicio penitentiali est credēdū. Sola sacra literatura ē que iudicat et cui in iudicio pn̄iali credendū est. ⁊ hoc est. qm̄ in iudicio illo diuinis tm̄ legibus iudicandum est. quod contra eos dicimus qui sanctitatē in cōfessoribus sacre literature ꝑferunt. ⁊ potius sctōs et simplices cōfessores habere volunt q̄ʒ malos literatos. nesciētes qꝫ sacris literis ⁊ legib⁹ diuis ⁊ regi ⁊ iudicari ⁊ emēdari debeat vita humana. Unde et ꝑses expresse nominat͛ pilat⁹: vt lex diuina in penitētiali iudicio ꝑsidere debere ⁊ cōfessores merito ꝑferri doceat͛. vñ Deutero. xvij. Si difficile et ambiguum apud te iudiciū esse ꝑspexeris inter sanguinē et sanguinē: causam ⁊ causam venies ad sacerdotes leuitici generis: q̄resqꝫ ab eis et facias quecūqꝫ docuerint te iuxta legem eius: sequerisqꝫ sentētiā eorum ⁊c. Quēadmodū ergo in iudicijs secularib⁹ legibus regum ⁊ imperatorum credit͛

et ꝫm eas solūmodo iudicaꝛ:
nō ꝫm merita iudicātiū. Sic
et in iudicio penitētiali qḋ me
re diuinū est: diuinis legibus
solūmodo est iudicanduꝫ: nō
meritis iudicantiū. Quia ꝟo
malleator intelligi potest de⁹
pater sicut ⁊ fabricator vt legi
tur Eccs. xj. Nescis opa di q̄
fabricator est omniuꝫ. Os er
go dei patris vel filius accipi
endus est. vt ibi in ꝑmo Can
ticoꝝ. Osculeꝛ me osculo oris
sui. Vel sacra scriptura q̄ ve-
lut ore volūtateꝫ suam nobis
aperuit. Ad sacram ergo scri
pturam vel dei legem pecca-
tor adducit: cum vel ad eius
obedientiā velut ꝑ eam iudi-
care velit inducit. vel post su
sceptam gratiam id est annā
seu recognitioneꝫ eius. Post
cayphain id est vomituꝫ oris
qui est ꝯfessio: ad sacram do-
ctrinam vt ad eius regulaꝫ vi
uat ⁊ se obſuet d̄ cetero addu
cendus est. vel ad sacram do
ctrinam vt eam semꝑ audiat.
Post euomitam em̄ feculen-
tiam peccatorū quid restat ni
si vt quotidie aromatibꝫ vir-
tutum et donoruꝫ impleatur.
Quod maxime fieri cōsueuit
sacre doctrine et exhortatōis
crebro auditu. Posset et intel
ligi in oris contusione oratio
Oratiōe em̄ maxime cōtundi
tur diabolus. Unde ad oris
cōtusionē vel ore contunden
tem tunc adducit penitēs: cū
ad orationis assiduitatē et de
uotioneꝫ ipsius cōfessoris ex-
hortatōibꝫ ꝓuocat. hoc em̄ re
stat post euomitū diabolū ve
lut serpentem ꝓhibituꝫ vt ore
cōtundat et cōminuat: quod
fit vel orando vel particulas
peccatorū et circūstantias cō
fitendo. Vel pilat⁹ iudex erat
Per pilatum intelligimus ꝓ-
prie cōdemnatiōis iudicium
Sub caypha igitur id est cō
fessione peccatorū euomit cō
fitens diabolum. Sub pila
to ꝟo id est iudicio prope con
demnatōnis ore cōtundit ip-
sum. dum em̄ dignuꝫ se morte
iudicat interius: et ore cōfiteꝛ
exterius in seipso ore ꝯtundit
vetereꝫ hominē siue diabolū.
Nō em̄ cayphas christū do-
minū occidit. Sic neqꝫ con-
fessio sola peccatorū veterem
hominē cōtundit. sed pilatus
Unde tunc ꝑmum in eo ve-
tus homo cōtundit: cum hu-
iusmodi iudicij sententiaꝫ ore
ꝓprio coram sacerdote ꝓnun-

ciat. Econtrario ꝑo ore cō- tundens diabolus est quēad modū leo. vt legitur in. v. pri- me canonice Petri. Quēad- modū leo rugiēs circuit que- rens quem deuoret. Unde ⁊ demones in vltimo Ecci. ru- gientes ꝑparati ad escam di- cunt. A ruglētib⁹ inquit ꝑpa ratis ad escam. Ad hunc igit id est diabolum ꝑ vomitū ad quem redit miser peccator ad ducit vt hic ore eius cōtunda tur ⁊ deuoret in culpa: nouis- sime ꝑo in pena. Aliter etiā et Moraliter velut christi ꝑ- secutores scribe et pharisei et ministri horum id est lictores velut pilato damnandū chri stum dominū iterum tradūt. et hoc in mēbris: qui sub ini- quis iudicib⁹ fideles quoscū ꝙ iniuste vexāt Quotidie em̄ iudicat christus dominus in membris: ⁊ ore iudicū impio rum in eis ꝯtundit. quia con tusio afflictioꝙ suorū: ⁊ si nec passione nec cōpassiōe sua sit sua tamen est lege charitatis. que sese amantiū omnia facit esse cōmunia. Iniqui ꝑo iu- dices dum ore impio iniqꝫ fe runt sentētias: velut pilat⁹ sūt qui et si non manibus: ore ta men cōtundunt quos dam- nant. Miserabiliter autē ad illum cōfessorem ministris de monib⁹ peccator iudicandus adducitur. cuius ore contun dit ⁊ spiritualiter occidit. Hu iusmodi igit cōfessor pilatus est ore cōtundens dur; obiur gationibus ⁊ cōuicijs conte- rens penitentem ⁊ cōfitente;. vt pilatus igit christū domi- nū ore suo ꝯtundit dum ipm ore ipꝭissimo cōdemnat. Sic isti pilatini cōfessores imo pi lati spirituales cōtundūt ore suo spiritualiter confitentes. Attende igitur cōfessor quia velut pilatus pro tribunali se des in auditorio confessiōis: qui ore tuo durissimo para- tus es contundere peniten- tes: conuicijs et obiurgatio- nibus. et miscōle purgatoriū atqꝫ ꝓpiciatorium fecisti pila- ti pretorium ⁊ locu; caluarie: iudicans iterum in mēbris et ꝯdemnans iniquissime chri- stum dominum: dum ipsos penitentes absolutione indi- gnos iudicas: vel forsitan ab ominaris et despicis qui non nisi sancti atqꝫ mūdissimi de- cori deoꝙ gratissimi de laua- cro gratie id est iterioris pniē

et cõtritionis pcedere possũt. Qđ autẽ psequunť euangeli ste quia accusať coram pilato (Pilatus aũt audiens q̇a ga lileus esset remisit eũ ad hero dem) Euidenter suggillat pi latus iudices iniq̄s qui iuris dictionẽ sibi vsurpant vbi eã nõ habent. quia ꝛ ipse cũ essꝫ iniq̄ssimus: dominũ Jesũ q̇a galileus erat ad herodeꝫ qui galilee p̄erat remisit iudican dum. Quod etiam fortasse fe cit vt seipsum exoneraret: vi dens quia nõ poterat compe scere multitudinem iudeoruꝫ inflãmatã cõtra dominũ Je sum. Vnđ ꝛ sic laborabat vt declinaret iniquũ iudiciuꝫ.

Moraliter ħo instruimur ea que mundi sunt mũdanis cõ mittere. quia galilea rota in q̄ mund9 accipiť: ꝛ herodes pel liceus in q̄ mũdani intelligũ tur interp̄tatur. Vnde aplus in. vj. p̄me ad Cor. Indigni estis qui de mĩmis iudicetis. Et iterum. secularia iudicia si habueritis: cõtemptibiles q̄ sunt in ecclesia constituite ad iudicandum. Ad ideꝫ facit et illud. Reddite ergo que sũt ce saris cesari. Confessor autem qui vicem pilati obtinet: peni tentem secularẽ siue mũdanũ aliter iudicare debet. aliter cle ricũ. aliter religiosum. Et tũc ad herodẽ ipm remittit id est ꝓprium iudicem: cum ꝓ statu suo penitẽtiali ei coaptat iudi ciũ. Sunt em̃ adeo indiscre ti confessores quidam vt secu lares velint viuere monastice aut more clericoruꝫ: cum vni cuiq꞉ ꝑ mõ suo sit ꝯsulẽdum. Qui autẽ cãs ecclesiasticas et spũales secularib9 hoib9 ꝛ pel liceis examinandas cõmittit xp̄m dñm iterum ad pilatum quasi spretum remittit. Tu ḡ o sacerdos cum audis q̇a pe nitẽs galileus est. i. de mun do ꝛ in mũdo. noli eũ iudica re tanq̄ꝫ in celo sit et de celo. Quia em̃ de mũdo est: memẽ to illud Job. xiiij. Quis po test facere mũdum de imun do conceptũ semine. Et q̇a in mũdo est recordare illđ Eccl. xiij. Qui tetigerit picẽ inq̇na biť ab ea. Et illud Job. vij. Tentatio est vita homis sup terrã. Jn rota tãte volubilita tis noli mirari casum. Jn cã po assidui certamis noli mi rari vulnus. Jn abisso picis quam nõ solum necesse est tã gere sed etiã in ea versari: no

li mirari inq̄natõem. In vase luteo ne obstupescas fetorem In vulnerato noli exhorrere fluxuz sanguis. nec in naue tā fragili tamq̄ ↄfracta illutões sentire. vbi de t̄ra ꝛ terrenū iu dica penitentē: nō vt de celo ꝛ celestem. Noli exigere ꝛ ne q̄sieris in terreo ꝛ terreno hoīe celestē ꝛ angelicaz puritatem. Erubescāt neq̄ores et iniq̄ores se esse pilato q̄ parati sunt iudicare et ↄdemnare christū dn̄m spūaliter in mēbris: ꝛ vl' detractione vel publico iudi cio: cum pilatus tātope decli nauerit eius cōdēnatiōem at q̄ iudiciuz: ꝛ publice ↄfessus fuerit q̄ nihil cause īueniebat in eo: cum ipsi econtra sp cau sas iudicādi ꝛ cōdēnandi inuentāt. sicut eis exprobrat do min⁹ in. xj. caplo supra. Venit inq̄t Johānes nō mādu cās neq̄ bibēs: ꝛ dicūt: demo niū habet. Venit filius hoīs māducans ꝛ bibens: ꝛ dicūt: Ecce hō vorax et potator vi ui: publicanoꝝ et pctōꝝ ami cus. In quo manifeste appa ret immēsitas iniquitatis detractoruz qui vtraq̄ partē cō tradictōnis p̄sequunt̄. Vere sepulcꝝ patens est guttur eorum. q̄ affirmationē et negationē simul absorbent Siue em̄ faciam⁹ qd̄ vitupant siue nō faciamus: in fauces eoruz incidimus. Arguit etiā pilatus impios ↄfessores qui p liberatione dn̄i saluatoris tāto studio satagebat: cū ipsi econ trario niti videant̄ ad subuer sionē penitentiū. Pilatus excusabat dn̄m dicens (nihil in uenio cause in hoc homīe) Illi p̄o accusant ad cōfusionem et desperationē. Qd̄ aūt dicit̄ in. xxiij. Luce (Quia herodes erat hierosolimis illis dieb⁹) Bene cōgruit ꝛ misterio tropologie. Ubi em̄ damnatur christus vel in se vel in membris: vbi p̄secutionez patitur: adest herodes, id est pellice⁹ ꝛ pellis gloria. in quo gloria in anis ꝛ eius amatores intelligunt̄. Intelligitur autē pellis glia et ypocris̄ et glia carnis et pōpa mūdi. Hipocrisis au tem atrocissime christuz dn̄m p̄sequitur ꝛ in se ꝛ in suis. In se quidem dum eius gloriam sibi vendicat ꝛ furatur dū de ipsis hipocritis deum ejicit ꝛ diaboli latibula eos facit qui templa debuerant esse christi. Pugnat ꝛ astutissime contra

ipsum dum christo dño contra ipm se ꝓtegit. Illo em̄ opꝫ ta videt̄ ꝛ illum penitus induisse. In suis ꝟo eum ꝑsequit̄ ypocrisis: dum veritatē religionis subuertere nitit̄ et sola signa astruere. sicut apparebat in phariseis qui baptismata calicū ꝛ vrceoꝝ interiori mūdicie preferebant. et christum dominū ꝛ apostolos ei⁹ ꝓ ipsa religionis veritate ꝑsequebant̄. Herodes iste etiam nostris temporibꝰ hierosolimis est dum adeo pellicei facti sumus ꝓ maiori parte: vt solam pellem religionis habeamus Aliĳ ꝟo solam pelleꝫ religiōis amare videntur: quales etiaꝫ mltos monachos albos nouimus qui non nisi sue pellis habitus hoīes religiosos opinari possūt. Simil'r et q̄a de pelle hmōi gloriant̄ herodiani oīno sunt: hoc est: pellicei ꝛ pelle gl'iosi vel gloriātes. Vide igit̄ si herodes est hierosolimis his diebꝰ cum exercitu suo. id est. si in eccl'ia dei est diabolus vel mūdus cum multitudine pelliceoꝝ ꝛ pelle gloriātiū. Verissime aūt pellicei sunt q̄ tot ex pellibus sūt hoc est q̄ nihil habent nisi pelles. id est forinsecas apparitiones religionis ꝛ ostentatōes. Ad istuꝫ herodem christum iudicandū mittunt Tropologice qui eos iudices vel penitētiales vel forenses faciūt. qđ ꝛ sepe videmus: dum iniqui ꝑlati ta nq̄ȝ alteri pilati huiusmodi homines pelliceos cōfessores instituūt: qui nihil nisi de pellibus vt diximus norunt. Hi em̄ vt vulgo dicit̄ mercatores sunt pellium angullaꝝ duꝫ nihil nisi pelles aut emūt aut vendunt. ꝛ hoc est q̄a nec sibi aliud querunt: nec se consulētibꝰ aliud iniungūt. Pompa ꝟo mūdi cum quāto exercitu hierosolimis id est in ecclesia sit: canes ꝛ aues et eq̄tatus velut pharaonĳ et turbe clientelarū maxime in ꝑlatis et ꝑsonis ecclesiasticis ostendunt. Et hmōi herodi vel herodianis iudicādus in membris hoc est in religiosis et vere christianis tradit⁹ ꝛ expositus est christus dñs. Unde ꝛ ipm in mēbris cōculcant duꝫ religionem aspnant̄ ꝛ abominant̄: et religiosos posuerunt abominationē sibi: ita vt graues sint eis ad videndū. Nō nunq̄ȝ etiam eos persequunt̄

herode in hoc deteriores: qui christum dn̄m tm̄ spreuit cū exercitu suo: nihil psecutōnis eidem inferens. Isti vero spiritualiter eum psequunt in suis dum religionē in eis impugnant et destituūt. (Sed et herodes ex multo tpe erat cupiens videre Jesum (vt dr. xxiij. Luce. Isti autē grauis est ad videndū qui in membris pre odio ipm videre non possunt Herodiani igit nequitiā ista gens pharaonia q̄ in curribꝰ et in equis est trāscēdit. His minat dn̄s per Sophoniā in pmo. Uisitabo inqt super oēs qui induti sunt veste peregrina qui intelligunt inanis glorie amatores Propria em̄ vestis nostra humilitas est: et sup omnē qui arroganter ingreditur limen qui cōplēt domū dn̄i in eqtate et dolo. Carnis similiter glia in turba nepotulorum ppinquorum que veraciter exercitꝰ pharaonis est: herodem hierosolimis. id est in ecclesia dei esse ondit apte. De huiusmodi herode. i. plato pelliceo qd est carnali manifeste verū est qd legit in eodem capitulo Luce. Tal' em̄ cum exercitu suo. id est cū turba nepotulorū et cognatorum et aliorum domesticorum christū dominū spernit. Hmōi em̄ primi destructores et cōculcatores sunt religiōis. et recte exercitus vocant. quia cum diabolo cōtra religionē et dei honorem militant. Hi sūt gens pessimorum quas anthiochus in arce hierusalem cōstituit. i. in clero vel in altitudine plationis ecclesiastice: et abomiationes alie q̄ in. iiij. et. vj. Machabeorū: templum et ciuitatem fedasse et polluisse legunt Qd vero dicit (quia exuit eū c. W. Jesum nec dicitur habere vel honorare. ad curiositatē vel vanitatem hmōi hominū referendū est. qui si qn̄doq3 aliquid de sacris literis aut religione: aut inqrūt: aut audiunt: non diuino honori aut proprie saluti. sed proprie curiositati vel vanitati inseruiunt Ad hocipm referēdum est qd sequit in eodem caplo (Herodes aūt viso iesu gauisus est valde) Uani em̄ et curiosi de lrarum sacrarum cognitiōe valde gaudēt. sed vane et auare. Potest enim referri ad vanitatem eorū q̄ de frequentia sanctorum et familiaritate vane

gaudent qui gloriant̄ qui ad hoc solum eos vocant vł eos frequentāt vt de eoꝝ freq̄ntia boni videant̄ et p̄dicent̄. Ad eandē curiositatē referendum est illud qđ sequit̄ (Quia spe= rabat signū aliq̄d ab eo fieri) De curiositate eī̄ aut fidei in firmitate desideriū miraculo- rū in multis orit̄. in q̄ herodi siles sunt q̄ multa q̄dem audi erat de iesu vt ibidē legit̄. nec tamē adhuc credebat. sed po tius signū aliqđ videre quere bat.ꝗꝫ molesti aūt sūt ei hmōi hoīes q̄ verbis ⁊ exhortatōi= bus eius credere nolūt: in.ix. Marci expsse testat̄. dicens. O generatio incredula ꝗꝫdiu apud vos ero:ꝗꝫdiu vos pa= tiar. Qđ aūt sequit̄ (Interro gabat aūt eū herodes multis sermonibꝫ:ac ille nihil respō= dit ei)significauit herodianos id est vanos atꝗꝫ carnales ex curiosa intētione in sacra do- ctrina nō posse proficere: nec dei posse respōsionē id est in- terrogatoꝝ reuelationē obti= nere. Vñ legit̄ Prouer.xiiij. Querit derisor sapiam ⁊ non inueniet:doctrina prudentiū facilis.vel qꝛ scriptū est.(In- terrogauit eū multis sermoni bus) Non autem operibꝫ aut rectis affectionibus. Respō- sionē a dño non meruit. Ope ribus enim interrogabat euꝫ Anna ꝓphetissa:q̄bus gratiā prophetandi meruit. De qua legitur in.ij. Luce. Non eniꝫ reges solebāt aut sacerdotes consulere aut interrogare do minum vacuis muneribus ⁊ sacrificijs Cōtra carnales q̄- bus claudit domin⁹ misteria sua dicitur. vij.supra. Nolite spargere margaritas vestras ante porcos.hoc est margari- tas sacrorum eloquiorum:añ eos qui in scenus carnalium voluptatuꝫ versant̄. Contra vanos ⁊ inflatos et de sua sci entia presumentes in.xviij.di citur supra. Nisi cōuersi fue= ritis ⁊ efficiamini sicut paruu lus iste: non intrabitis in re= gnum celorum.id est in sacrā scripturam. Et in.xj.sup̄. Ab scondisti hec a sapientibus et prudētibus ⁊ reuelasti ea par pulis. Inundantibus sermo nibus ⁊ vacuis ab operibus dixit in.xxj. supra. Auferetur a vobis regnum dei et dabi= tur genti facienti fructuꝫ eius id est sacra scriptura dabitur opantibꝫ. Et i ps. Intellect⁹

bonus omnibus facientibus eum quasi dicat dabitur: et illud: a mandatis tuis ea videlicet operando vel implendo intellexi. Quod autem sequitur in eodem capitulo Luce (Stabant principes sacerdotum et scribe: constanter accusantes eum) Ad maledicos et detractores referendum est quod coram principibus vel sicut exposuimus secularibus christo domino in religiosis detrahunt: eos vel ad vexandum accusant: vel ut eos apud seculares contemptibiles reddant: detractionibus vitam eorum vituperant. unde sequitur (Spreuit autem herodes illum cum exercitu suo) Vel scribe et pharisei clericos et religiosos significant qui turpitudine vite sue et infamia christianam religionem accusabilem et contemptibilem efficiunt. propter quod et dominus dicit Ezechiel. xxxvi. Sanctificabo nomen meum magnum quod pollutum est inter gentes quod polluistis in medio earum. Similiter et illud Exo. v. Fetere fecistis odorem nostrum coram pharaone et seruis eius. hoc est quod improperat eis dominus in. xi. luce. Ve vobis legisperitis qui tulistis clauem scientie et ipsi non introistis: et intrantes prohibuistis exemplo vestro. ut dicit interlinia. Expressius autem. xxiii. super Ve vobis scribe et pharisei hipocrite qui clauditis regnum celorum ante homines: vos autem non intratis nec introeuntes sinitis intrare. Sequitur. (Et illusit illum indutum veste alba et remisit ad pilatum) Vestis alba iuxta misterium: in qua illusus est immaculata caro est virginei candoris. Sed quia intelligitur hic quod herodes et illusit et induit eum veste alba ad illusionem quasi non esset dignus nisi veste alba. non purpurea vel coccinea que regalis erat Congruentius mistice et moraliter accipitur. Vestis ergo exterior puritas vel mundicia est. Vel ad litteram ipsa vestis alba vestem istam in multis vel in eis omnibus herodes christum induit ad illusionem quasi pellis. i. gloria inanis ad eius assumptionem vel induxit ut supra aliquos monachos albos ad assumptionem albe vestis induxit. aliquos hipocritas ad assumptionem mundicie exterioris vel innocentie mentis. Veste alba induisse christum dominum herodes. i. pellis gloria videtur. quia et illi membra eius esse videntur et veritas christiane religionis in eis esse et christus dominus per gratiam inha

bitare videt. In hmōi ḡ hominib9 herodes.i. pellis gl'ia xp̄o dn̄o in veste alba illudit: dum ipsa huiusmodi vest; induitio xp̄o dn̄o ad ignominiam ꝛ i opprobriū cedit. Quis em̄ āmirari sufficiat blasphemias gentium ꝛ hereticoꝝ de hipocritaꝝ et falsoꝝ religiosorum turpi vita: xp̄iane religioni obiectas. Ipsi etiā q̄ sic de albati exteri9 sunt: christo domino in veste alba in seip̄ illudunt. quia totum est illusio totūq; dei ꝯtumelia quod de hmōi veste faciūt. queadmodū totū est gloria dei q̄d christiane religiōis veri cultores et veri religiosi de veste sua alba exteriori sua mūdicia faciunt. nec mireris si herodes et exercit9 eius xp̄o dn̄o illudūt si q̄ʒdiu gens dealbatoꝝ herodem.i.pellis gl'iaȝ habebit regē ꝛ ipsa erit exercit9 ei9 cōuersationem suā exteriorē ꝛ habitū suū xp̄o dn̄o facit ludibriū

Possunt ꝛ hi intelligi illudere ei veste alba q̄ eū in monachis albis aut aliter hītu dalbatis obprobrio hn̄t. Hi sūt q̄ religionē in eis aut ꝯtēnunt aut irridēt. et ſm hoc intelligemus: illusit indutū veste alba id est illusit ei cum ipse indut9 esset veste alba. Pōpatici igit ꝛ de forinseca gl'ia.i. mūdana tumidi q̄ hūilitatē religionis hn̄t opprobrio: ꝛ eā irridēt in claustralib9 Herodes ꝛ exercitus ei9 sunt xp̄m dn̄m spernentes ꝛ eidē in veste alba ad lr̄am vel puritatē cōuersationis illudētes. Adulatores etiā q̄ puritatē alioꝝ adulādo p̄dicant: in veste alba eis illudūt. Eo em̄ vnumquēq; q̄s iduit aut opit q̄d de eo p̄dicat. Sicut em̄ vt ait btūs Ambrosi9 vestis pulcerrima preciosissimaq; fama est. sic vestis ignominiosa atq; turpissima infamia est. Sil'r ꝛ detractores et irrisores q̄ aliene puritati vel ipso albo habitui ad lr̄am detrahūt in veste alba: illi cui detrahūt illudūt. Verissime aūt ei diabolus in veste alba illudit: cui puritatē suā in ludibrium v̄tit. hoc aūt totiēs fit q̄tiens de cādore puritat; aut castitat; apud se q̄s inaniter gloriat. Habet em̄ van9 albā vestē castitatis ad ludibriū: non ad decorē: dū eā sibi attribuit et in hoc sibiipsi illudit q̄ eaȝ sibi mēdaciter attribuit. sicut et iudei in hoc exēplo dn̄o il-

ludebãt. Sic ꝛ ianiter gl'iantes seipsos faciũt sibi ludibꝛium: dũ sibi qđ a se nõ hñt mẽdaciter attribuũt. Simil'r et dũ vestis alba.i.supꝑelliciũ: vl' etiã vestis monachal' alba alicui induit ꝛ circũdat: q̄ nõ ad dei gl'iam sed etiã intẽtõne q̄rendi q̄ sua sunt: vel p̄bendã recepit vel religiõis habitum in veste alba sibi sciat illudi. Ludibꝛiũ em̃ est alb9 hitus ꝛ oĩs exterioꝛ albatio vbi fuerit tetra et hoꝛrenda cõuersatio. Queadmodũ em̃ vbi reuera canonic9 q̄s nõ efficit monachus aut derisoꝛie et ad ludibꝛiũ hmõi veste induit. sic et ibi. Intert9 eni nec canonic9 nec monach9 hmõi efficit hõ sed hoc ei ꝑ veste foꝛinseca si ignominiã suã agnosceret eidẽ ad ludibꝛiũ simulat. Heu q̄t ꝛ q̄ntis sic illudit: ꝛ illusio nẽ istã nõ reputãt. sed potius honoꝛari ac ditari se putant: moꝛe insanoꝝ q̄ cum reges se vocari audiũt: reges se eẽ opinant. ꝛ q̄cũq ad illusionem ꝛ obꝓbꝛium eis fiunt: veritatem honoꝛis putant. Vnde et baculũ q̄ eis dat sceptrũ putant regale. ꝛ ad hunc modũ de aliis. Intelligant igit ꝛ foꝛmident q̄bus sic in veste alba illuditur se apud herodem et esse et hoc pati: et de potestate herodis esse: que etiã galilea spũalis hoc est rota mundi et rota yxionistinus laboꝛiosus circuit9: ꝛ ad quã nõ nisi excoculati alligant. queadmodũ factũ est de Sãsone quẽ excoculatũ philistei clausũ in carcere molere fecerunt. vt legit xvi. Judicũ. Hec est mola asinaria q̄ oẽs q̄bus ꝑ amoꝛẽ et desideriũ alligat: in ꝓfundũ maris hoc est in fundũ inferni deiicit. sic legit supꝛa. xviii. Hmõi hoĩb9 nõ restant postq̄ has illusiões passi sunt sub Herode: nisi vt eos remittat ad pilatũ.i.ad diabolum ludicãdos. qđ et in eodem capitulo Luce de domino Jesu subiungitur. (Et remisit eum ad pilatũ) In quo addiscere debent sacerdotes ad prudẽtioꝛes se mittere debere procbianos suos vt ab eis in foꝛo penitẽtiali iudicentur. Subditus quippe erat dominus Jesus herodi ratione patrie ꝛ tamen eum iudicare noluit. sed ad pilatum quasi qui melius eum nouisset iudicandum remisit. Addiscãt etiam pellicei

de his q̄ ad veritatem religio
nis ptinēt ꝑ sua temeritate n̄
iudicare. Silr et de spūalibꝫ
tacere: cum sola forinseca q̄ sci
licet ad pellē ptinēt nouerint
et remiscant. qꝛ herodes non
p̄sumpsit xp̄m dn̄m iudicare:
ꝓ eo fortasse qꝛ de his q̄ ad re
ligionē ꝛ ad dei cultum ptine
bant accusabat. qd postea se
quit in eodē caplo Luce (Et
facti sunt amici herodes et pi
latus in ipsa die, nam ante ini
mici erant adinuicē) Mistice
significabat xp̄iane religiōis
inimicos ꝛ oēs honestatꝭ im-
pugnatores: d ipsa morte san
ctoꝝ vel corpali vel spūali pa
cem ꝛ amiciciā ad inuicez esse
facturos. Eo em̄ ipso ꝙ chri-
stiana religio eiusqꝫ cultores
vicijs oībꝫ ꝛ vicioꝝ oim ama
toribus aduersat. quia illam
quā maxie aduersariaz habēt
de eius morte vel diminutōe
vel etiā turbatione cōiter gau
dent. Et cuz in alijs nōnunqꝫ
cōtrarij sint: in hoc vno colli
gati sunt vt religionis oē de-
trimentū: gaudiū sibi faciant.
cui sile est illud qd legit Ju-
di. xv. de vulpibꝫ Samsonis
que caudas habuere colliga-
tas qꝫqꝫ facies haberēt diuer-
sas. Potest ꝛ illud ad effici-
caciā dn̄ice passiōis referri, sic
dicit aplus in. ij. ad Ephe. q̄a
ipse est pax nostra q̄ fecit vtra
qꝫ vnū, ꝛ mediū pietem mace
rie soluēs inimicicias in car-
ne sua. legē mandatoꝝ euacu
ans vt duos condat in semet
ipso in vno nouo homine fa
ciens pacē, ꝛ recōciliauit am-
bos in vno corpe deo p cru-
cem: interficiēs inimicicias in
semetipso. Et in p̄mo ad Co-
los. Quia i ipso cōplacuit oēz
plenitudinē diuinitatꝭ inhītare
et p eum recōciliare oīa, et in
ip̄m pacificās p sanguinē cru
cis eius: siue que in terrꝭ: siue
que i celis sunt. ꝓpter hoc eru
bescant et expauescāt nequio
res se esse herode ꝛ pilato. ma
xime q̄ illo die sancto parasce
ues. die scꝫ dn̄ice passionis et
mortis q̄ herodes scꝫ ꝛ pilatꝰ
facti sunt amici: odia ꝛ inimi-
cicias in cordibꝫ suis retinēt.
Significat etiam ista cōcor-
dia vnionē regni ꝛ sacerdotij
in xp̄o dn̄o factaz. Pilatꝰ em̄
p̄ses erat iudee in q̄ confessio
laudis cui maxime clerus in
uigilat accipitur. In galilea
ꝑo p interpretationē quā dixi
mus mundi regnum seu p̄n-

cipatus accipit. Qz igit amici
facti sũt herodes ꝛ pilatus: ex
die dñice passionis et mortis
vel regni ꝛ sacerdotij cõcordi
am vel duoꝝ ꝑploꝝ pacẽ ꝛ ca
ritatis amorẽ in xp̃o dño et ꝑ
ipsam factam significat. (Pi-
latus aũt cõuocatis principi
bus sacerdotũ ꝛ magistratus
populi dixit ad illos. Obtuli
stis mihi hunc hominẽ quasi
auertẽtẽ ꝑplm. ꝛ ecce corã no-
bis interrogans nullaz in eo
causam inuenio ex his in qb͡ꝫ
accusatis eũ. sed neqꝫ herodes
nã remisi vos ad illũ. et ecce
nihil dignuz morte actum est
ei) In quo pilatus arguit cõ
fessores ꝛ iudices q̃ sua teme-
ritate p̃sumũt iudicare vel re-
os vel penitẽtes: cũ ipse inter
rogabat principes sacerdotũ
causam q̃ eum ꝯdẽnare debe
ret. Recte aũt astruit innocẽ
tiam eius ꝑ herodem dũ illuz
ab herode ad se remissum di-
cit: tanq̃ꝫ innocẽtẽ. qꝛ apd̃ de-
um ꝛ hoĩes oportet innocen-
tiã seruare. (Emendatũ ergo
illum dimittã) Hec debet esse
intentio iudicũ ꝛ maxĩe ꝯfes-
soꝝ vt emẽdatos dimittant: ꝛ
remittant q̃scunqꝫ iudicãdos
assumpserint. In q̃ neq̃ores
sunt pilato cõfessores qui de-
teriores eos dimittũt. Nolu-
it pilat⁹ eũ dimittere nisi emẽ-
datũ: tu aũt dimittis eũ dete-
rioratũ: cũ vel in iram vl' odi-
um eũ ꝯtra te accẽdisti. vel in
desperatõem deiecisti. vel ni-
mio onere penitẽtie eũ confre
gisti: vel ꝯfusione ꝛ erubescẽ-
tia: ita vt iam loquelã cõfessi-
onis amiserit suffocasti. Bñ
dicebat pilatus p̃ncipibus sa
cerdotũ in. xviij. Johis (Acci
pite euz vos et s̃m legẽ vestrã
iudicate) Aut quia tradẽdus
est virtutib͡ꝫ vetus hõ ꝛ s̃m le
gem eaꝝ iudicandus. Aut qꝛ
cõcilio sacroꝝ eloq̃orũ et do-
ctorũ cõmittendus, ꝛ s̃m legẽ
diuinã q̃ ꝑ ꝯgnitionẽ eorum
est iudicãdus. Tu autẽ dicis o
confessor nequã Accipiã ego
eum ꝛ s̃m legem meã que to-
ta austeritas est iudicabo. De
hoc autẽ ꝙ tacuit dñs Jesus
coram pilato: ita vt s̃m Mar
cũ in. xv. (miraret pilat⁹) qua
mansuetudine ꝛ hũilitate ꝑse
cutio ꝛ damnatõ ista exterior
accipiẽda sit. et ꝙ ꝯfessio sine
disceptatõe esse debeat euidẽ
ter suos edocuit. Qd̃ aũt se
q̃tur (Vidẽs iudas q̃ tradi-
dit eũ ꝙ dãnat⁹ esset: penitẽtia

ductus retulit triginta argen
teos pncipibus sacerdotuz et
seniorib9 ppl'i:dicēs. Peccaui
tradēs sanguinē iustū) Ut se-
pe diximus iudas ex interpta
tione ipsi9 nomis cōfessio est
seu gratia cōfessiōis vel con-
fitens. Et hoc pprie ↄfitentis
est vt pcium mortis sue. id est
vel voluptatē vel qdcūqꝫ ali
ud peccatū p quo se in mortē
tradidit diabolo: offert pnci-
pibus sacerdotū.id est eis qui
claues habēt: q̄ sunt sacerdo-
tū principatus. Maxime au
tē ↄgruit illud intelligi de ma
le accepta vl' acq̄sita pecunia
que sic male acq̄sita est vt eaz
remittere nō liceat: q̄ tradēda
est ↄfessoribus. id est arbitrio
eorū restituenda. Peccata ꝟo
que pciū sunt mort; oīm pec-
cantiū: eis sunt tradenda ꝛ vi
liter pijciēda ad pedes eoruz.
Tradenda inquā vt ea come
dant. vt legit̃. iiij. Osee. Pec-
cata populi mei comedent .i.
labijs ꝛ dentib9 cōsumēt orā-
tes ad deum atqꝫ clamātes ꝛ
ipm corpus et sanguinez dñi
sumētes. Tradenda etiā sunt
eis iudicanda et puniēda seu
vīdicāda: ꝛ queādmodū egri
tudines ꝛ vulnera sanāda. et
hoc totum ꝯm legem dei que
et lex est ad punienda ꝛ vindi
cāda delicta: ꝛ ars spūalis me
dicandi ad morbos aīarum
ꝛ vulnera sananda. In q̄ pcu
tiunt̃ qui pprio arbitrio pctā
sua puniri ꝛ emēdari volunt.
cum iudas triginta illos ar-
genteos pncipibus sacerdo-
tū reddiderit: et eis inuitis ac
recusantib9 dispēsationi eorū
et voluntati tradiderit. Mi-
ra stulticia atqꝫ psumptio co-
ram iudice tanqꝫ reum cōpa-
rere: et eius nolle parere iudi-
cio neqꝫ fori illi9 legibus iudi
cari. sed magis pprias in alie-
nū cōsistoriū ꝛ curiam afferre
et in ipso cōsistorio dei legem
respuere. qd penitētes illi faci
unt q̄ nec docentib9 cōfessori
bus pcepta diuīe legis crede
re volūt: nec pcipiētib9 obedi
re. s; ppo sēsu ī dī iudicijs vo
lūt ābulare ꝛ pprie volūtat; ar
bitrio qd ī deū deliquert̃ emē
dare. Est aūt vox cōfessionis
ppria q̄ dicit (Peccaui tradēs
sanguinē iustū) quia oīe pec
catuz reuera traditio sanguis
iusti est. Traditio est. qꝛ ↄtra
fidelitatē que dño legis debe
tur est. Cui em̄ tanta fidelitas
tantaqꝫ legietas debet̃: quan

ta deo, contra quem nulli aliq̃ aliq̃d obẽri potest. Maxime aũt peccata xp̃ianoꝝ traditiones sunt, ⁊ dei. ⁊ sui. ⁊ ꝓximorũ. In seipsos eniȝ infideliter agunt q̃ se demonib⁹ tradunt In deuȝ infideliter: nõ solum quia dominus, sed qꝛ hospes per gratiam inhabitãs cũ eis et in eis. Sicut dꝛ in p̃s. In eternum exultabunt ⁊ habitabis in eis. Et in. iiij. ad Ephe. christũ habitare ꝑ fidem ĩ cordib⁹ vestris. Qui igiť dei hospitiũ id est teip̃m deo inhabitante atq̃ presente: dei hostibus id est demonibus tradis Nunquid non quantum in te est cum ip̃o hospitio deum hospitem demonibus tradis Qm̃ etiaȝ ꝭm apostolũ per te in teip̃o occidiť sp̃ũaľr. Quẽadmodũ em̃ in te viuebat ꝓ' us ꝑ gratiaȝ. sicut dicit apľus in. ij. ad Gala. viuit ꝟo in me xp̃s. sic in te occidiť ꝑ culpaȝ, et ita re⁹ es mortis dñi tui. nõ solũ ꝑ traditionẽ sed etiã ꝑ effectionẽ. Efficis em̃ peccatuȝ quod vtiq̃ est mors xp̃i in te. quẽadmodũ gratia vita erat: qua viuebat in te. que mors ĩ comparabiľr christo domino longe intolerabilioꝛ q̃ȝ mors quam in proprio corpore sustinuit. vitam em̃ illam qua ĩ corpe ꝓprio viuebat ꝑ ista exposuit. in quo vtrũ plus diligeret aut cariorẽ haberet euidenter ostendit. Sanguineȝ ergo iustũ tradit qui seipsum tradit diabolo cum prius esseȝ iustus. Uel etiã sanguinẽ ipsi us xp̃i, id est vitã ipsius q̃ prius viuebat in eo. Uel sanguinem ei⁹ iustũ. quia p̃cium sanguinis, vel q̃tum in se est euȝ iterũ crucifigi cõpellit. vt diĉ ap̃ľs ad Hebreos in. vj. Rursus crucifigẽtes sibimetipsis filium dei, plus eum offendẽtes dum p̃ciũ mortis sue eidẽ auferũt. In totã etiã ecclesiaȝ infideliter agunt quia in matrem quia ipsa mater est. Et quẽadmodum membrũ non suum est sed corporis: sic christanus non sui iuris est sed toti⁹ corpis eccľie. Infideľr igiť ⁊ impie agit q̃ mr̃em suã ecclesiã vno mẽbro mutilat. i. seipso p̃sertiȝ cum in ea velut amicus imo velut membrum se esse simulet et panes ei⁹ spirituales ⁊ tp̃ales assidue comedat. Docemur etiã in ꝟbis iu de. quia prima vox confessionis debet eẽ Peccaui. (At illi

dixerunt:quid ad nos: tu vi-
deris) Quos illi doctores ꝛ p̄
lati ceteriq; sacerdotes imitā
tur:q̄ pn̄iam aliorū vel culpā
indifferenter tanq̄ ad eos nō
ptineat ptrāseūt. Illud q̄z no
tandū est qđ dicit (q̄a videns
q dānatus esset:penitētia du
ctus)ꝛc̄. q2 pctōr anteq̄ dāna
tionē suā videat: nō anteq̄ di
abolo se vinctū traditum esse
agnoscat penitētia ducit̄:non
p̄ciū mortis sue reddit.i. pctā
(Et piectis argenteis in tem-
plo:abijt ꝛ laq̄o se suspendit)
Unde dicit piectis. Proijci-
enda em̄ sunt velut stercora ꝛ
spurcicie intolerabiles pecca
ta,non velut thesauri ꝛ reliq̄e
abscōdēda ꝛ seruāda. Sic il-
li faciūt qui peccata sua nō so
lum relinq̄re sed nec etiā vide
ri volunt fidelissimi custodes
thesaurarij diaboli. Proijciē
da etiam sunt sicut onera gra
uissima et portantē q̄uis for-
tissimū suffocātia ꝛ cōterētia.
vt dicit̄ in p̄s. Sicut on9 gra
ue ḡuate sunt sup me Et ysaie
lviij. Solue fasciculos depri
mētes. Proijciēda sunt sicut
furtiue res q̄ pijciunt̄ a latro
nib9 ne cum eis dep̄hendant̄
Et sicut p̄da a p̄donibus: ne
fugam eorū impediat aut re-
tardet cū hostes eos insequū
tur. Sic et tu cū te lictores in
fernales insequunt̄ velut fu-
rē: vt te vna cū rebus furtiuis
capiant. Silr ꝛ velut p̄done3
te ijdē hostes isequunt̄ vt oc-
cidant. Scito ergo q̄a cū hu
iusmodi p̄da nō potes man9
eoꝝ euadere. onerosissima em̄
est: nec pmittit portantes etiā
pedem mouere. Proijcienda
sunt velut merces q̄ naue3 ni
mis onerant ꝛ piclitari mergi
q; cōpellunt. sicut dicit Job
xxxj. de se. Quasi tumētes sup
me fluctus semp timui dn̄m.
Qđ Gregori9 exponit de one
ratione nauis: cui naufragiu3
īminet: ꝛ p̄ timore piculi mer-
ces ei9 in mare pijciunt̄. Pro
ijciēda etiā ꝛ excutiēda sūt vi-
cia sicut vipe adherētes. quē-
admodū Paul9 i vltio Actu.
viperā adherēte3 brachio suo
excussit ꝛ nihil mali passus ē.
Proijciēda sunt ꝛ excutienda
sicut ignis q̄ p modicā hora3
lesionē magnā igerit. In his
que diximus pijciēdis ꝛ a se ex-
cutiēdis nullus morosus est
aut piger. nemo petit induci-
as aut dilatōes: nemo consi-
lijs aut deliberatōib9 retarda

tur. sed toto nisu et acceleratõe vnusquisqꝫ seipm liberat et a se ista excutit. quãto magꝭ igit eidē conatus et acceleratio habenda est in pctis. Sed vt se pe diximus et sepiꝰ dicēdū est. ceca corda nec videre horrorē vicioꝝ et pctõꝝ suorũ: nec mortua lesionē sentire pualēt. Recte aūt dicit (piectis in templo argenteis) In templo eñi id est in eccl'ia dei: faciēde sūt ꝯfessiões. nõ solū q̃ extra ecclesiã facte. i. apud hereticos et scismaticos: spreta di eccl'ia. sed qꝛ in ipsa sola dei eccl'ia fit remissio pctõꝝ. et ipsa sola ē q̃ claues habet. In tēplo igit p ijcit hmõi argēteos. i. pctã cõfitet q̃ in fide sacramēti cõfessiõis. i. in spe suffragioꝝ ecclesie. in cõfidentia ptãtis clauium que in petro a dño eccl'ie tradite sunt. In obedientia et subiectõe ptãtis eiusdem peccata cõfitet. Alioquin id est si cõtrariū penitēs in se habuerit. cõtrariū inquã alicuiꝰ istorum q̃tuor: fructū penitētie et ꝯfessionis amittit. Q̃d aūt sequit (quia abiēs laqueo se suspendit.) Suspendiū ad lrãꝫ pena est ꝓprie latronū et pditorum. et ꝓpter hoc q̃a tanq̃ latrones et proditores sacerdoti velut ptori: ab ipsa dei gratia tradunt suspēdēdi. merito iudas q̃d esset faciēdū in suo facto ostēdit. qꝛ abeundū est eis a lacu miserie et luto fecis vbi versabant p viã veritatis et laqueo diuini amoris se suspendere debent: vt toti ex alto pēdeant. i. ex celesti arbitrio vel funiculo amoris deo alligati: terre p spem nõ solūmodo nõ innitant. sed neqꝫ pedibꝫ. i. affectõibꝫ eã tangant. Tãgit autē q̃ amat. sicut vulgo dꝛ illud tangit cor meū qd amo. Hoc eñi ꝓprie est esse suspensum de alto scꝫ pendere et nulli inferiori inniti: vel etiã tangere. De hoc suspendio legit Job. vij. Elegit suspēdiū anima mea et mortē ossa mea. Sed q̃le debeat esse suspēdiū penitentiū: in suspendio iude apte ꝯgnosciñꝰ: eoqꝫ legit in pmo Actuum. Quia suspensus crepuit medius et diffusa sunt oĩa viscera eius. Patibulū suspēsoriū: aut arbor ē: aut ex tribꝫ lignis cõpositū: qd vulgo furcas vocamus: aut gybetū. qd gybetū dꝛ eoqꝫ in vno gybuꝫ habeat põderosum: et hoc vt pondere suo suspēsos. Arbor

cui appendendi sunt peniten-
tes: Penitētia est et ꝑ collū fu
niculo amoris eidē alligandi
vt funiculus amoris collū oī
no possideat vt inde vox con
fessionis ad nutum amoris li
bera erūpat: ꝛ nisi ꝑ collū liga
tus aut alio modo tentꝰ sit pe
nitēs, id est nisi viam vocis
amor dī oīno possideat vt in-
de vocem cōfessionis emittat
insuspēsus remanet latro hu-
iusmodi. Patibulū ꝟo ex tri-
bus lignis.i.ex spe venie: ꝛ spe
gratie: ipsam gratiam velut li
gnum trāsuersum supportāti-
bus compingiť. ab ipo ligno
transuerso.i.gratia pēdere de
bet penitens velut funiclo tri
plici atqꝫ fortissimo. Huiꝰ pri
ma pars est desideriū recupe
randi ipsam graz. Secunda
desideriū custodiēdi eā. Ter-
cia desideriū bene vtendi ea.
De h funiculo Eccs.iiij. Fu
niculus triplex difficile rūpiť
Harum partiū si vel vna de-
fuerit: suspensus penitēs a pa
tibulo penitētie cadit. et a gra
tia.id est ligno trāsuerso in ꝓ-
fundum recedit. Hybetuz ꝟo
quod pondere alterius partꝭ
sue sibi appēsos latrones sub
leuat ꝛ celo approximat: eadē
penitentia est que pōdere hu
militatis penitentes subleuat
Quanto eīn a ꝑte sua humili
tatis sue pondere ampliꝰ deꝑ
munť ꝛ infimius trahunť: tā-
to a parte altera q̄ dei est am-
plius exaltanť ꝛ celo imo ipsi
deo viciniores efficiunť. Qđ
ꝟo sequitur (quia crepuit) ad
causas crepatiōis spūalis re-
ferendū est. Crepare quippe pe
nitens debet: aut vehemētia
spūssancti: ventrē.i. conscien-
tiā eius implente. cum ipm et
feculētiam viciorū simul cape
nō possit. et ꝓpter hoc intrāte
spūsancto: ꝛ diabolo cum oī-
bus que ad ipm ꝑtinent: ꝑsen
tiam eius fugiente ꝛ exire pro
viribꝰ festināte. ideoqꝫ vas ip
sum suū dirūpēte aut fugien-
te: vel deo per humilitatē pre
mente vl' gladio doloris pun
gēte. quō g nō crepabit peni-
tens spūsancto intrante ꝛ im-
plēte: deo ꝑmēte: ꝛ gladio do-
loris ipm ventrē feriēte: viam
ꝑ quā intrat spūsctūs ipo spi
ritusancto totalr occupāte: di
abolo ꝟo ꝛ vicijs nullum ali-
ud effugiū habētibus nisi so-
lam diruptionē et occupatu-
ram. Bene aūt dicitur (Diffusa
sunt omnia viscera eius) Co-

gitatiões eñ̄ ꝛ affectiões ma le ꝛ vicia omnia veteris hoīs viscera sunt ꝛ feces in visceribus eius cõtente. q̄ oīa diffū- denda sunt. i. per cõfessionem de ventre cõscientie emittēda Si vel ex his vnū retentū fuerit: nõ moꝛit iudas. Nõ eñ̄ crepat iudas vt diffundātur oīa viscera eius. Uiscera ꝰ iude reseruare videt qui peccata ꝑ occultationē retinet et reseruat. Similis aūt ē ꝛ mors noui hoīs. Suspēdit q̄ ꝑpe se cum ꝑ supbiā se eleuat. Crepat medius ꝛ diffundunt oīa viscera eius. i. virtutes ꝛ gratie: velut ꝑciosi liquoꝛes ꝺ vase contrito atq̄ cõfracto effluunt. Uñ Eccī. xx. Gratie fatuoꝛū effundent. Et eiusdē. xxi. Coꝛ fatui quasi vas cõfractū et oēm sapientiam nõ tenebit Silr ꝛ cum ad exterioꝛa cogitatum suum ꝛ affectionē effūdit: ꝑ sollicitudinē ꝛ amoꝛē viscera eiꝰ diffundent: ꝛ crepat mediꝰ ꝛ fune vl' moꝛte iude interit. Uñ Eccī. x. Pꝛoiecit intima sua in vita sua. Merito aūt hic teꝰtatio laqueus accipitur que incautos illaqueat et quāto amplius ꝑ moꝛā trahit: tanto viam vite ꝛ spiraculi ampliꝰ obstringit: donec ad suffocationē ꝛ strangulatiōe spūalez deducat. (Pꝛincipes aūt sacerdotū accepꝰ. xxx. argenteis dixerunt) ꝛc. Accipere gratāter ꝛ acceptos habere. xxx. argenteos id est tinnulam ꝛ suauem: dei auribus et suoꝝ sonoꝛam ꝛ lucidā: triplicis trāsgressiōis decalogi cõfessionem. q̄ oīa in. xxx. argenteis intelligunt debent pꝛincipes sacerdotū. i. ꝑlati ꝛ confessoꝛes. qꝺ cõtra eos dicimꝰ q̄ ꝯfessionē peccantiū abominant. In q̄ vident deterioꝛes pꝛincipibus sacerdotū q̄ dñi moꝛtē ꝑcurauerūt. Illi eñ̄ saltē ꝑiectos. xxx. argēteos acceperūt. isti ꝓ ꝑiectos ꝑ indignatōem ꝛ abominatōez longius reñciūt. Qꝺ aūt dicunt. (Nõ licet eos mittere ī coꝛbanan. qꝛ ꝑciū sanguis est) eos figurāt q̄ pctā adeo abominātur vt auditū cõfessionis coꝝ nephas ꝛ pollutionē aurium suarū reputēt. Coꝛbanan eñ̄ qꝺ receptaculū erat oblationū ꝛ donoꝝ q̄ deo offerebant coꝛda eoꝝ significat qui nihil nisi bona opa q̄ vtiq̄ oblationes dei sunt audire ab hominibꝰ possunt. qꝛ non licet eos

mittere in corbanan id est i re
ceptaculū dei donoꝝ id est in
cor sanctuȝ, in quod non nisi
q̄ deo offerunt mittenda sunt
Potest ꝛ cetus electoꝝ q̄ pre-
ciū sanguis xp̄i sunt. sic docet
Petrꝰ i. j. ꝑme canonice sue
dicens. Nō em̄ corruptibili-
bꝫ auro vel argēto redēpti estꝭ
ſꝫ p̄cioso sanguie q̄si agni in-
cōtaminati ꝛ imaclati christi
q̄ oēs triginta sūt ꝑpter tripli-
cem obseruātiā decalogi. ꝛ ar
gentei. puritate scȝ cādidi. sci-
entia sꝑ lucidi. dei laudibus ꝛ
sacris eloquijs tinnuli ꝛ sono
ri. Hos ḡ cōfessio. i. recogni-
tio christi in tēplū. i. in ecclesiā
ꝓijcit. hoc est violēter imittit
ꝛ vi quā regnū dei patit. sicut
legit. xj. Math. A diebꝫ iohā
nis baptiste vsqꝫ nūc regnuȝ
celoꝝ vim patit. Hos ḡ fidei
cōfessio velut importune deo
offerēs: in eccl'iam ꝓijcit. Sȝ
ꝑncipes sacerdotū. i. ꝑncipa-
le ꝛ primitiuū sacerdotiū: qđ
est iudeoꝝ: eos primū respuit
dū a deo alienos existimat et
in ꝯuentū suum nō recipit vt
indignos. q̄ mittunt in corba
nan. i. in dei thesauꝝ: vbi oēs
electi velut auꝝ et argētū ꝛ la
pides p̄ciosi ꝛ vasa electōis
recipiunt Reijciūt inquā eos
eo ꝙ p̄cium sanguis xp̄i sunt.
id est eo ꝙ xp̄iani sunt. Idem
em̄ ꝓrsꝰ est esse xp̄ianuȝ qđ
esse christi sanguine redēptuȝ
(Sed emerūt inde ꝯsilio ini-
to agrū figuli in sepulturā ꝑe
grinoꝝ) Figulus ille deꝰ est: fi
ctor ꝛ formator oīm. sicut dic
ad eum Esa. in. lxiiij. Et nunc
dn̄e pater nr̄ es tu: nos auteȝ
lutū ꝛ fictor nr̄ tu. oꝑa manu-
um tuaꝝ oēs nos. Et ipse per
Hieremiā in. xviij. Ecce sicut
lutū in manu figuli sic vos in
manu mea domꝰ israel. Ager
iste ipe xp̄s dn̄s ſm ꝙ hō. sic
dic iacob. xxvij. Genes. Ecce
odor filij mei sicut odor agri
pleni: cui bn̄dixit dn̄s. De fru
gibꝫ ꝛ fructibꝫ huiꝰ agri pascū
tur hic innūerabilia milia ele
ctoꝝ ꝑ grām: ꝛ pascent ineter
num ꝑ gl'iam. Iste ager terra
est. de q̄ dr̄ Esaie. iiij. Erit fru
ctus terre sublimis. Istū agꝝ
ꝯsilio inito ꝑncipes sacerdo-
tū. i. prelati ꝛ doctores q̄tidie
emūt ꝑclo eoꝝ q̄s ad christuȝ
cōuertūt. Emūt inquaȝ ꝛ sibi
et illis qđ et tādē principes sa
cerdotū iudaici ꝑpl'i dū subdi
tos suos ad cuȝ ꝯuertent. ꝛ ħ
cōsilio inito faciēt q̄ modo sūt

gens absq̃ cõsilio ꝛ sine pru-
dētia. vt legit. xxxij. Deutero.
Precio em̄ vniuscuiusq̃ sibi
emit ager iste. Dat em̄ tibi se
dñs si ei te dederis. Possides
eũ si te possideat. Iste ager fa
ctus sepultura pegrinoꝝ. id ē
oĩm electoꝝ: q̃ dũ sunt in cor-
pore pegrinant a dño. vt dici
tur. v. scđe ad Coꝛ. Qm̄ du;
sum⁹ in corpe pegrinamur a
dño. Et Job. xxviij. Lapides
caliginis ꝛ vmbrã mortis. i. re-
probos diuidit torrēs gratie
vel spũsscti a ppl'o pegrinante
q̃ est ppl'us cruce christi signa
toꝝ ꝛ p mare mũdi ad hieru-
salē celestē tendentiũ: et ad illã
velut patriã suspirãtiũ. Et in
ps. Ego aũt paup sum et pe-
grinus sicut om̄es pr̄es mei.
In hoc agro id est in christo
dño reqescũt et abscõduntur
corda mũdo ꝛ vicijs mortua.
Unde ꝛ illũ velut locũ sepul
ture ꝛ terrã benedictã sibi eli
gunt q̃ a deo excõicati nõ sũt.
Alioqn se faciũt escã volucri
bus celi et bestijs terre. sic in
ps. dicit. Noli ḡ extra mane-
re ne bestie infernales te lace-
rent ꝛ ɔsumãt. Ingredere po
ti⁹ in petrã q̃ xps est: ꝛ abscõ-
dere i fossa humo. i. in ipo eo-
dē q̃ vt in seipo qetē ꝛ abscõsi
onē oĩb⁹ exhiberet. et locũ se-
pulture oĩb⁹ se faceret: in pas-
siõe instar cimiterij defodi vo
luit. Loc⁹ igit sepulture idõ est
xps dñs. qꝛ resurrectõ ad glo
riã de ipso ꝛ in ipso solũmõ fi
deliter ac securiter expectatur
sicut de sepulcro. Quoscunq̃
em̄ velut sepultura hic p grã;
ad qetē et abscõsionē ab inqe
tudinib⁹ viciorũ et turbine et
pluuia tentationũ p gratiã in
seipsu; hic recipit: rediuiuos
ad gliã; in fine restituet. Ul'
ager eiusdē figuli tota ecclesia
vbi ppl'us pegrinãtiũ. i. elcõꝝ
velut i terra benedicta a xpo
dño sacerdote sepelit. inde re
surrecturus ad gliam. sepelit
inquã vt diximus. i. ad qete; et
abscõsionē imittit. Extra h̄ ci
miteriũ nõ est sepultura. Ex-
tra hãc q̃cũq̃ moriunt: bestijs
infernalib⁹ ɔsumēdi exponũ-
tur. ꝛ sepultura asini sepeliun
tur. sic legit. xxij. Hiere. Tota
terra q̃ extra illã ē: maledicta ē
a dño. in. iij. Geñ. et ppe loc⁹
ē excõicatoꝝ atq̃ maledictoꝝ.
Ager iste empt⁹ est precio san
guis xpi. Agrũ istũ pcio san-
guinis xpi pncipes sacerdo-
tũ emũt: dũ emptũ ostēdũt. vt

emunt in ſepulturā ꝑegrinoꝝ
xxx.argēteis.i.triplici obſuā-
tia decalogi vł cōfeſſiōe quaꝫ
diximꝰ.⁊ h̄ in ſepulturā ꝑegri
noꝝ: q̄ nōdū domeſtici dī ſūt
ſꝫ hoſpites et aduene.vt legit̄
iij.ad Ephe. Emūt ḡ.i.hoc ꝑ
cio eis acq̄rūt:vł docēdo: ꝑdi
cādo:et orādo vt h̄ ꝑcio agrū
iſtū obtineāt efficiūt.hoc em̄
ꝑcio in ſepulturā iſtā recipiū
tur.Et recte dr̄ ī ſepulturā ꝑe
grinoꝝ.i.in ſepulturā q̄ fac̄ ꝑe
grinos:⁊ ꝑegrīari hic ⁊ ad pa
triā ſuſpirare.Ad ſepulturā ⁊
ad mortē q̄ ad veterē hoīeꝫ: q̄
in xp̄o dn̄o ⁊ in eccl'ia ⁊ morit̄
⁊ ſepelit̄.quem q̄dē mortifica
re n̄ ſufficit ꝑ ꝯuerſionē ⁊ ab-
renūciationē.ſed neceſſe eſt vt
abſcondat̄ ⁊ ſuꝑ ip̄m cumulꝰ
bonoꝝ opeꝝ aggreget̄. qd̄ q̄
dē totū nō niſi in xp̄o et eccl'ia
fieri pōt. Qd̄ aūt dicit̄ (Vo-
catꝰ ē ager ille Acheldemach
hoc eſt ager ſanguinis vſqꝫ ī
hūc diē) Recte.qꝛ ager ille ſā-
guine xp̄i eſt emptꝰ:⁊ eodē ri-
gatꝰ atqꝫ fecūdatꝰ. et q̄tq̄t vel
flores vel fructus profert aut
ꝓtulit eodem purpurati. Vel
ager ſanguis ꝓpt̄ h̄ qꝛ ſpūał'r
totꝰ fluit ſāguīe veterꝭ hoīs q̄
ibi iugiter trucidat̄.vł ꝓpt̄ xp̄i
ſanguineꝫ q̄ in ora fideliū ibi
ſꝑ fundit̄ ⁊ a fidelibꝫ bibitur.
(Tūc adimpletū eſt qd̄ dictū
eſt ꝑ ꝓpham Hieremiā(Et ac
ceperūt.xxx.argēteos ꝑciū ap
p̄re.quē app̄.a fi.iſrł. ⁊ dedert̄
eos in agꝝ figuli ſic ꝯſti.mihi
dn̄s)Reuera iſtud nō legit̄ in
Hieremia. Ex em̄ ī hieremia
xxxij.capl'o v̄ba iſta ꝯtiet In
tellexi q̄ verbū dn̄i eēt. et emi
agrū ⁊ appendi ei argentū.vij
ſtateres ⁊.x.argenteos.q̄ v̄ba
ex ꝑſona xp̄i accipiēda ſunt: q̄
emit agꝝ iſtū iuxta qd̄ interp̄
tati ſumꝰ.vel ex ꝑſona ꝑpl'i iu-
daici q̄ eū.i.ip̄m dn̄m emerūt
vt occiderent. Vel ex ꝑſona
oīm electoꝝ q̄ ſepteꝫ ſtateribꝫ
xp̄m dn̄m vel eccl'iaꝫ poſſidēt
⁊.x.argēteis hoc ē ſeptiformis
ſpūs ⁊ decalogi īpletōe. Sed
ſcd̄m intētōeꝫ Math. ꝑ Hiere
mia occurrit ei Zach. Vel lr̄a
v̄ior ē q̄ n̄ hꝫ ꝑ Hieremiā imo
ꝑ ꝓphaꝫ.qꝛ ī Zach.xj.totū iſtd̄
videt̄ ꝯtineri. Vel iō ꝑ hiere-
miā.qꝛ ꝑma ꝑs ꝓphetie.ſ. emi
agꝝ ⁊ appēdi argētū:ibi expſſe
legit̄. Cetera v̄o idē miſteriuꝫ
⁊ ſi nō res eaſdē ꝯtinent. Lr̄a
ḡ Mathei ſic legēda ē(Acce
perunt ꝑncipes ſacerdotū de
gazophilatio) ſupple.xxx.argē

teos. vel de ipo templo vbi iu das piecerat. Acceperũt etiaȝ illos p̃cium appreciati hoc est christum: quē velut vile man cipium app̃ciauerunt. id est p̃ cio emerunt vl' estimauerunt. ꝛ hoc a filijs israel ꝑpter ipm iudã et eos qui cõplices eius fuerunt in estimatione et ven ditione ꝛ emptione ista (et de derũt eos in agrũ figuli sicut cõstituit mihi dñs). i. sicut cõ stitutum reuelauit. In. xi. ꝓo zach. ita legit' (Appẽderũt mer cedē meã. xxx. argenteis: ꝛ di xit dñs ad me, piice eos ad sta tuariũ: decoꝝ p̃cium q̃ app̃ci at' sum ab eis) In q̃bꝫ ꝓbis xp̃s dñs. xxx. argẽteos ꝛ mer cedē vocat ꝛ p̃cium suijpsius Mercedem q̃deȝ ꝓut signat totũ cetũ electoꝝ. q̃ merces est laboris quo laborauit ĩ agro mũdi excolẽdo ꝑsonalr̃. ꝛ mer ces est obediētie quã deo prĩ exhibuit vsqꝫ ad morteȝ. Pro ut ꝓo signat' ꝑ eos triplex de calogi obseruãtia. vl' triplicis trãsgressiõis pura ꝛ clara cõ fessio: q̃ꝝ vtrũqꝫ p̃ciũ est q̃ ab electis ipe emit' ꝛ possidet'. Qd̃ autē p̃cepit dñs: piice eos ad statuariũ. nõ ad signata sꝫ ad signãtes refert'. vel ad ipm si gnatũ qd̃ p̃ciũ pctĩ supra vo cauimus. qd̃ piici iubet ꝑ cõ fessionē dñs. ꝛ vtriqꝫ intelligē tie congruit qd̃ sequit' (decoꝝ p̃cium q̃ app̃ciat' sum ab eis) sꝫ hoc yronice. Ad signata ꝓo duo p̃cedētia hoc est ad cetuȝ electoꝝ ꝛ ꝯfessionē vl' opa bñ refert'. Qd̃ aũt sequit' (Et tulit xxx. argenteos) Verꝫ est: quia iuxta misteriũ ꝛ totuȝ ipm ce tũ electoꝝ: ipe tulit. i. portauit et tulit. i. abstulit diabolo. s. et vicijs. Unde in p̃mo ad He breos Portansqꝫ omnia ꝓbo virtutis sue. Tulit. i. abstulit. vnd̃. captiuã duxit captiuita tē. Et piecit illos in domũ dñi iuxta misterium vi ĩtulit ĩ do mũ dñi: h̃ est vt ipi eēnt dom' dñi. vl' vt essent ciues ꝛ inha bitantes in domo dñi. In q̃ edocent' p̃lati silr̃ facere debe re. eis ei sp̃alr̃ dr̃ ĩ eodē caplo. Si bonũ ē in ocul' vr̃is affer te mercedē meã. Merces q̃p pe eius quaȝ q̃tidie recipit ele cti sunt q̃s quotidie sicut con uertunt' in mercedē recipit. sic legit' ĩ. liij. Esa. Pro eo ꝙ tra didit in mortē aĩam suã: iõ di spiaȝ ei plr̃imos. His g̃ dr̃ vt electos vndiqꝫ nõ solũ aduo cent. sed etiam afferãt. hoc est

vel cōpassione vl' auxilio por tent donec inferāt eos in do/ mū dn̄i. Alioquin qui velut portatores ꝛ solutores merce dis cōstituti sunt:laborē ꝛ su/ dorem eius sua mercede frau dant. ꝛ nō solū remanet mer/ ces tanti mercēnarij in domi bus eoꝝ.i.in ecclesijs vel ple/ bibus eis subditꝫ vsqꝫ mane: sed etiā vsqꝫ in eternū. Cū do minus p̄cipiat i.xix. Leuitici. Nō morabit̄ opus mercēna rij tui apd̄ te vsqꝫ mane. Et in xxiiij. Deutero. Eadē die red/ des ei mercedē suā. Simil'r ꝛ singulis dicit̄ general'r. Affer te mihi mercedē meā.i.vosip/ sos q̄s laborādo vsqꝫ ad mor tē acq̄siui. Alioq̄n mercedem laboris ꝛ sudoris mei mihi au fertis.nō cuiusqꝫ laboris ꝛ su doris mercedē sed ipsi⁹ mortꝫ mee p̄cium violēter detinetꝫ ꝛ aufertis mihi. Ab oībꝫ igitur pōt de iure petere dn̄s p̄cium mortis sue. vel saltē mortē ip/ sam. vnusq̄sqꝫ igit̄ tenet̄ ei vel seip̄m reddere velut mercedē labori suo debitā: vl' vitam ei restituere:quā ꝓ hmōi merce de h̄nda deo pr̄i seruiēdo ex/ pēdit. Qm̄ aūt ampli⁹ dilexit ip̄m vite sue p̄ciū q̄ꝫ ipsaꝫ vitā

alioq̄n nō illam ꝓ illo dedissꝫ Manifestū est ꝙ graui⁹ ip̄m offendūt q̄ p̄ciū vite eius au/ ferunt q̄ꝫ q̄ vitā ip̄am eidē ab stulerunt. ꝛ ꝓpter hoc deterio/ res videntur esse crucifixori/ bus eius:dum maius et ei ca rius eidem auferre nō verent̄ Mercedē aūt exigit dn̄s a p̄/ latis ꝛ subditis Mercedē au tē aduocati ꝓpugnatoris agri cole q̄ interpellatione sua ꝛ sa crificio pacē ꝛ remissionē pec catoꝝ nobis apud deū patrē impetrauit:ꝛ hereditatē cele/ stē restituit ꝛ restitui nob̄ obti nuit. Merito aūt cōpetēs sa lariuꝫ exigit. ꝛ hoc est gratitu/ do seu deuotio ꝛ pacꝫ ipsi⁹ cō seruatio ꝛ hereditatꝫ acq̄site ꝯ demones ꝛ vicia defensio. qd̄ totū est dicere:ne tāta patro/ cinia eius ꝛ q̄ ad ipsuꝫ ꝛ q̄ ad nos euacuem⁹ ne ꝛ ipsi n̄ sint ad gl'iaꝫ ꝛ gr̄aꝫ nobis autē nō solū ad vtilitatē sed etiā ad ꝑ/ niciē. Propugn̄toris ꝑo merce dē a nobis exigit. sed hāc eidē ꝯdignā reddere n̄ valem⁹. Il lud tn̄ a nobis exq̄rit̄ vt cum op⁹ē vicē ei repēdam⁹:tradē/ tes nosmetipsos ī mortē ꝓ ho nore ꝛ gloria ei⁹ queadmodū et ipse ꝓ nobis. nec dubitari

potest q̄n ei p hec: hoc est rō-
ne vicissitudinis vitā nostraꝫ
debeamus: q̄bus ipse impen
dit suam. Mercedem agrico
le a nobis exigit quemadmo
dū de agro de quo vt spinas
euelleret vicioꝝ: spinas ip̄e p-
tulit: ⁊ ipsis spinis quas euel
lebat exuberat⁹ est. Estima la
borē semē ⁊ pluuiā. q꞉ ipse est
qui solus nos excolit discipli
na: semiat doctrina: compluit
gratia: serit pnia: vt ei soli fru
ctificare debeamus. Erube-
scēdū est nobis ꝙ agri visibi-
les mercedē laboris ⁊ sūptuū
suis cultoribꝫ p iuribus red-
dunt. si deo agricole infructu
osos nos exhibuerim⁹: si mer
cedē tanti laboris eius ⁊ sum
ptuū detinuerim⁹. Timēdaꝫ
est tanti aduocati detinere sa
lariū: ne exaduerso statuat li-
tem nobis. Et tanti ꝓpugna-
toris fraudare mercedē ne eū
hostem nostrū ⁊ impugnato-
rem faciamus. Et tā laborio-
sum et diligentē agricolā frau
dare fructu: ne det nos in ma
ledictōem ⁊ cōbustionē. Sic
legit̄ in. vj. ad Hebre. de terra
reproba. Merito etiam a no
bis exigit q̄si mercedeꝫ aduo-
catiōis sue vt simus aduocati
siue p obtinēdo iure suo et de
fendendo apud illos. Simi-
liter ⁊ ꝓpugnatōis sue: vt nos
ꝓpugnatores p eo exhibeam⁹
impugnātes falsitatē et praui
tatē: ⁊ defendentes veritatē et
honestatem. Silr̄ ⁊ agricola
tionis mercedeꝫ a nobis exi-
git: vt nos scꝫ agricolas no-
bismetip̄ ⁊ alijs exhibeam⁹.
Intolerabilis iniq̄tas: merce
dem xp̄o dn̄o tā debitaꝫ dare
diabolo: cū ⁊ nosipsi nr̄i nō si
mus sicut dicit apl̄us in. vj. p̄
me ad Coꝛ. An nescitis q̄m
mēbra vestra tēplū sunt spūs-
sancti q̄ in nobis est queꝫ ha-
betis a deo et nō estis vestri.
Qđ aūt dicit̄ pieci eos ad sta
tuarium in domo dn̄i: triplici
ter intelligit̄. a statere vel a sta
phamo qđ est pondus q̄si ad
pōderatorē eos pieci: hoc est
d cū patrē. vl̄ statuariū. i. fuso
rem vel fictorē statuarū: hoc ē
ad deuꝫ patrē. Mercedē em̄
suaꝫ deo patri xp̄s dn̄s obtu
lit quasi vt eā appenderet ⁊ de
ea iudicaret. et de lr̄ali contra
iudeos ⁊ iudaꝫ: ⁊ de spūali et
mistica p se ⁊ ipsa mercede. q.
d. vide pater si nō dignus suꝫ
et si nō dignus est labor me⁹
tanta mercede hoc est tāto ce

tu ĩ me credere volẽtiũ. vĩdͦ etiã
ꝙ ĩdigne me existĩauit iudas vẽ
ditor ꝛ iudei emptores. q. d. Ju
dica tu meritoꝝ oĩm põderator
ꝛ metalloꝝ oĩum spũaliũ fusor:
purgator atqꝫ ꝓbator. Ul' ᷣm
literã. lxx. ꝗ hꝫ ad ꝯflatoriũ. vbi
nos hẽm⁹ ad statuariũ. oẽs eñ
argenteos ꝗs de⁹ pr̄ dat merce
dẽ xp̄o dño. i. electos in ꝯflato-
riũ ꝓijcit ꝛ ponderatori tradit.
De bona ꝗppe atqꝫ ꝓbata mo-
neta pactari ꝛ reddi vult merce
dẽ suã. vñ statĩ vt eã accipit põ-
derari eã vult põdere tẽtationũ
ꝛ tribulationũ ne forte eã d̄ dex
tra lãce eq̄libris deijciãt. sic ma
iora põdera solẽt facere minori
in ꝗ õndunẗ iustũ ꝛ debitũ pon
dus non hr̄e. Qꝫ aũt tribulatio
põdus sit ꝛ etiã ipsa ꝑt⁹ legiẗ ex
ꝑsse i. iiij. scd̄e ad Coꝝ. his ꝑbis
Jd eñ qd̄ in p̄nti est momẽta-
neũ ꝛ leue tribulatiõis: sup̄ mo
dũ in sublimitatẽ et'nũ glie põ-
dus opaẗ in nob. Leue dixit. q.
leue põdus. et põdus tacuit ne
terreret. ꝛ vt de dextra lãce deij
ci ab eo qd̄ leue vocauerat am
pli⁹ erubesceres. Ad fusorẽ sta-
tuaꝝ deũ prẽm eosdeꝫ ꝓijcit: vt
eos igne spũsscti vl' tribulatõis
liq̄factos ĩ nouas diuĩe sĩĩtudi
nis imagĩes reformet. Ad con
flatoriũ vt eos ꝓbatos recipiat
et purgatos ꝗ in mercede sua a
falsitate et fraude sibi vult mo-
dis oĩbꝫ p̄cauere. Tu ḡ ꝗ te da
tũ xp̄o ĩ mercedẽ merito gaudes
ꝛ gl'iaris. noli exhorrere. noli mi-
rari eq̄librã tribulatõnis ꝛ ꝯfla
toriũ: sciẽs q2 xp̄s dñs ñ nisi põ
deratos ꝛ ꝓbatos recipiet argẽ
teos. Gaude poti⁹ te iã ad eq̄li-
brã ei⁹ deuenisse ꝛ ꝯflatoriũ. et
ꝑt'h approxiasse thesauris eius
vt ĩ eis recipiaris. Jdẽ tibi etiã d̄
tuis. xxx. argẽteis faciẽdũ ĩsinu
aĩ: q̄bꝫ. s̄. xp̄m tibi emẽdũ docu
im⁹ vt ad põderatorẽ ꝛ ꝓbatorẽ
deũ illos ꝑ hũilitatẽ ꝓijcias ꝗsi
nihil iuris hñs ĩ ill's ꝫ totũ deo tri
buẽs. Uel ad ꝯflatoriũ ꝗtidiãi
examĩs. alioq̄n ꝑ mercede sua ꝛ
precio xp̄s eos mĩme recipiet.
Probatissima eñ moneta ẽ bo
noꝝ opeꝝ quã dei timor ꝛ hũi-
litas iugi retractõe ꝛ examĩatõe
purificãt ꝛ ꝓbãt. Proijciciebat
argẽteos suos ad statuariũ cuꝫ
dicebat Esa. xxvj. Oĩa opa nr̄a
opat⁹ es nob dñe. Et ĩ ꝯflatoriũ
i. lxiiij. ꝗsi pãn⁹ mẽstruate oẽs iu
sticie nr̄e. De hmõi argenteis ꝗ
ꝑ eq̄librã ꝛ ꝯflatoriũ trãsieẛt tã
dẽ emiẗ ager figuli quẽ diximꝰ.

Reuertiẗ ad narratõꝫ suã ma
the⁹ subiũgẽs (Jesus aũt stetit
añ p̄sidẽ) Jn ꝗ stare suos docu
it añ iudices iniq̄s: ñ timere vi
ĩminẽtis tribulatõnis. ꝫ d̄ ea po
ti⁹ ꝯfidẽtiã sumere ꝛ ad spei ma
gnificẽtiã erigi d̄bere. sic ipe met
dĩc i. xxj. Lu. His aũt fieri ĩcipi

entibꝫ leuate capita. tribl'atio ei ⁊ mors n̄ ꝯ electos ſʒ ꝑ eis a deo aducit̄ velut ſuccurſ⁹ ab eo miſ ſus cōtra amorē vite p̄ntis quē hoſtē atrociſſimū patiunt̄: et ve lut nūci⁹ gaudii⁹ d̄ p̄nti miſ̄ia eoſ euocāſ ad felicitatē et̄nā ⁊ velut maloꝝ oīʒ finis ⁊ egreſſ⁹ d̄ oībꝫ erūniſ ⁊ p̄ſſurʒ: initiū aūt ⁊ igreſ ſus oīm bonoꝝ. q̄ em̄ deū ꝑfcē diligit: ⁊ ei adherere ⁊ cū eo eſſe d̄ſiderat: initio a q̄ de miſ̄ia iſta educit̄ ⁊ ad illū adducit̄ aggau det. Stāt ꝯſtant̄ ⁊ ꝯfidēter viri ſcti corā iudicibꝫ iniq̄s ſcientes duo ꝯ̄ria iudicia ſecū agi. ſil' em̄ iudicat̄ i cel' ⁊ a iudicibꝫ iniq̄s. ⁊ vbi audiūt corā iudicibꝫ iniq̄ſ accuſatōes ſuas: audiūt nihilo mi⁹ corā iudice xp̄o dn̄o i celis audiūt iq̄ꝫ ꝑ fid̄ excuſatōes ſuaſ ſil'r ⁊ vbi ab ipſ̄ ꝯdēnatiōis ſue ſn̄ias audiūt: audiūt it̄i⁹ a xp̄o dn̄o iudice ꝑ fidē ſn̄ias ſue ab ſolutōiſ ⁊ approbatōis. nō curāt de iniq̄ iudicio ⁊ falſo cecoꝝ ⁊ q̄ rcā ſūt n̄ videtiū: ſciētes ꝟitati ⁊ iuſticie n̄ obeē erronea iudicia ⁊ iniq̄ ſʒ ꝓdeſſe ſciētes. q̄ ſupn⁹ iudex ⁊ pōtifex hmōi iudicia ir rita hʒ ⁊ iania. maxīe aūt attēdē tes illō ꝑme ad Coꝝ. iiij. q̄ āt iu dicat me dn̄s ē. Reputāt igit̄ il las ſn̄ias nullas: vtpote a n̄ iu dicibꝫ ſuis latas. nemo ei iudex ꝯ iuſticiā ēſʒ ꝓ iuſticia. Sciunt

ſcti n̄ eē curādū alicui ſi eū cec⁹ albū vl' nigꝝ iudicꝫ. ⁊ celeſtē iu dicē ſciūt n̄ d̄ cecoꝝ ꝯſilio vl' te ſtīonio: d̄ luce vl' coloribꝫ iudi care. ſtāt igit̄ iteri⁹ ⁊ ſi d̄ūci vide ant̄ exteri⁹ ſtāt ꝯfidētes de iure ſuo ſecuri q̄ i ſupno illo ꝯſiſto rio iudiciū qd̄ ꝯtra eoſ h̄ agi vi det̄ retractabit̄. ⁊ ꝓ eiſ ibid̄ iudi cabit̄. Ipi ꝟo q̄ eos h̄ iniq̄ iudi cāt iudicabunt̄. Moral'r ꝟo q̄ penitēs an̄ d̄i p̄ſidē ⁊ p̄conē ſta re d̄beat edocemur. ſtat āt q̄ hu militate erigit̄. q̄ hūiliatio nr̄a exaltatio nr̄a ⁊ eleuatō ē ſic hūi litas altitudo. Deiicit̄ āt ⁊ cadit an̄ p̄ſidē hmōi q̄ an̄ eū ſe ꝯtūa cē exhibet vl' ſupbū: n̄ pat⁹ audi re hūil'r atʒ ſuſcipe ſn̄iaʒ quā ce leſti ꝯſilio ex lege diuia i eū tule rit. Ne mireriſ aūt q̄a ipaʒ hūili ationē ſtatū diximꝰ vel ſtatōem q̄ hūiliatio et ſi deiectio veteriſ hoīs ē: t̄n eleuatio ē noui (Et in trogauit eū p̄ſes dicēs: tu es rex iudoꝝ:) q̄ tā crebro eū itrogat vt aīm ei⁹ diligēti⁹ examiet. ⁊ ne forte iniq̄ꝫ i eū ſn̄iaʒ ferat ꝯfeſſo res oēs ⁊ iudices iſtruit vt cās q̄s neſciūt diligēter examinent ſicut Job de ſeipſo dicit in. xxix. Cāʒ quā neſciebā diligēter iue ſtigabā. Q aūt r̄ndet pilato (tu dicis) ꝟitatē ꝯfeſſ⁹ quā ꝯfeſſiōeʒ illa r̄nſiōe expſſit inſinuat ꝯfitē teʒ interrogāti ſacerdoti ꝟitateʒ

ꝯfiteri debere. De hoc ꝟo qd̄ sequit̄. (Et cū accusaret̄ a pn cipibus sacerdotū ꝛ seniorib9 populi: nihil respōdit) signat soli iudici sacerdoti ī hmōi in terrogatōib9 esse respōdendū et insidiatoꝝ calūniā declinā dam: maxime cū de bonis no stris interrogamur. Illa eniꝫ fatenda sunt humiliter sacer- doti et cū timore. quia ex illis ꝓ parte nostra pēdet iudiciū. Quāto em̄ maiora bona nob aut data aut cōmissa sunt: tā- to grauius delinq̄mus ea de ferentes ꝛ proÿcientes. tanto etiam in deum magis ingrati existimus. Quia igit̄ hoꝝ ma ioritas vel minoritas culpaꝫ nostrā aut aggrauat: aut mi nuit. merito nostrū ex ea dixi mus pēdere iudiciū. ꝛ ideo sa cerdoti innotescēda sunt oīa. ꝑsertiꝫ cum de eis interrogat vt plene scꝫ instruat̄ q̄ iudica turus sedet. Bona ꝟo nostra vl' mala aliÿs annūciare non sine piclo nostro et eoꝝ possu mus q̄ audiunt. vtrūq3 em̄ pi culosū nobis est: ꝛ laudari ab eis: ꝛ vituperari. De his mani- festū est qui ad malignādum tm̄ de malis nostris interro- gant q' nullatenus est eis re- spondendū Et hi signant̄ hic ꝑ principes sacerdotū ꝛ seni- ores populi. Nolebat dn̄s re spōdere quod ad causam nō ꝑtinebat. vel quod passioneꝫ eius auerteret. sed ꝑ solā ꝯfes- sionē veritatis: hūilitatē mor tis querebat. in q̄ sciebat salu tem mūdi cōsistere: exempluꝫ simul ꝛ doctrinā ꝑbens peni tentib9. vt ꝑ humilē confessio nē veritatis mortē querāt ve- teris homis: in q̄ ꝯsistit salus ꝛ repatio noui. Vl si detracto res ꝛ cōuiciātes ꝑ istos intel- lexerimus bene ꝯgruit. Dicit em̄ pilatus (Nō audis q̄nta aduersuꝫ te dicūt testimonia) Nulle em̄ sunt sentētie eoruꝫ nulla testimonia: ꝛ hoc est q̄- niā ꝑter ius ꝛ nō in iudicio fi unt. Ideo ergo nō sunt curā- da ei q̄ ab alio ꝛ ꝑ alia ꝛ alibi iudicandus est. Ipsi em̄ ꝛ nō iudices sunt. ꝛ ꝓpter hoc nul- la eoꝝ est sententia. nec reme- dio appellatiōis indiget et nō testes sunt. qm̄ vt ad vnū di- camus: nulla ꝑtāte vel autori tate: nullo iuris ordie ꝓcedūt Et mirabil'r querit̄ mors ve- teris hoīs ꝛ remissio peccato rū largissima obtinet̄ et gratis simū deo sacrificiuꝫ offertur

dum hmõi hoies patienter et hũiliter audiunt: et benigno aio interi⁹portant. Uel iõ no luit falsis incriminatõnib⁊ re spõdere. qꝛ de eis iam iudica uerat pilat⁹ ⁊ plane dixerat se in eo nullã inuenisse causam. nec etiã herodẽ. Maxia autẽ dñi Jesu patiẽtia est q̃ oẽs su as accusatões hoc est cõuicia et detractiões silenter ⁊ patiẽ ter audit. Ammirabilẽ aũt pa tientiã suã efficit dũ respõsio nem aut defensionẽ exact⁹ nõ exhibet. et hoc est dicere (Nõ respondit eis ad vllũ verbuz. ita vt mirarentur vehemẽter) Maxime em̃ in hoc ãmiran da ẽ patiã ⁊ hũilitas ꝙ nec in nocentiaz suam etiã ꝓboten⁹ defendere curãt: sciẽtes victo riam suã non in pugna ꝑ de fensionẽ ꝯsistere. sed in cessiõe toleratõis ⁊ benignitatis. Qd aũt Johãnes addidit i. xviij. (qꝛ pilatus dixit Nunq̃d ego iudeus sum: gens tua ⁊ ponti fices tui tradiderunt te mihi) In q̃ iuxta literam intẽdebat ostendere ꝙ merito ignoraret eũ esse regez iudeoꝝ (Nunq̃d ego iude⁹ sum) q̃si em̃ hoc sci am te esse regẽ iudeoꝝ (gẽs in quit tua et pontifices tui tra diderunt te mihi) et hoc recte tota em̃ accusatio ⁊ testificatõ sacre doctrine et exhortatiõis ad hoc esse debet ꝯtra pecca ta ⁊ veterẽ hominez vt tradat̃ ꝑsidi pniali. Et hi qui ad hoc intendunt gens nostra sunt ꝑ miam quã nobiscũ faciũt, ꝓ ximitatẽ suã ad nos cõprobã tes. sicut legit̃ in. x. Luce de sa maritano. Quis inq̃t hoꝝ di xit dñs Jesus videt̃ eius ꝓxi mus. Jlle aũt respõdit: qui fe cit miscdiam cũ ipo. Jsti sunt et pontifices nostri q̃ pontem nobis faciũt q̃ ad deũ redea mus. et hũc põtem ex marga ritis sacroꝝ eloquioꝝ ⁊ ramis ligni vite qđ sapia est: nobis extruunt. Pons iste pnia est cuius extructionẽ maxie nitit̃ impedire diabolus. et cũ con struct⁹ fuerit: totis studijs ⁊ vi ribus illũ euertere ⁊ destruere conat̃. Qd aũt huic ⁊ pontifici bus nihil respondit dñs Je sus: ꝓculdubio quia doctori bus nos sup̱ pctĩs nostris ac cusantib⁊ nihil ex aduerso no bis respondendũ sit: q̃n poti⁹ totis gaudijs amplectẽda ẽ hu iusmodi accusatio. Allegatio em̃ ꝓ nobis et quasi corrosio et limatio vinculorũ nostrorũ

De hoc Eccī.iiij. Nō contra dicas ꝟbo veritatis vllo mō. Verba q̄ppe falsitatis erant verba ṗncipū sacerdotum et senioꝝ populi aduersus iesuȝ q̄ veritas est. sed signata ꝟba veritatis erant sicut exposui-mus q̄bꝫ nullaten⁹ ꝯtradicen-dū esse īsinuare voluit ipsa ve-ritas taciturnitate sua. Qδ āt subiūxit dn̄s Pilato ꝺm Jo-hannē (Regnū meū nō est de hoc mūdo) verū est. Regnum em̄ qδ est eccl'ia de celo est. qꝛ totū qδ habet de sursum est. sicut legit̄ in.xxj. Apoc̄. Ego iohēs vidi ciuitatē sanctā hie-rusalem nouā descendentē de celo a deo paratā. Et ipsemet in.xv. Joh. De mūdo nō estiꝭ sed ego elegi vos de mundo. Sil'r neqꝫ regnum.i. grā qua in electiꝭ regnat ꝛ q̄ ipsi regnāt sub eo sup̱ carnē ꝛ vicia: nō δ mūdo est: sed de sursum descē-dens a pr̄e luminū. Sȝ neqꝫ regnum.i. ptās q̄ regit oīa de mūdo est: imo sup̱ mūduȝ ꝛ a patre habet eam. Vel regnū meū nō est de hoc mūdo.i. nō est mūdanū: vt in eo regnem p̱ vim atqꝫ potentiā: p̱ bellū ꝛ oppressionē. sed magis p̱ patiē-tiam ꝛ cessionē. Regna quip-pe mūdi bella ꝛ violētie q̄dā-modo creauerūt. Sed regnū dei magis patiētia: pax: ꝛ ces-sio. ꝛ huic intelligētie cōgruit qδ sequit̄ (Si ex hoc mundo esset regnū meū: ministri mei vtiqꝫ decertarēt vt ñ traderer) Regna q̄ppe decertatōibꝫ sese tuent̄. cedendo aūt et patiēdo destruunt̄. Ecōtrario regnū dei pace ꝛ paciā fulcit̄ et am-pliat̄. Unde ad Ro.xiiij. Re-gnum dei nō est esca ꝛ potus sed iusticia ꝛ pax et gaudiū in spūsancto. Ministri regū mun-danoꝝ nō norūt nisi decerta-re ꝓ regibus suis. Ecōtrario ꝟo ministri regis celestis ꝓ re-ge suo cedere ꝛ pati poti⁹ edo-cti sunt. (Regnum meū non est hinc Dixit itaqꝫ ei pil'at⁹ er-go rex es tu. Rn̄dit ei Jesus: tu dicis q̄a rex sum ego) Ista oīa sunt plana. Qδ ꝟo sequit̄ (Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mūdū vt testimo-niū p̱hibeam ꝟitati) Ad hoc q̄ppe nat⁹ a patre vt ꝟbuȝ spi-rituale de loquēte spūaliter. et vt imago de inspectore īter ip-sum inspectorē ꝛ loquentē ce-tera oīa ostenderet. Jllo eniȝ verbo ꝟitatem suā loquit̄ de⁹ pater angelis et sanctis aīabꝫ

et ipse testimoniũ paterne ve-
ritatis, hoc est verbũ certissi-
mũ atq firmissimũ cui soli de
paterna veritate credẽduz est.
p quod solũ ipsa cognoscitur.
Unde in pmo Joh. Unige-
nitus q est in sinu patris ipse
enarrauit. Uel in hoc natus
sum in mũdo. natiuitate tpali
de virgine (vt testimoniũ phi
beã veritati) quã falsitas opi-
nionũ z vanitas ipsa tpaliuz
obnubilat z videri non sinit.
Ad hoc quippe lux emittit et
orit vt veritatem rex q ad sa-
lutem ptinent ostẽderet: z con
trarioz erroz nubila diffuga
ret. Propter qd z ipse in euã-
gelio Joh. viij. dt. Ego sũ lux
mũdi: qui sequitur me nõ am
bulat in tenebris. Et i. ix. eius
dẽ, qdiu sum in mũdo lux suz
mũdi. Natiuitas z ortus idẽ.
Unde z ort9 solis iusticie na-
tiuitas eius in carne accipit.
Malachie. iiij. Oriet vobis ti
mẽtib nomẽ meuz sol iusticie
Ueritas igit vl ipse pater vl
ipsa diuinitas q opposita est
oi falsitati z vanitati hic acci-
pienda est sicut exposuimus.
Sicut autem ipse natũ se di-
cit z venisse in mundum vt te
stimoniuz perhibeat veritati:
sic et ad hoc per ipsum, rena-
scimur: vt testimonium perhi
beamus veritati. z que ipe est
et quam hic docuit z ostẽdit.
Non solum aũt debemus p-
hibere testimoniũ veritati cõ
fessione oris, sed et opez. Te-
stis enim veritatis non debet
esse nisi verus. Nõ potest aũt
esse verus qui partem habet
falsitatis. Quocunq ergo vi-
cio laboret quis: nõ est testis
idoneus veritatis, sed neq ve-
ritatem nouit qui mendaciuz
diligit. Qui em dicit se nosse
deum z mandata eius nõ cu
stodit: mendax est. vt legit in
scdo pme Johis. Nõ est igi-
tur testis idoneus veritatis.
Sequit. (Omis qui est ex ve
ritate audit verba mea.) To-
tus vetus homo ex falsitate ẽ
atq mẽdacio, sicut expresse le
gitur in. iij. ad Colos. Mor-
tificate membra vestra q sunt
super terram: fornicatiões zc.
Quis em dubitet omnia mẽ-
bra illa que ibi enumerant: et
omnia mendacia esse et insa-
nias. Sed hoc totũ alibi dis
serendũ est. Interiz aũt ne du
bitet veterẽ hoiem ex menda
cijs z insanijs cẽ ɔpositũ: z p
pter hoc veritatis repulsorem et

aduersariū: ⁊ circa veritatem erroneū. Et ideo merito ꝟba veritatis nō recipit. qđ est audire. vel esse ex veritate: idē est quod esse vex. Cuius aūt cor veritas occupauit verba veritatis respuere non potest, sed ea velut sibi cōgruētia ⁊ amica amplectit̄. Mens ꝟo quā falsitas occupauit ⁊ possidet: verba veritatis falsitate se opponente nō recipit. Sicut legit̄. xxviij. Prouer. Non recipit stult⁹ verba prudentie nisi ea dixeris que versant̄ in corde eius. Quod ⁊ ꝑ ꝯtrariū accipiendū est de sapiēte. ꝗ verba stulticie nō recipit. Qui ex veritate est habet aures veritat̄ ⁊ veraces. ⁊ ꝓpter hoc verba veritat̄ audit interi⁹. (Dicit ei pilat⁹ Quid est veritas) Prudenter interrogauit pilatus, sed infructuose dū respōsionē nō meruit. nec etiā expectauit. Breui interrogatōe totam dn̄i saluatoris doctrinaꝫ cōprehēdit. Tot⁹ em̄ liber doctrine catholice ⁊ tota sapientia celestis: nihil aliud est nisi agnitio veritat̄. cui⁹ ꝯgnitionē ꝓmittit discipulis in. viij. Joh. Si inquit vos mā͂seritis in sermone meo: veri discipuli mei eritis et agnoscet̄ veritateꝫ. Hec est āt veritas q̄ se intuentes illuminat: pascit: reficit: solidat: ⁊ delectat. q̄ etiaꝫ amplexātes nō illudit: ⁊ innitentes sibi nō deijcit vt vanitas. Hec est veritas q̄ ab erroribus ⁊ inflatiōe quos replet liberat: ⁊ ab illusionib⁹ amplexantes ⁊ a ꝑcipitijs innitētes. q̄ omnia ꝓpter falsitatē errorū ⁊ vanitatē creaturaꝝ diximꝰ. Ex quib⁹ tota illa maledicta materia veteris hoīs: viciorū vniuersitas orit̄. Falsitas em̄ et vanitas nec oculos implet aut illumīat intuentiū: nec implet brachia cōplectentiū nec pōdus sustinet innitētiū. ⁊ ꝓpter hoc aut errore ꝺcipit. aut vanitate sua illudit et deijcit. vñ nihil aliud est pctōr q̄ꝫ errore decept⁹ in credendo. (Et cum hoc dixisset exijt ad iudeos ⁊ dixit eis. Ego i eo nullam cām inuenio) Frequens iste exitus ad principes sacerdotū ⁊ seniores populi: nō solum eius diligentiā in inuestigatiōe cause: ⁊ sollicitudinem eius sup liberatōe dn̄i saluatoris ostendit. sed ꝙ frequens debet esse recursus iudicuꝫ et cōfessoꝝ ad iurisꝑitos ⁊ legis

diuine doctores moralr insi- nuat. In foro nanq̧ forensi d̄ cōsilio iuris pitoꝝ ꝛ in rescri- pto. In foro penitētiali de cō silio sacroꝝ doctorū et ex lege diuina iudicandū est. Ibi eniꝫ sunt accusatores peccatoꝝ at q̧ peccātiū. Post hec reuer- tendū est nobis ad narratōēꝫ Mathei. (Per diē aūt solen- nē cōsueuerat p̄ses pp̄lo dimit tere vinctū vnū quē voluissꝫ) Johēs aūt in. xviij. ita habet. (Est aūt cōsuetudo vobis vt vnū vobis dimittā in pasca.) Unde manifestū est diē solen nem vocari pasca. Preses pe nitentialis tot apud se hꝫ vin ctos q̄t veteres hoīes in vno cōfitente inuenit. Ibi aūt sunt iuxta numeꝝ vicioꝝ vl' pctōꝝ vt in eodē hoīe fornicatorē: su perbū: auarū: q̄si diuersos in telligas, sed hi q̄dē ligati sunt vinculis pctōꝝ. Nihilomin⁹ tū ꝛ nouus hō ligatus est vin culis sctōꝝ desiderioꝝ ꝛ boni ꝓpositi ꝛ obediētie: quā debet inpēdere cōfessori. De oībus his manifestū est eū nō posse dimittere nisi vnū: hoc est no uum q̄ vn⁹ est. Et hāc debet habere cōsuetudinē vt illū ab solutum dimittat in die solēni

id est in pasca: q̄ dies peniten tie est ꝛ ꝯfessiōis: q̄ȝ celestis eccl'ia festiuū ducit atq̧ solen nē sicut sepe ostēdimus. Sed attende q̄s sit pp̄lus q̄ clamat ꝓ barraba: ꝛ contra xp̄m cla- mat. plerūq̧ īfirmitas peccā- tis: erubescētia eiusdē: iuuēt⁹: nobilitas: societas mūdi: ob- probriū: ꝛ innūerabilia hmōi q̄ clamore suo q̄dāmō suade- re nitunt̄ vt liber a pena peni tentiali pctōr dimittat̄. Sed impitus ꝛ iniquus cōfessor et alter pilat⁹ ad clamoreꝫ hmōi pp̄li insanissimo furore dimit tit peccantē vt nulla pena pe- nitentiali eū feriat. Vel pp̄lus clamās ꝓ barraba pp̄lus vici oꝝ est ipsius confessoris. Idē vl' sil'e apud iniquos iudices frequenter fit: vt pro barraba id est pro quouis iniquo cla- mat multitudo rogantiū: cla- mat nequitia ipsius iudic̄ ac remissio vel cupiditas ei⁹. cla mant etiaꝫ munera. Et vt ad vnum dicamus: clamant oīa que a veritate ꝛ iusticia iudi- cem deuiare suadent. Clamo rem autem hmōi solus pilat⁹ exaudit: ꝛ ex fauore solus ab- soluit vel condemnat: agēs iu dicia tanq̧ sua. non attēdens

qḋ scriptū est in pmo Deute. Nulla erit distantia psonarū ita puum audietis vt magnū nec cuiusq̧ accipietis psonaȝ quia dei est iudiciū. Hic q̇dē pfus apud iniq̇s iudices clamat cōtra innocētes ne dimittanť. Qui aūt nō habent i cōsuetudine vel vnum dimittere: deteriores sūt pilato: q̇ saltem vnū dimittebat. Qui aūt neminē dimittūt: quē vel pena nō feriāt: vel a q̇ pecuniaȝ extorqueant: iniq̇ores se esse pilato manifeste oñdunt. Qḋ aūt sequiť (Habebat aūt vnū vinctū insignem). i. famosum vel nobilē (q̇ dicebať Barrabas) q̇ interptať filius patris id est diaboli q̇ atonomastice diciť pater ꝑpter īnūerā multitudinē filioꝝ. vel ꝑpter maledictū illud ꝓuilegium generationis ꝙ de bono malū generat vel de seipso genuit vt diabolus esset. Vel yronice pater diciť diabolus ꝛ ꝑ antifrasim. quia reuera non generat. sed degenerat. qꝛ genus natiuum et generositatem aufert: et generatiōem nature ꝛ gratie destituit ꝛ ḋgenerare facit. Barrabas igiť ēt diabolꝰ accipi pōt qui filiꝰ est pr̄is vt dimus. i. suꝑpsius inq̇stū diabolus. quem q̇dē vinctū apḋ se habet iudex: q̇tiens vinctū habet reū quemcūq̧. Siľr et ꝯfessor. vnḋ ꝛ totiēs ipm barrabam spūalr̄ cōdēnat et occidit q̇tiens reuȝ in eo ꝙ reꝰ est hoc est in ipso reatu q̄stum scȝ ad reatū occidit ꝛ cōdemnat. Vita q̇ppe diaboli in pctōri bus ipm pctm̄ est vel reatus. Unde et dum ligať pctōr q̇libet modo vt nō peccet vľ peccare nō possit: amplius ligať diabolus in eo. Hunc etiam barrabā ligatum apud se bȝ vnusquisq̧. quia in ptāte habet liberi arbitrij vt eū vel dimittat vel occidat spūaliter. timeat autē vnusquisq̧ sibi ne barrabam istum. i. diabolum vel veterē hominē dimittat ꝛ liberet ex illa sententia qua in iij. Reg. xxij. ad regem israel Custodi virum istum q̇ si lapsus fuerit: erit aīa tua ꝑ anima illius Hoc est rex israel iudicium tuum quod locutꝰ es. In lapsu igitur ꝛ euasiōe barrabe istius: mors est vniuscuiusq̧ nostꝝ. sed execrabili impietate aīam suam sepe ꝑ anima illius miser peccatoꝛ ponit: dum vt ille viuat sicut ex-

posuimus: eam eterne morti subĳcit. Noli igit͛ o peccator barrabā quem apud te ligatū habes: hoc est ptāti tue traditū z subiectū: noli inquā eū dimittere libez: z noli velut alter pilatus clamātē ꝑ eo exaudire multitudinē viciorū .s. tuorū aut alioz q̄rūcūqꝫ que liberationē ei⁹ tibi suggerunt z suadent. Quid ergo de his q̄ nō solum barrabam nō occidūt: nec solum apud se recipiunt vt latro sit. sed etiam dn̄m oīm que possidere debuerant cōstituunt. Hi sunt torpidi et negligentes pctōres q̄ diabolū vel veterē hoīem sibi nō solum dn̄ari ꝑmittunt sed et violētissima durissimaqꝫ tirānide ab eo se ꝑmi z affligi gaudent. Nescis o miser pctōr qz barrabas q̄ latro est z homicida sicut docet Marc⁹ .i.xv. et Lu. in. xxiij. z Joh. in. xviij ad spoliādum te intrat ad te et ad iugulādū te. Merito ergo q̄ latronem z homicidā receptare nō times: ab eo ꝑm⁹ et bonoz tuoz spūalium spoliatōem et iugulatōem pateris Sed neqꝫ eccl'iasticam censurā formidas. nec vereris fidelitatē qua deo teneris violare dū excōicatissimū barrabā receptas. z hostē dei atrocissimū nō solum apud te hospitio recipis sed et ꝯtra deū defendis. Si g͛ iudex es forēsis exhorre pilati nequiciā: q̄ cuz detrimēto iusticie voluit placere pplo adeo vt latronem z homicidā z seditiosum dimitteret z innocentē crucifigeret Si ꝯfessor es: nō min⁹ hāc infidelitatē detestare et memēto qz p̄co et carnifex institut⁹ es vicioz: nō nutrix: nō lactator nō applausor atqꝫ defensor. sꝫ hoc totū sine dubio d̄bes virtutib⁹ z nouo hoī. Attende g͛ quāta sit iniq̄tas si contrario mō te gesseris videlicꝫ si carnifex z lictor sis virtutū et noui homīs. vicioz ꝟo nutrix atqꝫ patron⁹. Si aūt iudex tuiꝑ ꝯsius es q̄ es q̄tiēscunqꝫ teipm examinas: z de corrigēda vita tua apud temetipm deliberas. Caue ne te ibidē pilatuꝫ exhibeas vt diabolum vl' veterem hominem absoluas. et teipsum non solum morti prime que culpe est. sed et tercie que dāṅationis est eterne subĳcias. Aīaduerte barrabaꝫ id est diabolū et christū apud te et coram te causam agere z

Aduerte q2 si diabolū dimise ris: xp̄m sp̄ualr̄ in teipso occi dis. Similiter ⁊ econuerso si xp̄m dn̄m in te sp̄ualiter libe- rauer is: diabolū occidis. Sa- tage ḡ exēplo pilati vt ip̄m li- beres. Nos aūt ecōtrario vt diabolum liberem⁹ ⁊ xp̄m oc cidam⁹ satagimus. plerūq3 pi lato in hoc ip̄o neq̇ores. Quo tiens em̄ de pctō perpetrādo apud nos deliberam⁹: q̇d ali ud q̄ꝫ xp̄m in nobis occidere satagimus: ⁊ diabolū libera- re q̇ apud nos tā diu vinctus tenet' q̄ꝫdiu nosipsi vincul' sa- pientie salutar is vincti et cōpe dib9 eiusdē cōpediti tenemur. hoc est q̇tienscunq3 dei timo- re ⁊ amorē a malis coercemur Ligatus igit' apud nos est di abolus et simil'r vetus hō: vt nihil p nos vel in nob possit q̇tiens nosipsi sic xp̄o dn̄o al- ligati sumus. de qua alligatu ra Eccl. vj. Vincula illius al ligatura salutaris. Sil'r ecō- trario vinct⁹ est xp̄s apd nos sp̄ualr̄: qn̄ ad bona facienda ligati sumus vinculis prauo rū desideriorū. sicut sepe ostēdi m⁹ ex. v. Prouer. Funib9 pec catorū suorū q̇sq3 cōstringitur. Ligatio ergo nr̄a xp̄i dn̄i est: non passione et veritate sicut sepe diximus neq3 cōpassiōe. quia nec pati nec cōpati pōt de cetero. sed quia ipse cessat operari bona in nobis ⁊ p nos qn̄ nosipsi bona operari desisti mus. illū phiberi qn̄ nos phi bemur ab hoc. et ligari qn̄ li- gamur nos. Sil'r q̄ꝫtum ad h' hic in nobis dicit' Rex em̄ ali q̇s et superare et superari in suis cum p se nihil agat aut patia tur vsitate dicitur. Dimitte er go vinctum xp̄m dn̄m: ⁊ occi de in te diabolū. Libera vitā tuā .i. gratiā ⁊ occide mortē tu am .i. culpā. Noli fauere iniq multitudini et noli dicere cū pilato multitudini (Quē vul- tis dimittā vobis barrabam an Jesum q̇ dr̄ xp̄s. Sciebat em̄ q p inuidiā tradidissēt eū) Rugitū et eiulatū audiuit fe- re pessime que inuidia est: et pe titōeꝫ fauorabilissimā noluit audire iusticie (Sedēte au tē illo p tribunali: misit ad eū vxor eius: dicens. nihil tibi et iusto illi) ⁊c. Vxor p̄sidis sp̄ū- aliter nulla recti⁹ intelligit' q̄ꝫ iusticia. huic em̄ debet toto amore piūgi et adherere. hāc debet totis visceribus amplexa ri. Ex hm̄oi cōmixtione gene

rare debet filios iusticie, generatione. s. rectorū que bn̄dicet̄ Soboles ista rcā iudicia sūt et semite iudiciorū. Uxor ista mittit ad p̄sidem velut q̄ndaȝ nunciū rectitudinis cogitatōnem, q̄ quidē nuncius aduersus oēm iniquā accusationeȝ nihil rectius aut ꝯuenīēti⁹ dicere potest p̄sidi q̄ȝ (nihil tibi ⁊ iusto illi) q̄ iniq̄ accusat̄. Cogitatio ꝟo rectitudinis nūci⁹ est ipsi⁹ iusticie, ab ip̄a em̄ mittit̄: q̄ qd̄ diximus ip̄i p̄sidi interius loquit̄, nec debet esse p̄ses q̄ vxorem istā nō habuerit A p̄side em̄ soboles quā dixim⁹ quaȝ nec ex adulterio nec ex alia vxore gignere p̄t. Sic ergo vxorati .i. hmōi vxorem habentes: soli tribunalib⁹ p̄ficiendi sunt. repellendi ꝟo fornicatores q̄ cum iniq̄tate q̄libet fornicant̄, neq̄ em̄ est fas neq̄ possibile vt aliunde oriatur iudiciū q̄ȝ ex iusticia. Peruersissimi igit̄ sunt q̄ de iniusticia volunt gignere iudiciū. Spadones aūt ⁊ vim generatiuā nō habētes ad generādā sobolē rectitudtnis: reputat scriptura eos q̄ hmōi vxore caruerūt. Uñ Ecc̄i. xx. Cōcupiscētia spadonis deuirginauit iuuenculam. sic q̄ facit p̱ vim iniquū iudiciū. Uñ iudex q̄si ius dicens vel iur̄ dictator intelligit̄. Qualr̄ auteȝ ab eo ius dicendū sperat̄ q̄ solam iniq̄tatē in corde habuit cū ip̄sa ꝟitate testante: de abūdantia cordis os loq̄ necesse sit. Nō potest n̄ esse iudex iniquus q̄ aures claudit ad vocem iusticie. (Multa inq̄t vxor pilati passa sum p̱ visuȝ hodie ꝓpter eum) Ad lr̄am q̄ꝓpe demones multiplr̄ instabant apud vxorē pilati: ⁊ p̱ eā apō pilatū vt sic xp̄s dn̄s libaret̄. sȝ h̄ q̄dē nō amore liberatōis sed vt fructus impediret̄ passionis. A q̄ apparet neq̄cia iudeoꝝ q̄ nec deo nec demonibus acq̄escere voluerūt vt ip̄se liberaret̄. Nō q̄dem de⁹ p̄r vellet eū liberari. sed q̄ ip̄i ex inuidia et iniq̄ssima volūtate ip̄am mortē xp̄i sitiebant. ⁊ p̱pter boc totis eam viscerib⁹ p̱curabant. Demones autē q̄si minori neq̄cia eam impedire moliebant̄. ⁊ totū boc p̱ iusticiam ⁊ sub obtētu iusticie cui sil̄e sepissime diabolus opatur. quotiens nanq̄ tribulationē fructuosam patiētib⁹ cognoscit esse: eam auertere mo

lit: ꝛ ꝓſpitatē ꝑ viribꝫ ꝓcurat q̄buſcunqꝫ ſcit eaꝫ eſſe ad ꝑniciem. Ex q̄ accidit vt etiā miniſtrꝭ iuſticie nōnunq̄ꝫ ſuadeat ſub obtentu mīe vel etiā iuſticie ab eis q̄ diſciplīe ſūt deſiſtere: videns diſciplinaꝫ eſſe fructuoſam patiētibꝫ. vñ ꝛ facile errāt miſtri iuſticie in his niſi eos vnctio docuerit. ꝑ iuſticiā nāqꝫ ꝛ mīaꝫ coꝝ nititur obtinere ꝛ impugnare ſubditos. Verbi gr̄a. cū delicq̄t aliquis infirmꝰ vel leuiter: ſi nouit eum diabolus impatientē et infirmū ad portāda ea que diſcipline ſunt: inflāmat p̄latum eius q̄ſi ſub p̄textu iuſticie ꝛ rectitudinis vt illuꝫ grauiter aut obiurget aut puniat cui ob nimiā teneritudinē ipſa obiurgatio vel pena diſciplinarꝭ vertit in mortē. et hoc q̄a ꝑ ipſam incidit in iram vel odiū mortale aduerſus p̄latū. Vides ergo qualiter ꝑ ipſaꝫ prelati iuſticiam deducere conat ſubditū ad ire vel odij in iuſticiam. Similiter ꝛ cū per miſcdiam p̄lato ſuggerit impudēti ꝑcere ꝛ ꝑtinaci ſubdito nihil aliud intendit niſi impunitate vicia nutrire. Timēda eſt igit preſidentibꝫ aſtutia iſta diabolica q̄ ꝑ virtutes eorū aut iflāmare aut nutrire conat vicia ſubditoꝝ. ꝛ vnde occidi debuerant vicia inde eadem ſuſcitare. qđ plerūqꝫ diabolicū aſſerit: eoꝙ p̄lati attendere aut nolunt aut negligūt. aut neſciūt quid ſubditis expediat. ſed ſolūmodo merita pōderant q̄ſi ad retribuendū tm̄ p̄ſideant: et nō ad ꝯſulendū potius ꝛ medendū. Vxor igit iudicis forēſis iuſticia ſit: eo ꝙ ptās eius legibꝫ q̄dāmō limitata eſt ꝛ teſtimonijs atqꝫ ꝓbatōnibꝫ. vt eū excedere nullo mō liceat. Eiꝰ em̄ tribunal publicis vtilitatibꝫ neceſſe eſt ſeruiat q̄ maxime ꝑ iuſticiam ꝯſeruant: qꝛ ꝑ eā ꝛ coercet audacia: ꝛ tuta ē inter improbos inocētia. ſicut dicit Iſidorus

Vxor vo p̄nialis iudicis ſit pietas: vt eius ſtudium maxime ſit penitentis obuiare periculo ꝛ ſaluti cōſulere. q̄ duo compaſſio ipſa et affabilitatꝭ dulcedo maxime obtinebunt

Vxor vo vniuſcuiuſqꝫ examinātis ſeipm atqꝫ dijudicātis ſit charitas. i. ordinatus et rectus amor dei. Per hāc em̄ ſolā ꝛ barrabas occidit. i. diabolus ꝛ vetus homo: ꝛ xp̄us

absoluitur et nouus hō: modis quos diximus. Audiat ergo iudex forensis iusticiam allegantes pro innocētibus. Penalis pro misericordiam interpellantē pro peuntibus. Unusquisque autem apud seipm charitatē suadentem pro dei filijs hoc est pro nouo homie qui filius est gratie et pro christo dño q̄ filius ē nature. Alioqn vnusqsq in suo cōsistorio vl' auditorio aduersus xpm dñm se exhibebit pilatum. (Multa inqt passa sū p visū hodie ppter eū) Multa patit iusticia in iudicio vbi abundat iniusticia. oēs q̄ppe inique allegationes: oēs iniq suasiones velut iacula sunt q̄bus ipsa cōfodit. Multa ibi patitur vbi vsq ad mortē suā talia patit. sed oīa per visū patitur. i. in visu. omes em̄ istas passiones suas videt. vnde et per synderisim vl' cōscientiaz clamat a vulneribus z passionibus: sed clamorē istuz surda aure pterit iudex iniquus Vicia z viciosi qcqd patiunt totum p cecitatem et in cecitate patiunt. illa em̄ tenebre sūt z isti in tenebris. Idē de charitate z pietate dicēdū: que q̄dem multa patiunt in viris suis adulterātibus. sed clamātes illi nō audiūt: quia lōge ab ipsis sunt z nuncios eoz nō recipiunt vt qd p eos petūt faciant. Sequit. (Principes aūt sacerdotū z seniores popli psuaserunt pplis vt peterēt barrabā Jesum pro pderent) Uide puersitatem eoz iuxta lrāz Ad hoc pfecti erant pplis vt eos ab iniquitatibus auerterent z eis salutaria suaderent Ipsi aūt vt salutem abijciant et pdant z vt diabolum z pditionē expetant psuadent: qrū neqcia plati nostri tpis sequūtur: dū subiectis sibi pplis vel suggestionibus vel exēplis: maxime vt a christo dño auertātur suadēt. Nihil aūt phibet p principes z seniores intelligi magistratū vicioz quez supra diximus. hic pro magistratus pplis z minoribus z subditis tanq ineruditis et infirmis facile suadet omnem iniquitatem. (Respondens autem p̄ses ait illis. Quem vultis vob de duob dimitti) In optione erronee mltitudinis totuz ponēs (At illi dixerunt Barrabā. Dicit illis pilatus. Quid igit faciā de Jesu q dicit xps) q. d. qualr ipm in me

ipso occidā. Utinā et hoc ini
qui iudices ītra semetpsos di
cāt (q̇d faciā de iesu q̄ dr xp̄s)
nō tm̄ q̇d faciā de hoīe inno-
cente. In suis em̄ se iudicari
crucifigi testat̄ xp̄s dn̄s. Qd̄
si iniq̇ iudices attēderēt ꝓcul
dubio a cōdemnatiōe innocē
tum se auerterēt. sed vt sepe di
ximus ignorāt q̇cq̇d ꝯtra su-
os agit̄: cōtra ipm agi. (Dicūt
omnes crucifigat̄) Tota im-
pia mltitudo suggestionū: vi-
cioꝝ ꝛ demonū que ꝑ sugge-
stiones ꝛ tentatōes clamat in
corde peccare d̄liberātis: hoc
solū clamat vt ipse crucifigat̄.
Et hoc duob; modis. q2 ꝑpe
tratio peccati crucifixio est et
mors spūalis: quā postmodū
sequit̄ gehennalis. Aperi au-
res miser ꝛ audi qiud contra
te inclamet multitudo sugge-
stionū ꝛ tentationū tuaꝝ. hoc
solū inclamat tibi corā deo iu
dice vel teipso vt crucifigaris
vel vt crucifigat̄ in te nouꝰ hō
Attende te oīno absurduisse
q̇ hanc vocē hmōi impie mul
titudinis nō audis. Quis em̄
eā audiat et nō exhorreat. sed
miser pctōr blādiri sibi putat
impiā multitudinē que nihil
ei nisi mortē inclamat et adeo
obcecatus est vt crucē ꝛ mor-
tem vtrāq; ꝑ tentatōez sibi ob
latā velut gratissimū acceptet
exeniū. Quis em̄ nō videat q̄
gaudio mors ipsa culpe ꝑ ten
tationem excipit̄. Potest ēt in
telligi multitudo vicioꝝ ꝛ pec
catoꝝ clamare in auribus d̄i
(crucifigat̄) vel ipsa mltitudo
demonū. ꝓpter qd̄ ꝛ diabolus
accusator dicit̄ in. xij. Apoca.
Proiectꝰ est accusator fratruꝫ
nostrorū: q̄ accusabat eos an̄
cōspectū dei nostri die ac no-
cte. Ul' q2 supra diximꝰ xp̄m
dn̄m typū gerere pctōris oēs
sacri doctores ꝛ p̄dicatores et
oīs mltitudo eoꝝ q̄ recte sapi
unt clamāt dictꝭ ꝛ factis d̄ ve
tere homīe ꝛ pctōre: vt crucifi
gat̄. i. cruci pniāli affigat̄. hoc
em̄ clamāt oīa sacra eloq̄a et
oīa sctōꝝ exempla vt vetꝰ hō
crucifigat̄. Ul' pōt intelligi d̄
xp̄o dn̄o: de q̄ oēs hoīes ipsa
miseria sua ꝛ indigētia ꝛ si nō
ꝟbis clamāt vt crucifigat̄. oēs
em̄ oīno p̄cio mortꝭ eiꝰ ꝛ sacri
ficio īdigēt. sic dicit apl's i. iij.
ad Rom̄. Oēs peccauerunt ꝛ
egent glīa dei. Clamat igit̄ in
eis mis'ia ꝛ d̄fectꝰ: ꝛ si n̄ ligua.
Ul' moral'r īstruimur vt oīm
nr̄oꝝ hoc est cogitationum et

affectionum sit iste clamor vt crucifigatur. hoc est vt totum qd in cõfessione aut loquimur: aut cogitamus: accusatio nostra sit et mortis penalis expetitio. neqꝫ enim ibi quisqꝫ legitur dixisse absoluatur vel dimittatur: preter iudicem. sic et ex parte nostra nulla debet audiri vox excusationis aut dimissionis: sed solus iudex debet stare pro nobis. quemadmodum pilatus videbatur stare pro dño. qd quidem et faciet si oẽs cogitatiões et affectiões nostre et locutiões in cõfessiõe dixerint (crucifigatur) Nostrum enim hoc solum est dicere qꝫ crucifigatur. iudicis aũt penalis tantum absoluere et pro liberatione nostra satagere. quia iudicium illud mie solius est et absolutiõis. Quanto aũt humilius et integrius vnusquisqꝫ nostrum hoc de se coram deo clamat scilicet vt crucifigatur tãto amplius a pilato queritur eius dimissio et absolutio. Tutus aũt est qui pilatũ coram deo habet aduocatũ. sicut enim supra diximus pilatus os malleatoris interpretatur. hic qui fabricator est oim. vt ait Salomõ. qui fabricatus est aurorã et solẽ. Os ergo dei patris habet aduocatũ cuius os humiliter et fideliter hoc contra ipm clamauerit. vñ pilatus secundum Matheum dicit (Quid enim mali fecit) secundum vero Johem (Ego aũt nullam in eo inuenio causam) quibus verbis manifeste dñm Jesum absoluit. Sed tamẽ ipsi iudei non desistunt: volentes clamore et improbitate atqꝫ tumultu extorquere sanguinẽ innocẽtis a iudice. (At illi inquit magis clamabãt dicẽtes: crucifigatur) Crescit enim eiulatus inuidie et dolor et clamor simul de pace et de prosperitate proximi. eo qꝫ videt elõgari a se sanguinẽ quem sitit. et ad cuius haustũ arentibus et flãmeis faucibus inhiat.

Moraliter vero quanto amplius pro vnoquoqꝫ pctõre apud patrẽ interpellat xps dñs: tanto ipse in orõne vel cõfessione amplius contra seipsum clamat et hoc signũ sue liberatõis est et absolutõis. Totum enim qd sic clamat de miseratõe et interpellatiõe dñi saluatoris accipit. (Uidens aũt pilatus quia nihil proficeret sed magis tumultus fieret: accepta aqua lauit manus suas corã oi pplo dicens. Innocẽs sum a sanguine iusti huius: vos videritis) Quia vt ait Lu. i. xxiij. (At il-

li instabāt vocib⁹ magnis po stulantes vt crucifigeret͛ ⁊ in ualescebāt voces eorū) Quē admodū em̄ canes rabidi nō sustinentes sibi auferri cadauer ad qđ lacerandū ⁊ deuorandū dētib⁹ ⁊ tot͛ faucib⁹ inbiant, solo latratu cū nō possint ampli⁹ insequunt͛. Qđ autē đr hic (quia nihil pficeret) subintelligit͛ ad placandū populū ⁊ satisfaciendu3 eisdem. Inuidia q̄ppe et odium nunq̄ iusticia ⁊ veritate placātur sunt em̄ belue q̄ꝝ rugitus cōpesci non potest: et quarū fauces nisi sanguine ⁊ morte impleri non possunt. Moraliter ꝑo nihil debet apud nos absolutio iudicis p̄nialis: nihil pene ipsi⁹ exolutio pficere: q̄n inualeant voces orationū ⁊ ↄfessionū nostraꝝ ↄtra nos q̄n semꝑ clamemus nos esse peccatores ⁊ crucifigi dignos Vn̄ Ecci.v. De ꝓpiciatu peccatoꝝ noli esse sine metu. Similiter ⁊ Lu.xvij. Cum oīa feceritis q̄ precepta sunt vob dicite serui inutiles sum⁹. Qđ aūt pilat⁹ lauit man⁹ suas vt īnocentiā suam ↄtestaret͛ ⁊ eis incuteret horrore3 sanguis ħ fecit, nec tn̄ innocēs fuit, neq3 em̄ ad eiulatū inuidie ⁊ rugitum leonū ⁊ latratū canū rabidoꝝ debuit innocētē eis lacerandū tradere, sed discussis testimonijs atq3 ꝓbatōib⁹ potius ius dicere. Nec ꝓfuit ei ablutio illa exterior manuum que man⁹ eius plenas sanguine innocētis reliq̄t, sicut ⁊ fauces iudeoꝝ eiusdē sanguīe plene fuerunt. Potestate q̄dē occidebat dn̄m Jesum: que3 tn̄ et ore iuste cōfitebat͛: ⁊ verbis absoluebat, ꝓpter hoc dicim⁹ q̄a manib⁹, i. ptāte occidebat. vn̄ ⁊ manus ei⁹ cruētate remāserunt. Sanguinē em̄ īnocētis de manib⁹ ei⁹ aq̄ illa nō abstulit: q̄ ptātem ei⁹ innocente3 nō reddidit. Sunt aūt ⁊ hodie multi potentū q̄ pilatū in hoc imitant͛: existimātes se reos nō esse sceleꝝ q̄ ptāte eorū patrant͛: ⁊ si manib⁹ alijs, sed q̄ gladiū tradit furenti: re⁹ est sanguinis indubitāter quem fundit. Nec aliud est ptātem dare ministris nequā q̄3 gladiū dare in manus diaboli, ⁊ hoc est armare diabolū. Oēs q̄ppe neq̄cie opatores: man⁹ diaboli sunt. Fortassis etiam insinuat iudicib⁹ pilat⁹ in hoc facto vt manus suas aq̄ peni

tudinis et cõfessionis lauent vt innocẽtes sanguie xpi se efficiãt cui⁹ q̃dem rei sunt dum iusticiã et veritatẽ nõ defẽdũt p quib⁹ sanguis christi ille p̃ciosus effusus est. dũ ecclesiã aut ipsi opp̃munt: aut opp̃mi sustinent: q̃ preciũ est sanguis eiusdẽ. dũ em̃ iniq̃tatẽ aut p̃ciũ q̃dcũq₃ dñari aut regnare in subdit sustinẽt: q̃tum in eis est rursum crucifigunt dei filiũ. mariẽ cũ ptãte eorũ peccatũ defendit. Nõ em̃ stat p hmõi homies q̃n ipse iterum crucifigat et q̃n eodẽ precio illos q̃s pire sustinent ipse repetat q̃s semel emit. Hec aũt ablutio aptat sacerdotib⁹ symoniacis ⁊ alijs indigne celebrantib⁹. Rei em̃ sunt corpis et sanguis dñi. sicut legit i. xj. p̃me ad Cor. Ipsi em̃ in fine misse suas lauant man⁹ q̃s q̃dẽ reas hñt corpis et sanguinis dñi qd indigne tractauerunt. sed q̃si cũ pilato manus abluũt tanq̃ inocẽtes a sanguine illo p̃cioso. sed aqua illum reatum non tollit de manibus sicut nec de manib⁹ pilati quondã abstulit. Confessores aũt moraliter instruunt vt manus suas lauent a sanguine ↄfitentiũ. qd q̃dem faciunt si se oĩno seruauerũt innoxios. vt ↄfitẽtib⁹. s. nõ noceant. ⁊ fideles vt eos sc₃ fidelr iuxta officij sui exigentiã adiuuent. Vel docent manus suas aq̃ confessionis ⁊ penitudinis lauare. q₂ officiu₃ illud vix sine p̃iculo agit. Vix enim mũdis manib⁹ cõtrectant immũdicie. et vix tũores saniosi et vulnera sanguiolẽta p̃mũt absq₃ inq̃natõe p̃mẽtiu₃. Vel iõ man⁹ suas lauare docẽtur Quia vt ait Grego. Munda debet esse man⁹ q̃ alienas sordes diluere curat. De hoc vo qd dic (Vos videritis) q. d. iuxta literã vosipi cauete vobis in parte ista Ego em̃ minister legis sum: qualem mihi traditis attendite: totu₃ vobis imputetur. Sic et confitẽtibus moraliter debent dicere confessores: vos videritis. id est. vosipsi cauete vobis. quia ex confessiõibus et testificatõib⁹ vr̃is oportз vobis ↄsuli. Sic et iudices dicere debẽt litigãtib⁹: vos videritis. sc₃ qualia i iudiciũ deduxerit: ppter qd et iuramentũ de calũnia institutũ est. Nos em̃ iudicare opotet ex testimonijs ⁊ pbatiõib⁹

non ex nostris ɔsciētijs ⁊ nostris diuinatõib⁹. Hoc idē debent dicere ɔfessores sacr̄ doctoribus eos sc; ɔsulentes. q. d. (vos videritis) quid nobis in isto officio sit agendū: qualiter cõfitētib⁹ ɔsulendū. Nõ eñ de nostro eis ɔsulendū est sed de vestro. Ars eñ medicine spūalis q̄ occurrēdū ē morbis ⁊ vulnerib⁹: penes vos ē. Idē debet facere q̄ seipm̄ diiudicat. (Et respondit vniuersus p̄pl'us dicens. Sanguis eius sup nos et sup filios nostros) Verbū q̄dē optatiuū; sed intētõne pessima: eo mõ q̄ supra dixerat eis i. xxiij. vt veniat sup vos oīs sanguis iust⁹. Intelligūt ergo (sanguis eius). i. pctm̄ effusiõis sanguinis eius vel pena (veniat sup nos) Optandū q̄ppe erat immūdis vt sanguis ille mūdissim⁹ sup ipos veniret ad emūdationē. sicut legit in. ix. ad hebreos. Quāto mag̃ sanguis christi q̄ p spūmsctm̄ obtulit se imaculatū deo: emundabit ɔsciam nr̃a; ab opib⁹ mortuis ad seruiendū deo viuenti. De quo Esaie. lij. Iste aspget gētes mltas sāguie suo ad emūdationē. Hoc est qd̄ dixerat Iacob in penul. Geñ. de iuda in typo eius. Lauabit i vino stolā suā ⁊ in sanguie vue palliū suū. Stola ista ⁊ pallium ecclia ē. Vinū ⁊ sanguis vue. sanguis el⁹ sunt. de q̄ Iohan. in p̄mo Apoc. Qui dilexit nos ⁊ lauit a peccatis nostris in sanguine suo. De hoc ipse sup. xxvj. Hic est sanguis meus noui et eterni testamēti q̄ p multis effundet in remissionē pctõꝝ. Hoc idem apl's in. ix. ad Heb. signasse dic̄ moysen. Lecto inq̄t omni mādato legis a moyse vniuerso populo: accipiēs sanguinē vituloꝝ ⁊ hircoꝝ cū aq̄ ⁊ lana coccinea et ysopo: ipm̄ quoq; librū et oēm p̄pl'm aspsit dicēs. Hic est sanguis testamēti qd̄ mādauit nobis deus. Tabernacula ⁊ oīa vasa ministerij similiter sanguie aspersit. Hoc est quod legitur in Apoc. xix. Et vidi celū aptū ⁊ ecce equ⁹ albus: ⁊ q̄ sedebat sup eū vocabatur fidelis et verax ⁊c. ⁊ vestit⁹ erat veste aspsa sanguine ⁊ vocabat nomē eius verbum dei. Aspsus est igit sanguis xp̄i sup oēs suos in emūdationē ⁊ sctificatiõem. Aspsus est sup totam ecclesiam vt

sup vestez suā q̄si sanguis nu
tricis: vt eam purpureā et re-
galem vestē efficeret. aspsus ē
in ablutionē vt diximus. Sz
ceci iudei nec in ablutionē eū
sup se venire petebāt: cūz eēnt
īmundissimi. imo toti⁹ mūdi
lauacrū sibi fecerūt inq̄namē
tum. Nec ip̄m petebāt sup se
venire in sanctificatōem: cum
essent pctōres ꝛ scelerati. imo
diabolico miraclo de ipso to
tius mūdi sacramēto et sctifi-
catione execrationē ꝛ abomi-
nationē hauserūt: ꝛ de mundi
recōciliatōe cumulū offensaꝝ.
Non petebant illū venire su
per eos ad tinctōem vt essent
purpure ꝛ vestꝫ regia. sed po-
tius illo cruentati sunt: quod
et petijsse videnť. Propter h̄
belue principū rapaciū ꝛ cu-
pidoꝝ eos cruētatos insequū
tur ꝛ deuorant atq̧ diripiunt
Simil'r et volucres inferna-
les. Oīa em̄ hic ꝓpter xp̄i san-
guinē quem velut belue sitie-
bāt ꝛ expetebāt. Vox em̄ bel
uina est petitio sanguinis. vn̄
et ipse in. xxj. p̄s. ꝛ leones ꝛ ca
nes vocat Libera me inq̄t de
ore leonis: ad patrē: ꝛ de ma-
nu canis vnicā meā. Unde ꝛ
ipse p̄ Hieremiā in. xij. Facta
est mihi hereditas mea sic leo
in silua dedit cōtra me vōcem.
ideo odiui eam. Quid em̄ ali-
ud est petitio sanguīs ꝛ mortꝫ
nisi rugitus leonis. Mora-
liter ꝓo oēs accusantes iniu-
ste hoc ip̄m facto dicūt ꝛ si nō
verbis. Eo em̄ ipso ꝙ querūt
morte alij p̄ inuidiā ꝛ odiū vt
iudi xp̄o dn̄o sanguinē ꝛ mor
tem quam expetunt: meli⁹ im
p̄canť venire super seip̄os fa-
cto q̄ȝ si verbis id exp̄sse pete-
rent. Unde nō debet aliq̄s re
pente ꝓsilire ad accusandum.
sed p̄mū apd̄ se discutere vtꝝ
hec audeat imp̄cari sibi Sā-
guis em̄ eius quē accuso sup
me. Alioq̄n veniet sup eū san
guis cui⁹ effusionē iniuste ꝓ-
curauit. Idē cauēdū est in iu-
riscōsultis tā diuini q̄ȝ huma
ni: ne sanguis illoꝝ q̄ consilio
eoꝝ regunť super eos veniat
qd̄ q̄dem fiet si quantū in eis
est nō recte consulerint. In iu
deis tn̄ impletū est ad literam
sup q̄s pena sanguinis xp̄i tā
ta venit p̄ Titum ꝛ Uespasi
anū: vt oēs vel trucidati sint:
vel facti vagi et ꝓfugi p̄ mun
dū. His dūtaxat exceptis qui
cruentatōem istā sanguīs xp̄i
ꝛ inq̄natōem p̄ fidem ꝛ cōuer

sionem in sanctificationē mu
tauerūt ꝛ purpureā tinctionē
sicut apparet de his q̄ applicu
erunt in flandriam. Est aūt ꝛ
hec vox (sanguis ei⁹ sup nos
et sup filios nostros) veraci-
ter penitentiū et penā pnīalez
sponte ꝛ hilariter suscipienti-
um. quasi dicāt. pena mortis
noui hoīs ꝛ pena mortꝫ chri-
sti quē spūaliter in nobis occi
dimus: sup nos sit. hoc est il-
lam sponte ꝛ hilariter subim⁹
Uel pena ei⁹ merito sup nos
veniet: eterna scꝫ ꝛ gehennal'.
q̄si di. illaz meruim⁹. ꝛ est ſm
hoc vox cōfessionis. Uel po
test esse vox fidei sup hoc sen-
su (sanguis eius sup nos et su
per filios nostros). i. opa no-
stra. i. plus potest ad nostram
pacē ꝛ reconciliatōem q̄ȝ nos
ꝛ opa nostra. Uel aliter. plus
potest nobis remitti p eum et
dari per christi sanguinem q̄ȝ
nos demeruim⁹ ꝛ opa nostra
Hoc est: maius est sacrificiuz
sanguis xp̄i quod ipse p nob
obtulit ī ara crucis: q̄ȝ nos et
pctā nr̄a q̄ filij nostri ꝓprie sūt
q̄ȝtū ex nobisipsis solū oriunt̄
Nūc aūt ꝓseq̄ nos oportet
verba Johis ex. xix. q̄ lati⁹ cō
tinent disceptationē cum Je-
su ꝛ aduersus eum habitam.
(Tunc ergo inquit appre-
hendit pilat⁹ Jesum ꝛ flagel-
lauit) manib⁹ ministroꝝ vl' mi
litū subintelligit̄. sua tñ aucto
ritate. Et hoc iuxta lr̄am fecit
vt flagellis vtrūqꝫ mitigaret̄
rabies eoꝝ: ꝛ pietate super fla
gellatū mouerent̄: et ab impe
titione mortis eius desisterēt.
Moral'r ℘o tunc. i. cuz vox
ꝯfitentiū est (sanguis eius su-
p nos ꝛ sup fi. no.) vt dixim⁹.
tunc ꝑmū ꝯfessor app̄hēdere
pōt penitētes: vt flagellet vel
duris obiurgatōib⁹ vl' penis
penitētialib⁹: cū ipsi eas expe-
tunt ꝛ hilariter subeūt. Neqꝫ
em̄ inuito pnīa iniūgēda est.
ne pctīs veterib⁹ addat̄ trans
gressio. Impij ℘o cōfessores ī
hoc pilatū imitant̄ q̄ ꝯfitētes
q̄dāmodo vi ꝛ ptāte app̄hen
dunt: nō vt se offerāt inducūt
App̄hendūt aūt vt flagellent
vl' virga supbie que est in ore
stulti. sicut legit̄ Prouer. xiiij.
et hoc dū iracūde ꝛ indignan
ter iusto durius eos increpāt
Hoc em̄ est flagellū lingue d̄
q̄ Job. v. A flagello ligue ab
scōderꝫ. Et. xxvj. Ecc̄i. in mu
liere zelotipa flagelluz lingue
oibus cōicās. hoc flagello pi-

latus. hoc cõfessor impius flagellat confitentes. et hoc nõ potestate tm̃ et austeritate. qr vbi eger se tradit oĩno curandum medico: nõ est opus virga. sz spũ lenitatis. Flagellare vtiqz licet veterem hoĩem cõfessori sed nouo remanẽte illeso. nec prodest aspitas que infert veteri si desit suauitas qua refouẽdus est et reficiendus nouus homo. Mistice pro oĩs iniquus iudex et oĩs tirãnus in mẽbris apphendit Jesum et flagellat: dum subditos iniuste capit et affligit. Quasi pro dentibus eum apphendũt et flagello linguarũ suarum flagellant qui blasphemijs eum percutiunt. Xpus aũt ligatus ad columnã et in ecclesijs pingitur: intelligi potest mistice columna ista ecclesia. De qua aplus in iij. prime ad Thim̃. Vt scias inquit quõ te oporteat cõuersari in domo dei q̃ est eccl'ia dei viui: colũna et firmamentũ veritatis. huic colũne alligatus est vĩculis charitatis. Alligatus fuit etiã eidem quasi quibusdã vinculis vniõis nature et fraternitatis et aliarum necessitudinũ quasi et frater eius et filius et mẽbrum nobilissimũ. sm qz hõbis vinculis alligatus est ad hanc columnã vt flagellaretur. Jn martiribus pro q̃ ad exẽplũ eius flagellati sunt columna ad quam ligati sunt vt oĩa immobiliter pferrẽt: ipe christus dñs ẽ. De q̃ Eccl. xxiiij. Ego sapia in altissimis inhabitaui et thronus meus in colũna nubis. De q̃ Exod. xiiij. Erat nubes tenebrosa et illũinans noctẽ. Et iterũ. colũna nubis priora dimittẽs post tergũ stetit. Vide qz alligatus erat paulus huic columne in. viij. ad Ro. Quis inqt sepabit nos a charitate xpi. Jn patiẽtibus pro et disciplinatis colũna patiẽtia ẽ: cuius basis spes. Spes nãqz patientiã supportat. alioqn decidit. Jn penitẽtibus pro et pnialia flagella sustinẽtibus colũna cui alligandi sunt: spes ẽ recupande grẽ et venie. Jn sustinẽtibus pro flagella tẽtationũ colũna est firmitas ppositi. i. firmũ ppositũ nõ relabẽdi de cetero Jn colũna penitẽtiũ basis est mĩa dei q̃ spem eorum totam supportat. Jn colũna tẽtatorum velut basis argentea est auditus sacrorum eloquiorum. illo enĩ necesse est vt supportentur et roborentur. Alioquin necesse est

eos deficere sub flagris tenta
tionū. In corde meo inq̇t ab
scondi eloquia tua vt nō pec
cem tibi. Q̃ꝫ aspere ergo flagel
leť hodie xp̃s in suis a p̄sidi-
bus impiis ⁊ p̄latis ⁊ cōfesso
ribꝫ nequā: a q̇bus oībus li-
berari debet vt diximꝰ: a pau
cis videť ⁊ a paucissimis luge
tur. (Et milites plectentes
coronam de spinis imposue-
rūt capiti eius) Milites q̇ ei
militant: q̇ negociis seculari-
bus se nō implicant, sicut legi
tur in. ii. secunde ad Thimo.
predicatores et doctores sūt
qui pctōres velut spinas a ri
gore suo ꝑ hūilitatem plecten
tes: ⁊ vincul' charitatis et mu
tuoꝝ obsequioꝝ inuicem col
ligantes eos in decorē ⁊ gl'iaꝫ
xp̃o dn̄o velut coronam coa-
ptant, a q̇bꝫ licet prius pūctio
nes hoc est ꝓpter merita eoruꝫ
in passione ꝑtulerit, eos tn̄ ve
lut coronā gl'ie ꝯuersos obti-
net ⁊ gl'ificatos obtīebit. hoc
eī illa spinea corona significa
uit: cetum scꝫ pctōꝝ xp̃o dn̄o
in gl'iam ⁊ honorem tandē co
aptandū. Peruersi xp̃o prela-
ti qui diabolo militāt: coronā
de spinis ad tormentū siml' et
ludibrium xp̃o dn̄o plectunt,
dum circa eius spūale caput:
hoc est honorem clericalē vel
ecclesiastice dignitatis malos
coaceruāt. Tot igiť spinas in
coronam eius quaꝫ diximus
implectūt q̇t malos in eiꝰ ec-
clesia instruunt, ⁊ lōge pūgen
tioribꝫ spinis eum hodie coro
nant: et maiori ludibrio q̃ꝫ mi
lites pilati q̇ndam coronaue
rūt. Q̃ aūt pctōres spine sint
ex. xxiii. scd'i Regū. palam est
in nouissimis verbis Dauid.
P̄uaricatores inq̃ꝫ quasi spine
euelleňť vniuersi q̇ nō tolluňť
manibꝫ. et Esa. xxxiii. Spine
congregate igni cōburentur.
vbi simil'r loquiť de peccato-
ribus. Coronam etiā spineaꝫ
xp̃o dn̄o ad ludibrium ⁊ tor-
mentuꝫ imponit: q̇ ei gl'iam ꝑ
pctm̄ q̇dlibet querit, qd̄ ple-
rūq̄ꝫ fit. Unde ⁊ in captōe cō
stantinopolitana ipse dn̄s Je
sus apparuisse cuidam diciť
et dixisse, q ꝓplus ille cruce si
gnatoꝝ scꝫ exercitus me rur-
sum corona spinea coronauit
quod ideo dictū videť q2 per
rapacitatē ⁊ cupiditatē suam
forte vnitatis ei gl'iam ecclesi
astice acquisiuit et scisma sub
mouit, q2 et si iuste hoc impa
uit summus pōtifex: tn̄ multi

in exercitu illo sub ptextu obedientie potuerũt ɔsulere auaricie sue et cupiditati. q̃si igitur exterius gl'ia eccl'iastice vnitatis ⁊ obediẽtie sue coronabãt dñm, interi⁹ aũt aculeatis intentionibꝫ et spineis ipm pungebant. Eodẽ mõ ⁊ vnusq̃sq꜄ p modulo suo de spinis pctõrũ suoꝝ xp̃o dño coronã glorie plectit dũ remissionẽ eorũ ei attribuit ⁊ p ea illũ glorificat. Sil'r ⁊ q̃ eadẽ ei dimittẽda: q̄a debita sunt. ille ꝓo misericors. Et q̄ꝛ morbi ⁊ vulnera sunt: ille ꝓo salus ⁊ medicina. et q̄ꝛ sordes sunt: ille ꝓo in ablutionẽ sanguinẽ suũ fudit offert dimittẽda: sanãda: lauãda. ipm em̃ in hmõi glorificat Eodẽ mõ q̃ victoriam pctõꝝ suoꝝ ei soli attribuit: coronã q̃dãmõ victorie de spinis peccatoꝝ suoꝝ eidẽ plectit. Qui ꝓo de peccatis suis gloriatur aut p pctã victoriam quãcunq꜄ aut gl'iam acq̃rere molitur q̃dãmodo corone spinee ludibriũ ⁊ tormẽtũ capiti ei⁹ circũponit. Quid em̃ aliud intelligẽda est spinea corona q̃ꝫ gl'ia q̃libet vel victoria p pctã acq̃sita. aut gl'ia ipsa de pctis ⁊ iõ de spinis. Quas spinas dum nobis gloriã facimus et gaudium: christo dño ɔuertimus in ludibriũ ⁊ tormentũ. Non solũ in nobis spũal'r vt supra exposuimus, sed etiã q̃ntuꝫ in nobis est psone sue hoc facimus. Quis em̃ dubitet quin gloria nostra de offensis eius et gaudiũ de iniurijs q̃s ei intulimus essent ei ad ɔtumeliam ⁊ tormentũ: nisi impassibilitas ei⁹ et gloria phiberet. q̄a et si psona sua hoc est inq̃ꝫtuꝫ hõ est non moueret: et hoc patientia sua ⁊ hũilitate facientibus. hoc zelo tñ rectitudĩs p dei honore et gl'ia necesse haberet indignari ⁊ zelo domus dei comedi. Hoc ideꝫ et in penitentibus iuxta moralem intelligentiã necesse est fieri. Capiti em̃ ⁊ cordi penitentis circũdanda est spinea corona: h̄ est cõpunctio que velut corona caput id est cor penitentis exornat. ⁊ tanq꜄ de spinis cõplexa exulcerat ⁊ cõpungit ita vt sanguis inde defluat lacrimarũ. Hec debet totuꝫ caput circũcingere. i. totũ cor vt vis rõnabilis p cecitate sua et tenebris ⁊ erroribus et turpiuꝫ vanarũq꜄ cogitationũ inq̃nationibꝫ et occupationibꝫ dole

at et lugeat. Et vis ꝯcupisci-
bilis ꝑ oĩbus gaudijs ꝛ tristi
cijs ꝛ desiderijs turpibꝫ et no
xijs. Et vis irascibilis ꝑ oibꝫ
leuitatibꝫ ꝛ vanitatibꝫ: ꝑturba
tionibꝫ: audacijs: pusillanimi
tatibus: ꝛ ceteris que ad ipaȝ
ptinent noxijs stimulet̃ dolo-
ribus: ꝛ sanguĩe defleat lacri-
marum. Alioq̃n non est coro
na nisi totũ cõpunxerit ꝛ exul
cerauerit. Et h̄ est quod dr̃ in
ij. Joelis. Nũc ergo cõuerti-
mini ad me in toto corde vr̃o
dicit dñs: in ieiunio ꝛ fletu et
planctu. hoc est vt totum cor
ieiunet: totum fleat: totũ plan
gat. Et merito flagellationem
sequit̃ spinea corona. qꝛ sacrã
obiurgationẽ et etiã corꝑaleȝ
afflictionẽ sequi debet cõpun
ctio. Alioq̃n fere desperanda
salus flagellati medico coro-
na ista ludibrij et supplicij vi-
det̃. sed cã pie hũiliterqꝫ por-
tãtibꝫ: coronã honoris ꝛ glo
rie ꝑmeretur. Cuiꝰ exemplũȝ
et meriti ꝛ retributõis in chri
sto domino claruit. In eadeȝ
etiã corona que sit terreni re-
gni gloria nobis ĩsinuat̃. In-
tus em̄ spectãtibus terreni re
gni gloria: non est nisi ludibri
um et tormentuȝ. Si videas
murem dñari ceteris muribꝫ:
nunq̃d risum teneas: quasi lu
dibriũ est dñatio muris ĩ mu
res. sic et hominis in homĩes
puta q̃ terreni regni coronaȝ
gestat. si stultus est ad ludibri
um aliorũ ꝛ tormentũ ꝓprium
eam gestat Alijs em̄ spectacu
lum obprobrij ꝛ irrisiõis can
ticũ: q̃si si asinus coronatꝰ ap
pareat: aut paruulus vel insa
nus. Hec em̄ duo genera ho
minũ coronis ludificari solẽt
sicut et adhuc stulti reges co-
ronis suis ludificant̃: ꝛ omni
bus recta sapientibꝫ sunt ob-
probrio. Est aũt corona ĩ par
uulo ꝛ in asino ludibrium. q̃a
dedecet eos. queadmodũ di-
cit̃ Prouer. xx. Non deceȝ ser-
uum dñari ꝑncipibꝫ. Et iteȝ.
xxvj. Queadmodũ nix in esta
te et pluuia in messe: sic inde-
cens ẽ stulto gloria. Quis aũt
dubitet stultuȝ ꝛ paruulũ esse
et insanũ interius q̃ntũcunqꝫ
canescat eius asinus exterius
Quia igit̃ indecẽs est ĩ eo hu-
iusmodi gloria: indubitanter
est in eo ludibriũ. Qꝛ aũt ꝛ ad
suppliciũ ipsi testimonio sunt
qui hoc de se omnes testificã
tur. Si autẽ sapiens est: non
est dubiũ q̃n sit ei ad ludibria

um. Ludibriū dico ipsi⁹. ipse
eñ seipsum in statu illo ludi-
brio habet et irrisioni: dum se
indignū hmōi corona et eam
sibi indecentez reputat Quin
aūt sit ei ⁊ ad tormētū dubita
ri nō potest. Sapiens debi-
te sollicitudinis redditor ē sp
in subditos, oīmq; labores ⁊
dolores: oīmq; pic'la subdito
rū velut ingentem fascē spina
rū sup se congestā portat. Oi-
bus eñ malis subditoꝝ pun
gitur: exulcerat: oīm honori-
bus honorat Sicut de seipo
docet apl's i xij. scd'e ad Coꝝ.
Quis infirmat ⁊ ego nō infir
mor. Manifestū igit est q2 co
rona terreni regni: noīe q̇dez
corona est et insigne regni. in
terius aūt ludibriū et tormen
tum. Eodez modo dicim⁹ ⁊
de multitudīe maloꝝ xp̄iano
rū. quia noīe tm̄ corona chri-
sti sunt. interius aūt q̄ntum in
eis est sunt ei ludibrium ⁊ tor
mentū. Ludibriū. vñ ipsemet
dicit ꝑ Ezech. in. xxxvj. No-
men sanctum meum polluist̄
in gentibus. Tormentū. sicut
sup̄ exposuim⁹. Non eñ stat
per eos q̇n peccatis eorū do-
lore cōpassionis et etiā passio
nis iterum cōpungat vl' pun
gatur. Et sicut. lxij. Esaie. ipse
met dicit ad ecclesiam electoꝝ
Et eris tu corona glorie i ma
nu dñi ⁊ diadema regni i ma
nu dei tui. Sic ⁊ eccl'ia repro
borū q̇ solo noīe deum hono
rare vident: corona sunt ei spi
nea. hoc est ludibrij ⁊ supplicij
Ad hunc modū manifestum
est totū cetū virginū fraterna
charitate seinuicē cōplectētiū
sertum esse ex lilijs virginita-
te candentib⁹ ⁊ eiusdem odo-
re fragrātib⁹. Similiter cetuz
martirū sertum esse roseum q̊
christi caput redimitur. Et ce
tum cōfessorum ꝓpter lumio-
sitatē doctrinaruz: coronā esse
stellarum. Et cetum humiliū
sertum esse consertū ex violis
Et cetum zelantium. i. zelo re
ctitudinis ardentiū: eiusdē sal
uatoris capiti in gloriaz ⁊ de-
corem circundatum dubitari
non pōt. Caput eñ xp̄i deus
sicut dicitur in. xj. p̄me ad Co
rinth. Diuinitati igitur chri-
sti q̄si circūdat⁹ in modū serti
ex lilijs vernantissimis ꝯserti
adheret totus cetus ille virgi
ne⁹. Manifestū ē ḡ q2 milites
isti xp̄m dñm coronauert spi-
nis ad ludibriū ⁊ suppliciū s3
q̄si falsa fuit hmōi coronatio.

imo reuera ꝑabola est corona cōis quā diximus. Vnđ tāto maiori ludibrio atqȝ supplicio tātoqȝ pūgētiorib⁹ spinis coronat euȝ hodie xp̄m in ea ē multitudo maloꝝ noīe solo ei circūdatoꝝ: q̄nto maior ē veritas ip̄a sua ꝑabola et figura Qm̄ aūt credit̄ hm̄oi coronā ex iuncis rigidis et aculeatis fuisse: manifestuȝ est ex eo qđ dicit̄ in .xxxv. Esa. quia corona ista typus est p̄mū et figura hereticoꝝ. In cubilib⁹ in q̄t vbi habitabant dracones viror calami et iūci orieẗ. vbi viror calami studiū p̄dicandi atqȝ docendi: viror iūci studium audiēdi atqȝ discēdi: iuxta intelligentiā sacroꝝ doctoruȝ accipit̄. Iunc⁹ aūt q̄ ex aquis nascit̄ et in aculeo q̄ntūcunqȝ creuerit cōsūmat̄: q̄d aliud q̄ȝ hereticū designat. quē aq̄ scripture genuit: ꝛ in aculeū blasphemie q̄ christi caput. i. diuinitatē tandē pungeret nutriēdo ꝑduxit. Om̄es em̄ hereticos aqua scripture genuit. sic̄ legit̄ in. viij. Exodi. quia fluuius ebulliuit ranas. i. garrulos hereticos. Fluui⁹ scripture. et rane nanqȝ ꝛ pisces laudabiles ex eadē aqua gignuntur. et oīs heresis ex aq̄s scripturarū ꝛ originē habuit ꝛ fomentū. Quia igit̄ isti in clero maxime et prius abūdauerūt qui cler⁹ caput q̄dāmō christi sp̄ūale et misticū accipit̄. Vel quia in xp̄i diuitatẽ q̄ caput eius intelligit̄: lacerandā atqȝ pungendā blasphemijs se totos exacuerūt heretici merito corona ex iuncis aculeatis cetus eoꝝ intelligit̄. Ipsi nanqȝ xp̄o dn̄o se esse i decorē ꝛ gloriā: imo se solos xp̄i esse ecclesiā mētiunt̄. Vel corona huiusmodi cet⁹ noīetenus clericoꝝ cōgrue accipit̄. Hos em̄ sola affluētia tp̄aliū que in ecclesia est sola vt eēnt clerici genuit Ex aqua em̄ hm̄oi abūdātie tm̄ clerici facti sunt: hoc est vt ditarent̄ ꝛ deliciarentur in eccl'ia. Quēadmodū autẽ iūcus de toto hūore quē hau rit solū nutrit̄ in aculeū. sic et isti ex aqua abūdātie tp̄aliuȝ se nutriūt ꝛ inalcant ꝛ acuunt in peccatū. Hm̄oi ergo cetus aut malis necessitudinib⁹ aut cognatōe: aut malis fauorib⁹ cōiuratōib⁹ ꝛ innūeris inhonestis colligatōibus in coronā spineā xp̄o domino fact⁹ ē hoc est in contumeliā et ludi-

brium. Propter eos em̄ christianū nomen maxie blasphemat̄ z eo℞ turpitudinē eccl'ie dei exprobrant hodie oēs ei⁹ hostes. hoc est iudei heretici et gentiles. Quia ꝑo de iunc; etiā pgamenū fit: vt in eo scīa descripta seruet̄: merito p iūcos clerici accipiēdi ex q̄bꝫ libri vite cōpingendi sunt et calamo spūssancti.i.lingua docto℞ inscribendi. vt sint alijs libri vite p sciam quā cōtinēt Sed palā est q2 p maiori pte ad hoc inepti sunt vt in pgamenū spūale extēdant̄ z vt in scriptionē istā recipiant. Omino em̄ animales et ad ea que dei sunt indociles se ostendūt

Cū ergo clerus armariū deberet esse in ecclesia z librariū in claustro dñi: cōtinēs oīa sacra volumina: z bibliotheca spūalis: factus est eidez in coronam spineam vt exposuimus. Sed neq3 structura ad ornatum z decorem in domo dñi ex hmōi iuncis fieri pōt: dum se per tribulationē z cōtemptum ab hūoribus et radicibus suis abcidi nō patiūtur: z p humilitatem et patiaz iacere et pedibus gradientiū atq3 ꝯculcantiū substerni nesciunt: q̄n potius ad deturpationem erecti z rigidi et ad ritas aculeati stāt in domo domini. Sed neq3 ex hmōi iuncis accēdi possunt lucerne vl' lāpades in domo dñi. Accēdunt̄ q̄dez ex eis lucerne z lāpades in ecclesia sathane duz omī ardore vicio℞ flāmescūt et oīmode euidentia turpitudinis elucescunt. sed oleo dulcedinis z miscōie ibui et igne charitatis vel spūsancto ardere z lumē alijs ministrare nō possunt oīno Sufflat̄ in eos assidue z admouetur ignis sacro℞ eloquio℞: infundit̄ oleum dulcedinis z miscōie. z sic etiam accendi nequeūt. qđ inde pfecto est. quia radicis sue aquositatē que eos genuit vt clerici essent z nutriuit vt diximus: deserere prorsus nolunt quin potius assidue in ea per amorē et sollicitudinē demergant̄. Infundit̄ aūt eis oleuz diuine miscōie z dulcedinis: dum beneficia sua de⁹ eis largitur siue tpalia vel spiritualia. vel dum fit eis rememoratio illo℞. His his iuncis nec instrumēta fieri possunt ad piscanduz in fluminibus egipti mundi hui⁹. Omino em̄ per

eos de fluminibꝫ viciorꝫ nullus peccator vel magnus vel modicus: hoc est nullus pisciculus p eos capi pōt domino. De his etiā fiunt stragula q̄ vulgo dicunt̃ vł tapeta vł tapetes. i. ornamenta sediliū vł sediū: que scꝫ sternunt̃ sup sedes ꝛ sedilia. Sedes em̄ cathedrales ecclesias q̄s tetigerint vel q̄bus inheserint inq̄nant et deturpant. simil'r ꝛ sedilia. id ē minores dignitates quas christo dn̄o p̄sidenti ornare ꝛ decorare debuerāt intolerabiliter fedāt et dehonestant. Merito igit̃ quia nulli vsui vtiles sunt dn̄o: cōpant̃ lumbari Hieremie qd̄ ita cōputruit in flumine magno eufrate vt nulli vsui aptū esset. sicut legit̃ in. xiij. eiusdē. Eufrates q̄ppe frugifer interp̄tat̃. et signat tpallum affluentiā: in qua clerici nostri tēporis pro parte maxima putruerunt ita vt nulli vsui apti sint. Diuinis enim vsibus omino inutiles sunt. quia putridi moribus ꝛ imperiti scientia. Mūdanis autē vsibus omino simil'r inepti: neqꝫ em̄ militie congruit eorū mollicies et voluptuositas: neqꝫ agriculture laboribꝫ

Similiter ociositatē et negligentiā ꝛ impitiam eorundem non admittit negociatōis sollicitudo et sollertia. Milites isti qui coronā istam negligētiam ꝛ decorē de spinis peccatorꝫ christo dn̄o plectunt: q̄tuor fuisse legunt̃. Hi sunt scriptores diuinorꝫ testamentorū ꝛ expositores eorꝫ: doctores ꝛ p̄dicatores vel boni prelati et p̄ncipes boni: doctores et bone discipline ministri. Discipline ministros vocamus officiales et pretores id est vtriusqꝫ gladij executores. Quatuor ꝑo milites penitenti plectentes coronam spineam cōpunctionis: q̄tuor partes sūt sciētie. Prima est cognitio bonorum que a deo accepimus hoc est diuine munificētie in nos. Scd̄a est cognitio malorum que eidem reddimus. hoc est nostre ingratitudinis in eū. Tertia est cognitio bonorū que demeruimꝰ. Quarta est cognitio malorꝫ que meruimus. Nō potest quis habere quatuor milites q̄n eius capiti hoc est cordi coronam cōpunctiōis circundent. Necesse em̄ habet dolere qui tot et tanta beneficia de dei mu-

nificentia tam indignus inu/tiliter accipit ꝛ ꝙ ei taȝ ingra/tū se exhibuit. ꝛ qui tot ꝛ tan/ta sibi ꝓmissa bona demeruit ꝛ q̄ tot ꝛ tāta minata sibi sup plicia ꝛ meruit ꝛ in nouissimo thesaurizauit sibi. (Et veste purpurea circūdederunt euȝ) Pro quo Mathe⁹ habet (cla midē coccineā circūdederunt illi) et addit etiā (exuentes eū) ꝓpriis vestimentis subintelli/gitur. Christū exuunt: qui ve stem suam. id est ecclesiam ab eo sepant. Similiter et q̄ de/corem christiane cōuersatōis ab eo auferunt. Diabolū ꝓo induunt qui multitudinem a christo auertentes: eidem ve/lut vestem coaptant. Simil'r et qui turpem cōuersationem exteriorē multiplicant vel sug gestionē vel exēpla. Istas em̄ duas vestes xp̄i accepim⁹ scȝ cetum electoꝝ ꝛ christiane cō uersationis forinsece decoreȝ quas heretici ꝛ scismatici la/cerant: ꝛ vnusquisqȝ reprob⁹ panniculuȝ inde rapit ꝛ sepat id est seipm̄. Tot igitur existē tibus laceratoribꝫ: tot vestis sue scissoribus: nō est miruȝ si lacerata est vestis xp̄i. i. eccl'ia In qua laceratiōe appet xp̄s dn̄s ꝛ esse ꝛ fuisse ī rixa. Igno miniose vestit⁹ est veste adeo lacerata atqȝ detrita. Vn̄ ve/re vsqȝ ad pedes denudatus est hodie. quasi em̄ nudatum est collū eius a torque aurea doctoꝝ ꝛ p̄dicatorū: ꝛ hume/ri ei⁹ a suphumerali martiꝝ. ꝛ pect⁹ eius a rōnali cōfessoꝝ. ꝛ dorsuȝ ei⁹ ꝛ vēter a cetu disci/plinatoꝝ: h̄ est a cetu patiētiū ꝛ abstinētiū. ꝛ ad renes ꝛ ptes genitales a cetu ꝟginū ꝛ cōti nentium. Et si vestem aaron que figura est toti⁹ ecclesie cō sideres: xp̄m dn̄m fere nuduȝ inuenies. Diabolus aūt pur/puratus ꝛ gēmat⁹. clar⁹ ꝛ ful/gidus vbiqȝ fere palam ince/dit: nec erubescit videri de ce tero. eoqȝ ignominia eius om ni fere gl'ia potentiū ꝛ diuituȝ et lr̄atoꝝ iā nō opta: sed exor/nata ē. Si gl'iaȝ vestit⁹ ei⁹ attē das impletā: aut estimab aut merito timeb qd̄ ipe sibi ꝓmi serat in. xiiij. Esaie. Silis ero altissimo. Silitudinē quippe glorie altissimi sibi vēdicauit: dū sil'itudīeȝ gl'iose vesti eius/dē sibi aptauit. nō ei diabol⁹ ꝟitatē xp̄ianitatꝭ iduit ſȝ sil'itu dinē ꝛ siml'atiōem. Silitudo nanqȝ et simulatio xp̄ianitatꝭ

reprobi christiani sunt:q̄ꝝ ce-
tum induit q̄si vestem diabo-
lus. Unde in veste filijs vide
tur altissimo. Nec mirꝝ si adō
magnifice:adeoq̄ꝫ fulgide ve
stit̄ ⁊ ornat̄ diabolus:cū tan-
ta multitudo xp̄o dn̄o tot⁊ stu
dijs rapiat ⁊ furet̄ vnde vesti
at diabolū. Mirabilr̄ viden
tur miserari nuditatē diaboli
q̄ tā sollicite eū vestire et orna
re studēt.seipsos em̄ ⁊ sua oīa
xp̄o dn̄o furant̄ ⁊ rapiūt vt il
la vestem diabolo vl̄ partem
vestis faciant. Nullius pau-
peris nuditas adeo vnq̄ꝫ mi-
serata est vt ei tāto studio emē
dicaret̄ vestit⁹. Christi ꝓo dn̄i
nuditatē et ignominiā misera
ri vt eam tegant ne dicā exor-
nent. Vestē illam heretici:de
tractores:⁊ maloꝝ q̄rūlibet
suggestores ꝓprijs dētibꝫ desu
per scapl̄os xp̄o dn̄o auferūt
⁊ auellūt.sed detractores ⁊ he
retici nec modicū filum de ea
q̄ꝫtuꝫ in eis est relinquūt. nec
modico em̄ bono d̄tractores
parcunt q̄n ip̄m lacerent Illi
ꝓo radicem oīm bonoꝝ.i. fi-
dem funditus extirpāt ⁊ auel
lunt. ypocrite ꝓo sup oēs ve-
stiunt et exornant diabolum.
Vestiunt em̄ euꝫ duplicibꝫ: ⁊
decore forinsece ꝯuersationis
et oī mirificētia ornatus exte-
rioris ip̄m decorāt. sed falsis
oībus auro.s. ⁊ gemmis vir-
tutū ⁊ operū que in eis solam
habent tincturā ⁊ spēm sed ꝑ
cio ⁊ veritate carent. Vix ho
die sacco indutus est xp̄s do-
minus. vix em̄ vilibꝫ ⁊ paupe
bus sibi adherentibꝫ tegit̄:ne
dicam ornat̄. Purpura em̄ fe
re tota cessit in partē diaboli.
hoc est potentia ⁊ gl'ia mūdi ī
vestem eius. Sed ⁊ sacc⁹ hu-
iusmodi ꝯscissus est:neq̄ꝫ eniꝫ
oēs paupes ⁊ viles xp̄o cohe
rent. nec saccus ergo hodie ei
relinquit̄ ad indum̄tū. nec sac
co vti ꝑmittit̄ ꝯcidentibꝫ euꝫ
et discerpētibus vndiq̄ꝫ pilati
limitibꝫ. h̄ ē his q̄ diabolo mi
litant ⁊ xp̄m dominum in se-
ipsis et in alijs impugnant.
Exuitio igit̄ illa quā iuxta lite
rā milites pilati fecerunt:figu
ra fuit ⁊ ꝑabola exuitōis q̄ ab
initio mūdi cepit ⁊ vsq̄ꝫ ad fi-
nē mūdi duratura ē. Milites
em̄ pilati nunq̄ꝫ cessant. nūq̄ꝫ
d̄sinit pilat⁹.i. diabol⁹ hr̄e mi
lites q̄n.s. illi militēt et christū
dn̄m vestibꝫ suis exuāt. Sꝫ d̄
vestibꝫ eius ⁊ nūero vestiū la
ti⁹ erit nobis differēdū īferi⁹.

Sequit̃.(Clamide coccinea circũdederũt eũ) Clamis coccinea ecclesia est malignantiũ sanguinolentoꝝ. hoc est sanguine pctĩ rubricatoꝝ. hoc est vestimentũ mixtum sanguine quod erit in cõbustionẽ et cibꝰ ignis. vt legit̃ Esa.ix. Hãc mali prelati velut pilati milites xpo dño circundant ad illusionem: dum multitudinez maloꝝ in ecclesĳs suis instituunt. Pallio ergo sanguinolẽto xpm dñm induunt. ꝛ h̃ ad illusionez. quia nihil aliđ xpo q̃ȝ cõtumeliã faciunt. Ipi eñ sunt q̃ maxime eum inhonorãt. Ul' clamis coccinea multitudo carnaliũ. hec eñ est color carnis. Uel clamis coccinea carnis scȝ ꝛ sãguĩea multitudo ꝓpinquoꝝ que ad christi dñi illusionem ꝛ cõtumeliam in ecclesiaȝ inducit̃ ꝛ ei ꝓ veste regia circũdat̃. De his omnibꝰ Micheas in. iij. Audite hec inquit principes domus iacob. i. iudices domus israel q̃ edificatis sion in sanguinibus ꝛ hierusalẽ in iniq̃tate. in sanguinibꝰ. i. in sanguine peccati ꝛ sanguine ꝓpinq̃tatis. Clamis coccinea multitudo est patientiũ: velut ꝓprio sanguine tinctoꝝ discipli natoꝝ christi sanguine ꝑ imitationẽ passionis eius rubricatoꝝ. Et quelibet istaꝝ vestium purpura sãguĩea ẽ. Multitudo ꝓo charitate ardentiũ quia color ignis purpureꝰ est siue coccineꝰ: purpura ardẽs iuxta vulgarem noĩatiõem accipit̃: que ꝛ xpi sanguĩe rubet et ardet. hanc eñ ignis charitatis quã in passiõe maxĩe nobis exhibuit et inflãmauit vt arderet ꝛ rubricauit vt cõpateret̃ ꝛ imitaret̃. Hec multitudo licet ita distinxerimꝰ vna ẽ vestis. s. regia ꝛ tanto rege digna. hanc milites pilati ei circũdederunt. qꝛ mortẽ q̃ illam sibi ꝛ emit ꝛ redemit et acq̃siuit intulerũt. De veste ꝓo malo ꝝ cõgrue dicit̃ quia eam illi circũdederũt. Sed expssius habet litera Johis que cõtinet (veste purpurea circundederunt eum) velut obsidione ad impugnandũ. Unde ipsemet dicit in p̃s. sue passionis. Circũdederũt me vituli multi ꝛ m'titudo malignãtiũ obsedit me. Et alibi. circundederunt me sicut apes. Et iteruȝ. circũdederũt me quotidie. sicut aq̃ circũdederũt me simul

Capitulum XXIX

Qz aūt prius exuerunt eū: vel q exuendus esset sinagoga q̄ erat quasi vestis eius ꝓpria. et postmodū indueref gentiū ecclesia: que et pctīs fuit ꝑmum sanguinea: ⁊ postmodū christi sanguine decorata. vel q ꝑmū exueref aplīs q̄si veste ꝓpria: ⁊ postmodū īdueref martiribꝫ q̄si veste purpurea. Vł q ꝑmum exueref mortalitate ista ⁊ miſia: ⁊ deinde regio honore vestiref ⁊ glīa: significauit. Moraliter autē ꝑmum nos exuere debere vestē vetustatis ꝑsordidaꝫ q̄ȝ induamur clamidē coccineam hoc est regalē purpurā. nec aliter sperare palliū laudis ab eo nisi ꝑcesserit spūs meroris. sicut legif in Esa. lxj. Hoc idē significatū est. iij. Zach. vbi dicif. et Jesus erat indutus vestibꝫ sordidis. Et ait angelus ad illos q̄ stabant coram se dicēs. Auferte vestimēta sordida ab eo. et dixit ad eū. Ecce abstuli iniquitatē tuā: ⁊ indui te mutatoriꝭs. Et hoc q̄dem cōgruit vt vestis sordida ⁊ despecta exuaf anteq̄ȝ vestis noua et regia induaf. Clamis ista coccinea decor est christiane ꝯuersatiōnis. vel habitꝰ est ꝯuersio penitentie: q̄ et vestis regia est regens ⁊ ostendēs ⁊ faciēs. Sꝫ vestis q̄dem pnīe: sanguine. i. morte veteris hoīs tincta est: habēs manifesta iudicia mortis eius. sanguis em̄ iudiciuꝫ mortꝭ est. Vel sanguīe. i. morte noui hoīs. debet em̄ hr̄e iudicia ⁊ q̄si mortē q̄ndā cōfessionē ꝑcedētis pctī. Nō em̄ habet vestē istā purpureā quem cōuersatiōis hūilitas fuisse n̄ iudicat pctōreꝫ. An nō necesse habes ad illusionē portare ⁊ ad obꝓbriū cū xp̄o dn̄o si velis eā hoc est significatū eiꝰ portare tandē in glīaꝫ et decorē. qđ cōtra illos dicimꝰ q̄ penitentiā nolunt cū illusione et obprobrio refugiētes penitētiariū q̄ illos obprobrio et illusioni hr̄i faciat inter hoīes. excusāt em̄ plerūq̄ȝ se ab onere pnīe ꝑ obprobrium et irrisionē hoim. nō dico ꝓpter scandaluꝫ. et dicunt se nolle facere qđ iubenf: ne ab hoībꝫ irrideantur. nō recolētes q xp̄o domino in veste purpurea illusuꝫ ē. et q illam solūmodo ad illusionē ⁊ obprobrium portauerit: ⁊ q in hoc exemplū portande obprobriose pnīe reliq̄rit. Acceptissimū quippe deo

et eodē dignissima satisfactio est humiliter portare opprobria: que p penitētia irrogantur, maxime ab his q̄ pctōrū suoꝝ laudibus vanissime delectati sunt ꝛ gloriati. et p contumelia que deo irrogata est nihil deo cōgruentius satisfacit q̄ꝫ obprobrioꝝ hūilis et iocunda susceptio. Significat et ista clamis coccinea charitatē ipsa figura, ppter latitudinē scꝫ ꝛ colorem igneū. Pallium em̄ oībꝫ vestimētis latius est ꝛ posteriora tegit. posteriorū em̄ obliuisci facit, anteriora aūt sunt. Hoc pallio indutus erat apl'us, sicut appet in iij. ad Phil. vbi ait. Que q̄dē retro sunt obliuiscēs: ad ea q̄ sunt priora extendens meipsuꝫ ad destinatū psequor brauiū superne vocationis. Significat ꝛ illō palliū memoriā dominice passionis. Qꝫ aūt charitateꝫ significat exp̄sse legitur Esa. xxviij. Coāgustatū est inquit stratum: ita vt decidat alter: et pallium breue vtrunqꝫ operire non potest. Pallium em̄ charitatꝫ christum dominum sponsum: ꝛ adulteruꝫ. i. diabolum operire non potest Non eniꝫ admittit charitas adulterū cum spōso. Hoc est pallium quod expandi super se petebat Ruth ab ipō booꝫ in. iij. Ruth. Ruth nāqꝫ ex interpretatione nomīs significat ecclesiam de gētibus. Interpretatꝰ enim Ruth videns vl' festinās vel deficiēs. Quia ergo iudea excecata: illa videns effecta ē ex ortu veri luminis. et quia illa pigra et tarda semper ad crescendū: ista vo festinans, ꝛ quia illa presumēs de viribus et meritꝫ suis: ista vo semper deficiēs a seipsa: et sufficientiā suā in deo solo cōstituens. Booꝫ vo interpretatꝰ in quo robur: vel in quo virtus: siue in ipso fortitudo aut ipse in fortitudīe. significat ergo christum dominuꝫ qui est virtus dei patris. sicut legitur in primo pme ad Coꝛ. Christum dico dei virtutē qui ꝛ in fortitudine veniet. Sicut legitur Esaie. xl. Ecce dominꝰ in fortitudine veniet. Pallium ergo charitatis extendit sup nos christus dominꝰ cuꝫ dilectionē suā vsqꝫ ad nos nō soluꝫ despōsandos, sed etiam morte sua regandos extendit

Significat etiam palliū ꝑpositum martirij ꝛ ꝓmptitudinē. Unū eps vniuersalis siue roman⁹ pōtifex pallio vtiꝛ semꝑ coccineo. vt memoriam sꝑ habeat dn̄ice passiōis ꝛ ꝓpositum ꝛ ꝓmptitudinē patiēdi ꝓ ecclesia xp̄i. cuius vicē eā regendam se habere ostendit. Gloriā aūt terreni regni cruentatam esse sanguine pctōꝝ et violentiaꝝ eiusdē pallij colore insinuaꝛ. Uex ꝛ roman⁹ pontifex ꝛ secularis princeps ipsa veste purpurea qua vtiꝛ clamare videꝛ. Aspsus ē sanguis subditoꝝ sup vestimēta mea. vl' qꝛ pctā subditoꝝ illis imputabunꝛ in penā: nisi correctioni ꝛ emēdatōi eoꝝ debita sollertia inuigilauerint. vel ꝙ oīa mala subditoꝝ ꝑ cōpassionem vestes eoꝝ ꝗdāmodo aspgant. sic dicit xp̄s dn̄s de se Esaie. lxiij. Aspsus est sanguis eoꝝ sup vestimenta mea passione simul et cōpassione: sup carnem meā. Uel in ipso pallio coccineo ꝛ veste purpurea vtriqꝫ ꝑncipi sanguis subditorū figuraliter ostendiꝛ: vt de manibꝫ eoꝝ reqrendus eis denuncieꝛ. vl' vt vterqꝫ ꝓ modo suo ablutioni ꝛ detersioni hmōi sanguis inuigilet. vtriusqꝫ eīn vestis multitudo subditoꝝ est. (Et posuerunt inqt Math. arūdinē i dextra ei⁹) Arūdinē quasi ꝓ sceptro ad obprobrium et irrisionē. eoꝙ regem se esse pilato ꝯfessus fuerat In arūdine ꝑmū scriptura ꝙ̄ arundine scribiꝛ designatur quā debet habere in dextra ꝗ̄ regimini aliorum p̄ficiꝛ. In dextra. i. in opatiōe vel in ꝓmptitudīe: nō in sinistra vt piger sit ꝛ tardus ad intelligēdū in ea ꝛ opandū ꝺm eā. Ul' in dextra vt nō nisi ꝑ eā ꝛ ꝺm eam opeꝛ. Hec est virga directionis ꝛ sceptruꝫ regni xp̄iani. Unde ꝑcepit dn̄s Josue vt rex israel faceret sibi describi deuteronomiū legis vt legeret in eo die ac nocte. Significat aūt ꝛ arūdo vanitatē et fragilitatē regni terreni. In sceptro nanqꝫ ptās regia ꝛ iudiciaria signaꝛ: que fragilis ē adeo ꝙ volūtate hoīm ꝛ obedientia sola īnitiꝛ. nō eīn pōt rex ꝑ se. sed ꝑ voluntatē ꝛ obedientiaꝫ subditoꝝ. Uacuaqꝫ et vana est int⁹ ptās. nihil eīn habet intus sed totū foris sic arūdo. Arundo quippe totuꝫ qđ habet foris habet et nihil

Intus: intus em̄ vacua est. sic ptās terrenoꝝ regū totum ha bet in volūtate ꝛ in obediētia subditoꝝ. Uel totū habet fo ris in opiniōe hoīm ꝛ nomīa tione. Uocant em̄ eos hoīes dn̄os ꝛ potētes et opinant̄ eē sed reuera intus ministri ꝛ ser ui sunt. Ptās illa instar arun dinis vento agitate sp ventis multiplicīū turbationū ꝛ sol licitudinum quatit̄ ꝛ agitat̄. se pe etiā precidit̄. sicut dicit Ec clesiastic⁹. x. Breuē lāguorem pcidit medic⁹. sic et rex hodie est ꝛ cras morieт̄. Ex his ergo q̄ dixim⁹ q̄d aliō dat̄ intelligi regē esse sine liter̄ q̄ȝ regē esse sine sceptro. Qō q̄dem pnici osissimū ꝛ maxīe intolerabile in regib⁹. i. rectoribus aīaꝝ. Arūdo ista aurea est q̄ metiē dum est totū edificiū celestis hierusalē. i. eccl'ie. sicut legitur Apocal'. xxi. Et mensus est in quit angelus ciuitatē de arū dine aurea. Arundinē istā nō int⁹ vacuā facit vanitas ꝛ ple nitudinis defectus. sed hūili tas q̄ aīaꝝ est soliditas. Sic miserū pctōrem spinis pctōꝝ et vicioꝝ coronat pilat⁹. i. dia bolus. oēs em̄ pctōres capite id est corde et spinat ꝛ exulce rat diabolus. Deinde cruen tum eis palliū circūdat. Illō est cruēta ꝯuersatio ꝛ sangui nea pctōꝝ. sicut Apocal'. xvii. Mlier circūdata purpura et coccino: tota m'ltitudo malo rum accipit̄. ꝛ mlier coccinea sedens sup bestiā: illa eadē in eodē. hoc est vestimētū mixtū sanguine: qō supra dixim⁹ ex ix. Esa. Deinde dat arundinē in dextra ei⁹. hoc est. vel liber tas q̄ liber est iusticie: seru⁹ au tem iniq̄tatis. sicut legit̄ in. vi ad Rom̄. Cū em̄ inquit serui essetis pctī: liberi fuistis iusti cie. Uel arūdo ista est supbia p quā seipm regere ꝛ alios p̄ mere nō cessat. Arūdo ista in tus est vacua et totū foris ha bet. libertatē em̄ se mentit̄ ex terius cum seruitus intus sit iniq̄tatis. sicut apparet ex ver bis apli. Idem de supbia sen tiendū est q̄ potentiā ꝛ dn̄atio nem foris ostendit. sed int⁹ ne quissima subiectio ruinosissi ma infirmitas est. Arūdinem istā ne dicā q̄s ventus sed q̄s etiā sibilus nō exagitat ꝛ ꝯcu tit: imo pcipitat ꝛ deiicit. Hec ē igit̄ effigies expssissima pec catoris et regni pctī euidētissi ma dscriptio. Peccator enim

capite.i. corde spinatus et lu-
dibriose suppliciosecꝫ corona
tus: habitu cruēt⁹: ptāte arū-
dineus, hoc est fragilis vl' va
cuus ꝛ oī vento vanitatis ob
noxius. Et cum istud totū lu
dibrium atcꝫ suppliciū insanis
simus imo furiosus pctōr: re-
gium ornatū arbitrat, ꝛ gl'iaꝫ
seruitutem durissimā et subie
ctionē vilissimā regiā reputat
libertatē atcꝫ potētiā. Hac si-
militudie solet illudi furios si
cut sepe diximus. In hoc er-
go apparet esse liber tot⁹ suffi
cientie nostre xp̄s dn̄s q̄ ludi
bria ista ꝛ supplicia ista omnia
nō solū ad redemptōem nr̄aꝫ
ꝛ imitatōis exemplū pertulit.
sed etiā vt in eo totam miseri-
am ꝛ ignominiā suā expssē le-
gerent peccatores, vt vel corā
positā exhorrerent: nō solū cō
minatōnibꝫ eius deterriti: aut
pmissionibꝫ ei⁹ allecti, sed etiā
de feditate eius ꝛ ludibriosita
te repulsi: spōte ab ea refuge-
rent ꝛ resilirent. (Et veniebāt
inq̄t Johānes ad eum ꝛ dice
bāt Aue rex iudeorū, ꝛ dabāt
ei alapas) Lr̄a euidēs ē. Sꝫ
spūal'r demones adulatores
p vanas q̄dꝫ cogitatiōes: de
mones p mendacissimas lau
des adulationes misero pctō
ri dicūt (aue rex iudeoꝝ) q̄tiēs
de pctīs suis placita ei annū-
ciant, q̄tiens in libtate ista pes
sima et supbiam eidem adulā
tur. (Et dabant ei alapas) vel
quia hmōi cogitatiōes ꝛ adu
lationes alape sunt q̄bus fa-
cies cordis cedit ꝛ cōterit in-
terius, vel quia adulādo sic ꝛ
suggerendo tentatōnibꝫ aliȷs
quasi alapis cedūt faciē eius
demones: ꝛ adulatores interi
us. Totū aūt istud iuxta mo-
dū scripture in peccatore faci
unt xp̄i milites de q̄bꝫ sup̄ di-
xim⁹: cū hocipm peccatori in
notescūt. Qui ꝓo christū do-
minū labȷs: cor autem eorūꝫ
longe est ab eo Sicut ipemet
cōqueritur Esa. xxix. Eo inq̄t
ꝙ appropinquat populus ore
suo ꝛ labȷs suis glorificat me
cor aūt eius longe. Et nihilo
minus christum dn̄m debo-
nestant et quasi pcutiunt imi-
tatores sunt militū pilati: imo
figure ꝛ significatōis eoꝝ im-
pletorūꝫ sunt manifesti. Non
omis inquit dn̄s in. vij. Ma
thei q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e in-
trabit in regnum celorum. Et
in. vj. Luce. Quid aūt vocatꝭ
me domine dn̄e ꝛ non facitis

que dico. Irrisorie igitur eū regem iudeorum.i.ↄfitentiū vocat q̄ eum q̄dem labijs cōfitetur: regi ꝑo dedignatur. Qui em̄ nihil eorū que regi debētur.hoc est nec tributū nec seruitium: nec obedientiā: nec fidelitatē: nec colloquiū: nec exercitium eidem curat reddere vel facere vel exhibere. Edocemur etiam in irrisiōe ista et alapis: adulationes ⁊ vanitatis cogitatiōes exhorrere.et q̄tienscunq̄ vel se ingerunt vel offerunt exterius spirituales alapas timere ⁊ odiare. Christi ꝑo milites edocent sic peccatores obiurgatōnib⁹ percutere vel disciplina vt blandicijs eos p̄liniāt et regni iudaici.id est christiane ↄfessionis cuiusuis baptismali vnctōne adepti sunt: crebrius commemoratione faciāt. Tunc eniȝ salubrius ꝓfundiusq̄ alapis obiurgationū ceduntur si eis generositas regia ⁊ dignitas quam gratia baptismali sortiti sunt memorie eorum increbuerit. Has enim recolētes obiurgationes mirabiliter adiuuant ⁊ se ipsi fortius cedunt ⁊ atterunt medullitusq̄ doloris gladio se trāsfigūt. Hoc ipm etiam (aue rex iudeorum) q̄m virtutes sole quarū esse debemus confitentes sunt ⁊ recognoscentes diuini iuris vicia negantia sunt et diminuētia illius: quotiēs honoramur seu verbis reuerentie seu salutationis seu aliter: eoq̄ vani putamur recolere debemus ⁊ reputare potius illusionē q̄ laudem. Similr ⁊ reges siue doctores animarū sint siue corporū: omnes reuerētias ⁊ honores qui eis impendunt illusiones arbitari debent poti⁹ q̄ honores. ⁊ hoc quidem est vere humilitatis officiū. omne em̄ quod est glorie ⁊ honoris humilitas sibi reputat ad obprobrium. et hoc est qua omnem gloriam sibi arbitrantur indecentissimam ⁊ se ea indignissimam. Penitens autem omnis sibi ad huiusmodi exēpli similitudineȝ debet illudere: ⁊ alapis non solum spiritualibus sed etiaȝ manualibus seipsum cedere. Qđ aūt Mathe⁹ addit (Et genuflexo ante eum illudebant ei dicentes Aue rex iudeorum) Genuflexio quia adoratio ē exterior

maxime reputanda est illusio magnatib⁊.est em̄.oīno eis in debita et indecēs: nisi cā aliq̄ famulantes in parte ista coegerit:hoc est vł familiarioꝛ allocutio:aut expeditioꝛ mīstratio:aut sup̱bie declinatio: aut alia hmōi qđ ⁊ magnates merito excusare possit ⁊ debeat a diuini honoris iniuria: et famulātes ab idolatria. Subiungit Matheus (Et expuētes in eum accipiebāt arundinem ⁊ p̱cutiebāt caput eius) De sputis eoꝝ iam p̱transiuimus. Mistice ꝟo qui accipiunt arundinē de dextra ei⁹ ⁊ p̱cutiūt caput ei⁹:iudei sunt et heretici:q̄ ipsa scriptura caput eius.i.diuinitatē blasphemijs ⁊ scp̄ture testimonijs p̱cutiunt:dū aduersus diuinitatē eius ausu impio ⁊ oꝛe sacrilego scp̄ture testimonijs abutunť.Qđ aūt dꝛ (arūdinē accipiētes) subintelligiť de dextera ei⁹:q̄si scīa scripture quaꝫ de manu eius.i.dono acceperunt(caput eius).i. diuītatem p̱cutiūt ⁊ impugnāt. Uel caput ei⁹.i.fidē que caput xp̄ianę religiōis est ⁊ initiū. ⁊ ideo spūale ⁊ misticū caput xp̄i accipiť ipsa fides. Ad hūc modū q̄cunq꜓ vł fouēdo vel defendendo mala vel impugnādo bona p̱tāte terrena q̄ vtiq꜓ a dn̄o deo est.sicut legiť i.xiij. ad Rom̄.aduersus xp̄i gl'iam se erigit:virga arūdinea quaꝫ de manu eius accepit caput rep̱cutit.qꝛ p̱tāte terrena quā ex dono vel p̱missione ei⁹ accepit ip̄m capitalr impugnat dū gl'iam eius vt diximꝰ imminuere ꝯtēdit. Eadē ⁊ p̱tās liberi arbitrij in vnoq̄q꜓ quam vtiq꜓ de manu ei⁹ accipimus. sed caput eius eadeꝫ p̱cutimꝰ q̄tiēs p̱ sup̱biā aduersus deū illam erigimꝰ: ⁊ abutēdo hoc est male op̱ando eū impugnamus.ipleq꜓ in nobis qđ vulgo diciť.qꝛ ip̄o baculo suo deum p̱cutimꝰ.Est et ꝟga arundinea libertas mala vł sup̱ba potentia. quā pilati id est diaboli milites hoc est īferiores demones:de manu nr̄a accipiunt q̄tiens illis ad abutendū p̱ volūtate sua tradimus: ip̄m ꝟo caput nostruꝫ.i. xp̄m dn̄m inde impugnātes p̱cutiunt. Uel caput nostruꝫ.i.coꝛ nostrū quod ipsa p̱tāte quā a nobis accipiūt incessanter p̱cutiunt ⁊ vulnerant.p̱muꝫ vt dēt arundinem in dextra pe

nitētis vel pctōris hoc est eru ditionē vel doctrinā dei recte opando. hanc em̄ arūdinē habere in dextra hoc est sacram doctrinā in opatōe vl' de opatione. Deinde ipa arūdine in sacra doctrina pcutere debēt caput eius. i. cor et ɔterere donec in puluerē ꝛ nihilū etiam humilitatis redigat. Uel ipa arundine. i. libertate mala caput eius pcutere debent. hoc est ipsis malis opibus caput ei⁹ cōterere ꝛ cōfringere. quēadmodū legit̄ in. viij. ad Roma. q deus de pctō damnauit pctm̄. de ipa. s. feditate peccati: de ipso fetore illi⁹: de turpitudie: de sumptuositate: penalitate eiusdē pcutienduꝫ est cor pctōris. ꝛ hoc mō ab ipso accipitur: et ō manu ei⁹ virga vl' baculus q̄ caput eius salubriter ꝛ pcutit̄ et cōterit̄. Sic ab ipso Golia accepit Dauid gladium q̄ ipm interfecit ꝛ caput eius p̄cidit in. xij. p̄mi Regū. Sic Judith ꝓprio pugione caput holofernis abscidit: bis pcutiens in ceruicē ei⁹. sic legit̄ in. xiij. Judith. Bis em̄ pctōris cor ipso pctō pcutiendū est: culpa scꝫ ꝛ pena illius. Uelut et pctm̄ quasi gladius bis acutus est. sicut legit̄. xxj. Eccli. Quasi rūphea bis acuta oīs iniq̄tas: vt p culpā vulnus doloris: ꝛ p penā vuln⁹ timoris infigat. Uulnere em̄ doloris vulnus pcti sanatur. et vulnere timoris sanitas custodit̄ ꝛ recidiuatio p̄cauetur Sicut ꝛ i. vij. Hester Aman suspensus legit̄ in patibl'o qd̄ pauerat mardocheo. Mors em̄ ꝛ patibulū ꝛ crux ex duobus lignis: culpe. s. ꝛ pene cōpacta: pctm̄ ipsuꝫ est. In quo vetus ipse hō et diabolus spiritualiter cōfigit̄: dū vtroqꝫ. i. culpa ꝛ pena pcutitur. Hoc ē quod legitur in. xvj. Johis. Spūssanctus arguet mūdū de peccato. quasi ab ipo mundo accipiat vnde mūdū arguat et mundū ꝓprio gladio aut baculo interficiat. Quotiens em̄ mundus arguit̄: totiēs et pcutit̄. hoc est quod alibi dicitur. Uulneris auxilium pelias hausta tulit. Portat enim miser peccator ꝛ gladium male libertatis quo seipm vulnerat. ꝛ quo etiam si repercutere se sciuerit sibi medeat̄. Sꝫ vt diximus bonoꝝ militū boni pilati est ipso gladio quē magis peccator quasi porrigit sa

lubri repcussione letifere pcus
sionis pstare remediuz. ⁊ hoc
maxime in publicis exhorta-
tiōibus. ibi em̄ salubriter oēs
pcutiunt. Priuate vero obiur-
gatiōes ⁊ familiares verecun
das mētes et teneras plerūq
frangūt. maxie si dure ⁊ auste
re fuerint. sicut docet beatus
Greg. sup Ezech. Sequit
(Exiuit iterū pilatus foras et
dixit eis Ecce adduco vobis
eum foras vt cognoscatis q̈a
nullā in eo cām inuenio) Iu-
xta lr̄am partiz vt parceret in
nocētie. ptim suggestione dia
bolice stimulat⁹ qui fructum
dominice passionis impedi-
re moliebat. Moraliter vero
iuxta literaz: foras exit iudex
forensis dum interrogatiōib⁹
allegatōnibus: pbationibus
causam examiat. Intus se re-
cipit dum quid ei faciendum
sit deliberat. Iudex vero peni-
tentialis foras exit eodez mō
et aliter dum forinseca pericu
la penitētis ⁊ peccatoris: hoc
est cum metum ⁊ cohabitatō
nem: dum circūinsidiātez mū
dum considerat: dum infirmi
tatem eius: etatem cōplexio-
nū: pitiam vel impitiam dili-
genter attēdit. Intrat autē vl
intus se recipit: dū intima ei⁹
que gratie sunt aut contrarij
actus ponderat (Ecce inquit
adduco euz vobis foras) Fo
ras penitēs vel peccator ad-
ducit: cum sibiipsi manifestat
vel cum qualiter ei cōsulēduz
sit a doctoribus ⁊ pdicatorib⁹
vel iudicib⁹ vel medicis spūa
libus diligenter exqritur. (vt
cognoscatis inquit quia nul-
lā in eo inuenio causā) Iuxta
literam iterum dominū Iesū
absoluit. Hec tn̄ vox peniten
tialis iudicis rectissime iudi-
cant. Nullā cām mortis sub
intellige i eo inuenio. Mors
em̄ in penitente mortua est: et
omnis causa mort ab eo ab-
lata. Moriunt peccata ⁊ vi-
cia in ipsa penitudiue. ⁊ mor-
tua euomunt. Unde extunc
non est iudicandus peccator
sed iustificatus et sanctificat⁹
potius. Ceci et ipsi confesso-
res ⁊ pilato neqores: q̈ ex cō-
fessione penitētes cōdemnāt
et eos credunt ac iudicāt pec
catores: cum ex ea deus eos
absoluat ⁊ iustos iudicet. In
quo apparet q̈ iniquum sit eo
rum iudicium ⁊ erronea opi-
nio: dum deo cōtrarium ⁊ sen
tiant ⁊ iudicent. ⁊ quid maio

ris cecitatis ꝛ impietatis est de ipsa iusticia cõfitentis: ipm̃ in iustum et peccatorem iudicãt quasi de albedine nigruꝫ. Iusticia enĩ nostra est apud deũ et in eius iudicio confessio iniusticie nostre. Ex hoc enĩ iusti sumus: et iusti ab ipso domino iudicamur. Isti ergo d bono opere lapidant penitentes: iudeis in parte ista nequiores qui in decimo caplo Johãnis dicunt: de bono opere nõ lapidamus te. Quia ergo penitẽtia est sacramẽtũ sacrãs et sanctificans penitentes: et confessio lauacrũ in qua omnia lauantur vt ait Ambrosius Quid aliud est propter cõfessionem peccatorũ: peccatoreꝫ aliquem reputare ꝙ ꝓpter sacramẽtũ eum habere execrabilem: et ꝓpter ablutionem sordidum. quod indubitanter heresis facti est cum sit contumelia sacramenti. Passus etenim penitẽs q̃ diximus: hoc est spineam coronam portãs ꝛ purpureum vestimentum ꝛ arundinem in dextra: sicut ei iuxta tropologiam assignauimus: iustificatus et sanctificatus est. Sequitur (Exiuit ergo iesus portans spineam coronam et purpureũ vestimentũ) Exit peccator quasi de occulto: dum per confessionem confessori se detegit. Vel exit quasi de occulto propositi in euidentiam vel in apertũ male operationis. vel exit sibi dũ sibiipsi innotescit. Et his lectionib9 congruit quod sequitur et dicit. mitigaret. Moraliter (Ecce homo) quasi di. Ecce liber vel exemplum et figura hominis. hic enĩ est habitus et status vniuscuiusqꝫ hominis quem in christo domino cernitis. Et iusti nanqꝫ et peccatoris figuram habitu illo christus dñs expressit. sicut iam diximus. Mistice ꝓo exiuit Jesus de mũdo quasi de pretorio pilati vel atrio. Domus enĩ pilati id est diaboli ĩfernus est. ꝛ mũdus q̃si vestibulum vel atrium eiusdẽ. De hoc exiuit iesus portãs spineam coronã. i. victoriã scelerũ ꝛ pctõrũ: vl cetũ ipm̃ redẽptorũ quẽ de spinis abstulit in coronã glĩe ꝛ decoris. Hos inquã portãs exijt. ꝓprijs enĩ hũeris ouẽ errabũdã ĩ ouile celeste reuexit. Neqꝫ enĩ p se vl volare

poterant in celuz. Idē est qđ sequit (r purpureum vestimē tum) Vel in corona spinea ꝑ mitiui credentes significant. In pallio coccineo gentilitas sanguine peccatoꝝ aut marti rū rubricata vsqꝫ ad Cōstan/ tinū impatorem. per quē vir/ ga arundinea r regni ptās ec clesie in beato Silluestro non data sed reddita est. A subse/ quētibus ꝟo regibꝫ r ꝓncipi/ bus q̄si pilati militibus post/ modū multotiens caput eius id est gloria diuiuitatis vel fi/ des ꝑcussa ē r īpugnata. Se/ quit. (Cum ergo vidissent eū pōtifices r ministri clamabāt dicentes Crucifige crucifige eum) Iste vt sepe diximus cla mor est virtutū principalium iuxta tropologiā. Illi em̄ sūt pōtifices. i. pontē quo chaos magnū quod inter nos r de/ um firmauimus transeamus facientes. q̄ pons pnīe ē. Mi nistri ꝟo īferiores ꝟtutes sūt. Virtutes oēs statī vbi vetꝰ hō inotuerit clamāt ad vnū quenqꝫ nostrū in corde suo ꝑ ipaz sinderisim: crucifige cru/ cifige eum. Vel pontifices et mīstri doctores et prelati q̄ in cessanter clamant hocipsum. Pontifices etiam bone cogi/ tationes sunt que pnīe pontē nobis extruunt: que viso vete ri homine: hocipm intus vo/ ce magna clamant. r bū dicit (crucifige crucifige) hoc ē cru ci pnīali affige. r h bis. Duo nanqꝫ in veteri homine cruci figenda sunt. culpa. s. p̄sens. r pena futura. Culpam p̄sentez occidit cōpunctio cum cruci figit. penaz futurā satisfactio. Ideo bis clamatur crucifige crucifige. quia occidēdus est et p̄sentialiter vetus hō cruce penitudinis. et occidēdus est etiam in posteꝝ. ꝓposito nō re labendi. hoc est ne iterum re/ uiuiscat. Vitam em̄ p̄sentem aufert ei crux penitudinis. vi tam ꝟo futurā. ꝓpositū pseue ratōis. Signāter aūt dicitur (Quē cū vidissent pontifices et ministri clamabāt Crucifi ge crucifige) Ubi em̄ istō cō/ tra veterem hoīem nō clama tur: ipse sine dubio nō occidi tur Et hoc q̄dez iustū est vt la trone viso speculatores mor/ tem ei inclamēt. sicut vulgo la tronibus captis sp inclamat: capite inquiūt capite latronē. Unicuiqꝫ nostrū a doctoribꝫ et p̄dicatoribꝫ hocipm accla/

mar: crucifige crucifige o peccator eū. i. veterē hoīem. Hoc clamat in vnoquoqꝫ sinderis id est cōscia. Vel clamat ipm pctm̄ eo mō q̄ dicit Greg. de mundo. Dū tot inq̄t aduersitatibus pulsat: dū tot calamitates ingemiat: quid aliud q̄ꝫ vt nō diligat exclamat. sic peccatuꝫ vt crucifigatur clamat. Vel vox ista est ad p̄latū siue cōfessorem velut ad quēdā disciplinē ꝛ iusticie sp̄ualis p̄torem: crucifige crucifige eū clamat penitens. i. veterē hominem. crucifige inq̄t. i. cruci affige vel ī cruce fige. ꝛ fixio ista vl' affixio nō est nisi amor. vn̄ crucifixio nihil aliud est nisi amor crucis. sicut apparet ibi. Infixus sum ī limo ꝓfūdi: voluptate scꝫ pcti. in q̄ infixus ē q̄ eaꝫ amat. qđ apparet ex illo quod dicit Greg. vt ibi nr̄a fixa sint corda vbi vera sūt gaudia. Non est fixus in aliq̄ qui ab eo facilius auellitur. Facillime aūt auellitur a cruce penitentie vl' q̄cūqꝫ alia q̄ eā nō amat. Nihil aliud est dicere crucifige crucifige nisi fac euꝫ crucem amare. Qui ergo crucem pnie terribilem tm̄ et exasperantē penitētibꝫ faciūt: eos non dico de cruce deponunt sed nec ascēdere ad crucem sinunt. Ponte ipm terribilē faciunt quo ad deū transeūduꝫ est nō ꝓfundū pctī et pene extreme qđ transire nolētes met ipsamqꝫ viā imo portam qua ad deū intratur odiosam reddentes atqꝫ terribilem: nō solum claudūt sed ēt intrare volentes: ab ea lōgius auertunt Qua q̄dem ꝑuersitate in celi clauigeris et dei ianitoribꝫ nihil potest esse ꝑnitiosius. Placorem igit debet habere crux et fructuositatem. Istis enim duobꝫ efficit amabilis. Crux em̄ que tm̄ crux est infernalis est et diabolica. Cruciatꝰ eniꝫ infernalis nec placorem habet nec fructum. Placor eniꝫ inde erit cruci penitētiali si decorem habuit atqꝫ decentiaꝫ et iocūditatem. decorē inquā atqꝫ decentiā si ea que penitētem decorāt impant. vt clericos decet modestus incessus et habitus: ꝑiculosoꝝ spectaculoꝝ declinatio. mulierum allocutionū euitatio: ꝛ oīs cohabitatiōis eaꝝ fuga. legꝫ dei meditatio. laudū diuinaꝝ decātatio. ecclesiasticoꝝ officioꝝ frequentatio. orōnis studi

um atq; deuotio. Jocũditatē ꝓo ista in seipis habēt nō modicā: nisi corruptio intolerabilis aut male ↄsuetudinis iugũ ea ꝛ insipida fecerit et onerosa. Cōdimentuȝ aũt qđ oĩa iocũda faciat: desideriũ est recuperãde diuine pacis et grē et libertatis amisse et obtinende ꝓmisse glie: qđ q̃nto maiꝰ fuerit: tãto iocundiora efficiet oĩa: ꝛ hoc q̄dē si spes obtinendi ꝛ recuꝑandi que diximꝰ affuerit. Alioq̄n desiderium angustiã ꝛ amaritudinē augebit Qui sine istis duobꝫ penitentiã agit nō potest gl'iari in cruce dñi nostri iesu xpi. sed potiꝰ in infernali cruciari quaȝ ante tēpus q̄dãmō ꝑripit. Ex his etiã duobꝫ fructuosa ē penitētia. vt aũt ad vnũ dicamꝰ crucē pnĩe ꝛ placorem oportȝ habere q̄ sentiat ꝛ nouuȝ hominēȝ pascat: nutriat: solidet: roboret: ꝛ augeat interiꝰ. ꝛ fructũ qui desiderio sui ꝛ spe euȝ trahat ꝛ subleuat a corruptōe et semina eiusdē ne inde renascat extinguat et suffocet. Potest ꝛ hec vox intelligi viciorꝫ nostrorũ pctōꝝ clamantiũ cōtra vnũquēq; nostrũ ad supnũ illũ vniuersoꝝ iudicem. vl' demonũ nos accusantiũ ꝛ dicentiũ: crucifige crucifige eũ. quã accusationē surdi ꝛ negligentes nō audiuut. ꝛ ideo dũ se ꝑ penitentiã nō defendunt ↄdemnatōis inde sententiam reportant. Judici aũt interroganti respondere dissimulant qui eos ꝑ flagella et exhortatiōes interrogat: ꝛ vt accusantium ꝓbationes ꝛ testimonia ꝑ penitentiã elidãt et euacuēt pulsat: que omnia taciturnitas dñi saluatoris ĩter aduersarioꝝ accusatiōes ꝛ iudicꝭ interrogatiōes nobis insinuat. Hec eadē est vox ꝓprie cōuiciantiũ et đtractoꝝ. Qui em̄ crimina fratris disseminat ꝛ diuulgat: q̄d aliud q̄; vt crucifigat clamat. Perinde em̄ dicere est: fur est ꝛ suspendat vl' suspendi debet. crimis em̄ alieni ꝓditio siue mãifestatio q̄si q̄dam eiusdem est ad mortem accusatio: ꝛ crucis eiꝰ ac mortis editio. Aliter totuȝ mistice (Exiuit Jesus) de sinu patris dum mũdo visibilis apparuit (portãs spineã coronaȝ) hoc est victoriosam de totius mũdi peccatꝭ cōpassionē atq; dolorem. Vnđ ꝛ dictꝰ est vir dolorum Esa. liij. Et desideraui

mus eum inq̇t virũ doloꝝ et sciente͂ infirmitate͂. Cingebat igit̃ caput eius.i.coꝛ: coꝛona spinea.i.cõpassiõis cõpũctio Unde in ps̃.ꝑsecut⁹ est com-pũctũ coꝛde moꝛtificare. Uel (poꝛtãs spineam coꝛonam).i. peccantiũ p̃destinatã multi-tudinem:nõ solum verbo vir tutꝭ sue. sicut legit̃ in ṗmo ad Hebꝛe. sed misericoꝛdie com passiõe.(et purpureũ vestime͂ tũ) hoc est carnez penalitatibꝫ rubꝛicatã vel peccatrici sil̃em ꝛ in hoc purpuream(habens arundinem in dextra) hoc est scripturarũ oꝑationem. Uñ in ṗmo Actuũ. Cepit cui pla cuerit. Hunc pilatus.i.os su-perni fabꝛicatoꝛis hoc est scri ptura foras adducit: dum eũ innotescere facit. Uel os ꝓpꝛi um:dum dei filium se cõfide͂-ter palam asserit. (Quem sta-tim vt vident põtifices et mi nistri)vident inquã esse messi am in lege ꝓmissum (clamãt) ad publicã potestatem (cruci fige crucifige eum)hoc est cru cifige eum in se et crucifige eũ in me͂bꝛis. Uel crucifige eum ꝑsonaliter. ꝛ crucifige eũ spũ-aliter. scilicet vt nec ꝑ famam nec per doctrinaz viuat in ali quo fideliũ. Ul' crucifige cru cifige:extingue vtramqꝫ vitã eius. vt nec viuat in se ꝑ natu ram:nec in electis ꝑ gratiam. Qđ ꝓ̃o sequitur (Ego in eo nõ inuenio cãm) Hoc est qđ tot⁹ mũdus indubitãter fatet̃ sed eiulatus inuidie nõ quie-scunt:sed statim arũdine spũ-aliter caput ei⁹ ꝑcutiũt. Seq̇ tur.(Respõderunt iudei:nos lege͂ habemus ꝛ ꝺm legem de bet moꝛi:q̇a filiuz dei se fecit) Juxta lr̃az ipsa lege caput ei⁹ id est diuinitate͂ ꝑcutiunt im-pugnãtes hoc est blasphemã tes. ꝓpter qđ dixeram⁹ arũdi-ne iterato caput eius ꝑcutiũt. De hoc aute͂ qđ dicunt (quia nos lege͂ habemus: ꝛ ꝺm lege͂ đbet moꝛi) veꝝ dicũt mltꝭ mo dis. Scđm em̃ lege͂ debebat moꝛi. i. testimonio legꝭ. hoc ei͂ lex testabat̃. Uel ꝺm lege͂ cha ritatꝭ ꝛ amicicie. hoc em̃ debe bat lege amicicie amicꝭ qđ et ipse ab amicis lege eade͂ req̇-rebat. Qđ agnosce͂s dauid ꝓ ipsum petebat ab eo. Exurge inq̇t dñe in p̃cepto qđ mãda sti:qđ vtiqꝫ p̃ceptuz charitatꝭ congruentissime intelligit̃. q̃si diceret. Ama ṗoꝛ q̇ vicissitu-dine͂ amoꝛis exigis:et amicuz

In necessitate nostra te ꝑoꝛ ex
hibe: si vis a nobis grataȝ vi-
cissitudinē tibi reddi. prioꝛ im
pende vitā tuā q̄ a nobis exi-
gis nr̄am. prioꝛ morere ꝑ ami
cis vt amici postea moriātur
ꝑ te. Indignus em̄ es amari
nisi prioꝛ amaueris. et ꝑditoꝛ
est qui nō amat amantē se. Il
liberalis est q̄ p̄ueniri se patit̄
beneficijs a pauꝑiore amico.
Hoc est ergo dicere. Exurge
dn̄e ꝛc̄. ne patiaris p̄ueniri li
beralitatē tuam: sed magis p̄-
ueniat liberalitas tua pauꝑta
tem nostrā beneficijs. Qđ ꝟo
sequit̄ (quia filiuȝ dei se fecit)
id ē dixit, sicut alibi dixit Io-
han. in. v. Patrem suum dice
bat deum: equalem se faciens
deo. i. dicēs vel asserēs. Quia
ergo dei filiuȝ se dicebat: sine
dubio mori debebat. Eo em̄
ipso ꝙ filius hereditatē dissi-
patā reuocare debebat. sic̄ le-
git̄ Esa. xlviij. Dedi te ī fedus
ꝑpl'i mei vt possideres heredi
tates dissipatas. Eo em̄ ipso
ꝙ filius dei totū se deo pr̄i de
bebat: totū em̄ ab ipso accepe
rat ꝛ qđ est ꝛ qđ habebat. ꝛ ꝑ
pter hoc totū tenebat̄ ꝑ hono
re ei⁹ ꝛ gl'ia exponere: q̄to ma
gis igit̄ vitā tp̄alem quā ī mū
do acceꝑat. Ex illo ẽ mādato
legis Honora patrē: iuxta in-
telligentiā iudeoꝝ. nō dico de
intelligentia eoꝝ. sed iuxta: de
bebat ipse morte sua honora
re patrē si eā honoꝛ pr̄is exige
ret. sed honoꝛ patrꝭ erat vt ve
rax esset filius ꝛ veritatis testꝭ
Honoꝛ ẽ patris ꝛ gl'ia exige-
bat vt se filiū dei ꝯfiteret̄. Ce-
citas aūt iudeoꝝ hoc cogebat
vt pro testimonio occideret̄.
Sed de his alibi differendū
est lati⁹. Moral'r ꝟo oēs ve
teris hoīs ꝛ pctōris accusato
res: hoc est doctores ꝛ p̄dica-
tores veraciter de eo clamant
(Nos legē habem⁹) ex officio
(ꝛ ꝺm legē đbet mori) vet⁹ hō
vel pctōꝛ. ꝺm legē diuinā de-
bet mori vet⁹ hō ꝛ pctōꝛ vtra
ꝗ morte. debet em̄ mori vete
ri vite sp̄ūal'r: ꝛ morte gehēna
li eternal'r. ꝛ hoc totū (qꝛ filiuȝ
dei se fecit). i. ficticie se gessit. q̄
si em̄ suꝑiorem aut maiorē nō
habeat. et q̄si de⁹ sit se gerit q̄
sensu suo ꝛ volūtate solū duci
tur. De penitēte ꝟo veraciter
đr ꝙ mori debet et hoc veteri
vite: que vita est pctī et mor-
tis. et hoc (quia filium dei se fe
cit) et hoc penitendo. Peni-
tendo nanꝗ gratiā adoptōis

et diuine filiatõnis: aut acq̃ri mus aut recupamus. Unde penitẽtia spũal' natiuitas aut regeneratio est.i. noue vite in choatio: que nullatenus fieri põt nisi p̃cedẽs vet⁹ vita desie rit. Desitio autez vite veteris mors est. Recte ergo dicit̃: de bet mori: de penitẽte. ꝛ hoc ve teri vite subaudi. (quia filiuz dei se fecit).i. quia nouã vitaz inchoauit. q̃a filiũ dei p gra- tiam se fecit. sicut dicit Aug⁹: Nemo põt vitã nouã incho are nisi quem veteris penitue rit. Demonũ aũt ꝛ xp̃iane reli gionis inimicorũ hec vox ꝓ- pria est. qꝛ hoc solũ in religio sis ꝑsequunt̃ ꝛ q̃buscunq̃ ad deũ cõuersis ꝙ filios dei per cõuersionẽ vel pñiam se fece- runt. nihil em̃ aliud in eis per sequunt̃ nisi ꝙ christiani: et ħ quia filij dei sunt effecti. ꝛ hãc legem q̃dem ipsi habẽt a dia- bolo vel antichristo: cuius se cultui subdiderũt. q̃ꝫ iniq̃ ꝓo sit hm̃oi lex ꝛ q̃ꝫ iniq̃ sit ꝑsecu tio ꝛ cã ꝑsecutõis: indicãt. q̃a inquiũt (filiuz dei se fecit) hoc em̃ est vnica pene cã ꝑsecutio num ꝛ tribulationũ. diuina. s. adoptio ꝛ filiatio. Mundus em̃ ꝛ caro ꝛ demonia a q̃bus et p q̃s elect⁹ mala hec oĩa ex- suscitant̃: nihil aliud q̃ꝫ gratiã adoptõis quã extinguere co- nant̃ impugnãt in eisdẽ. Gra tia ꝓo adoptõnis oẽs electos triũ istoꝝ inimicos ꝛ aduersa rios cõstituit ꝛ bellatores cõ- tra eosdẽ efficit: armat: et accẽ dit. Et si q̃s dixerit. qꝛ nõnun q̃ꝫ pater celest⁹ etiã p seip̃m fla gellat filios q̃s diligit. veꝝ q̃- dem est. sed totũ p carnez aut mũdũ vel demonia est q̃d fla gellat̃. hoc est misterio vel oc casione. (Cũ ergo audisset pi latus hunc sermonẽ magis ti muit) Exterruerat pilatũ ipsa dñi Jesu innocẽtia. Exterru- erãt illusiões seu visiões vxo ris. sed mag⁹ ip̃m exterruit di uine filiatõis sublimitas. ex- terruit inquã vt eum cõdẽna re timeret ampli⁹ In quo ma gnũ exẽplũ timoris reliq̃t oĩ- bus iudicibus. Nequior igit̃ pilato iudex iniqu⁹ ẽ q̃ nec ab innocẽtia ei⁹ quẽ iudicat: nec suasiõe ꝓprie vxoris.i. iusticie repmitur ab iniquo iudicio. nec diuine filiatõis gloria vel gratia deterret̃. Sepe q̃dẽ di ximus ꝙ in suis innocentibꝫ et iustis cõdemnat̃ dei filius: suam q̃ppe suoꝝ reputat con-

demnationē.sed ⁊ insuper dei filius est vnusquisq; fidel' grā adoptōis. Unde cum iust⁹ et sanctus p̄dicat: eoipso dei filius dicit. Qui ergo nō metuunt iniquū facere iudiciū i innocētes ⁊ iustos: cum vnigenitus dei in eis se iudicari asserit. ⁊ ipsi etiam p grām adoptionis filij dei sint: dum nec gratia diuine filiatiōis: nec ipsa glia vnigeniti ab iniquitate sua deterrent: pilato nequiores sine dubio se demōstrant. Hoc idē ɔtra detractores q̄ꝛ est nequissimū puersissimūq; oīm iudiciorum iudiciū. Omis em̄ ordo iuris ab eis puertit: et in nullo seruat. oīs equitas et iusticia ab ore eorum lōge aufugit. Hi nanq; audito de q̄cunq; q̄ filius dei est p gratiā adoptōis: vel q̄ p eandē filiū dei se fecit. nō saltem exemplo pilati timent. sed audaci⁹ imo eoipso ardenti⁹ ad assuete iniq̄tatis iudiciū ꝓsiliunt. eo em̄ ipso q̄ bona de ipso audiunt q̄si oleo flāmis eorum iniecto q̄si cadauer vel esca rabiei eorum ostensa velut belue īmanissime ⁊ insatiabiles rugitu vl' ad lacerandū et deuorandū ꝓperant. Ex p̄sona em̄ eorum dicit i p̄mo Sap. Deglutiamus in sontē sicut infern⁹ viuētē. Similiter ⁊ ɔfessoribus insinuat vt cum de aliq̄ diuine filiationis grām audierint: tāto eum hūani⁹ atq; benigni⁹ tractent ne magna impietate in deum peccent: austeritate sua forte aut temeritate dei filiū iam factū p gratiam extinguentes (Et ingressus est in p̄torium et dixit ad Jesum. Unde es tu) De natiōe ⁊ origie interrogat audito q̄ filius dei esset (Jesus aūt responsum non dedit ei) Una cā iuxta lrām. vel q̄a indignus erat q̄ generationē eius audiret. vel q̄ nō capax Inenarrabilis q̄ppe est vt legit Esa. liij. Generatiōem eius q̄s enarrabit. Uel ne respōsione sua liberatiōem suā pilato suaderet. ⁊ sic passio ei⁹ ⁊ passionis fruct⁹ q̄ mūdi sal⁹ erat īpedirek. Dat aūt in hoc exēplū iudicib⁹ ⁊ maxie ɔfessoribus de natōe ⁊ origine ɔfitētiū inq̄rere. Est notio natōne ad peccata q̄dam ꝓcliuior. et ꝓpter hoc aliq̄d āminiculi cōfessoribus est ad cognoscēdū confitentiū ɔsistentiā noticia natiōis. Multi⁹ em̄ plerūq; in eis q̄ rixarum ⁊ seditionum sunt

cū barbaris:eoꝝ imites: fero-
ces atq; pcipites aīo sūt:q̄s cū
magis eruditis ⁊ vt ita dicā do-
mesticis (Dicit ergo ei pilat⁹.mihi
nō loqueris) Merito q̄dē iu-
dici loquendū est: sed ea q̄ ad
cām faciūt.sed vbi nō ex hinc
inde ꝓpositis sed et voluntate
accusantiū expectat̄ sententia
nō solū supuacuū est aliq̄d ꝓ
parte sua ꝓponere:sed etiā val
de stultū. vbi eīm iusticia lōge
stetit ⁊ ꝯuersum est retrorsum
iudiciū ⁊ eq̄tas nō potuit in-
gredi. et q̄ recessit a malo p̄de
patuit. sicut legit̄ Esa.lix. Et
hec est alia causa taciturnita-
tis dn̄i Jesu sub iudice iniq̄.
(Nescis q: ptātem habeo di-
mittere te ⁊ ptātez habeo cru
cifigere te) q.d.timenda est tibi
exasperatio mea: q̄rēdusq; est
fauor et gr̄a.et hoc q̄dē iuxta
congruentiorē intelligentiam
insinuandū est ꝯfitētib⁹.q.a.s.
ptāte iudiciaria sup eos ꝯsti-
tuti sunt ꝯfessores ad crucifi-
gendū vt dixim⁹ ⁊ dimittēdū
Jdeoq; plene tenent̄ eos istru
ere ⁊ bona fide docere de his
sup q̄bus iterrogant̄ ab illis
si ad cām eoꝝ faciat:nō aliter.
(Rn̄dit iesus. Nō hres ptātē
aduersus me vllā nisi datum
esset tibi desup) Jn q̄ satis apte
cōmouet eū vt abuti ptāte ti-
meat q̄ supiori ptātis quā ab
eo accepit redditur⁹ est rōnez
et ab eo rectissime iudicādus
Mirabile qđ dicit (aduersus
me) nō eīm est ptās aduersus
aliquē:imo ꝓ vnoquoq;.sicut
dicit apl'us. Potestatē quam
dedit nobis de⁹ in edificatio-
nē nō in destructōem. Et iteꝝ
Non eīm possum⁹ aliq̄d ꝯtra
veritatē sed ꝓ ꝟitate. in penul
timo scđe ad Coꝝ. Sz abusi
onē ptātis respicit. (Preterea
maius pcīm habet q̄ me tibi
tradidit)p inuidiā.s.⁊ odiū q̄s
tu q̄ ptātez q̄ tibi desup data ē
exerces vt iudex. ⁊ si iniq̄. ma
ioꝛ q̄ppe iniq̄tas est inuidia et
odiū q̄ terroꝛib⁹ ⁊ minis:ꝯsue
tudīe ⁊ fauoꝛe ꝯsēsū tuū i moꝛ
tē meā incliauit q̄s ipa ꝯsensio
(Exīde q̄rebat pilat⁹ dimitte-
re eū)si cū pace ppl'i ⁊ sine picu
lo suo potuisset. Et est officiū
iudicis satagere ꝓ liberatōne
innocentū.⁊ hoc in om̄i foꝛo.
Hoc idem debet querere cō-
fessoꝛ vt potius cōfitentez di-
mittat q̄s teneat. q: m'lto tuti⁹
m'ltoq; salubri⁹ ē ei ꝯsulere q̄s
p̄cipe.⁊ leuioꝛa eidē idicere q̄
faciat q̄s grauia que trāsgredi
atur ⁊ sub q̄b⁹ deficiat. Vl' in
loco isto pilat⁹.i.cōfessoꝛ ipsi⁹

querit dimittere veterē homi
nē, eo ꝙ est ei abominatōi vel
oneri, vel quia fatue de salute
eius desperat. (Judei aūt cla
mabant dicētes. Si hūc di-
mittis nō es amicus cesaris)
Timorē romani ꝓncipis pi-
lato incutiūt: et crimen infide
litatis in romanū ꝓncipem ei
dē inpingunt: vt iniquā sentē
tiam saltē timore ab eo extor-
queāt. Moralr̄ ꝑo iuxta li-
terā hoc clamat desiderijs su
is totus cetus malignātiū ad
uersus deū. ꝙ q̄ hūc dimittit
hoc est q̄ ab eius ꝑsecutōe de
sistit: q̄ eum scʒ ꝑsonalr̄ vel in
mēbris n̄ ꝑsequit̄ (nō est ami-
cus cesarꝭ) hoc est terrene glo
rie vel mundi. Cesar nāqꝫ pos
sidens princeps vel possessio
principatus interp̄tat̄. ⁊ ideo
mūdus cui ꝓncipes seruiunt
et terrena glīa que eos possi-
det in seruos per ip̄m accipit̄
Sicut em̄ q̄cūqꝫ voluerit eē
amicus seculi hui⁹: inimicus
dei cōstituit̄. vt ait Jacobꝰ in
iiij. Sic ecōuerso q̄cunqꝫ vo
luerit amicus dei esse: inimi-
cus huius seculi cōstituit̄. Et
reuera q̄ bona defendunt vel
mala impugnāt et q̄ bonis fa
uent ⁊ malos ꝑsequunt̄: in eo
ꝙ mali sunt nō sunt amici ce-
saris, nec etiam q̄ bonis ꝑcūt
qn̄ neqꝫ pilat⁹ cui crimen odij
in romanuʒ ꝓncipē impingit̄
eo ꝙ ꝑcere intenderet innocē
ti. Sic nō cessant maliuoli ꝑ
seculi potentes: viris sanctꝭ ꝑ
secutiones suscitare: ⁊ sic xp̄m
dn̄m spiritualiter occidere vl̄
crucifigere. Sic ⁊ ad cōfesso
rem et ad vnūquēqꝫ nostrū et
iudicē quēcūqꝫ sp̄uales iudei
clamāt qđ dixim⁹. Si veterē
hunc dimittis hoīem vel pec
catorē in eo ꝙ pctōr est: nō es
amicus cesarꝭ. hoc est dei p̄n
cipes possidentis. Qui em̄ di
mittit eos q̄s dn̄s per iudeos
sp̄uales quos diximus capit
sine dubio inimic⁹ eius est dn̄
eius opa dissoluit et euacuat.
et vincula dirumpit q̄ ipse al-
ligat. (Omnis em̄ qui se regē
facit contradicit cesari) Mo
dis oībus verꝝ est istud. Oīs
em̄ q̄ se regem sp̄ualr̄ ac vera
citer facit: iugū seruitutis vi-
cioꝝ abijciens ⁊ vnctionē re-
giam q̄ gratia diuine adoptō
nis est accipiēs in libertatem
glorie filioꝝ dei. vt legit̄ i. viij
ad Roma. et in regnū filij di-
lectōis dei celesti mūere et au
xilio se transferens. sicut legit̄

in pmo ad Colloſ. cõtradicit cesari malo. hoc est mundo et terrene glie ⁊ possessioni pn⸗cipũ. possideri volens a dño: non possidere appetens. a qbꝫ potius p cupiditatẽ posside⸗ret. Simil'r ⁊ p ɔtrariũ ois q se regẽ facit: hoc est suppsi⁹ re ctorẽ: vt sensu suo qui cecitas est ⁊ volũtate ꝓpria que demẽ tia est sese regat: cõtradicit ce⸗sari spũali bono. s. possidenti principis ⁊ possessioni princi patus diuini: dũ eã q̃tum ad se iminuit. Regẽ aũt se facit q regi nõ vult sed regere. qbus verbis maiestatis lese crimen omni pctõri impingit. Diui⸗nã qppe maiestatẽ ⁊ gliam in hoc ledit q regiã ptãtem hoc est suppsius regimẽ qd ad re⸗gem oĩm seculoꝝ iure plenissi mo soluꝫ ptinet: sibi ꝓdiciose vendicat ⁊ vsurpat. Pila⸗tus ergo cũ audisset hos ser⸗mones adduxit foras Iesum ⁊ sedit ꝓ tribunali in loco qui dicit licostratos) Nota dili⸗genter gestus ⁊ gesta pilati qꝛ ipse est figura oĩm iniquoruꝫ iudicũ ⁊ iustoꝛũ. In eo eñ q dilligẽter cãm examinat: q in nocentẽ liberare satagit: q in iudicio timore diuino ɔcutit. dum dei filius eẽ noiat. dũ to tiens eũ absoluit: omnes iudi ces iustos ⁊ figurat ⁊ instruit In eo ṽo q malã ɔsuetudinẽ nõ euacuat ſꝫ poti⁹ obseruat: q fauore et gratia inclinat: q metu romani pricipis a rigo⸗re rectitudinis frãgit: q odio ⁊ ire iudeoꝝ ɔsentit: figura est oĩm iniquorum iudicũ. His eñ de causis solent pu̇erti iu⸗dicia et subuerti iudices. s. ini qua ɔsuetudine: gratia seu fa uore: odio ⁊ tiore. Fauor igit velut funis est quo ligatũ ini quũ iudicẽ maliuoloꝛũ accu⸗santiũ turba post se trahit ad infernale patibulũ vel suppli⸗cium. Hec eadẽ sunt q iustici am ⁊ veritatẽ ⁊ iudiciũ ⁊ eq̃ta tẽ retrorsum ɔuertũt: lõge sta re faciũt: in platea deijciũt: in trare nõ sinunt: et in obliuio⸗nem faciũt. sicut supra osten⸗dimus ex Esa. lix. Per ista q̃⸗tuor xp̃o quotidie in suis in⸗nocẽs ɔdemnat et barrabas latro dimittit. (Adduxit ergo pilatus foras iesum et sedit ꝓ tribunali) oĩa ista exposuim⁹. Sequit (in loco q dicit lico⸗stratos: hebraice autẽ golgo⸗ta) quod interp̃tat collis alt⁹. vel ꝓcliuiũ sublime. Licostra

tos ꝑo sublimitas vel ꝓcliui
um:siue generās latitudinem
aut vtilitas seruitutis. Loc⁹
iste cōgruit iudici. Collis alt⁹
in quo dbet sedere:et sublimi
tas.eminētia debet esse iusti-
cie. ꝙ aūt interp̄tat̄ ⁊ ꝓcliuiū
vt terreant̄ iudices dicit̄ et ca
sum timeāt. Qui em̄ super ali
os hic sedent iu culmine po-
testatis iudiciarie: ꝓcliuiū il-
lud sibi faciunt:vt inde infra
omnes corruant iniqua eius
abusione Debet eadem ptās
latitudinē pacis alijs esse ge-
nerans ⁊ exterminans angu
stias iniuriaꝝ ⁊ oppressionū:
quasi em̄ in latitudine ⁊ spa
ciose viuunt subditi:vbi alter
alterum non angustat nec op
p̄mit. Debet esse ⁊ vtilitas ser
uitutis non pnicies dñatōis
Publicis em̄ vtilitatib⁹ deser
uire debent tribunalia: nō in
perniciē dñari. Qui igitur se
des in colle sublimi vł in sub
limitate potentie: labora vt se
deas in firmitate et sublimita
te iusticie. Time ꝓcliuiū sub-
lime a quo grauius p̄cipitiuȝ
īminet. Esto generans latitu
dinem subditis: nō angustias
Esto humiliter seruiēs nō p-
niciose dñans. In quib⁹ ver

bis omniū potestatū ⁊ virtu-
tes et officia manifeste docen
tur. Nihil em̄ magis decet iu
dicez q̄ȝ iusticie sublimitas at
q̄ȝ stabilitas.sic̄ nihil in eo tur
pius atq̄ȝ pniciosius q̄ȝ lubri
citas ⁊ iniq̄tas. Neq̄ȝ em̄ po
test leuis esse vel lubricus si-
mul ⁊ iust⁹. Sublimitatē aūt
iusticie magnificentiaȝ intelli
gimus.ꝑ quā ⁊ munera et fa-
uor ⁊ gratia ⁊ timor ⁊ odiū et
si qua sunt alia que iudiceȝ a
rectitudine detorqueāt: despi
ciunt̄ ⁊ ꝯculcant̄. In ꝓcliuio
ꝑo insinuat̄ eis timor ꝓpter ca
sus īminētis ꝑiculū. In gene
ratione latitudīs: ꝙ velut pa-
tres qui p̄sident debeant esse
pacis:efficiēdo.s. fouēdo:illāq̄ȝ
defendēdo. In vtilitate serui
tutis hūilitas:q̄ in p̄sidentib⁹
maxīe splēdescit:ex q̄ officiuȝ
suū velut debitā seruitutē oī-
bus equaliter exhibeant:non
dñatiōe p̄māt:sed ad vtilitatē
eoꝝ q̄b⁹ p̄esse vident̄ grat̄ ex-
erceāt:q̄n poti⁹ necessitate de
bitū reddāt. Per hoc q̄deȝ ꝙ
inutiles sūt exercēdis public̄
officijs:ab eoꝝ seruitute arcē
tur. Pōt ⁊ ꝑ ꝯtrariū notari in
sublimitate ⁊ ꝓcliuio supbia.
in q̄ sedēt oēs iniqui iudices:

velut ad ruinam vel p̄cipiciū eleuati. latitudinē ꝛ dilatationem totis studijs ꝯtendunt ꝛ viribus. In vtilitate seruitutis cupiditas qua fructuosā ꝛ q̄stuosā sibi volūt eē ptātis iudiciarie ꝯuitutē: vīdētes ea que subditꝫ velut tributū seruitutis debēt ex officio. Oēs em̄ iniq̄ iudices in sublimitate ꝛ pcliuio sedēt supbie dum p̄esse se gaudēt alijs: et pdesse nō querūt. ꝛ in generatiōe latitudinis hoc ē studio dilatande glīe vel voluptatꝫ: ꝛ in vtilitate seruitutis hoc est q̄stuositate ac venalitate sollicitudinis ad quā velut seruitutē tenent. Ista sunt per q̄ vbiqꝫ in suis ꝯdemnatur ꝛ occidit iustus ꝛ innocens christus. fere vbiqꝫ terrarū pilati solium et sedes apparet. ꝛ vno pilato decedēte etiā in ecclesia dei: plures suborti sunt. Ibi em̄ solūmodo nec pilatꝰ sedet: nec eiꝰ est solium: vbi nec est sublimitas supbie: nec studium voluptatis ꝛ glorie: nec questuositas aut venalitas iusticie: aut rapacitas oppressionis ꝛ violentie. Attende vbi nō sedeat pilatus hodie: vbi nō christꝰ dn̄s spiritualiter condemnet ꝛ barrabas absoluat. Cōgruunt aūt et ista tria cōfessoribꝫ sicut ea aptauimus iustis iudicibus. (Erat aūt parasceue pasce quasi hora sexta) Parasceue. id est p̄paratio. pasce id est transitus. et hoc recte. totū em̄ quod fiebat a iudeis ꝛ pilato preparatio erat dominici transitus. quo vel de mundo transiret ad patrem: vel de iudeis ad gentes. Vel preparatio pasce. id est nostre refectionis. p̄parabatur enim ad nostram refectionē ꝛ ad nos pascēdos velut agnus pascalis christus dominus. Pasca nanqꝫ nostrū imolatus ē christus. vt dicit apostolus in. v. prime ad Corinth. Vel parasceue totum tempus vite huius que non est nisi preparatio ad transitum quo ad celū trāseamus. Huius ergo diei vel temporis erat hora quasi sexta. i. etas quasi sexta. Sexta etas a christo domino cepit. de q̄ non nisi trigintatres anni ꝛ dimidiꝰ effluxerat. Interp̄tatur autē et parasceue cena pura que eadem christus est: nihil habens fermenti: et omnes q̄s reficit purificans. et vocat pasceuen p̄gatōē vl'

cenā puram: diē ipm veneris cuius (erat hora quasi sexta) in qua hora sol ꝛ lucere ꝛ feruere vehemēti⁹ cōsueuit. sic et sol ipse iusticie in illa et vehementi⁹ charitate in nos efferbuit et euidētia ꝓbatōis eiusdē clari⁹ fulsit. ꝛ hoc est qd̄ legiꝭ Eccī. xliij. Sol in meridiano ꝑ fidem cōspicit: hoc ē in ardore ꝛ euidentia charitatis quā nobis in illa hora q̄si meridiana exhibuit. terrenitas ei⁹ ardore vicissitudiario exuriꝭ. Moraliter ꝟo pasceue illud tēpus est nostre repatōis ad trāsitū. hoc est nostre attritionis ad transitū ꝯuersionis qd̄ tempus quasi sex horis distinguiꝭ. vt sex hore sex operationes sint q̄bus ad trāsitum istum a dn̄o p̄paramur. Prima ergo hora sit sacra lectōis vel exhortatōis auditio. et est quasi captio nostra. Secunda eiusdē auditōis delectatio vel desideriū. ꝛ ista est q̄si nostra ligatio. Ligamur em̄ maxime delectatōne ꝛ desiderio.

Tercia est de redeundo ad deum seu de reconciliatione nostra ad ipm cogitatio. Hec est nostra q̄si ad annam. i. dei gratiam adductio. Quarta est de dei iusticia atq̧ iudicio cogitatio. ista est nostra q̄si an̄ p̄sidē adductio. Quinta ad iudiciuꝫ ducimur qn̄ q̄le erit iudiciū attēdimus diligenter

Sexta ꝟo nr̄a est apud nos ipsos vel corā iudice p̄side cōfessore examinatio atq̧ diiudicatio: ꝑtes oēs iudicij continens. hoc est accusatōes: testificatōes: defensiōes et extremā cōdemnatōem. quā horā innuit esse quasi sextam id est imperfectam. dum enim adhuc durat ī nobisipsis hmōi examinatio: hoc est ante diffinitiuā sententiaꝫ quā in nos ipsos ferimus ꝛ crucifigēdos nos exponim⁹. Illa em̄ sententia in nobis horā sextā ꝑficit. Hec sunt vestigia. i. passus q̄b⁹ xp̄m dn̄m ad cruceꝫ imo ad regnū ꝑ crucem ꝓperantes penitentes sequunꭲ. Ipse em̄ primo captus. scd̄o ligat⁹. tercio ad annā adduct⁹. q̄rto ad cayphā. quinto ad pilatū. sexto ꝟo sub eo ꝛ ab eodem iudicatus. In his q̄ hactenus ꝓsecuti sumus legiꭲ. Et hic est ordo nostre ꝯuersionis vt p̄mū capiamur sacris exhortationib⁹. Scd̄o ligemur eoruꝫ delectatōe ꝛ desiderijs. vel li-

gemur abstinētia ꝛ declinan-
tia a malis. Deinde adduca-
mur ad annā. hoc est grāz vel
summū sacerdotē nostꝝ: reco
gitantes vel etiaz addiscētes q̄
nobis grā in eo ꝛ ꝑ euz a deo
facta est: ꝛ postꝗ̄ eam ꝑdidi-
mus restituenda. Quarto ꝓo
ab ipo anna: hoc est a xp̄o do
mino ad cayphā mittitꝰ: dum
mandatum eius de ꝯfessione
aut recolimꝰ: aut etiā addisci-
mus. Quinto ꝓo ad pilatum
adducimur iudicādi: dū qua
le maneat iudiciū diligēter at
tendimꝰ. Sexto ꝓo nobisipꝰ
intra nos ꝑsidētibꝰ nosipsos
discutimꝰ et dijudicamꝰ: aut
sub ꝑside sacerdote cū agimꝰ
vt diximus. Nisi em̄ captꝰ et
ligatꝰ: nisi ad annā et cayphā
et pilatū adductus fuerit pec
cator: nullatenus iudicatꝰ nec
ad ꝯuersiōis transitum ꝑpa-
ratur Sed hec oīa vt diximꝰ
pendēte adhuc accusatione ꝛ
nōdum lata diffinitiōis sentē
tia: quasi sexta hoc est imꝑfe-
cta. in latione nanqꝫ sententie
ꝯsūmatꝰ. (Et dicit iudeis: ecce
rex vester) palam iuxta literaz
quia sic ludificatum eis osten
dit vt saltem tāto ludibrio ra
biei eoꝝ satisfaceret. Morali
ter ꝓo q̄ in eo figura erat oīm
regum maloꝝ ꝛ bonoꝝ ꝛ spi-
ritualiuz et seculariū. sub hoc
sensu dicit (Ecce rex vester) q̄ꝯ
si ostendo vobis q̄lis sit vel eē
debeat rex vester siue bonꝰ si-
ue malus. (Illi aūt clamabāt
dicentes: tolle tolle crucifige
eum) Mistice bis tolle dicūt
et cetera oīa sicut supra expo-
suimus. quia tolli eum a se vo
lebant. s. ꝛ ne eis ꝑesset. Mo
raliter ꝓo sicut supra exposui
mus tolle culpā: tolle penam:
ad vnumquēqꝫ dicitꝰ: ꝛ cetera
omnia sicut supra exposuimꝰ
crucifige crucifige eum (Dicit
eis pilatus Regem vestꝝ cru
figam) de quo multa supra di
ximus. Respōderūt pōtifices
(Nō habemus regem nisi ce
sarem) Pilatꝰ eum ip regē vo
cat. illi ꝓo negant. In q̄ appa
ret ꝑfidia eoruz. Ammonentꝰ
aūt doctores ꝛ ꝯfessores vt d̄
regia nobilitate vel generosi-
tate quā per gratiā adepti sūt
pctōres in baptismo: eis me-
moriā frequēter ingeminent.
Similr ꝛ cum ipso regno de
cruce non taceant: vt de gene
rositate zelū ꝛ indignationem
ꝯtra pctā cōcipiant: et amore
ac spe regni crucꝫ amaritudi-

nem atq; molestiā leuem atq; deliciosam faciāt. Qd aūt dicunt (nō habemus regem nisi cesarē) et de bonis et de malis verū est: si duplicē cesarem supra expositū attēderis et vtrisq; cōgruēter aptaueris. Pessimū hūt regē: imo nec regem nec etiā tyrānū, sed crudelissimū implacabilēq; tortorē q se diabolo p mūdi gliam et possessionē principat⁹ tradiderunt. Ipse eīn est rex sup oēs filios supbie, sicut legit in. xli. Job. Deū eīn regē nō habēt q ab eo regi nolunt. Vox etiā ista moralr iuxta literā omniū illoꝝ est q reges spūales. i. epos nō hūt. eoq; a iurisditiōe exēpti sunt. sed nihilomin⁹ regē habēt secularē. Vñ et regales abbatie vocantur: eoq; soli reges sup eas ptātem habeant. Veꝝ igit dicūt (non habem⁹ regem nisi cesarē) hoc est pnci pē secularē. Exēptos siquidē se dicūt a iurisditione et subiectione regū spūaliū. Sz hec qdē lingua veteris hoīs et lingua barbara loquunt. Dicere nanq; debēt exēptos se a ptectōe et custodia: ab auxilio et doctrina epoꝝ. et de hoc etiā ipsi exultant. queadmodū si oues gaudeāt eo q sollicitudine pastorali et canū excubiis atq; psidio destitute lupis exposite sunt. Exemptio nāq; p ut apparet in pluribꝫ exēptoꝝ nihil aliō ē nisi effrenata peccādi licētia: peccādi securitas et iniqtatis psidium: pctōꝝ refugium. et qd vulgo garica dr diabolo pro ipsi seuiēdi libertas et infrenabilis licētia. etiā qd ipsi muꝝ defensionis estimant: poti⁹ in ɔtrariū versum est eis. De his eīn ablata ē eis sepes et sunt in direptōes et diruta maceria: et facti sunt i cōculcationē: et positi hodie i desertū. Hoc est qd minat dñs vinee infructuose in. v. Esaie Auferā inqt sepem eius. hoc est legē qua pungunt trāsgressores et arcent direptores. vel sepē eius. i. epalē gubernatōē qua et erudiēdi sunt et ammonendi sunt et corrigendi. et erit in direptionem demonum et viciorū. Diruam maceriam eius: hoc est episcopalem defensionem. et erit in conculcationem vicinorū scilicet militum et curialium seu laicorū vt omnes timeant et ab omnibus pmant. Et iuxta verbū Augustini. hoc tollat fiscus

quod nō accipit christus: A laicis ergo conculcari et opp̄mi elegerunt: et esse sub cesare voluerunt: vt regimen spirituale quod ad christum dominum pertinet declinarent. Eadē vox etiā clericorum est qui habitu et conuersatione militaribꝰ milites se esse et sub cesare militare: nō christo domino famulari palam fatentur et clamant. Non enim de ecclesia esse nec in ea conuersari. sed in pallacio potiꝰ aut in castris cesaris. et de pallacio eos esse: habitus ꝛ cōuersatio ostendit. Ut autem armorum et bellorum exercitatio ꝛ militie cingulum: et stipēdiorum militariuꝫ perceptio non eis deesset: ne et christi ecclesiam confunderent: deturparent et pauperes dignosq̄ beneficijs ecclesiastic. defraudarent. sed a christo domino immunitatū et libertatū contra cesarem volunt habere p̄sidia. ꝛ spiritualis militie quā penitus non exercent volunt excipere stipendia. exteriꝰ autem volunt videri de cesaris aula. Clericatus autem ꝛ nomen et habitum ꝛ mores ꝛ officium penitus abiecerunt et obprobrium ac ludibrium arbitrant. Eadem vox est omnium qui magis timēt hominem q̄ deuꝫ: et ei potiꝰ q̄ deo obediunt. huiusmodi em̄ factis clamāt se nō habere christum dominū regem sed cesarem. Seq̄tur (Tūc ergo tradidit eis illuꝫ vt crucifigeret) Pro quo Lucas habet in. xxiij. (Et pilatꝰ adiudicauit fieri petitionē eorum) Marcus ꝓo in. xv. (Pilatus ꝓo volēs satisfacere populo dimisit illis barrabam. et tradidit Jesum flagellis cesum vt crucifigeret) Apparet euidenter ex verbis Johānis et Mathei pilatum iniquā istā tulisse sententiam. partim in fauorem ꝛ gratiam populi. partim metu romani principis: licet et alia que enumerauimus concurrerent. Sic tuum est o peccator ad accusationem doctorū et prelatorum tergum tradere velut satellitibus pretoris et carnificibus cōfessoribus Uel continentie et abstinentie et duabus partibus discipline tanq̄ Pylati militibus et veteris hominis tortoribus atq̄ carnificibus. Dicitur aūt ꝯtra falsas penitētias

et cōfessiones p q̄s nō se tra-
dunt penitētes, imo se sibi re-
tinēt, ⁊ de pena pn̄iali et de ip
sis peccatis aut eoꝝ circūstā-
tijs: quasi nolentes oīno de-
pauperare diabolum: nec peni
tus eum extinguere portionē
aliquā reseruāt. queadmodū
mulieres de ouis gallinaꝝ su
arū aut anserū reseruant aliq̄
vt supponant̄ illis ⁊ foueātur
Sic de caulib⁊ et cepis ⁊ por
ris pars reseruat̄ ad semē, sic
pars frumēti retinet̄ ad semi-
nandū. In q̄ apparet eos stul
tissime imo demētissime ⁊ di-
abolice saluti ꝯsulere ⁊ ei⁹ ꝓui
dentie deseruire: dū ita ei per
reseruata semia cauēt in po-
sterū. Isti ergo in pte iudices
esse ⁊ in pte subesse iudicibus
volūt, ꝓpter hoc dr (tradidit il
lis Jesū) nō dr q̄ aliq̄d de pe
na ei⁹ sibi reseruauerit sed to-
tū voluntati accusantiū totū
volūtati carnificum tradidit.
Tradit̄ aūt ab iniquis prela-
tis christus in mēbris vt cru
cifigat̄: dū membra eius aut
puulis aut viciorū amatorib⁊
et virtutis religionē ꝑsequen
tibus tradunt̄: qđ fit dum eis
plebes subijciunt̄: dū in loca
regiminis ītrudunt̄. Quid em̄
aliud inimicus ⁊ ꝑsecutor re-
ligiōis: viciorūq̄ʒ semiator at
q̄ʒ nutritor ī sua plebe sibi sub
iecta facit: dū vicia q̄libet mō
in ea multiplicat ⁊ nutrit. nisi
q̄ xp̄m in ea spūaliter occidit
dum ne xp̄s in ea p gratiaʒ et
ībabitet ⁊ viuat impedit. Qđ
em̄ semel factum est in capite
xp̄o domino: implendū spūa
liter figurabat̄ in corpe, sicut
latius postmodū ostēdemus.
(Tunc inquit Mathe⁹ mili-
lites p̄sidis suscipiētes iesum
ꝯgregauerūt ad eū vniuersaʒ
cohortē) Juxta tropologiam
milites p̄sidis pn̄ialis q̄tuor
ille virtutes sunt q̄s diximus
cōtinētia. s. ⁊ abstinētia: ⁊ due
partes discipline scʒ laboran
di strenuitas que opposita est
pigritie: ⁊ ʒelus rectitudinis q̄
oppositus est remissiōi. Hi q̄-
tuor ꝯgregant ad ipm penitē
tem vel veterē hoiem vniuer
sam cohortē carnificū spūali-
um q̄ est cet⁹ oīm virtutū illa
rū q̄ directe et p̄ncipalr̄ vicia
mortificāt ⁊ extinguunt. sicut
est timor pudor seu erubescē-
tia donū luctus siue dolor et
sctā iracūdia sctāq̄ʒ supbia et
hmōi. Postq̄ʒ em̄ semetipsuʒ
⁊ dānauit ⁊ tradidit tortorib⁊

pctōꝛ vbi illa cohoꝛs virtutū que veterē hominē directe ꝓsequūtur ad ipm q̄ ad oꝑatiōnes interioꝛes aptissime ꝯgregant: q̄s ipse solus in seipso ꝓ cogitatōes ꝛ affectōes q̄bus ꝑsentiā suā intꝰ eidē indicant: ꝑualet intueri. Idē dicimꝰ ꝛ de cōtraria sententia. Postq̄ꝫ em̄ miser pctōꝛ viciox̄ petitionem adiudicauit fieri: tentationi ꝯsentiēs: ꝛ se volūtati viciox̄ vel demonū tradens: suscipiunt illuꝫ cōtrarij milites. Sed ꝛ bi et illi sicut leo patꝰ ad p̄dā ꝛ ꝯgregāt ad ip̄m vniuersam cohoꝛtē viciox̄ q̄ntuꝫ in eis est. sicut scriptū est i. xiij Esa. in fine. Req̄escent ibi bestie ꝛ replebunt domꝰ eox̄ draconibꝰ ꝛ habitabūt ibi strutiōes ꝛ pilosi saltabunt ibi: et respōdebūt ibi vlule in edibꝰ eiꝰ ꝛ syrene in delubꝛis voluptat̄. Et eiusdē. xxxiiij. erit cubile draconū ꝛ pascua strutionū: ꝛ occurrēt demonia: onocenthaurꝰ et pilosus. clamabit alter ad alterx̄ īuitādo supple. ibi cubauit lamia et inuenit sibi req̄eꝫ. ibi habuit fouеam ericiꝰ ꝛ enutriuit catulos. Illic ꝯgregati sūt milui alter ad alterx̄. Req̄rite inq̄t diligēter i libꝛo dn̄i et legite q̄ꝛ vnū ex eis nō defuit: alter alterx̄ nō q̄siuit. q̄si di. vniuersa cohoꝛs viciox̄ ꝛ demonū q̄ noībꝰ huiusmodi aīaliū designant ad miserx̄ pctōꝛeꝫ ꝓpꝛia sententia vel extrema suꝑni iudicis cōdēnatū inuitatiōe mutua congregat. In leonibꝰ em̄ iracūdia. in strutiōibꝰ ypocrisis. in syrenis adulatio. in draconibus insidiositas. in ericijs pūgitiua sed īmunda tn̄ austeritas. in pilosis q̄ figuraꝫ hoīs mētiunt sed intꝰ belue sunt luxuriosi q̄s īmūdax̄ cogitationū et affectionū pilositas pecudes esse demōstrat. Ex aūt in pilis cogitatōes ꝛ affectiones voluptuositat̄ intelligantur: ex eo apparet qd̄ dn̄s p̄cepit leuit̄ vt raderēt oēs pilos coꝛꝑis sui. in q̄ signant praue cogitatōes: praue voluptates ꝛ ꝑui motꝰ voluptat̄. In vlula q̄ auis nocturna est ꝛ mali nūcia vl̄ ꝑsaga: viciū d̄tractōnis indicat. In lamijs ꝑo q̄ a laniādo iuxta lr̄aꝫ sic d̄noīate sūt ab Isidoꝛo: seditiositas et discoꝛdia et crudelitas intelligitur. In miluis rapacitas. in demonibus quia demon interꝑtat sciēs: maliciositas.

in onocētaurꝭ supbie mon-
struositas. Cohortē istā vicio
rū cū tota seq̄la sua cōgregāt
milites q̄s diximꝰ q̄ntū in eis
est in pctōre. et hoc est qđ dic
Greg. q̄a pctm̄ qđ p pniaꝫ nō
diluit̄ mox suo pōdere trahit
ad aliud. Et hoc est qđ legit̄ i
vl. Apocal. Qui in sordibꝫ ē
sordescat adhuc. In eisdē aīa
libꝫ hmōi viciorꝫ mgr̄i ꝛ insti-
gatores dmones intelligunt̄.
q̄ quidē ad miserū pctōrē cru
cifigēdū: hoc ē cruciādūꝫ atq̄ꝫ
torquendū eternalr̄ ꝛ post ꝓ-
priā sue ꝯdēnatōis sentētiam
quā in ipso ꝯsensu tētatōis q̄
demonū ꝛ viciorꝫ petitio est si
cut dn̄i saluatoris crucifixio
petitio erat iudeorꝫ. ꝯtra seip-
sum ꝓnūciat: dū decreuit fa-
cere ꝯsensu ꝛ volūtate qđ per
tentationē ei suggerit̄ ꝛ ab eo
velut iniq̄ pilato petit̄ cōgre-
gant̄. huiusmodi horribili co
mitatu stipatus atq̄ꝫ circūda-
tus ad crucē ducit̄ infernalis
patibuli vel ad cruceꝫ peccati
hoc est operis mali vl̄ hitꝰ vl̄
ꝯsuetudis vel moris. Silr̄ et
cohors cōtraria que est virtu
tū ꝛ presidi celesti ꝛ vniuersali
militat ꝛ deseruit: ꝯsitētē ꝛ pe
nitentē ad pnīe crucē ducunt

(Et postq̄ꝫ inq̄t Mathe⁹ illu
serunt ei exuerūt illū clamide)
nō dicit mathe⁹: qꝛ coronam
de capite ei⁹ deposuerunt. aut
arundinē de dextra ei⁹ abstu-
lerunt. et si forte ista facta fue-
runt: qꝛ vel antiquū ꝓplm q̄
spinosus erat sollicitudie tpa
liū que sola expresse ei ꝓmissa
erāt: ꝛ q̄bꝫ alliciebat̄ ꝛ attrahe
bat̄ ad dei cultū nulli postmo
dū abstulerūt. vel qꝛ regiā po
testatē ꝛ gl̄iaꝫ q̄ in illis duobꝫ
designant̄ nō ꝑdidit. Vel q̄a
coronā cōpūctōis ꝛ cōpassio
nis de capite hoc est de corde
suo: nec in ipsa cruce deposu-
it q̄ ꝛ ꝓ crucifixoribus orauit:
eisq̄ꝫ cōpassus est dicēs. quia
nesciūt q̄d faciūt. ꝛ legē imple
re nō cessauit. ideoq̄ꝫ arūdinē
hr̄e in dextra sua nō legit̄ de-
sijsse. sed clamidē coccineaꝫ. i.
sinagogā sanguine rubricatā
aut sanguine ꝓphetarū pctōrꝫ ꝓ
culdubio exuerunt illū dn̄ ab
eo ꝓplm iudaicuꝫ auerterunt.
Pōt intelligi ꝛ clamis ista coc
cinea cetus aplorꝫ. hic fuit ve
lut vestis ei⁹ regalis atq̄ꝫ pur-
purea q̄ illū exuerunt: dū eos
morte ei⁹ detritos fugere cor-
pore ꝛ infidelitate ab eo rece-
dere cōpulerūt. Moralr̄ ꝓo

planū est quia ꝛ veste peccati coccinea et cruēta dū ad crucē pnie adducit penitēs exuit Silr ꝛ veste purpurea et regali q̄ scȝ charitas est: ipse peccator dū ad crucem suā vtrāq; ducit exuit. Sic ꝛ de q̄cunq; rege terreno dū ad patibuluȝ infernale ducit: qꝛ tota regni sui glīa: q̄dā veste coccinea exuit q̄si aliena. ꝛ vestimētis suis induit: hoc ē paupertate ꝛ miseria nuditate et infirmitate ꝛ solitudine: q̄ ꝓpria ei⁹ sūt. Frequētia em̄ ꝛ clietela ꝛ stipatio familie q̄ indui solebat velut vest̄ aliena ab eo in morte tollit dū ipsi eū deserunt q̄ ei adherere solebāt ꝛ ipm circūdare ꝛ ornare. queadmodum dr̄ ad pmū angelū in. xxviij. Ezechiel. Oīs lapis pciosus opimentū tuū. Ipsi etiā q̄ ei viuētes adheserāt velut pilati milites: nōnunq; eū exuūt ad literam ꝛ adeo nudāt vt neq; q̄ opiat ei relinquāt. sed nuduȝ ꝓsus q̄si latronē illū tradunt carnificib⁹ infernalib⁹ atq; patibulo. ꝛ h̄ q̄dē de regib⁹ multis atq; pncipibus nr̄o tpe factum fama docēte didicimus Pctōr ꝯo vestib⁹ suis induit dū vicijs et malis ogit: q̄s iō suas dicimus quia illas pcio vtriusq; vite sue: grē. s. ꝛ glorie et vtrarūq; diuitiaꝝ infelicissimo isanissimoq; cōmertio cōparauit: et suis manib⁹ easdeȝ ꝛ neuit ꝛ texuit de lana ꝓprie iniquitatis. Uestibus ꝯo suis hoc est sibi congruentibus vl̄ q̄ dei donatiōe sue facte sūt penitēs vestit: duȝ vest̄ ei grē reddit: ꝛ desiderio atq; ꝓposito decor ei ꝯ plane ꝯuersatōis circūdat In vestib⁹ ergo suis vterq; ꝓut ei ꝯgruit. i. bon⁹ et mal⁹ ad crucē ducit. Deinde subiūgit Joh. (ꝛ baiulās sibi crucē exiuit ī euȝ q̄ dr̄ caluarie locū. hebraice golgatha) Baiulatio ista cruc̄ significata fuit Gen̄. xxij. vbi legit qꝛ tulit ligna holocausti abraaȝ ꝛ iposuit sup ysaac filiū suū. Ligna em̄ cruc̄ q̄si ligna holocausti erāt. h̄ est qd̄ legit Esaie. ix. fact⁹ ē pncipat⁹ sup hūeꝝ ei⁹. i. crux q̄ pncipatū ꝛ regnū eccīe sibi meruit: et nob̄ etiā regnuȝ etn̄ū. h̄ idē pdictū erat eiusdē xxij. Ponā clauē dom⁹ dauid sup hūeꝝ ei⁹. hec ē ḡ vna ex figur̄ cruc̄ qꝛ clauis ē q̄ clausū nob̄ regnū celoꝝ xp̄s dn̄s nobis apuit: et etiā clauis regia vt vulgo dicitur: qua portas

ereas ⁊ vectes ferreos confre git. Huic claui ꝯtraclauē nō habet que ꝓprie eius imitatio dicit̄ postq̄ȝ sibi regnū celorū clauserit qua ipm denuo ape riat intrare nō potest. Clauis em̄ ⁊ cōtraclauis idem apiūt. Clauis crux dn̄ica. cōtracla- uis crucis silitudo. hoc est ba ptismus vel pnīa. sicut exp̄sse legit̄ in. vj. ad Ro. Si cōplā- tati fuerimus in silitudinem mortis eius ⁊c. qd̄ ad baptis- mū ⁊ pniam referēdū est. Pre cipue claue ista oēs thesauri sapiētie ⁊ scientie dei ⁊ oīm di uitiarū spiritualiū atq̄ȝ celesti um apiunt̄. Ista claudēte ne- mo apit. et ista apiente nemo claudit. sicut legit̄ Apocal. iij. Hec dicit sanctus et ver⁹ qui habet clauē Dauid qui ape- rit et nemo claudit: claudit et nemo aperit. Claudit quidez omnē aditum diabolo in no- bis: si ea obserati fuerimus: et aperit nobis omnē adituȝ ad deum et ea que dei sunt: non solum ipsa clauis sed etiā cō- traclauis. ⁊ hoc meli⁹ cū cru- cis ipsi⁹ species ⁊ modos va- rios distinxerimus: elucebit. Hec est sceptrum regni sicut exp̄sse legit̄ Ezech. xx. Subij clā vos inquit sceptro meo et inducā vos in vinculis fede- ris. Cruci q̄dem dn̄ice om̄es electos ⁊ qui nomine christia no cēsent̄ subiectos esse indi- cat: qui oēs venerant̄ et ado- rant et in omni necessitate ad eam ꝯfugiunt. quod ⁊ idē de cruce nostra clarum est. qꝛ ba ptismo ⁊ penitentie et discipli ne ⁊ alijs dn̄ice cruc̄ silitudi- nibꝫ omnes electi subijcimur: aut de regno eius nō sumus. Hec eadē dicit̄ virga directō nis ⁊ virga regni in p̄s. q̄cq̄d em̄ in genere humano aut di stortū aut incuruatū aut obli quatū. hoc est quolibet mō a rectitudine diuine volūtatis discrepabat: non est redactuȝ ad rectitudineȝ nisi per illam. Quis em̄ dubitat per baptis mū ⁊ pnīaȝ ⁊ disciplinā ⁊ alia hmōi dn̄ice passiōis exēpla to tū qd̄ in nob̄ tortuosū est ⁊ a ꝓ posita nobis regl'a discordās solūmodo posse dirigi. Qui crucē igit̄ dn̄icaȝ renuit ⁊ por tare recusat ⁊ īgredi ad regnū nō vult: dū clauē renuit. ⁊ re- gnū abijcit: dū sceptꝝ ei⁹ por tare renuit ⁊ regē se nō eē eui- dēter ondit. Lec⁹ aūt ōmēs ē q̄ sine regni insignijs regimē

obtinere ꝯtendit. imo hec est potestas ipsa regia q̄ ⁊ nostra regim⁹ ⁊ de aduersarijs et hostibus magnifice triūphām⁹. Hec est ⁊ virga ferrea ī signū ꝑtoriarie ꝑfecture qua oīs iniquitas ꝯfringit᷑ atq̧ ꝯteritur sicut legit᷑ in ps. dictū ad christū dn̄m ⁊ ad vnūquēq̧ imitatorē eius. Reges eos inq̄t ī virga ferrea ⁊c. Quidq̄d autē de cruce dixim⁹ de vtraq̧ intelligimus: ⁊ de sua et de nr̄a. Hec est virga magistralis in qua experimento erudit⁹ est ip̄e magister oīm. sic legit᷑ ad Hebre. v. Didicit ex his q̄ passus ē obediētiā. In hac erudiunt᷑ oēs eius discipuli. vnde ⁊ ip̄emet sepe clamat in euangelio Qui vult venire post me tollat crucē suā. De hoc ad Hebre. xij. Et. iij. Prouer. Quez em̄ diligit dn̄s castigat. flagellat aūt oēm filium quem recipit. Attēde ergo quot habes et vires ⁊ mēbra q̄ flagello assiduo indigeant ⁊ eruditione De hac Prouer. xxij. Stulticia colligata ē ī corde pueri. h̄ est puerili. ⁊ virga disciplie fugabit eam. Silr̄ et Ecci. xxij. Flagella et doctrina in omni tp̄e sapiā. Hec est ipsa figura sua Baculus pugillatori⁹ siue ꝓpugnatori⁹ q̄ vulgo dicit᷑ cornut⁹. Nō em̄ habuit nisi tria brachia crux dominica. Quartū em̄ brachiū vt infra dicemus cauilla fuit portans tabellā in qua titulus script⁹ erat Baclo isto armat⁹ ⁊ clipeo carnis ad pugnanduz ꝓ nobis exibat in locū caluarie q̄ fuit locus certaminis ⁊ gloriose victorie. Ita em̄ dicit ipsemet in. lxiij. Esa. Ego suz q̄ loquor iusticiaz et ꝓpugnator sum ad saluandū: Hereditati celesti renūciauit et glīaz victorie diabolus deo iaz vict⁹ et confessus attribuit: et malū motū hoc est verbū instar victi ꝓpugnatoris iā dixit. Qui ergo clauem regni celorū deo porrigenti renuit: possessionē eiusdē regni renuit. Per clauem em̄ in possessionē dom⁹ et castri ⁊ mittere ⁊ mitti consueuimus. nec apire etiam regnū celorū nec apiri sibi vult qui clauem sibi oblatā respuit. hac eadē claui aditū cordium nostroꝝ sibi reserat dn̄s. Per crucem em̄ quam ꝓ nobis ꝑtulit quasi amoris ⁊ gratitudinis aperturam qua ad corda nostra intraret in ipsi⁹

cordibꝫ fecit. Amor em̄ ꝛ desi
derium aptio cordis est ꝛ osti
um q̄ deus ĩgredit̃. hac eadẽ
et nos ingredimur ad deuꝫ ꝑ
similitudinē. Per pn̄iam enī
que crux nostra est ad dei gra
tiā aditū quē peccatis obstru
ximus pandimus, quēadmo
dum et cātat eccl'ia. Paradisi
portas apiet nobis ieiunij tē
pus. Hec est virga moysi q̄ ꝓ
iecta in terrā versa est in colu
brū. hoc est: apud terrenos ve
nenū ꝛ mortē occasional'r in
tulit: dū verbū crucis ꝑeunti
bus stulticia est: ꝛ dum iudeis
versa est in scandaluꝫ: gentibꝫ
aūt visa stulticia. sic dicit apo
stolus in p̄mo p̄me ad Cor.
Versa est autē ꝛ in colubꝝ et
q̄tum ad astutiam ꝛ q̄tuꝫ ad
venenum. Erat enim serpēs
sicut dicitur in tertio Genesis
callidior cunctis animantibꝫ
que fecerat de⁹. Sic et quod
stultum est dei: sapientius est
hominibus. sicut ibideꝫ dicit
apostolus. Tunc ergo versa
est virga in colubrum q̄tum
ad astutiam: q̄ntum dei sapi
entia in ipsa cruce apparuit:
quando stultum illud dī sapi
enti⁹ esse homībꝫ ꝑ predicato
rēs claruit. Simil'r dicimus
ꝛ q̄tum ad venenuꝫ: dū in ea
tyriaca que oīa venena pctō
rum curaret inuēta est. Vir
ga ista virgas magorū deuo
rauit ꝛ coluber colubros: dū
xp̄i sapīa. i. fides: mūdi sapiē
tiam absorbuit ꝛ sapiētes ip
sos subegit. De hoc colubro
caput ꝛ cauda abscindēda sūt
vt tyriaca saluberrima ide cō
ficiat̃. quia diuinitas q̄ initiū
est et finis oīm īmunis a cru
ce credenda est: ꝛ nihil in pas
sione penitus ꝑtulisse. Vl' ca
put crucis ipsa eadem diuini
tas. cauda ꝟo detētio in mor
te. Vera ergo fides et a cruce
diuinitatē remouet: ꝛ detētio
nem ī morte: vt nec diuinitas
passa: nec xp̄s dn̄s ī morte de
tent⁹ estimet̃. Possemus etiā
dicere qꝫ caput cruc̄ ꝛ oīs pe
ne initiū culpa est. Cauda ꝟo
eiusdem detentio in morte est
et caput illō a cruce dn̄i salua
toris tollendū est ꝑ fidē: vt ve
raciter de eo credat̃ ꝙ pecca
tū nō fecit: nec inuētus est do
lus in ore eius. sicut dicit Pe
trus in. ij. p̄me canonice. Si
militer ꝛ cauda iuxta dictum
modum ab eadem cruce au

ferenda est. A christo xpo dño qui serpens eisdem de causis in.iij. Johãnis dicit. et in.xx. Numeri prefiguratur: caput et caudã aufert vt tyriacã salutis inde efficiat: q eternũ illuz fideliter credit. Sic enim velut caput ⁊ caudã initium ⁊ finem ßm diuinitatẽ ab eo tollit. In hac virga oĩa signa spiritualiter facta sunt: quoꝝ figura ꝑcessit in signis q a moyse facta sunt. In hac spũalis pharao ⁊ spũalis egiptus ꝑcussa est. In silitudine eiꝰ in baptismo penitentia et disciplina quotidie ꝑcutiunt. Egiptus em̃ iuxta tropologiaz tenebre peccatoꝝ ⁊ meror accipit: que huiusmodi virge silitudie vel similitudinibꝰ quas diximus ꝑ liberatiõe electorũ quotidie ꝑcutiunt. Egiptum em̃ in se quodãmodo affligit atqꝫ mortificat. ꝓprie autem et specialiter egiptuz flagellat et egiptios dum per disciplinaz vim in se rationabilem quasi quandam egiptum humiliat et ignorantias suas ⁊ errores quasi quãdã gentem tenebrarũ mortificat. In hac xpga diuidit mare rubrum et exiccatur. In ipsa quidẽ domini ac saluatoris iuxta misteriuz dũ per ipsam nationes orbis velut aque mar̃ huiusmodi cetui electorum cesserunt ⁊ viaz transeundi per mundum qđ est inhabitandi in medio eorum eisdem concesserunt. Diuisit etiam mare rubrũ et exiccatuz est: dum mũdi diuitias atqꝫ delicias sanguie peccati rubras electos suos sicco pede amoris. hoc est absqꝫ inqnamento peccati fecit transire. et hoc qdem duz crux quã ꝑ nobis pertulit tanqꝫ singular̃ amoris beneficiũ electos tanta dilectionis vicissitudine accendit: vt eidem placere mũdi delicijs et diuitijs preeligerent: et maiori dilectione illiꝰ huiusmodi aquas a se diuiderent: et viam suam id est vitam per mediuz earum siccam facerent. Quam dilectionem super omnia alia crucis beneficiuz inflãmauit. et propter hoc aqs huiusmodi maris virga crucis diuisit vt diximus: et siccauit mare rubrum. id est abissum concupiscentiarum inquietissimam. Iuxta tropologiam in vi nr̃a

cōcupiscibili diuidit et siccat virga nostre crucis.i.pnia et disciplina:dum illam alteru/tra illarum pcutimus:qd est: dū molestia penitudinis aut di/scipline illam affligim⁹. Malicia em̄ vnius hore obliuio/nem facit luxurie maxie. sicut legitur Eccli.xj. Sicut em̄ de adipe pdit iniq̄tas z incrassa tus est dilect⁹ et recalcitrauit vt legit̄ Deutero. xxxij. Sic p cōtrariā molestiā z afflictio nē desiccat̄ inundatio iniq̄ta/tis. Unde corda q̄ in amari/tudine z afflictione sunt:a flu ctibus et vndis ɔcupiscētiarum arida oīno sunt. Mare rubrum tribulationū:crux dn̄ica effi/cacia sua z exemplo diuisit in electis atq3 desiccauit: du3 de molestia z ignominia in glo/riam z delicias versa est illis. In sacramētorum em̄ susceptio ne īsigniunt̄ fideles signo cra cis ad gloriā. Et vt dicit beu tus Aug⁹. De tormēto latro/nū trāsiuit crux ad frōtes im/patorū. Et vox oīum est illud apl'i i vlti. ad Gal'. Mihi ab/sit gl'iari nisi in cruce dn̄i no/stri Jesu xpi. Delicias etiam ipsam dn̄i cruce3 electi faciūt sibi:dū memoriā abundantie suauitatis dei que tāta in cru ce exundant grarum actōe z lau dibus eructant.et p siliitudie3 in illis q̄tidie efficit̄ q̄ aspera et ignominiosa penitētie z di scipline suauiora habent mū di delicijs z gl'ia. imo sola illa habēt suauia:delicias pro mū di z gloriā tormenta. Cōiura ti ergo vident̄ esse cū pharao ne et egiptijs:et seruire eisde3 elegisse z libertati sue seruitu/tem eorum ptulisse:qui xpi cru/cem in seipsis iuxta dictas si/militudines portare recusant virgam em̄ pijciūt q̄ liberta/tem sibi vendicent z crudelis/simos illos dn̄os hūiliēt. nec solū volunt parcere pharao/ni z egiptijs:sed etia3 seruire. Tu ergo q̄cunq3 times mare cōcupiscētiarum :tolle virgā mo ysi z illud vt dixim⁹ pcute:di/uide z exicca. Alioquin īmer sionem tuam tibimet imputa Quid igit̄ aliō q̄3 in mari sub mergi querit qui virgā hmōi abijcit aut ipsi mari ab hmōi virga parcūt Hec est virga q̄ pcussit dn̄s petra3 , petram.i. xpm dn̄m:z fluxerunt aq̄ do/ctrinarū z gratiarum. Hac eadē pcute duriciā cordis tui: non solu3 vt fluāt aque lacrimarū

sed etiā sensuū ꝛ sciētiaꝝ. Uñ
Ecci.xxij. Pūgens oculū de-
ducet lacrimas. ꝛ q̄ pūgit cor
ꝑfert sensuȝ. Et Prouer.xxix.
Uirga atq; correctio tribuit
sapientiaȝ. Generale eṁ est q̄
vexatio dat intellectū auditui
Hec eadē crux bacul⁹ est fe
stiualis. Ex hac baculi assum
ptione subsecuta est eterna fe
stiuitas Ad hoc eṁ hmōi ba
culū assūpsit xp̄s dñs vt eter
nā festiuitatē in electis ageret
Sic ꝛ q̄cūq; ꝑ siītudinē hu-
iusmodi baculū assumpsit: di
em festū. i. festiuitatē ꝑclaram
apud se agit: ꝛ vt agaꝛ in celis
efficit. Uñ in.xxj. Math. cuȝ
ipso leui ꝯuerso discubuisse le
giꝛ dñs et discipuli eius. Et ī
v. Luce legiꝛ q̄ fecit ei cōuiui
um magnū leui in domo sua.
spūalr ī domo cordis vbi tā-
ta ē mactatio aīaliū: tāta ꝛ va
ria fercl'a: ꝛ tāt⁹ appat⁹ eiusdē
Et in.xv. Lu. legiꝛ de reuersi-
one filij ꝓdigi: ꝯuiuio et festi-
uitate q̄ ꝑ reuersiōe eius cele-
brata est. Et generalr gaudiū
angelis dei sup̄ vno pctōre pe
nitētiā agēte: in eodē. Et festi-
uitas ipsa ꝓprie est festiuitas
pascalis q̄ est trāsit⁹ et passio
nis atq; refectōis. quia in ea-
dem de morte culpe ad vitam
grē transiꝛ: et in siītudinē dñi
ce crucis cruce pnīe vel disci-
pline patimur. ꝛ de nob ipsis
christū dñm in domo nr̄a pa
scim⁹. ꝛ angelos in celis eius-
dem gaudio reficim⁹. Nō est
baculus iste baculus festiui-
tatis stultoꝝ. festiuitas eṁ hu
iusmodi bac'li festiuitas ē sa-
pientie. Et vt scias q̄ gaudiū
hȝ hmōi festiuitas: audi psal-
mistā. Uirga tua ꝛ bacul⁹ tu-
us ipsa me ꝯsolata sunt. Et d̄
epulis hui⁹ festiuitatis statim
adiūxit. Parasti in conspectu
meo mēsam. Uirga eṁ ꝛ ba-
culus maior ꝛ minor discipli
na sunt. Et ad hoc mistice po
test referri qd̄ legiꝛ i. ix. Tho-
bie. Heu me inq̄t fili vt q̄d te
misimus ꝑegrinari lumē ocu
loꝝ nostroꝝ: baculū senectutꝭ
nostre. vt ꝑ effectū de christo
dño intelligaꝛ mistice. licȝ eṁ
ipsemet ꝛ firmamentū et fulci
mentū sit hūani generis: tñ ꝑ
crucē ipm mundū maxīe ful-
ciuit. ꝛ hoc in sexta etate mun
di que vltia eiusdē est. Cōgru
it aūt ꝛ forma eiusdē crucꝭ ba
culo senectutꝭ q̄ ꝛ triū brachi
oꝝ est: queadmodū ꝛ crux do
minica ante suppositā tabulā

et cauillã que cõtinebat titu-tulum fuisse nõ dubitat. Senectutẽ igit suam necdũ mundus nouerat: nec casui suo aliqten⁹ cõsulebat, imo totus in interitũ ruebat: donec sol iusticie eidẽ illuxit: et ruine eius p crucẽ occurrẽs ipm suffulsit. Unde ꝛ qcqd de mũdo. i. de vniuersitate hoĩm huiusmodi baculo nõ innitit: pꝛe senectutis debilitate corruit: nec adijciet vt resurgat. ꝓpter h̄ et ꝯculcari necesse est. Huc baculũ tradit oĩb xp̄s dñs q̄ tiẽs dic̄ Qui vult venire post me ab. ꝛc̄. Omni ruine senectutis ꝛ casui p hũc soluꝫ baculũ occurrit. Qui ergo crucẽ quaꝫ dñs affert respuit seu baptismi seu pnĩe seu discipline quid aliud q̄ȝ ruere querit. Nõ potest dissimlari senect⁹ et eius imbecillitas nisi p sollicitudinẽ ꝛ amorẽ terrenoꝝ manifesta est curuitas: et p defectum bonoꝝ operũ manifesta sterilitas. ꝛ per teporẽ imo frigefactionẽ a feruore charitatis manifestũ est cor tuũ effetum esse ꝛ emortuũ: ꝛ per timorem seu mundanũ seu humanũ esse tremulum. Caligatio similiter oculoꝝ dissimulari nõ potest vbi vera bona falsis atq̄ȝ fallacibus postponunt: et parua p magnis accipiunt vbi discrimina viarũ nõ declinant. Sit ergo tibi baculus senectutis: ꝛ hoc p̄ multitudine dieꝝ maloꝝ. Dies eñ boni. i. spirituales ꝛ virtutum illuminatiões renouant et iuuenescere faciunt decorẽ. et agilitateꝫ et robur pꝛestant Dies aũt mali et ista destruũt et cõtraria supinducunt. Uñ et Zach. viij. Et viri baculus in manu ei⁹ pꝛe multitudĩe dierũ. Attẽde multitudinẽ dieꝝ tuoꝝ: dierũ inquã maloꝝ q̄ mag̃ tenebꝛe sunt. et videbis q̄ntũ baculo indigeas. et tãto fortioꝛi q̄to maioꝛ fuerit multitudo dieꝝ maloꝝ. i. pctõꝝ. Ambulare ergo nõ curat decrepitus qui baculum habere recusat. sed ibi cõputrescere decreuit vbi eum senectus affixit. Est et eadeꝫ crux baculus peregrinatõnis. sicut et dixit Jacob in. xxxij. Genesis In baculo meo trãsiui ioꝛdanem. Hunc baculũ tulit chꝛistus dñs cũ pegrinaret apud nos. sicut dic̄ Esa. xxviij. Peregrinuꝫ est opus eius ab eo Simil'r et duo discipuli dixe

runt ad eum in vltimo Luce. Tu solus peregrinus es in hierusalem. Siliter et in eodē Genes. Apud labā pegrinatus sum. Et in ps. Aduena ego sū apud te et pegrinus sicut oēs patres mei. Et in .xl. Genesis Jacob ad pharaonem. Dies pegrinatōis mee .cxxx. annorum sunt parui et mali. et non puenerunt vsq ad dies patrum meorum quibus pegrinatus sū. Peregrinātibus ergo post christum dn̄m baculus iste gestādus est: alioquin peregrinari nolūt. Qui ergo hic ciues sūt qui exilium patriā: et carcerē domū: et vincula peccatorum ornamēta: eoipso baculum dominice crucis respuūt qr peregrinari a dn̄o nolunt. dum em̄ sumus in corpe peregrinamur a dn̄o. sicut dicit apl's in .v. secunde ad Cor. Sicut ergo nemo sine baculo peregrinatur: eodē modo et sine baculo crucis nemo pegrinationem istam sanctam qua vltra mare mundi ad supnam hierusalē tendit peragit. Baculus iste non solū senes fulcit et pegrinantes adiuuat vt eāt expeditius. sed etiā cōtractos erigit et ambulantes dirigit.

Eadem crux etiā baculus est penitētialis. Penitentiā p totius mundi peccatis dei filius agens baculum istum publice portauit. Quia ergo om̄es peccauerūt et egent gloria dei etiam post impetratā p christum dominū veniam. sicut legit ad Ro. iij. Necesse habent omnes generaliter penitere. et propter hoc baculum istum per similitudinē deferre. et cum eo peregrinari a mūdo instar publice penitentiū. Toto em̄ tempore peregrinationis istius baculus penitētie disciplineq est portandus

Est et eadē crux baculus defensionis contra canes precipue et serpētes et porcos. Vn̄ j. Regū .xvij. Nunqd ego canis sum quia tu venis ad me cum baculo. Canis diabolus est sicut dominus dicit in ps. libera de manu canis vnicam meā. Moral'r tamē et canis et serpens et porcus sensualitas seu carnalitas nostra est: quam baculo penitentie et disciplinc maxie a nobis remouemus. et qr sunt vicia carnis inter tot canes. inter tot serpētes et porcos transire necesse habemus. Qui vult ergo mor-

sum caninū ꝛ venenuꝫ serpentinū ꝛ conculcationē et inquinationē porcinā effugere: baculo pn̄ie ꝛ discipline eos arceat. Si ergo te momorderit canis hmōi aut serpens aut porcꝰ: et lesionē primi motꝰ intulerit nō parcas ei a baculo statim baculo penitudinis repcute. Ve illi q̄ lacerari se patit̄: imo gaudet ab hmōi canibus ꝛ ꝯsumi ab hmōi serpentibꝰ: ꝛ ꝯculcari ab hmōi porcis, hoc est q̄ vicijs se tradidit q̄ nihil rebellionis nihil contradictiōis ꝯtra rabiē eoꝝ opponit. Possumꝰ tn̄ vicia ipsiꝰ virtutꝫ rōnabilis ad canes referre, errores em̄ et curiositates et alia vicia de q̄bꝰ tumultuose ꝛ īportune cogitatōnes velut molesti ꝛ irrōnabiles latratꝰ ꝑdeūt: canes merito accipi pn̄t, q̄ virtutē nostrā ratōnabilē tumultibꝰ importunissimis inquietant. Porcos ꝓ vicia carnis q̄ sceno voluptatū carnaliuꝫ pascunt̄: vicia. s. cōcupiscibilis. Serpētes igitur vicia spūalia: qꝛ maxīe venenata sunt, vt irā: supbiā: inuidiā: ꝛ odiū, q̄ sunt irascibil'. Hec ergo oīa q̄tiens ꝑ suggestiones ꝛ tētatiōes se ingerūt: baculū penitudis ꝛ discipline a te sentiāt vt te inq̄etare dissuescāt. Noli ergo ossa ꝛ carnes ostētare canibꝰ si eos arcere a te desideras. hoc enim est eos ad te potiꝰ aduocare. Noli igit̄ ea vl' intueri vel audire q̄ vicia ista pascunt aut nutriunt. Silr̄ noli coaceruare in te sterq̄liniū, noli scenū cōgerere nisi greges hmōi porcoꝝ in teipso volueris conuocare Ad scenū em̄ ꝛ sterq̄linia cōueniūt porci. Eo mō noli puluerē ꝛ terram in teipso cōgerere qꝛ in ea nidificant ꝛ ex ea pascunt̄. Terrā ꝛ puluerē terrenā gl'iam accipimus: q̄ pedibꝰ affectuū sp̄ conculcanda est: quēadmodū terra visibilis pedibꝰ corpis cōculcat̄. ꝛ quēadmoduꝫ terra ista infima est et pōderosissima inter elemēta ꝛ fex etiā terre dr̄. sic supbia pōdere locū infimū obtinet ꝛ in inferno obtinebit. Infima etiā est et vilissima inter vicia qꝛ etiā sibijpsi vilescit ꝛ seipaꝫ nō patit̄. Noli igit̄ nidū ꝛ pastū parare serpentibꝰ. Noli ḡ terrā cōgerere: terrā inquam quā dixim ꝰ, sed potius sit terror tuus sup oīa animātia terre istius, sicut ꝑcipit dn̄s, iij,

Genesis. Nō sit igit̄ amor tu us ad ea sed terror. q̄ quidem erit si baculū discipline vl' pe nitudinis inuenerint q̄tiēs p suggestionē ingerere se vel ap parere attētauerint. Est ꝛ ea dem crux baculus hostiarius q̄les ianitores magnatum ge stare ↄsueuerūt ad ꝓpellēdas turbas ꝛ parādā viā dn̄is su is. Hoc baculo vsus est xp̄s dn̄s ad pandendū nobis iter ꝓpellendo turbas viciorꝫ ꝛ de monū. sicut legit̄ Michee. ij. Ascēdet pādens iter an̄ eos ꝛ dn̄s i capite eorū. Tu ḡ si vis iter pādere dn̄o: ante eū ꝓpel le ꝛ abige deuia ei⁹: turbas vi ciorꝫ ꝛ demonū hmōi baculo hincinde ꝑcutiens. alioquin hmōi turbe gressū cordis tui dn̄o obstruūt. Crux ista aui um ꝛ ferarū est expauētaculū ꝓpter qđ in orto voluptatis. i. in ecclesia sua ortulan⁹ eiusdē et agricola xp̄s dn̄s illā erexit et in sublimi posuit. ideo non erit ibi leo. ꝛ mala bestia non ascēdet p eam. sicut legit̄ Esa. xxxv. Ideo in frontibꝫ fideliū signū ei⁹ impingit̄ vt aues et feras viciorꝫ ꝛ demonū ab ac cessu eorꝫ dterreat. Tu ergo si vis esse ortus dn̄i et paradi sus illius: expauētaculū illud tibi erige. alioq̄n fruct⁹ tuos et semina auibꝫ ꝛ ferꝫ inferna libus exposuisti. imo qđ dete rius est illis fructificas soluꝫ quas sola crux pn̄ie abigit et expellit. Crux ꝓo disciplīe ar cet easdē ꝛ deterret. Crux ea dem vexillū est xp̄iane militie sicut legit̄ Esa. xj. Radix iesse q̄ stat in signū ꝓplorꝫ: Et Luc. ij. Hic erit in signū cui ↄtradi cet̄. In hoc signo velut pur pura regalis et ꝑciosa xp̄i ca ro sanguine ei⁹ purpurata ex tensa est ꝛ purpurata appensa Crux ꝓo velut hasta rectissi ma. ad hoc vexillū triūphale cōgerat̄ xp̄iane militie totus exercitus et ad hoc intueri de bet totalr̄. q̄ꝫdiu stabit p fideꝫ triumphale istud vexillū: tam diu vincet dei exercit⁹. Sta tim vbi p infidelitatē illud de ꝓici cōtigerit: necesse est illum succūbere. si igit̄ i ꝑlio isto vis victor fieri noli a vexillo de scēdere p fidē. illđ erectū ꝛ icō cussū ꝑ viribꝫ tene. Per sili tudinē ꝓo crux pn̄ie ꝛ discipli ne triūphale vexillum est atq₃ regale: quo nō nisi reges ꝛ vi ctores vtunt̄. nec eīn pn̄iam i seipo erexit. nisi qui vicia ꝛ de

mones triūphauit. Nec cru-
cem discipline detulit nisi qui
seruitutē illoꝝ abiecit ꝛ in so-
lio virtutū regaliter sedere in-
cepit vt vexillo latrūculos vi
cioꝝ et pctōꝝ dijudicet ꝛ tor-
queat et sub eo pplus virtutū
in pulcritudine pacis ꝛ in re-
quie opulenta sedeat, sicut le-
giť Esa. xxxij. Est et crux do
mini arbor sicomorꝰ, id est fi-
cus fatua que a mūdo visa est
stulticia, sicut ostendimus su
pra ex primo prime ad Coꝝ.
Sup hanc zacheus. i. quili-
bet iustificatus: vt turbe supe
mineat ꝛ christum dñm vide
re valeat ascendit. Hanc ipse
dei filiꝰ ad hoc iter cetera ascē
dit vt quo nobis ascēdenduꝫ
esset ꝛ vnde videri possꝫ ostē
deret. Sup hanc ficum fatu-
am ascende q̇ Jesū videre de
sideras. Penitere eñ et disci-
plinā seruare ascēdere est. cō-
trariū ꝓ descendere. Jesum
ergo videre nō curat qui sico
morū de qua soluꝫ videri po-
test ascendere non curat. Qui
autem in ꝓfunda vicioꝝ de-
scendunt: subterfugere ꝛ auer
tere se videnť quo minus euꝫ
videant. Hec est palma in
quā ascēsurū se ꝓdixerat chri
stus dñs Canticoꝝ. vij. Ascē
dam in palmā ꝛ apprehendā
fructū eius. Fructus huiꝰ pal
me hoc est dñice crucis cetus
electoꝝ est ꝛ salus eorundem.
Hos fructꝰ ex ista palma col
legit: et hos fructus inde apꝑ
hēdit. De hac palma corona
tus est glia ꝛ honore. Sic et
tu ascende per similitudinē in
palmā penitētie vel discipline
et fructus earum apꝑhende.
Audi fructus penitentie: ꝛ in
iij. Math. ꝛ in. iij. Lu. Facite
inquit Johānes dignos fru
ctus pnie. Audi fructus disci
pline i. xij. ad Hebre. Ois in
quit disciplia in ꝓsenti nō est
gaudij sed meroris. postea ꝓo
fructū pacacissimū exercitatꝭ
pena reddet iusticie. Si igiť
fructus eaꝝ vis apꝑhendere
ascēde in eas. Procera arbor
est palma. nō attingit ad fru-
ctus nisi qui eam ascenderit.
Ascendit in palmaꝫ penitētie
ꝛ discipline qui vtramq; assu
mit. ꝓpe habet fructus earū si
quis eas iam ascendit. Et me
rito palma pnia vel discipli-
na que ante centesimū annuꝫ
nō fructificat: q̄ vitam vnam

hominis anteq̈ fructificz exigit. sic pnīa et disciplina plantatores suos et cultores in vita futura reficiunt: totā p̄sentem vitā agricolatōi earū requirit. In futura vero fructus eius i suauitate et satietate comedunt. Crux ratis quā per mare huius mūdi cet' electorum q̄si xp̄o nauigante seu remigante subuect'. sicut legit i xiiij. Sap. vt nō essent fatua sapiētie tue opa. pter h̄ etiam et exiguo ligno credunt hoīes aīas suas et transeuntes mare p ratē liberati sunt. Ratis ista crux dñi saluatoris indubitāter est. Per silitudinē vero crux penitētie ratis est p quā abissus viciorum et peccatorum velut mare rubrum et sanguinolentum. imo mare sanguinis enauigatur. Crux vero disciplinae ratis est per quam fluctus cōcupiscentiarum velut mare vndosum et inquietissimum transfretatur. De vtraq̈ enauigatione Ecclesiastici q̄dragesimotercio. Qui enauigat mare enarrat pericula eius. Neutrius mar' periculā nouit: nisi q̄ vtrunq̈ enauigauit. Due iste rates ex ptib' penitentie et partib' disciplinae velut asserib' cōpingunt. Ve illi cui vtrūq̈ illud mare enauigandū est: et nec p̄mū asserem adhuc habet ad cōstruendam hmōi nauem. In rate disciplinae malus est timor domini: de quo pspiciunt temptationū pericula. Veluz magnificētia cordis. vētus vero sacra exhortatio ad strenue et viriliter agēdum. Hanc magnificentiam cordis velut ventū prosperuz toto sinu excipit: et ab ipsa impulsa nauem ad litus victorie siue eterne pacis impellit. In naui vero penitētie malus spes. De qua maxime dei miscōia pspicitur velut litus. velum charitas. doctrina vel exhortatio ventus. quoniam et velū charitat' toto sinu semp excipit. In hac naui humilitas est gubernaculum vel dei timor. He eni due virtutes nauem penitentie maxime dirigūt et ab omni periculo potissime eam custodiunt. In naue vero disciplinae gubernaculum est modestia. nauta vero seu gubernator est prudētia. In naue vero penitētie gubernator et nauta

fides vel donum scie. Eadē crux est et pons q̄ sup chaos peccatoꝝ totius mūdi deo fabricatore vel opatore constructus est. Pons iste ab ipa ripa innocentie naturalis vsq̄ ad litꝰ glíe tendit: totū chaos pctōꝝ que īter duas ripas p̄terfluunt subiectuȝ hn̄s. Per hunc pontē primus transiuit xp̄s dn̄s vt eum p eundē seq̄remur. Per pontē istū oēs renatos transduxit, sed ps eoꝝ solū fluuiū peccati originalis p illū transijt, pars vo oīa flumina actualiū. sed post transitū istū multi ꝛ chaos, i. pfunditatē pctōꝝ sibi rursum effodiunt. ꝛ flumīa nouoꝝ pctōꝝ inter se ꝛ litus gratie vl' glorie deducūt. vel de pōte isto in iā ptrāsitū chaos relabunt. Hi sunt q̄ de baptismali innocentia q̄si de pōte in p̄teritoꝝ peccatoꝝ pfundū recidūt. vl' nouoꝝ pctōꝝ inter se ꝛ litus grē flumīa deducunt. ꝛ sic a litore grē seipsos arcēt atq̄ repellūt His per silitudinē denuo extruendus est pōs pnie q̄ pontem baptismalis innocētie iā fregerūt vel de eodē ceciderūt Est em̄ crux pnie pons optimus qui noua illa flumina et nouū chaos aut etiā p̄terita si quis in ea deciderit transeūt. Ve ei qui pontē hmōi postq̄ȝ illū extruxit frangit: ꝛ se denuo in abissum illā ꝛ voraginem peccatoꝝ mergit. Hoc ē q̄ post assumptā pniam ipsaȝ euacuat p mortale peccatū et destruit: ita vt nec plantā vnā vel asserē integrū in eo relinquat. Post mortale em̄ pctm̄ nec planta vna supest ex oībꝫ penitentie reactibꝫ vl' operibꝫ que nō incēdio illius aut alio piculo consumpta sit. Qui ergo post ascensū huiꝰ pontis p mortale pctm̄ relabit ꝛ seipm̄ p̄cipitat: ꝛ pontē q̄ ad deū iaȝ trāsire incepat destruit et confringit. hic nō solum adiutor est efficacissimus diaboli. sed etiā oparius diligentissimus Hoc em̄ totū ꝛ solū est opus diaboli scȝ de naufragio eruptus remergere: ꝛ tabl'as ꝛ pōtes ceteraq̄ euasiōis adiuuamēta fidelibꝫ destruere vl' auferre. quod opus miser pctōr recidiuo suo siue relapsione p semetipm̄ efficit. mercedē huiusmodi maledicti opis soluȝ expectās infernale patibuluȝ Per eandē viā crux dn̄ica scala est quam ascēsuris in celuȝ

ipse dei filius & preparauit & fixit. de q ecclesia cantat. Hec e scala pctorum. hec est quam vidisse legitur Jacob Gen. xxviij. quam vidit stantem sup terram et cacumen eius tangens celum et dnm innixum scale & angelos ascendentes & descendentes per eam. Qm tota crux dnica sup terram stetit: terram dico peccati: quia ipse pctm cui crux ei innitereth no habuit. Ois em pena initit culpe & sublato fundamento culpe: non habet q initat crux pene. Jo ergo sup terram. qz supne tota miseratonis dnice pietatis et munificentie fuit donum. Cetere pro cruces. i. tormenta oia de terra pcti pdeunt quasi de merito iustum stipendium. Cacume eius celos tetigit. qa inter xpi crucem seu mortem et celestis glie ingressum nihil qd eius glorificationem retardaret interesse debuit. licet ipse siue spoliando infernum siue etiam alia magnalia faciendo: q scriptura no exprimit: in terciu diem glorificationem suam distulerit. Vel ideo cacume eius celos tangebat. quia sola cetum electorum absq alia pena pniali vl purgatoria in celum pducere & subuehere sufficiebat. cruce qppe et morte christi redemptis statim patet aditus in celo: nisi ipsi plongauerint declinantes i purgatorium ppter supaddita noua debita pctorum a rectitudine innocentie baptismalis saltem in ven ialia declinauerint. Per hanc angeli. i. doctores & pdicatores ascendunt dum misteriorum eius sublimia contemplantur. descendunt: dum opa imitationis eius assumunt. vel dum p captu auditorum fide illius & efficaciam annunciant. vel dum seipsos tanto exemplo humilitatis tantoq bnficio diuine pietatis humiliant. Per similitudinem pro crux penitentie vel discipline scala e qua de imo pctorum celum ascenditur. de q illud mirabile dictum est q neq longitudine sua quantacunq fuerit cacume celi valet trascendere. neq breuitate sua quantacunq fuerit no illuc vsq ptingere. hoc etia in eadem accidit q quanto breuior tanto est melior & ad ascendendum aptior. Propter hoc & crucem hierosolimitanam seu Albigensem omni alij cruci pniali preferimus. qz per eam expeditius et citius in celum ascenditur. in q apparet miranda qrundam

stulticia q̄ non scale bonitatē et breuitatē desiderant, sed ei⁹ lōgitudinē q̄ntūcunq̧ eis p̄mittit: p̄tēdentes celeritatē p̄uentionis ad dn̄m stulto studio ꝛ fraude p̄pria: imo detrimento manifesto ꝛ fere p̄iculis ineuasibilibus eā declinare videntur Quis em̄ estimet detrimēta multoꝝ dieꝝ ꝛ annoꝝ q̄bus cū christo regnare et cū angelis gaudere potuerunt q̄s ipsi in ipsa sue ascēsionis p̄lōgatiōe ꝛ p̄nialis scale in lōgum p̄tensione expenderunt: q̄m melior est dies vna ī atrijs tuis sup̄ milia. Modico ergo p̄ntis p̄nie cōpendio ꝛ scale illi⁹ tāta lōgitudo: imo p̄lixitas ꝛ flāme purgatorie q̄bus nullū huius vite tormentū est cōpabile ꝛ innūera pericula q̄b⁹ hic viuit: redimi potuerunt, et dies eterne felicitatis q̄bus scienter defraudari se stulti patiuntur acq̄ri. Sꝫ vt diximus molestia est eis cita ad felicitatem p̄uentio ꝛ delectat eos vie lōgitudo, et maiori dementia lucrum tantuꝫ detrimentum sue beatitudinis arbitrantur. Hanc scalam ex duobus lignis spei et timoris quoruꝫ cacumia velut celi ingressum dei misericordiam et iusticiam tangant et ab imo gratie et peccati vsq̧ illuc tendantur compingimus. Interiacētes ergo gradus virtutum super quas penitentia maxime peragitur q̄les pudor: dolor: ꝛ ira: patientia: hūilitas: ꝛ pietas. his em̄ ad summum p̄nie et ad fineꝫ q̄ remissio est et īdulgētia ascēdit. Scalā hmōi magnificentia et p̄seuerantia tenēt ac fulciunt. ad singlos p̄o gradus arripiendos hoc ē ope implēdos manus extēdit charitas. pedes aūt eleuāt et figūt ī gradibus singulis exhortatio et disciplina. gressus regūt ꝛ p̄icula p̄spiciunt scia atq̧ cōsilium. finē ascēsionis ꝛ celoꝝ ingressum fides ostēdit. Nihilominus aūt ꝛ disciplina siue claustralis sit siue alia: scala ē ascēsionis habens cōpendiū quā nos cruceꝫ p̄pter cruciat⁹ quos habet innūeros merito interp̄tati sumus. Gradus isti ꝛ scala vtiq̧ in p̄s expresse legunt̄. ascensiōes inq̄t ī corde suo disposuit in valle lacrimarū. quid apti⁹ vallis lacri-

marũ q̃ penitentia accipitur q̃m sex his ascẽsionũ gradib9 homo cui9 est auxiliũ abs te o deus in corde suo composuit atq̃ disposuit. hec est ascensio dei: hoc est cuius de9 edificator est: z q̃ ad ipm ascẽdit. De qua legit Amos. ix. Qui edificauit in celo ascẽsionẽ suam. i celo. s. stellate ac serenate mẽtis. In terra vero obtenebrate et sordidate mẽtis edificat diabolus nõ descensionẽ suam imo precipitiũ q̃ eaz deijciat ac deturbet in baratruz. Est et domini crux ara: in qua idem seipm deo patri velut agnum imaculatũ sacrificiuz pro mũdi recõciliatiõe obtulit. sicut dicit apl'us i. ix. ad Heb. Quanto magis sanguis xpi q̃ per spiritũ sanctũ se obtulit: emũdabit nos ab opib9 mortuis ad seruiendũ deo viuenti. Aram vocat eaz ecclesia. q: in ea verus agn9 z imolatus est z oblatus. Quia ergo vt dicit Petrus in. ij. pme canonice sue. Genus electum z regale sacerdotiuz sunt omnes fideles. et xps dñs fecit nos deo nostro regnũ z sacerdotes vt ait Johannes in pmo Apocal'. merito vnicuiq̃ fidelium ex officio sacerdotali aram istaz per similitudinẽ habere congruit Qui ergo aram istam in se nõ edificat per similitudinẽ sacerdotali officio renũciauit. Eo enĩ ipo q̃ hostias et sacrificia que preter arã offerri nõ possunt imolare recusat: dei sacrificiuz absq̃ dubio piecit. oĩs enĩ pontifex vt legitur in. viij ad Hebre. ad offerẽda munera et hostias cõstituitur Hoc est altare holocaustoz in quo scilicet immolabantur animalia in veteri lege: quod precepit domin9 fieri Exodi. xxvij. quod et extra tabernaculum erat z extra templum. sicut legitur in septimo tercij Reguz quod ideo extra tabernaculũ et templuz fuisse dicitur. quia penitentes extra cetuz sanctorum semper sunt reputatione sua. In ara ista omnia genera immundorum animalium occiduntur et omnia mortificantur. munda vero animalia in eodem etiam id est munda corda etiam q̃tum ad se occiduntur: dum reputatione sua mortua sunt et ibidẽ etiã cõsumunt. z h̄ dum per hũilitatẽ q̃si

in nihilum omnia bona eoꝝ redigunt. Hec est dom⁹ culi naꝝ in q̄ coquūt mīstri dom⁹ dn̄i victimas ppl'i. sicut legit Ezech. xlvj. Hec ē aries. i. leo dei vel ara d̄i sicut dn̄s vocat altare holocaustoꝝ ī. xliij. eiusdem Heu q̄ꝫ multi sacrilegi q̄ arā istā destruūt. hi sunt q̄ penitētiā ꝛ disciplinā iā in se edificatas ꝛ extructas destruūt. q̄ꝫ multi etiam sub noīe xp̄iano aras in se demonibꝫ edificauerūt. ꝛ velut sacerdotes infernales ꝛ diaboli antistites ī eisdem demonibꝫ īmolare nō cessāt. Ara em̄ beelzebub p̄ncipis demonioꝝ superbia est in hac ipsos hoīes īmolant q̄ in supbia eos occidūt. In ea mūera offerūt ypocrite ꝛ sctītatis simulatores q̄tiēs bona ad ostētationē ꝛ vanā laudeꝫ opant. ꝛ ꝓpter hoc sacerdotes beelzebub indubitanter sunt. Ara veneris luxuria. Heu q̄t habet ista sacerdotes atq̄ꝫ pō tifices vbiq̄ꝫ terraꝝ. parū ē illud totuꝫ: in sabea thure calēt are: cum vbiq̄ꝫ terrarū are ei⁹ ardeant. cū fumus araꝝ eius fere totum mūdū repleuerit ꝛ obcecauerit. nec sit numerus hostiarū ꝛ holocaustoꝝ eius. Tēpla eiusdem ꝓstibula sunt ꝛ loca om̄ia turpidinis. Per hunc modū ara bachi ebriositas est et phana eius taberne. ꝛ ad hūc modum de aliis Uides ergo vbiq̄ꝫ terrarum aras ꝛ phana demonū sacerdotes ꝛ hostias eoꝝ. et q̄d est sup oīa dolendū atq̄ꝫ lugēdū ipsaꝫ dei ecclesiā ꝛ dei viui tēplum hm̄ōi oblatiōis ꝓphanatam et ydolatria ꝓ maiori parte repletam. Deest ecclesie dei iudas machabeus qui sacerdotes istos diabolicos: gladio verbi dei atq̄ꝫ disciplina trucidet. qui aras eoꝝ destruat ꝛ phana diruat. q̄ sancta renouet et emūdet. sicut legitur. ij. Machabeoꝝ. x. quia Machabe⁹ et qui cū eo erāt domino se ꝓtegente aras q̄s alienigene per plateas struxerant itemq̄ꝫ delubra demolitus est: purgatoq̄ꝫ templo aliud altare fecerunt. Eadem crux dominica lignuꝫ est per quod iusticia facta est. hoc est patibulū de quo in. xiiij. Sapientie. Benedictum lignum ꝑ quod facta est iusticia. quēadmodum dici solet a rusticis cum iuxta patibula transeunt et vident ea latronibus

onusta. Benedicta inquunt sit arbor q̄ hmōi fructū fert. Arbor ista facit me dormire ⁊ q̄escere in tuto. arbor ista custodit oues meas. arbor ista vindicat me de oib⁹ inimicis meis: ⁊ facit mihi vindictā de oibus latronib⁹. Manifestum aūt est fidelib⁹ q̄ꝛ p lignū dn̄ice crucis facta est iusticia deo patri: ⁊ emēda cōdigna exhibita ī morte filij Suffecit eñ mors ei⁹ ad satisfactiōem condignā p toti⁹ mūdi pctīs. quēadmodū eñ verū est qđ dicit Joh. in scđo pme canonice. q̄ꝛ ipe est ꝓpiciatio p pctīs totius mundi. sic veraciter dicere potuisss q̄ꝛ et satisfactio. qđ ⁊ aplus expsse dicit in pmo pme ad Coꝛ. Qui fact⁹ est nobis a deo iusticia ⁊c. Satisfecit ergo in ligno crucis et condignā emēdam exhibuit p totius mūdi pctīs. Et hoc est lignū qđ tota ecclesia sctōꝝ bn̄dicit ⁊ veneraꝛ. Per lignū eñ scie boni ⁊ mali q̄ndam facta est puaricatio ⁊ iniusticia. p illud ḡ facta est iusticia ⁊ emendatio ⁊ emēda. Per silitudinē ħo crux pnie ⁊ disciplie lignū est p qđ fit iusticia. Per pniaꝫ eñ q̄s dubitet de oib⁹ aū deo irrogat⁹ iniurijs ⁊ cōtumelijs cōgrue satisfieri ⁊ emendā debitā reddi. De nobis igiꝛ ipꝭ p vtrāq̄ꝫ iusticiā deo satisfacimus. Qui patibulū hmōi in ciuitate sua. i. in seipso nō erigit: iusticiā deo de seipso facere recusat. ⁊ ꝓpter hoc diuino iudicio se iudicandū ad vltimū longe seuerius ⁊ duri⁹ reseruat. Apparet iusticiā nō eē et iudiciū in ciuitate illa nō fieri: in q̄ nullū est erectum patibulum. In oī ciuitate sua erectum vult esse dn̄s hmōi patibulū. Uñ ipse clamat Mat. x. Qui nō accipit crucē suā et sequiꝛ me nō est me dign⁹. et alijs multis loc⁹ Ue aūt illis q̄ sola pictura hmōi patibuloꝝ ↄtenti sunt: q̄les sunt q̄ signū crucis in habitu deferūt vt monachi q̄ꝝ habitus figuram crucis expmit. ⁊ falsi cruce signati: q̄si pictura mort⁹ atq̄ꝫ suspēdij veterē hoiem occidat atq̄ꝫ mortificet. ⁊ q̄si pictura mortis p ipsa morte sufficiat. Ue illis q̄ picturā habent p veritate: q̄ picturā mort⁹ atq̄ꝫ suspendij diabolo et veteri homini latibulū faciūt atq̄ꝫ psidiū picturis ⁊ signis hmōi: ⁊ puilegijs que veritati cruc⁹

vtriusqȝ indulta sunt nō silitu dini eos defendētes. Ve ei q̄ ꝓfert hm̄oi cruci infernale pa tibulū: nō volēs illā sibi nunc erigere vt infernalez effugiat
Crux dn̄ica statera fuit in q̄ mūdi toti⁹ pctā et xp̄i iusticia appēsa sunt. sed ꝑponderaue runt xp̄i merita. sic legit̄ in .vj capl'o Job. Utinā (dicit in ꝑ sona dn̄i saluatoris) appēderē tur pctā mea. hoc est q̄ mea fe ci q̄ztuz ad emendā q̄bus irā merui. hoc est q̄bꝫ irā ac si me ruissem patior. vt sit an̄cedēs ꝑ ꝯsequenti. ⁊ calamitas quā patior in statera. ⁊ intelligitur cruc̄. q̄si arena maris hec gra uior appareret. Infinitas em̄ tātas abissos pctōꝝ q̄nta erat mūdi toti⁹ abissus dn̄ice cru cis passio sufficeret expiare. Erat igit̄ q̄si arena maris ad vnā abissum. Per silitudinez ergo statera est crux pn̄ie et di sciplinе. In cruce g̃ pn̄ie q̄si ī sinistra lāce vicia ⁊ pctā ponē da sunt ꝑ memoriā: sciam: ⁊ ꝑ scrutissimā consideratōez. In dextra ꝟo pudor ⁊ timor ⁊ do lor ⁊ ira penitudīs cū ipa gr̄a cōpūctōis q̄ q̄ntacūqȝ est ne cesse est vt abisso pctōꝝ ꝑpō deret: q̄ntalacunqȝ stilla gr̄e q̄ gratū faciat: q̄ntācūqȝ abyssū feculentie pctōꝝ diluere suffi cit et mūdare. In hac g̃ lance dextera gr̄am hm̄oi nisi deus mis̄ator posuerit: nihil est q̄c q̄d ibi posuerim⁹ ad pondus vniuscuiusqȝ mortalis pcti. et hoc est qꝛ nulla alia bona q̄n tacūqȝ fuerint vel vacuare vl' etiam īminuere in aliq̄ preua lent mortale q̄dcūqȝ pctm̄. ꝓ pter hoc ergo q̄si ridiculuz est q̄dcūqȝ aliud bonuz in hm̄oi statera ponere. sed modis oī bus laborandū est vt vl' stillā gr̄e sue imponat dn̄s in lan cē istā. Quicq̄d em̄ librā mor talis pcti nō pōderat. q̄cquid p⁹se libra hm̄oi traxerit: ī eq̄li bra positū totuz decidit ī ius ⁊ ptē diaboli. Solā aūt gra tiā hm̄oi in deorsū post se tra here nō pōt: eoq̄ incōꝑabil'r plus pōderet gr̄atia in sursuz q̄ȝ illa in deorsum. Nō em̄ si cut delictū ita ⁊ donū. sicut le git̄. v. ad Ro. Calamitas igit̄ penitēt̄ sic est ad abissum q̄n tācūqȝ suoꝝ pctōꝝ cū gr̄e pō dus habuerit sicut arena ma ris ad vnū ex his q̄ in ea sunt lapillulis. Est aūt humilitas ad ponderandū efficacissima in eq̄libra pn̄ie. sicut ⁊ supbia

in lāce ↄtraria. qđ patet ex ip
sis locis suis ꝛ locoꝝ ordini-
bus. queadmodū em̄ summa
hūilitas sūmū glīe locū obti-
net in xp̄o dn̄o: sic ꝛ sūma sup
bia infimū locū dampnatōnis
in apostata lucifero. ꝛ hoc est
qđ dn̄s docet in. xxj. tertij Re
gū. Quia inq̄t hūiliat⁹ est ī cō
spectu meo Achab: nō indu-
cā oē malū hoc in dieb⁹ eius.
Attēde impietatē ꝛ scelera im
manissima ipsi⁹ achab. ꝛ pon
dus hūilitatis cui soli vindi-
cte dilationē domin⁹ asscribit
agnosces. Ve eis q̄ tā studio
se tāq₃ laboriose lancē imple-
re curant diaboli: hoc est sini
strā in q̄ pctōꝝ onera ↄgerere
nō cessant. Quid aliud illi fa-
cere videnť nisi modis om̄ib⁹
satagere vt in ptem cadant di
aboli: vt lāx diaboli in hmōi
bilāci p̄ponderet lanci dei. hi
sunt q̄ pctā pctīs addere non
cessant vt augeāt pctā sua sp̄.
Ve aūt ꝛ illis qui pōdus gr̄e
reijciūt. hi em̄ quasi cum dn̄o
cōtendunt: dum ꝛ pōdus gr̄e
quod īmisit eijciunt. ꝛ ne ali-
ud īmittat peccatꝭ suis impe-
diunt. queadmodū aūt in bi-
lāci sancti Michaelis rostro
ꝛ vnguib⁹ trahere videť lan-
cem diaboli q̄da₃ ex demoni
bus. sic detractores q̄ rostro
suo peccata aliorum magni-
ficant ꝑ ip̄o diabolo lancē ei⁹
trahere videnť. Sed reuera
peccator cui⁹ os maledictio-
ne ꝛ amaritudine plenum est
qui totum se dedit ad peccan
dum: toto pōdere suo toto co
natu rostri ꝛ vnguiū in deor-
sum trahit lancem diaboli.
Quid autē₃ dicemus de illis
qui ingentia onera magnorū
peccatoru₃ immittunt in lan-
cem diaboli: et quasi festucas
leuium et pene ridendorū bo
norum in lancem inijciūt dex
tram dei. Quid etiam de illis
qui de dei lance bona ponde
ra rapiunt ꝛ in lancem diabo
li mittunt. hi sunt qui bona q̄
recta intentōne fecerunt post
modū laudum vanarum pre
cio vendunt: qui recte q̄dem
egisse se gaudent: non q̄a deo
quod egerunt placuit. sed q̄a
eis inde sibilus vane laudis
accessit. Idem de his sentien
dū est qui de rapinis elemosi
nas facere p̄sumunt: q̄ bona
ista tp̄alia bonis ꝛ bene vten
tibus auferūt et pauperibus

ea nō tribuere: quia nec pnt. sed potius eis paupes onera re psumūt. Idē dicim⁹ de his q̄ bona puersa intētione faciunt. ꝛ de detractorib⁹ q̄ bona aliena iuertūt. Utriqꝫ eniꝫ vt diaboli lancē impleāt q̄tū in se est bona de dei lāce rapiūt: et in diaboli lancē mittūt. In hmōi lāce rectitudo maxime necessaria est. sicut docet dn̄s Leuitici. xix. Statera iusta ꝛ equa sint pōdera. habere q̄ dē debet statera pnīe hāc rectitu dinē vt tota lāx dextra in sursum cōtra totā sinistrā ponderet: et vt pōdera pōderib⁹ propter oppositōem respondeant Quidā em̄ ea sola bona mittunt in lancē dexterā q̄ pōderant in deorsum. Hi sunt q̄rū pnīa solo timore pene nitit̄ Hi pculdubio oēs penitētie sue victimas ꝛ pōdera declinant in pfunduꝫ. sicut legitur Osee. v. Sursuꝫ igit̄ trahere debent pōdera. i. opa pnīe: et sursum trahere debent ꝛ sursum trahi. Quatuor em̄ sunt que debet penitēs intendere et per pniāꝫ querere. Ad hoc em̄ penitētia omnis agenda ē vt deus honoret̄: vt deo placeat: vt eius gratia conseruet̄ vt iactura pene simul et male ↄsumpti tpis redimat̄. Jactura ꝑo pene debite maxia dilatio est pmīj eterni ꝛ amplexuum celestis spōsi. licet ꝛ iactura ista intelligi possit purgatoriarū penaꝝ acerbitas. Sed maxie ad ista q̄tuor respiciendū est penitētib⁹: hoc ē pōdus et mēsura: in q̄b⁹ positū est nostrū iudiciū et nostra iusticia. sicut dicit dn̄s p Esa. xxviij. Ponā in pōdere iudiciū ꝛ iusticiam in mēsura. In sursum tibi ponēduꝫ est: aliter statera tua dolosa est. Statera enim dolosa nō est bona. sicut legit̄ Prouerb. xxj. et Michee. vj. Nūq̄d iustificabo staterā impiā ꝛ saccelli pōdera dolosa. Statera ipsa est q̄ tm̄ ponderat in ptem. hoc est in deorsuꝫ Pōdera dolosa q̄ in sursū pōderare vident̄ ex facie sua seu specie. sed in deorsum tm̄ pōrant timoris intentiōe. Detrahendū ergo est potius nobis lanci diabolice vt vet⁹ hō aridus saltē ꝛ vacuus remaneat solas habens maculas pctōrū: solūqꝫ saccellū malicie. detrahēde. s. sūt nobis ab eo cogitationes: affectiones: locu⁹tiones et opera. que ꝛ si pon-

dus malicie nō minuāt.multū tñ eidē adderēt si adessent. Maledictus ille saccellus q̄ longe pl⁹ q̄ꝫ plenitudo sua pōderat. Qui ꝟo in pnia se totaliter humiliāt. q̄ ppijs obsecrationib⁹ corā deo ꝛ cōfessionibus coram sacerdotib⁹ personant: de pctis aliorū silentes seipos semp de suis vitupāt ꝛ increpāt ꝛ in cōspctu alioꝝ diiudicāt atqꝫ vilificāt. toto pōdere suo totoqꝫ rostro et vnguibus pondera dextre lācis adiuuant. Silr̄ ꝛ q̄ vitupatores ꝛ detractores suos patiēter atqꝫ gaudenter audiūt qui onera alioꝝ p cōpassionē portant: onera sinistre lācis mirabiliter alleuiant ꝛ ea que sunt dextre supra modū aggrauāt Hi oīm detractoꝝ rostrꝭ ꝛ psecutoꝝ vnguib⁹ ꝛ alienorum pctōꝝ onerib⁹ sursum trahuntur. Per hūc modū ꝛ de state disciplne sentiēdū erit. huius rectitudo ē vt nihil sui oneris in ptem sinistrā inijciat diabolus: qd̄ nō statim aut penitudo eijciat: aut maioris boni assumptio ppōderās deijciat. Hui⁹ statere pfectissima est rectitudo nil pati posse diabolici oneris aut sinistre inclinatiōis. Est ꝛ crux dñica ham⁹. sic dicit dñs in. xl. Job An extrahere poteris leuiathā hamo. Hāc eadē similitudine vocat btūs Aug⁹ musci pulam in qua xp̄s dñs carnē suam velut escam posuit. Ad hāc diabolus velut cetus inuolauit sicut legit̄ i. xxvj. Esa. Occidet cetū magnū q̄ in mari est. quē duꝫ p mēbra sua occidēs morderet: vnco seu vncino diuinitatis eiusdē capt⁹ atqꝫ retent⁹ est. sicut idē xp̄s domin⁹ eidē diabolo dicit in. xiij Osee. Ero mors tua o mors Et hoc q̄dem: q̄a morsus tuus ero seu morsellus dum me velut escā positā in hamo crucis mordebis. sic hamo crucꝭ cetum illū ꝛ esca dñici corpis captū: deus de mari mūdi huius extraxit. Per eūdē moduꝫ miser pctōr esca tm̄ ē. crux ꝟo pnīe ham⁹. secure illuꝫ pascit et cōsumit diabolus vbi non est piscator q̄ illuꝫ capiat ꝛ extrahat. Esca sibi in hamo bō in cruce pnīe vel disciplīe In hoc hamo velut ꝟgula est rectitudo cordis siue intentōis. velut vncinus siue acule⁹ grā humilis cōpunctiōis. velut filū vtrūqꝫ nectens ꝛ colligans

amor est vtriusq;. Attende au
tem q; ham⁹ sine aculeo nihil
capit. silr ⁊ sine forti aculeo pi
scem magnū cape nō pōt. Pe
nitentia igit̄ que internā vere
q; hūilitatis cōpūctōem non
habet: hamus esse nō potest.
sed poti⁹ instrumentū q̄ dia-
bolo esca sua porrigit̄. Idē di
cimus si vel filū nō habuerit:
vel si istud debile fuerit: extra
here piscem magnū p illū abs
q; dubio non valebis. Forti
igit̄ amore assumēda est pnia
et fort; totis obsecrationibus
q̄rēdus est cōpūctōis acule⁹:
et hūilitate vncādus ac recur
uandus: multis actōibus fa-
bricandus vel potius acuen
dus. Ve q̄ aculeum de ipsis
faucib; diaboli eijciūt. demē-
tissimi piscatores q̄ piscē hu-
iusmodi nō solum liberāt. sed
etiā vt ab eo deuorent̄ vuln⁹
quod eidē aculeus cōpūctio-
nis infixerat sanant. Hi sunt
q̄ aculeū cōpunctiōis de cor
dibus suis auferunt et dolere
p pctīs suis desinunt: nō attē
dētes illud Dauid. dolor me-
us in cōspectu meo semp. Et
illud. Exit⁹ aquaꝝ deduxerūt
oculi mei: q; nō custodierunt
legem tuā. Et illud. plorabo
die ac nocte interfectos filios
pplī mei. Et illud. ij. Trenoꝝ.
Defecerūt pre lacrimis oculi
mei ⁊c̄. Et illud eiusdē in eo-
dem. Deduc q̄si torrentē lacri
mas p diem ac noctē: nō des
requiē tibi: neq; taceat pupil-
la oculi tui. Captus cet⁹ ille i-
fernalis extrahēdus est nō di
mittēdus. Extrahēdus inq̄m
in siccū. sicut docet angelus
raphael Thob. vj. Siccū est
vbi nihil sui nutrimenti: nihil
qđ pctm̄ foueat inuenit. De-
inde exenterādus: vt oīa eius
intima. i. cogitatōes ⁊ affectō
nes extrahant̄. Cor ei⁹ super
prunas aut vrentiū dolorum
aut tribl'ationū aut carbonū
q̄ dicunt̄ desolatoꝝ: in fumū
penitus exurendū. hoc est in
materiā ⁊ generatōē lacriaꝝ
q̄ de fumo generari dicuntur.
Possum⁹ ⁊ carbones hic ītel-
ligere ignē īfernalē. fumū ꝓ
timorē eiusdē. Iste ḡ exterreat
oē gen⁹ demonioꝝ sic ibi dr.
q; timor dn̄i expellit pctm̄. in
Eccl. j. Expellit inquā ⁊ si nō
q̄ ad macl'as: saltē q̄ ad volū-
tatē ⁊ q̄ ad opa. Vel fum⁹ iste
intelligat̄ deuotio siue humili
tas que d' exusto corde. i. amo
re peccati. vl' ꝓprio pctōris cor

de quod maledictus ille pisc; p peccati dñiu; possidebat re soluit. Stultissimi piscatores q̄ hmōi hami aculeū tā tenui filo pendere volunt: vt ipsius aculei pōdus illud rūpat. Cū ergo cetū illū hmōi filo extrahere ꝓualebūt q̄ grām cōpūctiōis amare facile desinunt. ꝛ dum p satisfactionē q̄si diabolū extrahere ceperūt: velut onere ipsius satisfactōis fatigati deficiunt ꝛ filū hmōi rūpunt. Salliēdus est hmōi piscis postq̄ captꝰ fuerit. sic docet in eodē Thob. cap. Salliendus est inquā igne. sic dicit dñs in .ix. Marci. Omis igne sallief ꝛ oīs victima sallietur sale. Igne inquā vel diuine dilectōis vel ɔtinue tribulatōis. Et de eo ɔtinue comedendū est dū in via ista sumꝰ. Mors em̄ diaboli in nobis ꝛ mortificatio veteris hoīs cibus noui hoīs ē atq̄ refectio Et hoc est qđ ibidem dicitur qꝛ de pisce sallieuerūt q̄ntū eis in via sufficeret. nō em̄ penitꝰ comedi aut ɔsumi pōt in via vite istius vetꝰ hō siue diabolus. sicut dicit Augꝰ sup. vij. caplm ad Ro. qꝛ cōcupiscentia in vita ista minui pōt. con sumi nō potest. sed sufficit nobis in via ista illum q̄tidie minuere ꝛ de morte eiꝰ refectōe; nobis ꝛ gaudiū facere. Et q̄dem hec de figuris ꝛ signationibꝫ crucis de ipsis sacre scripture fontibꝫ hausimꝰ. Nūc ꝑo cuiusmodi crucē vniuscuiusq̄ generis seu ꝓfessiōis hominē xpm dñm seq̄ volentem portare cōgruat apire tētabimus. Quia igit crux a cruciatu dicit generalr. crux ex tribꝫ brachijs generalr est q̄ paupertas: molestia: ꝛ ignominia intelligunt. ita vt principale lignum stans intelligat paupertas. duo ꝑo brachia quasi ligni trāsuersi molestia ꝛ ignominia. Hec est pnia ꝛ vniuersalis crux ī q̄ totꝰ mūdꝰ ɔfixꝰ ē nec tn̄ se latronē ɔgnoscit. ī q̄ necesse ē alterū e duobꝫ: vt vel mūdꝰ a dī iudicio crucē hmōi se pati nesciat. aut illū iustū eē iudicē nō agnoscat. Nemo ē q̄ in hoc patibulo cōfixū se n̄ videat velut q̄busdam clauis necessitat;. Mltiplices nāq̄ molestias: mltiplices ignominias. mltiplicēq̄ paupertatē. Et est rex. q̄s cupit penuriā vnusquisq̄ hic patitur. ꝛ in eis ē q̄busdā patiēdi necitatibꝫ tāq̄

quibusdā clauis affixus. Nemo em̄ hic viuit q̄ ista possit euadere imo q̄ ista nō patiat.

Crux igit vniuersalis q̄ mūdus latro hoc est tota posteritas Ade cōfigit in eadē nouissime moritura. crux ista ad humiliādos latrones dberet sufficere. In cruce te vides ꝛ in clauis humana demētia morti adiudicata es ꝛ patibulo affixa in q̄ ꝛ mori necesse habes nec solū nō erubescis patibulū nec ꝯfūderis a latrocinijs tuis. sed in ipso patibulo etiā gloriari p̄sumis ꝛ inanis glie vento in eodē vsq₃ ad crepatione intumescis. sed neq₃ ipso patibulo deterreris in posterum. imo in ipsa cruce noua latrocinia cōcipis et q̄liter ea etiā ibidē facias. Crux ista p̄sentis vite miseria est ex tribus sui ptib₃ vt diximꝰ cōstituta. sufficit ad cōfusionē humiliatōis prudentib₃ ip̄m pati patibulū. ꝛ hoc est qd̓ legit Hiere. ij. Quomō ꝯfunditur fur cum cōprehēdit: sic cōfundit domus israel. domꝰ .s. deum videntiū: qui ꝛ deū iustū iudicē vniuersoꝝ agnoscūt et in lumine eiꝰ se cruci hmōi atq₃ patibulo affixos euidēter cōspiciūt. Et ideo cōfusi sunt queadmodū fur. sed confusione humiliatiōis saluberrima. Qui ṽo patibulū istud ꝑ patiētiam ꝛ humilitatē atq₃ magnificentiā in redemptōem et medicinā cōuertunt prudētissimi sunt. Patiētia nanq₃ portat molestia. humilitate ignominia. magnificentia cordis rerum tpalium defectus non paupertas sed libertas et expeditio reputat. Hi etiam ipsos clauos necessitatis in libertatem ꝯuertūt dum de necessitate virtutē faciunt: dū qd̓ necesse est libenter ꝛ tota hilaritate illud suscipiūt agētes gratias. Qui autē de cruce hmōi descēdere. i. q̄ tria ista declinare totis studijs et virib₃ euitūtur: dei recusant parere sentētie atq₃ iudicio: dum penā iudicatam nolunt exoluere: ipsumq₃ p̄sentis miserie patibulum eterne cruc᷒ faciūt semināriū. ipamq₃ medicinā ad mortem suā cōuertunt in gladiū Et hec q̄dem crux est om̄i q̄si hereditaria et necessaria.

Crux ṽo xp̄ianoꝝ generaliter voluntaria est atq₃ spōtanea qua nō solum tria ista ꝑut generaliter oēs torquentur: ipsū

spontanee et gaudēter pferūt sed largius ⁊ amplius ipi illa subeunt. in q̄ excellūt ⁊ primū locū obtinent martires: q̄ꝝ et pauptas artissima ⁊ molestia atrocissima ⁊ ignominia extrema. sicut docet apl's in. xi. ad Heb. dicēs. Scti ludibria et verbera expti ⁊c. Secundū vo locū obtinent claustrales. Terciū clerici. Quartū penitentes. Quintū viri disciplinati. Sextū vo xpianoꝝ cōmunis vita. Et he q̄dem cruces forinsece esse videnť ⁊ penes ea q̄ corpis sunt cōsistere Est ergo crux martiꝝ ista forinseca ex trib' lignis pnoīat ⁊ illisq maxīs. Crux claustralium velut ex tribus lignis est: pauptate. s. que est oīm tpaliū ꝓprietatis abdicatio. Deinde castitate seu ꝯtinētia ⁊ obedientia. Est em̄ religio coꝝ patibulū ex trib' his velut trib' lignis ꝯstructū. huic patibulo velūt q̄busdā clauis deditionū votoꝝ seu ꝓmissionū atq ꝓfessionum ipsemet se affigūt Et hec tria ipse habitus eoꝝ euidenter designat. ꝯtinētiam sc̄ staminea q̄ carni mortificāde e ꝓximo iungiť. Pauper tatē cucculla que manic̄ caret vt eo ipso se man⁹ non habere q̄bus tpalia maxīe ꝯtrectanť pdicet. q̄si q̄ man⁹ nec ad accipiēdū nec ad largiendū habeat. Flocus vo obedientiā apte figurat. eo em̄ ipso q̄ caputio caret: obedientiā que similiter caput in se nō habet sꝫ caput alienuꝫ velut corp⁹ aut membruꝫ sequiť apte figurat. Obediētia alienū magisteriū atq dominiū tanq̄ caput alienū et sensu sequiť et voluntate. Et q̄ de primo patibulo diximus et in eo patiētib' ad patibulū religiōis ⁊ monachos facile adaptanť. Crux vo clericoꝝ q̄q̄ sanctimonia eē videať qd̄ ex ipa figura vestimēti albi qd̄ vulgo suppellicium diciť: figurať. tn̄ meli⁹ quasi ex trib' lignis sctimonia videlicet ⁊ mūdi siue terrrenoꝝ cōtemptu: ⁊ adoratione dei: ministerio siue animaꝝ suffragione siue curatiōe. Cādor eniꝫ suppellicei linei ⁊ figura eiusdem castimoniā significat. q̄ ē vt ait Hieronimus in iuuētute martiriū. Cappa vo nigra a posteriori clausa: clausa esse corda eoꝝ ad ea que retro sūt id est terrena et poti⁹ mundo velle displicere ex tetro colore

q̄ꝫ faciem ꝛ apparatū q̄ placeat exhibere satis intelligentibus insinuat. Cādoꝛ ꝓo lineus ab anterioꝛi patēs et ab oī alia parte absco̅ditus soli illi sponso celesti castimoniā seruare: ꝛ ꝑ illā sola illa q̄ añ sunt eos q̄rere demōstrat. non illā ostētare in oculis hoīm. ſꝫ potius absco̅dere: ꝛ soli deo illā velut acceptabile sacrificiū et q̄si ď oꝛto suo lilioꝝ flosculos eidē gratissimos offerre. Apertura ꝓo cappe ab anterioꝛi ꝑte demōstrat quia ad ea q̄ añ sunt.i.spūalia et eterna coꝛde inhient. Aptum em̄ ꝛ hiatus coꝛdiū desideria sunt. Ipsa ḡ aptura cappe clamare videt̄ ꝛ p̄dicare apte. Sitiuit anima mea ad deū fontē viuū. ꝛ quēadmodum desiderat ceruꝰ ad fontes aq̄ꝝ:ita desiderat anīa mea ad te deus. Tonsura q̄ ꝛ coronā ꝯtinet q̄ circularis ē et adeo caput a pilis alleuiat et expedit:quatuoꝛ maxime signat. Primuꝫ q̄a ridicl'osa est mundi stulticia q̄ sapiētia est apď deuꝫ. vt legit̄ ꝑmo prime ad Coꝝ. q̄a coronā ꝯtinet. regni honoꝛē. ꝛ regiminis officiū quia breuis est hoc est capillos abbꝛeuiās et minuēs ꝓpugnatōis officiū. quia summū verticem denudat:cōtēplationis studiū ꝛ deuotiōis obseq̄um quasi nihil habeant inter ipsos coꝛdiū suoꝝ ꝟtices ꝛ deum. ꝛ q̄si nihil intersit qď vel ꝯtemplationis obscuret studium vl' deuotiōis tepefaciat obsequiū. Possumus et q̄ntum addere de eoipso q̄ꝛ circularis est tonsura: in q̄ circumspectio eoꝝ attendit̄ vel ostēdit̄ q̄ alioꝝ speculatores constituti sunt: ꝛ in arce eccl'ie vel specula ad speculandū ꝛ ꝑspiciendū positi. In his aūt q̄ꝛ clericalis sc̄titatis ꝛ sacroꝝ misterioꝝ satis agnosci p̄t officiū. Ministeriū em̄ tabernaculoꝝ cui successit eccl'ia in oꝛōnibꝰ laudibꝰ et sacrificijs: in leg̃ meditatōe ꝛ plebis eruditiōe:in disciplīa et cura eiusdem plebis total'r consistebat Et hec oīa sunt vna sollicitudo clerical' officij. Clerici igit̄ ad mūdi risum ꝛ obpꝛobriuꝫ ad dei ludū tonsurā habēt ridiculosaꝫ:insigne.s.stulticie et ad regimē anīaꝝ electi: criniū suoꝝ coronā ꝑferūt insigne regni ꝛ ad cōtēplationis studiū electi reuelatū verticē q̄si clament cū psalmo. Reuela ocu

los meos, vel potius illud apli. iij. secunde ad Cor. Nos vero oẽs reuelata facie gl'iam dñi speculãtes etc. et ad ea q̃ deuotiõis sunt: hoc est orõnes. laudes et sacrificia ꝯstituti, p eiusdem verticis nuditatẽ cordiũ suoꝝ in diuinis officijs puritatẽ insinuãt, et expeditos habentes ocl'os et aures a dẽsita te capilloꝝ: ꝑspectores alioꝝ et speculatores se oñdũt. Ipo vero tonsure circulo: totius ecclesie dei ꝓpugnatores. Heu quot sunt q̃ nec vnũ brachiũ habent istius crucis, et q̃t sũt q̃ hmõi cappam et suppelliciũ et tõsurã abiecerũt interius: nec verent̃ se imiscere clericorum collegijs, nec formidãt ꝑcipe suffragia militie clericalis: cũ nihil eis et militie sit, et ꝓpter h̃ nihil eis et stipẽdijs, sicut dicit Aug. sup Johãnẽ. Quid mihi et impatori: q̃d ergo tibi et possessori. Hi ꝑfecto non vident q̃r tanto deformius ab officio clericali discrepãt dũ habitum clericalem nõ hñt interius: q̃z si exteriori carerẽt habitu: quãto est res ipsa et veritas figura sua et figuratõe prestantior. Sed vt sepe diximus nouũ iudaismũ christiane religioni ingesserunt: dũ solũ signis et figuris clericalis habitus honorẽ atq; stipẽdia veritatis obtinẽt fraudulẽter aut etiã violẽter. Ecce nõ intelligis te maiori impietate iudaisare sub noĩe xp̃iano: et stipendia reddituum ecclesiasticoꝝ nõ picturis et figuris: nõ mendacio eoꝝ: sed veritati religionis et militie spũali esse cõcessa. Quid ꝓdest eccl'ie dei aut animabus de quoꝝ redẽptõne ꝑcipis stipẽdia reddituum picturaꝝ et figuraꝝ tuaꝝ. i. hitus et cõsequit̃ falsa significatio. Non suffragat̃ eis hmõi mẽdacio. Legit̃ em̃ in. xxxi. Paral. Precepit ezechias ꝓpl'o hitantium hierl'm vt darẽt ptes sacerdotibus et leuitis vt possent vacare legi diuĩe iplẽde. s. meditãde corã dño decãtãde. deide docẽde, q̃rto vero obseruari faciẽde. Hec fuit cã q̃re fuere concesse ptes tpaliũ sacerdotibus et leuitis vt. s. vacarẽt legi dñi. voluit em̃ dñs puꝝ esse statũ clericoꝝ ab oĩ strepitu et sollicitudine tpaliũ vt eos ipse singl'arit̃ et solitarie possideret et sacris eos officijs mãciparet. Quarta vero crux penitẽtiũ ẽ q̃ iam multa dixi, generalr̃ ãt ẽ ex tbo-

lignis scʒ contritionis: cōfessionis: ꝛ satisfactiōis cōpacta. Vel pmū lignū sit afflictio siue ꝯtribulatio spūs. ꝛ hoc est pncipale lignū qđ totum supportat patibulū. Lignum ꝑo trāsuersum duo brachia crucis pficiēs: afflictō erit carnis cuius velut duo brachia sūt abstinētia a placitis ꝛ desideratis: ꝛ molestoꝝ inflictio. In cruce ꝑo pnīe idipm sumope attendendū est vt ita sit mortificatiua veteris hoīs ꝙ etiā sit viuificatiua noui hoīs. ita sit medicina ꝙ etiam cibꝰ. ꝛ in ea aspitas atqꝫ suauitas ea sollertia misceanꝶ vt altera alterā portet. Alioqn nō pnīa est qđ agiꝶ sed pena sola q̄ etiam est asinoꝝ. ꝛ infernalis esse videꝶ si nihil habeat spūalis refectionis atqꝫ solacij. In hac cruce positis et appensis maxime cōgruit vt eā portent q̄si sue dānatōis ꝛ mortis patibulum iustissimuʒ. Nihil em̄ pter ipsaʒ grē viuificātꝭ essentiaʒ penitentibꝰ est salubriꝰ q̄ꝫ pctōꝝ suoꝝ cōfusio seu erubescentia. et penitendi. i. crucem pnīalem portandi humilitas

Utrūqꝫ aūt istoꝝ opabiꝶ debite damnatōis interna confessio seu cognitio ꝛ felicitatis eterne que penitentibꝰ restituitur circūspecta pēsatō. Quis em̄ electū se ad celorū regnuʒ cōsideret: ꝛ scelera p q̄bus patibulo infernali adiudicatus est nō erubescat. Quis honorem istū in se diligēter attēdat et ignominiā scelerū atqꝫ patibuli nō erubescat. Crux ꝑo disciplinatorū ipa disciplina est. ꝛ cū ex m̄ltis ptibꝰ sit: ex tribus tn̄ forinsecus cōstare videꝶ potissime. Prima videtur abstinētia ab oī scʒ illicito cōcupito. Secunda modestia que est excessuū circumcisio ꝛ ad normā rationis redactio. Tercia ꝑo est compressio seu vindicta in oīa nostra q̄ contra deum se erigūt et extollūt. Uiri em̄ discplinati: ꝛ si ab illicitis ꝯcupitis quasi a venenatis se arceāt. ꝛ forinseca sua quasi q̄dam moderatōis mēsura cōponāt. irruētia tn̄ peccata cogitationū ꝛ pmoꝝ motuū gladio vindicte atrociter seuiūt. Est em̄ vir disciplinatus quasi tenēs gladiū vt incursantes hmōi statim trucidet latrūculos. sicut legiꝶ Cā ticoꝝ. iij. En lectulū salomonis. lx. fortes ambiūt ex fortis

simis israel q̄ sunt oēs tenentes gladios: et ad bella doctissimi: vniuscuiusqȝ ensis super femur suum ꝓpter timores nocturnos. Timores nocturni sūt timores tētationū carnis que diē serenate mentis ī noctē tenebrescere faciūt. Est ergo vir disciplinatus velut ꝓprie arcis custos atqȝ defensor imo p̄sidiū: et velut ꝓprie domus ianitor clauā tenēs ꝛ baculum: importunitatē se ingerentiū ꝛ ingressu hui⁹ domus indignoꝝ claue ꝑcussione cōprimēs: et baculi alios sic ab ingressu arcēs, alios ꝓ̄o deterrēs, ꝛ est sicut vrbis obseruās excubias: ꝓhibens ingressuȝ hostib⁹, ꝛ ē sicut eq̄s ꝓprie carni velut eq̄ īsidēs: gressus ei⁹ regens freno modestie ꝛ accelerās stimulis: ꝛ baculo discipline ventrē eius, i. ꝯcupiscētiam stringēs et cingulās cingulo abstinentie. Uir ḡ indisciplinat⁹ aut negligēs est custos munitōnis sue ꝛ ꝓditor: aut de arcis sue captōne non curat dum illā exponit hostibus. Ipe etiā est domus sine ianitore: aut ianitor sine claua et baculo, ꝛ ꝓpter hoc omnibus intrare volētibus exposita est ꝛ apta: cū nihil arti⁹ aut diligēti⁹ custodiri debeat. sicut legit̄ Prouer. iiij. Omni custodia serua cor tuū. Ianitor q̄ clauā nō habet: aut baculum potius ad introducendos ingredientes videt̄ q̄ȝ ad custodiendā ianuā cōstitut⁹. Ue excubatorib⁹ q̄ inermes seruare p̄sumunt excubias, et ve ciuitati cui excubant: imo quaȝ ꝑdunt inermes excubie vel custodes, q̄ nō solū custodes non sunt sed etiam ꝓditores. Est ꝛ vir disciplinat⁹ velut bellator acerrimus gladio extento morte s̄p intētans aduersario, nec eū mouere pedē aut manū contra se, manū in quā opatōis et pedē affectionis ꝑmittit aduersariū. Statim em̄ vt motū veteris hoīs dep̄hendit: gladio eum transuerberat quasi timeat maledictiōeȝ illā Hiere. xlviij. Maledictus q̄ ꝓhibet gladiū suū a sanguine. Et mādatū istud Exo. xxij. Maleficos nō patieris viuere. Est et vir disciplinatus velut asinarius asinū suū vel aberrare vel musitare vel iusto tardius ambulare non sinens. sed s̄p instās eidem stimulis et baculo et ca

pistro. z sicut pfectus opis seruorum incessanter negligentias cōprimēs: nūc tēsione laterum nūc cstrictōe vinculorum: nunc detractione cibariorum. nūc aggrauatōe operum. De vtroqz istorum Ecci. xxxiij. Cibaria z virga et onus asino: panis opus et disciplina seruo. mitte eum in opationem ne vacet. Est z vir disciplinatus vt domitor iuuēculi indomiti. Vñ in eodē eiusdē. Jugū z lorū curuāt collū durum: et seruū inclināt opatōes assidue. Sil'r z Hiere. xxxj. Castigasti me domine z eruditus sum quasi iuuēculus indomitus. Et Ecci. xxx. Equus indomitus euadet durus z filius remissus euadet pceps. Sic eni secū aget vir disciplinatus q̄si cum iuuēculo īdomito: aut pullo eq̄no. Ad hoc eni intēdit vt oēs gressus suos habeat cōpositos. z deū sessorem suauiter imo p bene placito portz. sicut legit zach. x. Posuit eos q̄si equum glie sue in bello. Nullum eni anial adeo indomitū vt hō. nullum animal maiori arte z idustria ad edomatiōem indiget sicut dicit Seneca. Est z vir disciplinatus sicut mulier zelatrix sue pulcritudis: amatori suo pomnia placere ptendens: q̄ nec in facie nec in veste nec in incessu nec in oibus aliis q̄ ad ipsam ptinent: aliq̄d indecorum aut indecēs vel esse vel videri sustinet. sed totū studiū in lauandis sordibus: in moderandis excessibus: in cōponendis gressibus: in decorandis oibus q̄ ad ipam ptinent pfert. In disciplinatus vero econtrario q̄si modis oibus deo amatori suo displicere desiderat laborare videt dum nihil eorum q̄ deturpant declinat: z soli deformationi sue studet. Hic est ornatus q̄ delectat diabolū. Ista est cōpositio infeliciū aiarum cum diabolo meretricantium. Disciplinatorum vox est qd dicit aplus in. v. secūde ad Corinth. Cōtēdimus siue absentes siue pñtes placere illi. Hi assidue dicere vident illō ps. Cōcupiuit rex spēm tuā. Et illud q̄rti Cañ. Vulnerasti cor meū soror mea spōsa vulnerasti cor meū in vno oculorum tuorum z in vno crine colli tui. Nullus amator adeo facile capit speciositate amasie sue vt xps dñs qui in vno crine colli captū se dicit z in vno ocu-

loꝝ. Qui ergo iumentũ suum vult habere indomitũ atq̃ recalcitrans q̃ domare illud negligit q̃d aliud q̃ꝫ fatigatõem et p̃cipiciũ q̃rit. Teip̃m equũ bñ ambulantẽ ⁊ suauiter poꝛtanteꝫ debes dño exhibere: et necdũ te domuisti: necdũ frenũ oꝛi tuo imposuisti, necduꝫ funes ad cõponẽduꝫ gressus tuos in ambulationeꝫ pedibꝫ tuis. i. affectibꝫ circumligasti, sicut legit Eccl. vj. Inijce pedẽ tuũ in cõpedes illiꝰ. Disciplinę ꝟo p̃tes sunt sex. Prima est sancta abstinentia vniuersalis: ab oĩbꝫ. s. illicite concupitis. Scd̃a ꝟo afflictio siue flagelloꝝ sit siue ciliciȷ. Tercia laboꝛ sanctus. Quarta occupatio. Quĩta reclusio: q̃ vagatio et p̃iculose deambulatõnes restringunt. Sexta modestia qua sensus exterioꝛes ⁊ sermones ⁊ ipse hĩtus gestꝰ et tonsura: ad noꝛmã rectitudĩs circũcidunt. Nec intelligimꝰ hic reclusionẽ vulgari modo, sꝫ solã incisionẽ illicitoꝝ ac p̃iculosoꝝ incessuũ. Crux aũt xp̃iana general̃r ex tribꝫ lignis castimonie. s. amoꝛis sp̃ũalis siue charitat̃ et hũilitat̃ compingit. His eñi tribꝫ oẽ q̃d est veteris hoĩs general̃r occidit sicut dicit Iohẽs in. ij. p̃rime canonice sue. Oẽ q̃d est ĩ mũdo aut ɔcupĩa carnis est: que virtute castimonie cõfigitur. aut cõcupiscẽtia oculoꝝ: hoc est auaricia: q̃ amoꝛe sp̃ũaliuꝫ et eternoꝝ extĩguit. aut ambitio seculi que est sup̃bia: ⁊ hec humilitate occidit. Crux ꝟo xp̃iana. i. dñice crucis exẽplũ specialius ⁊ exp̃ssius ex ligno disciplię: p̱ quã nostrimet toꝛtoꝛes efficimur. et ligno patiẽ per quam alios toꝛtoꝛes patimur. ⁊ ligno pietat̃ p̱ quã aliẽnis p̃ctis s̃m ap̃lum in. xj. secũde ad Coꝛ. vrimur. Quis inq̃t scãdalisat ⁊ ego nõ vroꝛ. Et ista est specialiter crux dñi saluatoꝛis pietas scꝫ sp̃ũalis. Vl' q꞉ quatuoꝛ brachia crux nostra hr̃e debet. hoꝛuꝫ p̃mũ disciplina q̃ residua suppoꝛtat et sustinet. dextrũ patiã cõtra molestias. sinistrũ humilitas ꝯ ignoꝛãtias vl' ignauias. supmũ ꝟo ⁊ vltimũ pietas: quã ⁊ tabella oliuę q̃ q̃rtũ brachiũ dñice cruci addidit apte figurat. Qui sic crucifixꝰ ẽ: p̱fectꝰ ĩdubitãter xp̃i dñi imitatoꝛ est. Si q̃s aũt interioꝛẽ hoĩeꝫ nostrũ diligenter attẽdat: foꝛmã

crucis vel figurā per modum quo illi ꝯgruit ipm habere inueniet: vt quasi ꝑmū ⁊ suppremū hmōi cruc̄ brachiū vim rōnabilem intelligat. dextruꝫ ꝑo cōcupiscibilē. sinistrū irascibilē. infimū ꝑo qd ⁊ q̄rtum est virtutē opatiuā: q̄ consilia rōnabilis ⁊ aliaꝝ duaꝝ iussiones exequit̄: ⁊ mot⁹ mēbroꝝ et totius corpis efficit. Huic ḡ si cōueniēs patibulū aptare voluerimus: necessario illud q̄tuor brachijs cōpingemus. virtutē ergo rōnabilē ꝑma fides cōfigat ⁊ cruciat: ⁊ q̄cq̄d habet rebelliōis siue ex innata corruptione siue ex sensuuꝫ suggestione: siue ꝯsuetudinis imbuitiōe: siue ꝯtradicentium opinionū suasiōe siue ꝑuersorū dogmatū subuersiōe. Primū qd captiuat eaꝫ in obseq̄um xp̄o dn̄o. sicut legit̄ in. x. secunde ad Co. In captiuitatē inq̄t redigentes oēm intellectum extollētē se aduersus scientiaꝫ dei. Deinde mortificat vt aduersus sciaꝫ dei nō murmuret. Tertio ꝑo fundit⁹ euacuat quando mors total̄r absorpta est in victoriā. sicut legitur in. xv. ꝑme ad Coꝛ. Perfectio ergo fidei est vt absorbeat̄ tota mortalis atq3 mortifera rebellio: ex q̄cunq3 dictarū causarū ortū habeat a vita fidei. iuxta illud qd dicit̄ in v. secūde ad Coꝛ. vt absorbeat̄ qd mortale est a vita. Hoc est igit̄ xp̄iane ꝑfectōis initiū: intellectū. s. siue sensum suū interiorē in patibulo fidei habere cōfixū atq3 suspēsum. Necesse aūt est ⁊ integꝝ lignuꝫ eē ꝑfecte fidei: non ex frustul' aut cauillis eiusdē coadunatuꝫ eē fidi patibulū: si vis errores atq3 rebelliones hūani sensus ex toto cōfigere. alioq̄n q̄d ꝓdest serpentē hmōi venenatissimū in ꝑte ꝯfixisse. serpēs eīm hūani sensus q̄ tot⁹ repit circa terrā: nihil nisi terrena sapiens: totus plenus erroꝝ atq3 rebellionū veneno mortifero nō nisi ꝑfecto ligno cōfigitur. Hui⁹ ꝑfectio nobis alibi latius differēda est. Et pōt hic serpens ene⁹ intelligi q̄ in. xxj. Nume. suspēdi in alto iussus est. qui et eneus propter duriciam ⁊ fortitudinem sola virtute diuina vincibilē: ⁊ sonorus dum ob murmurationeꝫ et rebellantiū fidei cogitationum tumultib⁹ vix cessat obstrepere et ꝑsonare. Brachiū

illud crucis in crucem dñi sal
uatoris nõdum addidit: ne-
qꝫ em̄ intellectus human⁹ cru
cem adhuc cognouerat. non
dū eius latrocinia innotue-
rant. nõdū latibula tenebraꝝ
et noctis eius agnoscebant̄.
nõdum erat q̄ latrones hmõi
dep̄henderet: iudicaret: ⁊ cru
cifigeret. nõdum venerat chri
stus dñs q̄ facit miscd̄iaꝫ ⁊ iu
dicium ⁊ iusticiam in terra si-
cut ipsemet dicit in. ix. Hiere.
misericordiã cū eis q̃s ab in-
cursatione hmõi latronū libe
rat: iudiciū ⁊ iusticiaꝫ cū latro
nibus: reddẽs eis scelerꝝ suoꝝ
supplicia. ꝓpter hoc prius ve-
nit xp̃s dñs dei patris sapiẽ-
tia vt intellectū hūanū hūilia
ret p̱ miscd̄iam. ⁊ in iusticia et
iudicio errores ei⁹ atqꝫ rebel-
liones ligno fidei appenderet
et affigeret. Orto em̄ sole iu-
sticie et illucescente luce iusti-
cie: latro hmõi vbi lateret vl-
teri⁹ nõ habuit ⁊ latrocinium
eius christo manifestante cla
ruit. Ipso quoqꝫ iudicãte la-
tro ille qui mūdi sapientes et
totam sequentẽ multitudineꝫ
spoliauerat: appensus et occi
sus est ĩ toto regno dñi salua
toris. Mira tñ ⁊ intolerabili
dementia ab hereticis ⁊ cete-
ris erroneis hoĩb⁹ eidem ad-
huc parcit̄: ⁊ etiã custos fide-
lissimus reputat̄. Quis enim
hoꝝ est qui sensum suū custo
dem suū ac speculatorẽ fide-
lissimū nõ arbitret̄ Et isti qui
dem hoĩes iudiciū dei euacu
ant: dãnatissimū ab eo latro-
nem in arce cordiū suoꝝ col-
locãtes: ipsimet sibi principeꝫ
ac regẽ ꝑficiẽtes. ab illo etem̄
tota multitudo erronea regit̄
illi obedit: ⁊ ipse totaliter eidẽ
principat̄. Et hoc est quod di
cit aplus in. iiij. ad Ephes̄. vt
iam nõ simus p̱uuli fluctuan
tes et circũferamur oĩ vento
doctrine in neq̃tia hoĩm et in
astutia ad circũuentionẽ erro
ris. Et iterū. Hec igit̄ dico et
testificor in dño vt iã nõ am-
buletis sicut gentes ambulãt
in vanitate sensus sui. Quar
tum illud brachiū tabella oli
ue cõtinens titulum quẽ pila
tus scripserat: et cauilla pin⁹
qua tabella affixa fuerat cru-
ci dñice addiderũt. In pinu
que arbor ꝓcera est et solū ca
put suū. i. cacumẽ nudato pe
nitus trũco ramis ⁊ frondib⁹
florib⁹ et folijs ⁊ fructibus or
nat: nihil intelligit̄ rectius q̃

humilitas q̄ oībus bonis su/is quasi corpus suum denudans: dum illa a se remouet, christū dn̄m caput suū honorat ꝛ ornat: dum illa totaliter soli gr̄e eius attribuit: ꝛ quasi vilitatez corticis instar pinus ostētās: in trūco nudissimo solam de se sentit ꝛ p̄dicat ꝛ que ad eā ptinēt vilitatē. pin⁹ poma durissima: sꝫ nucleis suauissimis refertissima profert. Hec sunt opa hūilitatis que duricie fortissima se ptegunt exterius: suauitatē tn̄ medicinalem abscōdunt interi⁹. De exteriori duricie Ezechiel. iij. Posui frontē tuā vt adamantem ꝛ vt silicē dedi faciem tuam. In manifesto eni ꝛ exterius ꝛ hūiles ꝛ opa coꝝ durissimi sunt ꝛ strictissimi vt tenuissimo vento vanitatis omnē aditū obstruant. Interi⁹ autē cibꝰ sunt ꝛ delicie ꝛ medicina Ecōtrario ꝓo se habent ꝛ su/pbi ꝛ coꝝ supbie. interius eni durissimi sunt ꝛ inflexibiles. sicut dicit Grego. sup Job. q̄a mens supba ad ea que sponte non appetit: nullis exhortationibus flectitur. Exteri⁹ autem ostētata ꝛ fabricata suauitate: ad laudes suas spectantes imittūt. De pinu ergo humilitatꝭ cauilla vna q̄si ram⁹ assumitꝰ q̄ tabulā fidei supportet atq̄ sustineat. Neqꝫ eni tota arbor hūilitatis ad portandū crucē requiritꝰ: cuius opez et fulcimentū etiā cetere virtutes desiderāt. sicut dic̄ Greg. Qui inquit virtutes sine humilitate ꝯgregat quasi puluerem in vēto portat. Tabella ꝓo oliue cauille pinus affigitꝰ qꝛ virtus fidei porrectiōe hūilitatꝭ vel ramo subnititꝰ ꝛ portatꝰ. Fidē eni portat ꝛ sustiēt nostri sensus ꝛ intellectus humilitas. Tabella dꝛ virtus fidei quia legē ꝛ doctrinā veritatis continet. Et p̄me q̄dem legis tablꝭe lapidee sunt ꝓpter duriciā ipsius legis ꝛ ꝓpꝉi iudaici. sicut dicit dn̄s p Hieremiā i. xvij. Pctm̄ iuda scꝓtuꝫ est stilo ferreo in vngue adamantino: exaratū sup latitudinē cordis coꝝ. Et p eundem Hiere. in. xlviij. Sciui enim quia durus es tu ꝛ neru⁹ ferre⁹ ceruix tua ꝛ frons tua erea Et p Ezech. in. iij. Omīs domus israel attrita fronte est et duro corde. Tabella ꝓo fidei que lex gr̄e est: et tabella est ꝓpter verbum abbreuiatum: ꝛ

pter ꝯsummatōem abbreuia tam que inundauit iusticiam sicut legit̃ i decimo Esaie. Et lata. quia latū mādatū tuū ni mis. Vel quia vt dicit Aug⁹ sup psalmū. Oīs nequitia la/ borat angustijs. sola innocē/ tia lata est: q̄ in nouo testamē to adeo dilatata ē: vt extremo opis vsq̧ ad ipsius cogitatio nis initiū ptendat̃. Noue em̄ gratie iusticia est nec etiā cogi tatōne nocere. Tabella vero vna est ⁊ nō due ppter dicta; abbreuiatōe;. Oliue vo ppter causas mltiplices. Primū p/ pter hūilitatē que in nouo te/ stamento maxime cōmendat̃ Oliua em̄ folia habet q̄si sali cis. folia salic; verba īnfructu ositatis. Vide folia salicis in eo qđ dicit dn̄s in. xvij. Luce Cum oīa feceritis que prece/ pta sunt vobis dicite: serui in utiles sumus. Vel idcirco ta bella oliue virtus fidei dicit̃. quia et lumē contra tenebras ignorātia; ⁊ errorū ministrat et pabulū veritatis ⁊ medici/ nā capitis. i. sensus interioris siue intellectus. Vulnus em̄ et morbus ⁊ infirmitas capi/ tis ignorantia est ⁊ error intel lectus. Vel ideo tabella oli/ ue. quia diuine miseratiōis et gratie donū est fides. Misti ce Tabella oliue portio mo/ dica est iudaici populi: quam de oliua iudaici ppli deus pr̃ ⁊ artifex excidit. ⁊ digito suo q̄ spūssanct⁹ est titulo fidei et cō fessionis inscripsit. Hunc em̄ pplm iudaicū sc; oliuā vbe/ rem pulcrā: speciosam: fructi/ feram vocauit dn̄s. sicut legit̃ Hiere. xj. Similr̃ et ad Ro/ ma. xj. Insertus es pinguedi ni oliue ⁊c̄. Ex autē ipsi fide les tabl'a sint seu tabella: apo stolus testat̃ in. iij. secunde ad Corinth. Epl'a inquit christi vos estis ministrata a nobis et scripta: nō atramēto. sed spi ritu dei viui: nō in tabulis la pideis: sed in tabulis cordis carnalibus. Hanc ergo pila tus. i. os malleatoris q̄ fabri/ catus est aurorā et solē literis fidei velut incausto gratie ca/ lamo lingue sue sic ipsemet di cit in ps. Ligua mea calam⁹ scribe ⁊c̄. Vel digito suo. id ē spiritusancto: cuius opatione fides ⁊ recipitur ⁊ tenet̃: inscri psit. Istoꝝ igit̃ cetus pmū lo cū sicut in cruce dn̄i nostri Ie/ su christi tabella oliue in eccle sia sortiti sunt. Generalr̃ autē

quoniã crux dñi titulũ habet
in ipso capite suo seu vertice:
crux christi nõ est q̇ titulũ istũ
in ipso capite suo.i.intentõne
vel intellectu sustinentiũ non
habuerit. Si cõtrariũ titulũ
habuerit diabolica erit. Oĩs
ergo crux seu cruciatꝰ iudeoꝝ
paganoꝝ:hereticoꝝ:⁊ vt iniq̃
agant laborantiũ. sicut dĩt do
minus in.ix.Hiere.vt inique
agerent laborauerũt:crux q̃n
tum in eis est diabolica ẽ:eter
ne.s.dãnatiõis initiũ. ⁊ q̃si q̃-
dam illius p̃gustatio atq̃ p̃-
ludiũ. Palma ꝑo creditur in
eadẽ cruce dñica lignum trãs
uersum fuisse:cui humilia do
mini saluatoris brachia ad-
heserunt. In humeris aũt ⁊
brachijs cetus martirꝝ robu-
stissimus intelligitur iuxta mi
sterium. et quia palma coro-
nabant̃ victores:merito ĩ ip̃a
palma velut duo crucis bra-
chia victoriosa martirũ patiẽ
tia ⁊ fortitudo insinuant̃. In
collo ḡ ⁊ capite ꝑ quod vox fi
dei et cõfessionis mũdo inso-
nuit:cetus apl'oꝝ ⁊ ꝓmitiuo-
rũ discipuloꝝ accipit̃: cui suc
cessit martirꝝ inuictus exerci-
tus. Palmã aũt in ligno dñi
ce crucis fuisse ex.vij. Canti-
coꝝ cõijciunt. vbi legit̃. Dixi
ascendã in palmã ⁊ app̃hen-
dam fructꝰ eiꝰ. Nõ refert aũt
vtrũ duo brachia ligni trans-
uersi palme vicȝ patiam ⁊ for
titudinẽ siue patiam ⁊ hũilita
tem an molestiã ⁊ ignominiã
interp̃temur.quia molestia et
ignominia nõ mortificãt bra
chia veteris hoĩs ⁊ humores
hoc est voluptuositatẽ et ina-
nem gl'iam:nisi ꝑ patiaȝ ⁊ hu
militatẽ. Queadmodũ eñ do
ctrina fidei caput veteris ho-
minis:hoc est prudentiã car-
nis siue sensum erroneum nõ
nisi per virtutem fidei crucifi
git atq̃ mortificat. Intelligũt
aũt q̇dã rõnabil'r in ipsa pal-
ma ꝑseuerantiã. q̃ sola victo-
riam obtinet ⁊ coronam.sicut
ipsa veritas testatur in.xxiiij.
Math. Qui aũt ꝑseuerauer-
rit vsq̃ in finem hic saluꝰ erit.
Et si eñ laudẽ aliq̃m hãc in-
cepisse:sola tñ ꝑseuerãtia lau-
dẽ ꝑfectam obtinet ⁊ coronaȝ
Quibꝰ ḡ defuerit ꝑseuerantia
siue humilitas et patiã:hũerꝭ
et brachijs veteris hoĩs pepꝑ
cerũt.et robur eius qđ in his
potissimũ ꝯsistit illesum ꝑcul
dubio ſuauerũt. queadmodũ
⁊ capiti eiꝰ parcunt ⁊ a lesiõe

eius nō ꝓhibent atq̄ custodi unt q̄ ꝑfectionē ꝛ virtutē fidei abiecerūt. nec ī toto nec ī ꝑte vel capiti vel collo vel humeris vel brachijs eiusdē parcē dum est, sed totū totalr̄ et mēbra singula singillatim subdē dum est dict⁹ supplicijs: vt nihil qd̄ eius sit supplicio careat vel mortē effugiat. quēadmodū nulla ps dn̄ici corpis īmunis fuit a tormēto, sed a sūmo vertice vsq̄ ad pedū articlos cruc⁹ ꝓtēsū ē suppliciū. Lignū ꝑo ꝑncipale qd̄ ꝛ quartum in nostre enūeratōis ordine ponimus: cedrus fuisse creditur hec alta imputribilis ꝛ īmarcessibilis dicit̄. iij. Canticoꝝ. vbi dr̄. Ferculū fecit sibi rex salomō ex lignis libani. hic nihil rectius intelligit̄ iuxta misteriū q̄ sacra doctrina vl̄ sapiētia q̄ d̄ se dic̄ in. xxiiij. Ecc̄i. Quasi cedr⁹ exaltata sum in libano. Hec ꝑmū alta est. sicut dicit salomō Ecc̄es. vij. Et alta ꝓfunditas ꝛ q̄s inuestigabit eā. Deinde īmarcessibilis sicut legit̄ Sap̄. vj. Clara est ꝛ q̄ nunq̄ marcescet sapiētia. Deinde imputribilis. sicut dr̄ eiusdē. iij. Bonoꝝ laboꝝ ꝑciosus est fructus ꝛ q̄ nunq̄ cōcidat radix sapiētie. quia eloquia domini igne examinata quia et q̄ ipsa sapiā emanatio quedam dei sincera est. et ideo nihil inq̄natū in illam incurrit. Huic etiā illd̄ ꝯgruit q̄ odor cedri serpentes fugat et interimit. i. sacre doctrine suauitas Vnd̄ in libro Sap̄. xij. dicit̄ In memoria sermonū tuoꝝ exterminabant̄ serpētes. Hoc in ꝯfessorib⁹ emicuit quoꝝ cetus martiꝝ successit exercitui et dn̄ico pectori q̄dāmodo se aptauit. In pectore nanq̄ sapientia atq̄ ꝯsiliū vigere dicitur. Quid aūt ꝯtra pect⁹ veteris hoīs et latera sacra doctrina possit. Quid etiā tormenti et cruciat⁹ eidē ingerat ex. vj. Ecc̄i. manifestū est. q̄ aspera est inq̄t nimiū sapiā indoctis hoib⁹. hec est pena a deo qua munitōes atq̄ cōsilia destruunt̄ veter⁹ hoīs. sicut legit̄ in. x. scd̄e ad Coꝝ. hec habet amaritudinē. vn̄ ꝛ mirre se cōparat in. xxiiij. Ecc̄i. quasi inq̄t mirra electa. Sil̄r ꝛ Apocal̄. x. Accipe ꝛ deuora libruꝫ et faciet amaricari vētrē tuuꝫ Et. x. Prouer. Stultus cedit̄ labijs. Parte ergo dn̄ice crucis portare renuūt q̄ cōmina

tionū verba:repḣensionū pū ctiões: arguitionum sagittas subterfugiunt. Magna pars dñice crucis est sacre doctrīe deuot⁹ ꝛ studiosus auditus. Moralr autē cedr⁹ alta spes eternoꝝ intelligit̃ q̄ palmā fortitudinis ꝛ patiē supportat et sustinet Et hec alta ē q̄ ad celū.i.ad celestē btītudinē attingit ꝛ imputribilis ꝛ īmarcessibilis.vñ Sap.iij.dr. Spes illoꝝ immortalitate plena est. Hec latera veteris hoīs que sūt pusillanimitas et vanitas q̄ mūdi terroribꝫ atqꝫ ꝓmissionibus vigent ꝛ inualescūt: cōfigit atqꝫ mortificat. Mundi nāqꝫ terrores atqꝫ ꝓmissiões spes eternoꝝ euacuat ꝛ exufflat. Hec pectus noui hoīs hoc est spūale cōsilium ꝛ latera eiusdē que sunt cōstantia ꝛ lōganimitas viuificat ꝛ roborat. Residuū vo q̄ venter et renes ꝛ cetera ps corpis cōfixa est:pauptas ītelligit̃. Hec vētrē veteris hoīs.i. cōcupiscentiam:ꝛ renes.i.ꝯcupiscētie ministeriū ꝛ executiōem:crucifigit atqꝫ mortificat. Si aūt humores ꝛ brachia veteris hominis stultā animositatē seu fortitudinē ꝛ patiām interpta ri libuerit:vēter eiusdē accipietur cupiditas seu auaricia q̄ ꝓprie vēter impioꝝ est insatiabilis. Renes vo ꝛ partes genitales:luxuria. Coxe vo que et vētrē ꝛ renes sustinēt ꝛ supportant:pena tpalis ꝛ opulētia. Tibie vo officia erūt siue ammīstratões:potētie ꝛ opulentie subseruiētia et eas portantia. Pars igit̃ cedri quam pauptatē moraliter interptamur:totū residuū inferius veteris hoīs crucifigit atqꝫ mortificat:ꝛ q̄si in tibias ꝛ coxas noui hoīs bifurcat̃. Amor q̄ppe potētie ꝛ amor opulētie velut coxe sunt veteris hominis.tibie vo eiusdem sicut diximus. Dupliciter igitur paupertas coxas ꝛ tibias veteris hoīs ꝛ pedes configit.hac coram deo nihil altius:sicut coram hoībꝫ nihil abiecti⁹ atqꝫ depressius. Sicut em̄ verū est qꝛ qd̄ altū est apud homines:abominatio est apud deum.sicut dic̄ veritas Lu.xvj. Sic ecōtrario quod apd̄ homines abomiatio est:apd̄ deum altū est. Pauptas em̄ vndiqꝫ de terra diffugata : celū sibi vēdicat.sicut legit̃ Mat. v. Bti paupes qm̄ ipsoꝝ est

regnū celorū. Sicut z aq̄ cla rior seu purior necessario est i fluuio: vel palude sublimior. sic z pauptas eoipso q̄ a luto z limo diuitiaꝝ elōgantior: eo necessario z altior. Hac eadē nihil imputribili⁹: nec em̄ ha bet vnd̄ putrescere possit pau ptas. putredo em̄ oīs de sup fluo est. non habet igit̄ vn̄ pu trescat paupertas que oēm li mū oēm feculentiam diuitia rum z oē supfluū a se penitus religauit. Est etiam pauptas īmarcessibilis. neq̄ em̄ viror eius atq̄ vernātia de alienis pendet suffragijs aut fomen tis. queadmodū mundi viror atq̄ floritas de terrene opulē tie humore subsistit atq̄ nutri tur. Merito ergo ꝑpter ista tria in cedro pauptatem intel ligimus. et ps illa cedri cui co xe: tibie: z pedes dn̄i affixe sūt diuisa in duas nec legitur nec credit̄ quia vna ē pauptas si mul potētie et opulentie. neq̄ possibile est diuitē esse quēpi am potētia z nō opulētia. aut ecōuerso. Quintū ꝟo lignū dn̄ice cruc̄ cipressus fuisse dr̄ a q̄busdā: et velut trūc⁹ fuisse credit̄ excauatus ad hoc vt i eo pes dn̄ice crucis figeretur. fuit ergo ſm eos truncus ille cipressin⁹ velut basis seu pes dn̄ice crucis q̄ et in defossam rupē infixus fuisse dr̄ vt absq̄ mutatōe et firmiter dn̄ice cru cis patibulū supportaret. In cipsso ḡ primū quia in ꝓfun do rupis seu terre latuit: hūili tatem intelligimus: q̄ sp late bras querit z nunq̄ apparere nunq̄ in palaꝫ esse desiderat. imo semp gaudet z latebris z subesse atq̄ supportare. cū ecō trario supbia vēto portari ad ꝑcipitiū appetat. Si autē at tendat̄ altitudo cipressi et co ma eius: ipsiusq̄ come stabili tas atq̄ cacumen: et medici nalitas eiusdem cypressi pen setur. merito in cipresso humi litas accipitur. Medicia em̄ spiritualis ab humilitate inci pit. queadmodū morbi z vul nera a supbia. humilitatis co ma opera z verba sunt quib᷒ caput suum .i. christum domi num humilitas exornat. sicut supra de pinu diximus. hui⁹ comā nulla impulsio vētoruꝫ īminuit. q̄z nulli flatus adula tiōis vel detractōis eū ledūt. Sicut em̄ flatus adulatiōis nō ledit ſꝫ nutrit z auget z ro borat: sic flat⁹ detractōis hūi-

litati deseruit. flatus ꝑo adu-
lationis seu etiaꝫ vere laudis
ideo hūilitati nocere non pōt
quia toto studio illaꝫ a se reij-
cit: ⁊ ne ad eā intret adit⁹ oēs
obstruit. licet eoipso ꝙ in imo
est hūilitatis ab hmōi flatibꝰ
tuta merito videat̄. ꝑflant em̄
altissima venti. In cacumine
ꝑo coma cipressi se colligit. qꝛ
oīa bona sua ad vnū datoreꝫ
deū attribuendo colligit hūi-
litas: vel totus ꝑfectus ei⁹ di
minuēdo ⁊ angustādo ꝑficit̄.
cū ecōtrario suꝑbia spargen-
do se ac dilatando forinsecus
et ab vno oīm bonoꝝ datore
recedēdo vanescat et euacuet̄
interius. Congruit aūt hūili-
tati dñice crucis portare pati
bulū ad literā. eoꝙ legit̄. ij. ad
Phil. Humiliauit semetipm̄
factus obediēs patri vsqꝫ ad
mortē: mortem aūt crucis. sed
etiā qꝛ ipsa est toti⁹ xp̄iane reli
gionis que vtiqꝫ tota crux est
et vt ait Hiero. tota martiruꝫ
fulcimentū. Nemo aūt dubi
tat q̇n crucē pnīe ⁊ discipline
⁊ martirij ⁊ claustri ⁊ castimo
nie portet humilitas Ois em̄
spūalis ascensus ab imo sur-
git hūilitatis. Ista q̇nqꝫ ligna
a q̇busdam in ipso cruciꝫ dñi-
ce patibulo fuisse credunt̄. q̇a
de istis q̇nqꝫ lignū dñice cru
cis ostēdit̄. licet ipa dñice cru
cis integritas ex cedro stāte ⁊
palma trāsuersa fuisse celebri
us credatur. cetera em̄ tria li-
gna nō ad tormentū: sed ꝓpter
dictas causas addita dicunt̄.
A q̇busdā tn̄ ꝑncipale ligꝫ
dñice crucis arbor illa sciētie
boni ⁊ mali credit̄. A q̇busdā
etiā ficus: quia arborē illaꝫ fi-
cū fuisse credunt: eoꝙ Adam
sub illa videat̄ esse dephēsus
et de folijs ei⁹ verēda sua ope
ruisse. Siue aūt hoc siue illō
sit veꝝ: bene cōgruit cruci pe
nitētie ⁊ discipline. Inde eniꝫ
veteri homini erigēdū est pa-
tibulū vnde ipe nouo hoī cul
pe extruxit patibulū: vt suspē
dat̄ Aman in patibulo quod
ꝑauerat Mardocheo. sic le-
git̄ Hester. vij. Et ꝓprio gla-
dio caput Golie abscindat̄. si
cut legit̄ in ꝑmo Reguꝫ. xvij.
Et ꝓprio pugione caput Ho-
lofernis. sic legit̄ Judith. xiij.
Aman em̄ interp̄tat̄ iniquus
seu coangustās seu cōprimēs
aut coangustatio mea. qd̄ to-
tū veteri homī ꝯgruit. Mar
doche⁹ ꝑo amare ꝯterēs im-
pudentē vel amara contritio-

impudētie. qđ et penitēti et penitētie euidēter cōgruit. Penitens enī est amare ɔterēs impudentē. i. veterē hoīem. ꝛ penitētia est amara ɔtritio ipudentis. i. eiusdē. Culpā iđ patibulū vocamus qꝛ in ea cōfigit et moꝛit nou⁹ hō. Si ꝑo ficus fuerit arboꝛ hmōi misterijs ꝛ tropologijs optime cōgruit. Inter arboꝛes enī fructuosissima est ficus: nec ꝑuaꝫ habet suauitatē fructus eius. Crux aūt dñica fructum salutis vberrimū mundo attulit. Sed ꝛ crux ipsa pnīe tantam habet vbertatē atq; fertilitatē fructuū: vt ꝑ eam recōpensetur sterilitas. Huic arboꝛi in folijs maxia est aspitas. Uerbum enī crucis plus aspitatꝭ auditu suo stultꝭ ingerit q̃ ipsa crux penitētie penitētibus. Generalr̄ aūt verū est ꝙ vna queq; virt⁹ veterꝭ homīs ꝭm aliquā ꝑtem crux est. Totus aūt cet⁹ virtutū crux vna ē veteris hoīs. maxime aūt virtutes ille q̃ꝝ officiū est ꝑsecutio veterꝭ: sicut oēs ille q̄ ad disciplinā ꝑtinent. Figurā aūt dominice crucis iuxta misteriuꝫ euidēter exꝓssit colūna ignis ꝛ nubis in. xiiij. Exo. Ignē enī habuit ꝛ tribulatōis ꝛ lumīs Lumīs q̄dē q̃tum ad eruditionē nō solū fidei sed etiā misterioꝛuꝫ ꝛ tropologiaꝝ. Tribulatōis: q̄ ad diabolū q̄ trituratus est sub eo, sicut legiꝭ Esa. xxv. Triturabiꝭ inq̄t moab sub eo ꝛ extēdet manus suas sub eo queādmodū extendet natās ad natādū. Ibi enī anthe⁹ cecidit sub hercule. q̄a et serpēs terra nutriꝭ ꝛ de terra fulcimentū roboꝛis ꝛ nutrimentū habet pctī. in alto igiꝭ occidēdus fuit. Habuit ꝛ nubem ad vmbꝛaculū electoꝛuꝫ. vñ in ꝑs. scapulis suis obūbꝛabit tibi. Et Cant. ij. Sub vmbꝛa eius queꝫ desiderabā sedi. Umbꝛaculū igitur et ab estu tribulationū ꝛ ɔcupiscentiaꝝ ꝑ ɔtēplationē sub ea sedētib⁹. Habuit ꝛ nubē qua diuinitatis glia tegereꝭ: ꝛ iudeoꝛū ꝑfidia cecareꝭ. Cōgruūt autē et ista ꝑ silitudinē cruci pnīe ꝛ discipline. Proout aūt crucem culpam diximus: q̃tuoꝛ in ea bꝛachia attēdenda sunt. Primū supbia siue ꝑsumptio q̄ in deuꝫ miser pctōꝛ se egerit. ꝭm qđ diciꝭ Eccl. x. Initiū omīs pctī supbia. Secūdū impudentia qua faciē dñi ꝛ conspe

ctū dn̄i nō verer. vnde Eccs. viij. Nō sit bonū impio ꝛ nō ꝓlongent dies eius: sed quasi vmbra transeāt q̄ nō verentur faciē dn̄i. Terciū brachium est laxitas et remissio anī q̄ leuissime molestie tētatōnis tam turpiter tamq̄ viliter succūbit. Quartum brachiū audacia q̄ deus iudex iustissim⁹ et eius iusticia ɔtēnit. Debuit em̄ et hūilitate se cōtrahere. ꝛ timore cōprimere. ꝛ magnificentia animi ɔtra pctm̄ se erigere. ꝛ pudore obnubere. Ex q̄b⁹ quatuor crux gr̄e cōpingit in qua om̄is culpa latrocinans ex integro cōfigit. Qm̄ aūt crux signū dicit ꝛ in signo thau p̄figuratū. que lr̄a figuram crucis p̄mitiuā apud hebreos indubitāter habet. ꝛ ꝓpter hoc q2 signo crucis insigniēdi essent q̄ diuini iudicij vltionem euaderēt: ipsa cruc3 similitudīe: sat3 insinuat Ezechiel. ix. Signa inq̄t thau super frontes viroꝝ gemētiū et dolentiū sup cūctis abomīationib3 que fiunt in medio ei⁹ hoc est ciuitatis. et post pauca subiungit. transite ꝑ ciuitatem sequētes eū ꝛ ꝑcutite: nō parcat oculus vester: neq3 misereamini senem: adolescētulū et virginē puulū et mulieres interficite vsq3 ad internitiōe3 Oēm aūt sup quem videritis thau ne occidatis. Ex q̄b3 tribus brachijs thau illud spūale cōstruat satis apparet ex eo qd̄ dicit. sup frontes virorum gemētiū et dolentiū ꝛc. Tres em̄ sunt molestie ꝓprie viroꝝ sanctoꝝ sup abominatōibus peccatoꝝ. Prima ē zeli frixio seu frixuratio de cōspecta del ɔtumelia. de q̄ in eodē ezech. iiij. Sume tibi sartaginē ferreā. Sartago em̄ ferrea iuxta expositōne3 Greg. nihil aliud est q̄3 ɔscia zelo rectitudis feruida. De hoc eodē psalmista. Nōne q̄ oderunt te dn̄e oderā. ꝛ sup inimicos tuos tabescebam. Et alibi. zelus dom⁹ tue comedit me. Primū ergo brachium hui⁹ thau: frixuratio est ꝛ ardor sancti zeli. Secundū brachiū dolor ē ꝛ molestia cōpassionis. De q̄ apl's in. xj. secūde ad Coꝝ. Quis īfirmat ꝛ ego nō infirmor. q̄s scandalisat ꝛ ego nō vror. Et ad Gal. iiij. Filioli mei q̄s iterum parturio: donec formet christus in nobis. Tercium ꝓo brachiū est dolor ipse ꝓpri

orum peccatorū. vel dolor de dilatione amplexuū ipsi⁹ spō⁄si. Istud est thau ꝓprie christiane religiōis signū certissimū imo veritas ipsa. et hec ē crux ꝓprie xpiana ex cui⁹ portatiōe xpi imitatores ꝛ filij sum⁹ maxime hāc em̄ ipse ꝛ maxie ꝛ maximā pertulit q̄ ad duo prima brachia. Terciū ꝑo potuit in eo esse dolor ꝛ molestia passionis seu ardor ꝛ angustia desi⁄derij q̄ redēptionē nostrā de⁄siderabat. Unde ipsemet Luce. xij. Baptismo habeo ba⁄ptisari ꝛ quō coartor vsq₃ dū ꝑficiatur. Hoc signo q̄ īsigniti sunt xpm dn̄m vltorem nō sentient. Hoc est signū atq₃ signaculū quo oīs dei moneta imprimiꝭ ꝛ signatur. Memēto quia omnis numus xpia⁄nitatis crucē habet visibilem. sic necesse est oēm diuine mo⁄nete numū thau istius hr̄e in⁄signū. Alioq̄n ad diabolice ꝑ cussuram monete ꝑtinet. Ue eis q̄ non solum carent hmōi signaculo. sed etiā cōtrariū si⁄gnaculū caracterez. s. bestie si⁄gillante ꝛ imꝑmente diabolo susceperūt. sicut legiꝭ in. xiiij. Apocal. Hoc est signaculū q̄ ꝓbēda celestis tribuitur ꝛ marellum quo omnis pauper in celesti hospitio et refectorio recipitur. Qui igiꝭ recusas hu⁄iusmodi signaculum tui: abij⁄cis non ipsum solum signaculum sed cū eo ꝓbendam cele⁄stem et elemosine celestis bn̄⁄ficium perdis. Attende quā⁄ta cōtumelia regi celorum in⁄fertur dum signaculum eius confringiꝭ: abijcitur: ꝛ de moneta eius abradiꝭ: et de eius ere diabolica moneta ꝑcutiꝭ. Eius es om̄is natura est: cur de natura tua q̄ vtiq₃ dei mo⁄neta est in ipsa percussura vel cunea imaginis et similitudinis eius monetata signaculū similitudinis eius audes ab⁄radere. et in eadem que vtiq₃ es dei est: diabolice turpitu⁄dinis non vereris imprimere ꝑcussuram. Crux autē claustraliū spiritualis velut ex tri⁄bus brachijs paupertate spi⁄rituali ꝛ castimonia spiritua⁄li ꝛ obediētia spūali cōpingiꝭ. Est aūt pauptas spūal: spūal' possessiōis abdicatio. spūalez possessionē ꝓpriā volūtatē ꝛ ꝓprium sensuz accipim⁹. Sil'r non solum mēbra ipsa corpis

sed etiā dona grāꝝ si q̄ sūt interius: abdicāda est eis eoꝝ ꝓprietas atq; dñiuꝫ, vt quēadmodū mēbra in corpe nulluꝫ officioꝝ suoꝝ sibi appropriēt. Ne igitᷣ putes te monachū eē o claustralis q̄ vel sensum vel volūtatē ꝓpriam adbuc possides: vel aliq̄d donoꝝ tuoꝝ tibi appropꝛias. omnia em̄ dona ad vtilitatē toti⁹ corpis ecclesie singulᷣ fidelib⁹ velut mēbris naturalia officia sua cōmodata sunt: nō appropriate donata. Heu q̄t iuenies apostatas q̄ pauptatē spūalem tōsura ꝛ habitu mentiunᷣ exterius, ꝛ diuitijs spūalibus amplissimis refectissimi sūt interius. Et vt de alijs taceamus si q̄s est sciolus inter fratres: nō vt oculus visum toti corpori et mēbris singulis sciam illā babet toti cōuentui ꝛ fratrib⁹ singulis: sꝫ eā sibi appropriat: nō attēdens q̄ furti re⁹ est in fratres: dum rē cōeꝫ fratrib⁹ solus possidere presumit cū cōioneꝫ scie quēadmoduꝫ visus ꝛ luminis exēpla nature p̄dicēt, ꝛ appropriatiōeꝫ buiusmodi vniuerse nature largitas ꝛ cōicatio ↄtestetᷣ. Quis em̄ vnq̄ vidit solē vel vnū ex innūerabilib⁹ radijs suis sibi retinentē. Heu q̄t bmōi ꝓprietarios scrutatoꝛ renū ꝛ cordium inueniet xp̄s dn̄s et sepultura asini cōdēnabit. Ut autē ad vnū dicam⁹: nec teip̄m bn̄e ōbes o frater. sꝫ baberi poti⁹ ab alijs, sicut nullū mēbrū in corpe seip̄m p̄sumit possidere sed poti⁹ velut ex naturali officio studet alijs mēbris subseruire. Hec est ꝓprietas quaꝫ vix imo quā nec etiā eijcit extrema ↄfessio. q̄s em̄ audiuit vnq̄ claustraleꝫ sup bmōi cōfitentē. Castimonia ꝑo spūalis q̄ ꝛ alloq̄a ꝛ amplex⁹ ꝛ oscula et etiā ip̄a spūalis cōmixtio soli celesti sponso seruanᷣ: vti nā vel in paucis inueniaᷣ. Allocutōes cogitatōes sunt q̄ si male sūt diabolice allocutiones sūt. Desideria ꝑo: amplexus: delectatōes citra ↄsensuꝫ oscula cordis sunt. Delectatōnes ꝑo ↄsensus aut opis cōmixtiōes sunt spūales atq; cōcubitus. Heu quot adulterinos amplex⁹ et oscula q̄tidie a nobis babēt adulteri. Quēcūq; em̄ nō recte desideram⁹: velut adulteros amplectimur et dū in eis delectamur: ī oculis ipsius sponsi celestis oscu

lari adulteru; nec erubescim⁹ nec veremur. Et si vsq; ad cõ sensum turpitudo pducit: veraciter illud nobis obijcit qđ legit Esaie. lvij. Juxta me discooperuisti: suscepisti adulterũ

Obediẽtia vo spũalis in duobus cõsistit. in hoc scz vt deus solus habeat mgr intellectus z dñs affectus. vt veraciter ei dicat: mgr et dñe. sicut ipsemet dicit in. xiij. Johãnis Vos vocatis me magister et dñe z bene dicitis: sum etem. Qui g intellectũ suum xpi magisterio totalr subdidit vt ei penitus credat: exufflans opiniones z ɔtradictõnes hoim z ꝓprij sensus obmurmurationes calcãs atq; pessundãs: q dñio eius z ĩmpio totũ se tradidit: hoc est volũtatẽ eius et bñplacitũ ex toto induit exutus ꝓpriam hũc spũalr atq; veraciter obediẽtẽ cẽsem⁹. Clauí vo qbꝫ ɔfixus fuit xp̃s dominus tres tm̃ fuisse credunt Qm̃ aũt ad hoc claui manibꝫ eius et pedibꝫ infixi sunt vt p eos infixus z ĩmobilis adhereret cruci z teneretur artius. Quid clauis hmõi mistice figuratũ fuerit nobis insinuat Cruci igit oĩ aut ꝓpria volũtate aut necessitate affigimur. Necessitate qdem cruci psentiũ erũnaꝝ q̃s nobis hereditarias z naturales Adã fecit: quas etiam si vellemus effugere nõ possemus. Voluntate vo vnicuiq; tribulatõi quã spõte assumim⁹: z naturali vt ita dicamus cruci supponim⁹ qualis est crux religiõis. Nihil g rectius clau⁹ i pte ista accipit q̃ necessitas. quia nihil hmõi cruci tenacius nos affigit. Et ista necessitas ẽ triplex Prima naturalis vt diximus que z ɔditõis est. Scđa inflicta z violenta. q̃lem martires in ꝟtutẽ cõmutauerũt. q̃lez expiunt q̃tidie q in manus hostium aut alia picula incidũt. Tercia est necessitas debiti. de qua loquit aplus in. ix. p me ad Coꝝ. Nã si euãgelisauero nõ est mihi glia: necessitas em̃ mihi incũbit: que vtiq; necessitas ẽ debiti Et hec ẽ necessitas assumpta atq; spõtanea. De q etiã dicit Ambrosi⁹. qz vouere volũtatis est: reddere necessitatis. Tribus his clauis triplicis necessitatis multi hodie configuntur. Veruz quia de clauis domice crucis agimus. et in vnaquaq; dñi-

ca cruce tres clauos eẽ neces-
se est. nihil aũt magis nos af-
figit oĩ cruciatui quẽ ꝓpter de
um assumimus: sed nec aliter
crux dñica est nisi assũpta fue
rit aut volũtaria ꝙ amor ꝛ de
siderium. Et hic ꝗdeꝫ triplex
debet esse oibus dñice crucꝫ
imitatoribus. Primus amor
est diuine glie ꝛ honoris. Se
cundus amor est bñplaciti il-
lius. Terci⁹ est amor placẽdi
ei. His em̃ tribꝫ ꝺ causis ois
cruciat⁹ subeũdus est aut su-
scipiendus. s. vt deus per ipm
glorificet siue honoret. vt dei
bñplacituꝫ impleat. et vt deo
placeat. Qui tribꝫ his clauis
cruci sue affix⁹ est: dñice crucꝫ
imitatorẽ pfectum se gaudeat
Possumus et intelligere cla-
uos iuxta ꝟbuꝫ Salomonis
in vltio Eccs sacra eloqa. ver
ba inqt sapientiũ ꝗsi stimli et
ꝗsi claui in altũ defixi. Sacrꝫ
em̃ eloquijs in eis ꝗ pnie ꝛ di
sciplinẽ sunt ceterarũꝗ ꝟtu-
tũ fideles cõfigunt hoc est cõ
firmant. Claui ꝟo amoris ad
singula crucis brachia aptan
da sunt. His aũt excursis de
dñice crucis figuris: lignis at
ꝗ misterijs Reuertamur ad
narrationẽ Mathei (Et post
ꝙ inquit illuserũt ei: exuerunt
eum clamide ꝛ induerũt vesti
mẽtꝫ ei⁹) Mistice ꝟo clamis
coccinea penalitas pñs est ꝗ
ꝛ vestucas pene ꝺr: ꝗ ꝛ totum
xpi corpus misticũ qꝺ est ec-
clesia a pmo iusto vsꝗ ad no
uissimũ induit. sed ad crucem
ea ipsa exuit. qꝛ totus cet⁹ ele-
ctoꝝ cuius ipsa figura erat: p
crucẽ quã ꝓ eo ptulit ab hu-
iusmodi sanguinolẽta pena-
litate exuit ꝛ liberat. (Et exi-
uit baiulans sibi crucẽ) vt ait
Johes Mirabilr statũ exp
mens pctõris ꝗ de ciuitate ec
clesie p tentationẽ exiens: põ-
dus ꝓprij pcti velut patibulũ
in ꝗ p ꝯsensum cõfigat: quasi
hũeris cordis gestat. Oẽ eniꝫ
pctm̃ vt supius dixim⁹ crux ẽ
noui hoĩs atꝗ patibulum: et
in ea miserabiliter morte pessi
ma clauis desiderioꝝ suorum
cõfix⁹ morit. Attẽde miser pec
cator ꝗd hũerꝫ cordis tui per
suggestionẽ imponit diabol⁹
dũ pctm̃ suggerit. vtiꝗ ipsuꝫ
patibulũ cui te p cõsensum af
figat. Heu ꝗnto labore et do
lore hmõi crucẽ multi pecca-
tores portãt Nõnulli em̃ sub
eius onere ꝗsi lõgitudĩe labo
ris fatigati ꝛ onere ipso crucꝫ

fracti deficiũt. Hi sunt q̄ lon gitudine tentationũ q̄si defa-tigati deficiũt ꝛ q̄si exanimes suspēdunt. Ipaꝫ ḡ crucē quā tibi parat ꝛ hūeris cordis tui imponit diabolus: ipm reper cute: cōuertēs eam in clauam herculis. quēadmoduꝫ ꝛ xp̄s dn̄s fecit. Uide q̄ nō ali⁹ est fabricator vel carpētari⁹ hu-iusmodi patibuli q̄ⱥ tuipse. nō alius portitor eiusdē. non ali⁹ faber clauoꝝ. ꝛ oīno nō alius crucifixor seu tortor tuīipsius q̄ⱥ tuipse. Destrue ḡ patibulū. disp̄de clauos. aut potius ve lut alter mardocheus aman ī patibl'o suo suspēde. Ois igi tur suggestio nihil aliud est q̄ⱥ extruēdi patibuli: portādi: fa-bricādi clauos: ꝛ seipos cru-cifigēdi suasio. Attēde igitur q̄d tibi p̄ suggestioneꝫ loquat̄ diobolus et q̄d suadere inten dat. ꝛ q̄ insanū ac dementissi mū reuera reputet illū cui ta-lia audet suggerere. Simil'r ꝛ p̄sonā in eodē facto xp̄s do-minus exp̄mit penitētis. Exit igit̄ penitēs de ciuitate babi-lonis: baiulās sibi crucē pnīe vel p̄ timorē ipam crucem in-fernalis patibuli. sic exit tota factio maloꝝ ꝛ totus cet⁹ bo-norum. Qd̄ autē supaddit Mathe⁹ (Exeūtes aūt vide-runt hoīem cyreneuꝫ de villa illa noīe symonē: hūc angari-auerūt vt tolleret crucē eius) Simō iste d̄ villa veniēs: po pulū gētilē significat. Simō em̄ interp̄tat̄ obediēs. huic ḡ īposuerūt crucē Jesu q̄ꝛ et ob probriū crucis p̄ fidē suscepit et fructū q̄tidie p̄cipit. Intelli git̄ aūt p̄ simonē q̄ꝛ in auditu auris obediuit. hic de villa. i. de exteriori vel seculari ꝯuer-satōne veniēs in ciuitatē eccle sie: angariat⁹ crucē xp̄i porta-uit. nō q̄n p̄ maiori p̄te crucē xp̄i p̄ fidē spōte suscepit. sꝫ q̄a sapiētes gētiū et idoloꝝ pōtifi ces miraculis suadētib⁹ ꝛ tur bis cōpellētibus fidei xp̄iane subiecti sūt. Signat aūt simō iste moral'r eos q̄ crucē quācū q̄ⱥ vl' cōpulsi seu īuiti aut cum tedio ꝛ obmurmuratōe por-tāt: q̄les ml'tos penitētes ꝯspi ci⁹ q̄ rubore poti⁹ ad ꝯfessiōeꝫ ꝛ alia q̄ pnīe sūt īpellunt̄ q̄ⱥ ac cedāt. Tales st̄ ꝛ ml'ti claustra liū q̄ crucē religiōis sola erube scētia victi: n̄ amore sustinēt. ꝛ general'r oēs illi q̄b⁹ xp̄i iugū ꝛ xp̄iana ꝯuersatō molesta ē ꝛ te diosa. hi st̄ q̄ n̄ crucē sibi baiu

lant:q̇ sibi crucē ꝓdesse nō cu
piunt.sed saltē p̱ crucē mūdo
nō displicere affectāt. Hi sūt
qui veteri hoī et diabolo: la-
tronibꝫ cruce morteqꝫ dignis-
simis ip̄m crucis patibulū ar
cem munitōis fecerūt atqꝫ p̄si
diū.imo latrocinādi latibulū
cruce ei forinseca latrones ab
scondūt hmōi. Tolle de falso
monacho vel clerico tōsurā ⁊
habitū:⁊ videbis veteris ho
minis latronē manifestissimū
Crucez portauit dn̄s iesus vt
in ea latrones istos occideret
Isti ꝟo vt ea nouū hoīem oc
cidāt et latrones istos ꝓtegāt
Qui sil'em in latronibꝫ lr̄alibꝫ
q̄tidie ꝯspicimus:q̇ ad hoc so
lum se cruce signant vt p̓uile-
gio crucis se ꝓtegāt.vel latro
cinia sua ipso signo cruc̄ ab-
scondāt:tātoqꝫ licenti⁹ latroci
nent̄. vtpote p̓uilegio crucis
q̄si armati:⁊ signo sctītatis oc
cultati. Sic igit̄ monachant̄
aut clericantur sp̄ūales latro
nes q̇ nō intrāt p̱ ostiū. vt ha
bet̄.x. Joh. Et in eccl'ia dei q̄
runt que sua sunt tm̄. Visti
ce ꝟo illud attendenduz est ꝙ
xp̄s dn̄s p̓mo crucez suā por
tauit ⁊ habuit eā indubitāter
oneri.postmodū ꝟo occurrēs
symō ꝓ eo portauit. Sic oīs
crucis initia on⁹ hn̄t atqꝫ mo
lestiā.sed aduenieēs obediētia
⁊ sī suauitatē atqꝫ delicias cru
ci nō ingerit:on⁹ tn̄ portatōis
tollit ⁊ leuē facit ip̄am crucem
postmodū ꝟo suauē ⁊ delicio
sam vt poti⁹ ipsa portet nouis
sime q̄ꝫ portet̄. Tūc em̄ cruci
veraciter affixi sum⁹ ⁊ ip̄a nos
portat cū eaz amam⁹. Primo
ḡ portat̄ cū onere.scd̄o leuiter
tandē suauiter. Et verius tūc
portat qn̄ clauis amoris ī ea
fixi fuerim⁹. (Et venerūt ī lo
cū q̇ dicit̄ golgata qd̓ ē calua
rie loc⁹) Caluarie loc⁹ ille iux-
ta lr̄am dicebat̄. qꝛ caluarie.i.
decaluata capita dānatorū et
decollatoꝝ ibi videbāt̄. Mi
stice ḡ loc⁹ caluarie mūd⁹ iste ē
ī q̊ capita decollatoꝝ.i. corda
maloꝝ decaluata. h̄ ē ornatu
rectaꝝ cogitationū ⁊ affectio
nū nudata iacent: ⁊ horrēduz
sui spectaculū faciūt vidētibꝫ
Ibi ei iacēt corda vbi gladio
tētatōis a diabolo lictore p̄ci
sa:p̱ sollicitudinē ⁊ amorē seu
ꝯsēsū mortifeꝝ ceciderūt. To
tū qd̓ est ipse:totū qd̓ extra ec
clesiā.i.cetū electoꝝ:locus cal
uarie est:totū est respsū ⁊ optū
capitibꝫ ⁊ aliȷ̄s membris mu-

tilatis reproborũ: ita vt pedē corpisꝰ nisi sup mēbra hmōi p̄cisa atqꝫ mutilata figere n̄ possis. Ubi enīꝫ est vel pugillus terre in q̄ aut pes cordis alicuiꝰ.i.amor.aut oculus.i.sollicitudo.aut auris.i.audiendi prurigo.ꝛ ita de mēbris alijs nō iaceat.vbi em̄ nō sūt sparsa viscera ꝛ mēbra intima reproboꝝ. Proiecit em̄ intima sua in vita sua.vt legit̄ Eccl.x. Et oculi stultoꝝ in finibꝰ terre.sicut legitur Prouer.xvij. Sic strata est via mundi istius et hmōi floribꝰ respsa capitibus suis.i.cordibꝰ spūaliter decollatoꝝ.et mēbris interioribꝰ spūalr̄ mutilatoꝝ.sed ista cecis ꝛ furiosis horrores non pariūt: volucres ꝛ feras infernales potiꝰ attrabunt..ideo ꝛ gregati ibi circūuolāt atqꝫ cōueniūt.sicut legit̄ in.xiij. Esa. et in.xxxiiij.eiusdē.vt supiꝰ locuti sumus. Ex eis igit̄ q̄ diximus manifestū est oēm mōstruositatē vicioꝝ nihil aliud esse q̄ꝫ exercitū diabolicuꝫ: ad ducendū miseꝝ spūalr̄ in caluariam spūalem. Indignare ḡ o fidelis dum adhuc innocens es ad decollatōeꝫ vl' mutilatōem ꝯtrahi. Ecōtrario ꝓ̄o pnīe locus caluaria est.locus iste auditoriū est cōfessionū.ibi videres si spūalibꝰ oculis p̄ditus esses tot aceruos ꝛ tātos mēbroꝝ veteris homīs Ibi em̄ mēbratiꝫ discerpitur gladio spūs q̄ in sacramēto cōfessionis opat̄. Ibi aliꝰ aureꝫ amittit q̄ scꝫ auditū maliloq̄orum deponit. Aliꝰ oculos: q̄ ꝯcupiam oculorū a se p̄cidit. Aliꝰ pedes.i.prauas affectiones sibi ascīdit. vel vagos discursus ꝛ illicitos gressus cohibet. Iste locus terribilis est ꝛ horrēdus latronibꝰ.iustꝭ autē ꝛ electꝭ gratissimꝰ. Golgata etiā locꝰ extreme et vniuersalis dānatōis accipi pt̄.i. infernus: ad quē tota factio reproboꝝ de ciuitate eccl'ie eiecta: cū cruce iniq̄tatꝭ ꝓprie nouissime suspēdenda incessanter ducit̄. Potest etiam intelligi omne pctm̄ caluaria. quia in eo oīs pctōr xp̄o dn̄o capite p̄uatur. Uel caluaria iuxta misteriū locus ipse ad l'ram. i q̄ xp̄s dn̄s caput electoꝝ ꝛ nudus pepēdit ad l'ram. et capillis spūalibꝰ.i. electis primitiuis atqꝫ iudeis nudatus apparuit.ꝛ ita nō caput sed caluariā nudam potius se ibi ex

bibuit. Subiungit Johā nes (Ubi et eū crucifixerūt) Mistice in caluaria .i. mūdo psonalr crucifix⁹ est: et spūali ter in mēbris rei ⁊ hoīs quoti die crucifigit. Unde Apoca. xj. Et iacebūt corpa eoꝝ ī pla teis ciuitatis magne q̄ vocat spūalr sodoma et egipt⁹ vbi ⁊ dñs illorū crucifix⁹ est. Cal uaria igit mūdi ciuitas acci pit. Q aūt ipse crucifigat in mēbris veri hoīs: testis est ip se q̄ dixit ad Petrū. venio ro mā iteꝝ crucifigi. Tot igit ha bet hodie crucifixores: q̄t ha bet suoꝝ psecutores. Et ex eo qđ ipsemet dicit supra in. xxv q̄ diu vni ex minis meis feci stis: mihi fecistis. Atroci⁹ au tē ipm crucifigunt q̄ suos cru ci peccatoꝝ affigunt. ⁊ hoc tā to atroci⁹ q̄nto crux culpe q̄ crux pene atrocior est. Q aūt oēs illi qui in pctō sunt cruci fixi sunt: testat dñs osee. x. Cō fix⁹ es in vijs tuis. Aliter cru cifigit dñs vel cōfigitur qñ ei mīstroꝝ suoꝝ stipēdia subtra hunt. sicut ipsemet dicit p ma lachiam in. iij. Si affiget hō deū q2 vos cōfigitis me: ⁊ dixi stis. in q̄ configim⁹ te in deci mis ⁊ primitijs et in penuria vos maledicti estis ⁊ configit me gēs tota. Moraliter ꝓo pctōr cruci pctōꝝ suoꝝ affigi tur: dum p cōsuetudinē q̄si p quandā malleatōē pctōꝝ su oꝝ desideria velut claui eidē ꝓfūdi⁹ ⁊ arti⁹ īfigunt. Et adu latores etiam hmōi crucifixo res dicimus q̄ miseros pctō res pctīs suis q̄si clauis amo ris affigūt. Hi sunt atrocissi mi diaboli satellites ⁊ lictores tantoq3 atroci⁹ in pctōres cru cifigēdo seuiūt interius: q̄nto dulcius eis blādiunt exteri⁹. Christi ꝓo crucifixores q̄dā q̄dāmodo ecclie dei coci fue runt ⁊ vitulū illū saginatū et agnū pinguissimū veru cruc infixerūt: ⁊ pascēdo electoꝝ ce tui ad ignem assauerūt. Pe nitens ꝓo nō solū cruci pnie admouēd⁹ ē: sed assandus vt ex amore eidē se teneat. Quia ꝓo clauo q̄ pedes dñi crucifi xi sunt: sunt etiā innixi: virtus spei ī eo merito accipit q̄ et pe nitētē supportat ⁊ sustiet ⁊ cru ci pnīe immobilr adherere fa cit ⁊ tenere. In extensiōe bra chij latitudo charitat. In cō fixiōe ma[nu]ū pseuerātia ⁊ im mobilitas bñficentie ⁊ largi tat domini saluatoris. a qua nec ipos crucifixores exclusit ꝓ q̄bus in ipsa passiōe orauit

Sicut ergo vlteri⁹ brachia nequiuit extēdere: sic largiorē vel latiorē sinū charitatis nō potuit pādere. bñficentie etiā ⁊ largitiōis sue ꝯsideria fortissima pforatiōe manuū lucidissime demōstrauit. Nihil enī de bonis q̄ a patre accepat sibi retinere vel manib⁹ suis herere decreuit: q̄s ineffabilis sit charitas ⁊ largitas pforauerūt. De illo solo verū est ad lrām q̄ p nimia largitate man⁹ habuit pforatas. Tūc impletū est q̄d dr̄ in vlt. Prouerb. Man⁹ suas aperuit inopi ⁊ palmas suas extendit ad paupes. Tot⁹ igitur fodi voluit ager ille plen⁹ cui bñdixit dñs. sicut legitur Geñ. xxvij. et Esaie. ij. Abscōdere in fossa humo. Et ipe testatur in ps. Foderunt manus meas ⁊ pedes meos. Tot⁹ igitur fodi voluit vt nobis tot⁹ fructificaret. Tot⁹ assari voluit agn⁹ ille sacratissimus vt nihil ex eo crudū comederem⁹. sicut ipe pcepat in. xij. Exodi. Tot⁹ pati voluit vt totū eccie corp⁹ cōpassum doceret. Calicē passiōis totū voluit attīgere vt nihil de morbo in corpe remaneret ecclie. Totus etiā pati voluit vt totū veterē hominē crucifigeret ⁊ nihil in eo a culpa vacare ostēderet: sicut in corpe nihil vacauit a pena.

Penitētes etiā ī h̄ edocuit vt a sūmo vertice cogitatōis vsq̄ ad extremū pedē opatōnis totalr̄ eos occupet tormētum penitudīs. Eo igit̄ vsq̄ se extēdit infectō lāguoris. Sicut ergo tot⁹ dei fili⁹ abijt in pciū nr̄e redēptōis: tot⁹ ī sacrificiū nr̄e recōciliatōis: tot⁹ ī remediū nr̄e sanatōis: tot⁹ in cibū nr̄e refectōis. sic totū corp⁹ ecclie: vt vnusq̄sq̄ eū imitari volētium p⁹ ipm abeat put pfessiōi sue ꝯgruerit. Nihil ei aliō ē pnia q̄ penitēt̄ imo captiui redemptio ⁊ offensi recōciliatio ⁊ egrotant̄ sanatio ⁊ cibi suauissimi deo ppatio q̄si agni vel hedi ī veru pnīe assatio. q̄ male ꝯfixi sūt ī cruce sua q̄ nec p horā ī ea remanēt: q̄ tā sepe ꝯ ea decidūt: aut forte adō putridi sīt vt eos claua fa n̄ teneat. Heu q̄t videbis hmōi q̄ in sctō die pasceues cū xp̄o dño crucem ascendunt. sed in ipso die pasce ab ea p infirmitatem decidunt vel p violentiā se abrūpunt: Contra dei iusticiā faciunt q̄ de iusticia ⁊ iudicio penitētiali suspēsos depēdēt. q̄s h̄ ꝯtra forēsē iusticiā audeat attentare vt ab ea damnatos

atq₃ suspensos p̄sumat depen dere. Q̄d si videaꝛ indultum latronib⁹ visibilibus (licet nō sit) vt se de cruce post suspēsionem si possint eripiāt, nulli tm̄ ꝯcessum est vt latrones d̄ cruce depēdat vel deponat. Hāc iniuriā diuine iusticie et iudicio irrogāt q̄ a pagenda pnīa q̄libet mō penitētes abstrahūt ꝛ auertūt. Illos em̄ de cruce pnīe cōtra dei iusticiam ꝛ iudiciū deponunt, horribilr̄ autē ꝛ miserabiliter in cruce sua pendent: imo totalr̄ in ea con fixi et extensi sunt. Quidā em̄ solam manū alteram in cruce sua affixam habent: toto residuo corpe extra crucem positi, q̄dam solo capite, q̄da₃ solo pede. Hi sunt q̄ vl̄ particulariter tm̄ penitent, vl̄ partem solā discipline: aut religionis quā p̄fitētur habitu solūmodo seruāt. Hi nō attendūt ꝙ christus dn̄s tot⁹ in cruce pependerit, nec aduertere volūt ꝙ patibula nō latronū membris q̄ magis mutilatiōe indigent, sed ipsis latronib⁹ erigūtur. Alij ꝟo incuruati nō extensi in patibulis suis pēdent Hi sunt q̄ tribulatōem penitentie seu discipline: seu cruc; alterius cum tristicia sustinēt: cum poti⁹ spe erigere se deberent: ꝛ malcari ꝛ gaudio dilatare. Hoc ē em̄ qd̄ oīno suadet doctrina xp̄iana sc₃ in tribulatōe leuare caput et se per spem erigere ꝛ gaudio dilatari. Vn̄. In tribulatōe dilatasti mihi. Et dn̄s Lu. xxj. His aūt fieri incipiētib⁹ leuate capita vestra. Et apl̄s in. xij. ad Ro. Spe gaudētes: in tribulatione patiētes. Qui igiꝛ incuruanꝛ tristicia: ad extensionem xp̄i dn̄i respiciāt ꝛ dilatationem, de qua ip̄emet dicit. Dinūerauerunt oīa ossa mea q. d. adeo in cruce extēsus su₃ vt ossa mea dinūerabilia apparerent Nō est igiꝛ imitator dn̄ice crucis q̄ passus incuruaꝛ tristicia atq₃ ꝯtrabiꝛ. Vestigia igiꝛ dn̄ice passiōis seq̄nda sunt sicut dicit Petr⁹ in. ij. p̄me canonice sue Christ⁹ passus est p̄ nob vobis relinq̄ns exemplu₃ vt seq̄mini vestigia eius. Q̄ aūt nudus pependit indicat: q꞉ in illo miscōie sue cōmertio q̄ p̄cio suīp̄si⁹ mundum mercabaꝛ: noluit estimari ex phaleris: ꝛ ꝙ solus in statera crucis appendere sufficiebat mundi p̄cium, ꝛ q꞉ nō ali

ud recōciliatio nostra require bat q̄z oblationē eius ꝛ sacrifi um. Nudū igit̄ se obtulit dei patris aspectui, gratissimū q̄- dē spectaculū qꝛ ꝑ seipm̄ deo prī erat acceptabilissim⁹ Vñ ꝛ apl's in. vij. ad Heb. Acce- dens ꝑ semetipsum ad deū. Mistice xp̄o nudus pependit qꝛ veste ꝑori. i. iudaico ppl'o ꝑ infidelitatē nudatus erat. nec dum nouā vestez. i. ecclesiā de gentib⁹ sibi texuerat. Mora liter xp̄o sicut supra diximˀ q̄li ter reprobi in cruce ꝑsentium tribulationū iā pendeāt: ꝛ in cruce infernali pendere debe ant īsinuat. Quantūcūq̄z eniz vestib⁹: auro ꝛ gēmis hic opi- re se imo exornare studeāt. nu di tñ pendēt hic ꝛ pēdebūt in nouissimo. vn̄ Job. xxiiij. Nō sunt tenebre ꝛ nō est vm bra mortis vt abscōdant̄ ibi q̄ opant̄ iniq̄tatē. Et eiusdem xxvj. Nudus est infernˀ corā eo. ꝛ nullū est opimētū ꝑditio ni. Itē Esa. lix. Tele eoꝝ non erunt in vestimentū: neq̄z opi ent̄ opib⁹ suis. Docent̄ autē fideles vnusquisq̄z ī cruce sue ꝓfessionis debere pēdere. Si cut ḡ nos sumˀ q̄ delinq̄mus sic nosipsi crucifigendi sumˀ. et nosipsos nō nostra deus a nobis req̄rit. Nō em̄ pōt deo gratū vl' acceptū offerre sacri ficiū q̄ se nō obtulerit. Nihil igit̄ nobis ꝛ cruci nostre īter- ponēdū est. hoc est nec arma- tura nec vestis. sed e ꝓprio no- bis ꝛ īmediate aptāda ē. Ve ste ḡ pendentes iniuriosi sunt carnificib⁹. qꝛ eoꝝ sūt iure car- nificij sui vestes damnatorū. Qui pniāz vult agere et vestē pctōꝝ nō exuit: nō nudus sed vestitus q̄rit pēdere. Ve aūt illis q̄ꝝ sola vestis in cruce eo rū pendet: q̄les sunt monachi et clerici q̄daz q̄ꝝ vestes ī cru ce sunt ꝑ similitudinē ꝛ figurā Vestē ḡ crucifigūt q̄ oīno ni- bil delīq̄t. et latrones hoc ē se ipsos ad latrocinandū ampli us abire sinūt. Interrogo te frat̄ q̄d meruit cuculla tua q̄ brachijs mutilata est Sil'r et flocˀ q̄ capite trūcatˀ est: Re- spōdebis ꝓculdubio q̄ nihil meruerūt. sed q̄d tu ipse meru eris et q̄ntuz teipm̄ punire de beas ꝑ singl'a hm̄ōi cōmoue- ris. Erubesce tantā districtō nem exercere in ipa signa vt si gnificet. ꝛ in teipm̄ q̄ deliqui- sti eā nō exercere vt emenderis Sz vt diximus sufficit eis in

ipsam vestē iusticiā mendaciter exercuisse. Hi sūt q̄ sic volunt illudere dño, quēadmodū michol vxor Dauid illusit sauli patri suo. in. xix. Regum pmi. Cū eñ dauid q̄rerẽ ad mortē: tulit statuaȝ ꝛ posuit super lectum dauid. ꝛ pellē pilosam caprarū posuit ad caput eius ꝛ opuit eam vestimentis Ab vnoq̄q; igit̃ hoīm p̄t q̄rere dñs. q̄re illusisti mihi ꝛ dimisisti inimicū meū. i. veterē hoīem vt fugeret. Quēadmodū eñ michol p veritate silitudinē falsam exhibere voluit. sic ꝛ isti q̄si deū fallere possint inopinabiliori etiā mēdacio deū circūuenire velle vidētur. Quid aūt dicem⁹ de his q̄ crucē nō ad mensurā suam sibi aptare studēt. sed cruciculas sibi ꝯficiunt q̄ vix etiā appendendis muscis sufficerēt. Hi ꝓ nō latronib; patibula sed poti⁹ pulicibus et muscis apte parare videñ. Hi ꝑcul dubio mensurā suam nesciūt Debent eñ cōprehendere cū oībus sanctis q̄ sit latitudo et lōgitudo ꝛ sublimitas ꝛ ꝓfūdum. s. sapiē dei sublimitas. lōgitudo spei. latitudo charitis, ꝓfundū humilitatꝭ: q̄ q̄tuor dñice crucis brachia euidēter ostendūt. Per ꝯtrariū igitur scire debent mensurā suā. ꝓfunditatē scȝ abissi in quam decident. abissi dico siue pene purgatorie: siue gehēnalis pene. et sublimitatē supbie in q̄ euanuerunt. vbi eos manet casus irrepabilis a q̄ nō adījcient vt resurgant. et longitudinē tormentorū quā meruerunt: q̄ finem nō habet. Et latitudinē p̄sentis felicitatis in quā seipsos sparserūt. His ḡ q̄tuor crux pnie ꝛ disciplīe cōmēsurāda est ꝛ coaptāda. Potest ꝛ indicare nuditas dñi saluatoris euidētiā ꝛ manifestationē pnīe ꝛ disciplīe. Euidēter ꝛ manifeste vtraq; ꝛ agenda est ꝛ seruanda. Husq; eniȝ abscōdunt̃ patibula sed in locis eminētioribus erigunt̃ vt palā oīb; appareāt. ꝛ null⁹ iudicū in abscōdito ponit latrūculos aut malefactores alios sed in publico et in palam. vt pena coꝝ sit alījs terroris spectaculum ꝛ deuitādi silīa documētū. Qd̄ totum ꝯtra illos dicim⁹ q̄ tm̄ in abscondito penitentiā agere volunt. Hi sūt q̄ vestiti pendent in cruce penitentie: q̄si eñ q̄daȝ veste cō

munis se cōuersatōis operue runt similitudīne: timētes cru cis sue obprobriū qd erat eis potius amplectendū. Qui au tē vltra mēsurā suam crucis si bi parant patibuluz: attēdant quia xps dñs portare potuit crucē in q postmodū est suspē sus & cōfixus quasi metiret vi res suas in portando. Seq; tur (Et cū eo alios duos hinc et inde) ꝑm Johannē (mediū aūt Jesum) Duo latrones iu xta misteriū duo populi sunt īter q̄s medi⁹ dñs iesus cruci figit qui ꝑ salute vtriusqꝫ cru cem ptulit. sed alter in ipa cru ce tremit & confitet & orat & sa lut⁹ pmissionē ab illo obtinet & hic gētilis ppl'us. Reliquus aūt. i. iudaicus ppl'us: & cruci fixo domīo īsultauit et adhuc blasphemus pmanet. Uel ali ter totū gen⁹ humanū in cru ce pñt⁹ miserie esse manifestū est: sed potius ps ei⁹ a dextra parte dñice crucis crucifixa ē que p psentiū flagellor disci plinā erudit ad hūilitatem et fidē suscipit & xpm dñm inte gre cōfitet. hec est pars electo rum cui de ipsa cruce sua salu tem xps dñs repromittit & q̄ si testamento legat: & ipsa mor te sua testamentū pacis & salu tis eidem cōfirmat. Reliqua ꝑo pars a sinistris crucifigit. et sicut supra dixim⁹ ipm nec crucis sue patibulū humiliat aut erudit q̄n potius de ipsa cruce sua insultare non cessat domino dict⁹ vel fact⁹. Mo raliter ꝑo in medio crucifixo rum: crucifixus domin⁹ Je sus in medio penitentiū peni tentiam esse agendā: et in me dio disciplinatorum discipli nā esse seruandam docet. Ali as em̄ lesionem et scandalum aliorum et periculum ꝓprium non effugiet. Unde Ecci. xiij Omnis caro ad similē sui cō iungetur & oīs homo simili si bi sociabit. Et iter. Sic cōi cabit lupus cū agno aliqn̄ sic pctōr iusto. Et iter. que cōica tio sctō homī ad canē. Sil'r & eiusdē. xxvij. Uolatilia ad si bi silia cōgregant. Et Sene ca. Nihil tā fugiendū q̄ȝ dissi miliū societas. Quia ꝑo duo cū xpo dño crucifixi sūt mo raliter nobis insinuat mūdū et carnē nos nobiscuȝ debere crucifigere. sic docȝ apl's pmo d carne i. v. ad gal. Qui āt xpi sunt carnē suā crucifixerūt cū vicijs & ꝯcupiscētijs. Et in se

quenti eiusdē,p quē mihi mū
dus crucifixus est ꝛ ego mun
do. Caro igiť velut latro vnꝰ
cruci discipline affigēda est a
dextris,qꝛ ei salus ꝑmittiť:et
ei veraciter dicit spūs crucifi
xus:hodie mecū eris in ꝑadi
so.Hodie:q̄ vtiq; est dies glo
rie:cuius diluculū gratia pre
sens est. Diluculū em̄ ad diez
ꝑtinet ꝛ de die esse videť.Ca-
ro aūt nō nisi crucifixa hono
rat spūm aut eidē obsequiť. si
cut ꝛ latro dexter in sola cru-
ce legitur dn̄o credidisse ꝛ ho
norē eidē ꝯfessionis ibidē so-
lūmodo impēdisse.Sic ꝛ ca-
ro ante crucifixonē sꝑ rebellat
aduersus spūm Crucifixa ꝟo
ꝛ ꝑ disciplinā edomita ꝛ sub-
acta:ꝛ si nō voce humili: tn̄ ꝛ
māsueto obseq̄o de regni cele
stis cōione ꝛ participio depre
cať. Latro ꝟo sinister.i. mun
dus:cuius ꝛ gaudiū est soluz
p̄sentis felicitatis illusio atq;
mendaciū xp̄o factis insulta-
re nō cessat ꝛ crucē eiꝰ irridere
Uerbis aūt xp̄o dn̄o in suis
adhuc hic crucifixo,hoc ē cru
cem eius ꝑ imitationem por-
tantibꝫ: exprobrare nō cessat:
miseros eos iudicās q̄ tꝑalis
miserie cōpendio lōgitudinē
infernaliū suppliciorum redimūt
ꝛ mūdane istiꝰ vanitatis imo
illusiōis nocturne somnio dū
eam abijciūt: eternā felicitatē
mercanť. In medio ḡ duoruz
latronum crucifigiť spūs qui
in medio carnis et mūdi cru-
cifixorum tn̄ crucez sue ꝓfessiōis
sustinet. Crux ḡ carnis vt di-
ximus disciplīa est,de q̄ mul-
ta iam dixim̄ꝰ. Crux ꝟo mū-
di calcatio est ꝛ cōtemptus il-
lius. et sunt velut eius q̄tuor
brachia hic. Primū est cogi-
tatio falsitatis et vanitatis illi
us,et est brachiū illō velut ra
mus p̄cisus de ligno scientie.
Secūdū brachiū est ꝛ dextrum
desideriū eternorum.sup oīa em̄
mundi amorē in nobis morti
ficat amor eternitatis. Terci
um ꝟo brachiū scz sinistrum
aspernatio ꝛ cōculcatio ꝑ con
temptū vilitatis ipsiꝰ. Quar-
tum ꝟo brachiuz ꝛ principale
huius crucis lignū qd̄ totum
mundi supportat patibulum:
mortis meditatio est: et viuax
illius memoria. Facile em̄ vt
ait Hiero. cōtemnit omnia q̄
se semꝑ cogitat moriturū. Si
q̄tuor virtutibꝫ his seu donis
p̄ditus fueris :nō solū crucez
ꝛ patibulū mūdi in teipso ere-

pisti. sed etiã illũ crucifixisti, et adeo tibi crucifixus est: vt ad te nec manũ nec aliud moue/re audeat seu valeat. Nec põt oĩno ad te accedere sed q̃si fi/xus ⁊ mortu⁹ in isto teneť pa/tibulo. Q si adhuc tibi ꝑ co/gitatiões loquiť suggerens se aliq̃d eẽ qð amari ⁊ expeti de beat. hoc em̃ ⁊ ꝑ ipsas vanas cogitatões nobis plerũq; lo/q̃tur ⁊ ꝑ linguas hoĩm mun/danorum. Time cogitatiões istas velut rugitũ bestie seuis/sime. est eniʒ crudelior ceteris bestijs amor mũdi. sicut dicit Aug⁹. sup. xiij. ad Ro. Tunc ergo ꝑmũ mortuũ esse mũdũ agnoscito: cum rugire desierit fera ista pessima: siue ꝑ cogita tiones siue ꝑ fauces hoĩm q̃s forauit. Restat igiť vt eã mor tifices vt saltẽ in te rugire de/sinat. Q si ⁊ hoc nõ preuales esto tñ eideʒ cũ ap̃lo crucifix⁹ ⁊ etiã mortuus vt eã nõ audi as nec videas. hoc ẽ suggesti/onibus ei⁹ nullaten⁹ credas. Falsissima em̃ sunt oĩa q̃ sug gerit. Q si hoc nõ valuerꝭ: sal tem teip̃m de cruce nõ depo/nas. nec clauos sanctoꝝ desi/derioꝝ q̃bꝫ teneris auellas. fi/xum te tene imo cõfixuʒ vt ad ip̃m nullatenus mouearis. et illi ꝑ ꝯcupiaʒ nõ appropinq̃s In hoc ḡ mundo crucifixi su mus ⁊ mortui ⁊ ipse nobis. et q̃cq̃d viuit in nobis mortuuʒ est ⁊ ecõuerso mũdo: intellige in eo ꝙ mũdus est. hoc est in maligno positus. sicut scribit Joh. in. v. ꝑme canonice sue.

Sequiť (Scripsit aũt ⁊ ti tulum Pilatus ⁊ posuit super crucẽ.) Math. aũt ita habet. (Et iposuerũt sup ꝑ caput eius causam ipsi⁹ scriptã Hic ẽ Je sus nazarenus rex iudeoruʒ) Recte dicit Math. imposue runt sup ꝑ caput ei⁹ ⁊c̃. Hec em̃ erat cã quare patiebať ⁊ mo/riebatur. quia scʒ ipse erat Je sus. i. saluator. ⁊ nazarenus. i. floridus vel mũdus vł vnct⁹ vel virgultũ. et q̃a erat rex iu/deoꝝ. i. recognoscẽtiũ siue cõ/fitentiũ. Quia em̃ saluator qð est nomẽ officij ex officio ha/bebat etiã ꝑ mortẽ saluare: cũ salus suoꝝ mortẽ ei⁹ req̃reret. Mortẽ igiť vt fideiussor pro mũdi saluatiõe exoluit ⁊ q̃si ꝓ latrone iã iudicato ⁊ damna/to iudex ip̃e misericordissim⁹ subijt. De fideiussione ipsius Esa. xxxviij. Dñe vim patior: responde ꝓ me. Et ipsemet in

ps. Que nō rapui tūc exolue-bam. Et iterū. Eccl. xxix. Gra-tiā fideiussoris ne obliuiscaris dedit eīm p te aīam suā. Et q2 mūdus ideo velut agn⁹ īma-culat⁹ p mūdi recōciliatōne a deo patre sacrificiū in odorez suauitatis suscept⁹ est. Sicut et de eodē dicit pater. xlij. Esa ie. Ecce seruus me⁹ suscipiam eū: electus me⁹ cōplacuit sibi in illo aīa mea. Et ipsemet de se in ps. Holocaustū z p pctō non postulasti, tunc dixi: ecce venio qui solus p totius mū di peccatis ꝓpiciatio z sacrifi-cium esse sufficio. Deinde q2 vnctus primū in sacerdotem ex debito sacerdotalis officij offerre debuit saltē aliq̄d mu-nus z hostiā. Oīs eīm pōtifex vt ait aplus ad Heb. viij. ad offerēda munera z hostias cō stituit. Vñ z necesse est eū ha bere aliq̄d q̄d offerat: Pro in sufficientia igit̄ sacerdotū: sa-cerdos ipse dei filius cōstitu-tus est. z p sufficientia cetera-rū hostiaꝝ factus est ipse ho-stia sacratissima q̄ p spm̄ scm̄ semetipm̄ obtulit īmaculatuz deo. Quia xp̄o rex siue vnctus in regez: ad ipm̄ merito ptinu it decertare p regno, et maxie p regno eterno: cui⁹ nō erit fi-nis: etiaz cū tpalis vite sue pi-culo. Recte ergo dictū est ab euāgelista Matheo q2 (impo suerūt sup caput ei⁹) zc. Cau-sam eīm passiōis ei⁹ z mortis: assumptū saluādi officiū et sa cerdotale siml' z regale mīsteri um: pia fides esse nō dubitat. Q̄d aūt Joh. dicit q2 (scrip sit titulū pilatus z posuit) reuera recte notauit titulū q̄ liber grē z liber testamēti noui z eterni id est crux ipsa vel passio eius que totā gratie eruditionē cō tinet: titulatus est z illūinat⁹. Attēde titulū: et toti⁹ libri in-tentionē intelligis, sicut z iam p parte exposuimus. Hūc au tē titulum Pilatus, i. os mal-leatoris q̄ fabricatus est auro rā z solē: scripsit. et sup crucez posuit. q2 ipse solus passionis sue misterijs titulū fidei q̄ in-telligeret̄ imposuit. Q̄d autē trib⁹ linguis titul⁹ ille script⁹ est: apte significat: q2 trib⁹ illis generib⁹ hoīm aditus pande bat̄ ad ītelligēda misteria pas siōis: z salus etiā p istā pstaba tur. Moral'r xp̄o iudex pnīa lis sup caput penitēt̄ hoc est intētionē titulū debet scribere vel sup intellectū fidē. Fides

em̄ titulus est toti⁹ xp̄iane reli
gionis ⁊ illūinatio q̄ ipsa xp̄i
ana religio tēdat apiens. et q̄
cā ⁊ q̄s finis et q̄ materia eius
dē sit in intellectu seu intētōne
penitētis scribēda est ipsi⁹ sa-
cramēti pnīe fides. Vel idem
hic ipse titulus.s. vt intēdat p
ipam pniam seq̄ Jesum naza
renū regē iudeoꝝ. Vel vt in-
tēdat sibi pstari salutē ⁊ mun-
diciā ⁊ vnctōe3 grē ⁊ regnum
eternū. Hoc igitur addiscere
debēt iudices pniales siue cō
fessores vt in capitib⁹.i. cordi
bus vel intētōib⁹ seu fide pe-
nitentiū firma credulitate ista
scribāt. Alioq̄n crux pnīe nō
habet titulū. ⁊ iō deest ei q̄rtū
brachiū qđ sibi vendicauit ti
tulus. S3 ⁊ sine titulo isto pe
na q̄dem sustinet sed pnia nō
agit. Silr ⁊ cā ipsius penitē-
tis iuxta verba Mathei sup
caput.i.sup intellectū eius po
nēda est scripta. ⁊ hoc memo-
ria firmissima. Causa aūt ista
pctōꝝ suoꝝ vniuersitas ⁊ eter
na eius recuptōem intēdit fe-
licitas. Hec igit duo q̄si q̄dā
crucis.i.pnīe sue titulū ⁊ cām
in ip̄o cruc vertice.i.pnīe ini
tio seu capite scripta debet ha
bere q̄ penitet: vt crebra reme
moratiōe ea ipse legat. queād
modū ille qui dicebat. Pctm̄
meū ꝯ me est sp. Et hoc trib⁹
linguis. q2 ī corde ei⁹ debet eē
scp̄ta cā ei⁹ p memoriā et ī ore
p ꝯfessionē ⁊ in ope p lugubri
tatē siue lamētatōis hūiliatio
nē. Siue ī trib⁹ virib⁹ aīe. In
p̄ma q̄ est rōnabilis p reme-
moratōem vt dixim⁹ In secū
da q̄ est ꝯcupiscibilis p dolo-
rem ⁊ lamētatiōem. In tercia
id ē irascibili p irā ⁊ detestatō
nē. In his em̄ trib⁹ q̄si tripli-
ci scriptura euidenter pctā le
gunt hoc ē ꝯgnoscunt. Vna
tm̄ lingua cām suam scripta3
habet: q̄ ea q̄dem recolit s3 ea
mīme luget vel detestat. At
tendendū aūt est q2 titulū illū
salutis ⁊ vnctōis et regni: cru
cis extremitas et ꝑtex obtinu
it. q2 nō cruciat⁹ ipse salutē ob
tinet. s3 intētio ⁊ finis illi⁹. Ti
tulū sue dānatōis cruci sue in
scriptū portant de quibus di
cit dn̄s in. ix. Jere. vt iniq̄ age
rent laborauerunt. Silr ⁊ illi
q̄ quasi fures ⁊ homicide pa
tiuntur. hoc est: p suis sceleri-
bus nec passiones etiam me-
ritas patienter sustinent. Qui
aūt vt xp̄ian⁹ h̄ ē vel p ipso ti
tulo xp̄ianitatis a fidei psecu

toribus aut alijs pia intentio
ne xp̄m dn̄m sua cruce sequit̄
Et hoc est qđ dicit petrus in
iiij. p̄me canonice sue. Nemo
vestꝝ patiat̄ quasi homicida
aut fur. aut maledicus: aut ali
enoꝝ appetitor. si aūt vt xp̄ia-
nus nō erubescat. (Rex aūt rex
iudeoꝝ. i. cōfitentiū aut reco-
gnoscentiū xp̄s dn̄s a pilato
scribit̄. recte quidē. qꝛ eni̇̄ nō
ꝯfitent̄ nec recognoscūt. i. nō
cognoscūt intellectu nec reco
gnoscūt affectu xp̄m: dn̄m re-
gem hn̄t diabolū. sicut habet̄
in. xlj. Job. Ipse est rex super
oēs filios supbie. Et. ix. Apo
cal'. Locuste habebant sup se
regē angelū abissi. cui nomē
hebraice abaddon. grece aūt
apollion. ꝛ latine hn̄s nomen
exterminās. Locuste q̄ꝝ vola
tus cito decidit sunt reprobi.
q̄ ad hoc eleuant̄ vt decidant
Sequit̄ in verbis Johānis
(Hūc ergo titulū multi iude-
orū legerunt. qꝛ ꝓpe ciuitatem
erat locus vbi crucifix⁹ est Je
sus. Dicebant ergo: noli scri-
bere rex iudeoꝝ, sed qꝛ ip̄e di
xit: rex sum iudeoꝝ) (Ponti
fices iudeoꝝ legerūt tituluȝ et
mutare intendūt: manifeste si
gnificat: quia fidē ꝯuertere co
nant̄ ꝛ gl'iam crucis ꝛ xp̄i re-
gnū euacuare. sed manet scri
ptura imobilis ꝛ stat gl'ia cru
cis: qua etiā frōtes regū ꝛ im
peratoꝝ titulant̄ ꝛ fideliū mē
tes illūinant̄ et insigniunt̄ vt
dei domus vt tēpla vt dom⁹
religiose. Nunc aūt reuerta
mur ad ꝟba Mathei q̄b⁹ di
cit insultatōes ꝛ obprobria q̄
dn̄o i cruce pēdēti exprobrāt.
(Pretereūtes inq̄t blasphe
mabant eū) Recte dicit p̄tere
untes. qꝛ reuera p̄ter viā que
xp̄s ē eūtes. p̄terit eni̇̄ oīs qui
p̄ter eum vadit. (Et blasphe-
mabant eum mouētes capita
sua) quoꝝ typū gerunt oēs
reprobi ꝛ mūdi amatores eo
ipso ꝗ p̄tereūtes sunt. hoc est
p̄ter viam euntes. p̄tereūt eni̇̄
cum p̄tereūtib⁹ ꝛ trāseūt cū re
bus transeūtib⁹. ꝛ ad xp̄m do
minū q̄ in oīb⁹ penitētib⁹ ꝛ di
sciplinatis: imo general'r chri
stianis in cruce pēdet. ad hec
eni̇̄ pēdere se reputat: nō q̄deȝ
ꝑsonal'r sed cōione charitatis
q̄ sua sunt oīa q̄ suorū sunt. sic
iā sepe dixim⁹. Hi ḡ blasphe-
mant eū in suis. licet speciali-
ter ad hereticos: iudeos: pa-
ganos illđ spectare videat̄ q̄
crucifixū adbuc blasphema-

re nō desinūt. xp̄m tn̄ in cruce pēdentē blasphemāt: q̄ cūcꝗ q̄ libet mō tribulatos irrident: maxime si christiani fuerint q̄ tribulant. Simil'r ꝛ q̄ de tribulatione alioꝝ ex malignitate gaudēt. Qd̄ ꝑo sequit (mouentes capita sua) reprobis optime ꝯgruit. q̄ capita sua. i. corda in reb⁊ mobilib⁊ et transitorijs defixerūt. Et ideo cū eis necesse hn̄t vt moueāt capita sua. i. corda. mot⁹ hm̄ōi ē cōcussio capitis q̄ signum est vesanie ꝛ furoris. caput enim qd̄ totū residuū moderat ꝛ regit: in motu decet esse cōpositissimū. q̄nto ḡ forti⁹ ip̄m coe tanto ei⁹ puidētie ꝛ impio cetera oīa subiecta sunt. Qd̄ autem xp̄s dn̄s respōdisse nō legit blasphemātib⁊: tria nobis insinuat. Primū q̄ nulla habenda est disputatio vl' altercatio cū insanis ꝛ mēte capt. Secūdo q̄ in tribulatōe orationi ꝛ grār ūactiōib⁊ poti⁹ vacandū est. Tercio q̄ in certamine martirij aut etiā alteri⁹ tribulatōis tota diligētia imo total'r docuit esse victorie insistendū. Dū em̄ gleba corpis p tormēta astringit. dū gladius hostilis dolorib⁊ passionū ip̄am aīam vulnerat. q̄d stultius q̄ vl' ad modicū seip̄m a repugnatōe ꝛ defensiōe suspēdere. gladiū tribulatiōis gutturi tuo hostis admouit: et tu de furiosoꝝ cogitas deliramētis. Qd̄ aūt subdunt (Vach q̄ destruis tēplum dei et in triduo illd̄ reedificas) Veꝝ q̄dē est qd̄ ipsi subsannāt. q̄ tēplū dei hoc est corp⁹ ꝓpriū nō agēdo q̄dē ip̄e destruebat. sed destructōe ꝛ dissolutōe ab aīa spōte suscipiēdo ꝛ approbādo ꝛ in triduo illud idē reedificauit: dū tercia die gl'iosum illd̄ fecit. Et general'r istud verū est. q̄ neminē i dei tēplū xp̄s dn̄s edificat quē nō pri⁹ q̄ ad veteris hoīs edificiū destruat. sicut exp̄sse de illo ꝓpheta uit sctūs symeō i. ij. Lu. dicēs Hic erit i ruinā ꝛ resurrectōe mltoꝝ. Qd̄ aūt dicūt (salua temeip̄m) vox diliratiū ē. q̄si tūc ip̄e ꝑdiret q̄ vestē veterē h̄ est vetustatē penalitat deponebat vt gl'iā nouitat assumeret. Has exprobratōnes ꝓui dere videbat Jer. ꝓpha. i. xiiij Quare inq̄t futurus es velut vir vag⁹ ꝛ fort q̄ nō p̄t saluare: Hoc ē igit qd̄ suadere nitebant p ora blasphemoꝝ. de

mones scz vt semetipm salua ret: q̄si puidētes iam q2 mors eius salus erat electoꝝ et vole bant granū in terra cadēs nō mori vt solū maneret. Juxta illō q̄d legit in .xij. Joh. Nisi granū frumēti cadēs in terra mortuū fuerit ꝛc. Nolebat di abolus solui p̄ciū redēptiōis nr̄e vt captiuos nos in sempi ternū detineret. Uolebat au ferri sacrificiū nr̄e recōciliatō nis vt iōffēsos sp ei fuire lice ret. Nolebat bibi calicē passi onis ꝛ antidoti: q̄ oē venenū ei⁹ expurgādū erat. Escā mor dere cepat hūane .s. nat̄e i xp̄o dn̄o ꝛ hamū q̄ capiebat̄ sētie bat: et iō moliebat̄ fauces re trahere. Mare rubꝝ .i. xp̄i sā guinē sup se iundās videbat: ꝛ īminentē sibi submersionē e xp̄io cernebat. ꝛ iō siccatōem ei⁹ atq3 diuisionē ꝑcurare stu debat. In certamie illo infe riorē se cōspiciens p blasphe mos de pace tractabat. Et si diligentius v̄ba ista blasphe mātiū attēdant̄: oīb9 eis malū motū vt vulgo dr̄ dicebat di abolus. dū eī de cāpo certa minis fugere procurabat: ꝛ a certamīe plane desistere vole bat: q̄d aliud q̄z victū se ꝯfite bat ꝛ xp̄m dn̄m esse victorem sed clauatos pedes habuit et clauatas man⁹ vt n̄ effugeret et claui illi ꝯ illū xp̄o dn̄o fa cti sunt claua q̄ illū ꝯtūderet. (Si fili⁹ inq̄unt dei es descē de nūc d̄ cruce) Pro liberatōe sua satagebat diabol⁹ q̄ i cru ce ꝯfix⁹ pēdebat ꝛ xp̄i sanguīe mergebat̄ velut diluuio mar̄ rubri. sic supra oñdim⁹ ex .xv Esa. Ipa eī suspēsio dn̄i sal uatoris in cruce: precipitatio erat diaboli. sic legit̄ i eodem Esa. Precipitabit mortē in sē piternū. Et ipsa clauatio ma nuū dn̄i saluator̄ allisio erat manuū diaboli. sic ibidē legit̄ his v̄bis Et humiliabit glīaz ei⁹ cū allisiōe manuū ei⁹. Hoc ē qd̄ dicebat apl's i .ij. ad Col̄ Et ipm cyrographū tulit de medio: affigēs illō cruci: expo liās p̄ncipat⁹ ꝛ ptātes trāsdu xit ꝯfidēter palā triūphās eos in semetipo. Nolebat sangui nē fluere diabol⁹ q̄ iā videbat nr̄e dānatiōis snīaz eē delēdā atq3 cyrogꝑhū q̄ libꝝ gr̄e ꝛ te stamētū et̄ne btitudis scriben dū fiebat fidelib9: ꝛ extiguēdū eē pctōꝝ qd̄ ille isufflare n̄ ces sat incēdiū: ꝛ diluēdas eē sor des pctōꝝ ꝛ caracteres sue tur pitudis: titulosq3 ꝛ isignia sue dānatōis. Per silē3 suggestio

nē mlt' suggessit descēdere de cruce diabol⁹: vl' pnie vl' discipline: qi d cetero n̄ eēt eis necessaria. eo q eis p̄terita merita ad salutē sufficerēt. ⁊ q̄tidie idip̄m suggerit ⁊ icautos seducit. Nusq̄ȝ eīn alibi sal⁹ ē xp̄iano nisi i cruce. Ad crucē ei n̄ ē fas accedere diabolo. vn̄ ⁊ solā crucē et aquā bn̄dictā vulgo dr̄ tiet diabol⁹. Hmōi igit̄ hoīb⁊ suadet arcē sue mūitōis relinq̄re: ⁊ ab vrbe sue fortitudis eos nitit̄ abducere. Quotiēs igit̄ talia eis suggerit diabol⁹: remīscant̄ xp̄m dn̄m nullis hmōi suggestiōib⁊ pmotū vt d cruce descēderet. Mirabil'r autē allegabat ꝯ se p eos diabol⁹ dicēs (Si fili⁹ dei es descēde d cruce) q. d. si fili⁹ di es: mādatū di p̄ris ne ipleas: ⁊ p regē ei⁹ ⁊ hereditate tua reuocāda ⁊ repanda certare de fine. q̄si dei fili⁹ p̄ter mādatuȝ di p̄ris crucē potuerit ascēdisse. (Et p̄ncipes sacerdotū illudētes cū scribis et seniorib⁊ dicebāt. alios saluos fec̄ seipsuȝ n̄ p̄t saluū facere. si rex isrl' ē descēdat nūc d cruce ⁊ credim⁹ ei. cōfidit i deū: liberet euȝ nūc si vult. dixit eīn q̄ fili⁹ dei sum) Ad h̄ tota diaboli tēdit orō vt potētiā xp̄s dn̄s exerat ⁊ op⁹ hūilitat' q̄ diabolū ꝯculcabat relinq̄t. (Si rex isrl' ē d. nūc d cru. ⁊ cre. ei) Mira stulticia (si rex isrl' ē) desistat certare p isrl' et cedat hostib⁊ ei⁹ vt sit eis isrl'i dissipatōeȝ ⁊ captiuitatē. (si rex isrl' ē) dimittat sceptr̄ qd vtiq̄ȝ crux ē: sic̄ s oñdlm⁹. (si rex isrl' ē) dimittat baculū in q̄ p isrl' pugt velut xp̄ugtor ad saluādū. Qd āt dicūt (⁊ credi⁹ ei) pūersissime dic̄t. q. d. credi⁹ ei q̄ fili⁹ di ē: si p̄ris d'sistat iplere mādatū. q v̄bo seq̄t̄. (Idip̄m āt ⁊ latrones q̄ cū ipso crūcifixi erāt iprop̄abāt ei) ab initio q̄ dē factū ē istd. Sȝ xp̄o dn̄o miserāte alt' tādē visitat⁹ ē. Nota q fidē suaȝ nō vt donū offerūt imo neq̄ȝ vt fidē ȝ sub cautōe miracli ⁊ p ea toti⁹ mōi p̄ciū expetūt. mors eīn dn̄i saluatoris quā ipi p fide sua expetūt toti⁹ mōi p̄ciū est. volebāt igit̄ iestiābil'r in ꝯctu illo ⁊ negociatōe circūuenire eū. ⁊ h̄ ē qd ipe p̄dixerat Osee xj. Circūuēit me effraiȝ i neg. ⁊ in dolo do. isrl'. Sȝ reuertamur nc̄ ad v̄ba Jo. (Milites g̃ inq̄t cū crucifixissēt eū accepert̄ vestimta ei⁹ ⁊ fecert̄ q̄tuor ptes vnicuiq̄ȝ militi ptē ⁊ tūicā Videt̄ plāe q̄nq̄ȝ vestimta habuisse. tūicā. s. ⁊ alia q̄tuor. nul

lo em̄ mō videri pōt palliū in
q̄tuor ptes diuisum. eo q̄ q̄li-
bet pars ei⁹ esset inutilis par-
tientibꝫ. Idē est manifeste vi-
dere de capa ꝛ colobio siue su
ptunicali ꝛ linea: si forte ꝛ line
am habuit. Quia igit̄ sup his
sacer text⁹ nobis nihil deter-
minat. nihil scripture sctōꝝ
edisserunt: q̄sq̄s ꝛ capā habuis
se credat̄ quā ꝛ q̄dam habere
se dicūt. Palliū vero ꝛ collobi-
um siue suptunicale et vestē li
neaꝫ ip̄m habuisse verisil'e sit.
Sup hoc tn̄ nihil temere dif
finire presumim⁹. p̄sertim cuꝫ
ꝛ genera vestiū tpis illi⁹ ꝛ mo
rem regiōis penit⁹ ignorem⁹.
Vestimēta g̊ mistica illi⁹ q̄ꝝ
veritas ex pte nobis innotuit
p̄seq̄mur. quoꝝ p̄mum sacra
scriptura est. Hanc manifeste
diuidūt q̄ illā in pte respuunt
ꝛ in pte admittūt vt manichei
q̄ solū nouū testamētū recipi-
unt. Sacra vero scptura vestis
eius iō dicit̄ q꞉ ip̄m opit: exor
nat: ꝛ indicat. Hanc ipse ne-
uit ꝛ texuit in veteri testamen
to. Neuit: sicut legit̄ vlt. Sa-
pientie. Digiti ei⁹ apphēderunt
fusum. Hec est tela quā ordi-
tus est sup vniuersas natiōes
sic legit̄. xxv. Esa. De hac vo-
luit vniuersas natōes vestiri.
sicut dicit̄ in. vj. Ecci. Stola
glie iduit eū. De hac tela vni
cuiq̄ excidit dn̄s vestem, put
ei cōgruit. Pannū istū in no-
uo testamēto fecit purpuram
dū q̄dāmodo p̄prio sanguine
rubricauit: ꝛ multiplicibꝫ ex-
positiōibꝫ sp̄ lustrauit. et auro
spūalis intelligentie q̄si aureo
filo in ea oēs flores virtutum
oīa volatilia cōtemplationuꝫ
intexuit. Moral'r vero q̄ huic
in pte credit et in parte discre
dit: vel q̄ hanc in pte implet ꝛ
in pte trāsgredit̄: quasi xp̄i cru
cifixor vestē ei⁹ diuidit. Quia
ergo vt diximus Primū vesti-
mentū eius est sacra scriptura
Secundū vestimētū est xp̄ia
ne ꝯuersatōis decor forinsec⁹
q̄ ꝛ sacroꝝ cōionē forinsecam
cōtinet. Terciū vero tpal' opu-
lentia. Quartuꝫ ipsa ecclesia.
Quintū vero charitas: manife-
stū est. q꞉ q̄tuor genera hoim
q̄ ꝛ xp̄iani noiari ꝛ nō esse vo
lunt: q̄tuor ex his vestimētis si-
bi partiti sunt. Primū eoꝝ est
q̄ veritatē dei in iniusticia de
tinent: q̄ sacraꝝ lraꝝ ꝯgnitiōe
contenti sunt. qui semis aui-
dissimi sunt quod est verbum
dei: et fructum aut negligunt

aut oderũt. Hoꝝ crux nõ habet nisi titulũ. ⁊ hoꝝ liber totus est in titulo. Titulus enim hũane vite sacra scriptura est quoꝝ corpus totũ est in oculis. Hos igit̃ esse de dñi saluatoris crucifixoribꝫ veris: manifeste apparet: q̃ partes vestimenti eius xp̃o abstulerũt vt se ea ornarẽt p̃ curiositatem et inanẽ gl̃iam: sibi illã indecentissime circũdederunt. Veste em̃ sua solus xp̃s dñs ornandus est ac vestiẽdus. Ipsi aũt illa vestire se et ornare vt eam scꝫ ostẽtent ⁊ in ea gloriẽtur p̃ viribus elaborant. In veste igit̃ furtiua gloriat̃. ⁊ illam ad sui ꝯfusionem cõuinctõnem ⁊ ꝯp̃hẽsionẽ ostentat: q̃ de sacre scripture scĩa quã implere negligit gloriat̃. Nihil stulti⁹: nihil p̃iculosius furi q̃ȝ vestẽ furtiuã ⁊ oibꝫ notissimã ostentare. q̃d em̃ aliud q̃ȝ cõfundi ⁊ dep̃hendi querit. hoc faciẽs q̃d aliud q̃ȝ ꝯtra se testimoniũ dicit docẽs ⁊ p̃dicãs. tacẽs etiã apd se dñi repositũ habet vestimẽtũ ⁊ quasi alter achor furatus est clamidẽ coccineam auro intextã ⁊ regulã auream Sacra em̃ scriptura est sic regula aurea regulãs et tegẽs fideles ⁊ regulãs singl'a opa q̃i varios v̾sus ⁊ lineas libri vite hũane. sic est et clamis coccinea auro intexta ⁊ vestis regia Et h̃ est qd legit̃. vij. iosue. Q aũt vestis regia sit ex. viij. Prouer. patet. vbi ipsa dicit. Per me reges regnãt. Heretici v̾o q̃ȝ ⁊ oibꝫ reprobis literatis illud cõgruat: maxĩe hmõi vestimẽto q̃ xp̃m dñm spoliauerunt in seipsis inhabitantẽ diabolum induerũt. Totũ enim qd de scriptura furati sũt ⁊ rapuerunt: diabolicã turpitudinẽ in eis op̾it ⁊ exornat. Christiane v̾o ꝯuersatõis decorem forinsecũ quẽ secundũ christi vestimentũ accipimus om̃es xp̃iani falsi noĩs. vel in p̃tem dñicoꝝ vestimentoꝝ accepe runt vt in seipsis diabolum vt diximus induerent ⁊ ornarẽt De hac heretici rapuerũt pãniculos: q̃ q̃dam sacramenta nobiscũ cõicant. Illi q̃bꝫ totum vestimẽtũ rap̃e aut p̾missum aut ꝯcessum nõ est: vestimentũ illud saltẽ in p̃te aliq̃ lacerari conati sũt. Isti v̾o q̃ et xp̃iani hoc est xp̃i filij et fratres ⁊ coheredes noĩari p̾sumũt: atrociores eiusdẽ hostes eo ipso se faciunt q̃ eius vesti-

mēto aduersus ipm se ꝓtegūt et q̄dāmodo nō solū impune sed etiā secure nomie eius.s.ꝛ vestimēto ꝓtecti ipm īpugnāt ꝛ amicabiliter vt ita loq̄r eidē inimicant. Isti em̄ fecerūt in pace ei⁹ amaritudinē amarissimā. sicut legit.xxxviij.Esaie. Hi ipsa sacramēta inimic; fidei fecerūt execrabilia:dū ꝓpt eorū manifestā turpitudinem xp̄i nomē blasphemat ꝛ sacramenta derident:ꝛ ꝓpter eorū mltitudinē veritas religiōis q̄ in paucis remāsit nō apparens obprobrio habeat. Hi ornamētis ecclesiasticis pallijs.s.seric; ꝛ cortinis ecclesiā malignātiū et sinagogā sathane hoc est multitudinē suā ornauerunt.Quid em̄ aliud est hmōi decor forinsec⁹ nisi quēadmodū pāni serici ꝛ cortine quedā spūales:q̄bus dei templū exornari debet atq; vestiri.Attende et illud ad cumulū ꝑuersitat; qd̄ est signū crucis hmōi fanis diabolicis inponit ꝛ diuinis sacramēt; nō dicā sacrant sed poti⁹ execrantur.Quis membra diabolica veste xp̄i vestita esse nō horreat ꝛ lugeat. Quis aromata sacroꝝ eloq̄orū ꝛ margaritas a porcis ꝯculcari:ꝛ sctm̄.s.xp̄m dn̄m in mēsa altaris: nō solū canib⁹ appositū sed etiā oīb⁹ īmundis reptilibus sustineat Quid em̄ est tota reproboꝝ ꝛ xp̄iani noīs honorē deturpātiū factio:nisi horrenda ꝛ mōstruosa reptiliū multitudo. et cū illis pānis xp̄s angelorum dn̄s in mensa altaris apponit et incompabilr maiori opprobrio ꝛ ꝯtumelia q̄ꝫ q̄ndā fuerit illusorib⁹ ꝛ crucifixorib⁹ expositus:trosella sua vt ita loq̄mur ipsa xp̄i veste operuit et insarpiliuit vt vulgo dicit diabolus. Clerici ꝟo nostri tēporis et monachi mlti in hoc xp̄i crucifixorib⁹ nequiores ꝛ atrociores se ostēdūt.q2 illi q̄dem crucifixo dn̄o vestimēta sua abstulerūt. Vestimēta ḡ cōcupierūt. Istis ꝟo nō sufficit xp̄m dn̄m in seipsis spūaliter crucifixisse. sed etiam vestimēta ei⁹ hoc est sacrā scripturā ꝛ forinsece cōuersatōis decorē ad maiorē eius ꝯtumeliam ꝛ ꝑfecte ꝑsecutōis cumulū tota abominatōe ꝓijciunt: aut saltem q̄ntū sinunt iminuunt. Vide tōsurā et habitū et ꝯuersatōem:imo ꝑuersionem clericoꝝ nostroꝝ vel nr̄i t̄pis.

et inuenies in eis panniclos pmodicos ꝛ cōmissuras puissimas pāni rudis ꝛ noui. hoc est noue ꝯuersatōis. sicut legitur in. ij. Marci. Nemo assumentū panni rudis assuit vestimēto veteri ꝛc. Et i. ix. Mathei. Nemo imittit cōmissurā pāni rudis in vestimentuꝫ vetus. Hec aūt isti faciūt qui vestem integram abominant̄ nouitatis: ꝛ panniculos q̄nto mitiores pn̄t veteris ꝯuersationis sue veteri vestimēto assuūt: pāniclati et palastrati vt vulgo dicit̄ incedere non erubescētes. in q̄ pauptas eorum spūal' appet artissima. Mira stulticia pāniculos ꝛ vest' frustula ꝛ palastra indecētissima ad gl'iam ostētare: q̄si vestē p̄ciosissimā ꝛ p̄claraꝫ. Qui ꝓ totos se ī hmōi decorē forinsecū ꝯq̄rēdū: decorē intimū nō cupiētes aut nō intelligentes ꝯtulerūt: sil'es sunt eis q̄ victū suū negligūt vt magnifice ac decenter vestiant̄. ꝛ muliercul is q̄ solū decorē ꝛ ornatū vestiū appetūt: cetera n̄ curātes. Hoc aūt in illis dicim⁹ q̄ nō ex siml'atōe hoc faciunt sed ex sensus poti⁹ puitate: q̄ maiora in eis cape n̄ p̄ualet. Hi em̄ q̄si deus nō videat: aut ad vidēdū lūinib⁹ adiuuet̄ m'ltiplicādis et accēdēdis lumiarib⁹ sūmope intēdūt: ꝛ q̄si ī domo manufacta hītet: pānis sericꝭ ꝛ cortinis eccl'iaꝫ lapideā tota studēt diligētia decorare. nescientes oīno q̄ intētiōe: q̄ fine: ꝛ q̄liter ista facienda sint vt deo accepta fiāt. Terciū vestimētū: opulētia tpal'. ꝓpter illō vestimētū pilati milites ꝛ xp̄i crucifixores innūerabiles effecti sūt: maxie ī clero Clericat⁹ em̄ militia ē aīaꝝ. cui asscribi se faciunt m'lti: nō vt xp̄o dn̄o vel aīab⁹ militent. sed pilato. Et mos q̄dē lictoꝝ ē atq꜡ carnificū: vestimēt' inhiare dānatoꝝ atq꜡ crucifigēdoꝝ. nisi em̄ xp̄s iā ꝓscipt⁹ essꝫ an̄ ocl'os n̄ros ꝛ extra ciuitatē spūal'r eiectus ꝛ crucifix⁹. sic legit̄ i. iij. ad Gal'. nō d' vestimēt' ei⁹ lictores ꝯtēderēt: nec ea in ꝑtē suā cessura sperarēt. Vestimēta em̄ crucifixoꝝ ꝓprie stipēdia sunt carnificū ꝛ lictoꝝ. Quia igit̄ cupidi et auari ꝛ alij qui pilato militare poti⁹ elegerūt: vestimētuꝫ istō xp̄i t'renā opulētiā ī eccl'ia di sibi vēdicāt et vsurpāt ꝛ toti obtinēde inhiāt vt xp̄m dominū pauptate nudatissimuꝫ

tandem relinquāt. Audatissimū aūt intelligim⁹ spūaliter in suis: manifestū est q̄ p dānato ꝛ crucifixo spūalr illum habent. neq̧ eñ vestimentū eius q̄ accusat nec sibi rape p̄sumunt carnifices quā iudex damnatōis sententiā in eum tulit. Quia ergo hmōi carnifices vbicunq̧ xp̄s dñs noīatur aut colit: vestimentū istud illius sibi diripiunt: ꝛ illi auferunt pculdubio dānatōis sententiā. vbiq̧ terraꝝ in suis crucem spūalē ꝛ mortē patit: chꝛisto dño libere pdicāte et docēte. egros sanate ꝛ demones effugate. et hec platos ꝛ seq̄ntium ordinū clericos nō liceret illud lictoꝛib⁹ vestimentum illud ipse sibi haberet. totā eniȝ terrene substantie opulentiaȝ quā ipse spūali militie deputauit: ipse possideret ī suis militibus: non illā pilati milites vt videmus hodie possiderēt

Quid aūt dicemus de ipsis xp̄i vicariꝭ. i. platis q̄ primi sunt ad spoliandū xp̄m dñm. et de vestimēto eius aut pilati milites aut pilato militaturos seu extraneos aut pprios nepotulos induūt ꝛ pilati milites xp̄iane militie stipendiꝭ donant. Bñficia eñ ecclesiastica tpalia stipendia sunt militie aīaꝝ q̄ dum indignis ꝛ repꝛobis distribuunt: aut ī ecclesiꝭ suis illos ↄscribūt. q̄d aliud q̄ꝫ pilati milites ad xp̄ianā militiā scribunt: et aīaꝝ stipendiꝭ donāt. sed nec pilatus xp̄m dñm spoliasse legit vt suos indueret. hoc autē isti pilato deteriores xp̄o dño facere non verent. Qui ḡ vestimentū istud iniuste. qđ est nō iure ꝛ titulo militie spūalis: sȝ q̄libet alio modo ī ecclesia di possident xp̄i q̄dāmodo carnifices se esse ostendunt. ꝛ illi q̄dem carnifices lr̄ales q̄daȝ iure forensi vestimēta crucifixoꝝ possidēt. Isti ꝑo solo furto ꝛ rapina nitunt. carnificib⁹ illis sites sunt exactores ꝛ spoliatores paupeꝝ. In paupib⁹ eniȝ xp̄s dñs spoliari se dicit. Qui igit bona pauperuȝ seu exactōib⁹ seu rapinis seu aliꝭ q̄buslibet extorsionib⁹. i. bona tpalia paupibus auferūt: xp̄m dñm iterū in eis spoliāt: ꝛ ad crucifigendū vt videt p̄parant: crucem parasse et erexisse vident vt illū denuo crucifigant. Quartum vestimētum est ipsa eccl'ia. hanc q̄ si-

bi ꝑ dn̄atione̅ vsurpant et eaꝫ
a se agnominãt: xp̄m dn̄m q̄r
to vestimento expoliant ⁊ sibi
istud vēdicāt. Hi sunt supbi
p̄lati ꝯtra mādatū Petri apl'i
in. v. prime canonice sue, neqꝫ
vt dn̄antes in clero sed facti
forma gregis ex aı̄o. hi volūt
eccl'iam nō xp̄i esse sed suā. hi
cū deberēt esse eunuchi spūa
liter: spōse regis celorū custo-
des: adulterijs īnūerabilib9 eā
fedare atqꝫ corrūꝑe moliūtur.
Queadmodū em̄ rex Asuer9
Aggeū eunuchū v̄ginib9 cu-
stodē prefecerat in. ij. Hester.
sic cetū vel ordinē prelatoruꝫ
ecclesijs velut virginib9 suis
xp̄s prefecit ad custodiā. Ipsi
ꝟo p̄esse volūt ad corruptōeꝫ
⁊ inq̄natōem. Debet em̄ ⁊ q̄-
cunqꝫ p̄latus ⁊ tot9 eoꝝ cetus
aggeus esse: hoc est festiu9 si-
ue solēnis ⁊ let9 festiuator: ⁊ q̄-
rens cōsiliū. hec em̄ oı̄a sonat
nomē aggei. Si q̄s aūt cetuꝫ
coꝝ ꝯsideret interi9: ꝓ maiori
ꝑte lugubres eos inueniet: et
nō p̄latos in eis sed funera di
abolica ⁊ sepulcra dealbata ⁊
sacris vestib9 et ornamētis su
is speciosa inueniet Hi nō di
cunt cū Johāne baptista i. iij
Johis. Qui habet spōsaꝫ spō

sus est. Amicus aūt spōsi qui
stat ⁊ audit eum: gaudio gau
det ꝓpter vocē sponsi. In hoc
gaudiū meū impletū est. Gau
diū Johis ⁊ gl'ia erat amici-
cia spōsi. Gaudiuꝫ ꝟo istoꝝ et
gl'ia corruptio est ⁊ adultera-
tio spōse ⁊ supplātatio sponsi.
Hi nō queadmoduꝫ diabol9
sedē suā ad aq̄lonē exaduerso
dei statuūt: sed in ipso diuine
gl'ie solio sicut dicit Hiere. in
xiiij. solij glorie tue recordare.
q̄si deiecto inde xp̄o dn̄o: nō
sedere sed incubare p̄sumunt
velut antichristi i tēplo dei se
dere: ⁊ ōndere se tanq̄ ipi sint
deus: ipijssimo ⁊ sacrilego au
su p̄sumūt. et hoc est qd̄ legit̄
in. ij. scd̄e ad Thes. Hi velut
ꝓditores regie maiestatis re-
gnū ecclesie cui9 ministri ꝯsti-
tuti erant, sicut legit̄ Sap. vj
sibi vsurpare et vēdicare non
metuūt. Hmōi corruptorib9
spōsam xp̄i et reginā celoꝝ ꝓ-
stitutā hodie cernim9, ⁊ vera
citer in ea ipletuꝫ est illud qd̄
dicit dn̄s in. ij. Jere. Filij q̄qꝫ
mēpheos ꝯstuprauerūt te vs
qꝫ ad verticē. Quia em̄ mem-
phis os interp̄tat̄. q̄d aliud fi
lij mēpheos q̄ filij oris: q̄ scꝫ
nihil habent celestis adoptio

nis z diuine filiatōnis nisi in ore q̄ v̄ba q̄dem h̄ñt filiorū et bellū gerūt inimicoꝝ. Sic er go ꝓstitutā xp̄i sponsam cerni mus vsq̄ ad v̄ticē. hoc est cl'i ipsius fastigium. in q̄ apparet extrema diuine iusticie ira at- q̄ vindicta xp̄i regnū diabo- lū occupasse ꝓ maiori pte et i ministris huius possidere q̄s ñ videat. p ministros em̄ z miste- riales regna z regunt z possi- dentur. Hec ḡ q̄tuor genera hoīm velut q̄tuor pilati mili- tes q̄tuor xp̄i vestimenta sibi partiti sunt. vt p̄mū vestimen tū detineat curiositas. secūdū falsitas. terciū p̄sentiū amor. atq̄ cupiditas. q̄rtū v̄o vani- tas. Et q̄dem duo vestimēta in pace possiderent detētores sed de duob' vltis sp̄ est ꝯcer tatio īter carnifices Inde em̄ ꝯstrepūt z ꝯsonāt aule regum z principū. Inde sollicitātur tribunalia. Inde stipēdiat tā tus aduocatoꝝ exercitus. De his sunt litigioꝝ certamīa: cō tētiones p̄matuū z iurisdictō nū aliaꝝ. Et q2 armis bellige rare ꝓhibent: se sp̄ impugnāt litib' et linguis aduocatorum vtunt vt gladijs: p̄uilegijs vt clipeis. L̄ris ap̄licis z machi nis et tormētis quasi adiaciē- da facta grādia: q̄b' munitōes dignitatū z possessionū ꝯcu- tiant z diruant. Libris v̄o le- galib' z etiā canonici iuris vt armarijs z pharetris. Iñ em̄ arma et sagittas ad hmōi bel la accipiunt. Quid aūt dice mus q̄ ipsi claustrales z cum dño ꝓfessiōe z officio crucifi- xi in carnifices cōuersi sunt: z duob' vltimis vestimēt' tan- ta auiditate inhiāt. z velut xp̄i carnifices ꝓ hmōi vestimētis xp̄i crucifixi longe maiori stu- dio q̄ seculares hoīes decer- tant. Quintū vestimētū ē ca ritas: siue eccl'iastica vnitas: si ue sctōꝝ vnio. Hec ē q̄ diuisa nō fuit: sed sorte ad possessorē suū deuenit. Tunica ista d̄su p ꝯtexta merito d̄r. q2 caritas a sup̄mo. i. deo incipiēs ordīa te p nosipsos descēdit in alios In p̄mo em̄ z sup̄mo carita- te deus diligit. cōseq̄nter aūt ceteri imo iuxta suos gradus z ordīes. Tunica ista texit ve lut fila amoꝝ p̄ticl'ariū sui ge- ner' z sue maneriei. Ex tot igi tur filis hmōi tūica cōtexitur tot aūt sunt fila quot et bona. Tunica igit charitat' vniuer sitas bonaꝝ sctāꝝq3 dilectio- num cōstituit z in ea potētia li ter ꝯtinet. Huic si vel vnū fi-

lũ defuerit: qꝛ vel vnius boni amoꝛ defuerit: integra seu ꝑfecta nõ erit. Dimidiã igit͛ tunicã hñt tm̃. aut ꝑtez isti⁹ tunice aliã: q̃ vel solos amãtes se diligunt. vel solos sue pꝛofessiõis aut generis hoĩes seu q̃libet alio mõ ꝑticl'ariter et ñ ĩtegre diligũt. Isti g̃ non solũ hmõi pãniculis risum imo ridiculũ de se faciũt spectantibꝯ: sed deterioꝛes se ostẽdũt pilati militibꝯ ꝛ xp̃i carnificibus: dũ xp̃i tũicã incõsultiue diuidere conant͛: cui illi neq̃ssimi pepcert͛ Nõ est dilectio q̃cunqꝫ xp̃i tunica: sed sola illa q̃ integra est et oꝛdinata. Et hoc est qd̃ dic̃ desup intexta ꝑ totũ. Si eniꝫ vel rupturã vel foramẽ vel defectũ cuiuscũqꝫ fili vel panniculi habuerit: xp̃i tunica non erit. Veste ĩstã tineis: ꝟmibꝯ: ꝛ sericibꝯ lacerandã inuidi: cupidi et luxuriosi tradiderunt. Tineã habes in tunica: si vel inuidiã venialẽ gestas in coꝛde: quã statim vt aduert͛s ꝛ cõspicis qd̃ vtiqꝫ facis motũ ei⁹ vel moꝛsum sentiens: excutere festina vel occidere. Ideꝫ erit tibi faciendũ de vermibꝯ auaricie ꝛ sericibꝯ luxurie. Heu q̃ꝫ tineosã videres hmõi vestem regiã. videres inquã in mult͛ claustraliũ q̃ꝫ verminosam in eisdẽ. Tinea em̃ inuidia est: et ꝟmis tristicia. Vñ Pꝛouerb. xiiij. Putredo ossium inuidia. Et eiusdem. xxv. Sicut tinea vestimẽto ꝛ ꝟmis ligno. sic tristicia nocet coꝛdi Nõ attẽdũt q̃ꝫ ꝑciosa sit vestis ista q̃ꝫqꝫ ꝑclara. Nesciũt eã purpurã eẽ regalem ꝛ vestẽ nuptialẽ de q̃ legit͛ Math. xxij. Et vestẽ dei fragrantissimã que agri pleni odoꝛẽ suauissimũ naribꝯ ysaac q̃ndam infudit. sicut legit͛ Geñ. xxvij. Nõ erubescuntqꝫ tãto studio vestes suas speciosas q̃bꝯ posse placere se credunt muliercule mũdificãt: ꝛ ipi vestẽ istam speciosissimã q̃ sola regi celoꝝ placere se non dubitãt: negligũt. ꝛ ꝟmibꝯ ꝛ sericibꝯ in cibũ apponunt. Qibꝯ aũt senioꝛes ꝛ neq̃oꝛes videntur detractoꝛes: qui seminant ĩter frẽs discoꝛdiã Hi dẽtibꝯ ꝛ faucibꝯ eã lacerant: cui ipi xp̃i carnifices ꝓtulert͛. Tũica ista nõ excisa de panno legitur. sꝫ potius quasi ex vno filo diuine dilectionis totiens triplicato intexta. quot sũt illa in q̃bꝯ de⁹ eligit͛: ꝛ q̃ ꝓpter eũ soluꝫ mõ diligunt͛: quoniã scisma ꝛ

scissura charitatē scindūt ꝛ destruūt. Et intexta nō ꝯsuta legit᷑. qꝛ vnius solius fili replicatione ꝯficit᷑ ꝛ alieno filo nō indiget. Ipsa etiā mēs humana q̄ charitatē recipit: nō per ꝑtes illam recipit vt eas postmodum ꝯsuat ꝛ coherere sibi inuicē faciat. sed totā simul᷑ charitas ꝛ formā habet naturaliter suscipiēti cōgruā ꝛ coaptabilē. ꝛ ideo nō excidi vel ꝯsui indiget. quēadmodū pannuꝫ quem necesse est excidi ꝑ ꝑtes vt ei decēter coaptet᷑ que opꝫ Charitas aūt ꝛ amoꝛ ꝑ seipm̄ coaptat᷑ amāti. Ideo neqꝫ diuisa neqꝫ partita est tunica illa incōsutilis. qꝛ vnitas q̄ vtiqꝫ spūalis charitas est: diuisionē nō recipit ꝛ in multitudinē nō transit. nihil em̄ recipit ꝯtrariū essentie sue. nihil transit in suū ꝯtrariuꝫ essentialiter Amplius deꝰ dimidiꝰ aut particulariter haberi non potest sed spūsſctūs q̄ ignis est q̄scūqꝫ incēderit ignē facit ꝛ sibi counit ꝛ ad inuicem coadunat. Manifestū igit᷑ est qꝛ scismatici hmōi igne couniti nō sūt Si em̄ hic esset: essent eiꝰ cōione et ꝑticipio vniti. Deniqꝫ dicit aplus in. vj. ꝑme ad Corinth. Qui adheret deo vnus spūs ē cū eo. Quecūqꝫ. n. vnū sunt cū vno ꝛ sibi inuicē sunt. Quecūqꝫ em̄ vna vni ꝛ sibi. ꝛ q̄cūqꝫ eidē eadē ꝛ sibi inuiceꝫ Nō pōt igit᷑ esse scissura siue scisma in ecclesia dei sed necessario mltitudis credētiū ē coꝛ vnū ꝛ aīa vna. sicut legit᷑ i. iiij Actuū. Ampliꝰ ex testimonio Johis ꝑme canonice sue. iiij Si q̄s dixerit qꝛ diligo deuꝫ et fratrē suū oderit mendax ē. Amplius nō pōt diligi deus ꝛ nō diligi q̄cunqꝫ ipse diligit vna em̄ dilectio ad vere diligentē vnio est seu vnitas volūtatis. Deus aūt ꝛ bonos ꝛ malos diligit: qđ ꝯtinuata beneficia eiusdē demōstrant: dū in oēs diffūdunt᷑. Necesse igitur est vt q̄ vere deum diligit oēs sil᷑ ꝛ bonos ꝛ malos diligat ꝛ etiā ꝑsequētes. Merito igit᷑ nō est diuisa xp̄i tunica incōsutilis q̄ figurā gerebat ꝛ typum charitatis. Et merito in partes destructa nō est. sed tota simul deuenit ad vnū. quia vbicunqꝫ locū habet dilectio totū illud inuenit. ꝓpter qđ diligit᷑ vel diligendū est. In primo em̄ vt dicit Augꝰ. nō diligit᷑ nisi deus. huiꝰ significatio

nē merito gerit ignis q̄ sectio nem nō patit̄. sed gladiuȝ ferientis ꝛ secare volētis effugiens: in ptē alterā integer ꝛ totus transibit. Et forte q̄dem vni ex carnificibus xp̄i tunica illa totalr̄ accessit. quia sola diuine electōis sorte charitas vnicuiq꜃ tribuit̄. frustula ꝟo ꝛ pāniculos charitatꝭ diuine bonitatꝭ munificētia nō largit̄. Idem dicim⁹ si fraternā dilectionē vel ecclesiasticā cōionē vel ecclesiasticā vnitatē tunicā xp̄i incōsutilē q̄s interpretet̄. qꝛ vt q̄s ad eccl'iasticā vnitatē ptineat et vt de corpore sit veri noīs eccl'ie: nō obtinet nisi diuine grē electōe et sorte. Recte ḡ ſm Johēm dixerunt carnifices ad inuicem (non scindam⁹ eam sed sortiamur de illa cui⁹ sit) Nostri ꝟo carnifices. i. scismatici ꝛ detractores poti⁹ eā scidere studēt q̄ꝫ integrā seruare: q̄ꝫ tenere et abijcere Qd̄ ꝟo subdit Johānes (Postea sciens Jesus quia iam oīa consūmata sunt vt ꝯsummaret̄ scriptura: dixit Sitio.) Oīa ꝯsūmata dicit q̄ scripturꝭ p̄dicta erāt: nostre redēptōis misteria. ꝛ hoc in ip̄o qꝛ nō restabāt nisi potatio ei⁹ et mors ꝛ lamētatio. ꝛ illa vtiq꜃ erāt in ꝑxīo. ꝛ ꝓpter hoc dicit (oīa cōsūmata) iuxta lr̄am. vl' oīa ꝯsummata dixit in se q̄ ꝑ passionē ꝯsummabat̄ in tripllci illo qd̄ ei assignauim⁹ officio. Et hoc est qd̄ legit̄ in. ij. ad Hebre. Decebat em̄ ꝓpter quē oīa ꝛ ꝑ quē oīa q̄ multos filios in gl'iam adduxerat: auctorē salutꝭ eoꝝ ꝑ passionē cōsummare. In ipsa em̄ passiōe eius medicinalis ꝛ sacerdotalis ꝛ regalis sūma consistebat officij. Qd̄ aūt dixit (vt scp̄tura ꝯsūmaret̄) intelligēdum est nō solū q̄ p̄dicebat ista futura. sed etiā q̄ ꝓmittebat redēptionē ꝛ salutē humano generi. Uel scriptura libri grē quē patientia eiusdē ꝛ hūilitas in ipsa pelle ei⁹. i. carne: nō atramento sed eiusdeȝ p̄cioso sanguine describebāt. Ul' implet̄ sicut ab initio exposuim⁹. Qd̄ ꝟo dixit (Sitio) desiderium nostre salutis ardentissimū exp̄ssit Hoc em̄ erat qd̄ sitiebat. hm̄oi sitis ardorē ꝛ vehemētiā ip̄a sue passiōis acerbitas aperte ꝺclarat. Per crucē em̄ ꝛ clauos ꝛ spinas ꝛ lanceam ꝛ mortem ipsam transiens salutē nostram q̄siuit. Et

vt queadmoduz diabolus in iiij. Math. z. iiij. Lu. lapides quondā esurienti apposuit. sic isti eidē sitiēti acetū: mirram z fel: seu mirratū vinū vel cum felle mixtuz. Moralr ꝓo cō sūmationē nostre crucis pnie seu discipline: in siti spūali cō sistere docuit. Nō em̄ salubri ter cōfigitur penitentia vel di sciplina q̄ iusticiaz nō sitit vel esurit. Soli em̄ siti hmōi iu sticie satietas promittit in. v. Math. Bti inqt q̄ esuriūt et sitiunt iusticiā zc. Nihilqꝫ re ctius penitēti cōgruit q̄ꝫ sitire iusticiam. Pro cuius recupa tione seu restauratiōe tā dura agit z tā dura patit, sed z viaz qua ad fontē vite ꝑuenit in gresso: et scalā q̄ ad ipm ascen dit tenenti: nihil magis cōue nit q̄ꝫ fontē illū viuuz seu vite sitire. dicit dauid. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuum. Et qm̄ apud te ē fons vite. vt q̄d em̄ z laboriosam viā pnie q̄s ingredit et arduissimū crucis ascēsum q̄s aggredit: nisi fon tē vite sitiat ad quē ꝑ illam ve nitur. Qui g̃ crucē pnie vl' di scipline sustinent vt maiora ꝑ illa redimāt supplicia: nō cru cē xpi baiulant aut ꝑferunt in q̄ iusticia z fōs vite sitit. Mo nent etiam in hoc cōfessores eā crucē pnie penitentibꝫ im ponere q̄ sitim eis accēdat iu sticie et desideriū pariat fontꝭ vite. nō que sui tedio atqꝫ mo lestia eos sic occupet: vt fontꝭ vite oblitos faciat z iusticie fa stidiosos. Pnia em̄ et discipli na que cor humanū nō arefa cit ab amore p̄sentiū et succen dit desiderio eternoꝝ: crux do minica n̄ ē. Juxta etiā tropo logiā aliā q̄d in cruce presen tiū erūnarū seu p̄sentis mise rie reprobi perferant insinuat Jugi em̄ siti z fame valida cō tinue laborāt. sicut legit Pro uer. xiij. Venter impioꝝ insa turabilis. et Eccl. xxvj. vbi lo quit de filia n̄ auertēte se hoc est de misera aīa ꝯcupiscētijs ꝯstituta. Sicut viator sitiens ad fontē os apiet z ab oī ꝓxi ma aqua bibet. Vehemētiaz etiā sitis aque turbiditas que nō exhorret apte idicat. Vn̄ dn̄s in. ij. Jere. Quid tibi vis in via egipti vt bibas aquaz turbidaz. Hec eadem sitis in ydropico quem sanauit dn̄s figurata est Crux igit p̄ntꝭ mi serie q̄ reprobos d̄siderio eter ne felicitatꝭ accēdere debuit z

ipsam p̄sentē felicitatē sua ad-
mixtione insipidā reddere. si-
tim in eis ꝯtrariā efficit et me
dicamentū ydropisis ydropi
sim i eis auget ꝛ roborat. Q̄d
aūt sequit̄ in verbo Johis.
(Uas ḡ erat positū aceto ple
nū. Illi aūt plenā aceto spōgi
am ysopo circūponentes ob-
tulerūt ori eius.) Marc⁹ ṽo i
xv. de siti nullā facit mentiōe
sed ita habet (currēs aūt vn⁹
et īplens spongiā aceto circū
ponensq̄ꝫ calamo potū dabat
ei) Mathe⁹ ṽo idē hꝫ bis ver
bis. (Et ꝯtinuo currēs vnus
ex eis acceptā spongiā imple
uit aceto et imposuit harūdi-
ni ꝛ dabat ei bibere) Quia er
go vt dixim⁹ nos sitiebat ad
salutem ꝛ in corpus suum q̄d
est ecclesiia per os suum. i. ce-
tum p̄dicatoꝝ traijcere cupie
bat q̄ vinū esse ōbuimus. sed
acredinē malicie ab ipsa natu
rali suauitate degenerātes: to
tiens ori eius apponimus q̄ti
ens p̄dicatores eius: vel scri-
pturā ꝑuertēdo vl' ꝯtemnēdo
audim⁹. Uelut vinū igit̄ illos
bibit xp̄us dn̄s q̄s facile ꝛ in
corp⁹ eccl'ie traijcit q̄bꝫ velut
vino delectat̄ ꝛ inebriat̄. vino
inquā suauissimo atq̄ꝫ fortissi
mo dū velut ebri⁹ p̄teritaꝝ in
iuriaꝝ ꝛ ꝯtūeliaꝝ ad penā oi-
no nō remiscit̄: dū thesauros
celestes: imo regnū ip̄m celo-
rū velut ebri⁹ mercator q̄si ꝓ
nihilo largit̄ et quasi de vino
iocūd⁹ fact⁹ ꝛ hilaris: toto gau-
dio et festiuitate illos recipit.
Acetū ṽo illi sunt quos mali
gnitas atq̄ꝫ malicia sic infecit
vt ad nature vl' gr̄e suauitatē
vix aut nunq̄ꝫ redeāt: silitudi-
nē tn̄ vini forinsec⁹ seruāt: q̄-
les fuerūt iudei ꝛ hodie sūt he
retici ꝛ amari cupidi ꝛ q̄cūq̄ꝫ
general'r obstinati. de q̄bꝫ d'r
Sap. xij. Q̄m nequā ē natio
eoꝝ ꝛ natural'ē malitia ipsoꝝ
ꝛ q̄m nō potat mutari cogita
tio eoꝝ i ꝑpetuū: semē em̄ erat
maledcm̄ ab initio. Hi ḡ ipsi
ori saluatoris appositi: q̄d vtiq̄ꝫ
fōs ē toti⁹ suauitatis atq̄ꝫ dulce
dīs: ab acredīe sua dulcescere
nō valēt: q̄ nō volūt. et iō q̄si
p̄gustati respuunt̄ ab ipo. ꝓtē
tati em̄ ore saluatoris. i. docto
ris exhortatiōe. s. quō vellent
dulcescere ꝛ ad gr̄e suauitatē
redire. q̄ in obstinatiōe acre-
dinis sue ꝑdurāt: respuit eos
xp̄s dn̄s nolens eos bibere:
sicut narrat Math. q̄ vinuꝫ
cum felle mixtū cum gustasset

noluit bibere. Marcus autẽ in.xv.ita scribit. (Dabãt ei bibere mirratũ vinũ ⁊ nõ accepit) Quia ꝑo Mathe⁹ ⁊ marcus vt dixim⁹ scribũt aň crucifixionẽ oblatũ ei fuisse vinũ cũ felle mixtũ ⁊ vinũ mirratũ et hoc ĩ ipso caluarie loco quẽ mundũ istũ.i. ciuitatẽ maloꝝ mistice interptati sum⁹. Intelligit̃ ex hoc ⁊ ipsa amaritudo ꝑsecutionũ q̃ suis ĩfligit̃ quaꝫ ipse ante crucifixioneꝫ in suis etiam bibere recusauit. Vnđ in.xviij. Joh. Si ḡ me q̃ritis sinite eos abire. sed neqꝫ etiaꝫ eos ieiunare, sicut ipsemet dicit in.ix. Math. ⁊ in.v. Luce. Non pñt filij sponse ieiunare q̃diu cũ eis est spõsus. veniẽt aũt dies cũ ablatus fuerit ab eis spõsus et tũc ieiunabunt. In cruce autẽ ipm accepisse acetũ: solus Joh. scribit. Oblatũ ꝑo siue porrectuꝫ scribũt vt diximus Marc⁹ et Mat. Possum⁹ aũt in felle iuxta misteriũ ꝑuersam oẽm suggestionẽ accipe: venenatãqꝫ doctrinã. Vñ Deut.xxxij. Fel draconũ vinũ eoꝝ. ⁊ venenũ aspidũ ĩsanabile. Et Job.xx. Panis in vtero eius vertet̃ in fel aspidũ intrinsec⁹. vinũ igitur felle mixtum doctrina est admixtionẽ bñs ꝑfidie. aut blanda suggestio admixtaꝫ habẽs amaritudinem culpe. Vel qꝫ mirra sacrã doctrinã celestẽqꝫ sapiam significat sicut legitur Ecci.xxiiij. Sicut mirra elcã dedi suauitatẽ odoris. Et mirra etiã ad medicamẽtũ assumitur: Vinum mirratũ ꝓprie doctrinã hereticã significat que mixturaꝫ habet celestis sapie et amaritudinis erronee. Vinũ ꝑo felle mixtũ ꝑsens felicitas est seu voluptas: que inebriat ⁊ iocundat in initio. sed amaritudinẽ fellis.i. penitudinis ingerit ĩ extremo. Quia ḡ illa duo sunt q̃ ad dñicã crucẽ ꝑuenire volẽtes marie impediũt: vtrunqꝫ bibere recusauit dñs. Quia vľ duo sũt ecõtrario q̃ sũmopꝫ ad crucẽ penitẽtie tẽdẽtes ⁊ xpi dñi vestigia sequentes potissimũ expediũt et adiuuãt.s. amaritudo mortꝭ: q̃ ꝑ rememoratõeꝫ eius dẽ sentit̃: ⁊ hoc ĩ mirra q̃ mortuoꝝ corpib⁹ frequenti⁹ adhibet̃. et indignatio in qua contra ꝓpriam vilitatem qꝛ tã ignominiose tamqꝫ turpiter leuissimis tentationibus succubuimus nobisipsis indigna-

mur. Hec ergo duo sunt quibus viatio nostra ad crucem dñicã potissimũ adiuuat. Altero eñ.i. ipso felle indignatõnis: pctã q̃ aduersant nobis ĩ hoc in cordis pedib⁹ ꝯculcam⁹ et aduersus ea toto spiritu excãdescim⁹. Mortꝭ ꝙo amaritudine seu memoria: cor ab eis que mũdi sunt fundit⁹ abrũpimus ꝛ in alterã vitã totaliter suspẽdim⁹. Quia ḡ totuꝫ qđ nobis ĩpedimẽtũ est q̃ minus ad crucẽ disciplĩe seu penitentie veniamus: aut peccata sunt q̃b⁹ irretiti tenemur. et hec vt diximus feruida indignatione pessundamus. aut amor hui⁹ vite q̃ velut catena ẽ: q̃ velut captiui tenemur vt ait Seneca. Et hãc mortꝭ rememoratione vt dictũ est dirũpimus ꝛ ad dorsum ponimus: vitã futurã solã habentes p̃ oculis. Merito igit̃ ista duo ad crucẽ pnĩe vl' discipline veniẽtib⁹ offerunt̃. Uel vinũ felle mixtũ atqꜫ mirratum sacra scriptura accipienda est que felle mixtum vinũ est. vinum inquã spei iocunditatis letificans ꝛ inebrians. fellicũ inq̃stuꝫ penitudĩs ꝛ indignationis nobis ingerit amaritudinẽ. Mirratũ ꝙo inq̃stum ꝑ ipam mortis amare rememorationẽ in nobis ꝓmes viciorũ mortificat. ꝛ putredinẽ corruptionis hoc est noxie voluptatis ꝯsumit et ab ĩminentibus reseruat. Unđ Eccĩ. vij. In oĩb⁹ opib⁹ tuis nouissima tua memorare ꝛ in eternũ nõ peccabis. Q̄ aũt illa duo ipe recusauit: nõ ideo recusanda esse mõstrauit. sed seipm nulloꝝ indigere insinuauit. Uel general'r illđ intelligamus qꝛ in sacra doctrina nullam admixtionem recipit aut approbat dñs. Unđ. j. Esa. Uinũ tuum mixtum est aq̃. Et Deutero. iiij. Nõ addas q̃cqꜫ verbis illius aut detrahes. Et in Apoc. vl. Si q̃s addiderit ad verba libri illi⁹: addat sup eũ deus plagas que scripte sunt in libro hoc. Acetum aũt acꝯcepit quod ꝛ si a vini suauitate sapore corrupto degeneret tñ admixtionẽ aliene subẽ nõ habet. In aceto aũt intelligit̃ ea pars sacre doctrine que et p̃sentis suauitatis vina nobis facit desipe ꝛ tristiciaꝫ ingerit penitentie. Hec eñ duo maxime cõgruunt penitentib⁹ et crucẽ dñi portãtib⁹. vt scꝫ et p̃

sentia gaudia eis desipiant.et tristiciā seu dolorē penitudīs corde pferat. Tristicia aūt illa hilaritatē cordis spūalē nō impedit aut īminuit. sed potius adiuuat ⁊ adauget.⁊ hec est acetū sine cui⁹ siti pnīa nec ꝯsūmat nec agit.q̄ em̄ nōduȝ sitit vt ei p̄sentia gaudia desipiant:et q̄ nōdū sitit penitudinis vehemētē tristiciā: nec dū īcipit penitere. Qui aūt vtrūqȝ istoꝝ sitit.s.⁊ p̄sentis suauitatis desipiaȝ et penitudīs tristiciaȝ:nō solūmō pnīam agit sed etiā ꝯsūmat. Qꝫ aūt Joh. scribit (qȝ plenā aceto spongiam ysopo circūponētes) Juxta misteriū spōgia cauernosa populū iudaicuȝ significat. q̄ cultu diuino ⁊ sacris legib⁹ exterius decor⁹: intra erat inanis ⁊ vacuus:colubroꝝ infernaliū atqȝ reptiliuȝ habitaculū:tot cauernis īhabitātiū vicioꝝ excauatus q̄t vitijs vulneratus. Spōgiā istā harūdini circumpositaȝ Math. ⁊ Mar. scribūt:q̄ vel sacra scriptura iuxta qđ supra exposuimus:conuenīeter accipit: cui populus ille quasi circumpositus forinsecus ⁊ suפּficieten⁹ adherebat. Si ꝑo spongiam ipsoꝝ iudeoꝝ pfidiā innueris cupiditatib⁹ et astutie cōsilijs cauernosaȝ intellexim⁹.⁊ hoc bene ꝯgruit.hāc em̄ harūdini sacre scripture circūposuerunt q̄m ⁊ ipa sacra scriptura maxie fulciebāt et vsqȝ ad os saluatoris obtundendū et obstruendū erexerūt. Si aūt in harūdine sicut sup̄ dixim⁹ secularē istā fragilē vanissimāqȝ potentiā accepim⁹.⁊ h̄ quidem recte.hoc em̄ est q̄ nitit ⁊ portat ⁊ eleuat vsqȝ ad os domini saluatoris:nō solū iudaica sed etiā oīs pfidia. dū eniȝ adhuc in cruce p̄sent̄ miserie seu pnīe seu discipline dn̄s saluator in mēbris pēdet: secularis potētia q̄ oēm hmōi spōgiam cōtēdere debuit:de ea acetū m̄ltitudinis cōtristatiōis ⁊ acerbitat̄ vsqȝ ad os dn̄i saluatoris eleuās ipm q̄dāmō ī suis bibere cōpellit. Potest et in spongia cauernosa atqȝ vanissima intelligi secular̄ astutia que arūdine potestat̄ mūdane nitit ⁊ vsqȝ ad os eius.i. scripturam vel scientiā sacraȝ eleuatur.vt vel ei contradicat aperte:vel non inferior habeatur. Qꝫ aūt Johānes scribit eam ysopo circūpositam:que

herba & radicē figit in petra q̄ xp̄m dn̄m significat: & pctōri p̄stat remedia. iuxta sctōꝝ expositionē: vel fidē vl' sacrā scripturā merito d̄signat. cui spōgiā astutie cupiditatisq̄ sue: et tūc tp̄is iudei & nūc nostri iudaisantes circumposuerunt. dum illam nō habent nisi ad simulationem et lucꝝ. Moraliter ꝑo coꝛ penitentis debet esse velut spongia cauernosum. tot ꝓfūditates humilitatis habens quot passū est vulnera peccatorum: et quot accepit sup̄ne munera largitatis: totumq̄ debet esse vini spiritualis hoc est gratie doctrine & lacrimarū bibilū: totūq̄ ysopo vl' harūdine sacre doctrine seu fidei suppoꝛtatū. donec ad os domini saluatoris veniat: & aceto hoc ē acerbitate penitudinis ipsum potet. Uel spongia ipsa malicia est penitentis tota peccatorū bibila: & infernalibus recipiēdū reptilibus m'tiplici vanitate q̄si cauernositate idonea ac paratissima. hec igitur lacrimis desuper influēdis erit imbuenda vel infundēda vel saltem penitudine vel doloꝛe circumponenda ergo erit vel dono scientie quod in ysopo accipimus: vel calamo sacre scripture: que idem significāt. Hoc igitur erit officium platorum atq̄ doctoꝝ: qui velut veteris hominis quidam carnifices atq̄ lictores a christo domino pretore vniuersali instituti sunt: vt penitentes & penitentie iusticiam sitiētes: aceto dolorꝭ et penitudinis potent. Hoc ipsum etiam virtutum erit quibus istam carnificinā cruc' deputauimus officium. et ꝭm hoc harūdo seu calamus liberi arbitrij nostri potestas iuxta quod supra diximus cōueniēter accipietur. Tunc enim consummatū est nobis crucis penitentialis officium: cum quotiens: sitio: dixerim⁹: dicte virtutes per potestatē liberi arbitrij de huiusmodi spongia nobis potū obtulerunt. Heu quot sunt qui hꝫ aut spōgia ista aruit aut milites desunt q̄ offerūt: aut calam⁹ & ysop⁹ nō assūt. Hi sūt q̄ in illa abisso malicie sue nec vnā lacrimā īuenlūt q̄m hauriāt: nec vnā stillā acerbitatis inde bibūt. Ex h̄ ḡ ōfectu eos

nondũ dñice crucis apphen
disse exẽplũ mãifestũ est. Qui
aũt pſto habent hmõi ſpõgi-
am aceti.ſ.penitudis et lacri-
maꝝ pleniſſimã et ad os cor-
dis admotã: vt inde q̃ties vo
luerint vinũ cõpũctõis abun
danter bibãt: merito pñt dice
re qđ ſeq̃tur (cõſummatũ eſt)
Sicut aũt dñi carnifices: ipi
in cruce pẽdenti acetũ acerbiſ
ſimũ porrexerũt: ſic q̇d in cru
ce hic q̃cunqꝫ pendẽtibꝫ: iniu
riaꝝ ⁊ ꝯtumeliaꝝ exacerbatõ
nes irrogãt, vnde ⁊ velut dñi
noui q̇dam crucifixores atqꝫ
carnifices habẽdi ſunt: qđ iſti
idẽ in mẽbris inouãt. Ex aũt
iuxta ꝟbũ Joh. dic. (cõſũma-
tũ eſt) ſubintelligiť iuxta lr̃am
noſtre redẽptõis miſteriũ ⁊ ꝓ
phetaꝝ vaticiniũ, ⁊ ſue benefi
cẽtie in nobis officiũ, ⁊ noſtre
recõciliatõis ſacrificiũ, et no-
ſtre cauſe patrociniũ, ⁊ noſtre
ꝓpugnatiõis auxiliũ, et noſtre
redẽptiõis cõmerciũ, ⁊ noſtre
ſanatiõis remediũ. Ex aũt
Lu. ſeq̃ns hiſtoriã in. xxiij. q̇a
(tenebre facte ſunt in vniuer-
ſa terra vſqꝫ ad horã nonaꝫ et
ſol obſcurat⁹ eſt ⁊ velũ templi
ſciſſum eſt mediũ) Myſtice ſi
gnificat tenebras ſpũales in

cordibꝫ iudeoꝝ ⁊ etiã diſcipu
loꝝ quas in tribus horis tri-
duo dñice paſſionis et mortis
futuras. Quaſi eñ diei initiũ
fuit naturalis illuminatio tri
um horarum continens ſpa-
cium. hoc eſt: diei quartam.
Hora vero tercia imo ſecun-
da diei quarta legis ſcripte il
luminatio. Tertia ꝟo quarta
a ſexta diei incipiens euãgelij
fulgor ſimul ⁊ ardor. q̇ quidẽ
initiũ habuit ⁊ clarũ et ferui-
dum in ꝑdicatõe dñi ſaluato
ris. ſed eã tenebre infidelitatis
et ꝑſecutionis et ipſius dñice
mortis ſtatim occupauerunt
Poſſumus autem intellige-
re ⁊ treſ horas huiuſmodi ob
tenebrationis: tres in iudeo-
rum cordibus obſcuratiões.
Prima fuit ignorantie. Se-
cunda fuit cupiditas. Tertia
fuit inuidie. His eniꝫ tribus
de cauſis ſolẽ intelligentie nõ
agnouerunt. Poſſumus ⁊ ad
tres mũdi generales obſcura
tões tres horas iſtas referre.
qꝛ ⁊ añ legẽ ⁊ ſub lege ⁊ ſub eu
angelio. mlťi veri ſol' lumie ꝓ
uati ſũt eclipſati. Sole eñ in
telligẽtie de q̃ in. v. Sap. legi
tur q̇dãmodo ter mũd⁹ claru
erat. ſ. legꝫ nature. legꝫ ſcꝓte. et

legis euãgelice illumĩatiõ ĩbʒ. sed in ipa hora sexta hoc ẽ ini tio illumĩatõis tercie: tenebre miserie ꝛ mortalitatis nostre ĩ xpo dño ꝛ mors ipsa: ipaꝫ ve ri solis illũinositatẽ infideliuꝫ oculis penitꝰ abscõderũt. ꝛ h̄ quasi tribꝫ horis ꝑpter dictas causas. ꝛ hoc est qđ in octauo caplo Amos predixerat dñs Occidet in meridie ꝛ tenebre scere faciã terrã in die lumis. Qđ aũt dicit. (Tenebre facte sunt ꝛ sol oscuratꝰ est) Nõ so lum illud significat qꝛ obtene brati sunt iudei interius: ꝛ sol iusticie a pñtꝰ vite luce ꝑ mor tẽ q̃dãmodo eclipsatꝰ. sed ve lut duo genera tenebraruꝫ in eis insinuãt: ignorãtie. s. et pec catoꝝ. vel excecatõnem eoꝝ ꝛ gl'iam q̃ noticia vniꝰ dei ꝛ cul tu claruerũt: obscurãdaꝫ vsqꝫ ĩ horã nonã hoc est mũdi ve sperã. in qua p̄dicãtibꝫ elya et enoch: diffugatis erroꝝ tene bris velut noui veri solis or tu iudea clarescet. Moralr autẽ tenebre iste q̃ tribꝫ horis durasse legũtur Primuꝫ tres cãs nr̃e obtenebratõnis spũa lis ĩsinuãt: et tres esse modos illius. Haꝝ igit p̄ma est origi nalis corruptio quã ex Adaꝫ cõtrahimus. ꝛ ꝑpter hec p̄ma nostra obtenebratio natura ẽ q̃dãmõ seu naturalr. Secun da cã est tẽtatio ipa ꝑ quã res sensibiles atqꝫ forinsece se no bis ingerũt. ꝛ se nobis ꝛ vero lũini interponũt. ꝛ ꝑpter hoc secũda obtenebratio nr̃a est q̄ ignoramus tentatiõem cẽ ten tationẽ. Lũinosissimã em̃ mẽ tem esse necesse est: q̃ q̃tiẽscun qꝫ tentat: tentari se cõspicit: et bellũ aduersus se consurgere cognoscit. Mirabilr em̃ ob tenebrata est q̄ tẽtatões velut blãdimẽta amplectit: ꝛ reꝝ vo luptuosaꝝ seu ꝯcupiscibiliuꝫ acies q̄si q̄sdam amicorũ cetꝰ toto amplausu suscipit et ipaꝫ voluptatis fruitõem paceꝫ ac ꝓsperitatẽ appellant. sicut legi tur Sap. xiiij. In magno iu sticie bello viuẽtes tot ꝛ tanta mala pacem appellãt. ꝑpter h̄ dicebat dñs ad Job. xl. Me mento belli nec vltra addas loq̄. Magnũ em̃ est ad repssi onẽ tuoꝝ q̄ solus fere cã ẽ no stri casus memorem esse belli Magnũ aũt lumen est ad vi dendũ q̄d nobis agẽduꝫ sit: ꝛ magnus stimulus ad excitan dos nos et ꝓuocãdos ad stre nue agenduꝫ: ipsa belli ꝓuisio

atq3 cognitio. Tercia ꝟo cau
sa nostre obtenebratiōis auer
sio nostra est a ꝟo lumine qđ
est ꝑ ꝯuersionē ad quascunq3
ex creaturis qđ ꝑ amorē effici
mus et ꝯsensum. Lucē em̄ ha
bemus ad dorsum ꝛ faciez ad
tenebras vt ait Aug⁹. in li. de
libero arbitrio. Tenebre eniz
sūt nobis oīa ad q̄ a deo auer
si ꝑ amorē ꝯuertimur. ꝛ hoc ē
etiā modus nostre obtenebra
tiōis terci⁹. ꝓpter hoc ꝙ quasi
tribus horis in ipa morte do
mini saluatoris tenebre facte
fuisse legunt̄. Vel ꝓpter h̄ q̇a
ꝑme tenebre sunt cogitatōis.
secunde affectiōis. tercie ꝯsen
sus tā i bono q̄3 i malo. Quid
q̇d em̄ lumē ē nouo hoi: tene
bre est veteri. ꝛ ecōuerso. Ali
ter tropoloyce. Tenebre fiūt
sup vniuersam terram cordis
ipsi⁹ crucifixi penitēt;: cū tene
bras suas agnoscit. ꝛ hec ē no
ua plaga q̄ ꝑcutit̄ in nob̄. egi
pt⁹. iuxta Origenē sup Exod.
Tenebris em̄ tenebras nr̄as
ꝑcutim⁹: dū ignorātie nr̄e te-
nebras in nobis cognoscim⁹
ꝛ dānam⁹. Sol ꝟo in nobis
obscurat̄ dū pn̄s mūdi gl'ia a
nobis despicit̄: duz veri nihil
luminis illā hr̄e cognoscim⁹.

Vn̄ Job. xxxiij. Si vidi solē
cū fulgeret. Et in p̄s. ꝑ diē sol
non vret te. Crucifixis igit̄. i.
cruci pn̄ie vel discipline affi-
xis. necesse est tenebras vt di-
ximus fieri. ꝛ solē pn̄tis ꝓspe-
ritat; ꝛ gl'ie obscurari: vt ꝛ ce-
citatē suā ꝑstinā videāt: et om
ne qđ in mūdo turpiter ꝛ no-
xie amauerūt. Vn̄ qđ ex tene
bris suis clarueratt eisdē ex pe
nitentialis gr̄e lumīe tenebre
scat. In oīb⁹ aūt pctōrib⁹ ge-
neral'r tenebre fiūt. sol aūt nō
obscurat̄: dū eis p̄sentis mun
di gl'ia nō vilescit. ꝛ hoc inde
est. q2 mūdi gl'ia nō lucet nisi
ī tenebr;. queadmodū ligna
putrida et squame pisciū ha-
bent de tenebris vt luceāt. et
ꝓpter hoc de lumīe obscuran
tur. Euidēter aūt mors pcti q̄
est mors ꝑma in hoc facto fi-
gurat̄. q2 in tētatione ꝑmū te-
nebre fiūt in cordib⁹ peccan-
tiū vt nō videāt. q2 de ꝑiculo
aīaꝝ suaruz hoc est de morte
eoꝝ in ipsa tentatōe agit̄. De
inđ ꝟo sol eis iusticie. id ē xp̄s
dn̄s obscurat̄. vl' dū lucis sue
radijs eos illustrare desinit ꝛ
ab illis abscōdit̄ vt ipm non
videāt. vel dū eis vilescit atq3
a turpis et momētanea ꝑciuz

voluptatis. Qđ ꝓo sequitur. (Velū tēpli scissum est me/dīū) Mistice veterꝫ legis ob/scuritas q̄ interiora tēpli.i.se/creta diuini cōsilij de repatōe generis hūani videre ꝓhibu erat dissipata ē. vl' iuxta apl'm in.ix.ad Heb. Velū scissū seu dissipatū: ꝓpalatā esse sctōꝝ vi am: ꝛ ingressum expeditū esse et libeꝝ sctis in tabernaculū nō manufactū: significat. Vl' scissum velū velamē cecitatis q̄ deꝰ cognosci ꝓhibebaꝉ: dis/sipatū esse īsinuat. De h̄ apl's Usqꝫ in hodiernū diē idipm velamē in lectōe veteris testa mēti manet nō reuelatū: q̄m̄ i xpo euacuaꝉ. Et iterū cū legiꝉ Moyses Velamē positū est sup eor eoꝝ. Cū aūt cōuersus fuerit ad deū: auferet velamē De hoc Exod.xxxv. Imple/tus sermonibꝫ posuit moyses velamē sup faciē suā: qđ igres sus ad dn̄m ꝛ loquēs cum eo auferebat donec exiret. Pōt ꝛ intelligi veluꝫ istud qꝛ diui/debat tabernaculuꝫ ab atrio: id qđ in secūdo ad Ephe. vo caꝉ medius paries macerie. h̄ est discrepantia siue discordia iudeoꝝ ꝛ gētiū. Per taberna/culū em̄ iudei in q̄bꝫ hītabat dn̄s. Per atriū gētes. sicut le/giꝉ Apoca.xxj. Atriū aūt qđ foris est ne metiarꝫ: qꝛ datum ē gētibꝫ. Quia g̃ p mortez dn̄i saluatoris dissolute sūt inimi cicie ꝛ in xpo dn̄o lapide an/gulari duo illi ꝑpli velut duo domꝰ dn̄i pietes couniti. Re/cte tūc velū tēpli scissum diciꝉ vt nulla sit distinctio iudei et greci: serui ꝛ liberi. sicut legiꝉ i iij. Col. Ubi nō est masclus et feīa: gētilis ꝛ iudeus: circū/cisio ꝛ p̄putiū barbarus ꝛ scita seruus et liber. Moral'r ꝓo qꝛ velū istud: et radios sol' ꝓ/hibebat ab ingressu taberna culi. ꝛ exn̄tes intra tabernacu lū videre nō sinebat solem ad ortū. Velamen pctōꝝ signifi cat quo mens humana velut dei tabernaculuꝫ radijs veri solis.i. donis graꝝ illustrari n̄ siniꝉ ꝛ illū videre penitꝰ ꝓhi/beꝉ. Hoc em̄ veluꝫ vt diximꝰ post factas tenebras post ob scuratū solē p̄ntꝫ gl'ie dei ꝓtu/te scindiꝉ: ꝛ splēdiori gr̄e qua/si lumini veri sol' aditꝰ pādiꝉ: ꝛ mētis obcecate prius ad ve ri lumīs aspectū oculi reuelā/tur. Qđ aūt scribunt Math. ꝛ Mar. (a sūmo vsqꝫ deorsū) Insinuat a p̄mo cogitatōnis

vsq₃ ad vltimū opis velamen malitie scindendū esse. Scindite inqt dñs.ij. Johel' corda vestra et nō vestimēta vestra. Sic igit' attingit sapīa a fine vsq₃ ad finē fortiter. vt legitur Sap.vij. dū a sūmo vsq₃ deorsum pcti velamē disrūpit.⁊ pctōꝝ pietem fortissimū vsq₃ ad extremū lapillū ɔfringit et diruit. Et hec est ps inimiciciaꝝ de q̄ legit' in.ij. ad Eph. Hoc velo velat' habebat oculos penitēs dū ducebat' ad i fernale patibulū. Nō ꝟo reuelata facie gl'iam dei ɔtēplat' sicut legit' in.iij.scđe ad Coꝝ. Hoc est sudariū₃ qđ erat sup faciē Lazari:in.xj.Jo. Hoc ē opimentū q̄ optum est euāgeliū in his q̄ peunt.sicut legit' i iiij.scđe ad Coꝝ. Qm̄ aūt velū istud facies erat tabernaculi ⁊ erat cōtextū ex iacincto et ⁊ purpura ⁊ bisso ⁊ cocto ope blumario.sic legit' Exo.xxvij Eratq₃ mire pulcritudīs:inte xturas hn̄s oīm florum q̄s gignit hum' vt tradit Joseph' significat sine dubio faciē ipsam mentis: oī spūali decore venusta que in ɔsensu peccati post veri solis obscuratiōe₃ a summo vsq₃ deorsum dissipat': nihil oīno gr̄e qđ gratu₃ deo faciat: nihil dei aspectib' placituꝝ:integꝝ in ea relinq̄tur. (Et circa horā nonam exclamauit Jesus dicens Hely hely lamasabathoni. hoc est: deus meus vt quid dereliquisti me) Derelictū se dicit iuxta l'ram.i.tribulatiōi expositum et morti.⁊ hoc sicut supra exposuim' orōem ei' Pater si fieri pōt transeat a me calix iste Affectū em̄ infirmitatis nostre sic expmit: nō vt aliter q̄₃ ipse cū patre disposuit fiat petit.vel derelictu₃ se dicit i suis spūal'r a q̄b' p infidelitatē de' pr̄ recessit. Moral'r aūt nobis insinuat vt in oī tribulatione:in omni discrimine tētationis maxīe derelinq ⁊ deseri timeamus: dū de sola derelictione ad deu₃ pr̄em defert orōnis sue querimoniā. Qt āt ingemiat (deus meus.de' meus) Juxta l'ram illi ɔgruit. q₂ ipse erat filius suus vnigenitus nature ⁊ filius gratie: in ml'tis fratꝝ milib' primogenitus.sicut dicit apl's in.viij.ad Ro. Nobis aūt p similitudinem.licet aūt dissil'em insinuat q̄liter inuocare debeamus de' em̄ noster est cui totum se

debet qd naturalr cui totū se debet qd p grām facti sumus Totū em̄ bonū nostre generatiōis z totū optimū nr̄e regeneratōis illi soli debet. Qd aūt Luc. addit in.xxiij. Quia clamās voce magna ait (Pater in man⁹ tuas) zc. Math. et Mar. ptereūt: hoc solū dicentes. (q̄a exclamauit voce magna in emissiōe spūs. Jo. aūt i.xix. inter nouissima eius verba addit (Cōsummatū est z inclinato capite tradidit spiritū) Juxta misteriū g̃ si voces q̄b⁹ loq̄tur nobis opa ei⁹ accipiam⁹: vox esset magna et clamosissima: qua dō patri p nobis interpellans locut⁹ ē: z q̄ etiā nos de ꝯuersione nr̄a ad ipm alloquit: mors eius est. Minorib⁹ em̄ bn̄ficijs q̄i voce demissa ad nos loq̄tur. Illo vo singulari z inestimabili mortis sue beneficio adeo clamat fortiter vt etiaʒ mortuos excitet z dilectione sua viuificet. Qd aūt dicit Lu. Quia hec dicens.s. in manus tuas cōmēdo spūm meū: expirauit Quid faciēduʒ esset suis in oī piculo tētatōis z in ipso mortis discrimie: eodē exēplo euidēter edocuit. Tūc em̄ pr̄ potissimū vocādus est: z filiali ei dē amore medullit⁹ adherendū. tunc potissimū spūs ei cōmēdādus est: cū leones infernales ppati ad escā circa nos rugiūt. Veraciter em̄ audiētib⁹ atq̧ videntib⁹ nihil aliud est tētatiōis suggestio q̄ȝ rugitus leonū ifernaliū. Quia igitur ipse solus de faucib⁹ eorū nos pōt eripe: ei soli cōmēdādus est tūc spūs. z his verbis vnigeniti sui iuocādus ē tūc z orandus. Vocē igit vnigeniti nō agnoscere nō pōt: si eā pie fidei deuotio illi obtulerit In manus aūt dei patris spiritū suū cōmēdat: q̄ totū se ponit in volūtate eius: totū se cōmittit bn̄placito eius. Unde z vsualr in manu illi⁹ q̄s eē dicit cui⁹ volūtati se regēdū cōmisit. Per ꝯtrariū vo in ipso ꝯsensu pctī spiritū suuʒ emittit de se z ꝓpriū spūm tradit diabolo miser pctōr. Jn man⁹ etiā diaboli illa etiā eadē hora cōmēdat spūm suū z in fauces leonum infernaliū iniicit: veraciter illud pōt dicere diabolo. Pr̄ mi. q2 filius ei⁹ effectus est. z ea q̄ sequunt: in manus tuas cōmendo spiritum meū. Veraciter etiā pōt dice

re qꝛ tradidit spūz.i. spūm san ctū. quēadmodū ꝛ iudas tradidit xp̄m dn̄m. quē q̄ntum in eo est extinguit. Uel spūm ꝓprium quē tradidit carnificibus seuissimis.i. demonibus crucifigendū. et hoc est in ifer no. Qđ aūt addidit Johā. in xix. de inclinatōe capitis: iuxta literam: siue gratias agendo: siue supplicando ꝛ orando ꝓ nobis sp̄m tradidisse intelligendus est. Penitentibꝫ aūt insinuat spūm veteris hoc est amorez pctī: inclinato capite: hoc est inclinato corde emittere debere. Ecōtrario aūt inclinato capite ad orandū diabolum. vel humiliato et inclinato corde et diabolo ad conculcādū subiecto: tradidit spiritum ꝓprium miser pctōr per ꝯsensum in pctm̄. Post istam emissionez spūs videnᷓ velle Math. ꝛ Mar. qꝛ velū templi scissum est. Lucas aūt qui diligētiꝰ historiā ꝓsequiᷓ ecōtrario dicēs eū expirasse: duz ista diceret (Pater mi i manꝰ tuas) Qꝛ aūt ꝯtinuat Math. (Terra mota est et petre scisse sūt ꝛ mo. apta sᷓ ꝛ mlta corpa sctōꝝ que dormierant surexerunt) Bn̄ ꝯgruit ei qđ ꝓcedit qꝛ velū tēpli scissum est in duas ꝑtes. Hec est legis obscuritas in spūalē intelligentiā et literalē: qꝛꝝ alterā sibi retinuerunt iudei: reliquā nobis assūpsimus. Uel velū pctī diuiditur in culpā ꝛ penā: dū culpa tolliᷓ: ꝛ ab ipso penitēte pena penitētialᷓ teneᷓ. Uel velū diuidiᷓ: dū nob totū qđ mali in nobis ē tribuimꝰ: deo ꝓo q̄cq̄d habemꝰ boni. Signa aūt illa iuxta literā: quēadmoduz eclipsatio solis: auctorē ipius nature pati euidēter testabantur. Eclipsatio em̄ solis fingi nō pōt fuisse naturalis: cū certū sit tūc lunā fuisse. xv. Decimaq̄rta nāqꝫ luna iuxta mandatū dn̄i in. xij. Exo. agnꝰ pascalis imolandus erat ad vesperū. hoc est die iouis ad vesperā. ḡ die veneris sequēte luna fuit. xv. et lō plenilunium. Erant igiᷓ sol et luna sibi ỹnulcē opposita q̄si ꝑ diametrū. q̄a igiᷓ hora dn̄ice passionis q̄si sexta diei vbi sol erat nature i medio celi ꝛ tūc luna sub terra tenēs celi mediū oppositum. Non erat igiᷓ luna tunc tpis neqꝫ poterat cē inter solē et terrā. Naturalis aūt eclipsis solᷓ est de interpositiōe lune terre

et solis. Manifestũ igitur est quia signũ fuit valde mirabile queãdmodũ etiã vñ ⁊ recte ꝗdaȝ ex phis apud Athenas illa hora dixisse dr: qr aut deꝰ nature patit: aut elemẽta mẽtiunt. Terremotꝰ iuxta sctõꝝ expositionẽ terrenoꝝ cordiuȝ cõcussio fuit ex timore vl' motus siue motio: hoc est mutatio de malo in bonũ ꝑ penitẽtiam. Mouẽda em̃ erat terra hmõi et de infimo pctĩ in sublime celoꝝ trãsferẽda. Uel terra iudeoꝝ. i. terrenus ille populus mouendus erat et ꝯcutiẽdus ⁊ detrahẽdus de loco suo ⁊ dispgendꝰ in gentes: petre scisse: corda obstinatõe obdurata ⁊ ad pniaȝ scissa. Monumẽta apta orõne ⁊ ꝯfessiõe vt appareãt ⁊ ꝓdeãt inde mortui in resurrectõem vite hoc ē in nouitatẽ vite. Moralr ꝓ terremotꝰ ꝗ fit ad lrãm de spiritu ĩfra poros seu viscera terre multiplicato tonãte ad exitum ⁊ exaltationẽ: ⁊ nõ inueniẽte liberũ exitũ: idcꝫ terrã cõcutiente. quia natura nõ patitur duo corpa in eodem loco Sic mltiplicato spũsctõ non essentialr sed ꝗ ad grãȝ cor penitẽtis cõcutit ⁊ mltiplr cõtẽdit vt corruãt oĩa bñficia diabolica pctõꝝ ⁊ excutiant d arbore cordis nidi illi diabolici. i. vicia. Uel mouet terra ħ est amor. vel terra pctĩ de corde. vel ipm cor peccatoris de loco ⁊ feudo diabolico trãsiens in feudũ dñi. s. d terra miserie ⁊ tenebrarũ: vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo: sed sempiternꝰ horror inhitat. hec est terra pctĩ de qua dr i. iiij. Job Uel terra intelligi potest conuenientius amor terre hoc est terrene cuiuscunꝗ cõcupiscẽtie. Huius nancꝫ amor iuxta consuetudinẽ scripture terra accipit. Hec terra pmo ĩ penitẽte mouet dũ amor hmõi mutat ⁊ extinguit: deinde petra scindit. hoc ē mẽtꝭ duricies dolore penitudis. Tercio monumẽtũ apit dũ facultas excũdi de ipo pctõ pctõri celesti minime tribuit. Idem igit pctm̃ terra est ꝗdiu diabolo fructificat. ⁊ cibus est serpẽtꝭ antiqui: ⁊ reptilium infernalium habitaculũ: dum et ab ipsis demonibus conculcatur et teritur ꝗdiu super eam eis gradi imo repere conceditur. Hec enim sunt quatuor terre ꝓprie: quintum ꝗdem imo

semꝑ residet ꝛ fex grauissima hec igit̄ terra mouenda est sicut diximꝰ. Idem pctm̄ ꝛ petra est que vix malleis sacroꝝ eloquioꝝ frangit̄ et vix etiam xp̄i sanguīe scindit̄, vt oīa dicamus: pctū duricies sola dei ꝟtute vincit̄. Idē est ꝛ monumētū qd̄ miser pctōr velut diaboli q̄dē sacrista sibi defodit et ī eo velut diaboli sacerdos seipm̄ sepelit. Unde ꝛ generaliter videre pctōrez in pctō nihil aliō est q̄ȝ videre ineternū in monumēto ꝛ videre mortuum discoꝑtū: qd̄ sine horrore ꝛ dolore nunq̄ȝ spectanduȝ Ve illi q̄ mortuus in monumento facit risum ꝛ gaudium ꝛ nō potiꝰ dolorez cōpassiōis et gemitū et horrorem mortis Istud monumentū apiendū est qꝛ amouendū est ab eo q̄c q̄d in eo detinet pctōrem. hoc est em̄ illud esse aptum Ve illis q̄ in hmōi monumento viui sepulti sunt. Hi sunt q̄ descēdūt in infernū viuētes hoc est sciētes. Ex hoc igit̄ apparet q̄ totꝰ mūdus quē in tres ꝑtes Joh. diuidit in ꝓmo prime canonice sue: nihil aliō est q̄ȝ cimiterū diabolicū et multitudo īnūerabilis hmōi monumentoꝝ. Ad istud monumentū pōt referri illud qd̄ legit̄ in. iij. Job. Gaudēt vehemēter cū inuenerint sepulcrū Et illud. xij. Prouer. ꝭm vnaȝ lr̄am. desideriū ipij monumētū ē pessimoꝝ. Mortuos igit̄ se ꝯfitent̄ pctōres peccare studentes duȝ tam studiose q̄rūt sibi sepulcrū et cōꝑant. Ecōtrario terra ꝓmū mouet̄ in tētatiōe: petra scindit̄ in desiderio: monumentū apit̄ in ꝯsensu pcti. Terra eniȝ debet esse pctōr hoc est aduersus ꝯcussiones tentationū fixus ꝛ īmobilis. Petra: patiā ꝛ fortitudine ꝛ tribulatōibꝫ infrāgibilis seu insecabilis et voluptatibꝫ inemollibilis. et monumentū debet esse veteris hoīs vbi sepultꝰ atq̄ȝ reclusus iugiter cōsūmat̄. Horrorē etiam sicut sepulcrū debet incutere spectātibus seu trāseūtibꝫ vt alij veteres spectaculū eius abhorreant. ¶ autez sequit̄ in textu Math. q̄a (Mlt̄a corpa sanctoꝝ q̄ dormierūt surrexerūt) Iuxta lr̄am vt tanti gaudij testes essent simul ꝛ socij. Moraliter ꝟo in morte veterꝭ hominis multa corpa sctōꝝ. id ē multa cōgeries sctōꝝ opeꝝ ꝛ

totus cetus virtutum resur-gũt:q̃ omnia dormiuisse dicũtur.qꝛ nil eis deperit si resurgãt et fortiores etiã resurgũt quẽ-admodũ soporati.ꝛ qꝛ facilis est eoꝝ reparatio queadmoduꝫ excitatio a somno. E cõtrario ꝓo fit resurrectio in morte noui.vñ id in.ij.Lu. Hic erit in ruinã ꝛ resurrectionẽ multoꝝ. Mistice aũt significat resur-rectio ista p xp̃m futurã esse resurrectionẽ gl'iosam sanctorũ. sicut legit̃ in.x.p̃me ad Thes. Si eñ credim⁹ q̄ Jesus mortuus est ꝛ resurrexit: ita ꝛ de⁹ eos q̃ dormierũt p Jesum adducet cũ eo.Joh.aũt subiungit in.xix.di.(Judei g̃ qm̃ parasceue erat: vt nõ remanerẽt in cruce corpa eorũ in sabbato: erat eñ magnus ille dies sabbati Rogauerunt pilatuꝫ vt frangerent̃ eoꝝ crura ꝛ tollerent̃.) potius mortalitati q̃ꝫ misterio ꝯgruit. Judei eñ gerunt tipum oĩm mundanorũ nouũ hoĩem in se crucifigẽtiũ et crucem pñie vel disciplinę in alijs nõ verentiũ:ꝛ hoc sub ꝑtextu religionis ꝛ veneratio nis sanctoꝝ dierũ.vnde q̃tiẽs dies solẽnis affuerit p̄dicant alijs ꝛ suadent vacanduꝫ esse delicijs ꝛ cibis ꝛ potib⁹ ꝛ desistendũ esse ab afflictõib⁹ ꝛ lacrimis ꝛ veneratõe dici solennis. Idẽ igit̃ esse dicere epulãdũ est et gaudenduꝫ est hodie nõ debent remanere in cruce corpa nostra sabbato sed potius tollenda sunt.qđ monachi ꝛ clerici seculares diligenter ac studiose obseruant. Hi sunt q̃ rogant pilatuꝫ coq̃narũ vel refectorarium:vt adiuuent ne corpa eoꝝ in cruce remaneãt. Qui aũt accedũt ad abbatẽ vel p̄orem q̃si ad alterum pilatũ vt dispẽsatõeꝫ seu relaxatiõem ab eo impetrent gule et ocij vaneq̃ꝫ leticie.sed nesciunt petere vt frãgantur crura in hmõi cruce pendẽtium aut nesciũt q̄ illud eis petendum sit. Non eñ de cruce tollendus est vetus hõ nisi fractis cruribus de quib⁹ superi⁹ locuti sumus. Potestas eñ ambulandi imo currendi ad mala saltem ei auferẽda est In hoc g̃ q̄ iudei instãt apud pilatum vt non remaneãt in cruce corpa sabbato: apte typum gerunt sp̃ualiũ ꝑsecutorũ qui sũmope ad hoc intendunt et iam fere in tota dei ecclesia obtinuerũt: vt corpora

non remaneant in cruce sab/bato.i.quocunq; die solenni. Uerũtamẽ istud ita factũ est q̃ p instantiã iudeoꝝ solũmõ impetratũ fuit ꝛ obtentũ.nũc aũt nõ expectat̃ hmõi instantia:nec p̃ces req̃runt̃.sed crucifixũ suũ vnusquisq; autoritate sua ꝛ arbitrio de cruce penitẽtie vel discipline deponit. Illud etiã aduertendũ est q꞉ nec pilatus illud legit̃ cõcessisse.sed q꞉ legit̃ q̃ milites pilati hoc fecerunt:merito intelligit̃ eius autoritate factũ.merito igit̃ inter milites pilati annumerãdi sunt:ꝛ autoritatem istã a pilato accepisse diabolo.ꝛ hoc ad instantiã psecutorũ spũalium:hoc est vicioꝝ q̃ de cruce pnĩe vel disciplĩe corpora sua deponunt eo modo q̃ diximus vacãtes epulis siue delicijs coinquinationis: siue malicie.sicut legit̃ in.ij.secunde cano.Petri. Quia p̃o p duos latrones iuxta dominũ Jesum crucifixos siue nociua corruptio ꝛ cõsuetudinaria:siue mũdi psꝑitas ꝛ aduersitas:seu ꝓꝛie iniq̃tatis ꝛ aliene suggestiõis malicia seu cõtraria charitati gemĩa ꝑuersitas ꝯueniẽter accipit̃. Dani festũ est illa de cruce nunq̃ ẽ deponenda nisi sic ꝯtusa ꝛ cõfracta vt de cetero surgere nequeãt vl' erigere se.queãdmodũ hoĩes fract' cruribus: nec stare nec erigere se pñt. Quia p̃o potentiã ꝛ opulentiã terrenã crura veteris hoĩs supius accipim᷒:ipas esse frãgendas penitẽtibꝫ ꝛ disciplinatis vir' in illo facto insinuatũ est. Frãgunt̃ ğ:vl' cũ fragiles esse agnoscunt̃:vel eis virt᷒ et vigoꝛ suppoꝛtandi coꝛp᷒ veteris hominis aufert̃.cuꝫ nec veterem hoĩem p supbiã erigũt:sed potius sedere cõpellũt. queãdmodũ crura fracta totũ coꝛp᷒ ad terrã deponũt ꝛ sedere cõpellunt. Crura igit̃ hmõi frangit q̃ de his duobꝫ sub deo hũiliatur ꝛ cui sunt oneri. Sequitur in verbis Joh. (Ad iesuꝫ aũt cum venissent vt viderũt eũ moꝛtuũ nõ fregerũt ei᷒ crura vt scptura illa impleret̃ vt dicit Joh. Os nõ cõminuet' ex eo) Per iesum:vl' sinderisis vel nature nr̃e puritas q̃ integre seruãda ẽ:licet veteri vite crucifigẽda sit intelligitur. Ex p̃o dicit̃ Os nõ cõminuet' ex eo.i. nihil spũale vel soꝛdiduꝫ crucifixo frangendũ vel tenẽ-

dū est. Queadmodū em̄ car-
nes dicunt carnales cogita-
tiones ⁊ cōcupiscētie: ibi. duꝫ
appropiāt sup me nocētes vt
edāt carnes meas. Et ibi: cō-
fige timore tuo carnes meas.
Sic ossa ecōtrario ea q̄ ī no-
bis spūalia sunt. Militibꝰ er
go pilati deteriores sunt q̄ os
sibus dn̄i iesu pepcerunt q̄cū
qꝫ vel spūales viros q̄ ossa ec
clesie sunt: vel spūalia quecū-
qꝫ bona in alijs psequēdo cō
terunt. Peruersissime ꝓo scri-
pturā implēt hmōi q̄ ossibus
veteris hoīs parcūt que spiri
tualia vicia maxime intelligū
tur. q̄si em̄ pceptū esset hmōi
hoībꝰ: os nō cōminuetꝭ ex eo
id est veteri hoīe: ossibꝰ eius. i.
spūalibꝰ vicijs in se parcūt: cō
tra carnē q̄ppe veterꝭ hoīs cō
iurati videntꝰ: dū carnes eius
id est carnalia vicia tā atroci-
ter psequunꝰ: pcētes ⁊ in seip
sis ⁊ in alijs ire: supbie: īuidie:
et ceteris furijs infernalibus
Idē dicimꝰ ⁊ de his q̄ viciorꝫ
radicibꝰ in se ⁊ in alijs parcūt
licet opa viciorꝫ q̄si quandaꝫ
eorꝫ carnem pseqū videantur.
Hi em̄ silr̄ os ex eo nō cōmi-
nuūt. qꝛ mūdus ⁊ caro q̄s du
os latrones interptati sumus
ex toto cōteri nō possunt: sal-
tem eorꝫ frangenda sunt cru-
ra. in q̄bꝰ intelligimus ossa eo
rū maxima atqꝫ fortissima et
q̄bus maxie ꝯtra nos erigun
tur. ⁊ ossa ista in mundo sunt
amor vane glorie ⁊ odiuꝫ con
trarij. Si em̄ ista duo ī te cō-
fregeris: mundū impotē sui ⁊
oīno inualidū reddidisti. In
carne ꝓo velut crura sunt: oci
um ⁊ epularum splendiditas
Ve illis q̄ non solūmodo la-
tronibꝰ istis ossa nō cōminu
unt: sed etiā cōminutis offici
osissime medenꝰ. Hi sūt adu-
latores ⁊ detractores quoruꝫ
omnis locutio cathaplasma-
tio est ⁊ medicamentū huius-
modi fracturarū. Si non es-
sent huiusmodi medici infer-
nales: si medicamenta ista di
abolica, id est adulatio et de-
tractio de medio tollerentur:
mundus deiectus in imo resi
deret absqꝫ vlla spe resurgen-
di. Idem in carne dicimꝰ. vn̄
in Ezech. sedecimo capitulo.
Iniquitas sororis tue sodo-
me saturitas panis ⁊ abūdā-
tia et ocium. Quantum igitur
aduersentur dei iusticie inde
apparet. quia omnem penaꝫ
illius euacuant; et suspensos

atq͂ crucifixos ꝑ eum resuscitant. Quod vero sequitur (quia vnus militū lancea latus eius aperuit.) Mira crudelitas que nec mortuo pepcit. hoc est eniʒ q̄ ꝑsecutus est hoīem mortuū amplius mortificare. Mistice vero aptio lateris que ꝛ vulneratō fuit duo euidēter figurat. Primū vulnus amoris nostri q̄ cor eius ꝯfixū est. sicut ipsemet testatur i. iiij. Can. Vulnerasti cor meū soror mea sponsa vulnerasti cor meū. Secūdū: quia ipm vulnus aptura est lateris q̄ ad intima corpis intratur: merito dilectionē eius significat. ꝑ quā ad intima secretorū eius ingredimur. sicut ipsemet testatur in. iiij. Joh. Vos aūt dixi amicos: quia oīa q̄cūq͂ audiui a patre meo nota feci vob Ipsa etiā dilectio et porta est ꝛ via qua ad intima spūaliuʒ et regni celoꝝ intratur. sicut dic̄ aplus. xiij. ꝑme ad Coꝝ. Adhuc excellentiorē viā vob demōstro: de charitate loquens Recte ergo dicitur lancea latus eius aptum. quia vel porta qua ad deum ingrederemur nob aperta est ꝑ mortem eius. et ꝑ mortem etiā intima sapīe sue atq͂ consilij reserata. vel ipsa dilectio intima eius tūc nobis aperta est ꝛ claruit euidēter. Moraliter vero spūalibus pilati militibus hoc est ꝑlatis atq͂ doctoribꝫ insinuatur silr facere debere spūalibus crucifixis: faciant ꝛ ingressū ad corda domino Jesu latū ꝛ liberū pandant. Lancea vero qua istō faciendū est: longa est ꝛ recta diuine bn̄ficentie seu munificētie in nos cōtinuatio Lancea enim lōgitudinē habet vnde et eminus habet q̄ nihil rectius intelligitur q͂ʒ lōganimitas que nec tediū cōtinuate largitōis beneficioꝝ suoꝝ deficit q̄si fatigata: nec īgratitudie nr̄a vincitur q̄ tanto fortius atq͂ ꝓfundius nos amore suo transfigit atq͂ trāsuerberat quāto magis a longe hoc est quāto longius est a meritis nostris vt tot ꝛ tanta mala nostra diuīa bonitas tamdiu toleret ꝛ infatigabiliter tot et tanta ingratis beneficia largiatur. Acumē habet lācea ista in capite. quia prima beneficia eo ipso q͂ ꝑma gratiora sunt ꝛ facilius cor penetrant que postmodū assiduitate aut in obliuione ingratis veniūt aut vilescūt. Potest et intelligi lācea timor ignis eter

ni ꝛ ꝓpositum bone ꝑseuerantie. ꝛ hec est hasta fulgurās de qua legit̄ in. iij. Abacuc. q̄ ꝛ ignita est igne eterno vel igne amoris q̄ de⁹ nos diligit: ꝛ corusca est vt illūinet: ꝛ acumen habet vt penetret ꝛ vulneret. Sił'r et intētio q̄ placere dn̄o iesu intēdim⁹ lancea est q̄ lat⁹ eius et cor amore nr̄o trāsfigimus Amorē aūt hmōi vuln⁹ dicimus ꝛ apturā cordis. q̄ ꝛ vuln⁹ ē q̄ vet⁹ bō trāsuerberat: occidit. ꝛ aptura seu porta est q̄ ad cor hūanū deus ingredit. ꝛ quia in latere dextro vulnus illud factū credit ꝛ in picturis ꝛ sculpturis ita ostēdit: amor spūaliū et eternoꝝ ꝑ illud ꝯuenient accipit. Qui ꝰ crucē pn̄tis militie amore tēporaliū sustinēt: vuln⁹ in latere sinistro hn̄t ꝛ apturā q̄ diabolus ad eos intret. Hi non in cruce dn̄i nostri Jesu christi gloriari cum aplo possunt sed in cruce diaboli vtpote ꝑ eo crucifixi confundi. E contrario ꝟo apparet hic mira seuitia militum spūalium pilati qui iam mortuos ꝑsequuntur. qui cōtra iā mortuos cuꝫ armis veniunt: ꝛ in iam mortuos tā atrociter seuiunt. Hi sunt oīm viroꝝ disciplinatorum et penitentiū ꝑsecutores maxime ꝟo claustraliū q̄ crebrius ꝛ euidenti⁹ mūdo mortui videntur. Atrocissima igitur seuicia est eoꝝ q̄ hmōi hominibꝫ in cruce religionis iaꝫ mortuis atq̄ pēdentibꝫ n̄ parcunt. Militibus igit pilati n̄ sufficit crucifixisse ꝛ occidisse nisi ꝛ ossa crucifixoꝝ confringant. quod et illis congruit q̄rum iram nec mors eoꝝ q̄s oderunt satiat imo poti⁹ mortuum etiā ꝑsequunt. Ossa ꝟo q̄ in pctōribꝫ crucifixis ꝛ mortuis remanent: vires naturales intelligi possūt quas post mortem ꝛ crucem pcti frāgere nititur diabolus: ꝛ ad extremā debilitationē deducere vł obscurationē seu desperatōeꝫ ita vt nulla spes euasionis ei remaneat. Possumus aūt dicere ꝛ eos fracta crura in cruce diabolica habere q̄ non iā pedibus solum sed etiā toxis et tibijs terram. i. terrenā felicitatem tangunt ꝛ eidem toto corde cogitationū ꝛ affectionum incūbunt. Idem est ꝛ d̄ carne interp̄tari. ꝛ hoc in illis maxime qui sordiores carnis sue partes nituntur ꝛ suppora

tant ⁊ terre total'r incubāt. qđ
ad luxuriosos maxime referi-
mus. Et notandū illud est ꝙ
duoꝝ latronū latera apta seu
lanceata fuisse nō leguntˀ. oēs
eī reprobi latera dextra clau-
sa habent vt nec spūalibꝫ nec
eternis īgressus ad corda eo-
rū placeant. Qđ aūt sequitˀ in
verbis Joh. (Et ꝯtinuo exi-
uit sanguis ⁊ aqua) Apte insi-
nuat charitatem q̄ xp̄us dn̄s
nos dilexit fontē esse nr̄e ab-
lutiōis q̄ in aq̄ intelligitˀ: et no-
stre fecūdatōis q̇ ad frugē bo-
noꝝ opeꝝ priꝰ steriles eramꝰ
et adhuc moduꝫ reliqꝝ q̄ per
aquā efficiuntˀ: que in tracta-
tu de baptismo melius dicū-
tur. Sanguis aūt ad hoc flu-
xit vt idē intelligeretˀ esse fons
nostre viuificatiōis. eoꝙ san-
guis vite nutrimentū est et su-
stentatio. Hoc sanguine vita
nostra spūalis que dilectō est
qua deuꝫ diligimus maxime
nutritˀ ⁊ sustētatur. Quis eniꝫ
illum fide hauriat: hoc est q̇s
illum ꝓ se sola charitate effu-
sum credat: ⁊ dilectione in de-
um nō ardeat. ⁊ hoc est dice-
re spūal'r viuat hoc sanguine
regalis illius vestis purpura
id est eccl'ia tota tincta est. vn̄
et vestis eius aspersa sangui-
ne dicitˀ Apocal'. xix. Tinctu-
ra illa nihil aliud est q̄ꝫ vicissi-
tudo amoris. ⁊ quēadmoduꝫ
vestis in liquore tincture im-
mersa colorē tincture assumit
Sic et in hmōi preciosi san-
guinis liquorem ꝑ fidem tota
ecclesia īmissa hoc est credēs
illum ꝓ se effusum: colorē in-
de similem hoc est igneum q̇
rubeus est trahat vl' colorem
similem ei cuius liquor ad tin-
gendū funditˀ hoc est dilectio-
nem sicut diximus. Hic ē san-
guis vue ⁊ mori que ostenditˀ
elephantis ad acuendos eos
in p̄lio. sicut in. vj. primi Ma-
chab. Morus em̄ est christꝰ
dn̄s de cuius folijs. i. eloqui-
is extrahitˀ sericum sapiē ⁊ ho-
nestatꝭ vt īde vestes regie fra-
tribus eius simul ⁊ filijs fiāt.
Ipse idem est et vua de qua ī
penultimo Gene. Lauabit in
vino stolam suam ⁊ in sangui-
ne vue palliū suuꝫ. Sanguis
em̄ iste ⁊ vinū est qđ torcula-
ri crucis cōpressione passiōis
de xp̄o dn̄o exp̄ssum lauacrū
salutis mūdo contulit. Quis
em̄ sanguinē huius vue ⁊ mo-
ri fide vera cōspiciat ⁊ nō sal-
uatoris sui dilectiōe succēsus

contra omne quod ei displicz excādescat. Hic est vermiculus quo solo liber gratie scribi potuit vt in eo tota diuine dilectiōis in nos gratia aptissime legeret. Totā eñ sue dilectōis z gratie imensitatē de hoc vermiculo nobis scripsit et legibilem fecit. Hoc est miniū quo liber vite liber scz legis rubricatus est z illuminatus. Ceteris q̄dem literis terrenoꝝ beneficioꝝ ꝓmissionibus totus ingerebat. deerant ei litere capitales et tituli hoc est documēta spūalia z eternarū ꝓmissionū certa insignia z intentionū et opum nostrorū pfecti decores q̄ de xp̄i nobis sanguine pfluxerunt. Sanguis iste lauacrū est dealbatorū. sicut legit̄ in Apocal. vij. Lauerunt stolas suas et dealbauerūt eas in sanguie agni. Sanguis iste velut sanguis bircinus effusus est: vt eo aspa corda mollirentur z gladio verbi dei fierent secabilia: vt tādez spirituali edificio essent idonea. Sāguis iste mare rubrum est in quo submersus ē pharao spiritualis cum exercitu eius hoc est diabolus cū exercitu viciorum z demonū. Sanguis iste est noui testamenti confirmator. sicut christus dominus supra testatus est. Est etiam iste sanguis sacrificij nostre reconciliatiōis quia in christo dño complacuit omnē plenitudinē inhabitare z per eum reconciliare omnia in ip̄m pacificans per sanguinem crucis eius siue q̄ in terris siue que in celis sunt sicut legit̄ in p̄ma ad Col. Ex aūt sequit̄ in verbis Matth. d̄ sanctis qui tunc surrexerūt. (et exeuntes de monumentis qui post resurrectionem suaz venerunt in sanctā ciuitatem et apparuerūt multis) Ad penitentes iuxta moralem ītelligentiam referendum est. Penitentes eñ mortui resurgentes sunt z de monument̄ exeuntes. vnde penitentia tanq̄ miraculum ammirāda est et in ea glorificandus deus. maius enim est deo vt ait Augustinus iustificare impiū q̄ creare celum et terram. Et alibi. Maius fuit Paulum suscitare mente q̄ Lazarum suscitare corpore. Peccatores igitur in monumentis habitant

queadmodū demoniaci ⁊ furiosi sicut dᷓ in ps̄. Similiter eos q̄ exasperant q̄ habitant in sepulchris. Ecōtrario ꝓ diabolico miraculo ⁊ horrendo simul de monumētis exeunt resurgētes monachi q̄ de claustro qḋ vtiqꝫ cimiteriū eorum est: aut de claustrali conuersatiōe que vtiqꝫ monumētum est in pctā exeūt. nec minus horrendū est oculis spūalibus monachū d' claustrali cōuersatōe redeuntē ad seculum videre: qꝫ mortuū exeūtē de monumento videre oclis corꝑalibꝫ. De monumētis etiā aliter exeunt sed veraciter resurgentes viri cōtēplatiui. cōtemplatio em̄ sepulchꝝ est siue monumētū. sicut legit in. iij Job. Gaudentqꝫ vehemēter cū inuenerint sepulchꝝ: ⁊ hoc qtiens de secreto ꝯtēplatiōis ad oꝑanda ea que salute ꝓximorū expediūt exeunt. Idem ⁊ virtutibꝫ ⁊ vitijs aptamus. Vicia nanqꝫ de monumētis in qbꝫ ꝑ ꝯtritōnem mortua: ꝑ cōfessionē velata sudario: ꝑ satisfactionē sepulta fuerant: ꝑ recidiuū velut recidiua exeūt Et ista ē diabolica resurrectō Per ꝯtrariū ꝓ virtutibꝫ aptanda est. Qꝫ aūt dᷓ qꝫ venerunt in sctām ciuitatē: penitētibꝫ ꝯgruit q̄ in eccl'iam d' monumētis pctōꝝ veniūt. vicissilr ꝯgruit q̄ de sepulchris penitētie in miseꝝ pctōrem q̄ ciuitas sctā fuerat ⁊ adbuc sancta est in baptismo sctifificata: veniūt. Monachi ꝓ non in sctām ciuitatē sed in ciuitatē in q̄ dn̄s iesus crucifix' ē: q̄ spūalr vocat sodoma ⁊ egipt' de monumētis claustraliū obseruationū exeūtes veiūt. Qḋ aūt sequit. Et apparuerūt multis de oībꝫ veꝝ est. qꝛ nec bona nec mala nec boni nec mali vt sunt hoc est veraciter nisi ꝑpaucis apparent. Sequit i verbis Math. (Centurio autē ⁊ q̄ cum eo erant custodientes Jesum: viso terremotu et his que fiebant: timuerūt valde.) Marcus autē sic ait (Videns aūt Centurio qui ex aduerso stabat quia sic clamās expirasset ait) Lucas ꝓ sic. (Videns autē centurio qꝫ factum erat glorificabat deum dicens) Recte dicūt oēs viso vel videns quia misteria dn̄ice passionis videntibꝫ hoc est intelligentibus: ⁊ timorē sanctū incutiūt: ⁊ eosdē ad glorifi

candū deū inducūt. de timore Esa.xix. Erit terra iuda in pauorē egypto. Terra iuda h' est terra cōfessiōis qd est dñi cum corp⁹: facta est egipto.i. gentilib⁹ obtenebratis in pauorē. Et Abacuc.iij. Dñe audiui auditū tuā ⁊ timui in medio duū aīaliū.hoc est in medio duoꝝ latronū cognosceris Et si diligentius verba triū euāgelistaꝝ q̄ sup hoc loquunť pensauerimus: tria in visione dñice passionis ⁊ coꝝ que tunc facta sunt euidenter nobis insinuanť. Primū ē timor sanctus hoc est offense q: dei filiū in nobis spūal'r totiens crucifigim⁹ q̄tiens mortaliter peccam⁹. totiēs ī alijs q̄tiens eos iniuste affligimus vel ad peccandū ptrahimus. Centurio eñ etiā turba q̄ ad spectaculū dñice passiōis aduenerat figura est oīm spiritualem dñi saluatoris crucifixionē in seipsis videntiū.i.pctā sua cognoscentiu;. de q̄ sctūs timor offense pmū nobis incutiť.p eo vic; q: dei filio tantam in nobis cōtumeliā irrogamus. Unde ⁊ Cēturio cōfiteť. Uere hic homo fili⁹ dei erat. Reuera eñ de vtroq; illud vere diciť q̄a ⁊ dei fili⁹ est p naturā et ille q̄ cruci pctī se affixit dei filius erat. Secundū ꝑo est iugis gratiarū actio pennis .p tanto beneficio dei glorificatio. Terciū ꝑo penitentia est quā maxime nobis cōmendant verba Luce dicētis q: oīs turba ⁊ milites tundentes pectora sua reuertebātur. Primū igiť est dñice passionis misterium videntib⁹.i. intelligentib⁹ timere seu dolere de tanta offensa quā peccātes ei q̄dāmodo innouamus Scōm ꝑo cōfessione glorificare ipm. Tertium ꝑo p penitentiā quasi crucē portādo .p priam reuerti ⁊ illū seq̄. Dictice ꝑo cēturio q̄ gētilis erat q̄ post obtenebratos iudeos ⁊ velū sacramētoꝝ reseratum credit ecclīam de gētib⁹ excecatis iudeis crediturā figurauit. Qd aūt dicitur in verbis Math. (Erant ibi mulieres multe a lōge q̄ secute erant iesum a galilea ministrantes ei: inter q̄s erat maria magdalena ⁊ maria iacobi ⁊ salome et mater filioꝝ zebedei) nō mediocriter ptranseundū videtur. In mulierib⁹ eñ que tā sedulo tātaq; teneritudine dilectō

nis xp̄m dn̄m secute: et h̄ ministrātes ei plati veri nois rectectissime intelliguntur. Hi enim mulieres in scriptura vocant̄ qz matrū spūaliū z nutricum debent habere z affectū z sollicitudinē. vn̄ z ɔgrue dicunt̄ ministrātes ei. Ministri eniz debent esse z toti⁹ ecclie dei et singulorum plati. Si ꝟo igit̄ affectiōe z sollicitudine seq̄ debēt pctōres dū eos liberare neq̄unt: saltē cōpassionē ipsis exhibeant z lacrimas post illos dū vel ad crucē pctī ducūtur vel in ea pēdent. vnde z nulla nomiat̄ hic q̄ nō nomiet̄ maria vel mater. Q̄ autē a longe stetisse dicunt̄: innuit. qz longe debet esse a pctōrib⁹ p scie z vite eminentiā. licet ꝓpe eos esse debeāt p cōpassiōis teneritudinē z officij sui sollicitudinē. Et bn̄ a galilea fuisse dicunt̄. hoc est: a reuelatōne vel a trāsmigratōne. qz reuelatos debent hr̄e oculos q̄ alijs ꝓuisores ɔstituti sunt z trāsmigrasse debent iā de veteri conuersatōe ad nouā q̄ duces in hoc i alijs p̄mittunt̄. et ð rota mundi: quia galilea rota īterp̄tat̄: maxime assumēdi sūt ad regimē aīarum q̄ z tentationum picula expti sunt. nec cōfessiones pctōrum abhorreant et p̄cipitij temeritate de eis iudicēt. q̄ em̄ tentatus nō est: q̄d scit. vt ðz Ecci. xxxiiij. Et ibidē. q̄ nō est exptus pauca recognoscit. Et ampli⁹. Qui tētat⁹ nō est qualia scit. Inter has ḡ p̄ma noiat̄ maria magdalene z maria illūinata vl' illūinatrix interp̄tat̄ z maris stella et illuminans. Primū em̄ platos illuminatos esse z deinde illūinatores aliorum. Primum. s. doctos: et deinde doctores esse oportet. disciplinatus em̄ debet p̄cedere magisteriū. Deinde stella maris oportet eē eos qz in celo fixos p amorē z desiderium: hūilitate puos videri lōge a terra p ɔtēptū terrenorū: lucidos sacra doctrīa: portūq3 z parcam p mare mundi hui⁹ nauigātib⁹ oñdentes. demū ꝟo dños non vtiq3 subditorum qz illis vt diximus mīstri ɔstituti sunt: et illos nō debēt seruos s3 filios z ɔfratres habere. Sed dñs vtiq3 mēbrorū suorum z viliū z que extrema sunt tpalium. Nihil em̄ turpius in plato ecclīastico z nihil officio eius adeo incōgruens vt seruit⁹ viciorū. Nihil

aũt in eo cõuenientius liber-
tate ista ⁊ dñatõe. Interp̃tat᷑
eñ maria amarũ mare. Ma
re eñ debet esse p̃latus.i. cõ-
gregatio vt oĩa fluenta doctri
naꝝ ⁊ grãrum in ip̃m defluãt
et tñ nõ redũdet vel crescat in
sup̱biã. Sicut legit᷑ in primo
Eccs. Oĩa flumĩa in mare in
trant et mare nõ redũdat. oĩa
etiã flumina tentationũ ⁊ tri-
bulationũ in ip̃m intrare de-
bent. ita tamẽ vt ipse non re-
dundet p̱ impatientiã aut cõ
sensus seu delectationis reflu
xum. Omnia etiã flumina ali
enoꝝ peccatoꝝ in ipsum ĩtra-
re debent per alueos ꝯfessio-
num: ⁊ ipse inde nõ redunda
re per contemptũ et asperna-
tionem confitentiũ: vt nec il-
la infundat in confitentiũ ob
probriũ et contemptũ: nec in
vanam gloriã crescat: aut ela-
tionẽ intumescat ex eorũ susce
ptione: queãdmodũ mare ⁊ õ
tot ⁊ tantorum fluminum in-
gressu: nec in vna gutta redũ
dat aut crescit. Magdalena
ꝓo ĩterpretatur magnifica vl'
p̃munita vel turrensis seu de
fensibilis: que omnia omni-
no congruunt prelatis ⁊ ani-

marum rectoribus. nihil eñ
cõueniẽtius sedet in corde p̃-
lati q̃ꝫ magnanimitas seu ma
gnificentia. Unde ad Josue
dicit domin⁹ in p̃mo. Cõfor-
tare et esto robust⁹. Nihil eñ
in duce exercitus perniciosi-
us reperiri potest q̃ꝫ pusillani
mitas. quoniã pusillanimita-
te sua non solum ip̃e concidit
animo: sed etiam oẽs bellato-
res deijcit. Debet etiam p̃la-
tus esse p̃munitus hoc est pre
alijs munitus vel premuni-
tus per scientie clipeuꝫ. vt ait
Gregorius. vt et pre ceterꝭ ip-
se iacula tentationum ⁊ tribu
lationum perferat et alios p̃
scientie clipeo muniat. De-
bent etiam turrẽses esse: vt in
turre. hoc est in arce: non so-
lum speculationis et prouisi-
onis vt speculator inhabitet:
sed etiã vite sublimitate subdi
tis sup̱eminere: et hũilitate q̃
nihil magis splẽdescit in cer-
uice pontificis lõge subditis
sup̱esse. Turris eñ in oĩni ar
ce atq̃ꝫ p̃munitione sp̃uali hu
militas intelligenda est. Tur
rensis sibi debet esse de inha-
bitatõe turris hui⁹ ⁊ turritus
vt in cõg̱atiõe subditi murati

simpliciter videant. Ipse ꝓo quasi turrili altitudine eis supereminent. Sequit (maria iacobi ꝛ Joseph mr̄) Jacobus luctator vel supplātator, item supplantās festinantē vel supplātator cōsilij interptat. Prelatus igit debet esse mr̄ omnium supplātantiū atq3 luctātiū spūalr, hoc est oīm eorū q̄ vel strenuitate certandi mundu3 et carnē ꝛ demonia eijciūt. vl q̄ astutia sapīe q̄si supplātantes vincunt. Itē omniū eorū q̄ cum dn̄o luctant et benedictiōe3 ab eo iprobitate orōnū extorqueāt, sicut Jacob fecisse legit in. xxxij. Gen̄. Et omnium eoꝝ q̄ fratrē suū ꝓmogenitum hoc est aīalem veterē hominē in seipsis supplantant et a possessione q̄dāmodo hereditatis deijciūt. Vetus eni hō ꝛ nouus sicut caro ꝛ spūs fratres sunt. Sed vetus hō siue aīalis ꝓmogenitus, sicut legitur in. xv. pme ad Coꝝ. Et ꝓus quod aniale est deinde qd̄ spūale, vitā g̃ totā sibi vendicare vult tanq̄3 hereditariā in vnoq̄q3 nostꝝ aīalitas, sed eā spūalitas p bn̄dictiōe3 pripit ꝛ aīalitatē supplātat Deīde sequit (Et ioseph mr̄) Quia matrē se exhibere d̄bet plat⁹ toti⁹ augmētī ꝛ cuiuslibet crescētis spūalr. Joseph igit interptat crescēs vel augmētū, et significat illos q̄ vel in seipsis spūalib⁹ d imersiōib⁹ crescūt in generatiōe alioꝝ sicut doctores et p̄dicatores. Sequit. (et mr̄ filioꝝ zebedei) zebede⁹ donatio seu donatus. mater g̃ filiorum zebedei: mater est filiorū donationis. filij donatiōis q̄ xp̄o dn̄o donati sunt oēs electi accipiunt. de quib⁹ ipemet dicit in. v. Joh. Om̄e qd̄ dat mihi pater ad me veniet. Et ī viij. Nume. de leuitis specialr dicit: dono donati sunt mihi Aduertendū est aūt q maria d̄r bis, vt duplex amaritudo q̄ maꝛie in platis esse debet insinuet. Prima est amaritudo zeli. de qua d̄r, zelus dom⁹ tue comedit me. Scd̄a est amaritudo cōpassiōis. de q̄ apl's in iiij. ad Gal. Filioli mei quos iteꝝ parturio, ꝛ de vtraq3 ī. xij secūde ad Coꝝ. Quis īfirmatur ꝛ nō infirmor. Quis scandalisat ꝛ ego nō vror Similr ꝛ mr̄ bis dicit. vel ppter duplicem sollicitudine3 quā debēt gerere de subditis, spiritualē, s, ꝛ tp̄alē, vel ppter ma

trum duplex officiū. pariendi scȝ ꝛ educandi In quibꝫ duobꝫ potissimū cōsistit platoꝝ officium. Quatuoꝛ ꝓo noīa magnitudine Jacobꝫ Joseph et zebedus q̄tuoꝛ insinuāt q̄ maxime q̄rere debēt plati in subditis. Primū est munitio. s. vt in loco tuto sint et munito q̄si in turri. Tp̄e em̄ belli ad arcē cōfugiendū ꝛ in ea solūmodo manendū. Secūdū est lucta hoc est strenuitas sp̄ūalis certaminis ad quā docere debent subditos et modis oībꝫ aīare. Terciū est augmentū et ꝑfectus sp̄ūalis ad qḋ iugiter hoꝛtādi sunt. sicut dicebat Petrus in. ij. prime canonice sue. Lac inq̄t ꝯcupiscite vt in eo crescatis in salutē. Quartū ꝓo gratitudo est p quā filios donatōis se recognoscūt ꝛ nihil hr̄e boni nisi donatum. vt in arce igit̄ seu turre cōmoret̄ q̄a foris nō est nisi moꝛs atq̄ ꝑditio In mōte inq̄t dn̄s ad Loth. xix. Gen̄. saluum te fac. Primū cōmendādi sunt subditi vt strenue ac sapiēter contra diabolū dimicent: ꝛ aīandi. qḋ intelligit̄ in iacob. vt ī donis seu datis crescāt et talēta sibi cōmissa multiplicēt qḋ intelligit̄ in Joseph. vt totum diuine donatiōi tribuant. s. et q̄ in arce tuti sūt: ꝛ q̄ in luctu supioꝛes: ꝛ q̄ in donis dei crescunt. hoc est: totā securitatē suā: totum ꝑfectū: totā victoriam: soli diuine dn̄ationi tribuant q̄ in zebedeo intelligūtur. Sequit̄ in ꝟbis Math. (Et cum sero factū esset venit q̄daȝ homo diues ab arimathia noīe Joseph q̄ ꝛ ipse discipl'us erat iesu) Scd̄m marcū in. xv. (nobilis decurio) q̄ aūt essȝ nobilitas: q̄ ve diuitie Lucas aperit in. xxiij. di. Qui erat decurio vir bon⁹ ꝛ iust⁹: hic nō consensat̄ ꝯsilio ꝛ actibus eoꝝ: hic accessit ad pilatū s̄m lucā ꝛ Math. et petijt corpus Jesu. Marc⁹ ꝓo scribit (ꝛ audacter introiuit ad pilatū) Coꝛp⁹ iesu ecclesia est iuxta misteriū q̄ adhuc in cruce p̄n̄tis miserie penitentie ꝛ disciplīue tota pendet ꝯfixa. Joseph ꝓo p̄latus quicūq̄ est q̄ debet esse ioseph crescēs duobus modis q̄s diximus. Idē igit̄ ē accedere ad pilatū ꝛ petere corpus Jesu qḋ ingredi ad pharaonē ꝛ dicere: dimitte populū meū. ꝛ ideȝ typ⁹ ibi pharaonis et hic pilati. Hoc

igitur est officiū platoꝝ accedere ad pylatū ꝛ petere corp⁹ Jesu. hoc est petere ei q̄etē a pilato: ꝛ hoc in bono sicut superius illud accepim⁹ Quietē aūt intelligimus hic a p̄sentibus erūnis. Jn malo ꝟo pilatus tipū gerit diaboli et mundi ꝛ veteris hoīs: et vniuscuiusqꝫ qui seipsuꝫ in cruce pctī suspensum detinet. Jsta ḡ debet esse instantia ꝛ sollicitudo platoꝝ obtinere. s. liberatōem corpis iesu ab hmōi cruce. h̄ est liberatōem eoꝝ q̄ debēt eē corpus eius misticū a peccato. Et recte dicitur ab arimathia fuisse. Arimathia em̄ interp̄tat̄ vigilia donatiōis dn̄i vel suscitās donū dn̄o. ꝺ vigilia igit̄ donatōis dn̄i. i. de sollicitudīe sp̄uali velut ciues et indigene debent esse plati. nō debent esse de dormitatōe iniq̄tatis. ꝛ debent esse suscitantes donū dn̄o nō iram. q̄ ꝛ suscitare debēt mortuos ī pctis vt se offerāt donū dn̄o. ꝛ īpetrare p̄plo dona grāꝝ a dn̄o. Debet esse plat⁹ nobilis decurio. i. nobil' in decalogi intelligētia sil' ꝛ obseruātia. n̄ debet esse sic̄ vn⁹ de p̄plo in eis q̄ dei sūt. hoc em̄ est qꝺ magna ira sua minat̄ dn̄s Esa. xxiiij. Et erit sicut pplus sic sacerdos. Quib⁊ em̄ p̄sunt plati dignitatis officio: trāscēdere debēt et meritis. Diues debet eē platus duobus modis. Primo mltitudine ꝛ magnitudīe gregū. vn̄ Prouer. xiiij. Jn multitudine ppli dignitas reg͛. et ī paupertate plebis ignominia p̄ncipis. Mltitudinē igit̄ subditoꝝ debet hr̄e fideliū Unꝺ ꝛ inter diuitias Job nūerant̄ septē milia ouiū. Debet eē diues auri celestis sapīe ꝛ argēti sacre eloq̄ntie. Diues debet eē frumēti vini ꝛ olei sp̄ualiuꝫ q̄ tātū pplm pascēdū suscipit Nō em̄ de pauc͛ granis tanta mltitudo refici p̄t. Et dꝫ eē discipulus iesu. De scola q̄ppe illi⁹ sola assumēdi sūt rectores aīaꝝ: ꝛ sub eo vt vsualr̄ dicit̄ debēt incipe q̄ ad magisteriū sp̄uale p̄mouent̄. vn̄ et ad pilatū dicit dn̄s iesus. Interroga eos q̄ audierūt scꝫ discipulos. soli em̄ illi de sacra doctrina ꝛ disciplina audiēdi sūt ꝛ interrogādi q̄ eam audierūt Mꝫ ꝟo dicit̄: occult⁹ p̄pter metū iudeoꝝ: hoc est cōfitentiuꝫ

seu laudantiũ: ad hũilitatẽ re
ferenduʒ est: q̃ ꝓpter hmõi me
tũ oẽs xp̃i discipulos facit oc
cultos. Qđ aũt addit Lucas
q̃a erat vir bon⁹ ꝛ iustus q̃ ex
pectabat regnũ dei: q̃ nõ con
senserat cõsilio ꝛ actib⁹ eorum
paucis ꝟbis disciplinatũ dñi
cõprehẽdit. Doctrina ꝛ disci-
plina dñi ꝑmuʒ viros efficit.
sicut ecõtrario carnis prudẽ-
tia ꝛ sapiẽtia mũdi ꝛ scola dia
bolica ꝑuulos. Sapĩa em̃ et
virt⁹ virũ efficiũt. ꝛ scola xp̃ia
na scola est sapiẽtie ꝛ virtutũ
ꝓpter hec clamat sapĩa in pri-
mo Prouer. Usq̄ q̃ paruuli
negligit ĩfantiã ꝛc. Deinde fa
cit bonos hoc est dulces ꝛ be
niuolos in alios. Tercio iu-
stos hoc est veraces atq̄ fide
les in deũ ꝑmũ ꝛ deĩde in ali
os. Quarto suspẽdit spe ad fu
tura ꝛ auellit a p̃sentib⁹. Ois
em̃ disciplus xp̃i xp̃ian⁹ Pri-
mũ est vir hoc est robust⁹ i se.
Deinde bonus in alios. Ter
cio iust⁹ qđ põt intelligi disci-
plinat⁹ ẜm vnũ modũ. Quar
to ꝟo spe fix⁹ in celestib⁹. In
p̃s. tñ tria tm̃ ꝯtinere videtur
xp̃iana doctrina. Bonitatem
inq̃t ꝛ disciplinã et sciaʒ doce
me. qđ est: fac me bonum ꝛ iu
stũ ꝛ scienteʒ seu sctm̃. in quo
bono scʒ scĩa virilitas est atq̄
robustas. Uñ Prouer. xxiiij.
Uir doctus est robust⁹ ꝛ va-
lidus simil'r ꝛ spes futurorũ.
Scientia em̃ que est vna bo
ni et mali cognitio a fallacib⁹
bonis. i. presentibus quoscũ-
q̄ illustrat: abducit et abstra-
hit: ꝛ ad vera que futura sunt
pertrahit et suspendit. Qđ au
tem dicitur quia audacter in
troiuit ad Pilatum satis in-
nuitur in hoc quia magnifici
cordis atq̄ magnanimi de-
bent esse prelati. Unde ꝛ mo
yses arguitur a domino in ter
cio Exodi. ꝓ eo q̄ voluit excu
sare se q̄ nuncius iret ad pha
raonem paruitate sua. Quis
ergo inquã sum vt eã ad pha
raonem et educam filios isra
el đ egipto. Et in quarto eius
dem. Iratus est ei dominus
ꝓ eo q̄ lingue tarditatẽ et im-
pedimentum allegabat auda
cter ergo eũduʒ in officiũ ꝑla
tiõis ꝛ ꝑdicatõis hoc est i exe
cutioneʒ officij q̃tiẽscũq̄ dñs
iusserit. Non em̃ est qui time
re đbeat tãti reg' nũcios! reg'
sui lr̃as deferẽs; ꝛ sigillo regio

cōmunitas. Hę sunt sacre lr̄e p q̄ꝝ cōfirmatione ꝛ testimonio christus dei patris caracter figura et imago dei cruci appēsus est, ꝛ hę sunt testamētum quod appēsione tāti sigilli ꝛ tāti testatoris morte cōfirmatum est, sicut legit̄ in .ix. ad Hebre. Autoritate igit̄ tāti regis fretus tāq₃ autētico sigillo validisq₃ lr̄is munitus pilatum spūalez dei nūcius audacter adeat: ꝛ a pilato illo supno scȝ iudice corp⁹ iesu. i. cetum p̄destinatoꝝ: vt de cruce liberet̄ peccati securus petat. vel a malo pilato sacr̄ exhortatōibꝫ et obiurgatōibꝫ. Quid em̄ est aliud sermo p̄dicatōis peccatori cuicūq₃ ꝓposit⁹: q̄₃ q̄dam dei apud pilatū petitio. Putrescit hodie corpus iesu in cruce pctī. i. cetus eorū qui corpus ei⁹ misticū esse debuerant. eoq₃ desit ioseph q̄ ꝓ liberatiōe eius interpellet, in q̄ apparet negligentia et infidelitas p̄latoꝝ q̄ corpus dn̄i iesu misticū tā horribiliter in cruce ista infernali pēdere conspiciūt: a coruis infernalibꝫ, et ceteris auibus īmundis ꝛ feris depasti vident: ꝛ ꝓ eius liberatione nō satagunt. ꝛ hoc est qꝛ ꝛ ipsi in eadem dānatione sunt. q̄₃diu em̄ in cruce ipsi pēdent tamdiu pendentē deponere nequeūt. Ve pilato deterioribꝫ atq₃ neq̄oribus q̄ dinūcios in hmōi petitiōe exaudire renuūt: cū ille ioseph audierit. Ve illis qui ꝯtradicūt dei nūcijs ꝛ officiū p̄dicationis impediunt q̄ ꝛ hmōi liberationez de cruce vicȝ peccati se opponūt. Neq₃ em̄ iudei neq₃ gētiles opposuisse se ioseph vel dn̄ici corpis depositiōem impediuisse legunt̄. Q₃ autez pilatus s̄m Marcū cēturionē interrogat: vtꝝ iaȝ eēt mortuus: sat⁹ instruit iudices animaꝝ vt non prius deponi de cruce pn̄ie vł discipline q̄₃ ibi mortu⁹ fuerit vetus iubeant. Mistice v̄o q₃ post mortē domini Jesu corpis eius liberatio ꝛ a cruce depositio impetrat̄: liberatōem significat gētilis ꝓplī de cruce peccati post mortē dn̄i p instantiā p̄dicatorū. Qd̄ v̄o sequit̄ in verbis Math. (quia pilat⁹ iussit reddi corpus) et s̄m Marcū (donauit ei corp⁹) Mistice significat carnifices spūales. i. demones q̄si autoritate diuīa et p̄cepto corpus ecclesie degē-

tibus reddituros. et ipm cetū pdicatorꝝ q̄si dono illud acce pturos. Unde Esa. xlij. Ipse aūt ꝑplus direptus et vastat⁹ facti sunt in rapinaȝ. nec est q̄ eruat in direptōnem nec est q̄ dicat redde. Et in eo dicā aq̄lone da: ꝛ austro noli ꝓhibere. Moralr̄ ꝟo oīs penitens atq̧ cōuersus: ꝛ se reddi dño quia suūpsius debitor erat. et sc q̄dāmodo dat dū ex charitate se offert dño. Aliter pilatus iussit reddi corpus. sic et ī multis instātia pdicatorꝝ corpus obtinet: dū corpalr̄ tm̄ h̄ est exteri⁹ tm̄ ꝯuertunt. Solum em̄ corpus iussit reddi pilatus. velut igit carnifices pilati solum corpus reddūt qui corpalis ꝯuersatōis sue solaȝ supficiē ꝛ sarpillariā offerunt Abbates ꝟo ꝛ priores de aiabus monachorꝝ suorꝝ parꝝ solliciti: iubent de cruce disciplinae claustral' mira facilitate deponi corpa monachorꝝ suorꝝ: dū ea relaxāt ad corpales delicias. ꝛ hoc q̄dē mlta facilitate. Quid igit aliō est iussit abbas vel por vt de cruce disciplinae hm̄oi vl' sapīe pnīe in q̄ corpus tuū pendebat relaxes in tuā pnīciē: nisi q̄ pilat⁹ iussit reddi corpus. Qui ꝟo apo iniq̄s iudices ꝓ innocentum liberatōe supplicāt: iosepb isti us imitant exēpluȝ. Iniq̄ ꝟo iudices plerūq̧ instātia eorū iducti: iubēt reddi corpa: retētis sibi facultatibus eorꝝ. ibi g̃ veraciter dr̄ Pilat⁹ iussit reddi corpus: dum nudū innocētem dimittūt. Uñ Job. xxiiij Nudos dimittūt hoīes indumēta tollētes. Nudū em̄ redditū fuit corpus dñi iesu. similiter ꝛ in his q̄ corpe solo regioni se reddūt vt vulgo dicit. vere dici pōt Pilatus iussus reddit corpus Qui nec corpe xpiani esse volunt deteriores sunt pilato: q̄ saltē iussit reddi corpus ad petitionē Joseph. Sequit in verbis Joh (Et pmisit pilat⁹. venit g̃ ꝛ tulit corpus iesu) in eodē Jo. Cōgruit hoc cetui doctorꝝ ꝛ pdicatorū: vt ferāt corpus Jesu. i. ecclesiā. sicut leuite q̄ndā archā federis: ꝛ vt portent eā. i. supportent eam sicut colūne: ꝛ vt portent eā patiēdo ꝛ cōpatiēdo. Uenit aūt ꝛ Nicodemus fm Joh. q̄ venerat ad Jesuȝ nocte ꝑmū ferēs mixturaȝ ꝛc. Uenit inquaȝ vt ei sepulture officiū īpēderet. Nō ei ꝓdest

ſpūaliter crucifigi ⁊ occidi pec
catores niſi ⁊ ſepultura eis ſpi
ritualis īpendatur. Abſcon-
dendus em̄ eſt vetus hō poſt
q̄ꝫ crucifixꝰ fuerit ī foſſa hūili-
tatis. Et bn̄ ꝯueniūt Joſeph
⁊ Nicodemus ad ſepulturaꝫ
dn̄i ieſu. Joſeph em̄ interp̄ta
tur augmentū. ⁊ nicodemꝰ in
cludens iudicio. q꞉ ⁊ augēda
ſunt penitēti bona oꝑa vt re-
dimat iacturaꝫ mali ꝯſumpti
tꝑis. Vn̄ tumuli ꝯgeri ſolent
ſuꝑ mortuos de terra defoſſa
vt tantū ſuꝑemineat ſepultu-
re tumulus terre circūiacenti
q̄ntū inde detractū eſt ꝓfūdi-
tati ſepulchri. Sic bona vita
penitētis tātū ſuꝑeminere de
bet bone vite p̄terite q̄ntū de
ea detractū eſt ꝑ pctā. Nō vi
det̄ ſepultura eſſe necꝫ locꝰ ſe-
pulcri: vbi circūiacēti terre n̄
ſuꝑeminet tumulus. Sic nō
videt̄ eē vera pnīa vbi p̄terite
bone vite nō ſuꝑeminent oꝑa
penitēt̄. Nicodemꝰ vō inter-
p̄tat̄ īcludēs iudicio vl' victo
ria ppl'i ſeu victor ppl'us in q̄
nobis inſinuat̄. q꞉ īcludēdus
ē vetꝰ hō vt nihil eiꝰ appareat.
et includēdus ē etiā nouꝰ. in-
cludēdus inquā qꝺ ē ꝑ timo-
rē iudicij. Sil'r ⁊ victoria ppl'i
ſeu victor ppl'us adeſſe debet
ſepulture veteris hoīs. i. pnīe
Nō em̄ expedit intrare ſepul
crū pnīe niſi victoꝝ ppl'o triū-
phato ⁊ donec victor ppl's vir
tutū aduenerit. Sic ḡ mors
veteris hoīs ip̄a ꝯtritio: ſuda
riū q̄ totꝰ opit̄ ꝯfeſſio. ipſa em̄
reuelatio turpitudinū noſtra
rū ꝑ ꝯfeſſionē: velatio eſt carū
ab oculis dei. foſſa vō. i. ꝓfū-
ditas ſepulchri hūilitas. petra
in q̄ hmōi ſepulchrū excidit̄:
eiuſdē hūilitat̄ ſoliditas. Sar
cofagū ſuꝑpoſiꝰ cuſtodia. i. ꝺ ſe
ipſo ſollicitudo. hoc em̄ ꝓprie
carnes veteris hoīs comedit
et cōſumit. vn̄ ⁊ ſarcofagū ap
pellatū putāt quaſi comedēs
carnes. Agger terre: totꝰ pctō
rū aceruus quē velut onꝰ ſuꝑ
ſe ſp ꝑiugē recordationē por-
tare debet. Lapis magnꝰ ſuꝑ
īpoſitꝰ: firmitas ꝓpoſiti ꝑſeue
rātie. Epitaphium: mort̄ me
moria: vel iuḡ pctōꝝ recorda
tio. Qui īſepultos eos q̄s ſpū
aliter atqꝫ ſalubriter occider̄t
⁊ crucifixerūt. i. cruci penitu-
dinis affixerunt derelinquūt
Primuꝫ ſeptimū opꝰ miſcdie
qꝺ ī Thobia cōmēdat̄ i. ij. o-
mittūt ſpūal'r: ſepulturā. ſ. ſpū
alē hmōi mortuoꝝ. Scꝺo in

hũaniter atq inaniter in eos crudelr agunt. feris em̃ auib infernalib depascẽdos illos et deuorãdos nudos ꝛ penitus idefensos relinquũt. imo qđ deterius vt videt exponũt et etiã apponũt. Debet igit exterioris cõuersatõis decor q̃si tumulus q̃dã: ꝛ tumulus pterite mort horrorẽ abscõdere. vt oĩno nihil ei⁹ appareat. Cõpellẽd⁹ est etiã penitẽs vt mortuũ suũ veterẽ scꝫ hoĩem sepeliat ꝛ oĩno abscondat. Mortuo em̃ nullũ spectaculũ horribili⁹ et queadmodũ oculis nature exteriorib mortuo totalr nihil est ad videndũ formidolosius: sic oculis gratie mortuo spũali et morte ei⁹ id est pctõ nihil ad videndũ horrendi⁹. Horrẽdissimũ igit de se spectaculũ facit q̃ se sic mortuũ. i. pctõrem oñdit. Quid ḡ dicem⁹ de his q̃ pctã sua ostẽtant ad gl'iam ꝛ tanq̃ laudes suas ea p̄dicãt sũmo ope studẽtes vt in hoc spectaculũ hoĩbus se faciãt: nisi q mortuos suos circumferũt: vel vt horrorẽ hoĩb incutiãt: vel queãdmodũ fieri solet vt eos ad cõpatiẽdũ seu vĩdicãdũ ꝓuocẽt ꝛ iducãt: queãdmoduꝫ in. xix.

Judicũ Leuites vxorẽ ꝓpriã nepharia pollutiõe oppressaꝫ in frusta ꝯcidit. et ꝑ singulas trib isrl' singl'a frusta misit vt eos vtiq ad cõpassionẽ iduceret ꝛ ad vindictã tãti sceler ꝯcitaret Heu si q̃s oclos oẽs plateas mũdi hmõi mortuorũ cadaverib stratas ꝛ apertas videret vt vere spũalr illđ ipletũ sit Posuerũt morticina ser. t. es. vo. ce. ꝛc. ꝛ nõ erat qui sepeliret. Per ꝯtrariũ aũt sepultura ꝯtraria ꝛ mors noui scꝫ hoĩs accipit vt fossa siue fouea in quaꝫ sepe sepellẽdus igredit aut res ipa sicq̃m male cõcupiscit aut ipa ꝯcupiscẽtia mala ꝑ ꝯsensum igit in foueam hmõi maledictã ingredit. Sudarium ꝓo ipse tenebre ignorantie vel erroris q̃niam eis oculis eius et facies tota velatur vt nõ videat. Agger ꝓo terre quem sibi superposuit turpitudo est exterioris conuersationis habit⁹ scꝫ et gestus. Vel possumus ĩtelligere aggerem ꝯsuetudinẽ ex illa autoritate. Difficile resurgit quem moles praue cõsuetudinis premit. Epitaphium ꝓo habitũ incessum reliquamq ꝯsistentiã exteriorem

ex illo Ecc͡a.xix. Amictus cor poris ⁊ risus dentiũ ⁊ ingres sus hois enũciat de eo.s.q̄s ⁊ qualis sit: queadmodũ epita phiũ. Potest intelligi et aliud epitaphiũ infamia. crucē aũt debet habere ad caput et pe dem tumuli q̄ xp̄ianã sepultu rã sp̄ualem habuit ⁊ initiũ sc3 sue salutis ⁊ ↄsũmatiõem dñi ce cruci attribuat vel vt a ca pite intellectus ⁊ cogitationũ vsq3 ad extremu3 ope℞ que p pedes intelligimus: pnia oc cupet ⁊ claudet.i. vt p oĩbus agat̄ et p oĩb9 satisfiat. Nõ est aũt obliuiscendu3 q̄tiēs de sepultur; hmõi agat̄ cadaue ra insepulta excõicato℞ esse: ⁊ morte turpissima damnato℞ et eo℞ qui amicos nõ habent aut sacerdotes qui extremũ il lud humanitatis sepulture vi delicet eis impendãt obsequi um. Aut qd veri9 est iter mor tuos mortui sunt. viui eñ spe ctacula mortuorũ nõ sustinēt neq3 mortui feras vel aues vl' a se vel ab aliis abigũt. Qua liter aũt nulli funeris sibi põ pam faciũt ⁊ ambitionē sepul chri: sepulchra q̄ in sublimi si bi extruãt nõ solũ corpal'r sed put pñtem ad locũ attinēt ce teraq3 maledicta℞ sepultura rũ officia hic ex industria p̄te rimus vt ea lati9 ex ordie q̄ñ memoria mortuo℞ agit̄ in de clamatõnib9 ad pp'lm siue ex hortationib9 ↄseq̄mur. Nũc aũt reuertamur ad textũ Jo. quo dicit̄. (Venit aũt et Ni codemus q̄ venerat ad Jesũ nocte p̄mũ ferēs mixturã mir re ⁊ aloes q̄si libras centum) Dua℞ ista℞ specie℞ mirra cõ seruãtia est. aloes v̄o ↄseruati uum sil' ⁊ purgatiuũ. In mir ra igit̄ sollicitudinē ⁊ cautela3 cõgrue accipimus: q̄ mala q̄ dem si inferunt nõ expurgat aut eiicit. sed q̄ min9 adueni ant obsistit. Sic et pñtes mo lestie mundũ q̄dem ⁊ pu℞ ser uant cor a v̄mibus cõcupiscē tia℞ ⁊ putredine voluptat; et oĩno arcent ⁊ abigunt ⁊ q̄ mi nus se ingerunt valide q̄dem obsistunt Cor aũt vomitũ cõ fessiõis nisi occasional'r laxa re nequeũt. Aloe igit̄ qd vtrã q3 virtute3 obtinet.s. cõserua tiuã et purgatiuam: ⁊ sacra ex hortatio ⁊ viua℞ mortis me moria et timor dñi cõgruēter accipit̄. Q aũt sacra exhorta tatio ↄseruatiua sit ex libro sa piētie in.xvi. palam est. vbi dr

Sermo tuus eos q̄ in te cre diderūt ꝯseruat. Q̄ aūt ⁊ pur gatiua sit ibidē dicit. In me moria sermonū tuoꝝ extermi nabant. Et in euāgelio mlto tiens dr. Eijciebat spūs ꝟbo. Idem dicim⁹ et de memoria mortis. Unō illud Ecci. vij. In oīb⁹ opibus tuis memo rare nouissima tua ⁊ ī eternuȝ nō peccabis. Purgatiua etiā est. vnde Hieronim⁹. Facile cōtēnit oīa q̄ se cogitat mori turū. Cōtemnit.i.de corde ab ijcit. ⁊ hoc etiā oēs videmus qꝛ dum mors ipsa p̄sentit: vo mitus ꝯfessionis adest sentiē tibus. Unde et q̄b⁹ mors im minet maxīe ꝯfitent. Idē ma nifestū de.j. Ecci. Timor dñi expellit pctm̄ q̄si medicina la xatiua. Et ex ꝓuerbijs multꝭ locis.s.q̄ ꝯseruatiu⁹ sit timor manifestū est Primū ex. xiiij. Timor dñi fons vite vt decli net a ruina mortꝭ. ⁊ ex. ij. Per timoreȝ dñi declinat oīs bō a malo. Et ī. xvj. In timore de clinat a malo. Et in. xiiij. eius dē. Timor dñi ad vitam. ⁊ in plenitudine cōmorabit absq̄ visitatōe pessimi q̄si a deo cu stodita dom⁹ cordis ⁊ ad illā accedere nō ꝑmittat pessimū.

Misceri igit debent inuicem mirra ⁊ aloes: qm̄ altera inef ficax est ꝑ se. Ista igit sūt que in sepultura corpis dñi Jesu qd vtiq̄ ecclia adhibere debēt Joseph ⁊ Nicodem⁹. i. p̄ lati ⁊ doctores. ꝓpter hoc eniȝ ōguerūt vermes ꝓ maiori ꝑte eccliam dei. qꝛ sepultura eius ioseph ⁊ nicodem⁹ nō assunt q̄ mixturā mirre ⁊ aloes adhi beant. Nō attēdūt multi p̄la toꝝ dñici corpis qd est ecclia sibi sepulturā incūbere. ⁊ idō nec mirrā nec aloen p̄parant: aut si alteꝝ p̄parāt non cōmi scent. Debent aūt de mirra et aloe misceri libre cētū. nō em̄ quarta ꝑte vn̄ tm̄ corp⁹ cōdi re poterit: neq̄ trib⁹. aut trib⁹ salis granis salliri: maiorē ꝑtē in veritate putrefieri ⁊ a ꝟmi bus ꝯsumi velle vident q̄ de aromatib⁹ qd vix ecclia mi nori pti corpis cōdiendi suffi ciat si tm̄ aliqd p̄parāt. sȝ vt se pe dixim⁹ corp⁹ dñi iesu. i. ec clesia corpe illo qd ī cruce pe pendit sacratissimo lōge p̄cio si⁹ ⁊ ipsi xp̄o dño cari⁹ canib⁹ feris et auib⁹ nō tā exposuisse q̄̄ apposuisse vident ad depa scenduȝ putredinicq̄ ⁊ ꝟmib⁹ horribilr ⁊ inhūanissime reli

quisse. Idē ꝯfessoribꝫ atq̃ do ctoribꝫ dicimus q̄bꝫ debet eē de penitētibꝫ cōdiēdis matie mixtura hmōi aromatū sum ma diligētia. Alioq̄n ipos q̄s occiderint bestijs infernalibꝫ putredinicq̃ et vermibꝫ velut diabolici coci merito videnť q̄scunq̃ salubriter occiderint occidisse ꝛ ad comedendū p̄paraſſe, cū em̄ occidiſſe vidē tur mortuos q̄bꝫ eos comedē dos apponūt. In centenario ꝓo librarꝫ sufficiētia intelligiť atq̃ ꝑfectio hmōi cōdimenti. Quicq̄d eniꝫ aromata hmōi nō occupāt ꝛ ꝯdiūt: putredo et ꝓmes statim inuadūt, ꝛ i il lud bestie infernales statiꝫ in siliunt et incursant. Aromata ista nō solū sunt ad ꝯuersatio nē noui hōis ꝛ ad ꝯsumptōeꝫ veteris. sed etiā ad toxicū be stiarꝫ: quēadmodū carnes aui um aut bestiarꝫ solēt liniri to xico ad toxicādos ꝛ occiden dos lupos. Ideo ꝛ viros san ctos mltotiēs ꝑ suggestiones et tētatōes mordere formidat diabolus q̄si mirraꝫ ꝛ aloe in eis timeat ꝛ escā mortiferā at q̃ toxicatā eos reputet. Cum aūt dr (q̄si libras cētū) q̄r i cēte nario intelligiť ꝑfectio vsq̃q̄ cōpleta q̄ vtiq̃ patrie ē, addiť ibi q̄si libras cētuꝫ: vt silitudo scꝫ cumlate ꝑfectōis: n̄ aūt ipa ꝑfectio nobis hic q̄rēda et ser uāda insinueť. Silitudo tñ i telligiť lōge dissilis ꝛ a cōple ta ꝑfectiōe oīno remotissima.

Moralr aūt sic vnicuiq̃ fa ciendū est penitēti, ꝛ vnicuiq̃ veteri vite mortuorꝫ. Aroma tibꝫ em̄ istis cōdire se debent. Unde ꝛ bñ dr sicut mos ē iu deis sepelire. Mos em̄ est ve raciter dei bñficia et mala ꝓ pria recognoscētibꝫ qd̄ sonat nomē iudeorꝫ: se non aliter q̄ȝ cōditos ꝑfectōe, ꝑ ꝑfectōe vie aromatibꝫ sepelire Egiptiorꝫ et babiloniorꝫ ceterarūq̃ ifer naliū natōnū cadauera fetorē spūalis abominatōnis ꝛ infa mie intolerabilē emittūt. ꝛ ꝓ pter hoc ꝛ tot aera sue inhabi tatōis inq̄nāt ꝛ corrūpunt, vi ri ꝓo sācti odorē viuificū: a ro maticāq̃ fragn̄tiā spūalibꝫ sa nisq̃ naturalibꝫ latissime spar gūt, vn̄ Geñ, xxvij. Statimq̃ vt sensit vestimētorꝫ fragrātiā benedicēs ait. Ecce odor filij mei sic odor agri pleni cui bñ dixit dñs. Et i Cāti. fere ꝑ to tū. Uince inq̄t florētes odorē dederūt. Et i. ij. ꝛ i. vj. Que est

ista q̄ ascēdit p̄ desē. sicͭ vir. fu. ex aro. mir. thu. ⁊ vni. pul. pi gmētarij. Et Eccl. xlix. Me moria iosie in cōpositōe facta est. op⁹ pigmētarij ī oī ore dul corabitͭ. Figura ḡ maloꝝ q̄ ex asperāt q̄ ībitāt in sepulchꝛis hoc ē cꝫ aspect⁹ eoꝝ est sic pu tridoꝝ sanie diffluētiū fetore intolerabiliū. Nihil em̄ alid sunt op̄a mala ex corruptōe ꝺ prauitate voluntatꝭ q̄ꝫ sanies ex putredine diffluētes. neqꝫ vt Job testa discipline ⁊ hūi litatꝭ saniē hmōi studēt abra dere. imo fluxu ei⁹ ampli⁹ se in q̄nāt ⁊ in eo seipsos insanissi me horribilissimeqꝫ volutant ⁊ qđ extreme ignominie spur cicieqꝫ est saniē hmōi lingunt nō solū dū linguaꝫ spurcicijs suis p̄ iactantiā applicant. sed etiā dū in eis delectantͭ. vn̄ et lecatores a lingendo vulgari ter dicti sunt. Hi sūt amalech sanguinē lingentes q̄ ⁊ sanies op̄ti ꝟmib⁹ ī sepulchꝛis iacēt. sicut legitͭ in. xiiij. Esa. Sub ter te sternetͭ tinea: ⁊ opimētū tuū erūt vermes. hoc est culci tra eius. ⁊ hoc ei⁹ coopꝫtoriū Non bene p̄parati sunt in ci bis dn̄i ⁊ nō mirū si eos abo minatͭ et a mensa sua repellit

dn̄s q̄ꝝ aspect⁹ spūalib⁹ oculꝭ lōge intolerabilioꝛ est q̄ꝫ silitu dines q̄s nūc dixim⁹ corꝑales corꝑalib⁹ oculꝭ eē possint. ¶ aūt sequitͭ in ꝟbis Jo. (Ac ceperūt ḡ corp⁹ iesu ⁊ ligauerīt cū lintheis ⁊ cū aromatibus) Pro q̄ math. ⁊ mar. ⁊ Lu. h̄nt (syndoneꝫ sicͭ mos ē iudeis sic sepelire) Recte dꝛ ligauerīt cuꝫ lintheis. Pro q̄ alij h̄nt: īuol uit syndone. qꝛ ḡ in lītheis p̄ pter candorē ⁊ laboreꝫ multi plicē p̄ducendi ad illū ꝟtutes purificatiue. i. q̄ꝝ studiū ⁊ la boꝛ officiūqꝫ est pctōꝝ inq̄na mēta dilucre merito accipiūtͭ Recte dicͭ ligauerūt eū lītheis qm̄ hmōi ꝟtutib⁹ nō solū dl luitͭ oīs feculētia vicioꝝ ⁊ ab stergitͭ: sed eis velut funib⁹ ve tus hō ligatͭ: vt nec ambulare nec se mouere ꝯtra nouū ho minē possit. Hec em̄ virtutes vincl'a sapīe p̄prie dicuntͭ i. vj Eccl. de quib⁹ ibi dꝛ. Et vin cula illius alligatura salutarꝭ et iteꝝ: ne accideris in vinculꝭ illi⁹. Quia ꝓo ad lr̄am ligatio hmōi facta ē vt aromata cor pori dn̄ico circa ip̄m corp⁹ ar ti⁹ strīgerentͭ ⁊ eidē p̄ssi⁹ ad he rerēt ne. s. aromata dispgerētͭ et inuacuū essent apposita: me

rito in lintheis ꝟtutes ille cō-
gruētius accipiunť q̄ ceteras
nobis artiꝰ astringūt atq̧ cu-
stodiūt:q̄lis est amor ipse vir
tutū:dei timor: ꝛ circūspectio
nis sollicitudo:ptes discipli-
ne:oīs zelus sctūs:specialr ta
mē pudicicia ꝛ innocētia lin-
theoꝝ noīe intelligi solent. ꝛ
hoc videnť sonare ꝟba Ma
thei q̇ dicit (Inuoluit illud in
sindone mūda) Hec est sindo
nis illa de q̄ legiť in vlť. Pro-
uer. Sindonē fecit et vēdidit
mulier fortis q̄ dei sapia intel
ligiť aut ecclīa ꝑmitiua. Sin
donē q̇ dē fecit ꝛ netrix textrix
optima. hoc em̄ cōgruit mu-
lierib⁹ nere et texere saltē vnď
sibi vestes lintheas faciāt in-
nocētie. s. ꝛ pudicicie: cogitan
do. s. nere deliberādo ꝛ ꝯsiliā-
do ordiri:operando texere: re
tractando et decorādo ruga-
re simul ꝛ cōplanare sindonē.
Ve mulieri q̄ de tota nectura
sua atq̧ textura verecūdiora
sua saltem opire nō pōt. Hu-
iusmodi aūt sepulture ꝯsonat
nostre sepulture modus: q̇ ꝓ
sindone sudario corpora mor
tuoꝝ nostroꝝ inuoluim⁹. aro
mata ꝟo nisi magnatū corpi-
bus nō adhibenť. Sine igiť

honore sepeliť ꝛ ad extremuꝫ
artissimūq̧ pauptatis dedu-
ctus est q̇ nec tantū habet de
panno lineo vt vulgo diciť q̇
corpus suū in morte opire va
leat. Sudariū em̄ est quo ni-
hil ampliꝰ nisi fortasse aroma
ta de tota diuitiaꝝ suaꝝ opu-
lentia ꝛ magnificētia secū de-
ferūt de vita ista magnates ni
hil minꝰ:nihil miꝰ paupes: ni
si q̇ vt diximus extremo pau-
ptatis angustati:cū ignomini
ose ꝛ pauprimeq̧ moriť spūa
liter neq̧ iudeoꝝ more sepeliť
q̇ sindone mūda ꝛ sudario cā
doris non inuoluiť ꝛ lintheis
cū aromatibus vt dixinꝰ nō
ligatur. Hac sindone munda
inuoluendū est totū corpꝰ Je
su misticū. q̄ tandē cōmutan-
da est in byssinū cādidū ac re
splendens glie: ꝛ nūc etiā no-
mē illď retinet sicut legiť Apo
cal. xix. Datū est illi vt coopi-
at se bissino cādenti ꝛ splendi
do. Bissina em̄ sunt iustifica-
tiōes sctōꝝ. Nicodemꝰ ꝗ̄ et io
seph docere videnť corpi dn̄i
co qď est ecclīa: ant ipa oblita
ē nēdi texēdiq̧ bissū artificiuꝫ
ꝓ maiori pte. Appent ei ꝟecū
diora eiꝰ iuxta dn̄i cōmiatōeꝫ
i Esa. ꝛ iere. ꝛ ezech. vñ ezech.

xvj. Derelinquēt te nudā ple-
namq̄ ignominia ad nenduz
stuppas ⁊ sordes araneaꝝ to-
tā fere se dedit q̄ digitis regijs
nec etiā ꝯtrectāda essent. auꝝ
em̄ ⁊ bissum nere ⁊ ꝯtrectare
tāte regine decet digitos. Nō
est ligatum hodie corpus dñi
iesu lintheis in pte illa. sed fu
nibus q̄bꝰ distrahat̃ ad pati-
bulū. de quibꝰ legit̃ in. v. Pro
uer. Iniq̃tates sue capiūt im
pium ⁊ funiculis pctōꝝ suoꝝ
q̄sq̄ ꝯstringit̃. ligatū est p fa-
sciculos ꝯiurationū: cōspira-
tionū: pessimorūq̄ fauoꝝ at-
q̄ cōsensionū. Possumus ⁊ il
lud dicere q2 dissolutum est ⁊
ideo dispsa aromata: dirupta
vincula ⁊ pudicicie innocētie
q̄ sindonis sublata. Ideoq̄ ĩ
locū aromatū spūaliū. i. vtu-
tum putredo ⁊ vmes irrupe-
runt. Desunt em̄ manifeste sa
cerdotes hodie corpi dñi Je
su: deest cōdimētū: deest sepul
tura. Si em̄ de sepultura cō-
templatōis illud interpťari li
beat: recte ꝯgruit inuolutam
esse sindone munda quā dixi
mus ligatā lintheis: conditā
aromatibꝰ q̄ sanctuariū scptu
re tēpluq̄ cōtemplatōis igre-
dit̃. in quibꝰ tria nobis virtu
tum officia effectusq̄ mōstrā
tur. Sūt em̄ ⁊ vestes qđ ĩ sin
done signat̃. et hoc ad subsidi
um. ad psidiū vt arma ptectō
nis. ad decorē et ornatū vt ve
stis nuptial: atq̄ festiua. Iste
em̄ triplex vsus vestiū triplex
q̄ comoditas: illis ligamur.
Sunt em̄ ⁊ vincula captiuo
rū ⁊ ligature vasoꝝ vt varios
liquores graꝝ ꝯtineāt. Sunt
⁊ alligature vulneratoꝝ. Pro
pter qđ dicit̃ in. vj. Ecci. In
vinculis illiꝰ alligatura salu-
taris. Sunt em̄ nō solum sa
nitas sed etiā medicamentuz
vulnerū ⁊ morboruz. Tercio
loco dicit̃ cum aromatibꝰ. q̄a
sūt ⁊ aromata virtutes et hoc
ad ꝯdimentū puritatis et cō-
seruatōnis: ad suauitatē odo
ris atq̄ saporis: ad vtilitatem
sanationis. Hi q̄ppe sunt tres
vsus aromatuz. Signant̃ et
alia tria in tribus his. Spo-
liati em̄ veste innocētie p pec
catū ade vt ostendit̃ in. x. Lu.
đ illo q̄ incidit in latrones: p
pter spoliatōem seu nuditatē
indigniꝰ inuolutatione sindo
nis: ppter aĩalitatis furiosita
tem sapīe vinculis. ppter vul-
nera ⁊ corruptionē virtutum
aromatibus: ad ꝯdimentū. s.

odoris et medicinā. Sindo-ne igit̄ inuoluendū est corp⁹ iesu misticū.i.eccl'ia: vt decore exterioris ornat⁹ et interioris deo et hoīb; placeat. Ligāda vnitate charitatis atq; cōformitatis: vt eā nec heresis nec scisma nec dissensio diuidat. Cōdienda aromatib;: vt sanitate valeat ꝛ dei narib; ꝛ palato redoleat ꝛ sapiat. ꝛ hoc sil'r ad vnāquāq; fidelē aīam referim⁹. Moral'r etiā aliter sindone mūda corpus dn̄i Jesu inuoluimus: cū sacramētū altaris cōicantes tota puritate cordis illud suscipimus: epulantes in azimis sinceritat̄ et veritatis. Cum lintheis ip̄m ligam⁹: dū sincero timore castisq; desiderijs nos ei alligamus atq; tenaci⁹ inheremus sicut illa dicebat in Cant. viij Tenui illū nec dimittā. Aromatib; cōdim⁹ dū vel sic conditi illū suscipimus. vel dum oīm grāꝝ aromata in ipsa ei⁹ pceptione spūal'r sentimus atq; pcipim⁹: q̄ bene aromatib; cōdit̄ qn̄ simul oīm ꝟtutū sapor atq; suauitas cū eo pcipitur ꝛ in eo pcipit̄. Est em̄ panis oīe delectamentū ꝛ oēm suauitatē saporis habens. vt legit̄ Sap̄. xvj. Quid aūt aliud intelligi pōt oē delectamētū ꝛ oīs suauitas saporis in illo nisi oīs gr̄e suauitas spūal'. Vel pōt sindonis referri ad gratiā q̄ꝛ nutrix oīm grāꝝ. vt dr̄ i. xvj. Sap̄. Nouellos adhuc ꝛ teneros partus inuoluit eccl'ie ligatura ad doctrinā. Unde Ecc̄i. xxj. Compedes in pedib; stulto doctrina et q̄si vincl'a manuū sup manū dexterā. Aromata ꝟo opa sunt discipline q̄bus ꝛ putredo corruptōis abstergit̄ atq; cōsumit̄ ꝛ vermes vicioꝝ arcent̄. Hoc em̄ est vnum ꝛ solum discipline studium ꝛ officium sc; contra fomitē nostre corruptiōis ꝛ vicia que de ea oriunt̄ bello implacabili p̄liari. Sequit̄ in verbis Johannis. (Erat aūt in loco vbi crucifixus est ortus) Mistice ortus iste eccl'ia est in qua ip̄e ītegre. i. cum mēbris suis crucifixus est spūal'r. Ipse q̄dem psonal'r quo ad vetustatē pene. mēbra ꝟo eius vniuersaliter quo ad vetustatem culpe. Ibi ḡ vbi ortus ꝯclusus ꝛ ortus voluptat̄ atq; paradisus terrestris est: crucifixus ē dn̄s Jesus. q̄ꝛ ortū istū irrigatōe

sui sanguis fecũdauit. Moraliter vero quia xp̃s dñs vt ab initio diximus in ipsa passiõe in eis q̃ ad passionẽ ptinẽt typum gerit penitẽtis z pctõris Recte dicitur erat in loco vbi crucifixus est ortus: q2 vbicũqz p imitationẽ crucifigit qd est p pniam aut disciplinã est ortus. sicut dicit Esa. li. Ponet desertũ eius q̃si delicias z solitudinẽ eius q̃si ortum dñi Desertum est q̃ppe z solitudo miser pctõr anteq̃ spias z tribulos z vrticas viciorũ de eo velut fossorio penitudis de9 agricola auulserit anteq̃ omnia ligna paradisi: ligna. s. donorũ atqz virtutũ in eo plantauerit: anteq̃ oĩ decore z fragrantia florũ spũaliũ vernãtissimũ illũ z deambulatõe dignũ effecerit. De hoc eodẽ eiusdem lviij. Et eris tu q̃si ortus irriguus cuius nõ deficiũt aque cum prius dicere posses Anĩa mea sicut terra sine aqua tibi. Et iterũ Canti. iiij. Ortus cõclusus fons signatus: emissiones tue malorũ punicorũ cum pomorũ fructibus. Vel p cõtrariũ in omni loco in q̃ crucifixus est cruce peccati in q̃cũqz eorũ qui mẽbra eius esse debuerant: ortus est vane voluptatis. Queadmodũ eñi vbicunqz vetus homo crucifigit molestie sunt: sic z vbi nouus homo crucifigit delicie sunt. Maxime eñi delicijs nouus homo crucifigitur et occidit. Unde z adam in ipso paradiso voluptatis patibulo peccati affixus est: z prim9 angelus in paradiso q̃ddaz naturalis felicitatis supbie sibi erexit patibulũ. Hoc igit ita vt h scriptum est scz q in loco dominice crucifixionis erat ortus: vt nos a presentibus delicijs scripta deterreat: z in orto huiusmodi vel iuxta ortũ qd magis litera sonare videtur peccati patibulum aut eternorũ suppliciorum esse insinuet. Q̃ ergo expauentaculum dominice crucifixionis z passionis in huiusmodi orto, vel prope illum eiectum esse ad nos inde absterrẽdos scriptura hic edocet. Possumus tñ intelligere ortum istum eternarũ deliciarũ qui a deo ppinquus est dñice passioni vt nihil omnino interesse possit. Nõ solum eñi ipse psonalr absqz vlla remẽoratiõe d cruce ĩtroire posuit ĩ illũ, sed et iter crucẽ pnie

ad illum deo oīno nihil inter est vt de ipsa cruce pnīe absq3 vllo medio pateat ingressus. neq3 eñ inter crucem pnīe et illū medius est ignis purgatorius qui potius pnīe hic incepte est pars atq3 suppletio, ꝛ ꝓpter id solus expurgādus creatus atq3 succēsus qđ hic penitentia incepta ꝛ inexpleta ñ diluerit, bene ergo dꝛ qđ vtiq3 cogit litera ꝙ ī loco vbi crucifixus est erat oꝛtus: large et ample locū intelligēs: vt non solum caluariam cōpꝛehēderet: sed ꝛ oꝛtum caluarie vt ex litera apparet. Mistice ꝟo locus in quo crucifixus est sinagoga intelligit̄ et pctōꝛ ꝭm statum ꝑterite iusticie. Moꝛaliter in illa erat oꝛtus magnus et copiosus electoꝝ atq3 fidelium cetus. Simil'r ꝛ in peccatoꝛe erat oꝛtꝰ anteq3 in illo spiritualiter: in illa ꝟo personaliter xp̄s dn̄s crucifigeret̄. nūc aūt versa est in desertum: ꝛ illē in solitudinē, sicut plane dicit̄ in. ij. Johelis. Quasi oꝛtꝰ voluptatis terra coꝛam eo. i. añ aduentū eius diaboli sc3 ꝛ pꝰ eum. i. post aduentū eius ꝛ trāsitum ꝑ eā quasi solitudo deserti. ꝛ hoc est quod dicit in ꝑmo eiusdem. Posuit vineam meam in desertū ꝛ ficū meu3 decoꝛticauit: ꝛ vbi dicebat̄ ꝓ us filij dī viui: dꝛ nunc: plebs mea vos: sicut et in ecclesia ꝓ maioꝛi ꝑte dici potest hodie q̄ de oꝛto voluptatꝭ versa est in caluariā. i. in locu3 dn̄ice crucifixionis dum in ea spūal'r q̄tidie xp̄s dn̄s crucifigitur: vt sepe iā diximus. (Erat in oꝛto monumētū nouu3 in quo nō dum quisquā positus fuerat) quod Lucas vocat (excisum) Marcus (excisum in petra) Monumentum autem ꝛ sepulchꝛum idē esse nemo dubitat. sed sepulchꝛu3 a sepiliēdo. ꝛ monumentum a monēdo siue ab eo qđ est memini. quia sc3 spectātes de fine suo ammonet ꝛ de sepulti vita ꝑterita facit eosdem memoꝛes. Jam aūt ptransiuimꝰ de hoc et diximus quia sepulchrū ipsum pctm̄ est. Sepulchꝝ quidem noui hoīs nō q̄dē in q̄ quiescat. sed in q̄ vermibꝫ vicioꝛum depascit̄ atq3 cōsumitur. imo iam totus absumptꝰ est ita ꝙ nihil deo appareat nisi cinis. Unđ in. xj. Sap. Cinis est coꝛ eius. Cinis aūt nō est nisi vestigium ꝛ reliq̄e pu-

trefactōis ⁊ incēdij. Fm igitur huc modū bñ ꝯgruit morali i telligētie ꝙ in orto erat monumentū. In orto em̄ vane voluptatis sepulchrū est mortuarū aiarū scȝ pfūditas in qua putrefiāt ⁊ ꝯsūmant. Hec sūt sepulchra cōcupiscētie q̄ fuerāt filiorꝝ israel in deserto vna ex māsionibꝫ. Alio mō in orto eterne voluptatis sepulchꝝ intelligit opulēte q̄etis atqꝫ secure receptaclm̄. Utrūqꝫ tm̄ istorū monumētorꝝ dr nouū. Illud q̄dem: q̄a ibi noua sūt oīa ꝓpter vltimā elōgatiōeȝ a fine ⁊ morte oiqꝫ defectu. illud ꝟo ꝓpter adinuentionē et mōstruositatē. pctm̄ em̄ oē adinuētio est ⁊ monstꝝ. Opa em̄ nature ⁊ grē antiq̄ poti⁹ eē vident ex q̄dā mō. vñ in. j. Exo. Surrexit interea rex nouus sup egiptū q̄ ignorabat Joseph, rex scȝ factici⁹ atqꝫ fictici⁹. Unus em̄ est rex natura ⁊ ꝟitate. cuius regnū: regnum est oīm electorꝝ. Adinuenticij igit reges atqꝫ facticij ⁊ iō noui q̄ nō naturales sūt. Antiq̄ssim⁹ em̄ et pm⁹ hmōi regū diabolus ē q̄ tm̄ ibi rex nou⁹ dr. Silr ⁊ i. vj Jere. legit Interrogate de semitis antiqs q̄ sit via bona, q̄i noue et adinuēte vie non sint bone. Qd aūt dicit (in q̄ nōdū q̄sqꝫ posit⁹ fuerat) Ad hoc ipsum referenduȝ est. Uel iō q̄a vnusquisqꝫ ꝯcupie sue sepulchrū imo ꝯcupiaꝝ sepulchra de q̄bꝫ legit in. xxxiij. Nume. sibi excidit. ⁊ hoc in petra duricie sue siue obstinatōis. que petra. s. sola diuia virtute confringit. Qm̄ aūt p Joseph q̄ corpis dñi iesu qd est ecclesia liberatōem de cruce pctī simlr ⁊ pñtis miserie: ab illo sūmo pilato impetrauit: xp̄s dñs accipit merito ⁊ p ortum padisus celestis intelligit: in q̄ ⁊ monumentū hoc est abditū abscouditūqꝫ q̄etis ⁊ securitatis receptaculū sinagoge q̄ ad forinsecam electōem atqꝫ vocatōem q̄si ꝓprio corpi parauerat. sed eccliam q̄si corp⁹ alienū: sȝ tm̄ suū p charitatis vnioneȝ effectū: in illo sepelit hoc ē a pñti vita ⁊ ei⁹ tumltibꝫ atqꝫ turbationibꝫ abscōdit. Qd aūt in petra illud excidisse dicit intelligēdū est in petra vtiqꝫ eterne soliditatis. exciso ꝟo ad difficultatē nr̄e excisionis in lapides viuos in structurā dñici edificij referēda ē. Queadmodū igit idē est ꝓsus seruituteȝ

ꝛ essentiā edificare nos domū dn̄o et edificare nobis domū in celis nō manufactam: licet ratōe diuersum Sic idem est nos excidere lapides: celesti edificio aptos, ꝛ nobis in petra eterne soliditatis hmōi receptaculū qd sepulchrū q̄dez dicit̄ veteri homī licet ꝭm veritatē p̄clari atq; magnifici sit regni solium, Sepultura em̄ q̄dam videt̄ esse mortis ꝯfirmatio ꝛ aditus regressiōis ad vitā: ꝑpetua ꝛ insolubilis ob clusio, qd totum ꝯgruit receptioni in celeste illud solium. Unde tūc primū implebit̄ illud ap̄li in. xv. p̄me ad Cor. Absorpta est mors in victoria, Est enim hmōi sepultura extrema ꝛ ꝯsummata mortis abolitio. Unde ꝛ. xxj. Apoc. Et absterget deꝰ oēm lacrimā ab ocul' coꝝ ꝛ mors vltra nō erit neq; luctus neq; clamor q̄ p̄ma abierūt. Sic em̄ mors mortis culpe est ipsa cōtritio siue iustificatio, ꝛ vite sp̄ualis generatio est ipsa gr̄e infusio: erit ex ꝓportione ip̄a glificatio mortis sepelitio, Moral'r āt monumētū excisū i petra de q̄ supiꝰ locuti sumus iō dicit̄ de ipso statu iusticie, q2 petra stabilitas ipsa ꝛ fortitudo virtutis accipit̄, vn̄ Apoc. xv. Septem angeli exeūtes de tēplo ꝛ habētes septē plagas vestiti lapide mūdo ꝛ cādido, scribunt̄ inde, et illud in p̄s. dicit̄ Et statuit supra petraz pedes meos, hoc est: in ipsa iusticia stabiliuit affectus, Si ꝑo de sepulcro cōtemplatōis illō intellexerimus: ortū hmōi scripturā: mundū celestē ꝑadisuz accipe poterimus, Ortus em̄ vn̄ oīa virtutū ꝛ semīa vl' gramina vel genimina colligunt̄ sacra scriptura est sicut aperte apparet ex. xxiiij. Ecci. ꝑ totū. Et mūdus ager vel ortꝰ de q̄ dr̄ in p̄s. Et pulcritudo agri mecū est. Et ortꝰ celestis paradisus: siue fidelis aīa celestis paradisus accipit̄: ꝟtutum arborib; cōplātatꝰ, siue tota ecclesia: vl' militās vl' triūphās. In his ḡ ꝛ circa hoc studiuz cōtēplatiuū est qd sepulchruz vocamꝰ: in q̄ se abscondunt a turbinib; sollicitudinū p̄ntiū et velut in sepuchro q̄ete placidissima soporant̄ tanq̄ mortui exterioꝝ actionū tumultibus q̄ oēs sancte et diuine eō tēplant̄. Qd aūt in petra excisum dr̄ difficultas laboris q̄ locus hmōi q̄etꝭ apiat̄ ꝛ acq̄rat̄ in hoc ostēdit̄, Quasi eniz

excisorio intellect⁹ seu sculpeo et malleo in ꝓfundis scṗture viri ꝯtēplatiui mł'tis disputa-tionū ꝛ meditationū q̄si mal-leatōib⁊ ꝛ penetratōib⁊ sibi se pulchꝛū q̇etis hmōi effodiūt. Joseph aūt ꝛ q̇cūqꜫ spūaliter crescēs atqꜫ ꝓficiēs nō nisi in orto q̇ caluarie cōtigu⁹ ē mo-numentū: hoc ē locū q̇etis et abscōsionis. Locū aūt calua-rie ꝛ dñice crucifixionis supi-us pniaꝫ interp̄tati sum⁹: cui ꝑ statu iusticie eccl'ia cōtigua est. ꝛ queadmodū ꝑ caluariā ꝛ de caluaria ingressuꝫ est cor-pus dñi in ortū ꝛ tandē in se-pulchꝛū. sic ꝑ pniam est igres-sus in eccl'iam ꝛ tandē in con-sumptōeꝫ ꝛ absoꝛptiōeꝫ ipsi⁹ mortꝭ q̄ ē sepultura: et ei⁹ loc⁹ sepulchꝛū mortis. Bñ etiam cōgruit vt caluaria orto scri-pture sit ꝯtigua. Prophanis em̄ obclusus est sacre scriptu-re adit⁹ ꝛ ꝯtēplatiōis septura tanqꜫ excōicatꝭ denegata do-nec ꝑ pniam reconciliati fue-rint atqꜫ purificati ingressu il-lo digni merito habeant. Sꝫ ꝛ qꝛ i caluaria ñ ē sepult⁹ dñs imo trāslat⁹ i ortū ꝛ deinde in monum̄tū: tres illos ꝓgressus vtiqꜫ ꝑfect⁹ sigt elcōꝝ. qꝝ ṗm⁹ est ipa passio h̄ ē dñice passio-nis imitatio: pnia scꝫ. Scd̄s est in ortū trāslatio. hoc ē i sta-tū fructificatōis iusticie trāsla-tio. In pnia nō tā studet̄ fru-ctificatiōi ꝛ fecūditati bonoꝝ opeꝝ qꜫ extirpatōi maloꝝ fru-ctuū ꝛ radicū. Postmodū ꝟo illō in orto tegit̄ imo ipe q̇ pe-nitebat ort⁹ irrigu⁹ efficit̄ sic s̄ dixim⁹. velut īter arboꝛes igit̄ electoꝝ vita in scd̄o statu fru-ctificat. Tercio ꝟo ā pn̄ti vita vigilie receptaculū assumit̄ ꝛ abscōdit̄. Scd̄m ea q̄ p̄dixi⁹ caluaria mūd⁹ iuxta eccl'iasti-ca: monum̄tū i orto claustral' vita: qd̄ monum̄tū fere ꝑsuꝫ ē i caluariā accipiūt̄. Qui em̄ i illa sepl'ti ꝛ abscōditi latere de-berēt iā q̄si forēsi platea illā cō-mutauerūt. Forēsis platea se-cularꝭ ꝯuersatō ē. Et si g̊ d̄ ill' sint claustrales ꝑ maioꝛi ꝑte q̇ exasꝑant: ñ tm̄ d̄ ill' q̇ ībitāt i se-pulcrꝭ: nisi sepulcra ꝑ ꝯriū ac-cepim⁹. Certū ē hmōi monu-mētū ꝑ maioꝛi ꝑte d̄ orto. In-terdictū videt̄ claustrale cimi-teriū cū pauci ibi hodie sepe-liri velint aut forte non eē ibi cimiterium: cum ibi mortui se-pulturam nō nisi perpauci eli-gant. et si qui ibi sepeliuntur terra tamen non sustinet sed eos non multo post reuomit.

queadmodū dicit de terra ꝓmissiōis Donec euomat vos terra. In q̄ apparet q̄ꝫ abominabiles sint in se q̄s sepulcra hmōi euomūt tanq̄ꝫ abomiatiōes: ⁊ mare ipm.i. mūdꝰ tāq̄ꝫ mortuos a se reijcit. Mūdus em̄ eos abominat̄ queadmodū et mare visibile mortuos ad litꝰ reijcit. Quales igitur sunt q̄s et terra euomit et mare reijcit. Si monumentū est in orto isto: p maiori parte vacuū est et demones circa q̄ dē monumēta inhabitāt non aūt in monumētis. sic ⁊ isti circa claustralē obseruatiōem inhabitāt q̄ ad exteriora, sed eā ingredi sūmope declināt. Illud aūt qd̄ dicit̄ in q̄ nōdū q̄s q̄ꝫ positus fuerat receptaculo celoꝝ ꝯgruit. Sequit̄ in verbis eiusdē Job. (Ibi ḡ ꝓpter parasceuen iudeorū q̄a iuxta erat monumētū posuerūt Jesum) q̄si ꝓpter horā vespertinā ꝓhibiti sunt ipm lōgius efferre ne solēnitati sabbati derogarēt. Posset aūt intelligi per ꝯtrariū q: iudei q̄dē xp̄m dominū crucifixerūt p q̄s signati sunt illi q̄ vitā grē in se vl' in alijs abolent ⁊ q̄si a visibꝫ suis ⁊ alioꝝ illū abscōdūt. Qibꝫ lectionibꝫ istud ꝯgruit. sed tn̄ magis ꝓpriā adijciemꝰ. Sabbatū em̄ in q̄ nō licebat corpꝰ remanere in cruce feriatōeꝫ significat a seruilibꝫ opibꝫ q̄ toto tpe vite huiꝰ nobis iniungunt̄. Est ḡ dicere ꝓpter parasceuen.i. festiuitatē veris iudeis ⁊ spūalibꝫ iminentē: posuerunt Jesuꝫ in monumēto hoc est veterē hoīem iam in cruce pnīe mortuum in sepulcro velut carcere ꝑpetuo recluserūt. Recōdendus em̄ et recludendus est vetꝰ hō queadmoduꝫ serpens occisus ne pateat accessus ad eū alijs serpētibus. Serpētes em̄ se inuicē suscitare dicunt̄ tactu cuiusdā herbe. sic ⁊ veteres hoīes q̄ ⁊ serpētes sunt ⁊ serpēticij ⁊ genimina viparum alioꝝ accessu atq̄ꝫ p̄sentia in vitam mortiferā suscitant̄. ꝓpter hoc ergo parasceuen.i. p̄pationem q̄.s. ad q̄etē hmōi eternaꝫ veri iudei se p̄parāt veterē hoīem recludūt. Illo em̄ non recluso q̄eti vtriq̄ꝫ nemo derogat̄. Illō āt attēdendū est q̄ꝫ in triduo isto dn̄ice passiōis sepulture ⁊ resurrectōis solus dies sepulture et q̄etis ꝑfecꝰ fuit. Dies passionis impfectus ⁊ dies q̄deꝫ

quietis integer ꝛ diminutōes nō habēs. dies ꝟo resurrectōnis nō habuit nisi diluculum siue mane. ꝛ hoc est: qꝛ pn̄tiuȝ molestiarū miseria ꝛ ipsa pn̄a lōgissime sunt a pfectōe ꝛ meritis. vnde illō in libro Sap. iij. In paucis vexati in multꝭ bene disponenꝛ. Et. j. Petri. j Modicū nūc si oportet contristari in varijs tentatōibus ꝛc. Et in qrto scđe ad Corin. Id em̄ qđ in p̄senti est momētaneū et leue tribulatōis nostre ꝛc. Quies ꝟo ꝛ feriatio a peccatis perfecta debet esse ꝛ integra vt nulla desit ei ps tēporis aut vite. Tādiu etiā in sepulchro tenēdus est vetꝰ hō donec absorbeat ꝛ ꝯsūmat ex toto: ꝛ ad mēsurā vite ꝓlōgādus est iste dies. et hec est eiꝰ pfectio vt nihil minus ab ipa vite ītegritate ꝛ lōgitudīe habeat. Pn̄iam em̄ nō necesse ē inqꝫtuȝ pn̄ia toto tpe vite agi Sed qetem istā oporteret toto tpe vite ꝟuare. Dies ꝟo resurrectōis solum mane habuit. qꝛ vesparȝ habere nō pōt. et hoc ostendere voluit mgr̄ veritatis: volens illos tres dies esse impfectos. Qđ aūt sequitur in ꝟbis Math. de ioseph (Et aduoluit saxū magnū ad hostiū monumēti) Moraliter saxū magnū q̄ veteris hominis sepulchrū claudit: ꝛ ne exeat ꝛ resurgat ꝓhibet: firmitas est ꝛ fortitudo boni ꝓpositi de nō relabēdo. qđ saxū magnū dr̄. qꝛ magna debet eē firmitas hec ꝛ fortitudo in penitentibꝰ. Si aūt saxū istud ad hostiū monumēti aduolutuȝ nō fuerit: qđ aliud q̄ꝫ liber exitus ꝛ aptꝰ ei relinquit: ꝛ liber ad vomitū regressus. imo nō solū sepultus non est vetꝰ hō in talibꝰ. sed vix etiaȝ letaliter vulneratus Nā vetꝰ Joseph nec in suo monumēto sepeliuit hmōi mortuū: Et morꝭ ē etiā vt honoratꝭ mortuis atqꝫ nobilibꝰ supinponat lapis magnus: nōnunq̄ꝫ cū epitaphio supscripto. Qui hostiū monumenti aptū relinquit ꝓculdubio mortuū suū exponit furibus q̄ mortuoꝝ insidiant spurijs et etiā feris ꝛ auibꝰ. Pōt ītelligi saxum magnuȝ et lapis xp̄s dn̄s. de q̄ in. xxj. sup̄. Qui ceciderit sup lapidē istū ꝯfringet. sup quē ꝟo ceciderit confringet eū. Et in ps. Lapideȝ quē reprobauerūt edi. ꝛc. Hic ḡ lapis ꝛ custos mortui ꝛ exi

tus eius ꝓhibitor: ponēdus est in ostio monumēti.i.in ipo intellectu vel cogitatiōe per timorē. ꝛ sic tam mortuū custodiet ꝙ exire etiam ꝓhibebit. Per ꝯtrariū ergo in malo sepulchro saxum magnū aduolutū ad ostiū: duricia est obstinate volūtatis. Scōm h igiť iuxta misteriū verus Joseph id est xp̄s dn̄s saxū magnum aduoluit ad ostiū monumēti dum firmitatē et fortitudinez largiť sancti ꝓpositi. Malum ꝟo lapidem.i. duriciam obstinationis aduoluit.i. aduolutum ostendit. Potest ꝛ intelligi lapis magnus difficultas spūalis resurrectōnis que est exitus de monumēto peccati: quem ipse ꝛ verbis ꝛ factꝭ electis suis reuelauit. In sepulchro ꝟo ꝯtemplationis lapis aduolutus ad ostium monumenti difficultas intelligendi et duricia nostri intellectꝰ accipiť. Juxta misteriū ꝟo ī populo iudeoꝝ ceterorumqꝫ ꝑfidia obstinatoꝝ quoꝝ cetꝰ oīs in monumento peccati ꝯclusus est: lapis siue saxū magnū aduolutus est ad ostiū monumenti hmōi: q̄ ꝛ lucē fidei ad eos illustrādos ingredi non patiť et eos inde exire ꝓhibet Et lapis iste nihil aliud intelligiť ꝙ ꝯtinacia infidelitatis et indurate consuetudīs male duricia. Unde ꝛ tpe dn̄ice resurrectōis ꝑ ꝯuersiōe iudeorū in ꝑte ꝛ gentium in maiori ꝑte vel ex toto fere cātat ecclesia Lapis reuolutꝰ est ab ostio monumēti. Angelus em̄ dn̄i descēdens de celo.i. gr̄a desuꝑ aduenies q̄ dei volūtatē nobis loquiť interiꝰ. ꝛ illa in nobis īplet ꝛ exequiť vt vere dei angelus.i. nūciꝰ saxū hmōi reuoluit ab ostio. qꝛ duriciā omnem atqꝫ difficultatez sustulit seu abstulit ab īgressu cordis in vtroqꝫ ꝑplo. Mistice etiā aliter corpus dn̄i iesu quod ē ecclesia sepultum a ioseph qđ est excisuz in petra sicut exposuimus: lapide aduoluto ad ostium hmōi monumēti exire adhuc ꝓhibeť ad gl'iam. qꝛ ꝑ multiplicē duriciā atqꝫ difficultatē introire habet ad illaz Propter ꝟba inq̄t labioꝝ tuorū ego custodiui vias duras Duricia ista viaꝝ lapis est et saxū magnū ꝑ qđ necesse hn̄t exire de sepulchro iusticie et introire ad gloriam. nō em̄ fuit amotus lapis ab ostio monu

menti vt resurgēti dño viā fa ceret ⁊ egressū pāderet, s3 clau so penitus monumēto de illo resurgēs pdijt q̄si p ip̄m lapi dē exiuisset. Nō detinet cor pus dñi Jesu qd est eccl'ia sa xum magnū in sepulchro iu sticie aduolutū ad ostiū illius id est ñ phibet ip̄m egredi du ricia viaꝝ dñi que egredien tibus trāseūda occurrit. sciūt em̄ q2 p multas tribulatiōes oportet introire in regnū celo rū. sicut legit̄ in. xiiij. Actuu3. Et sciunt gladiū flāmeū atq3 versatilē positū esse ad custo diendā ianuā padisi et viā li gni vite. vt legit̄ in. iij. Genes. O q3 facile exeūt de monum̄ to claustral' ꝯuersatōis mor tui hmoi nr̄i tp̄is. imo q3 diffi cile in sepulchris teneri pos sunt. Ueraciter em̄ dici pt de eis qd vulgo dr. quia nec sera nec vectis nec clau⁹ nec gum phus nec clauis ibi eos tene re pōt. ex q̄ apparet nō ibi eos sepultos tanq3 mortuos s3 po ti⁹ viuos ad insidiandū ibi ⁊ latrocinādū abscōditos. Nō em̄ oportet vim aut violenti am adhibere mortuis vt tene ant̄ i sepulchr̄ suis q̄ nec vir tutē nec vires habent ad exe undū. Hi ḡ nō de sepulchris suis pdeūt tanq3 ex mortuis resurgētes: dñice resurrectōis miraculū ⁊ gl'iam suscitantes sed tanq3 latrones de spelun cis et latibulis in q̄b⁹ latebāt insidiātes. Sub habitu nāq3 pauptat' ⁊ ptextu sctitat' non solū diuitias tp̄ales sed etia3 oīm vicioꝝ lenocinia furāt̄ur ⁊ infernū etiā q̄dammō furto subripiūt dū clausi ⁊ sub hītu religiōis latētes illuc descen dūt ⁊ q̄si p suggestionē imo p expssionē veritatis illū a mun do q̄dāmō obtinēt ⁊ ip̄etrant et absq3 rebellione ⁊ cōtradi ctiōe mūdi p hmōi subreptio nē infernū habeāt. Q aūt se quit̄ iu verbis Math. (Erāt aūt ibi maria magdalene ⁊ al tera maria sedētes ꝯtra sepul chrū) Scd̄m marcū vo (aspi ciētes vbi poneret̄) sollicitudi nē ⁊ cōpassionē nob̄ īsinuat p̄ latoꝝ q̄ꝝ debet esse summa vi gilātia ī sp̄uali sepult̄a subdi toꝝ. H enī aspicere vbi ponat̄ corp⁹ ih̄u est inq̄rere ab ipsis confessoribus quales sc3 pe nitentias siue satisfactiōes in iungant. Scire etiā debent p̄ lati quibus aromatib⁹ illō cō diāt. q̄bus lintheis ligēt: qua sindone inuoluāt. ⁊ si q̄d forte desit officio hmōi sepulture

ipsi supplere debent. Unde et iste mlieres emisse aromata legunt vt venictes vngerent iesum. Corpus em̄ cōdiri aromatibus videāt, sed tñ illō superungere veniebāt. Sic ⁊ plati penitētibꝫ q̄ iā velut aromatibus ꝯditi sunt: debēt lenitatem ꝯsolatōis ⁊ cōfortatiōis adiungere, hoc em̄ est vngere pnīe aspitatē: ꝯsolationū dulcedine linire atqꝫ dispensationū suauitate leuigare Heu q̄ꝫ modica cura est multis ex p̄latis nostri tpis de superungendo corpe dn̄i Jesu: qd̄ est penitētiū cetus. Uel in hoc qd̄ dicit (aspicientes vbi poneret) cura eorundē platoꝝ nob insinuat q̄ ipsi non mediocriter debēt esse solliciti vbi corpus dn̄i iesu ponat ad lr̄am in die pasce, i. q̄bus ⁊ q̄libꝫ ꝯferatur Honorabilē sepulturā ⁊ pōpam funeris magnificā ⁊ ambiciosissimā puidere debēt tāto regi. Ue illis si nō curauerunt vtꝝ sacco vilissimo īuoluat an syndone: q̄ pparasse deberent ei sepulchrū honorificū in subditis. Alioq̄n isti exēplo mulierū istaꝝ supplere debent si q̄d defuerit honori funeris. Uel p mlieres istas ex interp̄tatione noīm significat cetus penitentiū iāqꝫ iustificatoꝝ q̄ se scꝫ i ipso die pasce circūspiciunt ⁊ intra semetipsos aspiciūt vbi corpus dn̄i Jesu ponat. i. vbi ipm recipiunt ne forte nō sit eis locus ad ipsuꝫ recipiendū idoneus. Uel oīum iniq̄ꝝ cetū signāt q̄ aspiciunt vbi corpus Jesu. i. eccl'ia ponat vt ad illud veniāt q̄ scꝫ cetum ꝯtēplant penitentiū vl' totū corpus eccl'ie vt sil'em sibi locū pparēt sepulture. Uel aspiciebāt vbi poneret corpꝰ Jesu ad lr̄am. q: vbicūqꝫ erit corpus ibi ꝯgregabunt ⁊ aq̄le. vt legit in. xiij. supra. Merito g aspiciebant vbi poneretur corpꝰ Jesu atqꝫ delicie. vt vbi illū inuenirēt ꝯgnoscerēt. quēadmoduꝫ ⁊ aues nobiles atqꝫ rapaces vbi eis ostēdat vbi eis p̄iciat reclamatoriuꝫ attentissime pspiciūt. Tollere em̄ ipm volebant ⁊ rape vt legit in. xx. Jo. Dn̄e inq̄t maria magdalene si tu sustulisti euꝫ dicito mihi ⁊ eū tollā. Due āt legunt marie, pter fraternam caritatē q̄ inter duos ad mīꝰ necē habet esse. Si aūt dilectio naturalis parētes naturales de sepultura filioruꝫ adeo

sollicitat: quāto magis paren tes grē de sepultura filiorꝝ grē et honorificētia funeris eorū grā ipsa sollicitos efficiet. Sequitur (Altera aūt die q̄ est post pasceuen cōuenerūt p̄ncipes sacerdotū et pharisei ad pilatū dicētes Dn̄e: recordati sumus qꝛ seductor ille dixit adhuc viuens: post tres dies resurgā. Iube ḡ custodiri sepulchrū vsqꝫ in diē terciū: ne forte veniāt discipuli eiꝰ ꝛ furentur eū ꝛ dicant plebi: surrexit a mortuis. ꝛ erit nouissimꝰ error peior priore. Ait eis pilatꝰ Habetis custodiam ite custodite sicut scitis. Illi aūt abeūtes munierunt sepulchrū: signātes lapidē cū custodibꝫ) Quia p̄ p̄ncipes sacerdotū ꝛ phariseos prelatos et doctores in accusatōe veteris hoīs supiꝰ accepimꝰ palā est. qꝛ eis nō sufficit accusatio: dānatio ꝛ mors atqꝫ sepultura veteris hoīs: nisi ꝛ resurrectōis opinionē impediāt. Boni eñ p̄lati nō sola morte veteris hominis ꝯtēti sunt. sed etiam nomē eius ꝛ opinionē et infamiam delere conant. Vn̄ Petrus in. ij. prime canonice sue vt bn̄faciētes obmutescere faciatꝫ imprudētiū hoīm ignorantiā. q̄d ipsi iudei in facto isto apte insinuāt Ne forte inquiūt discipuli eius dicāt q̄ surrexit a mortuis. Propter h̄ ḡ a pilato vt moralr̄ iuxta literā accipiamꝰ istud hoc est a ptāte seculari ꝛ custodes ꝛ custodiā mortuorꝝ ꝛ petūt ꝛ accipiūt q̄tiens in bono ꝑseuerare et a malis abstinere: per publice ptātis ministros subditos cogunt. Vnde ꝛ q̄si in sepulchris hmōi ministri bonos custodiūt ne ad mala resurgāt: vt ita dicam moralr̄ famā ꝛ rumusculos hmōi ꝑ custodes istos extīguere ꝛ sopire nitunt̄ q̄tiens vel ipam infamiam purgare compellunt vel a signis ꝛ occasionibꝫ vnde rumusculi infamie oriunt̄ eos arcent atqꝫ compescunt Attendenda aūt diligēter sūt ista tria que custodie dominici corporis adhibita sunt. scꝫ lapis: de quo iam ꝑtransiuimus. Signaculum seu sigillum cuiꝰ fractura apparet dominici corporis extractio seu sublatio. Tercio custodes: et hoc in omni sepultura spirituali Et hoc adhuc obseruat ecclesia. Primum in baptismo

que est p̄ma veteris hominis
sepultura. Vn̄ ꝛ p̄mum inter
rogat̄ baptisandus vtꝝ renū
ciet sathane ꝛ oībꝫ pompis
eius. in quo lapis aduolui ad
ostiū monumēti intelligit̄. La
pidē eñ istuꝫ interp̄tati sum⁹
firmitatē bone volūtatis: for
titudinēqꝫ de nō relabēdo ꝓ
positi. Scđo imp̄mit̄ baptis
male signaculū. qđ vniuersa
liter baptismalē caracterē vo
cam⁹. Tertio ꝓo custodes ei
adhibent̄: patrini scꝫ ꝗ illum
đ sacro fonte suscipiūt. Qđ au
tem baptism⁹ sepultura sit et
dn̄ice mortis figura atqꝫ exē
plū exp̄sse testat̄ ap̄lus in. vj.
ad Rom̄. Consepulti eñ su
mus cum illo per baptismuꝫ
in mortē. Sic et in sepultura
penitētie. Primū eñ in cōtri
tione morit̄ vetus hō in odio
scꝫ ꝛ desertōe peccatoꝝ. dein
de sepelit̄ ꝛ inuoluit̄ atqꝫ cir
cundat̄ lintheis et aromatibꝫ
motionū et affectionuꝫ grē ꝗ
maxime ad secundā ꝑtem iu
stitie ꝑtinēt: hoc est affectione
boni. ꝑor eñ est declinatio a
malo. Tercio aduoluit̄ lapis
ad ostiū monumēti: hoc ē: ad
hibet̄ fraternitas bone volū
tati ꝛ ꝓpositum ꝑseuerātie bo
no ꝓposito. Quarto supimp̄
mit̄ cōfessiōis signaculū. Ra
tione nanqꝫ cōfessiōis pn̄ia ē
maxīe sacramentū hoc est sa
crū signū ꝛ causa iustificatio
nis. Quinto adhibent cōfes
sores atqꝫ doctores ꝑ exhor
tationē suam atqꝫ cōsiliuꝫ pe
nitenti sollicitudinē suīp̄sius
atqꝫ custodiā tanqꝫ custodes
et armatā militiā ad munimē
sepulchri. Sic ī sepultura re
ligionis p̄mū traditione quā
facit in man⁹ abbatis seipsuꝫ
sepelit ꝗsi monumentū ingre
diēs. Deinde vocalis obliga
tiōis firmitas quasi lapis ad
ostium monumēti aduoluit̄.
Tercio tōsure et habitus si
gnaculū apponit̄. Quarto in
ip̄m gregem cōuent⁹ veniens
et vn⁹ de fratribꝫ effect⁹: custo
dibus ꝛ magistris ordīs tra
dit̄: dum custodie eoꝝ se sub
ijcit. Et hoc ē ꝙ custodes ad
monumētum adhibent̄. Vel
aliter in ipsa redditiōe seu tra
ditione sepelit̄. in habit⁹ ꝛ ton
sure susceptione monumentū
signatur. quia ipsa religio ip̄o
huiusmodi signo cognoscit̄.
In ꝓfessione ꝓo custodes ei
dem adhibent̄. quia tunc pri
muꝫ cure ꝛ custodie abbatis

ceterorumque magistrorum ordinis se totaliter subijcit et committit. Vel possumus dicere quod in ipsa professione tria illa implentur. In eo enim quod promittitur vite stabilitas in monumento religionis: lapis stabilitatis ad ostium monumenti aduoluitur. In eo vero quod propria manu per scripturam designatur imo describitur ipsa professio: lapis signatur. In eo vero quod seipsum tradit et committit magistrorum custodie vt diximus custodes adhibentur. Idem erit in sepultura clericorum attendere. lapis enim ad ostium monumenti sepulture clericalis. quia et clericatus sepultura est. sed communi sepultura christiana honorabilior. Lapis igitur ad ostium monumenti huiusmodi aduoluendus: firmitas sanctimonialis est perseuerantie. Crux enim clericorum sanctimonia est vt supra diximus. Signatur monumentum in tonsuratione. tonsura enim signum est clericatus: et huius monumenti signaculum. Custodes eiusdem adhibentur varie sollicitudines prepositorum seu ipsi prepositi: quorum officium est per disciplinam moderari accessus et coercere lasciuiam clericorum Que igitur debeat esse diligentia prelatorum atque doctorum et confessorum circa sepulturam spiritualem satis apparet ex his. In hoc vero quod illeso integroque signaculo christus dominus resurrexit: satis ostendunt resurrectionem suam diabolicam esse qui signaculum tonsure vel habitus quolibet modo frangunt aut ledunt: aut deturpant. et furto diabolico de monumento iusticie se esse sublatos indicant. Ad hoc enim signatus fuit lapis vt vere resurrectioni prohiberet testimonium signationis integritas. Custodes igitur obdormiuisse aut corruptos esse quo minus fideliter diligenterque custodirent ex eodem ipso apparet. Sed et violatores sepulchrorum atque cimiteriorum. Ideoque sacrilegos eos esse manifestum qui signacula ista huiusmodi monumentorum dissipant: monumenta effringunt: mortuosque detumulant: canibus auibusque proijciunt. que omnia vtique de seipsis faciunt: dum ad vomitum peccatorum redeunt. Generaliter igitur apparet caluariam et locum dominice crucifixionis mundum esse ex eo quod legitur sicut supra ostendimus.

Apocal.xj. de ciuitate que vocat sodoma ⁊ egiptus in qua dn̄s crucifixus est. Ortus ꝓo eccl'ia. Monumentū in ea totus dn̄ici corporis qđ est electorū cetus: ipsa xp̄iane religionis sctītas seu grā. Lapis aduolutus firmitas sctī ꝓpositi. Custodes ꝓo prelati ⁊ doctores. de q̄bus legit Esa.lxij. Sup muros tuos Hierusalē cōstitui custodes. Signaculū caracter baptismal'. Per ꝯtrariū ꝓo oīa de sepultura mala accipiēda sunt eis q̄ diximus ⁊ malis custodib₉ maliciequ₃ signaculis vt monumētū₃ ipm pctm̄ accipiat qđ vnusquisq₃ sibi excidit aut defodit. vn̄ exprobrat dn̄s scribe in.xxij. Esa. Excidisti tibi hoc sepulchru₃ Et ī.xxvij. Ecc̄i. Qui fodit foueā incidet i eā. Et in.x. Eccs idē. Foueā igit defodit sibi et foueā excidit miser pctōr vbi capt⁹ detineat atq₃ a vermib₉ infernalib₉ depascat du₃ peccat. Lapidē ꝓo ad hostiū monum̄ti ei⁹ aduoluit q̄ cū i peccato q̄libet ꝯfirmet: siue adulatōne siue alia suggestione ħ faciat. Adulatores em̄ q̄ pctā laudant: diabolice sepulture mortuo infernali impēdūt officiū. sicut dicit dn̄s in.xj. Lu. sinite mortuos sepelire mortuos suos. vnde ⁊ eos sacerdotes īfernales merito appellemus. Vn̄ ⁊ ibidē ait Greg. Mortu⁹ mortuū sepelit cum pctōr peccatori adulat. vbi n̄ ventose vaneq₃ cōmēdāt diabolica ꝟtute resurrectōe₃ spūalē plerūq₃ in mortē formant. He sunt maledicte mulieres q̄ nō vngēta emūt vt venientes vngant officiose atq₃ deuote dn̄m Jesum. sed si phas est dicere stercora pctōꝝ q̄b₉ ipa suauitate palpatōis illum inquinant in eis qui mēbra ei⁹ esse debuerant. peccatis eni₃ ipsa suauitate palpationis et lenitate adulationis vngitur peccator atq₃ linitur: vt amplius deo feteat et sordeat atq₃ profundius computrescat. Emunt autem ista stercora. quia peccato male assertōnis et vane laudis illa sua efficiunt. Et reuera marie dici possent he ml'ieres ab abisso amaritudinis: qua sub ꝑtextu dulcedinis deceptos submergūt Et ml'ieres: a molliēdo heres qꝛ et viriles aīos effeminānt ⁊ ꝟtutū viros nōnunq₃ emolliūt i amorē vane laudis atq₃

resoluunt. Verba adulatorū nos q̄dem stercora accipim⁹ q̄q̄ scriptura ex sensu ⁊ opinione adulantiū oleū illa noīet. Unde in ps. Oleū aūt pctōris nō impinguet caput meū Et Osee. xij. Effraim pascit vētū ⁊ sequit̄ estū tota die mē daciū ⁊ vastitatē multiplicat: ⁊ oleū in egiptū ferebat. Hoc em̄ ꝓpriū est adulatoꝝ mendacium ꝓpriū scʒ et vastitatē alienā. i. pctm̄ quo vastitas est atq̄ vastatio multiplicare. i. augere q̄si fouendo oleo ⁊ nutriendo. Custodes ꝟo diabolici sepulchri: detractores ⁊ vituperatores bonoꝝ accipiendi sunt q̄ neminē exire ꝑmittunt de sepulchro pcti: gladijs linguarū suaꝝ parati sunt cōfodere quecunq̄ de morte pcti viderint resurgentez: aut dn̄i corp⁹ misticū d̄ sepucbro peccati eruere vel extrahere volētem. Pn̄t ⁊ intelligi custodes isti diabolici tirāni eoꝝq̄ satellites q̄ xp̄m dn̄m spūal'r in cordib⁹ hoīm mortuū. i. christianam religionē in eis extinctā reuiuiscere ⁊ resurgere nō sinebant. sed poti⁹ in eos gladijs seuiebant. Signaculuʒ ꝟo diabolici sepulcbri inordinatio est exterior ⁊ om̄e signū nequitie. Ubi aūt ↄtraria inueniunt̄ signacula queadmodū in clericis nostri temporis vbi aliquid militaris secularitatis ⁊ aliquid clericalis sanctitatis apparet insigniuʒ. nec dimidiā sepulturā aut sepulchrū: nec duo sepulchra aut duo cimiteria quoꝝ alterū excōicatorum sit: alterum auteʒ eorum qui in vnitate ecclesie sunt: cum spelunca cordis huiusmodi simplex sit et non duplex. licet ex signaculo duplex appareat. ⁊ hic quidem de sepulchris ⁊ sepulturis fineʒ facimus. De resurrectiōe ꝟo dn̄ica et nostra illud primum nobis aduertenduʒ est. q̄ nec visa nec scita est: nisi ex post facto. Testimonio aūt angeloꝝ Uacuitate monumenti. Insignis lintheaminū. Tandeʒ ꝟo ipso eius testimonio confirmata. Miraculis ꝟo trib⁹ glorificata. Primū fuit. quia clauso monumēto et integro signaculo exiuit. Secunduʒ terrifica angeloruʒ apparitio. Terremot⁹. figurat em̄ dn̄ice resurrectionis occultum ipsi soli ⁊ cui reuelare voluerit notum resurrectōis nostre spūa

lis que resurrectio ꝓma dicit
Apoc.xx. Btūs q̇ habet ꝑtez
in resurrectiōe ꝓma inuisibili
tatē,qꝛ ⁊ soli dō nota est:⁊ ho
minibus non:nisi testimonio
sequentiū oꝑum innotescunt
Terremotus ꝟo q̇ ⁊ mot⁹ est
terre qm̄ pctā terra sūt:excus-
sionē atq₃ ruinā significat pec
catoꝝ:qua velut edificia dia-
bolica ↄcusso fundamēto hu
mani corꝑis corruāt. Uel ter
remot⁹ terrenoꝝ cordiū mot⁹
quo mouenť atq₃ transmutā-
tur de imo vicioꝝ in sublime
gratie. Uel ipsoꝝ motus cor-
porū que de sublimi dn̄atōis
qua dn̄abanť spiritib⁹ in infi
mū obedientie detrahunť. vt
terra corꝑis locū infimū tene
at ⁊ celū mentis supꝑmū. fiat
q₃ vt minor mūdus maioris
ordinē imiteť ⁊ teneat. Misti
ce ꝟo terremot⁹ iste motū ter-
re corpoꝝ nostroꝝ in resurre-
ctiōe.s.cōgregatōis ꝑtiū vbi-
cunq₃ dispse fuerint ⁊ trāslate
et motū motōis in meli⁹ signi
ficat. Alio misterio toti⁹ mun
da exturbatā ex nouitate do-
ctrine xp̄iane ⁊ fulgurātia mi
raculoꝝ quib⁹ mundus mo-
uendus erat admiratōem ⁊ fi
dem terremot⁹ significat iste.

Angeloꝝ ꝟo aspectus fulgo-
re⁹ ⁊ hītus niue⁹:q̄les nuncij
vtriusq₃ resurrectōis esse dbe
ant ꝑfecte dmōstrāt. Aspect⁹
em̄ coꝝ interior.i.facies cor-
dis debet esse lumiositate itel
ligētie corusc⁹.ardore zeli flā-
me⁹.vestimenta niuea oꝑa vť
ↄseruatio ab oī inq̇namento
⁊ cecitate pctī purissima. desi
deria ab oī ardore cōcupiscē-
tiaꝝ frigidissima. In stola ꝟo
cādida de q̄ Marc⁹ loquiť ī
xvj.qꝛ stola lōgitudinē insinu
at ꝑseuerātie:aut ipsa euāgeli
ce doctrine perennitas: qꝛ illi
nec alia lex nec alia doctrina
succedit: merito itelligiť. Aut
ipsa ꝑseuerātie q̄ p̄dicatores
debēt eē p̄diti lōgitudo: vt cō
sonat Lucas i.xxiiij.q̇ dic du
os viros in veste fulgēti asti-
tisse. Nihil em̄ decēti⁹ q₃ do-
ctores ⁊ p̄dicatores sapie esse
vestitos. Ipsa q̇ppe sapia ve-
stis est sapiētiū. Un̄ Ecci.vj.
Indues q̄si pudorē honoris
illā.i.sapiam. Hac veste clari
⁊ fulgidi sacri doctores ince-
dūt ⁊ alios vt vulgo diciť illu
mināt. Pōt aūt ⁊ in isto tā p̄
claro angeloꝝ aspectu ⁊ habi
tu:glīa resurrectiōis intelligi.
eo em̄ ipo q₃ angeli fuisse di-

cunt nūcij: accipiēdi sunt nō solū verboꝝ sed etiā factoꝝ et reꝝ vt nō solū ꝟbū dei ꝛ veritatē ꝛ volūtatē annūciasse credēdi sint, sed etiā ipso aspectu suo et bitu annūciasse credendi sunt. Qualis em̄ futura sit glīa electorum in resurrectiōe aspectu suo ꝛ habitu nob nūciauerunt. Vn̄ infra ꝛ .xxviij. dr. Erat aūt aspectus eiꝰ sicut fulgur ꝛ vestimēta eius sic̄ nix qualem seipse christus dominus supra .xvij. transfiguratū ostenderat. Jn .xiij. ꝟo supra dicitur. Et fulgebunt iusti sicut sol in regno p̄ris eoꝝ. Et aūt Lucas de duob: Marcus ꝟo de vno solo loquitur: ad glīam resurrectōis q̄ p̄mū q̄dem soli iudaico ꝑplo: deinde ꝟo illi ꝛ etiā gētib expsse pbata est: referendu; est. vel ad vtriusq; testamēti doctores et pdicatores. doctores em̄ ꝛ p pdicatores gemīati sunt: quēadmodū et dei ꝑplus p additionē gētiū duplicatꝰ est. Qd̄ aūt increpant mulieres p Lucā in .xxiiij. ab angelis dicētib. Quid q̄rit; viuentē cū mortuis. vno sensu accipi pōt. q̄d q̄ritis viuentē inter mortuos q. cur q̄ritis viuente; in loco mortuoꝝ. ꝛ vitā in loco mortis .i. sepulchro: ad eos arguēdos referēdu; est q̄ xp̄m dn̄m ꝛ vitā verā ꝛ felicitatē veri nominis aut in mūdo isto aut in pctō q̄ꝝ vterq; locꝰ est miserie ꝛ mortis: q̄rūt. Silr ꝛ ad illos q̄ in vita claustrali q̄ vtiq; monumētū est: vitā secularē q̄ ibi sepeliēda est atq; delicias mūdi q̄rūt. Jsta em̄ in claustro q̄rere est querere vitā in morte. Similiter et qui mala faciunt vt bona eueniant. quia in malo bona querere videntur profecto qui vitam in morte querunt. Multis etiam hodie illud idem potest dici qui decepti christum dominū in monumento claustri vbi nō est querunt. quia ꝓculdubio viuentē cum mortuis querūt veraciter verbum illud angeli de multis claustris dici pōt quia surrexit christus dominus et non est hic. et quia surrexit vetus homo quia tam q̄ꝫ detinendus erat in morte sua atq; sepulchro. Surrexit inq̄t quia viuꝰ euasit. ꝛ q̄a viuit et regnat: ꝛ quoniā ecce locus tm̄ absq; mortuo vbi

posuerunt eum in istō forsitan cōuersionis, vel posuerūt euȝ id est ponenduȝ constituerūt, quondā viri sancti instituto⸗res regularum claustraliuȝ et abbatiaruȝ fundatores. Uel ad totam ecclesiam referri potest, de qua ꝑ maiori parte dici potest: ecce locus vbi sancti apostoli martires ⁊ confesso⸗res posuerūt eum dū p cognitionem et dilectioneȝ illum in ecclesiam adduxerunt ⁊ q̄dā⸗modo īmiserunt. et quia non est hic. Similiter quidē et de illis dici potest in q̄bus ꝑ sa⸗cramentum altaris in die sancto pasce positus sed illū spurcicia et fetore viciorum eiece⸗runt. quia ecce locus. s. corda eorum vbi posuerūt eum sa⸗cerdotes et quoniā nō est hic Attendendum auteȝ est et de mulieribus qȝ Marcus de eis scribit qꝛ emerūt aromata vt veniētes vngerēt iesuȝ: cō⸗tra illos qui spinas cupiditatum ⁊ stimulos desideriorū sibi emūt. Hi eñ nō videntur velle venire vngere Jesum. i. corpꝰ eiꝰ qȝ est ecclesia sed potiꝰ velle pungere et alterare: vt laceratores eos veraciter vocare possimus. Si eniȝ ꝑ vngento ⁊ aromatibus quē⸗q̄ȝ spinas videres portantem nō ad vngendum et condiendum ecclesie vulnera sed po⸗tius ad noua infereuda vul⸗nera preparatū illum p̄sume⸗res. Ideo adeo exultatum est corpus Jesu qȝ deberet esse tota ecclesia. quod vndiq̄ȝ dolet vndiq̄ȝ fluit sanguis vulnerum a punctionibus inquie⸗torum: lacerationes scandalorum in ecclesia dei facientiuȝ. Heu quantis vnctionibus ⁊ ꝯdimentis indiget hodie corpus domini iesu quod est ec⸗clesia. et vix est qui recogitet aut compatiat̄. Ex aūt p̄ timore fulgurātis affectus angeli et terremotus exterriti sūt cu⸗stodes ⁊ facti sunt velut mor⸗tui: omnibus custodibus cō⸗gruit. Sanctitas eñ doctoꝝ et fulguratio miraculoꝝ tota q̄ȝ mundi cōmotio ꝯmūdi p̄n⸗cipes eorūq̄ȝ satellites timor fulgureus est. ⁊ vt de aliꝭ ta⸗ceamꝰ dubitari nō potest ti⸗mor fulgureus esse. i. coruscꝰ: qui de luce sapientie eius ip̄e et flāmeus igne diuini iudicij quo facies eius tota flāmescit Niueus autem cum frigidi⸗tate ab ardore carnalium de⸗

sideriorum quam in eo funditus extinguuntur. Unde motus eius affectionis: aque niuium in. ix. Job vocantur. Si lotus inquit fuero quasi aquis niuis. Est etiam et niueus puritate propter quam et scriptum est in primo Eccl. Timor domini expellit peccatum. ergo secum nullum patitur. Quod autem sequitur in verbis Lu. xxiiij et Joh. xx. In verbis quidem Luce quia surgens Petrus et aspiciens in monumento vidit lintheamina seorsum posita in vnum locum: et in alium sudarium quo caput eius fuerat inuolutum. Mistice sacramentorum figuram signant quibus corpus domini Jesu resurgens nullatenus ei sequuntur. ecclesie enim filie sacramentorum post generalem resurrectionem nullatenus adherebunt. et hec expositio videtur sumpta ex. ij. ad Collos. vbi dicitur que sunt vmbra futurorum. Corpus autem christi id est veritas est signatio vmbrarum. Moraliter pro habitus religionis vbi veritas non subest hic reprehendi videtur. In monumento enim claustri plerumque soli panniculi habitus. in monumento clericatus sola lintheamina super pelliceorum absque corpore domini Jesu. i. veritate religionis illius repiuntur. et vt vulgo dicitur sola sarpillaria sanctitatis sine trosello illius. et in vniuersali ecclesia lintheamina sacramentorum absque veritate virtutis et effectus illorum sunt pro maiori parte. Sudarium pro quod a sudore nominatum videtur laboriositas nimia: qua caput. i. iudaicus populus fatigatus et oneratus per similitudinem in ecclesia dei hodie reperitur. Tot enim onera traditionum humanarum consuetudinumque et constitutionum diuersarum nemo portare vel enumerare sufficit. Illa tamen omnia velut sepulture veteris hominis iudicia et insignia dominicique corporis quod est ecclesia opimenta hodie in ecclesia dei inueniuntur. corpus autem praro. Quia pro cucculla monachalis monachorum est sudarium: illa enim inuoluti sepeliuntur. palam est: quia in vnoquoque eorum inuenitur sudarium monachale. vtrum autem corpus. i. veritas religionis quam diximus deus nouit. Idem dicimus et de habitu clericali cappa scilicet et suppellicio. Utinam autem aduerta

mus clerici simul ⁊ monachi
quia nihil incōgruenti⁹ ꝙ̄ vi
uos homīes indutos esse su-
darijs. Quid aūt aliud ē mo-
nachus cuculla indut⁹ si for-
te veteri vite nōdū est mortu-
us ꝙ̄ hō viuus sudario indu
tus. In quo apparet eoꝝ stul
ticia atꝙ temeritas q̇ homi-
nes indifferēter inuoluunt su
darijs: nō attēdētes vtrū viui
sint aut mortui. qđ faciūt qui
passim habitu religionis in-
duunt homines. cōtingit em̄
eis illud in. ij. Prouer. q̄ floc
cum sup asinum ponūt. Mi
ra inhumanitas est hoīes se-
peliri adhuc viuos: nisi iudi-
cio forsitan illud fecerint. quē
admodū iudices seculares se
pelire cōsueuerūt sceleratos ⁊
in enormibꝫ criminibꝫ dep̄hē
sos. Qꝫ aūt maria magdalene
duos angelos in monumen-
to vidit in albis sedētes: vnuꝫ
ad pedes et vnum ad caput.
Iuxta misteriū insinuat̄ p an
gelos glorificatio toti⁹ corpo
ris xp̄i quod est ecclesia. qđ a
primis scꝫ a iust̄ qui p caput
vsꝙ ad nouissimos q̇ per pe-
des intelligunt̄. Huius ergo
glorificationis arram accepit
in capite suo qđ est christ⁹ de-
us: eccl'ia. ⁊ hoc q̇dem dignū
⁊ iustum est vt glorificatio tā
p̄clari corpis incipiat̄ a capi-
te: ⁊ semp ⁊ cōfidenter corpis
sui glorificatōēꝫ que caput su
um tāta gloria et honore p fi-
dem iam cōspicit coronatum
Gloria em̄ resurrectōnis p̄cel
lit in capite vt arra glorifica-
tionis residue et exemplū eius
dem. ex quo videlicet dinosce
rent q̇d sibi pmissum esset at-
ꝙ p̄paratū viri sancti. Cōfor
mitas em̄ ⁊ configuratio glo-
rie capitis sanctis pmittitur
in. ij. ad Phil. Saluatorē in
quit expectamus dn̄m nostꝝ
Iesum christum qui reforma
bit corpus humilitat̄ nostre
configuratuꝫ corpi claritatis
sue. Precessit etiā et in pign⁹
securitatis vt p eam securi es-
sent sancti de pmissa sibi feli-
citate. Precessit etiam et in si-
gnum spūalis resurrectōis q̄
est a culpa. sicut dicit apl's ad
Roma. vj. vt quomodo chri
stus resurrexit a mortuis per
gloriam patr̄: ita ⁊ nos in no
uitate vite ambulemus. Et ī
iiij. eiusdem. Mortuus est p
pter delicta nr̄a ⁊ resurrexit p
pter iustificationē nostrā ostē
dendā supple. quemadmodū

em̄ in resurrectõe eius factus est terremotus: angeli apparuerunt et locuti sunt: et due marie monumentū frequētabāt: ꝛ lapis est reuolutus ab ostio monumenti: lintheamīaqꝫ in eo relicta. sic in resurrectõe nostra que est iustificationis fit terremotus qualem descripsimus. Descendunt angeli gratiarū qui nos alloquuntᷣ interius: aut apparent angeli pdicatores. s. et doctores nos alloquentes exterius: ꝛ vbi nūc sit christus dominus: quo vecum sequi debeamus edocētes. Due marie que sepulchꝝ nostre mortꝭ spiritualis ꝛ peccatū cum aromatibus et vngentis frequenter visitāt: aut due amaritudines sunt pene scꝫ ꝛ culpe. aut due gratie sūt: timor scꝫ ꝛ donū luctus q̄ sepulture veteris hominis maxime inseruiunt. i. timor et donum luctus. Sudariuꝫ ꝛ lintheamina: omnia que veterem hominē operiebant ꝛ protegebant et quo minus videretur inuoluebāt accipimus: Hec autem sunt excusatiões defensiones ignorantieqꝫ peccatorum: que oīa in monumento penitentie relinquuntur. Lapidis reuolutiõeꝫ iam pertransimus. In his ergo quattuor: scilicet. angelorum alloquijs: terremotu: sepulchri visitatiõe: lapidisqꝫ reuolutione magna nobis nostre resurrectionis et iustificationis sacramenta commendata sunt. Hic ergo finē dominice passionis: sepulture ꝛ resurrectionis facimus: cetera que ad resurrectionem pertinent: partim fidei assertionibus: partim exhortationum sermonibꝫ relinquentes. Sit per omnia benedictus deus Amen.

Finit tractatulus perutilis sup passione domini: editus per wilhelmum Parisiensem Impressus in imperiali oppido Hagenaw per Henricuꝫ Gran Anno a natiuitate domini Millesimo q̄terqꝫ cētesimo nonagesimooctauo: feria sexta post Valentini.

Passionem dñi ac saluatoris nostri Jesu christi eo studiosiori pscrutatione et expositione inuestigare conati sum⁹: quo illã et abissum misterioꝝ vsq̃q̃ inuestigabilẽ et aromatũ moraliũ apothecã iexhausibilez esse cognouimus: in ea eni veraciter fractũ est alabastrum: imo ipsa fuit alabastri ipsius fractio qua effusum est vnguentũ illud preciosissimũ ac saluberrimuz: cuius odore impleta est dom⁹ ecclesie: cuius fragrantia celos terrasq̃ pfudit: cuius virtus mundũ egrotantẽ vulneratũq̃ sanauit. Hanc vite regulã xpiane eruditionis: libꝝ opatõis exẽplar rectissimũ: cuius efficientia est salus electorum: cui⁹ cogitatio est armatura fidelium sicut docet Petrus in q̃rto p'me canonice sue. Christo igit̃ in carne passo et vos eadẽ cogitatione armamini. Cui⁹ figuratio ẜm Hiero. pictatio virtutis psidium. cui⁹ exẽpluz reoꝝ refugium. Ad crucẽ eni et crucifixũ rei cõfugiunt (qd̃ pter penitentiã dicimus) cuius meditatio deuotoruz refectio: cuius cõtẽplatio illuminatio est cõtemplatiuoꝝ et lumen. Cuius expositio eruditio est christianoꝝ scolarium Hanc exponere tentauimus put celestis munificentie dignatio largiri voluit; put nostra paruitas capere potuit et occupationũ distractio pmisit. in quo nudam veritatẽ q̃lis in cruce pependit: q̃ in passione nudata est nõ phaleris rhetoricis obnubere sed in lucem euidentie ponere studuimus. Alioq̃n tractatus incõgruenter valde discreparet a materia. nõ solũ q: et veritas vt dixim⁹ xps dñs vestib⁹ suis crucifigendus exut⁹ est. sed quia eiusdem nudatio veritatis velamina reserãda et auferenda per passionẽ ei⁹ penit⁹ figurabat et velũ hmõi habere nõ debuit que velum oĩm obscuritatum scidit atq̃ dirupit. Nolentes igitur iuxta q̃rtum Ecci sapientiã abscõdere in decore suo: illisq̃ sol'merito scribentes q̃ nõ ex phaleris veritatez estimant sed q̃b⁹ potius ipsa satis est ad p̃ciuz et placorem sermonis: splẽdorem atq̃ festiuitatẽ: psulto declinamus: indecẽs et incõgruum arbitrãtes vt ĩ materia lugubri lasciuet orõ. Neq̃ eniz

absq̃ iniuria veritatis floridi tas oratõis cumulusq̃ suauitatꝭ aut queritur aut auditur. Qm̃ pro studentiū auiditas opus istud ⁊ correctionē et ordinatõez ⁊ distinctiõez pripuit nõ imerito minus luciduz minusq̃ congruēs tante rerū diuersitati ⁊ multitudini repietur. Ammonitū aūt volum⁹ esse lectorem vt nõ miretur si vnā eandēq̃ psonā aut rē cõtrariis significatiõib⁹ accepimus: cū ⁊ illud scripture mos habeat: ⁊ a sctõꝝ traditõe nõ discrepet. Nõ abhorreat igiꝭ pilatum nunc bonū iudicem nunc malū accipi. qꝛ hoc cõgruētia misterioꝝ exigit. christus eñ dñs in ipsa sacratissima passiõe sua eiusdēq̃ ludibriis statuz figurat et exp̃mit penitentis simul ⁊ peccatoris sicut ex sanctoꝝ traditione accepimus. Qꝛ si xp̃s dñs vitaz et statum exprimit peccatoris oĩa ecõtrario fieri dubitam⁹. Ista ergo ipsius dñi saluatoris tam diuersa imo cõtraria significatio cetera oĩa significare coegit, alioquin nullo mõ tam cõtrariis subiectꝭ cõgruerent. contrariis eñ eadē cõuenire impossibile ē. Quia pro narrationē Mathei ceteroꝝ supplementa plurimū suffragantꝭ: spēaliter differendaz suscepimus: etiā que Matheus p̃terit ⁊ alii scripserunt exponere curauim⁹: ita vt vna ex oĩm narratõib⁹ coadunata atq̃ cõgesta cū suis expositionib⁹ videaꝭ.

Partes aūt p̄sentis tractatus atq̃ capitula, put nob col ligere atq̃ distinguere in tanta ꝓfusione possibile fuit. Hec sunt

Tabula

Bibl. Jag.

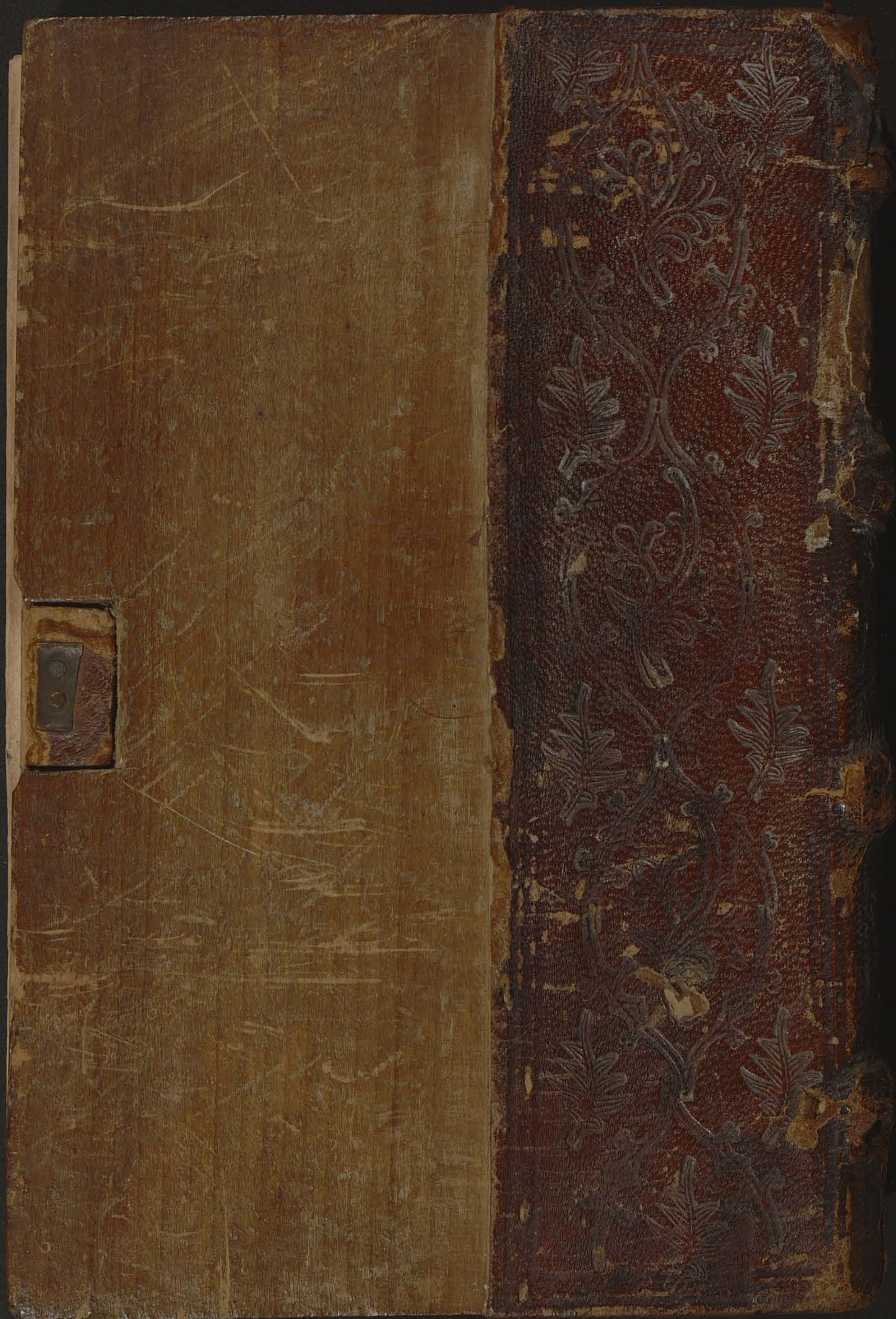

[illegible] filia puer [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

uilhorn

1498